

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק סח

וְהוּא קִבֵּץ מִכְּתָבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת
לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֹי וּמֵיֻסָּד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַּם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרֵאשׁוֹן שְׁנֵדֶפֶס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפֶם בְּיוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סֵדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשָׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ סַח,
וּמִקְוִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאָר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשְּׂגִיִּים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שְׁיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פִּסּוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׂגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׂגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדָד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אַשְׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֵזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְיָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֲלֻקִּים זְוִלְתֶּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בַּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וַיּוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אָמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וַיִּלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיף לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרֵים, שְׁמַתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתּוֹ, וּכְפִי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שְׂיֵשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכו'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, בְּשִׁיזְכָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וַיִּדַּע וַיִּבִין בְּאַמֶּת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הֶחֱכֵם הָרַב הָאֶמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לִנְטוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, וְכִמוֹ שְׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמָאל וְכו'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאִתּוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוּם שֶׁכֵּל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ שֶׁכֵּל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה ליצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שקבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהיא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולג'צח

נִצְחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סְפָרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכַלִּית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצִמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְפְדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבִּלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נִצְחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שֶׁכָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכַל שֶׁבֶן
 וְכָל שֶׁבֶן לָבוֹא לְחֻדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנָּה, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעַמֻּק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקוּמוֹת אֵלּוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן בְּסְפָרִים אֲחֵרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

וְהִנֵּה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענה של שקר, אפיה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרך סח

י"ד רמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, כ"ד חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אף ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך.

תשואות חן לך על שהקדשת את זמנך בשביל העסק הקדוש והנורא של בנין בית-המדרש ביבנאל, אשר ישמש לתורה ותפלה, ואין מלים בפיו להודות לך על גדל החסד שעשית עמדי, ישלם לך הקדוש-ברוך-הוא, ותהי משפרתך שלמה מאתו.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר להיות סבלן, כי בזה העולם צריכים להיות סבלן ונתרן גדול. ולכל זה זוכים על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך. ותאמין לי, מי שדבוק בו יתברך, אף אחד אינו יכול לעשות לו שום דבר רע.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבת חנכה ביבנאל, אם יתן לי את החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, שְׂאֵתָה נּוֹפֵל בְּכָל פְּעַם
בִּירִידָה אַחַר יְרִידָה, וְאַחֲר־כֵּן אֵתָה תוֹלָה אֶת זֶה בְּסִבַּת הַקְּדוּשָׁה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ, שְׁהֲעֲנִיּוֹת
מֵעֲבָרַת אֶת הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וּמִדַּעַת קוֹנוֹ (עֲרוּבִין מ"א), וְרַב רַבִּים שֶׁל
אֱלוֹ הַכּוֹפְרִים וְכוּ', וְכֵן הַמְשַׁנְעִים וְהַמְטַרְפִּים וְכוּ' וְכוּ', לֹא בָאוּ וְלֹא
הִגִּיעוּ אֶל מִצְבָּם, כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲנִיּוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם נֶעֱשֶׂה עֲנִי, הָרִי
הוּא מוֹכֵן לְכָל הַפְּרַעַנִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים:
אֵין בְּעוֹלָם קָשָׁה מִן עֲנִיּוֹת, שֶׁהִיא קָשָׁה מְכֹל יְסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְכֵן
אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ אֲנִידָה): כָּל מִי שֶׁמְדַקְדָּק בְּעֲנִיּוֹת, כְּאֱלוֹ דְּבוּקִים בּוֹ כָּל
יְסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה לֹא, סִימָן י"ב): אֱלוֹ
נִתְקַבְּצוּ כָּל יְסוּרִים לְצַד אֶחָד, וְעֲנִיּוֹת לְצַד אֶחָד — הֲעֲנִיּוֹת מְכַרְעַת
לְכֻלָּם וְכוּ' וְכוּ'; וְעַל-כֵּן אֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת מְאֹד, וְאֲנִי יוֹדֵעַ כִּי
הֲעֲנִיּוֹת וְהַדְּלּוֹת וְהַדְּחָקוֹת מֵעֲבָרַת אוֹתְךָ עַל דַּעְתְּךָ וְעַל דַּעַת קוֹנְךָ,
עַד שְׂאֵתָה מִתְבַּטָּא בְּבִטּוּיִים חֲרִיפִים כְּאֱלוֹ וְכוּ' וְכוּ'. עִם כָּל זֹאת
בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וּלְחַזְקְךָ, שֶׁתִּדַּע כִּי רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ הִיא עַד אֵין
סוּף, וּבְנִדְאֵי בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת — שֵׁם תְּמַצָּא נְחִמוֹת. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת
דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה), שֶׁגָּלָה לָנוּ עַל פְּסוּק
(תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ אִף שֶׁהִיָּה נִכְנָס
בְּצָרָה, מְצָא בָּהּ כָּל מִינֵי הִרְחַבּוֹת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ
אֶל הַצָּעֵר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֲרָה הַצָּעֵר — הַצָּעֵר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן ל"ד); וְאִסּוּר לְתַלּוֹת אֶת הַצָּעֵר שְׁלוֹ מִחֲמַת
זֶה אוֹ בְּשִׁבִיל זֶה וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט אֵתָה, שְׂאֵתָה תוֹלָה אֶת צַעֲרְךָ,
מִפְּנֵי שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, כְּאֱלוֹ כָּל הַצָּרוֹת הַתַּחֲלִילוֹ לְךָ
מְאֹד שְׂנִיתְקַרְבְּתָ לְרַבֵּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', מֵה יִגִּידוּ פּוֹרְקֵי הָעֵל, שְׁגַם הֵם

סובלים מרירות דמרירות עד אין סוף, והם משקעים בחובות, עד שיש מאות ואלפים יושבים בפלא ובבית אסורים וכו' וכו', מי אשם להם, האם גם-כן רבנו ז"ל?! צר לי מאד עליך, אחי, שנפלת בדעתך כל-כך, עד שתכתב לי בכל פעם מרירות דמרירות. ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמשיך את עצמך אל הקדשה, ותשוב יותר טוב אליו ותברך, ותתחיל לבקש רחמים ותחנונים ממנו ותברך, שיחוס וירחם עליך, וירחיב לך, ואז תראה איך שיהכל יתהפך לטובה.

ראוי לך לשמח מאד על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך, שאתה יודע מרבי אמת כזה, מלמודים נפלאים ונוראים כאלה, מה היית עושה בלי רבנו ז"ל?! היית משליך את עצמך מהגג בלי שום ספק... כפי רבוי הירידות והנפילות והלכלוכים שלך בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה וכו', ופריצות ותאוות וכו', אשר דבר זה משגע אותך לגמרי, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו); כי כל המשגעים באים על-ידי נאוף, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן.

ראה לחזק את עצמך, ותקח אותך בידך, ותתחיל התחלה חדשה, ותסיח דעת מהעבר, ואז תראה ישועות שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הרגל את עצמך לדון את כל בריה לכה זכות, ובפרט את עצמך, כי אין זו עצה לדון את עצמו תמיד לכה חוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיתרחב לך, ותזכה לצאת מן המצר, ויהיה לך רק טוב בחייה מעתה ועד עולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, כ"ד חשוון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך, ולצערי הרב הייתי בארצנו הקדושה
שני שבועות — שבת פרשת לך-לך ושבת פרשת וירא, כי אמי
מורת הריני כפרת משפכה, נפטרה והלכה לעולמה ביום שני לסדר
לך-לך ח' מרחשוון, וישבתי שם שבועה, לא עליכם, והקדוש-ברוך-
הוא המנחם את ישראל, ינחם אותי בתוך שאר אבלי ציון
וירושלים.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך מאד, להיות תמיד
בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני,
להרגיל את עצמך להיות סבלן גדול בביתך, כי הסבלנות היא עקר
ויסוד החיים, ובלי סבלנות אי אפשר להתקיים בזה העולם כלל, כי
עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — משברים וגלים, וכמעט
שאדם יאבד את עצמו לגמרי בלי סבלנות, ה' ישמר, על-כן צריכים
לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות סבלן, כי הסבלנות היא
היסוד והעקר, ובפרט בדעתו של רבנו ז"ל.

עליך להתבונן מה עבר עליך בימים ושנים אלו, שזכית
להתקרב לרבנו ז"ל, ואילו טובות זכית כבר אצל רבנו ז"ל, ועל-כן
ראה לחזק את עצמך ללכת במדת הסבלנות, ובנדאי סוף כל סוף
אחר הרע יבוא הטוב, שתזכה לטוב הנראה והנגלה גם יחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה להתעלות תמיד מעלה מעלה

בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיְהִיָּה שְׁרוּי אֶצְלָךָ רַק שְׁלוֹם בְּבֵית, וְתַרְוָה רַב
נַחַת מִלְדָּיָד, וְתִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲקֻמָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאתָה מַחְזִיק מְעַמָּד אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עָרוֹךְ אֵלָיו,
כִּי הִבְעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ,
וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי מְנִיעוֹת, וּמְסִיתוֹ בְּכָל מִינֵי הַסְּתוֹת, הֶעֱקָר
שְׂיִתְרַחֵק מֵאַתָּנוּ. כִּי הִבְעַל-דְּבָר מְאֹד מְפַחַד מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי הוּא
יֹדֵעַ, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל סוֹף כָּל סוֹף הֵהֱכִרַח לְהַנִּיחוֹ.

אוֹדוֹת שָׂאתָה שׁוֹאֵל בְּעֶנְיֵן סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד, כְּבָר דְּבַרְנוּ מִזֶּה
הַרְבֵּה מְאֹד, שֶׁהֶעֱקָר הוּא לְמוּד בְּעִיּוֹן, אֵךְ מַחְמַת שְׂאָדָם נִפְגָּם
בְּפָגַם-הַבְּרִית, וְאֵין לוֹ מַח וְכַח לְהַבִּין מַה שְׁלוּמָד, כְּדִי שְׁלֵא יִתְבַּטֵּל,
רְאוּי לוֹ לְעֵיֵן טוֹב מְאֹד בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו, וּלְקַיֵּם כָּל מַה
שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם, וְאִז אִם יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, אֲזִי סוֹף כָּל סוֹף יִכְנָס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵיחָא,
וַיִּתְחַיֵּל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְזֶה דְּבָר בְּרוּר.

וְאֵין לְךָ לְהַבִּיא רְאִיּוֹת מִשׁוּם סְפָרִים נִגְדָד זֶה, כִּי גַם רַבְּנוּ ז"ל
רָצָה בְּאַמַּת שְׂיִלְמָדוֹ בְּעִיּוֹן, אֵךְ מַחְמַת שְׂאֵין כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לָזֶה,
רְאוּי לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ וּבְעֵצָה הַקְּלָה הַזֶּה שֶׁגֵּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רָצָה
שְׁנַהֲיָה וּנְטִיִל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לָזֶה וְכו',

ובכפרט מי שְׁנַפְגָּם בַּפְּגָם־הַבְּרִית, פְּגָם־הַמֶּח וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִם עַל־יְדֵי דְרָךְ הַקְּלָה שֶׁל סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד. וְהִנֵּה טוֹב לָךְ שֶׁתַּעֲזֵן בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַמְּהֻרָ"ל מִפְּרָאג, וּבְדַבְּרֵי הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַחֵיד"א, בְּפְרוּשׁם בְּעִבּוּדָה זָרָה, דָּף י"ט, בְּהֵא דְאָמְרוּ שָׁם: לְעוֹלָם יִגְמַר אֵינִישׁ וְהִדְר לְסַפֵּר, אִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע, מֵאֵי קָאָמַר וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שָׁם בְּדַבְּרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְתַרְאָה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, אִיךָ הֵם מְגַלִּים, אֲשֶׁר אֲמִירָה בְּעֵלְמָא שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, כִּי יֵשׁ כַּח בְּאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְעַל־כֵּן אֵין לְהַקְשׁוֹת שׁוּם קְשִׁיּוֹת עַל סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד, וּבְכַפְרֵט מִי שִׁיּוֹדַע בְּנִפְשׁוֹ, אִיךָ פָּגָם עַד עַכְשָׁו, כִּי אִם יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּדְרָךְ זוֹ, אָז סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַתְּמִידַת הַתּוֹרָה.

רְאֵה לְדוֹן אֶת עַצְמְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וּמִכָּל שָׁכַן אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאַל תִּדְקַדֵּק עַל עַצְמְךָ כָּל־כּוֹף, וּמִכָּל שָׁכַן עַל אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵז יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם שְׂרוּי בְּבֵיתְךָ.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מִרְחֶכֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל־יְדֵי שִׁמְחָה זוֹכִים לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת אִיךָ לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמָנוּ בְּתַקְוָה הַצָּרוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְאִיךָ לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרְנוּ אוֹן פֶּאֶרְט אֲשֶׁרְנוּ, אוֹן וְוִידַעַר אֲשֶׁרְנוּ, וְרֵאוּי לָנוּ לְחַזֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע — אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, אֲשֶׁרְנוּ שְׁאֵין אָנוּ חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ וי"ל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שֶׁתִּזְכֶּה בְּאֲמַת לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וי"ל תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאָתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל אִף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵהַ
שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת וִירִידוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לְתֹאֵר
וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה עֵקֶר מַעֲלַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁהוּא יָכוֹל
לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מֵאֵד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ,
אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, מֵה
הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוֹדְתְךָ
עִבּוֹדַת הַקֶּדֶשׁ, לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תְּתַפְעַל מִשׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְחִדְבֵּר תְּמִיד עִם כָּל מִיִּדְעֶיךָ דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת וְדְבוּרֵי
אֱמוּנָה, אֲשֶׁר הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַח גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צו, צח), אֲשֶׁר עִם הַדְּבוּר יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ
אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהַפְּךָ, חֵס וְחִלְלִיָּה, לְרַחֵק אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר אֶת דְּבוּרוֹ, וּמְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרִים שֶׁל
אֱמוּנָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת
אַחֲרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְרְאוּי לָךְ לְחַזֵּק אֶת כָּל
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵא, סִימָן
ב'): אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּנִסְיוֹנוֹ, שָׂאֵין בְּרִיָּה שָׂאֵין הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אוֹתָהּ, וְהוּא שְׁמַנְסֶה אִם תְּהִיָּה יָדוּ פְתוּחָה לְעֵנִיִּים,
וּמְנַסֶּה עָנִי אִם יָכוֹל לְקַבֵּל יְסוּרִים וְאֵינּוּ כּוֹעֵס וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעֲלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי רַבִּים נִפְלוּ וְנִכְשְׁלוּ בְּחַיֵּיהֶם, מִפְּאֵת שֶׁלֹּא הָיוּ לָהֶם כַּחוֹת
לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּעַת נְסִיוָנָם הַקָּשָׁה, וּבְפָרֵט בְּעֵנִין הַהִתְקַרְבוֹת אֶל

רַבְּנוּ ז"ל, שֵׁם הַנְּסִיוונוֹת מְאֹד קָשִׁים, שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְרֹאוֹת אִם כּוֹנְנֵנו רְצוּיָהּ בְּשָׁמַיִם.

רָאָה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמָךְ בְּקַבֵּיעוֹת אֲמִתִּית לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, כִּי כָּל יְדִיעָה וְיְדִיעָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה שֶׁהַפְּצָתָ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִקוּמָךְ, אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר מַעֲלָתְךָ בְּשָׁמַיִם, כִּי עַכְשָׁו הַגִּיעַ הַזְּמַן, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְעֻזֹר אֶחָד לְשָׁנֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנג.

בְּעֻזֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוונוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׂיִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשִׁיכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֲזוֹ יִפְתַּח פִּיּוֹ וַיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל. וְזֶה מָה שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵף פְּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד, כִּי בְּכָל מְקוֹם שְׁתִּהְיֶה, וּבְכָל מְקוֹם שְׁתִּלָּךְ, תִּלָּךְ עִם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל; וּכְשִׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא אֵף פְּעַם אִינוֹ לְבַד, וְאֵף פְּעַם אִינוֹ בּוֹדֵד, כִּי יֵשׁ לוֹ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

ראַה לחזק אַת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְאַז תִּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ.

ראַה לחזק אַת יְלָדֶיךָ, וְאַז הֵם יֵאָהְבוּ אוֹתְךָ וְיָבֹאוּ לְבַקְרְךָ, לֹא-כֵן אִם תִּרְצֶה אֶת תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ וְתִהְיֶה שְׁבוּר, וְתִשְׁפֹּךְ אֶת כָּל לִבְךָ הַשְׁבוּר בְּפִגְיָהֶם, אִז יִבְרָחוּ, כִּי זֶה דִּרְכָּם שֶׁל יְלָדִים, אִם הָאָבָא מְחַזֵּק אוֹתָם וּמְאַמְצָם, וּמְדַבֵּר עַל לְבָב דְּבָרֵי הַתְּחִינּוֹת וְנַחֲוּמִים, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם חוֹזְרִים וּבָאִים אֶל הָאָבָא, כִּי גַם עַלֵּיהֶם עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל לְהַפְּךָ, אִם הָאָבָא בּוֹכָה לְפָנֵי הַיְלָדִים, וּמְסַפֵּר לָהֶם אֶת צְרוּתָיו, אֲזִי הֵם אוֹמְרִים: מְסַפֵּיק שְׂיֵשׁ לָנוּ הַצְּרוּת שְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים אֶת הַצְּרוּת שֶׁל הָאָבָא וְכוּ' וְכוּ'.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! רֵאָה לְצִיַּת אוֹתִי, שְׁמַעְכָּשׁוּ תִרְאֶה לְחִזְק וּלְעוֹדֵד אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִסַּפֵּר לָהֶם אֵיךְ בְּחַיִּים חִיּוּתְךָ עָבַר עָלֶיךָ מֵה שְׁעָבַר, עִם כָּל זֹאת הַחֲזִקָה מְעַמֵּד וְהַתְּחִינּוֹת, וּבְזֶה תְּחִזְק וְתַעֲלֶה וְתִגְבֶּיהָ אֶת רוּחַם, וְאַז מִמִּילָא הֵם יָבֹאוּ לְבַקְרְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּפִרְנִסְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אִין לִי מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אוֹתְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁגִּמַּלְתָּ עָמִי בְּעֵת צָרָתִי וְכוּ', שְׁעָבַר עָלִי וְכוּ' בְּפִטְרֵי אֲמִי מוֹרְתִי הַרְיָנִי כְּפִרְתַּ מְשֻׁכָּבָה, וַיִּשְׁלַם לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשֻׁכְרְתְךָ שְׁלָמָה, וְתִזְכֶּה לְשְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מִיְלָדֶיךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בַּיְהוּדוּת, וְהִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּהַצְלַחַת הָאָדָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

נָא וְנָא רָאָה לְחֹטֵף בְּכֹל יוֹם מַעֲט תּוֹרָה, כִּי הַלְמוּד מְבִיא לִידֵי מַעֲשָׂה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תַּיִי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

רָאָה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, וְכֵן רָאָה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּצָּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ וְתִזְכֶּה לְהִרְחֵבָה, וְתְצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבַגְּשָׁמִיּוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתְבַרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יְתְבַרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתְבַרְךָ, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתְבַרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יְתְבַרְךָ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר י"ד רנו בַּנְחַל כּא

נָא וְנָא רָאָה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמָךָ בְּשִׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת
גַּם-כֵּן, וּמִכָּל שָׂכָן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּגְדֹל צַעְרִי עַל צַעְרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַ
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר
אֵינִי לָךְ אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּלֵא רַחֲמִים רַבִּים,
וְהוּא מְנַסֶּה אֶת כָּל אֶחָד אִם יַעֲמֵד חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא הַרְגִיל אֶת עֲצָמָךָ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר
וְדַבּוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַק זֶה תְּהִיָּה הַעֲצָה
הַיְחִידָה שְׂאֵנִי יְכוּל לְתַן לָךְ — לְהִיּוֹת רְגִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת
כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָרְטִי פְּרִטִיּוֹת. וְאִם תְּהִיָּה רְגִיל בְּזֶה, אִז אֶף
פַּעַם לֹא תְהִיָּה לְבַד.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי רַבּוֹי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה,
יִתְהַפְּכוּ כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַעֲלִילוֹת, וַיִּתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וַיִּמְתַּק
מִמֶּךָ הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִתְצַא
מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂנֹסֶתְבַכְתָּ בָּהֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כְּהִלְכָתָהּ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת
בְּזָכוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִרְחִיב לְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִרְוֶוּ
רַב גַּחַת מִהִילָדִים, וְתִזְכְּוּ לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֵיכֶם.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי רַב רַבָּן שֶׁל צָרוֹת הָאָדָם הֵן, כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת עַל בֵּיתוֹ.

רְאִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֵר עֲלֶיךָ.

ראי לְדַקְדַק מֵאֵד לְאָכֵל בַּקֶּמַח וּבַפֶּתַח בֶּשֶׂר —
 לְקַנּוּתוֹ בְּאִיטָלִיז שְׂיִישׁ עָלָיו הַכֶּשֶׁר מְהֵרָה, כִּי רַב הַמַּחְלֹת שֶׁל הָאָדָם
 שְׂסוּבֵל, הֵן בַּקֶּמַח שְׂאִינוֹ נִזְהָר בְּאֲכִילַת בֶּשֶׂר, וְאוֹכֵל מִבֶּשֶׂר
 מִפְּקָפֶק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאִנִּי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
 הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַעֲלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ד רנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁנָה, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
 הַקָּשָׁה בְּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּכָל יוֹם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַתּוֹרָה מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם מִבַּיִת וּמִבְּפָנָיִם,
 עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּכָל יוֹם בְּחַיֵּי
 פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת, אֲשֶׁר הַלְמוּד הַזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.
 וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל לְלִמּוּד בְּ'עֵין יַעֲקֹב', שְׂמִכְנִיס בְּאָדָם יִרְאָת שָׁמַיִם. וְעַל
 כָּלֵם תִּהְיֶה זְהִיר מֵאֵד בְּתִפְלֹת הַקְּבוּעוֹת, שֶׁהֵן: שְׁחֵרִית — לְהַתְפַּלֵּל
 מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא, וְכֵן מְנַחֵה — לְהַתְפַּלֵּל מְלָה בְּמְלָה
 מִתּוֹךְ הַסְדוּר, וְכֵן מְעַרֵּב — לְהַתְפַּלֵּל מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְדוּר.
 וְאִם תִּזְכֶּה לֹאמַר בְּכָל יוֹם חֲצוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזָה.

רָאָה לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גְּדוֹל עִם יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּכֶּה אוֹתָם אִף פַּעַם —
 בַּקֶּמַח לְקַנּוּת! וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר כַּעַס בָּא
 מִהוֹצָאָת זְרַע לְבַטְלָה, וּמִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, הוּא כַּעֲסָן גְּדוֹל. עַל-כֵּן
 אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת חֲטָאֶיךָ הַמְרַבִּים שֶׁחֲטָאתָ בְּפָגַם-הַבְּרִית —

הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, עֲלִיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, כִּי זֶה עֵקֶר תְּקוּנָךְ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹצִיא אֶת כָּל הַצְּרוּפִים רְעִים מֵעֲצָמוּתֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂכָבֵר תֵּצֵא מִהַבִּיץ שְׁנִפְלֵת אֵלָיו.

זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת הַפְּרוּז שֶׁהִכְרִיז רַבְּנוּ ז"ל: "גִּיּוּוֹאֵלְךָ, זֵיט אֵיידִי נִישְׁט מִיֵּאָשׁ קִיין יֵאוּשׁ אִיז גַּאֲרַנִּישְׁט פֶּאָר הַאֲנֵדִין", תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִיֵּאוּשׁ, כִּי אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. וּדְבָרִים אֵלוֹ סוֹבָבִים גַּם עֲלֶיךָ, אֲפֹלוּ שְׁאֵתָה כָּבֵר מִנָּח בְּמָקוֹם שְׁאֵתָה מִנָּח.

הַכָּפַל הַדְּבָר — רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל יוֹם, וּפְעַם בְּשָׁבוּעַ תִּשְׁלַח לִי אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רס.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲמִישֶׁה, כ"ה חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָה אֵמֵר לְךָ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים בְּכָל יוֹם הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְשִׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר שְׁלוֹ. כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַזְכִּיר לְעֲצָמוֹ תְּמִיד אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וּבְשִׁבִיל זֶה הַפְּלִיג מְאֹד רַבְּנוּ ז"ל בְּמַעֲלַת הַשְּׂכָחָה (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו), שְׁאֵדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁכַּח אֶת כָּל מַה שְׁעֹבֵר עֲלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה. וּבְפֶרֶט

אתה, שְׁעוֹבֶרֶת עָלַיךָ עֲכָשׁוּ מְרִירוֹת כְּזוֹ, צְמֻצוּמִים וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ',
עד שְׁאֵתָה מִפְּלִיט מִפִּיךָ דְּבָרִים שְׁאֵף פֶּעַם לֹא הָיִיתָ מִפְּלִיט, עִם כָּל
זֹאת אֲנִי דֵּן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַרְבֵּי צַעֲרָךְ אֵתָה מְדַבֵּר
דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְכַף
זְכוּת, וְכֵן לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, כִּי בְּיָדַי גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבוא גַּם אֵלַיךָ הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה עוֹד
לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, נָא וְנָא אֵל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים נְאֻפָּן.

חֲמַדַּת לְבָבִי! עָלַיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַקֵּר הַמְּסִירוֹת-נֶפֶשׁ הִיא — לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע, שְׁפָל מַה שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — צַדִּיק
וַיֵּשֶׁר הוּא, וְאֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא מְנַסֶּה בְּנִסְיוֹן אַחַר לְגַמְרֵי —
אֶת הָעֵשִׂיר הוּא מְנַסֶּה בְּעֵשְׂרוֹ, וְאֶת הָעֲנִי הוּא מְנַסֶּה בְּעֲנִיו, וְעַל-כֵּן
מַה וְלָמָּה לָךְ לְהִיּוֹת כַּל-כָּף שְׂבוּר, וּמַה וְלָמָּה לָךְ לְהִיּוֹת כַּל-כָּף
בִּיאֹוֹשׁ?! זֶה הַנִּסְיוֹן שְׁלָךְ! וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אֲשֶׁרִי
אָדָם הַעוֹמֵד בְּנִסְיוֹנוֹ, שְׁאִין בְּרִיָּה שְׁאִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה
אוֹתָהּ; הָעֵשִׂיר מְנַסֶּה — אִם תִּהְיֶה יָדוֹ פְּתוּחָה לְעֲנִיִּים, וּמְנַסֶּה הָעֲנִי
— אִם יוּכַל לְקַבֵּל יְסוּרִים וְאִינוֹ כּוֹעֵס (עֵינֵי שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵא, סִימָן
ב'); וְכֵן אָמְרוּ: הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הָעֵשִׂירִים — אִם
יִדְיָהֶם פְּתוּחָה, וְעֲנִיִּים מְנַסֶּה אוֹתָם — אִם אֵינָם מְבַעֲטִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה, אִזּוֹ נוֹטְלִים שְׂכָרָם לְעֵתִיד לְבוֹא (עֵינֵי מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת
מִשְׁפָּטִים); בְּיָדַי אֲנִי מְבִין אֶת צַעֲרָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁנִתְפַּסְתָּ בַּפֶּחַ יְקוֹשׁ,
וְאִין אָדָם נִתְפָּס עַל צַעֲרוֹ, בַּפְּרָט אֵתָה, שְׁאֵתָה מְלֵא חוֹבוֹת, וְרוֹצִים
לְהַשְׁלִיךְ אוֹתָךְ מֵהַדִּירָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִין לָךְ מִמָּה לְשַׁלֵּם וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אִם הָיִיתִי מְסַפֵּר לָךְ אֶת גְּדֹל
הַנִּסְיוֹנוֹת שְׁעָבְרוּ עָלַי בְּחַיֵּי, שְׁלֹא הָיָה לִי מַה לְאָכַל, וְלֹא הָיָה לִי
אֶפְלוֹ לָחֵם וְחֶלֶב לְתֵן לִילְדֵי, וְרָצוּ לְזַרֵּק אוֹתִי מֵהַדִּירָה, וּבָא
בְּעַל-הַבַּיִת בְּרָצִיחָה גְּדוֹלָה, וְאָמַר: עוֹד כְּמָה יָמִים אִם לֹא תֵצֵא
מִכָּאן, אָבִיא מִשְׁטָרָה, וְהַחֵק הָיָה, שְׁיִכּוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם בְּעַל

בְּרַחוּ מִהַדִּירָה וְכוּ', וְכוּ', וְלֹא הֵיטֵה לִי שׁוּם עֲצָה, וְנִכְנַסְתִּי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם, וְאִף אֶחָד לֹא הָיָה שָׁם, וּפְתַחְתִּי אֶת אַרְוֶן-הַקֹּדֶשׁ, וּבְכִיתִי לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלַי, וּמָה אֲעֲשֶׂה, וְלֹא יָדַעְתִּי לְשִׁית עֲצָה לְנַפְשִׁי, רַק לְבוֹא וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים. וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמִּי אֲזַנְסִי, שְׁפַתָּאִם גִּפְתַּחְהָ הַדְּלֵת שֶׁל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְתַכְךָ-וּמִיד כְּשִׁשְׁמַעְתִּי שְׂאֶחָד פּוֹתַח דְּרָךְ הַמְּנַעוּל אֶת הַדְּלֵת, סָגַרְתִּי אֶת אַרְוֶן-הַקֹּדֶשׁ, וְרַחֲצִיתִי אֶת פְּנֵי, שְׁלֹא יִרְגִישׁוּ בְּבִכְיִי, וְהִלָּה נִגַּשׁ אֵלַי וְאָמַר, כִּי יֵשׁ בְּכִיסּוֹ מְעוֹת צְדָקָה מְזֵה כַּמָּה שְׁבוּעוֹת, וְאִינוּ יוֹדֵעַ לְמִי לְתַן אֶת זֶה, וְהַבְּקָר כְּשִׁקָּם, גִּפְל בְּרַעֲיוֹנִי, שְׂיִכְנֶס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִי שְׂיִפְגַּשׁ שָׁם רֵאשׁוֹן — יִתֵּן לוֹ. וְהִנֵּה פָּגַשׁ אוֹתִי, וְנָתַן לִי הַמְּעוֹת. וְהָיָה בְּזֶה סְכוּם כְּפִי שְׂהֵייתִי צְרִיף לְשֵׁלֵם לְשֹׁכֵר הַדִּירָה, וְעוֹד נִשְׁאָר לִי לְהוֹצִיאֹת שְׁבֵת, וְהָאֲדָם הַזֶּה מִמֶּשׁ הַחֲיִינִי. וְאֲזוּ הִשְׁתַּדַּלְתִּי תַכְךָ-וּמִיד לְעַבֵּר לְדִירָה אַחֲרָת, כִּי יָדַעְתִּי שְׂחַכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים נ:): לֹא בְּכָל יוֹמָא מִתְרַחֵשׁ גִּסָּא, וְעַבְרְתִּי לִיהוּדֵי הַחֲרַד לְדַבֵּר ה' וִירָא שְׂמַיִם, וְהוּא אֲשֶׁר עָזַר לִי הַרְבֵּה מְאֹד בְּמִשְׁךְ אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁלֹא הִצְרַכְתִּי לְשֵׁלֵם בְּפַעַם אַחַת אֶת הַשְׁכֵּר-דִּירָה שֶׁל כָּל חֹדֶשׁ, אֲלֵא בְּכָל פַּעַם שְׁלַמְתִּי לוֹ מְעַט מְעַט, וְכֵן עֲזַרְנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִלָּאָה וְכוּ' וְכוּ'. וְעוֹד יֵשׁ אֲצָלִי הַמּוֹן סְפוּרִים בְּאֵילוֹ גִּסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׁנֹסוּ אוֹתִי.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם לֹא הָיוּ לִי טְעָנוֹת וּמְעָנוֹת עַל אִף אֶחָד רַק עָלַי בְּעֲצָמִי, וְתַמִּיד כְּשִׁעֲבָרָה עָלַי אִיזוּ עֲגִיוֹת וְדַחְקוֹת, וְאֵילוֹ צְרוֹת וְיִסוּרִים, לֹא הִשְׁלַכְתִּי אֶת הָאֲשָׁמָה עַל זוּלָתִי, אֲלֵא עַל עֲצָמִי, וּבִאֲתִי בְּלֵב נִשְׁבָּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְהִתְחַנַּנְתִּי לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלַי, וְיִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן הִתְנַהַגְתִּי כָּל יְמֵי חַיִּי.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אִין אֲנִי מִתְחַרֵּט כְּלָל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַחַיּוֹת שְׁלִי, וְאִינִי בּוֹרַח מִרַבְּנוּ ז"ל וְלֹא אֲבָרַח, אֲדַרְבֵּה אֲמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲפִלוּ שְׁכָלֵם יְבָרְחוּ מִמּוֹנֵי

— מָה אֲכַפֵּת לִי, עָלִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת הָאֵמֶת, גְּלוּי הָאֱמוּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ שְׂאֵשָׁאֵר לְבַד.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתוּצִיא מִמְּכַתְּבֵי זֶה עֲצוֹת וְהִתְחַזְקוֹת לְעֲצֻמָּךְ, וְתִזְכֹּר אֲשֶׁר סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׂיִתְגַּלֶּה עָלֶיךָ כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְאֵף שְׂאֵת מְסַתֶּרֶת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמְכַתְּבֶךָ וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּכֹמָה שׁוֹרוֹת אֵלַיךְ, כְּדִי שְׁלֹא תִתְגַּרְשִׁי מִבְּעַלְךָ, מֵאַחַר שֵׁישׁ לָכֶם שְׂשָׂה יְלָדִים, וְחָבַל מְאֹד לְהִרְגֵּ אֶת הַיְלָדִים, כִּי בְּזֵה שְׂמִתְגַּרְשִׁים וַיֵּשׁ יְלָדִים, בְּזֵה רוֹצְחִים אוֹתָם, כִּי כָּל הַיְלָדִים הַבְּעִיִּיִם בָּאִים רַק מִמְּשֻׁפְּחוֹת הַרוֹסוֹת, וְעַל־כֵּן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קטז.): יִמְחָה שָׁמַי עַל הַמַּיִם, כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ; לְזֹאת אֲמַרְתִּי לְצִאֵת מִגְּדָרֵי, וְלָרֶשֶׁם לְךָ כְּמָה שׁוֹרוֹת, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלָכֶם, כְּדִי שְׁלֹא תִתְגַּרְשׁוּ.

לְדַעֲתִי, עָלֶיךָ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִלְכֹת אֶל רַב הַגּוֹן, שְׂיִלְמַד אוֹתְךָ הַהֲלָכוֹת כְּפִי שְׂצָרִיכִים, וְגַם בְּעִנְיַן הַתְּפִלָּה אֶת צָרִיכָה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא תְּפִלָּה רְצוּיָה, כִּי גַם בְּתְּפִלָּה יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עֲצֻמוֹ; כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר לָנוּ יֵשׁ רַק תּוֹרָה אַחַת שְׂנַתֵּן לָנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. וּמָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים — זֶה תּוֹרָה

מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּנָה לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ, וְאֶפְלוּ כָּל מֵה שֶׁתִּלְמִיד וְתִיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ, נִתֵּן אֶת זֶה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּהַר סִינַי (ירושלמי פאה, דף יג.), וְעַל-כֵּן אָסוּר לְהִיּוֹת חָכֵם יוֹתֵר מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵה שֶׁהִתִּירָה הַתּוֹרָה — צְרִיכִים לְקַיֵּם, וּמֵה שֶׁאָסְרָה הַתּוֹרָה — אָסוּר לַעֲשׂוֹת כַּמּוּכָן בְּעֶצְמוֹ, וְזֶה נִקְרָא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא-כֵן מִי שִׁיטָּה מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִרְצֶה לְהַחְמִיר חֻמְרוֹת שֶׁל הַבַּל, הֵרִי הוּא מִפְּרֵי אֶת הַתּוֹרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁהִיא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחֻמְנָא לְצַלֵּן, מֵהֵאֵי דַעֲתָא שֶׁבְּשִׁתָּא.

וְהִנֵּה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה עוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה (תנא דבי אליהו רבא, פ'ק ט'); וְעַל-כֵּן עָלִיךָ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן בְּעֵלֶךָ. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוטה כא): אֲשֶׁה פְּרוּשָׁה מְבִלִית וּמְכַלִית אֶת הָעוֹלָם, עֵינַי שָׁם; וְכֵן אָמְרוּ (ירושלמי סוטה, פ'ק ג', הלכה ד'): אֲשֶׁה פְּרוּשָׁה — זֶה שִׁיוּשְׁבֶת וּמְלַעֲגַת בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם; כִּי בְּאֵמֶת עַל הָאֲשֶׁה לְשֹׁמֵר עַל בְּעֵלָה שְׁלֹא יִפְגַּם בְּפִגְמֵי-הַבְּרִית, וְהִיא צְרִיכָה לְצִיַּת אוֹתוֹ וּלְקַיֵּם רְצוֹנוֹ, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהָאֲשֶׁה תִּשְׁמֹר אֶת בְּעֵלָה, וְלֹא שִׁיְהִיָּה הַהֲפֹךְ — שֶׁהָאֲשֶׁה תִּהְיֶה פְּרוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַבְּעַל יִכְשַׁל בְּעֵבְרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל זֶה אֵינַי שׁוֹם מְקוֹר, וְכָל הָעֵבְרוֹת נִתְּחַיְבוֹת עַל רֹאשׁ הָאֲשֶׁה, וּבְכָלֵל — זֶה אֵינָה דִרְךָ שֶׁל אֲשֶׁה לְהִיּוֹת פְּרוּשָׁה כָּלֵל, בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטְהַר כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (עין ארח חיים, סימן רמ; אבן העזר, סימן כה), אֲבָל לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמוֹ חֻמְרוֹת יִתְרוֹת, שְׁלֹא צְוִנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, אֵלּוּ סִתָּם שְׁטִיּוֹת, וְאֵינַי עַל זֶה שׁוֹם מְקוֹר, וְזֶה רַק דְּמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים, וְאֵינָה לָהּ לְאֲשֶׁה הַמְּצַעֲרַת אֶת בְּעֵלָה, וְאֵינָה מְקַיֶּמֶת אֶת הַמְּצִוָּה שֶׁצִּוָּה לָהּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְעַל-כֵּן עָלִיךָ לְדַעַת, מֵאַחַר שֶׁזָּכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם שְׁשֶׁה יְלָדִים, עָלִיךָ לְשַׁנּוֹת אֶת מִדּוֹתֶיךָ, כִּי אַחֲרַת יְהִיָּה גֵט, וְאֵינָה שְׂאֵת אוֹמְרַת שְׁלֹא אִכְפַּת לָךְ שִׁיְהִיָּה גֵט, תִּדְעִי, אֲשֶׁר עִם הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ אֶת מְגַלָּה אֶת הַהֲפָקְרוֹת וְאֵי הָאִכְפָּתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ לְגַבֵּי יְלָדֶיךָ, וְאֶת מִמַּשׁ רוֹצַחַת אוֹתָם, וְאִם תִּתְגַּרְשִׁי, יִגְדְּלוּ הַיְלָדִים בְּעִיִּתֵיִם, יוֹתֵר טוֹב לָךְ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן בְּעֵלֶךָ וְכוּ', אֶפְלוּ בְּכָל יוֹם וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֹר שֶׁבְּעֵלֶךָ יְהִיָּה שְׁמוֹר מְעַבְרוֹת.

וַיִּלְמַד תּוֹרָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (פְּסָחִים קיב.): מִצְוָה וּגְוַף טָהוֹר נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְלוֹ בָּנִים; כִּי הָאִשָּׁה שׁוֹמֵרֶת אֶת בְּעֻלָּהּ מִכָּל רַע, וְזֶה שְׂכָרָהּ. וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת יז.): גְּדוּלָּהּ הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', וּבְמָה הֵן זֹכוֹת? בְּזֶה שְׁשׁוּמְרוֹת עֲצֻמָּן וּמְחַכּוֹת לְבַעֲלֵיהֶן שְׂיָבוֹאוּ מִבֵּית-הַפְּנִסֶּת, וְעַל-יְדֵי שֶׁהֵן עוֹזְרוֹת לָהֶם לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטַהֲרָהּ, הֵן מִתְחַלְּקוֹת עִם הַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם וְכוּ', עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאִי לְעֹזֵב אֶת דְּרָכָהּ שֶׁלְקַחְתָּהּ עַל עֲצֻמָּהּ, אֲשֶׁר אֵלֶּי סֵתֵם חֲמֵרוֹת שֶׁל הַבַּל, וְאֵת מִכְשָׁלֹת אֶת בְּעֻלָּהּ. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבֵין ק:): כָּל אִשָּׁה שֶׁתּוֹבְעַת בְּעֻלָּהּ לְדַבֵּר מִצְוָה, הִיא לִיָּה בָּנִים, שֶׁאֶפְלוּ בְּדוּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לֹא הָיוּ כְּמוֹתָם וְכוּ', עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מִי לְמַד אוֹתָךְ לְמוֹדִים כְּאֵלֶּיךָ, רָאִי לְחִזּוֹר מִדְּרָכָהּ, וּתְבַקְשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁישְׁלַח לָךְ דַּעַת, שֶׁתְּדַעֲי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג וּלְצִיֵּת אֶת בְּעֻלָּהּ, וּלְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין בְּעֻלָּהּ, וְאֵל תִּתְגַּרְשׁוּ, כִּי לֹא יֵאָבֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלַּח לָךְ אִם תִּתְגַּרְשִׁי.

אִךְ שְׂאִינִי יוֹדֵעַ לְמִי אֲנִי כּוֹתֵב אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, כִּי לֹא כְּתִבְתָּ שָׂמָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִצְטַעֵר בְּצַעַר בְּעֻלָּהּ, וּמִכָּל שְׂכָל וְכָל שָׂכָן בְּצַעַר הַיְלָדִים אִם תִּתְגַּרְשׁוּ, לְזֹאת רָאִי לְשִׁנוֹת אֶת דְּרָכָהּ, וְתִחַיֵּי יַחַד עִם בְּעֻלָּהּ בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת, וְתַעֲזְרֵי לוֹ שִׁילְמֵהּ, וְתִבְרַחֲתִי מִמִּצְוֹת כְּאֵלֶּיךָ לְהִיּוֹת פְּרוּשָׁה, שְׁזוֹ עֲצַת הַיֵּצֵר הַרַע וְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרוּצָה לְלַכֵּד אוֹתָךְ בְּרֶשֶׁת וְכוּ' וְכוּ', וּמָה גַם לְהַכְשִׁיל אֶת בְּעֻלָּהּ.

אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלֵי אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם בְּזֶה וּבְכָא.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ד רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַצְדִּיקִים דְּבָקִים
תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם בְּטָלִים וּמְבַטְלִים לְגַמְרֵי בְּאוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד
שֶׁהֵם נִכְלָלִים לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַגּוֹף מְכַסֶּה אוֹתָם. לְזוֹאת מִי
שְׂרוּצָה לְקַבֵּל מִצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, עָלָיו לְגַשֵּׁת אֲלֵיהֶם בְּיִרְאָה וּפְחַד
גְּדוֹל, וְאִזּוֹ יִקַּבֵּל מֵהֶם הַרְבֵּה מְאֹד. לֹא-כֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ אֶל הַצְדִּיק
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ', וּמְדַבֵּר עִמּוֹ כֹּל מִיַּנִּי דְבוּרִים וְכוּ', וְכֹל מִיַּנִּי פְטָפוּטֵי
הַבֶּל, אִזּוֹ הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל הַצְדִּיק נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ. וְכֵן הָעִיד הַרַב
הַקְדוֹשׁ הַבְּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, אֲשֶׁר לָמָּה זָכָה הוּא וְכֹל הַתְּלַמִּידִים
לְקַבֵּל מֵהָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַמַּגִּיד מִמְּעֻזְרִיטֵשׁ זי"ע? כִּי הֵיטָה לָהֶם יִרְאָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבִשְׂעָה שֶׁשָּׁמְעוּ שְׂרָבָם נִכְנָס, יֵשְׁבוּ בְּאִמָּה וּבְרַתָּה,
וּמְרַב אִמָּה וְיִרְאָה, נִפְלַעְלֵיהֶם פְּחַד גְּדוֹל מְאֹד מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה מְאֹד; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מֵהָרַב, כִּי אִם עַל-יְדֵי
דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוֹל וְיִרְאָה, שְׂאִזּוֹ מְקַבְּלִים מֵהָרַב, לֹא-כֵן פְּשַׁעְשִׁים עִם
הָרַב כְּחֵבֶר טוֹב, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ
שֶׁהִלְבְּנָה רְחוּקָה מֵהַשֶּׁמֶשׁ, אִזּוֹ הִיא מְקַבְּלַת אוֹרָה, לֹא-כֵן אִם הִיא
סְמוּכָה, עַל-יְדֵי-זֶה אֵינָה מְקַבְּלַת שׁוֹם אוֹר. וְדָבָר זֶה מוֹבֵן לְמִי שֵׁישׁ
לוֹ הַרְגָּשָׁה בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְעַל-כֵּן אֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתָּךְ כָּלֵל, כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֵה שְׂאֲחָרִים
מְתְּלוֹצְצִים וְכוּ', וּמְדַבְּרִים כֹּל הָעוֹלָה עַל רוּחָם וְכוּ', מָה לָּךְ וְלָהֶם? !
תַּדַּע, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם הַרְגָּשָׁה וְשׁוֹם הָאֶרֶה מֵהַצְדִּיק, אַתָּה תִּלְךְ
בְּדַרְכְּךָ, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְקַבֵּל מֵהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם אֶת אוֹרָם הַגָּנוּז.

אֲשֶׁר י"ד רסג בַּנְחַל לַא

רָאָה לְהַפְיִין אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים בֵּין יְדִידֶיךָ, וְעַל-יְדִידֶיךָ תַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר חַיִּי-שְׂרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אִתָּה מְגִלָּה אֶת תְּשׁוּקַת לְבָבְךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי נִפְלָא כְּזֹה, הַמְּחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֵין טוֹב וְאֵין מְדֻרָּה וְאֵין קִדְשָׁה וְאֵין הַשְּׂגָה וְכוּ', שְׁלֵא יִזְכֶּה הָאָדָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל פּוֹתַח אֶת עֵינֵינוּ "לְחֻזוֹת בְּנַעַם הַיְי"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ" (תְּהִלִּים כז, ד), וְכֹל מִה שְׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת יוֹתֵר מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ-כֵן מְאִיר בּוֹ אוֹרוֹ הַגָּנוּז יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּכְשֶׁמְאִיר בּוֹ אוֹרוֹ הַגָּנוּז, עַל-יְדִידֶיךָ נִפְתָּחוֹת לוֹ עֵינֵי שְׁכֹלוֹ, וְזוֹכֶה לִיַּחַד יַחֲוִדִים, וְעַל-יְדִידֶיךָ הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֲרָבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה.

וְהִנֵּה בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעָה כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כד, י): "וַיִּלְךְ וְכֹל טוֹב אֲדָנָיו בִּידוֹ"; וּמוֹבָא מִגּוּרֵי הָאָרִיז"ל, שְׂזָה עוֹלָה מִסֵּפֶר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בְּמִכְנֹן, הֵינּוּ כִּי אֲלִיעֶזֶר הָיָה תִּלְמִידוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהָיָה דוֹלָה וּמְשַׁקָּה מִתּוֹרַת רַבּוֹ לְאַחֲרִים (יוֹמָא כח:), וְעַל-כֵּן זָכָה לְאוֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי מִי שֶׁמְשַׁמֵּשׂ אֶת הַצְּדִיק, לְבִסּוּף נִמְשָׁךְ גַּם עָלָיו אוֹר נוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מִהַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת. וְעַקֵּר הָאוֹר — לְהִיּוֹת דְּבוּק

בחי החיים, וליחד את היחודים הקדושים של הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מעילא לתתא ומתתא לעילא. ועל-כן פתיב אצלו: "ויילך וכל טוב אדניו בידו", שזה עולה מכון ממש כנגד אלה הארבעה שמות, שהלך בכח האורות האלו להמשיך חסדים בעולם, ולמצא זיווג ליצחק, שהוא הגבורה, הינו להמתיק את הגבורות בחסדים וכו', וכל זה זוכים, על-ידי שאדם זוכה לשמש את הצדיק, אף שאינו מקבל ממנו כלום, סוף כל סוף על-ידי רבוי השמוש, יזכה שגם עליו ימשך אור גדול ונורא מאד, פי המחבר לטהור — טהור (פלים יב, ב).

על-כן עליך לשמח מאד מאד, שאתה זוכה לדעת מרבנו ז"ל, וראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום, אפלו כמה דבורים, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא כלי להמשכת השכינה. וכן ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם, ותדון את עצמך ואת אשתך וילדיך לכף זכות, באפן שתהיה סבלן גדול על כל מה שעובר עליך, ותראה לחטף בכל יום תורה הקדושה, אשר אין לה טוב מתורה; אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום תורה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ואז טוב לו כל הימים!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רסד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ז חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך.

הן אמת שאני מצטער מאד בצערך הקשה, אשר אתה יורד ונופל בכל פעם בעמק החשוך והרע וכו' וכו', עם כל זאת מצאתי

אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי — הַנִּקְדוּת הַטּוֹבוֹת שִׁישׁ בָּךְ, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אַתָּה זּוֹכָה לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם טְלִית וְתַפְלִין, וּבְרִכַת־הַמְּזוֹן, וּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְתַפְלַת שְׁחָרִית, מְנַחָה וּמַעְרִיב, וְכֵן אַתָּה חוֹטֵף בְּכָל יוֹם אֲמִירַת תַּקּוּן־הַכָּלְלִי עִם הַתַּפְלָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד. וּבְכָל־ — הִזָּה טוֹב לָךְ לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עַקֵּר הַרְפוּאָה לְחוּלֵי הַעֲצָבִים הוּא עַל־יְדֵי שִׂמְחָה, וְכָל מָה שְׂאֵדָם שְׂמַח יוֹתֵר — נִמְשַׁכֵּת עֲלָיו רְפוּאָה בְּיוֹתֵר, כִּי עַקֵּר הַרְפוּאָה לְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים הִיא הַשִּׂמְחָה. וְלַהֲפֹךְ — כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים נִמְשַׁכִּים רַק עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת. עַל־כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂקֻשָׁה וְכִבּוֹד עֲלֶיךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי נִכְשַׁלְתָּ כָּל־כֹּף הַרְבֵּה בַּפְּגָם־הַבְּרִית, שְׁזָה עוֹקֵר אוֹתְךָ לְגַמְרִי, וּמִשְׁחִיר לָךְ אֶת הַחַיִּים, עַד שְׂאֵתָה נּוֹפֵל בְּרַכָּאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְנִדְמָה לָךְ שְׂאִף פֶּעַם לֹא תֵצֵא מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', כֹּל זֶה בָּא מִהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְךָ. לְזֹאת רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

נֹא וְנֹא תִרְאֶה לְשִׁיר בְּכָלִי זְמַר בְּכָל יוֹם, וְתִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ וְיַלְדֶיךָ, וְתִשְׂמַר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּמִקְפָּדוֹת, וּמִכָּל שְׂפֵן שְׂלִבֵּל תִּפֶּה אֶת יַלְדֶיךָ.

הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא מְרִירוֹת וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, שְׂאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

נֹא וְנֹא אֵל תִּפֶּה אֶת יַלְדֶיךָ, כִּי מְלַבֵּד שְׁזָה אָסוּר, עוֹד זֹאת שְׂמִפְחִיד אֶת הַיַּלְדִּים, וּמִכְנִיס בָּהֶם פְּחָדִים יְתָרִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂתוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוֹם דְּבַר שְׂבַעְוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, הַקְטָנוֹת וְהִירִידוֹת, בָּאִים לְאָדָם
כְּשֶׁהוּא בְּמַרְה שְׁחוּרָה וּבַעֲצָבוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם
תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִכְנָס בְּגִדְלוֹת הַמַּחִין, וּכְשֶׁהוּא
בְּגִדְלוֹת הַמַּחִין, אֲזִי אֵינוֹ מִפְתַּח מְשׁוּם דְּבָר וּמְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַנְּסִיווֹת, וְלִקְפֹץ וּלְדַלֵּג
עַל הַכֹּל, וּלְבֹא אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל דְּבָר פְּעַם אַחַת עִם מִישֶׁהוּ, וּבְתוֹךְ כֶּף שָׁמַע אֵיךְ
שָׁאָחַד מִתְּפִלָּל תְּפִלַּת עֲרַבִית, וְאוֹמֵר בְּמַהִירוֹת: "וַתִּקְנְנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ" וְכוּ', עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְזֶה שְׁדָבַר עָמוּ: הָרְאִיתָ
שְׁפִלוּנֵי חוּטֵף בְּמַהִירוֹת אֵלוֹ הַתְּבוֹת "וַתִּקְנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה" וְכוּ',
הֲלֹא אֵלוֹ הַתְּבוֹת צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה וּבְכֻנְנָה
עֲצוּמָה מְעַמְקָא דְּלָבָא מָאֵד, כִּי זֹאת הִיא תְּפִלָּה יְקָרָה מָאֵד מָאֵד;
כִּי מָאֵד צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׁנִזְכָּה שְׂיִתֵּן לָנוּ עֲצָה
טוֹבָה, וְנִזְכָּה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכֹל דְּבָר וְכוּ' וְכוּ' (עֵיִן שִׁיחוֹת-הַר"ן,
סִימָן רלח); הֲרֵי לָךְ, שְׁצָרִיכִים עַל כָּל פְּרֻט וּפְרֻט לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עַל עֲצָה
טוֹבָה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

אוֹדוֹת שְׁנִדְרָתָּ גְּדֵר לֹא לִילָךְ אֶל חֲתַנּוֹת וּשְׁמַחוֹת שֶׁל קְרוּבֵי
מִשְׁפַּחְתְּךָ וּמִשְׁפַּחַת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', לְדַעַתִּי עֲלֶיךָ לְהַתִּיר אֶת נְדָרְךָ,

אֲשֶׁר י"ד רסה בְּנַחֵל לה

כי אי אֶפְשֶׁר לְקַיֵּם דְּבַר זֶה, כי לא כְּדַאי לְהִכְנִס בְּמַחְלָקָת, אם אָמְנָם שֵׁשׁ בְּלִבּוֹלִים שָׁם, וּבִפְרֻט פְּרִיצוֹת וְכוּ', וְכוּ', הַמְשַׁכֵּיל עַל דְּבַר אֲמַת מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ אֶפְלוּ בְּמִקּוֹמוֹת אֱלוֹ, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תְּכִסִּימִים לְהִתְחַמֵּק, עַד שֶׁלֹּא מִכִּירִים עָלָיו שׁוֹם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ'. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כי אָסוּר לָרִיב עִם הַמְשַׁפְּחָה, וּבִפְרֻט עִם מְשַׁפַּחַת אִשְׁתְּךָ, כי בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר זֶה רַק גּוֹרֵם פְּרוּדִים וּמַחְלָקָת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה אֵין הַמַּח עוֹבֵד אַחֲרֶ-כֶּךָ כָּלֵל; כי אי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבִלְבוּלֵי הַדַּעַת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עַל תְּקוּנַת הָעֲצָה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נּוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּהְיֶה סִבְלָן גְּדוֹל.

אודות תְּפִלַּת-הַדְּרָךְ, רְצוּי מְאֹד תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְמַכּוֹנֵית לֹוֹמֵר אֶת סֵדֵר תְּפִלַּת-הַדְּרָךְ שֶׁמְדַפֵּס מְאַחֲרֵי הַקּוֹנְטְרָסִים, וְהוּא נֹסַח הַשְּׁוֹה לְכֻלָּם — בֵּין לְסִפְרָדִים וּבֵין לְאַשְׁכְּנַזִּים, וְהִיא לְמַעֲשֵׂה תְּפִלָּה, שֶׁרְאוּי לְהִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ אֶפְלוּ כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, כי כְּפִי שֶׁשׁוֹמְעִים כָּל מִינֵי תְּאֵנוֹת דְּרָכִים שֶׁקּוֹרוֹת, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, רְאוּי לֹוֹמֵר אֶפְלוּ כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְאֵף שֶׁמוּבָא בְּכַמָּה פּוֹסְקִים, שֶׁמְסַפִּיק פְּעַם אַחַת בַּיּוֹם, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאוֹמְרִים אֶת זֶה בְּדְרָךְ לְתְּפִלָּה, יְכוּלִים לְאַמְרָה אֶפְלוּ כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, כי בְּכֹל פְּעַם שֶׁנוֹסְעִים, רְאוּי לֹוֹמֵר אֶת הַ"יְהִי רְצוֹן" שֶׁל תְּפִלַּת-הַדְּרָךְ, כי עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, הָאָדָם יְכוּל לְחַדֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד תְּפִלוֹת חֲדָשׁוֹת, וְלַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת הַמַּתְחִילוֹת בַּ"יְהִי רְצוֹן" וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק בְּהַבְטַחְתְּךָ שֶׁהַבְטַחְתָּ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְהַפִּיץ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי זֶה תִּקְוֶנְךָ הַמֵּיחָד לִפְנֵי יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת.
וּבְיָדָי יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, כִּי
בְּזָכוֹת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ מְאֹד לְלַמֵּד בְּכֹל לִילָה קֹדֶם שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ
לִישׁוֹן קָצֵת 'עֵין יַעֲקֹב', וְכֵן תִּזְהַר לְהַתְפַּלֵּל עַל־כָּל־פְּנִים פַּעַם אַחַת
בַּיּוֹם בְּמִנְיָן, שְׂתֵאמַר קְדוּשָׁה וּבְרָכוּ וְאָמֵן יְהֵא שְׂמַח רַבָּא, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וְעַל כֵּלָּם רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם אֲשֵׁתְךָ, כִּי כָּל הַפְּרִנְסָה שֶׁל
הָאָדָם תְּלוּיָה רַק בְּשְׁלוֹם־בֵּית, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ
לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ; וְכֵן אָמַר רַבִּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֵלֶק
א', סִימָן ט), אֲשֶׁר כָּל הַשְּׂפַע בָּא לְאָדָם עַל־יְדֵי אֲשֵׁתוֹ; עַל־כֵּן רְאֵה
לְכַבֵּד אֶת אֲשֵׁתְךָ וּתְיַקְרָהּ, וְאִז תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְשׁוּם
דְּבַר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה חֲזָק וְאֲמִיץ לְהוֹצִיא
מִתְּכַח אֶל הַפַּעַל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָה
הַגְּאֻלָּה. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַבַּעַל־דְּבַר יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם,
הַעֲקָר לֹא לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי הַבַּעַל־דְּבַר מְאֹד מִפְּחַד מִזֶּה,
כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים מַחְדִּירִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל. וְעַקֵּר הַגְּאֻלָּה
הִיא הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כְּשׁוֹרְעִים אֲמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה;
וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְהַפִּיץ אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָט כְּהִיּוֹם, אֲשֶׁר

הַמְסִיּוֹן יִפַּח שְׁמֵם וְזָכַרְם, מְפִיֲצִים אֶת קַרְחֵיהֶם בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ',
עֲלִינוּ לֶלְחֵם עִמָּהֶם, עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה — דְּבַרִי
רַבְּנוּ וְ"ל, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְוֶה גַּחַת מִלְדִּיךָ, שְׂיִגְדְּלוּ בַּנְּקָל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוּ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב מִמְּנוּ
יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר בָּזָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְנִזְדַּבֵּךְ מִחוּ וְדַעְתּוֹ, אֲשָׁרִי מִי שְׂחוֹשֵׁב
תַּמִּיד מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לַחֲשֹׁב מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, הוּא יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת. וְזוֹ הֵיטָה מְדַרְגַּת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ
זי"ע, שְׁלֹא הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ כְּרַגַּע מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָשָׂה נְסִים
וְנִפְלְאוֹת, אֲשָׁרִי עֵינַי רְאֵתָה אֵלָה.

וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׂרַחֲוֹק מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, בְּהִכָּרַח שְׂיִהְיֶה לוֹ
קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, כִּי הַצְּדִיק הַדְּבִיּוֹק בּוּ יְתַבְרַךְ בְּדַבְּקוֹת אָמֶת,
הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוּ יְתַבְרַךְ, וְאָדָם מְגַשֵּׁם אֲשֶׁר עֵבֵר כָּל מִינֵי עֲבֵרוֹת
שְׂבַעְעוֹלָם, קָשָׁה לוֹ לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, מִכָּל שְׂכָן אִשָּׁה
וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר נְשִׁים דַּעְתָּן קָלָה וְכוּ' וְכוּ' (שַׁבָּת לַג:), וְעַל-כֵּן עוֹלָה
לָהֶן תַּמִּיד קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת עַל צְדִיק אָמֶתִי הַדְּבִיּוֹק בּוּ יְתַבְרַךְ וְכוּ'
וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמְּנוּ יְתַבְרַךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם
קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת כָּלֵל עַל הַצְּדִיק הָאָמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְכָל טוֹב
אָמֶתִי וְנִצָּחִי.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ
תַּחֲיִינִי, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קַדְוֶה לְסִדְרַת חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי זה כמה שלא זכיתי לשמע ממך.

אודות שאלתך בענין שנכשלת באסורי נדה, רחמנא לצלן וכו' וכו', יש בזה כמה חלוקים, וצריכים לדעת את הפרטים, כדי לתן על זה תקון.

אודות סדר-הדרגה-הלמוד של רבנו ו"ל, העקר לא להיות בטלן, רק ללמד בכל יום מעט או הרבה, ועל-ידי-זה סוף כל סוף יזכה לסיים ולהיות בכל מקומות התורה הקדושה. צריכים ללמד בכל יום מעט ועוד מעט ועוד מעט כסדרן, הינו להתחיל ששה סדרי משנה, ובכל יום ללמד פרק אחר פרק, עד שיזכה לסיים מסכתא, ואז יתחיל מסכתא שניה, עד שיזכה לסיים את כל הששה סדרים, וכן הוא בגמרא, וכן הוא בשלחן ערוך. ואי אפשר לומר לאדם, שיגמר בשנה אחת, רק כל אחד כפי מחו וכפי כחו וכפי השגתו ילמד, העקר לא לבלות את הזמן כלל.

אודות המחלקת, עליך לדעת, כי בפרוש מוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'; ולקוטי-הלכות, תפלין, הלכה ד'), אשר כל אלו שנפגמו בפגם-הברית, ההכרח להם לשמע מחלקת ולהתרחק, כי על פגם-הברית נאמר (משלי ב, יט): "כל באיה לא ישוּבוּן" וכו', ומי שנכשל בפגם-הברית, עליו לבקש רחמים רבים, שלא ישמע שום מחלקת על הצדיקים, ותכף-ומיד פשוּמע מחלקת על הצדיקים, על-ידי-זה נתרחק. וכל אלו המחלוקות, הן כדי לרחקו מהצדיקים, ועל-פן רב העולם חולקים על חסידי ברסלב, כי רבנו ו"ל יכול להעלות את הכי רחוק והכי מגשם והכי פגום אל תכלית העליה, והבעל-דבר מאד מפחד מזה, על-פן הקים מחלקת על תלמידי רבנו ו"ל, באפן שאף אחד לא יוכל להתקרב אליו וישאר בחשך, ולבסוף הצליח הסמ"ך-מ"ם, שגם בפנים גרם מחלקת גדולה עד מאד, עד שיש גם בין אנשי שלומנו מחלקת גדולה, ולא יודעים היכן משה שרוי והיכן אהרן שרוי וכו', וזה גורם מה שגורם, כי מרחק אנשים המקרבים מכפר, ולצערי הגדול, לאתרונה

אָשֶׁר י"ד רסח בַּנְחַל לט

גם ב"היכל-הקדוש" נתהוו ערובים ומחלקת, ומה לעשות? רק לבקש ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, שלכל נלכד ברשת הסמ"ך-מ"ם, ולא נפשל, חס ושלום, בעון לשון-הרע ורכילות וליצנות.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמשיך להתבודד בכל יום אליו יתברך, כי לא ישאר ממך רק אלו הדבורים שתדבר אליו יתברך, וכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל; אשרי מי שמדבר בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים!

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"ז חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הפחור היקר ...
נרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להסתפל רק על עצמך, ולעולם אל תסתפל על זולתך. וכבר אמר התנא הקדוש (אבות ו, ה): אל תתאווה לשלחנם של שרים, כי שלחנה גדול משלחנם; הינו שאסור להסתפל על שום בריה שבעולם, רק להחיות את עצמו עם כל נקדה ונקדה שמוצא בעצמו, ובזה שמסתפל על אחרים, ונחלשת דעתו — זו עצת הסמ"ך-מ"ם. וכבר גלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק (יחזקל לג, כד): "אחד היה אברהם", אשר אברהם אבינו עבד את הקדוש-ברוך-הוא בבחינת אחד, שאף

פֶּעַם לֹא הִסְתַּפַּל עַל זִוְלָתוֹ, וּכְמוֹ-כֵן אֶתָּה צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
לֹא לְהִסְתַּפַּל עַל זִוְלָתְךָ — לֹא עַל אַחִיף וְכוּ' וְלֹא עַל חֲבָרִיף וְכוּ',
רַק רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדּוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה
לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

אִם תִּזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם חַיִּי פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת — אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה בְּזִכְרוֹךְ הַמַּחֲזִין וּבִטְהָרַת הַנְּשָׁמָה.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת
עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

אוֹדוֹת הַפְּצָה, הִיָּה כְּדַאי, שְׁתַּתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
עַכְשָׁיו, כִּי יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא (שְׁבַת קַנְב.), עַקֵּר יְפִי הַפְּרַח בְּעוֹדוֹ
בְּצַעֲוִירוֹתוֹ, כְּמוֹ-כֵן עַקֵּר הַיְפִי שֶׁל בַּחּוּר — כְּשֶׁמְתַמִּיד בְּלַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעַת בְּחִירוֹתוֹ.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּחַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, אֲפִלוּ כַּמָּה שׁוּרוֹת,
וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְבִּי בְּקִרְאִי
אֶת דְּבָרֶיךָ, אֵיף שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ מִחֲשָׁבוֹת לְבָרַח מִרְבֵּנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הוּא אֹר
גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֶת אֹרּוֹ, כִּי אִם פְּשׁוּזִכִּים
לְזַכֶּךָ אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִתְאַוֶּת נְאוּף, כִּי כָּל זְמַן שְׁאַדָּם פְּגוּם
בְּפָגַם-הַבְּרִית, תְּאַוֶּת נְאוּף, אֵי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן לְקַבֵּל
דַּעַת הַצַּדִּיק הַאֲמֵת וְכו' (עֵיִן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו'); וּבְאֲמַת
אֵין בְּרִיָּה בְּעוֹלָם שְׁתַּהֲיֶה נִקְיָה מִתְאַוֶּת נְאוּף, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם
שְׁפָלָם חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֶת אֹרּוֹ הִגְנוּ אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל עִם
מַחִין פְּגוּמִים, אֲלֹא מָה? אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁזָכוּ לְסַלֵּק וּלְבַטֵּל אֶת מַחֵם
וּמַחֲשַׁבְתָּם לְגַמְרֵי, וּמַפְרִים אֶת עֲצָמָם בְּאֲמַת, הֵם זֹכִים לְקַבֵּל אֶת
אֹרּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְטוּלוֹ שְׁמַבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ אֶל רַבְּנוּ
ו"ל, עַל אֵף כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַרְפָּתָקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵנֵן הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֵין לָךְ מְקַרֵּב
שְׁהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁלֹא עָבַר עָלָיו מָה שְׁעָבַר וְכו' וְכו', צְרוֹת
וְיְסוּרִים מְבִית וּמִבְּחוּץ, מְאָבִיו וּמְאָמוֹ, מְאֻשְׁתּוֹ מִלְּדָיו וּמְאֻחָיו,
וּבְכַרְט בְּנֵי הַנְּעוּרִים בִּישִׁיבָה מְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וְהַמְשָׁגִיחַ וּמִהַחֲבָרִים
וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׁזָכוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
מִרְחוֹק אֶת גְּדֻלַּת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, עַל-יְדֵי-זֶה מְסָרוּ אֶת נַפְשָׁם
וְהַשְׁלִיכוּ אֶת עֲצָמָם מִנְּגֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל.
וְדַבֵּר זֶה סוֹבֵב בְּכָל הַדּוֹרוֹת.

עִם כָּל זֹאת גַּם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כִּי בֵימֵי
הַנְּעוּרִים הֵלֵב בּוֹעֵר מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם
לְקַבֵּל אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹכִים לְמָה שְׁזוֹכִים עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ו"ל,
כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הַזּוֹכָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז, אֶל אֵילוֹ
טוֹבוֹת רַבְּנוּ ו"ל מְבִיא אוֹתוֹ, אֲבָל אַחַר הַחֲתֻנָּה רַב רַבֵּם מִתְקַרְרִים,
כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר, וּמְכַל שְׁפָן אַחַר כְּמָה יָמִים וְשָׁנִים,
שְׁכָבֵר יֵשׁ לוֹ יְלָדִים, וְעוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר — דִּחְקוֹת בְּפִרְנֹסָה
וְכו', כָּל אֵלוֹ מִתְקַרְרִים מִרַבְּנוּ ו"ל, רַק מְעֻטִּים הֵם מִחֲזִיקִים מְעַמֵּד
עַד הַסּוּף וְכו' וְכו'.

עַל-כֵּן אֵל תִּפַּל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי אַתָּה לֹא עוֹשֶׂה לְשׁוּם בְּרִיָּה
טוֹבָה, שְׂאֵתָה מִחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ו"ל, כִּי אִם לְעֲצָמְךָ. וְעֲלִיךָ

לדעת, כי כל המקדש ביותר חרב ביותר; היכן שמגלים יותר אמתת מציאותו: תְּבַרַךְ, שם הבעל-דָּבָר אורב מאד מאד, ועל-כֵּן לא בְּחַנָּם שְׁנַתְרַחֲקִים מֵהֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, כי שם מגלים את אמתת מציאותו: תְּבַרַךְ. ואם האדם זוכה לסלק את דעתו ושכלו לגמרי, מכל שֶׁכֵּן שְׁזוּכָה להגיע אל תקון קדשת הברית, על-יְדִיָּה הוא זוכה סוף כל סוף לאורות נשגבים, אורות צחצחות כאלו, עד שפּרָגִישׁ את העולם הבא בעולם הזה ממש. והבעל-דָּבָר אורב על כל מקרב ומקרב בְּמָה שְׁאוּרַב.

על-כֵּן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה בתלישות הדעת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ואל תהיה שבור, כי סוף כל סוף תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. תאמין לי, ידידי היקר! כי גם עלי עבר כמו שעבר עליך, פי אֶלֶף עניות ונדחקות, באשר לא היה לי לשלם שכר דירה, ורצו לזרק אותי לחוץ, והייתי חייב למפלת ולאיטליו וכו' וכו', ולא היה לי מעות לקנות לביתי ולילדי אכל לשבת, ומכל שֶׁכֵּן בְּאִמְצַע השבוע וכו' וכו', עם כל זאת התחזקתי בבשחון חזק עד מאד, ועל אף שנסו אותי בנסיונות קשים ומרים עד מאד, הייתי חזק מאד לעמד בכל הנסיונות, והקדוש-ברוך-הוא לא עזב אותי. על-כֵּן ראה גם אתה לחזק את עצמך, ואז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לכתב לכתב לי מכתב אחד בכל יום, ובסוף השבוע תשלח לי את המכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, יְנִיק וְחִפּוּיִם ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַבַּעַל-דָּבָר יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, הָעֵקֶר לְנַתֵּק אוֹתָךְ מֵהַחַיִּים חַיּוֹתָךְ שֶׁהוּא רַבְּנוּ ו"ל.

חֲסָדֵי ה' יִתְבָּרַךְ, זְכִיתָ לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן, וּבְזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דָּבָר גָּדוֹל מִלְּהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת בְּכֹל פְּעַם אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַפְּרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכֹל מַה שְׁעוֹבֵר עַלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתְמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר זְכִינוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְקִבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ אֶת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים רְגִילִים לוֹמַר: אֵלְמָלָא לֹא זְכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ו"ל, אֵלָא עֲנִין הַתְּבוֹדָדוֹת, כְּכֹר הִיתָה כְּדֹאִית כָּל הַתְּקַרְבוֹת, וּמִכָּל שָׁפָן שְׂזָכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ו"ל עוֹד הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים.

רְאֵה לְשִׂמְחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ בָּךְ, כִּי בַּפְּרוּשׁ גָּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנְיָת ו"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ חֲסָרוֹן גָּדוֹל אֲצֶל אֲנָשִׁים, שְׂמַחְמַת שְׂחַפְּצִים לְהַדָּר עַל דְּבַר מְצוּנָה יוֹתֵר מְדִי, עַל-יְדִידְזָה אֵינָם מְקַיְמִים כָּלֵל אֶת הַמְצוּנָה. וּמַה גַּם שְׁעוֹד נוֹפְלִים בְּעַמְקַ בּוֹר וְדוֹת. וּפְרֵשׁ מַה

שָׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קִהְלֵת ז, יז): "אַל תִּצְדַּק הַרְבֵּה וְאַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה", הִינּוּ כִי אָדָם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת צְדָקוֹת הַרְבֵּה, וְרוֹאֵה שְׂאִינּוּ יְכוּל, אֲזִי עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת הַרְבֵּה, וְצָרִיכִים דַּעַת וְשִׁכָּל עַל כָּל זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְאַחֵז אֶת עֲצֻמָּךְ בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשנ"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכַטְחוֹן חֲזֵק, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּיָדַי רְאִיתֶם כְּבָר נוֹרְאוֹת גִּפְּלוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, אַבְּל עוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקֵר הוּא בְּטַחֲוֹן, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֵּעַם בְּעִנְיַן פְּרִנְסָה: נֶאֱהָר בְּטַחֲוֹן, רַק בְּטַחֲוֹן (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּק"א); וּבְאַמֶּת מוּבָא בְּחֻבּוֹת הַלְּבָבוֹת (שַׁעַר הַבְּטַחֲוֹן בַּהַקְדָּמָה), שֶׁפֵּעַם אַחַת הֵלֶךְ חֲסִיד אֶחָד לְדַרְכּוֹ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת בְּעִבּוּר פְּרִנְסָה, וּבִדְרֹךְ רָאָה אֵיזָה עֶרֶל גּוֹי טָמֵא מִשְׁתַּחֲוֶה אֶל פֶּסֶל אֱלִיל, וּמִבְּקֵשׁ וּמִתַּחֲנֵן מִמֶּנּוּ שְׂיִתֵּן לוֹ פְּרִנְסָתוֹ, וְנִגַּשׁ אֵלָיו הַחֲסִיד וּשְׂאָלוֹ: שׁוּטָה שְׁכַמוּךְ, לָמָּה אַתָּה מִתְּפַלֵּל אֶל פֶּסֶל אֱלִיל שֶׁל עֵץ וְאַבֶּן, שְׂאִינּוּ עוֹנָה לָךְ? עֲנֵה לוֹ הָעֶרֶל: אוּלַי תֵּאמְרוּ לִי מַה מַּעֲשִׂיכֶם, וּלְאֵן אַתֶּם הוֹלְכִים, וּבְמִי אַתֶּם מֵאֲמִינִים? עֲנֵה לוֹ הַחֲסִיד: אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַלְקִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּמִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם

בַּהֲשִׁגְחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵית, וְזֵן וּמְפָרְנֵס מְבִיצי כְּנִים וְעַד קַרְנֵי רְאֲמִים, וְנוֹתֵן מַחְסוּרָיו לְכָל בְּרִיָּה. וְשָׂאֵלוּ הָעָרֶל: לְהֵיכֵן אַתֶּם נוֹסְעִים? עָנָה וְאָמַר הַחֲסִיד: אֲנִי נוֹסֵעַ עַל פְּנֵי הַמְּדִינָה בְּשָׂבִיל פְּרֻנְסָתִי. וְהִשִּׁיבוּ עַל זֶה הָעָרֶל הַגּוֹי: יִשְׁמְעוּ אֲזַנֶּיךָ מֵה שְׂפִיךָ דְבַר, הֲלֹא אַתָּה מְאָמִין בְּאַלְקִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם, הֲזֵן וּמְפָרְנֵס אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלָמָּה אַתָּה אוֹמֵר לִי מוֹסֵר, שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל אֶל אֱלֹהִים שֶׁל עֵץ וְאֶבֶן, הֲלֹא גַם אַתָּה עוֹשֶׂה דְבַר כְּזֶה, שְׂאֵתָה מְסֻתוֹבֵב עַל פְּנֵי הַתְּכַל בְּעֵבוֹר פְּרֻנְסָתְךָ, אִם הֵיטָה לְךָ אֲמוּנָה שְׂלֵמָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, שֶׁהוּא זֵן וּמְפָרְנֵס לְכָל, הֵיטָה יוֹשֵׁב בְּבֵיתְךָ, וְהֵיָה מְבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ. וְנִתְעוֹרַר הַחֲסִיד מִדְּבָרָיו, וְחִזַּר אֶל בֵּיתוֹ, וְהִשְׁלִים עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן. רוֹאִים מִזֶּה מֵהוּ עֲנִין בְּטָחוֹן, וְזֶה מֵה שְׂאֲנִי לוֹמֵד עִם הַתְּלִמִּידִים — לְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמָנוּ לְגַמְרֵי בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְהוּא יְתַבְּרֶךְ בְּנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָנוּ, וּבְזֶה שְׂאֲנוּ הוֹלְכִים בְּעִירוֹת, זֶהוּ רַק לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא בְּשָׂבִיל פְּרֻנְסָה כְּלָל, כִּי פְּרֻנְסָה נֹתֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲלֵינוּ לְהַפִּיץ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזְרֵנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם בְּשִׁפְעוֹ גְּשָׁמִי, כִּי כְּשֶׁמְשַׁפְּיעִים שִׁפְעוֹ רֵוַחְנֵי לְעַם יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפְּיעַ עֲלֵינוּ שִׁפְעוֹ גְּשָׁמִי.

רְאֵי לְהֵיוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְתַקְיָמִי: 'לְווּ עָלַי וְאֲנִי פּוֹרְעִ', וּבְנֻדָּאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם, וּכְמוֹ שְׂרָאֵיתֶם גַּם נִגְלָה עַד עַכְשָׁיו בְּקִנְיַת הַדִּירָה, בֵּן תִּרְאוּ עוֹד נְסִים נִגְלִים, הֶעָקֵר לְהַחֲזִיק מִצְמֵד, וְלֹא לְבָרַח בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִרְאוֹת אֶת מַכְתְּבֵי זֶה לְבַעֲלֶךָ, כִּי גַם אֵלָיו הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ נֶאֱמְרוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִרְווּ רַב נַחַת מִיַּלְדִּיקְכֶם, וְשִׁתְּעֵלוּ בְּרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד ערב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְדֵי פְתָבִי מִכְתָּב לְאֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר הִמְכַתֵּב שָׁךְ גַּם אֵלֶיךָ, אֲמַרְתִּי
לְרוּץ שׁוֹרוֹתִים אֵלָיו גַּם אֵלֶיךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסֹר בְּפֶשֶׁךְ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִהְיֶה רְגִיל לְרִקְדָּה בְּכֹל
יוֹם אֲפִלּוּ בִּינְךָ לְבֵין עֲצָמְךָ, כִּי כָּךְ הִיְתָה הַנְּהַגְתָּ מוֹהֲרֵנִי וְז"ל,
שְׁבַכְּלָ יוֹם רְקֹד, וְאִם אֲפֶשֶׁר לְרִקְדָּה עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ — מַה טוֹב
וּמַה נְּעִים; כִּי בְּאַמַּת רְאוּי לָנוּ לְרִקְדָּה וְלִשְׂמֹחַ כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל נְעִים
חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנּוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבִּי
נִפְלָא כְּזֹה, רַבִּי נוֹרָא כְּזֹה, וּמַה הִיְיָנוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ וְז"ל; וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לִשְׂמֹחַ מְאֹד מְאֹד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְלִשִׁיר "כָּךְ רַבְּנוּ וְנִגְלִילָה,
כָּךְ רַבְּנוּ וְנִשְׂמַחְתָּה", וְעַלֵּינוּ לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְדֵי יוֹם
בְּיוֹמוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

ר' נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר וְז"ל, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנִי וְז"ל, קִבַּל מִמֶּנּוּ
הַנְּהַגָּה זוֹ — לְרִקְדָּה בְּכֹל יוֹם. וּפְעַם כְּבָר שָׁכַב בְּמִטָּתוֹ, וְנִזְכַּר שְׁבִיּוֹם
הַזֶּה לֹא רְקֹד, קָם מִמִּטָּתוֹ וְהִתְחִיל לְרִקְדָּה בֵּינוּ לְבֵין עֲצָמוֹ בְּחִדְרוֹ.
כָּל-כָּךְ הָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים מְסוּרִים עַל כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁל
רַבְּנוּ וְז"ל, וּבְפֶרֶט בְּעִנְיַן הַרְקוּדִים, שְׁבַפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְז"ל,
שֶׁהוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים, כִּי עַל-יְדֵי הַמְּחִיבָה פָּךְ וְרִקְוִדִים — גְּמַתְקִים
הַדִּינִים (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן י'); אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַצִּית אֶת רַבְּנוּ
וְז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, וְרוֹקֵד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, שְׂאִזּוּ זוֹכָה לְכֹל טוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכָּה לְקַנּוֹת אֶת הַבַּיִת, וְיִהְיֶה

אֲשֶׁר י"ד רעג בַּנְחַל מו

בֵּיתָךְ בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים, וְתַעֲשֶׂה רַק שְׁמֵחוֹת בְּבֵית, וְתִהְיֶה מְכַנֵּים
אוֹרְחִים גְּדוֹל, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת עוֹד כַּמָּה חֲדָרִים, וְתִרְחִיב אֶת בֵּיתָךְ,
וְתִהְיֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן שְׁמַחְתִּי מֵאֵד לְשִׂמְעֵךְ אֶת הַבְּשׂוּרָה
מִשְׁמַחַת, שְׁנוֹלֵד לְךָ בֶּן לְמִזְל טוֹב. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְיְאִיר אֶת
כָּל הַבֵּית שְׁלָכֶם בְּאוֹר גְּפֵלָא, כִּי כְּשִׁנוֹלֵד בֶּן, אֲזִי מֵאִיר הַמִּזְל.

רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְאֵל תִּנְיִחַ
אֶת עֲצָמְךָ לְפַל, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה
שְׁגֵלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפכ), שְׁצַרִיכִים לְחַפֵּשׂ
וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂיִזְכֶּה לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ
לְכַף זְכוּת, יֵצֵא בְּאֵמַת מִכָּף חוֹב לְכַף זְכוּת, וְיִזְכֶּה בְּאֵמַת לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה. וְכִמוֹ-כֵן אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אֶת אַחִיוּתֶיךָ לְכַף זְכוּת, כִּי
בּוֹדָאֵי עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אֲמַרְתִּי לְךָ, שְׁאֲסוּר
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כָּף בְּצַעַר זוּלְתוֹ, כִּי בְּנִקְל לְפַל בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּא עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי בְּזֶה שְׂמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ צַעַר
שֶׁל חֲבֵרוֹ, חֲבֵרוֹ יְכוּל לְמַשֵּׁךְ אוֹתוֹ אֶל תּוֹךְ צַעְרוֹ, שְׂזֵה אַחַד מִכָּלְלֵי
חֻכְמַת הַרְפוּאָה, שְׁלִרּוּפָא אֲסוּר לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל מַחֲלַת

מח אֲשֶׁר י"ד רעד בַּנְחַל

החולה, כי יכול גם הוא להלכד בהרגשותיו וכו', וגם הוא יכול לפל בדכאון ובעצבון וכו', וביותר מי שעוסק עם אנשים שבורים, הוא צריך לשמר עצמו מאד מאד בדברים אלה, לא להמשיך כל-כף אל צערם, כי הם יכולים להמשיך אותו גם-כן שיפל לחלשת העצבים ויסורי המצפון וכו', אשר דבר זה הורס מאד. ועל-כן ראה מצד אחד לחזק מאד את אחיותיך, אכל מצד שני אסור לך להמשיך אחר צערן, כי זה יהרס אותך לגמרי — בין בגשמי ובין ברוחני.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. וראוי לנו לשמח בשמחה זו מאד מאד, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ את אורו הגנוז של רבנו ז"ל, ואינו מתבייש משום ברִיָּה שבעולם, ונכון יהיה לבו בטוח, שיבוא לו גם שפע בגשמיות; כי כשמשיעים שפע ברוחניות, חוזר הקדוש-ברוך הוא להשפיע לו שפע בגשמיות, וזה דבר ברור, כמו שראו אצל כל אנשי שלומנו האמתיים.

ראה לעבד הרבה על נקדת השמחה, ואף שאני יודע, שקשה וכבד לך להיות בשמחה, עם כל זאת זה עקר גדלת האדם, שזוכה להיות בשמחה. ותשמח את אשתך, ואל תספר לה מצרותיך, כדי שיהיא לא תמשיך אל הצער והיסורים, וכן ראה לשמח את אחיותיך, ולדבר אמן תמיד רק בנדאות ולא בספקות, והקדוש-ברוך הוא יעזר לך, שיהיה לך כבר רק טוב בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה במה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע, שזה קשה מאד מאד להיות בשמחה, ובפרט לך, שאת סובלת כל-כך מיסורי האשמה ונקיפות המצפון, ואת מבלבלת כמה שעובר על אחותך וכו' וכו' ועל האמא וכו' וכו', כבר דברתי איתך כמה פעמים, כי עליך להתחיל לחיות את החיים שלך, ולא להתבלבל מאחרים, ואת צריכה רק לעבד על נקדת השמחה, לשמח בשמחה אין סופית, שזכית להתנדע מרבנו ז"ל, אשר השמחה הזו עולה על כל השמחות. וראוי לנו לשמח מאד מאד בזה שאנו יודעים מרבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל מחיה ומחזק אותנו. ואני מקנה לך הקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תראי אור וחיים בחייה, שתזכי להתחתן עם בחור נחמד, ותחיי חיים ערבים ונעימים ומתוקים, ותבני בית נאמן בישראל.

נא ונא אל תקחי אל הלב מה שעובר על אחותך, על אף שזה צער גדול מאד, עם כל זאת אין זו יצאה להכנס בתוך צרתו של חברו וכו', כי דבר זה נדמה כמי שפא לבקר חולה בבית-חולים, ובמקום לחזק את החולה וכו', הוא מניח את עצמו במטה הסמוכה אליו, הינו שגם הוא נעשה חולה וכו' וכו', ובזה אינו עוזר לחולה כלל, אלא אדרבה, הוא מחליא את עצמו וכו' וכו', כמו-כן הדבר עמך, את כל-כך לוקחת אל הלב מה שקורה עם האמא והאחות, עד שבעצמך את נעשית חולה וכו' וכו', ואסור להתנהג ככה, אלא ראי להתחיל חיים חדשים, ולשכח מהכל, ורק תחשבי מעצמך, ואז תראי איך שהכל יתהפך לטובה.

ראי לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ערה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך, שנפלת בפח יקוש כזה וכו' וכו', ואת הולכת בדרךים מלכלכות וכו' וכו', אשר לא מתאים לבת ישראל. עלי להודיע לך, שכל אלו המסתובבים עם אנשים מגנים כאלו, לבסוף הם הורגים ורוצחים וכו' וכו', במיתות משנות וכו' וכו', באשר ידוע ספורים אלו לרב, ובפרט שאת יודעת, שהיום יש כל מיני מחלות, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, שנדבקים על ידי אנשים שאינם הגונים, על-כן אני מבקש אותך מאד, כי אל לך לילך אל חברים רעים, ותחזרי בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יקבל אותך בתשובה, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומחפה ומצפה לאדם שישוב אליו בתשובה אמתית, ומי שזוכה לשוב בתשובה, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו.

אני מבקש מאתו יתברך, שתזכי למצא בחור להתחתן עמו, ולבנות בית נאמן בישראל, ואז תצאי מכל הצרות והיסורים שכבר עברו עליך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייהך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפול בדעתך משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה ומה שיהיה, ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל,

וּתְשַׁתְּדֵל לְשִׁמְח אֶת אִשְׁתְּךָ וּלְדִידְךָ, וְשִׁתְּהִיָּה בְּבֵיתְךָ אַוִּירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, שְׂאֵז יִמְשְׁכוּ רְפוּאוֹת בְּבֵיתְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אָסוּר לְפַל בְּדַעַתוֹ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם. וְזֶה עֵקֶר הָאָמֶת, וְעַל-כֵּן אֲמַת' רְאִשֵׁי תְבוֹת (קִהְלַת י, ד): "מְקוֹמְךָ אֵל תִּנַּח", הֵינּוּ שְׂזָה עֵקֶר הָאָמֶת, שְׁלֵבֵל תְּנִיחַ אֶת מְקוֹמְךָ, הֵינּוּ שִׁתְּחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁישׁ בָּךְ, בְּפֶרֶט שִׁתְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה גְּצָחִית. וְזֶה אֲמַת' — רְאִשֵׁי תְבוֹת: "אֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתִי", כִּי זֶה עֵקֶר הָאָמֶת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ מִתְעַלֵּם מִתְּחִנָּת עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — גִּשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

נָא רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם לְמוֹדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שִׁתְּזַכֶּה לְהִנָּצֵל מִכָּל רָע.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רעז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה בְּמָה שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עֲלִיךָ לְהִתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שֶׁנִּפְלְתָ בָּהּ, כְּלוּמַר שִׁתְּחִילִי לְדַעַת שְׂרוּצִים לְנִצָּל אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן רְאִי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, אָסוּר לְפַל בְּיֵאוּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסוֹן, עַל אֵף שְׂעוֹבָרִים עֲלֶיךָ מִשְׂבָּרִים וְגִלְיָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְקַחַת

את עצמך בְּדַבֵּר, וְאִם קִבַּלְתָּ עָלֶיךָ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, רְאֵי לְהִתְזַיֵּק מֵעֲמִד, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּבְנִדְאֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתְךָ, לְכֵן רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲחֵר הֵרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְתִהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד בְּעִנְיָן הַזֶּה לְדַבֵּר רַק עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ וְנִדְעָתְךָ.

את צְרִיכָה לְדַבֵּר עִם בְּעִלְךָ לְשַׁעֲבֵר בְּאִפְּן גְּלוּי, אִם אַתָּה רוֹצֶה אוֹתִי חֲזָרָה, תִּחְזֹר בְּתַשׁוּבָה, וְתִתְיַחַס אֵלַי כְּמוֹ בֶּן-אָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הוּא לֹא יִסְפִּים, אֲזִי תַעֲזֹבִי אוֹתוֹ לְגַמְרִי. וְאִךָ שְׂאֵת קְשׁוּרָה אֵלָיו, עִם כָּל זֹאת לֹא יְכוּלִים לְחִיּוֹת כְּכֹה, שֶׁהוּא סֵתָם יִסְחָב אוֹתְךָ, וּלְדַעֲתִי אִם תִּהְיֶי חֲזָקָה עִמוֹ, אֲזִי כָּל הַמַּצָּב יִשְׁתַּנֶּה.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתִּכְתְּבִי לִי בַּפְּרָטִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רעה.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁנוּי הַשֵּׁם, עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְהַזְהִיר לֹא לְשִׁנוֹת בְּכָל פַּעַם שְׁמוֹת אַחֲרִים, וְזוֹ מִכַּת מְדִינָה, שֶׁהַיּוֹם מְשַׁנִּים שְׁמוֹת עַל יְמִין וְשִׁמְאֵל וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה דְּבַר סִפְּנָה, וּבַפְּרָט בְּאִרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שְׁנוֹתָנִים שְׁמוֹת לִילָדִים, שְׁסֵתָם בְּדוֹ אֶת זֶה מְלַבֵּם, וְעַל זֶה יֵשׁ הַקְּפָדָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעַל-כֵּן שֵׁם שֶׁל בְּתָרְךָ יַעֲלֶה אִינוֹ שֵׁם כָּלֵל, וְלְכֵן רְאֵי לְשִׁנוֹת אֶת שְׁמָה לְיַעֲלֵל, וְגַם תּוֹסִיפִי לָהּ שֵׁם חֲיָה:

אָשֶׁר י"ד רעט בנחל נג

"יעל חיה", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לה בהצלחה מרבה בחייה, ותזכי לרוות רב נחת ממנה ומכל הילדים.

היה טוב מאד, שתבדקי את מזוזות ביתך אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

גם ראי לבקש בעת הדלקת הנרות בפרטיות על בעלך ועל הילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... ן ... גַּרְם יְאִיר וַיִּזְרַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע את תשובתך לבכם לילך בדרך רבנו ז"ל.

אודות הענין של התבודדות ששאלתם, עליכם לדעת, כי העקר הוא בלב אמת, שיגיל את עצמו לדבר עמו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ונדבר זה מטהר את האדם מבית ומבחוץ, ומזכך את נפשו, שיזכה להיות כלי להמשכת השכינה בעולם. ואסור להתבלבל ממה שעבר עליו וממה שיעבר עליו, שזה עקר שלמות התפלה וההתבודדות, לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך. ועל-כן ראו להרגיל את עצמכם לדבר בכל יום אליו יתברך במקום פנוי שאין שם בני אדם, ואל תבלבלו את עצמכם כלל, רק לספר לפניו יתברך את כל לבכם וכל מה שעובר עליכם.

ראו לחזק את עצמכם לחזר הרבה משניות, כי הלמוד משניות מזכך את האדם, אשרי מי שזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים

משניות, שעל-ידי-זה יהרג את היצר הרע. וכן ראו להתפלל את התפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, קריאת שמע שעל המטה, ברכת-המזון — מתוך הסדור ניקא מלה במלה, ועל-ידי-זה תזכו ליראת שמים.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן עג): העבודות שאדם עובד את השם בבחירתו, כל יום ערפו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו, עין שם; על-פן ראו לנצל את ימי הנעורים בהתמדה ובתשוקה רבה, ללמד התורה הקדושה, ואז תזפו לכל טוב אמתי ונצחי.

אני מקנה לשמע מאתכם רק בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, לזרז את אנשי שלומנו, שיבאו אל השעורים שאתם לומדים יחד את דברי רבנו ז"ל, אשר אין ערך אליהם, כי הלמוד בדברי רבנו ז"ל מעורר את האדם, ומכניס בו תשוקה עצומה לחזור אליו יתברך. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן נה): אין ערך למצנה שעושה אדם לעצמו לבוד, אפלו שתהיה רבה, למצנה שתמשך ממנה זכות לרבים, אפלו שתהיה קטנה; ודבר זה סובב על התעוררות, לעורר אחרים שיבאו אל השעור, ומה גם שזה סובב על הפצת מעינות

אָשֶׁר י"ד רפא בנחל נה

החכמה חוצה; פי בזה שמעוררים ומחזקים אחרים בעבודת השם יתברך, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא עוזר גם לו.

ראה להכניס בעצמך אמתת מציאותו יתברך, ותהיה דבוק בתי החיים. וזכור תזכור דברי רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות ישועה, סימן יד): על-ידי בטחון תזכה להבין שישועתך מאת הקדוש-ברוך-הוא ולא מאדם; וצריכים להכניס את עצמו מאד מאד בעבודת הבטחון, לא להתבלבל משום בריה שבעולם. אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תראה ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תשואות חן לך על זה שעוררת את אחיך, שינדב על בנין בית-המדרש ביבנאל, בנדאי הגאלה תלוייה בבית-המדרש הזה, וזה יהיה יסוד לישוב שלנו ביבנאל "עיר ברסלב".

ראה לעורר את אנשי שלומנו היקרים, שיתפללו שנוזפה להוציא מהכח אל הפעל לבנות את בית-המדרש, ואזכה כבר לבוא לגור ביבנאל "עיר ברסלב". וכבר אמר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן יא): תפלת אחר מועילה יותר מתפלת עצמו, אפלו צדיק צריך לתפלת אחרים, עין שם; על-כן אהיה לך אסיר תודה, אם תעורר את אנשי שלומנו שיתפללו תמיד בעבורי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ — לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיֵץ אֶת
סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. וּבְכָל־
— אֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה. אַתָּה רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת
הַקֹּדֶשׁ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֹּה תִקְבֵּל רְצוּף מִכְתָּב, שֶׁתְּצַרְפוּ לְקִנְטָרס "טְמַאת הַמְסִיוֹן", וְכֵן
מִכְתָּב שֶׁתְּצַרְפוּ אֶל הַקִּנְטָרְסִים: "רוֹפֵא חוֹלִים", "בוֹרָא רְפוּאוֹת",
"רְפוּאָה שְׁלֵמָה", אִם אֲפֹשֶׁר. וְכֵן רְאֵה לְסַדֵּר אֶת הַקְּרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמְטָה מִחֲדָשׁ, וְתִדְפִּיסוּ עִם הַהוֹסְפוֹת שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ בְּשָׁבוֹעַ זֶה,
בְּאִפְּן שִׁיצֵא דְבַר שְׁלָם.

אִין מַלִּים בְּפִי לְחִזְקָךְ וּלְאַמְצָךְ עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים,
כִּי זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד, אֲשֶׁר אִין עַל זֶה שׁוּם דְּבוּרִים כָּלֵל,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתְךָ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וּבְנוֹדֵאֵי יִמְשֶׁךְ עַל־יְכֶם
חֲסֵד-אֵל כָּל הַיָּמִים, שְׁעוּלָה מִסְפֵּר נְחֻמָּה, שֶׁתִּתְנַחֲמוּ תָמִיד, כִּי עָקֵר
הַנְּחֻמָּה הִיא עַל-יְדֵי חֲסֵד-אֵל, הִינּוּ כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ
וּבְחֲסֵדוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְנַחֵם. וְזֶה כָּל הָעִנְיָן שֶׁל נְחֻמָּה שֶׁמְנַחֲמִים אֶת
הָאָדָם, שֶׁמְגַלִּים לוֹ שֶׁהַכֹּל חֲסֵד-אֵל, וְעַל-כֵּן "חֲסֵד-אֵל" בְּדִיוֹק
כְּמִסְפֵּר "נְחֻמָּה", וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְנַחֲמֵנוּ בְּתוֹךְ שְׁאָר נְשִׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל.

עַל אִף שֶׁאַתָּה עָסוּק וְטְרוּד בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל
פַּעַם מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵיךְ שְׁנֹלְפֶדֶת עַל-יְדֵי חֲבוּרַת מְסִיוֹן, יִמַּח
שָׁמַם וְזָכְרָם, וְכֵן מָאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַע מֶה שְׁכָבֵר תְּפָסוּ בְּרִשְׁתָּם
הַטְּמָאָה וְכו', וּמֵה שְׁכָבֵר קִלְקְלוּ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאַתָּה מְסַפֵּר
לִי בְּפִרְטוּיֹת מִמֶּה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ וְעַל חֲבֵרֶיךָ וְכו'.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָלֶיךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁזָכִיתָ לְהִתְוַדַּע מִרְבְּנוֹ ז"ל, עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים שְׁנֹדְפָסוּ בְּשָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל
מְסַפְּרֵי "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן וְשִׁיחוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּמְסַפְּרֵי "לְקוּטֵי-
הַלְכוֹת" וּמְשִׁיחוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְזֶה עוֹר לָךְ וְלַחֲבֵרֶיךָ, וּבְזֶה רְאוּי לָךְ
לְשַׁמַּח מָאֵד, שְׁסוּף כָּל סוּף עַל אֵף שֶׁהֵייתָ כָּבֵד בְּתוֹךְ טְמָאָה עֲמֻקָּה
כְּזוֹ, שְׁנֹלְפֶדֶת בְּרִשְׁתַּת הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שָׁמַם וְזָכְרָם, עִם כָּל זֹאת זָכִיתָ
לְצֵאת מִצַּפְרָנִיָּהֶם, אֲשֶׁר הַחֲסֵד הַזֶּה הוּא חֲסֵד-אֵל, חֲסֵד חֲנָם מִמֶּשׁ,
כִּי עַל עֲבוּדָה זָרָה וְטְמָאת הַמְּסִיוֹן נֶאֱמַר (מְשִׁלִּי ב, יט): "כָּל בְּאִיָּה לֹא
יִשׁוּבוּן", מִי שְׁנֹכְנֵס לְשֵׁם, כְּבָר קָשָׁה לוֹ לְצֵאת, וְאַתָּה זָכִיתָ לְצֵאת
מִשָּׁם, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל בְּכַחוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד בֵּין שְׁמַד
לְרִצּוֹן, הִינּוּ אֶפְלוּ אֵלָיו הָאֲנָשִׁים שְׁכָבֵר נָפְלוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּשְׁמַד,
גִּדְל פַּח הַצְּדִיק לְהוֹצִיאֵם וּלְהַגְבִּיחֵם אֶל תְּכֵלִית הַמְּדֻרְגָּה הַעֲלִיוֹנָה,
רַעוּא דְרַעוּיִן, רִצּוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רטו),
אֲשֶׁר מְשִׁה עוֹמֵד בֵּין שְׁמַד לְרִצּוֹן, כִּי הוּא עוֹמֵד תָּמִיד לְהִמְתִּיק
הַשְּׁמַד וּלְהַפְּכוֹ לְרִצּוֹן וְכו', עֵין שָׁם.

וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁזָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִצְאָת
מִצַּפְרָנִיָּהֶם הַרְעוֹת, וְזָכִיתָ לְהַנְּצִל מִהַפַּח יְקוּשׁ שְׁשָׁמוּ תַחְתָּךְ, עָלֶיךָ

למסור את נפשך עכשיו להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, גלוי האמונה הקדושה בשפה ברורה, ותמסור את נפשך להפיצם בין שכבות העם, בין כלל נשמות ישראל, למלא את כל ארצנו הקדושה עם האמונה הקדושה. וכן ראוי מאד שתדפיס את הקונטרס "טמאת המסיון", ותפיצו בין כלל נשמות ישראל, ואין לה מה להתפחד כלל, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, כי הלא אנו רואים, שהערב-רב בארצנו הקדושה מחוקקים חקות עכו"ם נגד תורתנו הקדושה, וכל חקתיהם הם רק עקיבת הדת, ובפרט החק החדש שרוצים להכניס בבית המחוקקים שלהם, והוא: "זכויות האדם", זה בעצמו טמאת המסיון, כי רוצים לבטל, רחמנא לצלן, את כל חקי התורה הקדושה, פידוע ליודעים בזה, כי זה עקר פונתם הטמאה — להפיל את כל חקי התורה הקדושה (היה לא תהיה), בודאי זוהי גזרה עצומה, ואם היו עם ישראל יודעים את טמאת הגזרה הזו, היו צועקים ורועשים מאד וכו' וכו', אף אף אחד אינו משים לב אל טמאת החק הזה, כי בזה הם רוצים לעקר, חס ושלום, את כל התורה כלה, ולכפות את החפשויות והחילוניות על עם ישראל (היה לא תהיה). לזאת עליך למסור את נפשך עכשיו להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל, לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה בין עם ישראל, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אנחנו נפיץ את האמונה בו יתברך, ונגלה את חקי התורה הקדושה, ויאבדו הם ואליך פיוצא ביהם, ודבר אחד מתורתנו הקדושה לא יגעו, ובודאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, כי יתהפך מההפך אל ההפך, והקדושה תנצח, ותתגלה מלכות שמים בעולם, וכלם יחזרו בתשובה שלמה, והמלכות הרשעה נחלה כליל מן הארץ, ותתגלה רק מלכות שמים, ונזכה לראות בביאת משיח צדקנו, שיקבץ את כל נשמות ישראל לארצנו הקדושה, ויבנה לנו את בית מקדשנו, ונזכה להכליל בו יתברך, ונשמר ונקיים ונלמד ונתיגע בתורתנו הקדושה.

נא ונא אל תפנס בופוחים עם אף ברירה שבועולם, רק ראה

לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "טְמֵאת־הַמְסִיוֹן", שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֱלוֹ
הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים הַמְּדַבְּרִים נֶגְדַּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגְדַּ הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, וּמְחַוֵּקִים חֲקוֹת עֲבוּרִים נֶגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל אֱלוֹ הֵם בְּכָל־
הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, וְאִין עֲלֵינוּ לִפְחַד מֵהֵם כָּל־ל, כִּי זֶה גַם-כֵּן
בְּכָל־ל "זְכוּת הָאָדָם", זְכוּתָנוּ הִיא לְדַבֵּר וּלְגַלוֹת אֶת הָאֱמֶת לְכָל עַם
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בַּק הוּא יִתְבָּרַךְ אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה אֱמֶת, וְעַם
יִשְׂרָאֵל אֱמֶת, וְאִין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּל־ל מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם.

רָאָה לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ בְּכָל הַדְּקֻדּוּקִים, וְתַהֲיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל
יוֹם הַשְּׁבַת-קֹדֶשׁ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּבְזְכוּת הַשְּׁבַת
תִּזְכָּה שְׂיִמַּחֵל לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל, כִּי אֶפְלוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה
זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ וְשׁוֹמְרֵי שְׁבַת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ (שְׁבַת
קִיח:); וּבַפְּרָט שְׂזָכִיתָ לְצֵאת מִצְרַיִם הַטְּמָאוֹת, וְחִזְרָתָ בְּתִשְׁבֻּכָה,
בְּנֻדָּאֵי מְקַבֵּל אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִזְרָה. אִךְ עַקֵּר עֲבוּדָתְךָ
צְרִיכָה לְהִיּוֹת, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הֵייתָ בְּצַנּוֹר הָרַע הַזֶּה, שֶׁתִּמְלֵא אֶת כָּל
אַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה עִם קוֹנְטֵרַס "טְמֵאת־הַמְסִיוֹן", וְתַפְיִצוּ בֵּין כָּל־ל
נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תַּפְיֵץ אֶת כָּל הַקּוֹנְטֵרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תַּמְצִית
דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ז"ל, וּמְגַלִּים אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ.

אֶקְוֶה לְרִאוּתְךָ בְּקִרְוֵב, וְאִז נִדְבֵר בְּאַרְיֵכוֹת פְּנִים אֶל פְּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת, אֲשֶׁר אֵתָה מְמַלֵּא
אֶת כָּל בֵּית-הַחֹלִים עִם קוֹנְטֵרַסִּים "רוֹפֵא חוֹלִים", וּבְנֻדָּאֵי זֶה יוֹעִיל

לזכות אביך, שתהיה לו רפואה שלמה, וכן כל מי שיש לו חולה בתוך ביתו, חס ושלום, ראוי לו להדפיס איזה קונטרס: "בורא רפואות", או "רפואה שלמה", או "רופא חולים", או "בקר חולים", וידפיס את שם החולה שנדפס לזכותו, וישתדל להפיצו בכתבי חולים, ובנדאי בזכות זה תהיה לחולה רפואה שלמה, פי זכות הרבים גדולה מאד אצלו יתברך, וכדאי זכות הרבים להמשיך רפואות וישועות למזכה את הרבים.

ועל-כן ראה להיות חזק בעבודה הקדושה הזו, כל זמן שאביך בבית-חולים, ראה להפיץ את הקונטרסים הנ"ל בכתבי חולים, וכדאי זכות הרבים, שתגן עליו, ותהיה לו רפואה שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליו ועל כל חולי ישראל, שתהיה להם רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ויאר עליהם אור זיו שכנינת עזו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה למשך את עצמו אל הצער. וכל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו.

תשתדל להתחמק מה שיותר מהר, ואל תהיה בדרך, אלא השדוף הראשון תקח, ותתחמק למען קדשת הברית למענו יתברך.

אָשֶׁר י"ד רפה בְּנַחַל סא

כְּדֵי שְׁתַּנְּצֵל מֵעֲבֻרוֹת, וְאֵל תְּחַפֵּשׂ שׁוּם כְּבוֹד וְכֹסֶף וּמְרָאָה חִיצוֹנִי וְכוּ' וְכוּ', רַק תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּבִוְדָאֵי אִם תִּהְיֶה כְּוַנְתָּךְ לְשֵׁם שָׁמַיִם, אַז תִּמְצָא עוֹד הַיּוֹם זְוִיג. אַתָּה רְאֵה לֹמֵר "כֵּן" ... וְאִז תִּכְּף־וּמְיָד תִּמְצָא זְוִיג, אַבְּל אִם אַתָּה תִּתְחַיֵּל לְהִיּוֹת כְּרָרָן, מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן יִקַּח לָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה כְּרוּר; כִּי כָּל כְּחוּר הַרוּצָה בְּאֵמֶת לְהִתְחַתֵּן, יְכוּל לְהִתְחַתֵּן בְּכָל יוֹם, רַק פֶּה הוּא מְחַפֵּשׂ כְּבוֹד וְכוּ', וּפֶה הוּא מְחַפֵּשׂ יְחוּס וְכוּ', פֶּה הוּא מְחַפֵּשׂ מְרָאָה חִיצוֹנִי וְכוּ', פֶּה הוּא מְחַפֵּשׂ כְּסָף וְכוּ', וְכַדּוּמָה כָּל מֵינֵי דְמִיוֹנוֹת, וְזֶה מֵה שְׁמֵרְחֵק אֶת זְוִיגוֹ, אַבְּל אִם הִיָּה אוֹמֵר תִּכְּף־וּמְיָד "כֵּן", הִיָּה מוֹצֵא בְּכָל יוֹם אֶת זְוִיגוֹ, וְזֶה כְּרוּר.

רְאֵה לֹמֵר בְּכָל יוֹם הָעֶשְׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבִיל תְּקוּן הַבְּרִית, אֲשֶׁר הוּא תְּקוּן נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְוֶה, כִּי הַמַּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, מְזַכֵּךְ וּמְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּפָנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ כְּלָל!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשָׁנָה ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֹצַח נְצָחִים.

מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי.

מָה אִמַּר לָךְ, אָחִי הַיָּקָר! צַעֲרָךְ הוּא צַעַר קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶהוּ כְּלָל גְּדוֹל (זֶהוּ לָךְ-לָךְ פ.ח.): בְּאִיתְּעָרוּתָא דְלִתְתָּא אִיתְּעַר דְלַעֲיִלָּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּעֱשֶׂה כָּאֵן לְמִטָּה, כְּמוֹ-כֵן נֶעֱשֶׂה לְמַעְלָה; וּבִוְדָאֵי אִם אַתָּה יוֹשֵׁב בְּגוֹפְךָ בְּבֵית-הַסֵּהַר, גַּם נִשְׁמָתְךָ וְהַחֲלָק אֱלוֹךְ מִמַּעַל שֵׁישׁ בְּךָ יוֹשֵׁב אֲסִיר בְּאִזְיָקִים, וּמְקוֹנֵן עֲלֶיךָ עַל שִׁירְדָתָּ וְנִפְלָתָּ וְנִשְׁלַכְתָּ בְּזָבָל

מְלַכְלֵךְ וְגֵרוּעַ כְּזֶה, וְנֹעֲשִׂיתָ עֲבָרִין גְּדוֹל, וְעִבְרַתָּ עַל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, הַשְּׁלֵשׁ עֲבֻרוֹת הֵכִי גְרוּעוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אֶף-עַל-פִּי-כֵן מֵאֲחַר שְׁאֲתָה כּוֹתֵב מִכְּתָב, שְׁהִנֵּךְ מִתְחַרֵּט, וְרוֹצֶה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, זֹהֵי כְּכֹר נְחֻמָּה עֲצוּמָה, כִּי כָּל זְמַן שְׁעֵדִין לֹא נִכְנָס בְּאֲדָם הִרְהוּר תִּשׁוּבָה, רַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי יְכוּלִים לְעֵבֵר לוֹ הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים, וּכְכֹר מֵת וְנִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם בְּלִי תִשׁוּבָה, וְאִז מִתְחִילִים עִמּוֹ עֲנִינִים נוֹרָאִים וּמְאֵימִים מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כַּמּוּבָא בְּשַׁעַר הַגְּלוּלִים לְרַבְּנוּ הָאֲרִיז"ל, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם זֹכֶה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְהִרְהוּר תִּשׁוּבָה, וּמִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן שֶׁהִרְהוּר מִכְּנִיס דְּבוּר, וּמִהַדְּבוּר עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה, אֵין לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר כָּלֵל מַעֲלָתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, כִּי גְדוֹלָה תִּשׁוּבָה שְׁמַגַּעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד (יִמָּא פו.): וּבְמִקּוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִים לְעַמֵּד (בְּרֻכּוֹת לד.); וְיָדוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרוּסָה תַחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת, כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלִי תִשׁוּבָה (פְּסָחִים קיט.), וּבְפִרְטִיּוֹת מִי יוֹדֵעַ שֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּךְ וּמְאִיזָה מְקוֹם הִיא נֹאֲצָלָה, עַד שֶׁהִכְרַחָה לְעֵבֵר יְרִידוֹת וְקִטְנוֹת כְּאֵלוֹ וְכו'.

וְעַל-כֵּן, חֲמִדַת לְבָבִי! מֵאֲחַר שְׁאֲתָה דוֹפֵק עַל דִּלְתוֹת הַתִּשׁוּבָה לְפַתַח אוֹתָן, דַּע לָךְ, שְׁעַקֵר הַתִּשׁוּבָה הִיא הַחֲרֻטָּה, לְהַתְחַרֵּט בְּאֲמַת עַל הָעֵבֵר, וְלְהַתְנוּדוֹת בְּפֶה מְלֹא, וְכָל הַמְרָבָה לְהַתְנוּדוֹת, וּמְאֲרִיף בְּעֲנִין זֶה — הִרִי זֶה מְשַׁבַּח (בְּמִבְּ"ם הַלְכוֹת תִּשׁוּבָה, פָּרָק א', הַלְכָה א'). וְעֲנִין הַיְהוּדִי הוּא, שְׁיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ בְּלִשׁוֹן פְּרָטִית (בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלּוֹ כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינִי) וַיִּצְיֵר בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, כִּי הַמְתַּפְּלֵל צָרִיף שְׁיִכְוֵן וַיִּרְאֶה עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ שְׁכִינָה כְּנֻגְדוֹ, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים טז, ו): "שְׁוִיִּתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד", וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְּרֵךְ אֶת כָּל הַקּוֹרוֹת אוֹתוֹ מִיּוֹם שְׁזוֹכֵר, הֵינּוּ מִגִּיל צָעִיר, וַיִּרְחִיב אֶת הַדְּבוּר מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּטָה, וַיִּגְלֶה לְפָנָיו אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ בְּפִרְטֵי פְּרָטִיּוֹת מֵהַ שְׁעֵשָׂה, וּמִי הִבִּיא אוֹתוֹ אֶל דְּבָרִים מְגִנִּים אֵלוֹ, וְכֵן יְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ כְּפִי שְׁמִדְבָרִים וּמְסֻפְרִים לְפָנָיו חֵבֵר טוֹב וְלְפָנָיו רַע נֹאֲמֵן וַיְדִיד הַגּוֹן.

מָה אָמַר לָךְ, אָחִי! זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשֶׁאַתָּה
 מְרַגֵּישׁ שְׂעֵדִין הַנֶּדָּה רְחוּק מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן
 אַתָּה בָּא עִם לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָה לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת מֵר
 לְבָבְךָ, אֵינן לְשַׁעַר וְאֵינן לְסַפֵּר מֵה שְׁנַעֲשֶׂה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת מִדְּבוּרִים
 וּמִשִּׁיחוֹת וּתְפִלוֹת אֱלוֹהֵי. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין מֵג):
 מִי שֶׁיַּעֲשֶׂה שְׂפִלָּה אֵינן תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסָת, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים נ"א, י"ט): "לֵב
 נִשְׁבָּר וְנִדְבָה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", עַל-כֵּן, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! אָנִי
 מְבִין מְאֹד מְאֹד אֶת שְׁבָרוֹן לְבָבְךָ. עֲשֵׂה זֹאת, אִפּוֹא, בְּנִי, וְהִנְצֵל מִיָּד,
 לָךְ אֶל קֶרֶן זְוִיָּה, אֲשֶׁר אֵינן שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְאִם אַתָּה סָגוּר בְּחֻדְר
 מִיְחָד — מֵה טוֹב וּמֵה נֹעִים, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
 וּלְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבָבְךָ, וְאֶף שְׁבַתְחֻלָּה יְדֻמָּה לָךְ, שְׂאֵינן שׁוֹם אֶחָד
 הַמְּסַתְּפֵל עֲלֶיךָ, וְאֵינן אֶף אֶחָד הַשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, תִּדְעֵ, כִּי כָל זֶה מֵרֵב
 עוֹנוֹתֶיךָ שֶׁסִּלַּקְתָּ מִמֶּךָ אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג): בְּתַחֲלָה קִדְּם שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הִיָּתָה
 שְׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים כג, טו): "כִּי ה'
 אֱלֹקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֻנְךָ", כִּיִּן שְׁחָטָאוּ נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם,
 שְׁנֵאָמַר (שָׁם): "וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר, וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", וְעַל-כֵּן
 בְּזֶה שְׁחָטָאת וְעִבַרְתָּ עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת אֱלוֹהֵי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 בּוֹדָאי סִלַּקְתָּ אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַעְלָה, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד
 שְׁנִדְמָה לָךְ, שְׂאֵינן מִי שֶׁצָּרִיךְ אוֹתְךָ, וְאֵינן מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לָךְ, וְאֵינן מִי
 שֶׁפּוֹנֶה אֵלָיךְ. וּבְאֲמַת טְעוֹת גְּדוֹלָה הִיא זו, כִּי אֵינן שׁוֹם מְצִיאוֹת
 בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
 מִמֶּשׁ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְקִיָּים וּמְהוָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה:
 דוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה שֶׁאֵינְךָ
 מְרַגֵּישׁ זֹאת, מֵרֵב חֲשָׁכוֹת עֵינֶיךָ, עַד שֶׁנִּעְלְמוּ וְנִסְתָּרוּ מִמֶּךָ כָּל
 הָאוֹרוֹת.

עַל-כֵּן אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! אֵל תִּשֶׁת לְבָבְךָ אֶל הַהִסְתָּרוֹת
 וְהַחֲשָׁכוֹת וְהַקְּטָנוֹת שֶׁאַתָּה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בָהֶם, רַק רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁטוֹת גְּדוֹלָה, וְתוֹצִיא מִפִּיךָ דְּבוּרֶיךָ לְפָנָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְתֹאמַר לוֹ יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה אָנִי (תֹּאמַר שְׁמֶךָ)

מתחרט על כל מעשי הרעים ומהגנים שעשיתי עד עכשו, אנא קבלני בתשובה אמתית, אני רוצה להיות מהיום והלאה בעל תשובה גמור, ולקיים את כל מצוותיך, וכך תרחיב את הדבור ותספר לפניו יתברך את כל לבך, ומה הביא אותך אל גריעות מעשיך, ואף שבתחלה יהיה נדמה לך כי אין מי ששומע אותך, ויעבר יום ויומים ושלשה ימים ושבוע וחדש וכו' וכו', אף-על-פי-כן צריך שתדע, ידידי היקר! כי על-ידי כל תפלה ושיחה שאטה מדבר ומשיח עמו יתברך, אטה פותח קשר אחד שנקשרת בו על-ידי עוונותיך, ומאחר שעברת על עברות חמורות כאלו: עבודה זרה, שהסתובבת בין הכת של גורו, שזו עבודה זרה גמורה, ועברת על גלוי עריות וכו', רחמנא לצלן, וגם על שפיכות דמים, שדקרת בני-אדם בסכין (וממש היה נס שלא הרגת), מפל זה נעלם ונסתר ממך האור לגמרי, ועל-פן בזה שתהיה עקשן גדול, ותדבר עמו יתברך בכל יום ויום בעקשנות גדולה, אזי במשך ימים ושנים תראה שנוי לטובה.

אני יודע שזה קשה וכבד עליך לחכות כל-כך הרבה זמן, אבל צריך שתדע, שהנהך נמצא בפח יקוש, ועליך לעשות כל מיני פעולות שבעולם לצאת משם, ועל-פן זה עקר עצתך, להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ודבר זה נקרא בספרי רבנו ז"ל: התבודדות, שמתבודד עצמו בבחינת "בד בבד יהיה קדש" (שמות ל, לד); עקר הקדשה נמשכת על האדם כשמתבודד עמו יתברך, וכשאטה יושב בעצמך בחדרך בתא המיעד לך בהשקט, ואין לך עם מי לדבר.

על-פן, אחי, "אל תתיאש"! כי השם יתברך אהך, עמך ואצלך, ומחכה עכשו שתפתח פיה ותדבר אליו, ותספר לפניו את כל לבבך. ואל תחשב, חס ושלום, כי זה איזה נסיון לפתותך, כי ראה והתבונן בינך לבין קונך, ותבין ותשפיל מרחוק, הלא יש בעל הבירה לבירה הזאת, יש בעל-הבית על העולם כלו, שום דבר אינו מתנהג לבד, ועל-פן פן ואולי נסתבכת בסבוכים ובירידות ובנפילות והשלכות כאלו, שתהיה מרחח לישוב עכשו בבית-סהר אסיר בחדר צר וקטן.

רְחוֹק מִכָּל הַחֲבֵרָה, בְּאִפְּן שְׁתֵּהִיָּה לָךְ עֲכָשׁוּ שְׁעַת כֶּשֶׁר לָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

עַל־כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי! קוּם מֵהָר וְאַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְעַמֵּד עֲכָשׁוּ
לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִשִּׁיחַ וּתְסַפֵּר אֶת כָּל לִבְךָ
לְפָנָיו, וּבְאִפְּן הִנֵּה אַתָּה לֹא יוֹשֵׁב לְבַד, אֲדַרְבֶּה, תִּתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ הָאָרֶת
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת כְּזֶה שֶׁלֹּא טַעַמְתָּ
עַדִּין בְּחַיֶּיךָ. וְכָל הַיְרִידוֹת תִּתְהַפְכֶנָּה לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְכָל הַחֲטָאִים
יִתְהַפְּכוּ לְזָכוֹת מִמֶּשׁ.

אָחִי, אָחִי! אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! קוּם וְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי הוּא
יִתְבַּרֵךְ מִחֲפָה וְשׂוֹקֵד עַל שְׁפָתוֹתֶיךָ, שֶׁתִּפְתַּח פִּיךָ וּתְדַבֵּר עִמּוֹ, וּתְסַפֵּר
לְפָנָיו אֶת כָּל שְׁבָרוֹן לִבְךָ. וְזֶה חֲשׁוֹב אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי
בְזִמְן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, אָדָם הָיָה חוֹטֵא בְּאִיזוֹ עֲבָרָה, וְהָיָה
מֵבִיא קָרְבָּן, וְעֲכָשׁוּ שְׂאִין לָנוּ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, הַתְּפִלוֹת הֵן בְּמִקּוֹם
קָרְבָּנוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (הוֹשַׁע יד, ג): "וַיִּשְׁלֹמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ", וְעַל־כֵּן
רָאָה לְהֵבִיא קָרְבָּן חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהִיא תִּפְלָה
וְתִחַנֶּה חֲדָשָׁה שֶׁתַּעֲשֶׂה מֵעֲצָמֶךָ. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כְּלִי לְהַמְשִׁכַת אֹר
וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ.

אֲקוּהָ לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אִם תִּשְׁמַע וְתִקְבַּל עֲכָשׁוּ עֲצָתִי, שֶׁהִיא
עֲצַת רַבְּנֵי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב זי"ע, אֲזִי בְּמִשְׁךְ הַזִּמְן תִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי. וְלֹא
רַק זֹאת, אֲלָא תִתְעַלֶּה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בִּירְאֵת שְׂמִים וּבְמַדוּת טוֹבוֹת,
וְתִזְכֶּה לְצֵאת לְחַרוֹת, כִּי מְנַהֲלֵי בֵּית־הַסֵּהר אֵינָם חֲפָצִים שֶׁתִּשְׁאַר
שָׁם, וְאַפְלוֹ שֶׁכָּבֵר נִגְמַר דִּינָךְ לְעֶשֶׂר שָׁנוֹת מְאַסֵּר, עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁתִּחֹזֵר בְּאַמַּת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתִשׁוּבָה גְּמוּרָה, וְהַדְּבוּר פִּיךָ שֶׁאַתָּה
מְדַבֵּר וּמוֹצִיא מִפִּיךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּשֵּׁם אַחֲרֶיךָ בְּמַעֲשֵׂה
בְּפַעַל מִמֶּשׁ, שֶׁתִּקְנֶה בְּעֲצָמֶךָ מַדּוּת טוֹבוֹת, אֲזִי תִרְאֶה נִפְלְאוֹת, כִּי
יוֹצִיאוּ אוֹתָךְ לְחִפְשִׁי.

אִךָ לְמַעַן טוֹבְתָךְ הַנְּצַחִית, רָאָה לְצִיַּת לְכָל מֵה שְׁכָתוֹב כְּאֵן,
שֶׁתְּרַבֶּה לְדַבֵּר בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְאַף שֶׁנִּדְמָה לָךְ, שְׂאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ

לך, דע לך שְׁפָל מְלָה וּמְלָה וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה לְמַעַלָּה, וּמְרַעִישׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּמִן הַשָּׁמַיִם יִרְחֲמוּ עָלֶיךָ, וַיִּקְבְּלוּ אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה אֱמֵתִית, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֲפִיץ חֶסֶד הוּא, וַיַּעֲזֹר לָנוּ לְכַלְנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ, מִבֵּית אֲסוּרִין דִּילָהּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ וְטוֹבְתְךָ...

תִּרְאֶה לְהִתְכַּתֵּב עִמִּי, וְאֶכְתֹּב לְךָ עוֹד.

י"ד רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד נִגַּע אֵל לְכַבִּי מִצָּבֶךָ הַמָּר וְגוֹרְלֶךָ הָרַע, שֶׁנִּפְלְטָה בֵּין חֲבָרִים לֹא הַגּוֹנִים, עַד שֶׁהִשְׁתַּמְשֵׁת בְּסַמִּים, וּמֵאֵז נִפְלְטָה וְנִדְרַדְרְתָּ עַד עַמְּךָ שְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל זְנוּת, עַד שֶׁמָּרַב פִּשְׁעֶיךָ תִּפְסוּ אוֹתְךָ וְאֶסְרוּ אוֹתְךָ בְּבֵית אֲסוּרִים לְחַמֵּשׁ שָׁנוֹת מֵאֶסֶר עַל רַב הַפְּשָׁעִים שֶׁלְּךָ, וּבְכַרְטִיּוֹת עַל אֲנֹס, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל מְכִירַת סַמִּים, וְלֹא זֶה בְּלִבְדָּה שֶׁאַתָּה בְּעֶצְמְךָ לֹא הִלַּכְתָּ בְּדַרְךָ טוֹבִים, עוֹד זֹאת הַכְּשִׁלְתָּ אַחֲרֵים, עַד שֶׁהִלַּכְתָּ כַּמָּה פְּעָמִים וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵךְ שְׂאִינִי מִכִּיר אוֹתְךָ, אֵךְ בְּשִׁרְשֵׁנוּ אֶחָד אֲנַחְנוּ, כִּי בְּנֵי אָב אֶחָד אֲנַחְנוּ, בְּנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְכוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, וְזֶה כַּמָּה יָמִים שְׂאִי אֶפְשֶׁר לִי לְאַכֵּל וְגַם לִישֵׁן מִרַב צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ, שִׁישׁ לִי בְּעִבּוּרְךָ.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ יִקְצְרוּ הַיָּמִים יְרִיעוֹת, וְהַיָּמִים אֵינִי בְּיָדִי, מִרַב טְרָדוֹתֵי בְּעֶסֶק הַרְבִּים שְׂצוּבָאִים עַל פְּתַחֵי בֵּיתִי כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת

הַלִּילוֹת. אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמַרְתִּי וַיְהִי מָה, הַהֲכָרַח לְבוֹא אֵלַיךְ
בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֵלוֹ, אוֹלֵי אוֹכַל לְנַחֵם אוֹתְךָ וּלְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ.

אודות מה שְׁמַעְנִישִׁים אוֹתְךָ שֵׁם בְּבֵית-הַסֵּהַר בְּכָל פַּעַם, וְגַם
כָּבַר הֵפוֹ אוֹתְךָ כַּמָּה פְּעָמִים בְּמִכּוֹת אַכְזָרִיּוֹת, הָרִי זֶה בְּצֶדֶק, כִּי אַתָּה
מִתְחַצֵּף מְאֹד נֶגְדַּ הַשּׁוֹמְרִים וְהַפְּקִידִים וְכוּ'. וְהִנֵּה יְדוּעַ, שְׁמַדַּת
הַעֲזוֹת הִיא מְדָה מְגֵנָה מְאֹד בְּכָל־לִיּוֹת. וְכִמוֹ שֶׁכָּבַר הָאָרִיכוֹ בְּדַבְּרֵךְ
זֶה חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת קֹרַח, פְּרָשָׁה יח, סִימָן י'): מִי שֵׁשׁ
בוֹ עֲזוֹת פָּנִים, וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפָנָי מִי שְׁגָדוּל הַיַּמְנוֹ, הָרִי הוּא רָשָׁע,
עֵינֵי שָׁם; וְרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲזוֹת, סִימָן א'): מִי שֵׁשׁ בוֹ
עֲזוֹת, בְּיָדוּעַ שְׁעָבַר עֲבָרָה לְהַכְעִיס, עֵינֵי שָׁם; וְאַתָּה בְּעֲצָמְךָ מוֹדָה
עַל כָּל הַפְּשָׁעִים שְׁשָׂמוּ נֶגְדְּךָ, וְגַם חֲתַמְתָּ עֲלֵיהֶם כַּפִּי מִשְׁפָּטֶיךָ,
וְאַתָּה אָמַרְתָּ שֶׁהוּא מִשְׁפָּט צֶדֶק, וְעַכְשָׁו אַתָּה מִתְפָּרַע עַד מְאֹד
בְּעֲזוֹת וּבְחֲצִיפוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', נוֹ, מָה אַתָּה רוֹצֵה שְׂיַעֲשׂוּ עִמָּךְ?!
הֲלֹא תִקְבֵּל עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וַיִּכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂגָם
יֵאָרִיכוֹ אֶת שְׁנוֹת מֵאֶסְרֶךָ לְעוֹד כַּמָּה שָׁנִים, וְעַל-כֵּן אִיזוֹ חֲכָמָה הִיא
זוֹ לְהַתְפָּרַע וְלְהִיּוֹת חֲצוּף וְעֵז פָּנִים, הָרִי זֶה מוֹרָה עַל גְּרִיעוֹת מַעֲשֵׂיךָ
וְקִלְקוּל מִדּוֹתֶיךָ, שְׂעֵדִין טְבוּעַ בְּךָ. וְאֵל תְּשִׁיבֵנִי כִּי אַתָּה כָּבַר כָּל-כָּךְ
לְאַחַר יְאוּשׁ, עַד שֶׁכָּבַר לֹא אֶכְפַּת לָךְ מָה יְהִי עִמָּךְ, כִּי זֶה אִינוֹ
נִכּוֹן, כִּי אָנִי מְרַגֵּשׁ מִכְתָּבְךָ פֶּה וְשֵׁם, שְׂעֵדִין אַתָּה מִשְׁתוֹקֵק
פַּעַם אֶל חַיִּים מְאִירִים וְכוּ'. (חֶסֶר).

י"ד רפז.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַהֲכָרַח לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, כִּי
כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְרוֹצֵה לִינֵק מִהַנְּקֵדָה הַעֲלִינָה (עֵינֵי לְקוּטֵי-

מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סימן ו'), אִז הִהְכַּרְח לְסַבֵּל אֶת כָּל זֶה, כִּי הִצְדִּיק הוּא
 בְּטַל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, שְׁזוּ נִקְדָּה הֶעֱלִינָה, וְהָאֵדָם
 הַרוּצָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי נִתְעוֹרְרָה בּוּ נִשְׁמָתוֹ, שֶׁהִיא נִקְדָּה
 הַתְּחִתּוֹנָה, וּכְשֶׁרוּצִים לְהִתְחַבֵּר יַחַד, צָרִיף לְעֵבֵר דְּרִף הָקוּ ו', שֶׁהוּא
 שְׁמַיִם — אֵשׁ וּמַיִם, בּוֹשׁוֹת וּבְזִיווּנוֹת, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין, וְזֶה סוּד א
 — י' לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, ו' בְּאֶמְצַע, וּמִזֶּה יוֹצֵאת תְּכַת א, קוּ וּשְׁנֵי
 יוֹדֵיִין, שְׁזוּ נִקְדָּה הֶעֱלִינָה וּנִקְדָּה הַתְּחִתּוֹנָה, וּבְאֶמְצַע הוּא ו'
 הַמְּחַבֵּר אוֹתָם, הֵינּוּ לְחַבֵּר בֵּין הַנְּשֵׁמָה שְׁנִמְצָאת בְּתְחִתִּית הַמְּדַרְגָּה
 אֶל הִצְדִּיק הַאֲמֵת הַנִּמְצָא בְּתְכִלִּית הַמְּדַרְגָּה הֶעֱלִינָה, זֶה לֹא יְכוּלִים
 רַק עַל־יְדֵי ו' שְׁמַחְבָּרָם, שֶׁהוּא שְׁמַיִם — אֵשׁ וּמַיִם, שְׁזוּ הַבוּשָׁה,
 אֲזִיל סוּמְקָא וְאֲתֵי חִיּוּרָא.

וְלִכֵּן כָּל הַבָּא לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הִצְדִּיק, עָלָיו לְסַבֵּל
 בּוֹשׁוֹת, חֲרָפוֹת וּבְזִיווּנוֹת, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין, שְׁפִיכוֹת דְּמַיִם לְאֵין סוּף,
 וְאִם הָאֵדָם עוֹבֵר עַל הַכֹּל, הוּא יִזְכֶּה לְמַדְרָגוֹת עֲלִיונוֹת עַד אֵין סוּף.
 (וְאֶל זֶה זָכָה מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל בְּשִׁלְמוֹת, בְּתְכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁאֵין
 שְׁלֵמוֹת אַחֲרֶיהָ, כִּי הוּא אֲשֶׁר זָכָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר רַבְּנוּ ו"ל,
 וְסַבֵּל כָּל יָמָיו רַק עֲלִבוֹנוֹת וּבְזִיווּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין
 מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְכֹל יָמָיו הָיָה נִרְדָּף, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן הִתְחַזַּק וְחִזַּק
 אַחֲרָיִם, וְלֹא נִפְרָד מִרַבְּנוּ ו"ל, אֶלָּא אֲדַרְבֵּה כָּכֵל שְׁסַבֵּל יוֹתֵר, חֲדָשׁ
 חֲדוּשִׁין נִפְלְאִים בְּעֵבֹר דְּרֵי מַטָּה — לְחַזְקָם וּלְאֶמְצָם, לְעוֹדְדָם
 וּלְשִׁמְחָם, וְכַתֵּב וְהִדֵּר אֶת תּוֹרַת רַבְּנוּ ו"ל וְאֶת שִׁיחוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת).

וְדָבָר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֶחָד הַרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וְלִינֵק מִרַבְּנוּ ו"ל,
 עָלָיו לְעֵבֵר אֶת כָּל זֶה, אֶחָד פְּחוֹת אֶחָד יוֹתֵר, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁמַקְבֵּל
 מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה זִי"ע, כָּל אֶחָד כְּפִי שֶׁרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, כָּל אֶחָד
 כְּפִי מְסַפֵּר הָאֲנָשִׁים הַתְּלוּיִים בּוּ, וּכְפִי מְסַפֵּר הַנִּפְשׁוֹת שְׁמַקְרֵב אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, לוֹ הִהְכַּרְח לְעֵבֵר כָּל מִינֵי בְזִיווּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם,
 עֲלִבוֹנוֹת, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין, וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבָר אָסוּר, דְּבָרִים
 הַמְּצוּצִים מִן הָאֶצְבָּע, מַעֲלִילִים עָלָיו כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע, וּמְבִזִּים
 אוֹתוֹ בְּכֹל מִינֵי בְזִיווּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת הוּא מְחִזִּיק מֵעַמֵּד,
 אִז זוֹכָה לְגִלוּיִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר.

ואֵלוֹ הֵם הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁחִבֵּר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שֶׁהֵם סוּדוֹת נוֹרָאִים, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמַּדְרֵגָה הָעֲלִיוֹנָה, וּכְתָבָם בְּאִפְסוֹן פְּשׁוּט וְקַל מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהַקּוּרָא בָּהֶם נִדְמָה לוֹ שֶׁהֵם דְּבָרִים פְּשׁוּטִים, אָבֵל מִי שֶׁמִּתְעַמֵּק בָּהֶם, רוֹאֶה אֶת הַנוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת הַגְּנוּזִים בָּהֶם, וְאִיךָ שֶׁמְקַשֵּׁר כָּל מִצְוָה אֶל סוּדוֹתֶיהָ, וְכָל פְּסוּקֵי הַתַּנְ"ךְ וּמֵאַמְרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וּמַגִּילָה בָּהֶם אֶת סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת שֶׁבָּהֶם, וְהַכֵּל בְּאִפְסוֹן מַעֲשֵׂי, שֶׁתִּצְאֵנָה מֵהֶם עֲצוֹת אִיךָ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וּלְהַשְׁאֵר חֻזְקִים בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִי צֶל שֶׁל אֵיזוֹ קִשְׁיָה אוֹ סְפָקוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל זָכָה, כִּי עָבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְסָבַל כָּל יָמָיו מַחְלָקֶת, וּבְזוֹ אוֹתוֹ כְּאֶחָד הַרִיקִים וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשָׁמוּ נִתְקַדַּשׁ מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁכָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵינָם מַחְסִירִים לְפָקֵד אֶת הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ בְּעִיר בְּרָסְלָב, אֶף שֶׁצְּוָה שְׁלֵא יָבוֹאוּ אֶצְלוֹ, כִּי הוּא יִהְיֶה נִמְצָא תָּמִיד בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. אֶף שֶׁבְּחַיִּים חִיּוֹתוֹ הָיוּ לוֹ צָרוֹת צְרוּרוֹת גַּם מֵרַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁחִלְקוּ עָלָיו, וְלֹא הִסְפִּימוּ עִמּוֹ (כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו"ל), עִם כָּל זֹאת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל חֵי אֶת חַיֵּי יָמֵי שְׁנוֹתָיו, אֶף שֶׁהָיוּ מְלֵאִים קִשְׁיִים — הֵן מֵצַד הַיְלָדִים וְהֵן מֵצַד אֲשֶׁתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהַשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר כְּזֶה, שֶׁמִּתְחִיָּה אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַחִפְּצִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמָם עִמָּהֶם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹגָה בָּהֶם תָּמִיד!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רפח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַסְּתַפְלוֹת רְעָה שֶׁמְבִיאָה אֶת הָאָדָם לִידֵי הַרְהוּר, זֶה מִמְּשִׁיךְ עָלָיו קְלָפָה. וְלִכֵּן אָסוּר לְהַסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְכוּ',

זוהי לא חמרה, אלא לאו גמור כפי פמה מוני המצוות על "ולא תתורו אחרי לבבכם" (במדבר טו, לט) — זהו מינות, "ואחרי עיניכם" — זהו גאוף (ברכות יב:), ואל תקח את זה בנגל.

רק חזק ואמץ מאוד מאוד להיות בשמחה, כי השמחה שורפת את כל הקלפות שגדבקו בו מחמת עוונותיו, ובפרטיות אחר הסתכלות בנשים, שמביא לידי הרהורים רעים.

העקר אל תבלה את זמנך בהבל ובריק, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אל תדאג כלל, עוד תראה נסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שלא תארף כלל, רק הרגל עצמך לומר פסוק (תהלים פכד, יג): "הוי"ה צבאות אשרי אדם בוטח בך".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום רב ושפע דקדושה יגיעו אל האברך היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו, שהוא נחלא עמיקא וטמירא דנביע ביה מקורא דחכמתא עלאה וכו' ... גרו ואיר ויזרח לנצח.

מכתבך בצרוף ההגהות לנכון קבלתי, ותהלה לאל, הספר יצא בהדור רב, יזפני השם יתברך לראות בהדפסתו ובהפצתו בכל תפוצות ישראל, וידפס ויחזור וידפס עד סוף כל הדורות וכו'.

ורשות נתונה לכל אחד הרוצה להדפיסו לחזור ולהדפיסו, ואין לשום בריה רשות לאסור את הדפסת הספר, כי כל פונתי בספר הזה, וכן בכל הספרים שזפני השם יתברך לחבר ולהדפיס, ועוד יזפני וכו', הפל פדי לזכות את ישראל, ולהאיר בהם אורו יתברך, שזכינו בדורותינו אלו על-ידי רבנו ז"ל, שהוא "אור האורות", אשר מתייה ומחזק ומאמץ את כל הנפשות העיפות והנפולות וכו'.

והנה במה שכתבתי בכונות פשטיות על הדלקת נר חנכה אות
ט"ז (והוא בספר דף ל"ז):

בליל ח' יכון אל"ף ה"ה יו"ד ה"א, ומעורר מדת "נוצר חסד",
וכן הוא בכל הסדורים, אף סבב השם יתברך סבות לטובה, וזמן
על-ידי רב אחד סדור כתב יד, שצוה הרב הקדוש רבי מאיר
מפרימשלאן זי"ע לסופרו, לכתבו על קלף עבור הצדיק הקדוש בעל
"מנוחת אשר" זי"ע, ושם כתוב כך: ליל ח' יכון יאהדונה"י,
ומעורר מדת "נוצר חסד לאלפים" ותחתיו כתוב: נושא עון ופשע
וחטאה ונקה

הינו שביום הח' נכללות בו גם כל המדות, ובאמת פשתעין
ב"פרי עץ חיים", שם מרמז ענין זה, עין שם, שכותב באמצע
דבריו: "ומעורר יום ח' כל שאר מדות" וכו', עין שם; אף כפי
שבארנו בדרושנו ענין נוצר חסד לאלפים (עין באות ד', והוא בספר,
דף כ"ד), יובן היטב, כי עכשו פשנשלמים כל ימי חנכה, ואנו
עומדים ביום האחרון הנקרא "זאת חנכה", נשלם התקון שאור
הבינה מאיר בהתגלות נראה ונפלאה מאד, והוא מעורר מדת נוצר
חסד לאלפים דיקא, פנזכר שם, הינו אף שהוא תקצ"ט חלקים
חיב עדין וכו', על-ידי אור הבינה ששם מאיר נוצר חסד לאלפים,
על-ידי-זה "להגיד לאדם ישרו ויחננו, ויאמר פדעהו מרדת שחת
מצאתי כפר" (איוב לג, כד), שנצל על-ידי-זה, כי באור הבינה שם
הוא נושא עון ופשע וחתאה ונקה וגו', ונסלח לו לגמרי. וזה אשר
רבנו ז"ל מקשר יום הכפורים לחנכה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן
ז'), והבין.

והנה הטעם שנקרא יום חית דחנכה "זאת חנכה", כי אן
קוראין (במדבר ז, פד): "זאת חנכת המזבח" וגו', ולפי הנ"ל יתפרש
היטב הפסוק (ישעיה כז, ט): "בזאת יכפר עון יעקב" וגו', הינו כי
ביום החית הנקרא "זאת חנכה", אן נתכפרים כל העוונות, ועל-כן
נוהגים לעשות אז סעדה, ושורפין את כל הפתילות שנשארו (עין
אור צדיקים למחר"ם פאפירש ז"ל), זה רמז על תקף השמחה שנעשה

עב אָשֶׁר י"ד רצ בַּנְחֵל

אחר מחילת העוונות (כפי שבארנו בדרושנו למוצאי יום הכפורים, עין שם). וכזה נבין גם מה שאמר יוסף לאחיו (בראשית מב, טו) ב"זאת" תבחנו וגו', "זאת" עשו וחיו וגו', ב"זאת" אנדע כי פנים אתם וגו', מהו ענין ה"זאת" שחזר להם יוסף כמה פעמים בצווי להביא לפניו את בנימין אחיהם? אף יש לומר, כי הנה ידוע, שמתלקת יוסף עם אחיו היא אותה המתלקת של בית שמאי ובית הלל לגבי גרות חגכה (עין לקוטי-הלכות, השקמת הבקר, הלכה ד, אות י"א ט"ז) (חסר).

י"ד רצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידיד נפשי, האברך היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" על הולדת בנה היקר שיתיה. והשם יתברך יעזר, שתוכל לגדלו ולחנכו על-פי דרך התורה והיראה, ותרנה ממנו רב נחת, ויצאו ממנו דורות יראים ושלמים, עובדי השם יתברך אמתיים, כאשר למד והדריך אותנו רבנו ז"ל בספריו הקדושים.

והנה יען שבקשת ממני מכבד לך על פני הכתב אילו ענינים הנוגעים בימי העבור והלדה והברית וכו', כפי שמקבל אצל אנשי שלומנו מדור דור עד רבנו ז"ל, ועכשו זכני השם יתברך להוציא לאור ספר קטן נפלא ונחמד מאד: "ברית שלום", אמרתי לעשות רצונה, ולצרפו ולשלחו אליך ביחד עם הספר, ותהיה תועלת לך ולכל ישראל.

ידוע אף שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לבחור שיתחתן בגיל צעיר, ואמר פעם לבחור אחד בלשון תמיהה: א איד אן א טלית?

(יהודי בלי טלית), כאומר למה אינו מתחתן. ובאמת היא גמרא מפרשת (קדושין כט): משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא, אמר ליה: כשיבוא לידך הביאהו לדי, כי אתא חזיה דלא פריסת סודרא. אמר ליה: מאי טעמא לא פריסת סודרא, אמר ליה דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה. אמר ליה: חזי דלא זית להו לאפיה עד דנסבת וכו', עין שם. וידוע שבדורו של רבנו ז"ל התחתנו בגיל צעיר מאד, ועל-כן היתה הקדשה והטהרה רבה בין כלל ישראל, ומי יתן, והיו מחדשים את הנהגה זו, ואז היו נצולים מרעות רבות שעוברות בעתים הללו על בני הנעורים, רחמנא לצלן, כידוע ומפרסם דבר זה בעוונותינו הרבים וכו'. ורב חסדא התפאר האי דעדיפנא מחבראי דנסיבנא בשיתסר ואי הוה נסיבנא בארביסר הוה אמיןא לשטן גירא בעיניך (שם), אמר ליה רבא לר' נתן בר אמאי דיך על צוארי דברך, פירש רש"י: בעוד ידך תקיפה על בנה קדם שייגדל ולא יקבל תוכחתך השיאו אשה, עין שם; ואמרו (סנהדרין עו:): המדרין בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הפתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת פי שלום אהלך", עין שם. ואמרו (פסחים קיב:): מצנה וגוף טהור נושא אשה ולו בנים, עין שם; ועל-כן אשרי האיש אשר אוהב את בניו ובנותיו באמת, ומשיאן בגיל צעיר, ואז ירוה מהם רב נחת בזה ובבא.

והנה בחור שעדין לא מצא זוגו, ועובר עליו מה שעובר וכו', אסור לו לפל בדעתו כלל בשום אפן שבעולם, וצריך שיבדע, שבנדאי יש לו בת זוג, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב.), שארבעים יום קדם יצירת הנולד מכריזים: בת פלוני לפלוני. רק שאסור להיות בררן, ולפסל כל הצעה, אלא לרצות להתחתן לשם שמים, ואז בנדאי ימצא בת זוגו במהרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד גִּזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ מַה שְׁנַעֲשֶׂה שֵׁם אֲצַלְכֶם בְּבֵית-הַסֵּהֶר, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע מַעֲנִינִים כְּאֵלוֹ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, זֶה יָמִים וְשָׁנִים, אֲבָל אֵינִי דוֹמֶה כְּשְׂאֲנִי מִקִּבֵּל מִכְתָּב מֵאֲסִיר, וּמִסֵּפֶר לִי בַּפְּרָטִיּוֹת אֶת כָּל הַקְּוֵרוֹת אוֹתוֹ בְּבֵית-הַסֵּהֶר וְכוּ', מֵאֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹמֵעַ וּמִבִּין, כִּי בְּאֵמַת הַכְּתָב הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַל-יַדֵּי הַכְּתָב יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת פְּנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ וּמִצְבָּה (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֵלֶק א', סִמָּן קעג), וְעַל-יַדֵּי הַכְּתָב יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ, כִּי פָּנָיו שְׁכָלוֹ וְחִכְמָתוֹ שֵׁם מְנַחֵם בְּתוֹךְ הַכְּתָב (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן, חֵלֶק א', סִמָּן קצב); וְעַל-כֵּן עַל-יַדֵּי מִכְתָּבְךָ נַעֲשֶׂה אֲצִלִּי בְּחִינַת רֵאִיָּה, שְׂאֲנִי רוֹאֶה מִמֶּשׁ בְּעֵינַי שְׁכָלִי מַה שְׁנַעֲשֶׂה שֵׁם עִמָּכֶם. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, זְכוּרֹנִם לְבִרְכָה (עֵיִן פָּנֵי יְהוֹשֻׁעַ לְטוֹר חֶשְׁוֹן מִשְׁפָּט, סִמָּן פח): אֵינָה דוֹמֶה שְׁמִיעָה לְרֵאִיָּה.

וְהִנֵּה קֹדֶם עָלִי לְהַסְבִּיר לָךְ, כִּי חָטָא הִזָּה שֶׁל מִשְׁכַּב זְכוֹר וְשֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים שָׁם, זֶהוּ חָטָא וְפָשַׁע וְעוֹן גְּדוֹל וְחָמוּר בְּמֵאֵד מֵאֵד, כִּי מִכָּל טִפָּה וְטִפָּה יְכוּל לְהַבְרִיא וּלְהַוִּילֵד וְלָד, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ עַל-יַדֵּי הַמִּיקְרוֹסְקוֹפ (כְּלִי הַמַּגְדִּיל אֶת הָרְאוֹת) בְּטַפַּת זֶרַע שֶׁל הָאָדָם בְּעוֹדוֹ בְּחִמְיּוֹתוֹ בְּרִיּוֹת קְטָנִים מֵאֵד כְּדַגְמָתוֹ וְצִלְמוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְהֵם חַיִּים וּמְתַנַּוְעֵעִים אָנָּה וְאָנָּה בְּתוֹךְ הַטִּפָּה, וְעַל-כֵּן לֹא דֵי לָכֶם שְׁעַבְרַתֶּם עַל עֲבֵרוֹת כֹּה חֲמוּרוֹת: רְצִיחָה, גְּנֻבָה, אָנֶס, סְמִים וְכוּ' וְכוּ', עוֹד זֹאת אֵתָּה מְכַלִּים עֲכָשׁוּ אֶת בְּרִיאוֹת גּוֹפְכֶם, עַל-יַדֵּי שְׂאֵתֶם מְשַׁחֲקִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הֲלֹא כָּל הַזֶּרַע שֶׁל הָאָדָם הוּא מִבְּחַר הַדָּם שֶׁלוֹ, וְעַל-יַדֵּי שְׁמוּצִיאִים אֶת זֶה בֵּיד אוֹ בְּאֶפֶן אַחֵר, נִחְלָשׁ כַּח הָאָדָם, וּמֵאֵבֵד לֹאט לֹאט אֶת הָרְאוֹת, וּמֵרָאֵהוּ נִשְׁתַּנָּה לְרַע, וּגּוֹפּוֹ נַעֲשֶׂה צָנוּם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּמַה

גַּם שֶׁהִיא עֲבָרָה חֲמוּנָה, אֲשֶׁר הָאָרִיז"ל אָמַר, שְׁעַל חֲטָא הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה אֶחָד צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת פ"ד תְּעִנִּיּוֹת, וְעַל חֲטָא מְשַׁכֵּב זָכָר אֶחָד, צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת רל"ג תְּעִנִּיּוֹת, וְעַתָּה עֲמַד וּרְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן אִם עַל חֲטָא שֶׁל פֶּעַם אַחַת צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תְּעִנִּיּוֹת, אֲשֶׁר קָשָׁה לְקַיֵּמָן, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן בְּשִׁחְטָא בַּחֲטָא הַזֶּה מְאֵה פְּעָמִים אוֹ אֶלֶף פְּעָמִים, כַּמָּה תְּעִנִּיּוֹת צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת?! הֲלֹא יִהְיֶה הֶהְכֵרַח לְחַיּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֵשֶׁת אֲלָפִים שָׁנִים, וְלְהִתְעַנּוֹת יוֹם יוֹם, עֲמַד וּרְאֵה וְהִשְׁתַּוּמֵם! עַל הַרְעָה הַגְּדוּלָּה הַזֶּה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים שָׁם, מְשַׁחֲקִים זֶה עִם זֶה בְּאִפְּן מְזוּהָם וּמְטַנְּף כְּזֶה, וּכְבָר נִפְלְתֶם בְּדַעְתְּכֶם כָּל-כֶּף מִרְבּוּי פֶּשַׁע וְשׂוּד וּזְנוּת וְסָמִים שְׁעָבְרוּ עֲלֵיכֶם בְּחַיִּיכֶם, עַד שְׁנִתְיָאֲשַׁתֶּם לְגַמְרֵי מֵהַחַיִּים, עַד שְׁאַתֶּם חוֹשְׁבִים לְבִלּוֹת אֶת הַחַיִּים בְּשִׁקּוּץ וְתוֹעֵבָה כְּזוֹ, וְאִינְכֶם מְבִינִים מַה הַחֲסָרוֹן בְּזֶה, אוֹי לִי וְוִי לִי עַל מַר נִפְשִׁי עַל מַר גּוֹרְלִי, שְׁאַהֲיָה מְכָרַח לְדַעַת מְדַבְּרִים מְזוּהָמִים כְּאֵלוֹ, וְשׁוֹנְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְתְּבוּ אֵלַי עַל הַפְּתָב דְּבָרִים מְכַעְרִים כְּאֵלוֹ, אִף מָה אַעֲשֶׂה? עוֹוֹנוֹתֵי הַטּוֹ אֵלֶּה; וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁכַתְּבָתֶם אֵלַי אַתָּה וְחַבְרָךְ, עַל-כֵּן הֶהְכֵרַח לְכַתֵּב לָכֶם וּלְעַנּוֹת לָכֶם תְּשׁוּבָה.

תַּדַע, אַחֵי הַיְקָר! כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָפָה מֵרֵאשׁ מַה שְׁיִהְיֶה בְּסוּף, וְהַדּוֹר הַזֶּה נִקְרָא דּוֹר עֲקֵבָתָא דְּמִשִּׁיחָא, בְּסוּד עֲקֵבִים מִמֶּשׁ, כִּי יִרְדְּנוּ וְנִפְלְנוּ בְּעַמְקַי בּוֹר וְדוּת, אֲשֶׁר אֵי אִפְשָׁר כְּבָר לְפַל יוֹתֵר, גַּעְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לּוֹקְחִים סָמִים, אֲשֶׁר הוֹרֵס אֶת בְּרִיאוֹת גּוֹפִם, וּמְשַׁבֵּשׁ וּמְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּם וּמְחֵם, וְשִׁטּוּפִים בְּזוּנוֹת יוֹמָם וְלַיְלָה, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, וְעֲשׂוּ מְזֶה תְּכָלִית, עַד שְׁיִרְדּוּ וְנִפְלוּ כְּמוֹ בְּהֵמוֹת וּכְלָבִים מִמֶּשׁ; כִּי דִרְךְ הַפְּלָב, אֲשֶׁר רַץ אַחַר נִקְבָּה בְּרַחוּב בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְתַכְף-וּמִיד כְּשִׁרְוָאָה כְּלָבָה אַחֲרַת בְּצַד הַשְּׁנִי שֶׁל הָרַחוּב, עוֹזֵב אֶת הָרֵאשׁוּנָה וְרִץ לְאַחֲרַת, וְכֵן סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ בְּכָל פֶּעַם מוֹצֵא כְּלָבָה אַחֲרַת וְרוֹדֵף אַחֲרֶיהָ, וְעוֹשֶׂה מַה שְׁעוֹשֶׂה וְכוּ', הָאֵם בְּשָׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ נִבְרָאנוּ?! הָאֵם בְּשָׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ בָּאנוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם?! וְלֹא זוֹ בְּלָבָד, אֶלָּא שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל-יְדֵי לְקִיחַת הַסָּמִים וְהַזְנוּת גַּתְּבַלְבַל וְנִתְקַטְטֵן כָּל-כֶּף הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, עַד שְׁנַעֲשִׂים כְּעַסְגִּים גְּדוֹלִים, וְהַפְּעַס מִבִּיא אֶת הָאָדָם לְהִיּוֹת רוֹצֵחַ מִמֶּשׁ, עַד שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ

הַרְבִּים, אָנוּ עֲדִים עַל רְצִיחוֹת שְׁנַעְשׂוֹת בֵּין נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְשׁוֹר מְזִין אֵלּוּ מַעֲשִׂים שֶׁל כָּל יוֹם, וְכָל יוֹם שֶׁבָּא קָלְלָתוֹ מִרְבֵּה מַחְבְּרוֹ, וְעַל-פִּי-רַב תּוֹפְסִים אוֹתָם וּמְכַנִּיִּסִים אוֹתָם לְדִין וּמִשְׁפָּט, וְדָנִים אוֹתָם לְחֶמֶשׁ שָׁנוֹת מֵאָסֶר, אוֹ לְעֶשֶׂר אוֹ לְעֶשְׂרִים וְחֶמֶשׁ וְכַדוּמָה. וְכִבֵּר כָּל הַבְּתִי סֹהַר מְלָאִים, וּבְמָקוֹם לְחֶשֶׁב אֵילֹו מַחְשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֶר הַנוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', חוֹשְׁבִים מַחְשָׁבוֹת וּבָאִים לְהַמְצִיאוֹת לְבָנוֹת בְּתִי סֹהַר יוֹתֵר גְּדוֹלִים, הָאֵם דְּבָר זֶה יִפְתָּר אֶת הַבְּעִיָּה? בְּהַחֲלֵט לֹא! כִּי כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה בִּיגְנוֹ, זֹאת אוֹמְרֵת, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נַחֲנֶנּוּ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל דְּרָךְ הַתּוֹרָה וְהַאֲמוּנָה הַמְזַכֶּכֶת, לִידַע בִּידיעָה מַחֲלֻטָּת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל עֶצֶם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְאֵין שׁוּם טֵבַע כָּלֵל, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֶצֶם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נְכַנִּיס דְּבָר זֶה בְּעוֹלָם, יְהִיָּה מֵר מְאֹד מְאֹד, כָּל זְמַן שֶׁיִּלְמְדוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַכְּפָרְנִי לְכַפּוֹר בְּכָל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִצְחַק מֵהַמְסַרְתַּת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִדּוֹר דּוֹר, אֲזִי יְהִיָּה מֵר מְאֹד מְאֹד, וְנֶאֱבָד לְאֵט לְאֵט אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, כִּי יִתְרַבּוּ יוֹשְׁבֵי בֵּית-הַסֵּהַר.

וְהִנֵּה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חָמַל עָלֵינוּ בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ, וְשָׁלַח אֵלֵינוּ מוֹשִׁיעַ רַבִּי אֲמַתִּי, רַבִּי הַמְּבִין אֶת בְּעִיּוֹת הָאָדָם, וְהוּא רַבְּנוּ נַחְמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע, שְׁחֵי בְּשָׁנוֹת תַּקְל"ב — תַּקַּע"א, וְהוּא הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה סִפְרוֹת שְׁלֵמָה שֶׁל לְמוֹדֵי הַנֶּפֶשׁ בְּעִיּוֹתֶיהָ וְתַקּוּנָהּ, וְהַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה תְּלַמִּידִים וְתַלְמִידֵי תְּלַמִּידִים, אֲשֶׁר לוֹמְדִים לְמוֹדוֹ הַטּוֹב, כִּי הוּא זָכָה לְהַתְעַלּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בְּהַשְׁגָּחָתוֹ אֶת גְּדֹל אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁהוֹרִיד אֵלֵינוּ רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגִלָּה לָנוּ אֵיךְ אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ עֶבֶר הָאָדָם עַל כָּל מִינֵי עֲבָרוֹת בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ עֶבֶר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה שְׁמוּנָה-מֵאוֹת פְּעָמִים, עַדִּין יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּבָה לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְאֶסוּר לְהַתְיַאֵשׁ כָּלֵל, כִּי רַבִּים רַחֲמֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שֶׁנִּפְּלָה הָאָדָם בִּירִידָה וּבְנִפְלֵה יוֹתֵר עֲמָקָה, יוֹתֵר נִמְשָׁכִים עָלָיו רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא טוֹב תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב ה' לְכָל, וְרַחֲמֵיו עַל כָּל

מַעֲשֵׂיו", וְהוּא חֲפִיץ בְּטוֹבוֹת הָאָדָם. וְעַל-כֵּן אִף שֶׁכָּבַר נִפְלֵת בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְלֵת, אָסוּר לָךְ לְהִתְנַאֵשׁ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פו'): גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה, שֶׁבְשִׁבִיל יַחֲדָי שְׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה, מוֹחְלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְאוּלַי הִיָּה הַהֲכָרַח לָךְ לִפְלֵי בְרַע וְחֻשָּׁף כְּזָה, בְּאִפְּן שְׁעַל-יָדֵי שְׂאֵתָה תִּסְתַּבֵּךְ בְּסִבּוּכִים וּבְמַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּךְ תְּשׁוּב בְּתְשׁוּבָה, עַל-יָדֵי-זֶה תִּגְרַם לְעוֹד נְשָׁמוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּךָ שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה. וְיָכוֹל לִהְיוֹת עַל-יָדֵי שְׁהִנְעַתָּ כְּבָר לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית כְּזָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד לְמַטָּה מְזָה, וְעַכְשָׁו כְּשִׂאֵתָה תְּשׁוּב מִשָּׁם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲזִי תִכְנִיס הַתְּעוֹרְרוֹת לְתְשׁוּבָה לְכָל הַעֲבָרִינִים וְהַפּוֹשְׁעִים וְכוּ'. וְעַל-כֵּן, חֲמַדַּת לְבָבִי! מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִפְלֵת וְנִכְשַׁלְתָּ בְּמָה שֶׁנִּפְלֵת וְנִכְשַׁלְתָּ, וְנִעֲשִׂיתָ עֲבָרִין, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאַתָּה יוֹשֵׁב כְּבָר בְּבֵית-הַסֵּהַר, אַתָּה וְחִבְרֶךְ, רְאֵה גַם רְאֵה לְהִתְיַשֵּׁב בְּדָבָר אֵל מַה הִבִּיאוּךָ מַעֲשֵׂיךָ הָרָעִים?! הֲלֹא טוֹב לָךְ הַמָּקוֹם הַזֶּה לִישֵׁב שָׁם וּלְבַלּוֹת בְּזָה חִיֶּיךָ?! הֲלֹא אַתָּה עוֹד בְּחוֹר צָעִיר, וְאַף שְׁמֹרֵב מְרִירוֹת וְצָרוֹת שֶׁכָּבַר עָבְרוּ עָלֶיךָ בְּחִיֶּיךָ, נִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ הִיִּיתָ כְּבָר בְּזָה הָעוֹלָם מְאֹה שָׁנִים, וּמֵאַסְתָּ בְּחִיֶּיךָ וְכוּ', תִּתְבּוֹנֵן וְתִתְיַשֵּׁב בְּאַמַּת, אֲזִי תִשְׁכִּיל וְתִרְאֶה, כִּי עֲדִין אַתָּה בְּחוֹר צָעִיר בְּגִיל הַעֲשָׂרִים, וְעֲדִין כָּל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, וְעַל-כֵּן קִדְּם תִּרְאוּ לְהַפְסִיק תִּכְרֶךְ-וּמִידָא אֶת הַמַּעֲשִׂים הַמְּגַנִּים וְהַמְּזוּהָמִים שָׁם בְּבֵית-סֵהַר, לֹא לְהוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה בְּיָדִים, וְלֹא לְעַבֵּר עַל עוֹן מִשְׁפַּח זָכָר, וְחִזְרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וְהוּא יִקְבַּל אֶתְכֶם בְּתְשׁוּבָה, כִּי רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעֵי (סְנֵהֲדַרִּין קו:), הַעֲקֹר אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ הוּא הַלֵּב, אִם אַתֶּם רוֹצִים בְּאַמַּת לְחִזֹּר בְּתְשׁוּבָה, הוּא יִקְבַּל אֶתְכֶם, אֲבָל קִדְּם תִּפְסִיקוּ עִם הַמַּעֲשִׂים הַמְּגַנִּים הָאֵלוֹ שֶׁנִּתְגַּלְתֶּם בְּהֶם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֲשֶׁר הֵם חֲטָאִים וְעוֹנוֹת חֲמוּרִים בְּמֵאֵד מְאֵד וְכוּ'.

הַמִּתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם לְתְשׁוּבַתְכֶם הַשְּׁלֵמָה...

י"ד רצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום רב להאברהם ... גרו יאיר.

מכתביך המלאים צער ועגמת נפש — לנכון קבלתי, ולא נתן לי מנוח כל הזמן כאברך העצום, על שנלכדת במאסר של חדש ימים, ואת גדל הצער והבזיון שיש לך ממשפחתך ומהשכנים והחברים אני מתאר לעצמי.

והנה לתזקף ולאמצף אני יודע איך ובמה, כי הלא סוף כל סוף כשיעבר החדש ימים, אני מקווה להשם יתברך שנוכל לדבר פנים אל פנים, ואז נאריך בעזרתו יתברך, אשר אי אפשר על פני הכתב. אך במה שאתה שואל למה מגיע לך דבר כזה, כי אתה בודאי ובודאי תפושע, וזהו רק בלבול חנם שהוציאו עליך והושיבוך בתפיסה, ואתה מתרעם עליו יתברך, חס ושלום, למה מגיע לך, ולמה עשה לך כזאת.

אהובי, אחי היקר! צריך שתדע, כי אמרו חכמינו הקדושים (חלי' ז): אין אדם נקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה, שום דבר אינו נאָרע במקרה עם האדם, אלא הכל בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך, כי הוא יתברך מנהיג ומשגיח על עולמו בהשגחה נפלאה פלאי פלאות, עד שאפלו נקיפה באצבע אינה געשית מעצמה, רק הכל ברצונו יתברך, ובכונה ידועה רק לו יתברך, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך, והכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך ממש, המחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ועל-כן כשנאָרע עמך דבר נורא כזה, ואסרו אותך בבית-אסורים לחדש ימים, בודאי יש כונה פונה עמך ממנו יתברך, ועל-כן אסור לך להכנס באילו תרעומות או כעס וקפדה, חס ושלום, עליו יתברך, כי מה אתה יודע ממה אתה נצל, על-ידי שאתה יושב בבית אסורים חדש ימים, אולי נגזר עליך או על אשתך

או על בַּתְּךָ הַקְטָנָה אֵיזָה צַעַר או מִיתָה, חס וְשָׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי גְדֹל הַצַּעַר וְהַבּוֹשָׁה שָׁיֵשׁ לָךְ אֶתָּה מִתְפַּטֵּר מֵהַרַע הַיּוֹתֵר גְּדוֹל שֶׁהִיָּה רְאוּי לְבוֹא עֲלֶיךָ, רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ חֲמַל עֲלֶיךָ, וְהַחֲלִיף אֶת הָעֲנָשׁ לַתְּפִיסָה. אִם אָמַנְם עֲכָשׁוּ אֶתָּה מִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, וּבַכְּרִטִיּוֹת בְּאֵילוֹ פָּנִים תִּצָּא אַחֲר־כֶּךָ לְרַחוּב? צְרִיף שֶׁתָּשִׁיב לְעֲצָמְךָ — הָאֵם לֹא כְּדָאֵי לְסָבֵל צַעַר הַבּוֹשָׁה וְהַתְּפִיסָה שֶׁל חֲדָשׁ יָמִים מֵאֲשֶׁר יִהְיוּ נְחֻתְכוֹת רַגְלֶיךָ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עַל-יְדֵי תְּאַנֵּת דְּרַכִּים, וְתִהְיֶה נֹכַח כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ?! או הָאֵם לֹא כְּדָאֵי לְסָבֵל צַעַר הַבּוֹשָׁה וְהַתְּפִיסָה שֶׁל חֲדָשׁ יָמִים, מֵאֲשֶׁר תִּהְיֶה בַּתְּךָ נְחֻלִית בְּמַחֲלַת הָעוֹרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְכָל יָמֵי חַיֶּיךָ?! הָאֵם לֹא כְּדָאֵי לְסָבֵל צַעַר הַבּוֹשָׁה וְהַתְּפִיסָה שֶׁל חֲדָשׁ יָמִים מֵאֲשֶׁר אֲשַׁתָּךְ תָּמוֹת בְּמַחֲלַת הַסְּרִטוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן?! תְּאַמִּין לִי, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אִם הָיוּ נוֹתְנִים לָךְ בְּרָרָה או זָה או זָה, הָיִיתָ בּוֹחֵר בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ הַתְּפִיסָה חֲדָשׁ יָמִים, וְאַפְלוּ יוֹתֵר, אַף מֵאַחֵר שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ מַה לְמַעֲלָה, עַל-כֵּן אֶתָּה שָׁבוּר כָּל-כֶּךָ וּמָלֵא קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עֲלִיו יִתְבַּרֵךְ.

וּבִאֲמַת צְרִיף שֶׁתִּדַע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ הוּא מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֲסָדִים, מְלֵא טוֹב, וּבּוֹדֵאֵי יֵשׁ כְּוָנָה עֲמָקָה בְּכָל הָעֲנִיָּן הַזֶּה שֶׁנִּתְגַּלְגַּל עֲלֶיךָ מִשְׁפָּט, עַד שֶׁאֶתָּה מִכְרַח לִישֵׁב חֲדָשׁ יָמִים בְּבֵית-הַסֵּהֵר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת רַחֲמָנוּת, חֶלֶק ב', סִימָן א'): בְּשָׁבִיל שְׂאִין מְבַקְשִׁין רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל לַתְּפִיסָה; כִּי בִּאֲמַת אָמְרוּ חַז"ל (שְׁבוּעוֹת לט.): כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרַבִין זֶה בְּזֶה, וְעַל-כֵּן רְאוּי לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם רַחֲמִים בְּשָׁבִיל כָּלל יִשְׂרָאֵל, שְׂשִׁימֹר אוֹתָם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מְכַל רַע וּמְכַל אוֹיֵב, וּמְכַל נֶגַע וּמַחֲלָה, וּמְכַל צָרָה וּקְטָטָה, וּמְכַל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מוֹרָה אֶת טוֹב לְכַבּוֹ וְאֶת הָאַהֲבָת יִשְׂרָאֵל שָׁלוּ, וְכִשְׂאִינוּ עוֹשֶׂה זֹאת, אֲזִי נוֹפְלִים לַתְּפִיסָה, וְשֵׁם הוּא אָסִיר בְּכֶלֶא, וְצָרִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים.

וְעַל-כֵּן, חֲמַדַּת לְבָבִי! מֵאַחֵר שֶׁסָּפַב עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְאֶתָּה כְּבָר אָסִיר, וְיוֹשֵׁב בְּכֶלֶא, תִּדַע כִּי עֲלֶיךָ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית,

וְלִהְתַּחַרְט מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלֹא בִקְשָׁתָּ בְּכָל יוֹם אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
בְּעִבּוּר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְרָאָה עַל-כָּל-פְּנִים עֲכָשׁוּ בְּמִשְׁךָ חֲדָשׁ הַיָּמִים
שְׁאֵתָה יוֹשֵׁב אָסִיר בְּכֶלֶא, לֹמֵר בְּכָל יוֹם פַּעַם אַחַת בְּכֹנְנָה גְדוֹלָה
תִּפְלָה זֹו.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם): וְתִקּוֹן לְתַפִּיסָה, שְׂיִפְרַנְס אִיזְהוּ בַעַל
חַיִּים; וְעַל-כֵּן רָאָה לְהוֹתִיר מִלְחָמָךְ, וְתִזְרַק לַחוּץ בְּמָקוֹם שְׁעָפִים
צְפָרִים אוֹ אִם יֵשׁ אִיזָה חֲתוּל אוֹ כָּלֵב, לִזְרַק לְפָנֶיהֶם מִשְׁיָרֵי מֵאֲכָלְךָ,
זֶה הִיָּה תִקּוֹן גְּדוֹל. וּמִלְבַד זֹאת, אֶהוּבִי, אָחִי! רָאוּי לָךְ לְדַבֵּר
דְּבוּרֵי אָמוּנָה עִם יֵתֵר הָאָסִירִים, כִּי בְּנֻדָּאֵי יֵשׁ בְּזָה כְּוֹנָה עֲמָקָה מְמוּנָה
יִתְבַּרְךָ — לְמָה הִצְרַכְתָּ לְהִיּוֹת בְּכֶלֶא זֶה דִּיקָא, וְלִהְיוֹדְמָן בְּמָקוֹם
אֲחֵד עִם אֲנָשִׁים אֵלוֹ דִּיקָא, אִין זֶה כִּי אִם שְׁתַּדְּבַר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי
אָמוּנָה, וְלִחְזַק לְבָבְךָ הַנְּשַׁבֵּר וְהַנְּדַכָּה, וְתִרְאֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי חֲרָטָה,
וְתִכְלַל אֶת עֲצָמָךְ עִמָּהֶם, כִּי אוּלַי תִּכְנִיס בְּלָבָם הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
וְחֲרָטָה, כְּכֹר הִיָּה כְּדָאֵי שְׁתַּכְּנִיס לְשָׁם, וּכְמוֹ שְׁכַתּוּב (אִיכָה ג, לד):
"לְדַכָּא תַחַת רַגְלֵיו כָּל אָסִירֵי אֶרֶץ", כִּי בְּזָה שְׁאֵתָה אָסִיר בְּבֵית-
הַסֵּהַר, וְשָׁב בְּתְשׁוּבָה אֲמַתִּית וּמִתְחַרְט עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְגַם אֵתָה
מְכַנִּיס הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּיֵתֵר הָאָסִירִים, אֵתָה מְדַכָּא תַחַת רַגְלֶיךָ כָּל
אָסִירֵי אֶרֶץ, וְעַל-יְדֵי תְּשׁוּבָתְךָ שְׁאֵתָה שָׁב בְּאֲמַת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, יִזְכּוּ
גַם הֵם לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה, וְכֻלְכֶם תִּזְכּוּ לְצֵאת לַחֲפָשִׁי.

וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, אָחִי, כִּלְךָ מִקְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת וּבְלַבּוּלִים שֶׁל הֶבֶל,
כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ בְּנֻדָּאֵי כְּוֹנְתוֹ לְטוֹבָה, וּכְמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרַאשִׁית נ, כ):
"וְאִתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה, אֱלֹקִים חֲשַׁבָה לְטָבָה, לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם
הַזֶּה לְהַחִיית עִם רַב", כִּי בְּנֻדָּאֵי יֵשׁ בְּזָה כְּוֹנָה עֲמָקָה שְׁאֵתָה גְּמָצָא
שָׁם. עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי! חֲזַק וְאֲמֵץ לְהַפִּיף אֶת הַכָּל לְשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד):
מְצוּה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד; וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְרַקֵּד שָׁם
בְּתַפִּיסָה, וְלִשְׁמַח אֶת גְּפָשְׁךָ עַל גְּדָל הַחֲסָד שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, שְׁהַחֲלִיף לָךְ עֲנִיּוֹת וּמַחֲלוֹת וּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
לְעֻנֵשׁ לִישָׁב בְּבֵית-הַסֵּהַר, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִדְבַר עַל לֵב
הָאָסִירִים שְׁגַם-כֵּן יִשְׁמְחוּ, וְתִכְנִיס בְּלָבָם תְּקוּהָ וּבִטְחוֹן, כִּי עוֹד

בְּיָדַי יִזְכּוּ לְרֵאוֹת אֹר, וְאָסוּר לִפְלֵ בְרוּחוֹ כָּלֵל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם
עָלֶיךָ וְעַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָאָסוּרִים בְּבֵית אָסוּרִים שְׁלָהֶם, שְׁהֵם
הַגּוֹפִים, וְיִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, וְלִהְיוֹת עַל נַפְשָׁם מְאוּרוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלִחְזוֹת בְּנַעַם ה' וְלִבְקֹר בְּהִיכְלוֹ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב...

י"ד רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשֶׁן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּכְנָס בְּלַחֲזָן.

מָה אָמַר לְךָ! בְּזֵה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְרַחֲמִים גְּדוֹלִים עַל כָּל יוֹם
וְעַל כָּל שְׁעָה וְעַל כָּל רְגַע, שְׁלֵא יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי עוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל. וְהַעֲקָר שְׁלֵא יִפֹּל מִהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אָסוּר לְהַסִּיחַ
דַּעַת כְּרִגְעָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי חַיִּבִים לְחַשֵּׁב בְּקַבִּיעוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְכֵן לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, וְזֶה נִקְרָא אִישׁ כָּשֵׁר,
שְׂרָצָה רַבָּנוּ וְ"ל לְרֵאוֹת בְּנוּ.

זָכוּ, אֲשֶׁר אָסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מִמָּה שְׁזָה אֹמֵר וְזֶה מְדַבֵּר וְכוּ',
הַעֲקָר לְזָכוֹר תָּמִיד אַחֲרֵיתוֹ הַנִּצְחִית, שְׁיָבוֹא הַיּוֹם וְיִצְטָרֵךְ לְצֵאת מִזֶּה
הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ עוֹד
בְּהִיוֹתוֹ בְּרִיא וְשָׁלֵם לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִינוּ פּוֹנֵה אֵל
הַכְּלִי עוֹלָם הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַל תּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל מְשַׁנָּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שִׁיּוֹצְטָרְךָ אוֹתָךְ וְכוּ', וְהוּא שִׁיךְ לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתְךָ וְכוּ', הוּא מִמִּילָא יָבּוּא אֵלֶיךָ, וּמִי שִׁיּוֹדֵבֵר עֲלֶיךָ רַע וְכוּ', מִמִּילָא לְבִסּוּף יִקְבֵּל עֲנָשׁוֹ, וְיִכְרַת מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְלִכְּן לָמָּה לָךְ לְדָאג כָּל-כָּף דְּאָגַת חֲנָם?! הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלָךְ תְּמִיד עִם פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִקְבֵּל פְּנֵי הַזּוֹלָת בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאַל תִּתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד, רַק הַתְּמַד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּרַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ וְכוּ', בַּזְהַר וּבִתְקוּנֵים וְכוּ', וְזָכֹר אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל: "אַבִּיטְסֵעַל אִיז אוּיךְ גִּוּט", מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב, וְלִכְּן תִּתְחַיֶּה עֲצָמְךָ עִם כָּל הַטּוֹב שִׁישׁ בָּךְ, וְנָה חֲלָקְךָ לְנִצְחַת נִצְחִים.

תִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת דְּבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת וְכָךְ גַּם לָךְ תִּתְחַיֶּה הַתְּחִינּוֹת, כִּי כְּשֶׁמְחִינִים אֶת אֲחֵרִים, גַּם לוֹ תִּתְחַיֶּה הַתְּחִינּוֹת, בְּסוּד אוֹר יֶשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲבִין, חֶלֶק א', סִימָן קפד).

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם....

י"ד רצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

אם רצונך לראות ברכה במעשה ידיך, ראה לשמר על הזמן היקר שלך, כי אין עוד אבדה והפסד כמו הפסד ובזבוז זמן לריק וכו', וכן אין עוד הצלחה לאדם כמי שזוכה לשמר על הזמן היקר, והוא חי עם סדר מסדר על כל דבר, ואז הכל הולך לו כשורה, רק דבר אחד אשר עוקר את האדם וכו', ומפילו בנקבא דתהומא רפה, זהו הדברים הבטלים והבטול זמן וכו', אשר יותר גרוע מהכל, כי הדברים הבטלים גורמים להחיצת המחזן, ובאים לידי נפילה בגשמיות וברוחניות גם יחד, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט), מענין בגדים לבנים גיד הלשון וכו', שהדמים מתיזים למח וכו' ונופל, וזה סובב בין בגשמיות ובין ברוחניות.

העקר להרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, שזה שבח הצדיקים לשבח את צדיקו של עולם, כמו שכתוב (תהלים קמה): "צדיק הנני"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", ועל-ידי-זה נשלמת דעתו, וזוכה שדבורו נעשה דבור הנשמע ונתקבל, והכל חפצים לשמע את דבורו — הן למטה פאן בעולם הזה, והן למעלה יש לו דעה בשמים; הינו אם אדם דבוק בו יתברך, כלם רוצים לשמע את דבורו. וכן מתחשבים עמו בשמים, שזוהי עבודת הצדיקים — תמיד ללמד זכות על נשמות ישראל, ולהטות כלפי חס"ד, ולדון את כל בר ישראל לכף זכות, וכפי שיש מקטרגים למעלה הם מנסים בכל מיני אפנים רק למצא זכות על בר ישראל, כי באמת רוחניות כלולה בגשמיות וגשמיות כלולה ברוחניות, כפי שאדם זוכה להיות דבוק בו יתברך, אזי אפלו כשמדבר עם בני-אדם, הוא מדבר אז עמו יתברך, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): כשייש גזרות, אזי הצדיקים מלבישים את תפלתם במאמר, ואף מקטרג אינו יכול לקטרג, אשרי מי שתמיד דבוק בו יתברך!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אמר לך, מה אתה צריך להתפלא על אלו הרשעים המציקים לך וכו', הרי אלו עוונותיך, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאוף, סימן כו): על-ידי הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות המתלבשים בבגיי-אדם מתנגדים וחולקים עלי, ועושין לו יסורין. ולכן העצה היעוצה לך רק לחזור בתשובה שלמה, ולהאיר על עצמך אורו יתברך באורו הגנוז, ועל-ידי-זה יתפרדו כל פועלי און. העקר לא להכנס בוכוחים עם אלו הרודפים אותך, שתק, שתק, ותראה נסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק חזק באמונה פשוטה, וזה ישרף את כל הקלפות שנבראו מחמת עוונותיך, וממילא יתבטלו השונאים שלך.

אל תפחד מאף אחד, הדבק עצמך בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד רצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח לומר לך, שיש מחלה גדולה, אשר הרבה בני-אדם סובלים ממנה, והיא מגדרת אצל חכמי הרופאים, ובפּרטיית אצל פסיכולוגים: מחלת הדמיון, שאדם נכנס בדמיונות ובפנטזיות וכו', שמדמין על אחרים כאלו רוצים לעשות לו רע, ויש בזה מאות סוגי מחלות, זה בכה וזה בכה וכו', הצד השוה ביניהם, שזה בא מאותה משפחה של מחלות, רחמנא לצלן, מי שנוכנס בזה, אזי הרעיון רודף אותו מאד מאד, והוא תמיד מדמין שזה שונא אותו, וזה מתכנן להרע לו וכו', והכל בכל מכל הוא, שתמיד מדמין מאחרים, עד שזה הורס לו את כל הבריאות, ואין לו מנוחה, לא ביום ולא בלילה. ובאמת המחלה הזו עוד מזכרת בדברי חכמינו הקדושים: "והסיר ממך כל חלי" — זה הרעיון (ירושלמי שבת, דף עט.), ויש לומר מה זה "כל חלי"? אלא המחלה הזו של הרעיונות הרעים, זה נקרא "כל חלי", זה יותר גרוע מכל מיני מחלות, כי הוא רודף את עצמו יותר מאשר אחרים רודפים אותו, ואין על זה תרופה, אלא על-ידי תפלה: "רבנו של עולם, תוציא אותי מהדמיון ואהיה תמיד שמיח". כי באמת אם אדם תמיד שמיח, הוא אינו מבלבל עצמו משום ברירה שבעולם, ובפרט שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כד), אשר חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה (ובפרטיות מחלה זו של הדמיון, זה בא לאדם רק מחמת דפאון פנימי ועצבות ומרירות פנימית, שמזה בא, שהוא תמיד מדמין על הזולת), ולכן ההכרח לומר לך, שגם אתה נלבדת במחלה זו, וראה להרגיל עצמך לצאת מזה. (היה טוב שתעין עכשו בשיחות-הר"ן, סימן ס"ז, שאמר רבנו ז"ל, אשר את כלם יכולים לרפא, אם רק יודע אדם שהוא חולה, עין שם).

בענין הזכרת שם של חולה בתפלה נוהגים לומר רק שמו ושם אמו, ולא מוסיפים שום תאר, כי אין גבהות לפני המקום (ברכות י:). וראיתי שאפלו על גדולי הצדיקים, וכן על רבנים מפרסמים לא כתבו שום תאר בעת הזכרת שם לחולה, רק שמו ושם אמו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשָׁנׁוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד נִגַּע אֶל לְבִי צַעֲרָךְ הַקָּשָׁה, שְׂכָכְר כַּמָּה פְּעָמִים גָּנְבוּ אֶצְלְךָ וְכוּ', וַיֵּשׁ לְךָ הַפֶּסֶד גָּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וּבִפְרִטִיּוֹת שְׂאֵתָה חוֹשֵׁד וְכוּ', שְׁזָה דְבָר כָּל-כֶּף קָשָׁה לְהַבִּין, אֶחָד קְרוֹב מְשַׁפְּחָה כָּל-כֶּף קְרוֹב וְכוּ', שֶׁהוּא יִהְיֶה הַגָּנֵב הַגּוֹנֵב אֶצְלְךָ סְכוּמִים אֲדִירִים וְכוּ', זֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר, לְמַסֵּר לְמִשְׁטָרָה אֵינְךָ יָכוֹל, כִּי יַעֲנֵשׁ עֲנֵשׁ קָשָׁה וְכוּ' וְכוּ' (וּבְכֻלָּל מְסִירָה זֶהוּ עוֹן חֲמוּר עַד מְאֹד), וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ'. וְלָכֵן עֲצָתִי, קֹדֶם רְאֵה מֵהַיּוֹם לְסֵתֶם אֶת כָּל הַפְּרָצוֹת וְכוּ', כִּי פִרְצָה קוֹרְאֵת לְגָנֵב, וּתְצַמְצֵם אֶת אֱלוֹ שְׂיֵשׁ לָהֶם גִּישָׁה אֶל כִּסְפֶּךָ וְכוּ', וְתִתְחִיל לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כָּל הוֹצָאָה וְעַל כָּל הַכְּנָסָה, וְתִהְיֶה קִפְדָּן גָּדוֹל עַל הַכָּל וְכוּ', אֵינִי יוֹתֵר הַפְּקָר, שְׂפָל אֶחָד יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת עִם כִּסְפֶּךָ כְּכֹל אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל רוּחוֹ וְכוּ', אֵינִי עוֹד דְּבָר כְּזֶה וְכוּ', כִּי אֵתָה בְּאֵמֶת הָאֵשׁ. כִּי לְמָה שְׂלֵא יִגְנְבוּ?! ... כְּשֵׁאֵתָה מִפְּקִיר אֶת הַכֶּסֶף, וַיֵּשׁ שָׁם הַרְבֵּה פְּרָצוֹת?! לְמָה שְׂלֵא יִגְנְבוּ, בְּשַׁעֲה שְׁהַכֶּסֶף כָּל-כֶּף פְּרוּץ, וְכֹל אֶחָד יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּכִסְפֶּךָ כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ?! הֵאֵם זֶה לֹא מְצַחִיק?! וְלִבְסוּף אֵתָה בּוֹכָה לִי, שְׁזָה הַקְּרוֹב מְאֹד אֵלַיךָ גָּנֵב. לְמָה שְׂלֵא יִגְנֵב כְּשֵׁאֵינִי לְךָ שׁוֹם חֲשׁבוֹן עַל כִּסְפֶּךָ?! וְלָכֵן לְדַעֲתִי, מֵהַיּוֹם תִּתְחִיל לְשָׁמֵר בְּיוֹתֵר עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְתִבְדֹּק תְּמִיד אֶת הַמְּמַנִּים עַל הַכֶּסֶף הַיֵּכֵן הוֹלְכוֹת הַהוֹצָאוֹת, וְהַיֵּכֵן וְכַמָּה הַכְּנָסוֹת, וְלֹאן זֶה מְגִיעַ?! אֶת הַקְּרוֹב הַזֶּה רְאֵה לְסַלֵּק בְּחֻקָּה, שְׂלֵא יִנְקֵם בְּךָ וְכוּ', וְתִמְחַל לוֹ, סוּף כָּל סוּף זֶה קְרוֹב וְכוּ', אֵךְ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה תְּשִׁים עֵינֶיךָ שְׂלֵא יִפְגֵּס לְךָ בְּעֶסְקֶיךָ, וְלֹא תִהְיֶה לוֹ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת לַעֲסָקֶיךָ, וּמְכַל שְׂכָן אֶל כִּסְפֶּךָ וְכוּ', אֵתָה רוֹצֵה לַעֲזוֹר

מצד קרבה שהוא קרוב לך — מה טוב ומה נעים וכו', אכל רק עזרה, ולא שיהיה בעל-הבית בתוך עסקיך.

לדעתי, קח מהיום רואה-חשבון ועורר-דין המסורים לך, והכל שיהיה רק חקי, וכך אף ברך לא תוכל לעשק ולגנב אותך, וכאשר תעשה כפי שאני מבקש ממך, אז תראה ברכה במעשה ידיך.

ראה למחל לו וכו', כי מה יעשה וכו', שלא יחטא?! למה שלא יגנב? ! אתה עם כל הכבוד לך חיב בדרך, כמאמרם ז"ל (גטין מה:). לאו עכברא גנב, אלא חורא גנב; אני מאד מקוה שתצית אותי מהיום והלאה, ותהיה שמור מהכל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ד רצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אלו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד, אם תתמיד הרבה בספרי "לקוטי-הלכות", אשר אין למעלה מזה. ידוע, בשעה שהדפיסו את ספרי השל"ה הקדוש, אמר אחד למוהרנ"ת ז"ל: דאס איז א פול ווארג, כאומר — זה כל בו, יש שם הלכות, מנהגים, דרושים וסודות וכו'. ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל: מיין ספר איז גאט'ס גן-עדן; הספר שלי זהו הגן-עדן של הקדוש-ברוך-הוא. וזכרני כשהייתי בחור צעיר, הייתי עקשן גדול, וסימתי בתקופה של שנתים וחצי בכל חדש את כל ספרי ה"לקוטי-הלכות", וסימתי ברציפות שלשים פעם, מלבד שחזרתי על זה כל-כך הרבה פעמים, וכן סימתי פעם את כל ה"לקוטי-הלכות" לפי סדר התורות. וזה מה שמחזיק אותי כל השנים הקשות שעברו עלי, כי רק מוהרנ"ת ז"ל הבין מה רבנו ז"ל רוצה מאתנו.

ועקר הַלמוד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל זֶה לְעֵבֶדָה וּלְמַעֲשֵׂה, לְהִתְחַנֵּךְ
בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְזוֹהִי תַכְלִית הַלְמוּד, וְלֹא לְהִיּוֹת חוֹקֵר
וּמְפַלְפֵל בְּדַבְרָיו בְּפִלְפוּלֵי סָרֵק, שְׁטִיּוֹת וְהִבְלִים, לְעַרְבֵב מַעֲיִנּוֹת
בְּתוֹךְ נַחְלִים... בְּשַׁעַה שְׁנַחַל הוּא דָּבָר אֶחָד, וּמַעֲזֵן הוּא דָּבָר שֵׁנִי.

וּבְכָל צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי לְגִדְלַת רַבְּנֵינוּ ו"ל אֵין חֻקָּר, וְלֹא שִׁיף
לְשׁוֹם בְּרִיָּה לֹמֵר, שֶׁהוּא יָרַד לְסוֹף דַּעַת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר הֵעֵמֵק בְּזֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, וְכָל סִפְרֵי הַזֶּהָר
וְהַתְּקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְקַבְּלַת הָרַאשׁוּנִים, וְכָל סִפְרֵי חֲסִידוֹת,
הַכֹּל כְּלוּלִים בְּסִפְרֵי זֶה, אֲזִי מִי יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר שֶׁרַק הוּא מִבֵּין בְּסִפְרֵי
רַבְּנֵינוּ ו"ל?! אֲשֶׁר עֲדִין לֹא קָם אִינִישׁ עַל יְבִשְׁתָּא, וְיִתְפָּאֵר שֶׁהוּא
יָכוֹל לְפָרֵשׁ אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וַיֹּאמֶר זֶה הוּא זֶה... הֲלֹא לְטַפֵּשׁ
יִחְשַׁב... אֲלֹא כָּל הַלְמוּד צְרִיף לְהִיּוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד מְפָרֵשׁ אֶת דְּבָרָיו
לְפִי שְׂרֵשׁ נְשֻׁמָּתוֹ, וְלְהוֹצִיא לְעֶצְמוֹ עֲצוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרָיו ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סא), אֲבָל אִף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר
וְלֹמֵר, שֶׁרַק הוּא מִבֵּין בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, זֹו
שְׁטוֹת וְעֲזוֹת מִצַּח גְּדוּלָה לֹמֵר כֵּן, כִּי גַם בְּשָׁמַיִם מְשַׁתַּנִּים הַגְּוִנִין
שֶׁל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן לְמִי שֶׁבָּקִי בְּרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר, וְלַחֲדֹשׁ בּוֹ כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׁמֵאִיר לוֹ, וְכַפִּי
בְּחִינָתוֹ וְכַפִּי הִירִידוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ'.

יְדוּעַ, כִּי אֶת הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ לֹא רָצוּ לְהִדְפִּיס, כִּי אָמְרוּ, שֶׁכָּל
הַסֵּפֶר הִזֶּה צְנוּאָה לְבָנוּ, אֲבָל אַחֲר־כֵּן הִתְעַרְבוּ גְּדוּלֵי עוֹלָם וְאָמְרוּ:
הֲרִי הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ הִזֶּה רַב בְּכֹמָה עֲזֵרוֹת גְּדוּלוֹת, בְּכֹמָה חֻלְקֵי
הָעוֹלָם, וְלִכֵּן הוּא רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהִדְפִּיסוּ אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.
כַּמּוּ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן הֵם סִפְרֵי מוֹהַר"ת ו"ל "הַלְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ,
שֶׁזֶה יוֹרֵד אֶל כָּל אָדָם אֶפְלוּ הִכִּי יְרוּד וְהִכִּי מְגֻשֵׁם וְכוּ', כְּלָם יָכוּלִים
לְמַצֵּא אֶת עֶצְמָם בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאֲחִזוּ בָּהֶם!

נָא וְנָא לֹא לְבַלְבֵּל עֶצְמָךְ מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
זֶרֶק אֶת הַחִבְלִיָּה שֶׁלְךָ לְתוֹךְ הַיָּם, וְתוּכַל לְעַבֵּר אֶת הַיָּם בְּשָׁלוֹם,
אֲשֶׁר זֶה הִזֶּה סוּד קְרִיעַת יַם סוּף, אֲשֶׁר מִשָּׁה רַבְּנֵינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,

שְׁזָה סוּד "שְׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ", מְנִיחִים אֶת הַצְּרוֹת בַּיָּם, וְכֵךְ יְכוּלִים לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַתּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵינִי מֵבִין מַה יֵּשׁ לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אֲשֶׁר קָל רִיק וּפּוֹחֵז וּבַעַל עֲבָרָה פְּתַב בְּתַבָּה מְלַכְלַכַת עָלַי וְכוּ', מַה זֶה תְּמִיהָה, מַה זֶה פְּלִיאָה?! הָאֵם קִדְשָׁה מִתְעַרְבֶת עִם טְמֵאָה?! הָאֵם אֹר מִתְעַרֵב בְּחֻשָׁךְ?! הָאֵם אֲמַת מִתְעַרְבֶת בְּשִׁקָּר?! כִּי זֶה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֱלוֹ הַקָּלִי עוֹלָם וְהַבַּעֲלִי עֲבָרָה מְדַבְּרִים כָּל דָּבָר אֲסוּר עַל אִישׁ כָּשֶׁר (וּכְדָאֵי שְׁתַּעֲיִן בְּמַכְתָּב הַקְּדוֹשׁ, שְׁפַתְּב הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּנוֹ שֶׁל הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים הֶרֶבִּי רַבִּי אֶלִימֶלֶךְ זי"ע, שְׁמַאֲרִיךְ בְּזֶה בְּאַרְיכוֹת גְּדוּלָּה, בְּשַׁעָה שְׁרָדְפוּ אֶת הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מְזַעְלִיחוֹב (זֶה הָיָה הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאַרְדִּיטְשׁוֹב זי"ע, שְׁהָיָה אֲז רַב בְּעִיר זַעֲלִיחוֹב), שְׁפּוֹתְב בְּשֵׁם אָבִיו, שְׁכַף הָיְתָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רָדְפוּ אֶת הַצְּדִיקִים. וּמֵבִיא שָׁם, שְׁכַבֵּר הָיָה לְעוֹלָמִים מִימּוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ, שְׁרָדְפוּ אוֹתוֹ, וְעַד הַיּוֹם כָּל הַצְּדִיקִים צְרִיכִים לְסַבֵּל סֶבֶל גְּדוֹל מֵאֱלוֹ הַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים וְכוּ', עֵינִי שָׁם).

וְלִכֵּן אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֵינִי אֲתָה יְכוּל לְתַאֵר מַעֲלָתְּם שֶׁל הַצְּדִיקִים הַזּוֹכִים לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבִטּוֹל כָּל הַרְגֵּשׁוֹתֵיהֶם, עַד שְׁנֹת־בִּטּוֹלִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם מוֹכַנִּים בְּכָל יַעַת וְרַגַע לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת. וְאִיךָ קָלִים וְרִיקִים, פּוֹחֵזִים וּבוֹעֲלֵי גְדוֹת

ועוברים על כל עריות הכתובות בפרשת אחרי, מלבד אשר פטמו עצמם בחמץ בפסח, ואכלו טרפות ונבלות מגיל קטנות, ואכלו ביום הכפורים וכו', והם זקמה וטמאה אחת וכו', איך יכולים להבין באיש כשר?! ולכן איני יודע מה אתה כל-כך מתפעל ממה שכתב איזה נואף וכו', חסר דעה וכו'!

הרב הקדוש המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, סבל מאד על רגליו הקדושות, והרבה פעמים היו צורכות כמו אש מרב פאב, ולא היה יכול אפלו ללבש גרביים, והיה לו רופא דאקטאר גורדון, שחזר בתשובה שלמה על ידו, והיה תמיד מתמיה — איך ילוד אשה יכול לסבל סבל כזה, שלא נתן להסביר. אבל המגיד הקדוש היה תמיד דבוק באין סוף ברוף הוא, ופעם בערב פסח פאבו לו רגליו במאד מאד, והיה הרופא בא לבקרו ולהקל ממנו יסוריו. וראה שרגליו אדמות פאש, ותמה — איך יוכל הלילה לעשות את הסדר?! והנה בא בליל הסדר, וראה איך שהמגיד הקדוש יושב בראש השלחן, מסבב עם תלמידיו הקדושים, פאלו לא קרה כלום, והיה דבוק לגמרי בו יתברך, והלך הרופא תחת השלחן לבדק את רגלי המגיד הקדוש, וראה שהן קרות ולבנות כאחד האדם, ולא הבין איך זה קרה.

והנה המצות של המגיד היו אלו שאפה בנו הרב הקדוש רבי אברהם המלאך זי"ע, ורצה הרופא לטעם מהמצות הללו, ולקח מהשלחן כזית מהמצות של המגיד שאפה בנו, ופתאם החל לצעק בקולות משנים, שושרפו בני מעיו, ומרב רעש שעשה, פסק המגיד הקדוש מדבקותו, ושאל: מה קורה כאן? ואמרו לו, שאכל הרופא מהמצות שלו. אזי זעק המגיד הקדוש: מי בקש ממנו לאכל?! שתכף יקח תרופה ויקיא את מה שאכל, וכך עשה, שהקיא את כל מה שאכל, ואמר המגיד הקדוש, שלולא זאת, היו נשרפים בני מעיו.

רואים מכאן, מה זה צדיקים הדבוקים באין סוף ברוף הוא תמיד, ומבחוץ לא יכולים להפיר עליהם כלל, כמובא בדברי רבנו

אָשֶׁר י"ד שא בְּנַחֵל צא

ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קטז) שְׁמַבְחוּץ אֵין יְכוּלִים לְהַפִּיר עַל אִישׁ כְּשֶׁר כְּלוּם, וְהוּא נִרְאֶה כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם, אַבְּל בְּפִנְיָמִיּוֹת הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, שְׂאִין שׁוּם בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהַבִּין גְּדֻלָּתוֹ. וְלִכֵּן אָסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, שְׁמַחְרָפוֹ וּמְבִזּוֹ, אֲלֵא יְבָרַח תְּמִיד אֲלֵיו יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּבְטַל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֵא!

טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ עַל כָּל הַחֲסָד שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֱמֶת בְּזָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שא.

בְּעֶזְרַת הֵשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה שָׁבוּר?! לָמָּה לֹא תַחֲיֶה אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ, כְּמוֹ שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בּוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְלָדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.

תְּהִלָּה לָאֵל, אַתָּה אוֹכֵל בְּפֶסַח מִצָּה, וּמוֹבָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ "מְאוּר וְשִׁמְשׁ", שְׁעַל-יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה בְּשַׁבְּעָה יָמִים, מְשַׁנֵּים אֶת הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁלוֹ. וּמִהֲרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימָנוּב זי"ע מוֹבָא בְּסִפְרֵי "מְנַחֵם צִיּוֹן", שְׁעַל-יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה מְשַׁנֵּים אֶת הַשְּׁבַע מִדּוֹת שְׁלוֹ: חֲסֵד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נְצִיחַ, הוֹד, יְסוּד, מְלָכוּת. וְכֵן מוֹבָא בְּרוֹקַח, שְׁכָל מִי שְׂאוּכֵל מִצּוֹת, נַעֲשֶׂה שְׁתָּף לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ מְצַאֲנוּ זי"ע אַחַר הַסֵּדֶר רְקָד, וְשֵׁם אֶת יְדֵיו הַקְּדוּשׁוֹת עַל גּוּפוֹ הַקְּדוּשׁ, וְאָמַר: "שֵׁישׁוּ בְּנֵי מַעֲי, שֵׁישׁוּ בְּנֵי מַעֲי, שְׁהַכְּנִסְתִּי בְּכֶם שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים", כִּי הַמִּצּוֹת הֵן

צב אֲשֶׁר י"ד שב בַּנְחַל

רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵן מְלֹאוֹת שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים. וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים, אֲשֶׁר "מוֹצִיא מִצָּה" הַפְּנִינָה, כְּשֶׁאוֹכְלִים מִצָּה, מוֹצִיאִים מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הָרַע וְהַמַּדוּת הַרְעוּת שֶׁנִּדְבְּקוּ בוֹ.

עַל-כָּל-פָּנִים יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ, שְׂאֵתָה יְהוּדֵי, וְאוֹכֵל מִצָּה, וְאֵין לָךְ שְׂיָכוֹת אֶל חֲמִץ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וּבְשִׁבוּעוֹת — קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבִסְכוּת — שְׂאוֹכְלִים בְּסִפְּהָ, שֶׁהִיא צְלָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, צֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה מְרַגֵּשׁ אֶפְלוֹ אָדָם פְּשוּט, אֹרֶז גְּדוֹל בְּתוֹךְ הַסִּפְּהָ, וְטוֹעֵם טַעַם הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁמְסַבֶּכֶת אֶת הָאָדָם. וְלָכֵן אֵינִי יוֹדֵעַ מָה וְלָמָּה תִּהְיֶה עֲצוּב ?!

וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל', וְסִימָן קִלְה) עַל מָה שֶׁכְּתוּב עַל אַגַּג מְלֶךְ עַמְלֶק (שְׁמוּאֵל-א' טו, לג): "וַיִּשְׁפֹּף שְׁמוּאֵל אֶת אַגַּג", שֶׁס"ף רְאֵשֵׁי תְבוּת: שְׂבוּעוֹת, ס' כוֹת, פ' סח. בְּזֶה שֶׁשְׂמַחִים בְּיָמִים טוֹבִים, חוֹתְכִים וּמְבַטְלִים אֶת אַגַּג, שֶׁהוּא מְלֶךְ עַמְלֶק, שֶׁמְכַנֵּס סִפְּקוֹת בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה (שְׁמוֹת יז, ד): "הֵיִשׁ הַיּוֹי" הַבְּקַרְבָּנוֹ אִם אֵינִי, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמַחַת הַמְּצוּוֹת, מְבַטְלִים אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁל עַמְלֶ"ק שְׁעוֹלָה סִפְ"ק, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְתִּיהָ אֶת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת הַמְּצוּוֹת !

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן ! רְאֵה לְחֻטֵּי עֲכָשׁוֹ דָּךְ גְּמָרָא, וְזֶה יִבְטֵל מִמֶּךָ אֶת קִלְפַת נּוֹקְבָא דְּסִטְרָא אַחְרָא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד), אֲשֶׁר תִּלְמוּד הוּא כְּמִסְפֵּר שְׂמָה לִילִי"ת, שֶׁהִיא נּוֹקְבָא דְּסִמְ"ך-מ"ם, וְעַל-יְדֵי דָּךְ גְּמָרָא מְכַנְיַעִין אוֹתָהּ. וְלָכֵן

תִּרְאֶה שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה הַכֹּל, הַעֲקָר שְׁלֵא יִתֵּן לָךְ לִלְמַד דָּף גְּמָרָא בְיוֹם. וְלִכְּנֵן רוּיָן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן עֲכָשׁוּ לִלְמַד דָּף גְּמָרָא כְּסִדְרָן, וְזֶה יִצְיֵל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי טְמָאוֹת וְזִהְמוֹת שֶׁל הַסְטֵרָא אֲחֵרָא. וְדַע לָךְ, שְׁאֵלוֹ הַמְזִיקִים מְאֹד מְאֹד מִפְתָּדִים מִלְמוּד דָּף גְּמָרָא, שְׁזֵה הוֹרֵס אֶת הַטְמָאָה שְׁנִדְבָקָה וְנִשְׁרְשָׁה בְּתוֹךְ הָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְגוֹנֵב בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, וּמְכַל שְׁכָן מִי שְׁמַחֲיַגַע בְּעֲצָמוֹ לְהִבִּין דָּף גְּמָרָא וְרַש"י, וּמְכַל שְׁכָן וְכַל שְׁכָן שְׁזוּכָה גַם לִלְמַד וּלְהִבִּין אֶת הַתּוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמְאָחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי תוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזָּק עֲצָמֶךָ בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּתֵּן שְׁיַפִּילוּ אוֹתָךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, אִתָּהּ בְּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲדִיר בְּעֲצָמֶךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁאֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל קַבְלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וְתַהֲלֵה לְאֵל, אוֹתָנוּ לֹא גִיזוּ שׁוֹם כּוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים עִם דַּעוֹת זְרוֹת שֶׁל "כַּחֲסִי וְעֲצָם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה" (דְּבָרִים ח, יז). אֲנַחְנוּ רַק מְסוּרִים בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק הוּא מְלַכְנוּ, וְרַק אֵלָיו אָנוּ מְשַׁעֲבָדִים, וְרַק חֲקֵי הַתּוֹרָה אָנוּ שׁוֹמְרִים, וְעַלֵּיהֶם נִמְסַר נַפְשֵׁנוּ תָמִיד. וְלִכְּנֵן אֵין לְהַתְּבַלְבֵּל מִכָּל מַה שְׁקוּרָה סְבִיב וְכוּ' וְכוּ', אֵין לָנוּ אֵלָא אֶת אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים, וְאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עֲלֵינוּ רַק עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵנוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תלז), שְׂבָכָל פֶּעַם בְּשִׁבְעֵי יָמִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, צָרִיכִים לוֹמַר לוֹ יִתְבָּרַךְ: "הַיּוֹם אֲנִי מִתְחִיל לְהַדְבִּיק בְּךָ", כִּי בְּאֵמַת אֵין טוֹב מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹפֵף אֶת מֶר נִפְשׁוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. וְאִם אָדָם עוֹסֵק בְּזָה כָּל הַיּוֹם, אֵין לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מַה יֵּשׁ לְאָדָם בְּחַיָּו? רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמֶּנּוּ הוּא בָּא, וְאֵלָיו הוּא חוֹזֵר, וּבֵין כֶּף חַי רַק מִמֶּנּוּ, כִּי עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהִלָּל י"ה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה יד, סימן ט), וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה. וְעַקֵּר הַדְּבָקוֹת הֵיא הָאֵמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאֵמוּנָה זוֹ הַדְּבָקוֹת וְהַדְּבָקוֹת זוֹ הָאֵמוּנָה, וְהָאֵמוּנָה נִתְגַּלָּה רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזָה תָּמִיד!

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כִּי שׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי זֶה כְּמַה שָּׁנִים, וּבְרֵאשֵׁם וְכוּ', וְלָמָּה לָמָּה אַתָּה כָּל-כֶּף מִתְּפַעֵל, שְׁסוּף כָּל סוֹף אֶחָד לִוְקַח אֶת

הַעֲנִינִים בְּיָדָיו, וְרוֹצֶה לְעֹזֵר לִי, וּמִרְחִיק אֶת הַחֲצוּף מִמִּחְנֵנוּ, שְׁלֹא תִהְיֶה לוֹ עוֹד דְּרִיסַת רֶגֶל בְּקִהְלָתֵנוּ, שֶׁהִטְמֵא הִזָּה לֹא יוּכַל לְהַכְנִס וּלְהִסִּית וְכוּ', חֲצוּף כִּזֶּה לֹא דִי שְׁעֵשָׂה מֵה שְׁעֵשָׂה, עוֹד זֹאת רוֹצֶה לְהִסִּית גַּם מִבְּפָנִים וְכוּ', שְׁיִלֶּךְ לְהִיכֵן שְׂבָא, אֲצַלְנוּ אֵין לוֹ שׁוּם דְּרִיסַת רֶגֶל! אֲנִי מִצְדִּי אֵינִי מוֹחֵל לוֹ, מֵאֲחֵר שֶׁהִשְׁפִּילְנִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהִתְנַהֲגוּתוֹ אֵינָה מִתְאִימָה אֶפְלוּ לְגוֹי וְכוּ'.

מֵרַב צֶעַר הִתְקַרַח לְקַצֵּר, אֲכַל כֶּבֶר כְּתִבְתִּי הַרְבֵּה, וְתִבֵּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר.

בְּלִיל פֶּסַח אוֹמְרִים: פֶּסַח, מִצָּה, מְרוֹר, זֶה עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפָּר קַרְעֵ שֵׁט"ן, שְׁיֵשׁ לְפֶסַח כַּח לְבַטֵּל אֶת הַשְּׁטָן כְּמוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵת הַתְּקִיעוֹת, בְּיָדוּעַ אִמְרַת הַרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוּב זִי"ע, שְׁאוֹתָם הַמְּלֹאכִים הַיּוֹצְאִים מִתְּקִיעַת שׁוֹפָר קֶשֶׁר"ק, אוֹתָם הַמְּלֹאכִים יוֹצְאִים מֵעֲבוֹדוֹת שְׁנֵשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִנְקוּת לְכַבוֹד פֶּסַח. וַיֵּשׁ רְמִזִּים מֵהַרְבֵּה צְדִיקִים שֶׁהִמְצוּת שֶׁל פֶּסַח יֵשׁ לָהֵן אוֹתוֹ כַּח כְּמוֹ מְצוֹת קוֹל שׁוֹפָר, וְכִמוֹ שְׂבָרֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹסְקִים לְהִמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים, וְאוֹמְרִים אֲשֶׁר צו"ם, קו"ל, מְמו"ן, יֵשׁ לָזֶה אוֹתוֹ הַכַּח שֶׁל פֶּסַח, מִצָּה, מְרוֹר; וְכֵן אוֹמְרִים, שְׁבַלִיל פֶּסַח יְכוּלִים לְפַעַל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חַי"י וּמְזוֹנֵי כְּמוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

וְהִנֵּה, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא (בְּרֵאשִׁית ה, כט): "זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׁינוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ", נַחֲמֵן עוֹלָה כְּמִסְפָּר פֶּסַח, הַרַב הַקְּדוֹשׁ ר' יִצְחָק אֵיזִיק מִזִּידִיטְשׁוּב זִי"ע פֶּרֶשׁ: כֹּל שְׁלֹא אָמַר פֶּסַח, מִצָּה, מְרוֹר, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ, כֹּל צְדִיק שְׁלֹא הִמְשִׁיךְ בְּלִיל הַסֶּדֶר לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חַי"י מְזוֹנֵי, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ לְשְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ. פֶּסַח זֶה נִגְדָּ בְּנֵי — פַּה־סַח, לְסַפֵּר לְבָנָיו, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יג, ח): "וְהִגַּדְתָּ לְבָנֶיךָ", מִצָּה זֶה נִגְדָּ חַי"י, כִּי מִצָּה זֶה אֲסֻנוֹתָא — רְפוּאָה (וְהַר חֶלֶק ב' קפג:), וּמְרוֹר זֶה נִגְדָּ פְרַנְסָה, כְּמוֹ שְׁאֲמָרָה הַיּוֹנָה (רש"י לְבְּרֵאשִׁית ח, יא): 'הֵייוּ מְזוֹנוֹתֵי מְרוֹרִים כְּנִית' וְכוּ' (עֵינִן סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן לה).

על-כָּל-פְּנִיִּים אֵיךְ שֶׁהוּא תַחֲיֶה אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה נִמְצָא אֶצְלֵךְ
רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן אֵתָה זֹכָה לְאָכַל בְּפֶסַח מִצֵּה.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג): מִי שֶׁהָיָה אֶצְלֵי בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן הָאֲרִיז"ל אָמַר: מִי שֶׁנִּזְוָה
בְּפֶסַח מִמַּשְׁהוּ חֶמֶץ, יִהְיֶה שְׂמֹר כָּל הַשָּׁנָה מִמַּעֲבֹרוֹת, וּפְרָשׁוֹ
הַצְּדִיקִים: אִם יִשְׂמַח עַל זֶה שְׂאֵין אֶצְלוֹ מַשְׁהוּ חֶמֶץ בְּפֶסַח, וְרַק
אוֹכֵל מִצֵּה, עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה הַזֹּאת לֹא יִחַטֵּא כָּל הַשָּׁנָה. הָרִי שְׂלֶךְךָ
לְפָנֶיךָ, עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבְפֶסַח יִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי
וְנִצְחִי.

אֲנִיָּה שְׂתַבִּין אֶת כָּל הַקָּשָׁר אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לָךְ, כִּי זֶה שִׁיךְ
לְעִנְיָיִךְ.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שְׂבָכָל יוֹם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לְאָדָם מַתְּשֻׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה אַחֲרִים, כְּדֵי
שְׂיַבִּין אֶת הַרְמָזִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לוֹ, אֲשֶׁר זֶה סוֹד
הַנְּבוּאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהַרְגִּיל עֲצָמְךָ לֹמַר הַרְבֵּה תְּהִלִּים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ
עַל זֶה בְּיוֹתֵר (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צח; וְחֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תמא), וְאָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג): תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וּפּוֹתֵחַ לְאָדָם
אֶת כָּל הַפְּתָחִים לְמַעֲלָה, וּמְקַשְּׂרוֹ אֶל הַשַּׁעַר הַשִּׁיף לוֹ. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי

מי שאומר בכל יום 'יום תהלים', כי התהלים נחלקים לשבעה חלקים כימי השבוע, כדי שיוכל לסיים בכל שבוע את כל הספר תהלים, וזה דבר גדול מאד מאד כשזוכה לסיים בכל שבוע את כל ספר התהלים, וגורם למעלה הרבה שעשועים, וכדאי לצמצם ולומר רק 'יום תהלים' בכל יום, ושאר הזמן כדאי להשקיע בגרסא הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא והרבה סימנים שלחן ערוך וכו' וכו', זהו ותקונים ומדרשים כסדרן, אשר אין ערך אל מעלת האדם שזוכה לגרס בכל יום הרבה תנ"ך משניות, גמרא, מדרש, זהו, תקונים וכו' וכו', כי אין מלויים לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד (אבות ו, י).

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד שז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות ששאלת וכו', מה אמר לך, רשע זה שמציק לאחרים על לא דבר, זה שמוסר את הזולת על לא דבר, זה שמצער בני-אדם על לא דבר, זה נקרא רשע. ויש לומר (תהלים קיט): "ש'קר ר'דפוני ע'זרני" ראשי תבות: 'ר'שע', כי אין לך עוד שקרן כמו רשע, שרודף את הזולת. ולכן אין עצה נגדו רק לצעק אליו יתברך — ע'זרני, כי רק הוא יתברך יכול לעזור להנצל מהרשע הרודף את הזולת על לא דבר.

וזכור כלל, מי שרודף אחר הזולת בתנאם, זה נקרא רשע מרשע, וצריכים לשמר מהקל פיו הטמא, ואסור לדבר עמו, ובפרטיות

כְּשֶׁרָשַׁע רוּדֶף אֶת רַבּוֹ שְׁלֵמְדוֹ תוֹרָה, זֶה יִפֹּל לְבִסוּף בְּנִפְיֵלָה בְּאֵין סוּמֶךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן שְׁקִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לַחֲזוֹק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים רָאוּ בְרוּחַ קְדָשׁ מֵהַ יַעֲבֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל לְפָנָי בִּיֵּאת הַמְּשִׁיחַ, עַד שְׁאֲמָרוּ (סְנֵהֲדִין צח): יִיתִי וְלֹא אֶחְמִינִיה, (הֵינּוּ שְׁכָבֵר יְבוֹא, אֲבָל הַתְּנָאִים אֵינָם רוֹצִים לְרֵאוֹת אֶת הַצְּרוּת שְׁיִצְטָרְכוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶר אֹז). וְהִנֵּה הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אָמַר, שֶׁהוּא הַמְּתִיק אֶת הַגְּזֵרוֹת שְׁצָרֶיךָ לְעֵבֶר קֹדֶם בִּיֵּאת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְאָמְרוּ צְדִיקִים: אֲפֹלוּ אַחַר הַהִמְתָּקָה צְרִיכִים עוֹד לְרַחֲמִים רַבִּים, מִי יוֹדֵעַ מֵהַ נִשְׁאָר עוֹד וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הַהִמְתָּקָה שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע — מָה הָיָה לָנוּ?! וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, מָה אָרַע לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשִׁתִּי הַמְּלַחְמוֹת הָעוֹלָמִיּוֹת בְּשֵׁנַת תַּרְע"ד וּבְשֵׁנַת תַּרצ"ח, שְׁבַעוּנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִרְצָחוּ וְנִשְׁחָטוּ וְנִשְׁרָפוּ וְנִחְנְקוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֵׁנוֹת מִיתוֹת אֲכֻזָּרוֹת מְלִיוּנִים מְאֻחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִצִּיחוֹת כְּאֵלוֹ מְהַעֲמֵלְקִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם, שְׁלֹא נִשְׁמַע דְּבָרִים כְּאֵלוֹ מְאֹז בְּרִיֵּאת הָעוֹלָם, וְכָל הַגּוֹיִים הָיוּ שֹׁתֵפִים לְרִצָּח וְלַטְּבַח הַנוֹרָא הַזֶּה.

וְעַדִּין אָנוּ סוֹבְלִים מֵהַ שְׁסוּבְלִים בְּרוּחָנוֹת מְהַעֲרֵב־רַב, שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוּנִים מְאֻחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהוֹצִיאוּ אוֹתָם לֹא רַק מִהַדַּת, גַּם מִהַאֲנוּשִׁיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁחִיִּים חִיֵּי הַפְּקָר, חִיֵּי חֲלִין וְכוּ', עֲרֹבּוּבָה שְׁלֵמָה בְּלִי נִשׁוּאִין וְכוּ', אֶף אֶחָד אֵינּוּ שֵׁם לֵב אֵל כָּל זֶה, וּכְבָר הַקְּדִים בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ (עֵין רַעֲיָא מְהִימָנָא נִשְׂא

ככה): וְאִינוֹן עֶרְב־רַב אִינוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלְוָה בְּחֶדְוֹא בְּלֹא צַעְרָא בְּלֹא יִגּוֹנָא כְּלָל, גּוֹזְלִין מְאִרֵי שְׁחַד דְּאִינוֹן דִּינִין רִישֵׁי עַמָּא. (בְּרַאשִׁית ו, יג): "כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ חֶמְס מִפְּנֵיהֶם", עֲלִיהוּ אֶתְמַר (אִכָּה א, ה): "הָיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ", עֵין שָׁם); כִּי לְצַעְרָנוּ הָרַב נִתְקִים בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה, שְׂרַאשֵׁי הָעֶרְב־רַב הֵם אֱלוֹ הָרַע־בְּנִים, שְׁהֵם שְׁלִיחֵי הַסַּמ"ךְ־מ"ם, הָעוֹזְרִים לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂאִין מְקוּה, אִין כְּשָׂרוֹת, אִין כְּלוּם בִּיְהוּדוֹת וְכוּ', וּמְשַׁטִּים בְּבִגְי־אָדָם, אוֹי לְעֵינֵים שְׂפָךְ רוֹאוֹת, אִיךְ שְׂשָׁמוּ יִתְבַּרְךְ מְחַלְל בְּגוֹיִים, וְאִיךְ שְׂשָׁמוּ יִתְבַּרְךְ מְחַלְל בֵּין הַנְּבֻזִים וְהַשְּׁפָלִים, שְׂכַלְם עוֹשִׂים צָחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךְ וּמְכַל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂים צָחוּק מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׂרִים, וְעַל זֶה רְאוּי לָנוּ לְקוּם בְּלִילָה בְּחֻצוֹת, וְלִכְפּוֹת עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה, אִיךְ שְׂאֵלוּ הִירָאִים סוּבְלִים בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים מֵאַנְשִׁים מִמְּזוּרִים מִמֶּשׁ, שְׂנוּלְדוּ בַּפְּסוּל, בְּלִי לִידַע אֲפֵלוּ מִי הָיָה אֲבִיהֶם וְכוּ', וְעַכְשָׁו הֵם הַדִּיּוּטִים קוֹפְצִים בְּרַאשׁ.

אַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבַּרְךְ, וְאִזּוּ יִהְיֶה טוֹב לָנוּ תְּמִיד, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת" (מְשַׁלִּי כח, כ). וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): עַל־יְדֵי אֲמוּנָה, יִסְלַח הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיךְ. וְלִכֵּן רַק זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַקֵּר דְּבוּרֵינוּ — אֲמוּנָה וְאַמוּנָה וְעוֹד פְּעַם אֲמוּנָה וְאַמוּנָה.

וּסְפַר לִי יְהוּדִי, שְׂפַעַם הַתְּאַכְסֵן אֲצֵל בְּעַל אַכְסֵנְיָה בְּלִיל הַסֶּדֶר, וְהָיָה הַבְּעַל אַכְסֵנְיָה אִישׁ מוֹרֵם מְעַם דְּבוּק בּוּ יִתְבַּרְךְ, וּדְבַקוּתוֹ הִיָּתָה נִכְרַת עַל פְּנָיו, וְהָיָה שָׁם גַּם יְהוּדִי זָקֵן, גַּם הוּא אוֹרַח, וּפְטֻפֻט הַרְבֵּה וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַבְּעַל אַכְסֵנְיָה: ר' יְהוּדִי, הַלִּילָה הוּא לִיל פְּסַח, אוֹ שְׂתַדְּבָרוּ מְנַסִּי יְצִיאַת מִצְרַיִם וּמִגְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל שְׂנוּגְאָלוּ, אוֹ שְׂתַדְּבָרוּ מֵהַגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה, שְׂנוּזְכָּה לְהַגְּאֵל עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְאִם לֹא, אִזּוּ תִשְׁתַּקּוּ. וְהֵבֵן אֵל מָה אֲנִי מְרַמֵּז לָךְ...

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוּמָךְ כָּל הַיָּמִים....

י"ד שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מַה שְּׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂמֵשְׁעֵמֶם לְךָ וְכוּ', לְמַה לֹּא תִקַּח ש"ס, וְתִגְרַס כָּל יוֹם כ"ח דְּפִים, וְכֵן תְּסִיִּים בְּכָל שְׁלִשָּׁה חֲדָשִׁים אֶת כָּל הַש"ס, וְתִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שָׁנָה אַרְבַּע פְּעָמִים, וְאִזּוֹ אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה לְךָ מְשַׁעֲמֶם, אֲדַרְבֵּה תִהְיֶה עֲסוּק רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה, מְלַבֵּד זֹאת תִּגְרַס בְּכָל יוֹם גַּם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן תִּלְמַד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתוֹסִיף לְגִרְס מְדַרְשׁ רַבָּה וְתִנְחַוּמָא מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ. וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חַיּוֹת גְּדוּלָּה, וְתִהְיֶה תְּמִיד עֲסוּק, וְיִמִּי אוֹמֵר כְּשֶׁתִּגְרַס גַּם זֶהר וְתִקְוִנִים כָּל יוֹם, כְּבָר לֹא יִהְיֶה לְךָ זְמַן לְחַשֵּׁב כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה עֲסוּק מְאֹד.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתֹאמֵר הַרְבֵּה תְּהִלִּים וְתַפְּלוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְּךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְנֶאֱמַץ מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אָשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קטז.): חֲזִיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוֹ הוּא יֵצֵא מִפְּצָרִים; וְזֶה שִׁיף לְכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁהִיא

אָשֶׁר י"ד שיא בַּנְחָל קא

מְצוּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְלִכְן הִכְנִיסוּ אֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּקְרִיאַת שְׁמַע, כְּדֵי לְזַכֵּר בְּכָל יוֹם בְּנִסֵּי יְצִיאַת מִצְרַיִם. וְרַאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּזֶה מְאֹד. וְהִכְנִיסוּ אֶת גַּם יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּפִרְשַׁת צִיצִית, שְׁקוּרִין בְּיַחַד עִם קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהִיא גְלוּי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּעָרֵב וּבְבִקְר, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, לֹא חָסַר כּוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים, אֲשֶׁר אָרְס פִּיהֶם הַטָּמֵא מִזֵּיק. וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַכְנִס בְּכוֹפְחִים עִם שׁוֹם כּוֹפֵר וְאֶפִּיקוֹרְס, אַדְרָכָה עֲלֵינוּ רַק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּלְהַזְכִּיר עֲצָמָנוּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמָּשְׁכוּ עֲלֵיךְ חֲסִדִים גְּמוּרִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.

מָה אָמַר לְךָ! רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו, יג): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמּוּעַ בְּזִיווּנוֹ, וְיָדָם וְיִשְׁתַּק. וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אָתָּה כָּל־כֶּף מְצֻטָּעֵר שְׁבִזוּ אוֹתְךָ?! אֲנִי סוֹבֵל כְּבָר קָרוֹב לְשִׁלְשִׁים שָׁנָה בְּזִיווֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכו', וְעַדִּין אֲנִי מִחֲזִיק מֵעַמֵּד. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל עָשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שִׁיְהִיו לוֹ בְּזִיווֹת. וְאָמַר, שְׁכַל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁזָּכָה לָהֶן, הַכֹּל הִיָּה מִחֲמַת הַבְּזִיווֹת שְׁסָבַל. וְסִפֵּר תַּלְמִיד שֶׁל הַ"חֲפִץ־חַיִּים" ו"ל, שֶׁפָּעַם בָּא לְבֵית רַבּוֹ וּמָצָאוּ בּוֹכָה מְאֹד, וּשְׁאַלוּ לְפֶשֶׁר הַדְּבָר, וְלֹא הִיָּה חֲפִץ לְעֲנוּתוֹ, וְהִתְעַקֵּשׁ הַתַּלְמִיד וְלֹא הִרְפָּה מִרַבּוֹ, שֶׁיִּסְפֹּר לוֹ לָמָּה בּוֹכָה. עָנָה וְאָמַר: יֵשׁ לִי רַק כְּבוֹד, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁאֲנִי מַגִּיעַ, נוֹתְנִים לִי רַק כְּבוֹד, וְלָמָּה אֵין לִי בְּזִיווֹת, אֲשֶׁר מְכַפְּרִים עַל עוֹנוֹת?! (וְעַל זֶה הִיָּתָה כָּל בְּכִיָּתוֹ — לָמָּה אֵינוֹ זוֹכָה לְבְּזִיווֹת... וְאָתָּה מִתְלוֹנֵן, שִׁישׁ לְךָ הַרְבֵּה בְּזִיווֹת...)

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שיב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׁמַצְדִּיק אֶת הַדִּין עַל עֲצָמוֹ, מְאִיר בּוֹ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא גְלוֹי יְחִידָה דִּיחִידָה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תַּעֲנִית כב): כְּשִׁימְיָהּ הַנְּבִיא רָאָה אֶת יֵאֲשִׁיהוּ הַמֶּלֶךְ מְלֵא חֲצִים כְּכַבְּרָה, וּמְצַדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין, וְאוֹמֵר (אֵיכָה א, יח): "צְדִיק הוּא הַגִּי' הַכִּי פִּיהוּ מְרִיתִי", פֶּתַח עֲלִיהַ הַהִיא שְׁעֵתָא (אֵיכָה ד, כ): "רוּחַ אֲפִנּוּ מְשִׁיחַ הַגִּי' הַכִּי".

רוֹאִים מְזֵה, אֶפְלוֹ שְׁכָל גּוֹפּוֹ מְלֵא חוֹרִים מְחֲצִים שְׁפִירוֹ בּוֹ, וְהוּא גּוֹסֵס, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, עִם כָּל זֹאת הוּא אוֹמֵר: "צְדִיק הוּא הַגִּי' הַכִּי פִּיהוּ מְרִיתִי", אֲזִי נִתְגַּלָּה אֶצְלוֹ נִקְדַּת הַמְּשִׁיחַ, כִּי הוּא בּוֹרַח אֶלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעַת יְסוּרָיו.

וְלִכֵּן רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּעַת צְרוּתִיךָ, שְׁעוּבֵר עֲלִיךָ מֵהַ שְׁעוּבֵר, קִבְּל דִּין שְׁמַיִם בְּאַהֲבָה, אֲזִי יִתְגַּלָּה אֶלְיָךְ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, וְתִתְעַלָּה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה עַד מְדֻרְגַת יְחִידָה דִּיחִידָה וְכוּ', גְלוֹי אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שיג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר י"ד שיד בַּנְחַל קג

בְּעֵינֵי הַכַּעַס שְׂבוּעַר בְּךָ וְכוּ', מְסַפְּרִים עַל הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ רַבִּי
וְאוֹלֵף בְּאַסְקוּוִיץ זי"ע, שֶׁהָיָה גָּאוֹן גְּאוּנִים, וְחִבֵּר סֵפֶר "סֵדֶר מְשֻׁנָּה"
עַל הַרְמַב"ם, וּבִטְבְּעוֹ הָיָה כְּעֵסֶן גָּדוֹל, וְלֹא הָיָה יְכוּל לְשַׁבֵּר אֶת
מִדַּת הַכַּעַס שְׁלוֹ, וְכָתַב עַל כָּל אַרְבָּעָה קִירוֹתָיו בְּבֵיתוֹ: "כָּל הַכּוֹעֵס
כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה", כְּדֵי שְׂיִקְרָר אֶת כְּעֵסוֹ וְכוּ'. וּמוֹבָא, שֵׁישׁ
נְשָׁמוֹת גְּבוּהוֹת, שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם מִתְנַקֵּם בְּהֵן, וּמִלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּהֵן
עַל-יְדֵי הַמִּדָּה הַרְעָה שֶׁל כְּעֵס, כְּדֵי לְעַקֵּר אוֹתָן מִשְׂרָשָׁן, וְגַם רַבְּנוּ
ו"ל סֵפֶר (עֵין שְׁבַח־הַר"ן, סִימָן כב), שֶׁבִימֵי קִטְנוּתוֹ הָיָה כְּעֵסֶן גָּדוֹל,
וְזָכָה עַל-יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי אֶת מִדַּת הַכַּעַס, עַד שֶׁהִפְךָ
אֶת עֲצָמוֹ וְנִנְעָשָׂה כְּלוֹ טוֹב, וְאֵף פֶּעַם כָּבֵר לֹא כְּעֵס. וּמוֹבָא
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנָה, אֲשֶׁר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה אֲמוּנָה,
וְשֵׁם זוֹכִים לְאַרְיֵכַת אִפִּים, כִּי הַמְּאַמֵּין הָאֲמֵתִי, שֶׁהִכַּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, עֵין שֵׁם.

רְאֵה לְלַמֵּד אֶת הַמְּאַמֵּר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מ"לקוטי-
תְּפִלוֹת", וְזֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שיד.

בְּעֵזֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז אֲפִלוֹ
שְׂעוּבָר עָלָיו מַה שְׂעוּבָר, אָסוּר לְהִסְיַח דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, צְרִיכִים
לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְמַעַט בְּדַבּוּר, וְתָמִיד רַק לְחֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם
יְהוּדֵי בָּא וְרוּצָה יְשׁוּעָה, צְרִיכִים תְּכַף לְבָרְכוֹ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנִפְשׁ
רַחֲבָה, וְלִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוּדֵי שְׂבוּר הַרוּצָה לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשׁוֹ הַכְּאוּבָה
וְכוּ'.

ומקבל מהרב הקדוש איש האלקים הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע: מי שאינו יכול להרגיש בנפשו את צער הזולת, אסור לו לקבל פדיון נפש. צריכים להתחזק מאד בכל המצבים, כרי שיוכל לשמע את לב יהודים שבורים ונדכאים, שזו מצוה גדולה עד מאד, ובזכות שמטים אֶזְנֵן קשבת לשבורי לב, ימתיק הקדוש-ברוך-הוא ממנו את כל הדינים, ויזכה להמשיך רק חסדים לעצמו ולכלל ישראל.

הדורש שלומך וטובתך כי הימים...

י"ד שטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ובזה אתה מקיים מצוות עשה תמידית, וכל רגע שרק יחשב ממנו יתברך מקיים מצוות עשה, וצריכים להוציא מפיו תמיד, שהוא מאמין בו יתברך. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מד), האמונה תלויה בפה האדם, כמו שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפיי", וצריכים לחזר על זה אפלו אלה פעמים ביום, שהוא מאמין בו יתברך, וכך יזכה להמשיך על עצמו את מלך הכבוד. והשכינה תשרה בו. וזו המתנה הכי יפה שנתן לנו רבנו ז"ל, והוא ענין ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, כי בזה שהוא מדבר עמו יתברך, בזה נבנית אצלו האמונה הקדושה, שמראה לדעת, אשר אין לו בזה העולם אף אחד, רק את השם יתברך, ורק אליו הוא יכול לדבר ולשפך שיח ותפלה, ולספר לו יתברך את כל אשר עם לבבו.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ד שטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש כסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲשִׂיתָ טָעוֹת גְּדוֹלָה שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּרִיב וְכו', שְׁכּוֹאֵב לָךְ וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! לֹא מִתְחִילִים עִם אִישׁ שׁוֹטֵה וְחוֹלָה כְּזֶה. וַיֵּשׁ לֹמֵר: "וַיֵּלֶד נָח אֶת שָׁם' וְאֶת חָם' וְאֶת יֶפֶת"; נָח הָיָה צַדִּיק תָּמִים, וְהִזְהִירוּ אוֹתוֹ שָׁם' — שְׁמֹר מְרִחֵק, חָם' — ח'וֹלָה מְסַכָּן, יֶפֶת' — יֶפֶי'לָךְ תְּהִיֹּם אִישׁ בְּלִיעֵל, שֶׁהוּא פָּרָא אָדָם ח'וֹלָה מְסַכָּן, וְאִם תִּתְחִיל עִמּוֹ — יֶפֶי'ל אוֹתָךְ לְתִהוֹם, וְלָכֵן שְׁמֹר מְרִחֵק מִמֶּנּוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁתִּבִּין אֶל מָה אֲנִי מְרַמֵּז לָךְ.

וְהִנֵּה שְׁלֹמֶה הִמְלִיךְ אוֹמֵר (מִשְׁלִי ג, ל): "אֵל תִּרְיֵב עִם אָדָם חָנָם אִם לֹא גִמְלָךְ רָעָה"; מִשְׁמַע, אִם-כֵּן גִּמְלָךְ רַע, כֵּן תִּרְיֵב עִמּוֹ וְכו'. אֲלֵא הַפְּרוּשׁ — מִי שֶׁמְדַבֵּר עֲלֶיךָ וּמוֹצִיא שֵׁם רַע עֲלֶיךָ, מִתָּר לְפָרֶסֶם רָשָׁעוֹ, כְּדֵי שֶׁיַּעֲזֹב אוֹתָךְ. כִּי לְפָעַמִּים צָרִיךְ דְּוָקָא לְגַלּוֹת לְרָשָׁע אֶת מַעֲשָׂיו, כְּדֵי שֶׁתִּפֹּל עֲלָיו בּוֹשָׁה וְפָחַד וַיַּעֲזֹב אוֹתָךְ, כִּי יֵשׁ רָשָׁעִים שְׂאִינָם מְבִינִים אַחֲרָת, רַק כְּשֶׁמַּעֲמִידִים אוֹתָם עַל מְקוֹמָם וְכו'. וְזֶה רְאִיתִי גַם אֶצְלִי, שֶׁקָּמוּ עָלַי רָשָׁעִים אַרוּרִים, כְּלָבִים נוֹכְחִים וְכו', עַד שֶׁלֹּא גִלִּיתִי אֶת פְּרָצוּפָם הַטָּמָא, לֹא עֲזָבוּ אוֹתִי, רַק כָּתְבוּ עָלַי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר וְכו', כִּינּוֹן שֶׁגִּלִּיתִי אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, מָה שֶׁיִּדְוַע לִי וְכו', אֲזוּ בְּרַחוּ מִמֶּנִּי וְעֲזָבוּ אוֹתִי וְכו', אֲבָל אֶצְלָךְ זֶה עֲנִין אַחֵר.

וְלָכֵן שָׁתַק, שָׁתַק, כִּי הָרִי זוֹ מִשְׁפָּחָה, וְלֹא כְּדָאִי לְעַרֵב אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה וְלַעֲשׂוֹת מְרִיבָה גְּדוֹלָה בִּינֵיהֶם, כִּי אֲזוּ כָּל בֵּיתְךָ יִשְׁבֵּר. וְלָכֵן שָׁתַק שָׁתַק, שְׁמֹר מְרִחֵק, כִּי הוּא ח'וֹלָה מְסַכָּן, וּמָה יִהְיֶה לְבִסוּף? יֶפֶי'ל אוֹתָךְ בְּתִהוֹם וְכו', וּמָה אֵתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה!?

אָנִי מְאֹד מְקַנְיָהּ, שְׁתֵּבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כִּי קָשָׁה לְפָרֵשׁ הַכֹּל וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁזֶה יָבִיא מִחֲלֻקַּת בַּבֵּית, זֶה כָּבֵר לֹא שׁוּהַ כָּלָל. וְלָכֵן שְׁתַּק שְׁתַּק וְכוּ', אִף שְׁתַּקְבֵּל בֵּין כָּף עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, שְׁתַּק שְׁתַּק, וְאִם תְּצִיֵּת, אֲזִי כָּלֵם יִתְבַטְּלוּ תַחְתָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַל תַּהֲיֶה שְׁבוּר מִכֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְשִׁתְּךָ, וְאַז לֹא תִצְטָרֵךְ לְהִתְנַפֵּחַ עִם אִף אֶחָד, וְתַעֲבֹר אֶת יָמֵי חַיֵּי הַבְּלָךְ בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה. וְזָכֵר כָּלֵל זֶה שְׁאָמַר הַחֶכֶם: "כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר אֶצְלֶךָ, אִתָּהּ מוֹשֵׁל עֲלִיו, וְאִם תּוֹצִיא כָּבֵר אֶת הַדְּבוּר מִפִּיךָ, הַדְּבוּר יִשְׁלַט עֲלֶיךָ". וְלָכֵן שְׁתַּק, שְׁתַּק, לְכָל מַחְרָפֵי וּמְבֻזֵי נַפְשֶׁךָ, כִּי זֶה עִקַּר הַתְּשׁוּבָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִיוּנוֹ יְהוָה וְיִשְׁתַּק, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיַע אֶת הַחֲלָל הַשְּׂמָאֵלִי, שְׂמֵשֶׁם בָּא לְאָדָם כַּעַם וְרָצִיחָה לְנַקָּם בְּזוּלָתוֹ וְכוּ', וְלָכֵן שְׁמַע בְּזִיוְנְךָ וְאַל תַּעֲנֶה לָהֶם דְּבַר, וְאַז טוֹב לָךְ לְנִצָּח.

בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא תִצְטָרֵךְ לְרִיב וּלְהִתְנַפֵּחַ עִם אִף אֶחָד, וּבְרוּחַנִּיּוֹת תִּצְלִיחַ לְדַבֵּר בַּק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה חֵלְקְךָ לְנִצָּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י״ד שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלׁוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּהִיָּה נִזְקֵר לְלַמַּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ״י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂזוֹ סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְלִירְאָת שָׁמַיִם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׁלָבֵל יַחְסֹר לְךָ שָׁבוּעַ אֶחָד מִבְּלִי לְעֵבֶר אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ״י.

מֵה שְׁפַתְּכֵתִי לְךָ עַל הַפְּסוּק (בְּרֹאשִׁית ו, יח): ״וַיִּלְד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בְּנִיִּים״ וְגו', כִּי כְּשֶׁקַּבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ לֹא הָיָה לִי מֵה לְעֵנּוֹת לְצָרָה שְׁלָךְ, וּפְתַחְתִּי חֲמֵשׁ, וְהַפְּסוּק הַזֶּה יֵצֵא לְפָנַי, וְכֵן הַצְּרוּפִי אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וְכֵן יִדְעֵתִי מֵה לְעֵנּוֹת לְךָ.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שְׂאִין בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל מְשַׁנַּח בְּהַשְׁנָחָה פְּרֻטִית, וְלִכְּנֵן עֵקֶר הַעֲצָה רַק לְשִׁתֵּק וְלִשְׁתַּק וְלִשְׁתַּק, וְלֹא לְעֵנּוֹת לְמַחְרָפוֹ וְלְמַבְזוֹ.

עֲצָה הַכְּלוּלָה מְכַל הַעֲצוֹת הוּא לְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלׁוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְדַבֵּר וְאַחֲר־כֵּן לְהִתְחַרֵּט, הַטּוֹב בְּעֵבֶרְךָ לֹא

לדבר כלל, ולא תצטרך להתחרט, וכך תפטר מכל מיני ופוחים ומריבות, וזכור מה שאמר מוהרנ"ת ז"ל: "כל אלו שדברו לא החזיקו מעמד", די אלע וואס האבין גירעדט האבין זיך נישט דערהאלטן; כי עליך לדעת, אשר עם ופוחים לא מגיעים לשום מקום, זה רק גורם יותר מחלקת, כמו שמן שמוסיפין על המדורה וכו', ולכן שיאחז כל אחד דרכו, ואפה תמשיך את שלך. ויש פתגם מהרב הקדוש בעל ה"צמח צדק" מליובאוויטש זי"ע, שאמר: טובה עשיה אחת מאלף אנחות; כך אנשים מתאנחים וכו' ועושים אספות וכו', וכל אחד אומר את התכניות שלו מה צריכים לעשות וכו', ואחרים מתנפחים שצריכים לעשות אחרת וכו', ובין כך בא אחד, ואינו שואל את אף אחד ועושה את שלו, ומצליח בגדול, אשרי מי שיהיה האחד הזה!

הדורש שלומו וטובתו כל הימים...

י"ד שכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך בכל מה שעובר עליך, ותמיד דע לך, אשר התפלה זה הפלי זין של איש הישראלי, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): עקר כלי זינו של משיח — זהו תפלה, ומוהרנ"ת ז"ל צ"ן בקצור לקוטי מוהר"ן על התורה הזו: עקר כלי זינו של איש הישראלי הוא תפלה.

ובאמת זהו היגוהו, כי משיח זכה לעלות עד יחידה דיחידה, בטול אל אין סוף ברוך הוא לגמרי, ושם אין שום דבר רק תפלה ושפיכת הנפש אליו יתברך, ואת זה הוא יכניס בין כלל נשמות ישראל, שכלם ידברו אליו יתברך. וזהו הגלוי של רבנו ז"ל,

שְׁפָרוּשׁ אָמַר (חיי-מוֹהַר"ן, סימן רסו): מַה הֵהָפֵרֵשׁ בֵּינִי לְבֵין מְשִׁיחַ? אֶצְלֵי יֵשׁ עֲדִין בְּחִירָה, אֲבָל אֶצֶל מְשִׁיחַ כָּבֵר לֹא תִהְיֶה בְּחִירָה. נִמְצָא, מִי שֶׁמִּבְטֵל אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי אֶל רַבּוֹ ו"ל, אֲשֶׁר רַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֲמַתִּית, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן קכג), לְצִיַּת אוֹתוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, וּמְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, אֲזִי זֹכֶה עוֹד עֲכָשׁוּ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגְתּוֹ, שֶׁצָּרִיךְ לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹד עֲכָשׁוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי בַּעַת הַגְּלוּת הַמְּרָה וְכוּ', הוּא מִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁתִּהְיֶה הַהֲנַהֲגָה לְעֵתִיד לְבוֹא.

וְעַיֵן בְּסֵפֶר "פְּרָפְרָאוֹת לְחַכְמָה" מִהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מְטַשְׁהֵרִין ו"ל עַל הַתּוֹרָה ט"ו בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁמִּבְאֵר וּמְפָרֵשׁ אֵיךְ שֶׁכָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁל רַבּוֹ ו"ל הֵן הַנְּהַגוֹת שֶׁל לְעֵתִיד לְבוֹא, הַעֲקָר מִה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּדַעְתּוֹ יְסוֹד אֶחָד, שֶׁבּוֹ תְלוּיִים כָּל הַיְסוּדוֹת, וְהִיא — מִדַּת "אָרֶךְ אַפִּים", שֶׁיִּכְנִיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֹטֵם, כִּי עַל-יְדֵי גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמַּדְרַגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֵין שׁוֹם טַבַּע כָּלֵל, אֲלֹא הַכֵּל מְשַׁנָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מִי שֶׁאוֹחֵז בְּזֶה, הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס וּבְקַפְדוֹת וְכוּ', כִּי הוּא יוֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא נִמְצָא רַק בְּיַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִפְּץ בּוֹ מְדַכָּאוֹ בְּיַסּוּרֵין' (בְּרִכּוֹת ה.), וּבּוֹרַח כָּבֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי יִתְפָּרְדּוּ פּוֹעֲלֵי אֶזְרָא, וְנִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדַּיְנִים, וְנִמְשָׁכִים עָלָיו רַק רַחֲמִים וְחֲסָדִים גְּמוּרִים.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׂדֵין נִקְרָא הַסְתַּרְת אורו יִתְבָּרֵךְ, כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וּלְהַפּוֹךְ רַחֲמִים וְחֲסָדִים נִקְרָאִים גְלוּי אורו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיּוֹדַע שֶׁהוּא נִמְצָא רַק בְּיַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ מְשַׁגִּיחַ עָלָיו עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְלִכֵּן בִּידְעוֹת אֵלּוֹ הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְכֵן לֹא יִקְפִיד שׁוֹם הַקְּפִידָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי הוּא יוֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה שֶׁיִּפְּץ לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְקַפְדוֹת?! וְעַל מִי יִהְיֶה בְּכַעַס וּבְקַפִּידָה?! אֲלֹא יַדַּע שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. עַם כָּל זֹאת צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִבְּנֵי-אָדָם, וְלֹא לְהֶאֱמִין לָהֶם כָּלֵל

(תהלים קכו, א): "אם הִנְיָה לא יבנה בית שְׂוֹא עֲמָלוֹ בִּוְנוֹ בּוֹ", "אם הִנְיָה לא יִשְׁמַר עִיר, שְׂוֹא שְׂקֵד שׁוֹמֵר", כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְבֹא תָמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שְׂאָדָם צְרִיף, עֲלָיו רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּירָא וַיִּפְחַד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שְׂלֵא יַעֲשֶׂה בְּרַבִּים לֹא יַעֲשֶׂה בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים, כִּי הוּא תָמִיד רַק יִירָא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אִתּוֹ וְעִמּוֹ תָמִיד, הוּא מְסַתְּפֵל עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכַבֵּיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עֲלָיו, שְׁנֵה סוֹד הַיְחֻדִים שְׁמִיחָד אֶת שְׁמוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְהֵם תָּמִיד מְאִירִים לְפָנַי עֵינָיו בְּאוֹר גְּדוֹל מְאֹד. וַיִּסוֹד הַשְּׁמוֹת הֵם: הִנְיָה בְרוּךְ הוּא שֶׁהוּא תַפְאָרֶת, אַדְנִי שֶׁהוּא נוֹקְבָא, שֶׁהוּא מְלָכוּת, אַקִּי"ק הוּא כְּתוּב. וּבְזֵה יֵשׁ כָּל מִינֵי צְרוּפִים וַיְחֻדִים. הִנְיָה יֵשׁ בּוֹ י"ב צְרוּפִים, וְכֵן אַקִּי"ק יֵשׁ בּוֹ י"ב צְרוּפִים, וְיֵשׁ אַדְנִי יֵשׁ בּוֹ כ"ד צְרוּפִים, מְלַבֵּד הַמְּלוּיִים וּמְלוּי דְמְלוּי וְכוּ', וְכֵן הוּא הַשְּׁמוֹת שֶׁל הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שְׁגָם בְּזֵה יֵשׁ מְלוּי וּמְלוּי דְמְלוּי וְכוּ' וְכוּ', וְכַפִּי שְׂאָדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן נִתְגַּלִּים וְנִתְרָאִים לְפָנַי עֵינָיו כָּל אֵלוֹ הַצְּרוּפִים בְּאוֹר הַמְּאִיר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יְכִילָהוּ הַרְעִיוֹן אֲנוּשֵׁי כָּלֵל (וְזֵה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי כָל חֵד כְּפוּם דְּמִשְׁעָר בְּלִבִּיהָ, וְלֹא כְּמוֹ שְׁנוֹהֵג עֲכָשׁוֹ, שְׂמֵדְפִיסִים סְפָרִים וְסִדּוּרִים וְכוּ', עִם שְׁמוֹת וַיְחֻדִים וְכוּ', אִם זֶה לֹא בָּא לְאָדָם לְבַד לְפָנַי עֵינָיו הַכֹּל צְחוּק מְכַאִיב, שְׂאָדָם מְסַתְּפֵל עַל זֶה כְּתַרְנַגּוּל בְּאַמִּירַת "בְּנֵי-אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ", כִּי הַיְחֻדִים צְרִיכִים לְהִתְרָאוֹת לְפָנַי עֵינֵי שְׂכָלוֹ, וְזֵה בָּא רַק עַל-יְדֵי זְכוּת וְטָהֳרַת הַמַּחֲמֶשֶׁבָה, וַיְהִי בְטֵל וּמְבַטֵּל בְּאֵין סוּף בְרוּךְ הוּא, מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסַּר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל רִגַע מִמֶּשׁ, וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְזוּלַת, כִּי מִי אוֹחַז בְּזֵה?! וּמִי שְׂאוּחַז בְּזֵה, אֵיךְ יוּכַל לְהַסְבִּיר דְּבַר שֶׁל מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, דְּבַר רוּחָנִי?!

הַכָּלֵל הוּא, שְׂצְרִיכִים לְמִסַּר עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׁמֹר בְּיֹתֵר עַל הַדְּבוּר שֶׁהוּא הַמְּלָכוּת. וְזֵה שֶׁהַזְּהִירָנוּ מְאֹד רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאֵל ז"ל (הַקְּדָמָה לְסֵפֶר "עֵץ חַיִּים"), אֲשֶׁר הִתְנַאֵי הָרֵאשׁוֹן לְהַשְׁגַּת הַחֻקָּה הָעֲלִיוֹנָה — לִשְׁמֹר בְּיֹתֵר עַל הַדְּבוּר, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה

לָנוּ (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רלד), אָשׁר עַל־יְדֵי שְׁתִּיקָה, הוּא עוֹלָה עַד הַפֶּתֶר; הִינּוּ בְּזֶה שְׁאָדָם שׁוֹתֵק וְאִינוּ מְדַבֵּר, הוּא יְכוּל לַעֲלוֹת בְּמַחְמַשְׁבָּתוֹ אֶל הַמְדַרְגּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, עַד הַשְּׂגַת הַפֶּתֶר, שֶׁהוּא רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְלִהְתַּעַנֵּג מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, וְלִהְפוּף — עַל־יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּרִים, אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כט) גִּלְחָצִים הַמְחִיז, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְיְכוּל לְבוֹא לְיַדֵי חֲלֵי נוּפֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזוֹן, אוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁנִלְחָצִים הַמְחִיז, וְהַדְּמִים מִתִּיזִין לוֹ בַּמַּח, אוּ בְּרוּחַנִיּוֹת שְׁנוּפֵל מִהַדְּבָקוֹת לְגַמְרֵי וְכוּ'. וְעַל־כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל פֶּתַחֵי פִּיו, וְאִינוּ מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְאִזּוֹ אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן יִזְכָּה, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי כַּפֵּי הַדְּבוּר.

זֶה שְׁאָמַר דְּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים לד): "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, נִצֵּר לְשׁוֹנֵף מֵרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מְרָמָה", וְהִגֵּה אִם תִּדְקַדֵּק, מָנָה שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: א. הַחֹפֵץ חַיִּים. ב. אוֹהֵב יָמִים. ג. לְרֵאוֹת טוֹב. כִּי עַל־פִּי־רַב כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם מְשַׁבְּרִים וְגַלְיָם — הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מַאֲחֲרִים, אֲזִי הוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, עַד שְׁכָבַר אִינוּ חֹפֵץ בְּחַיִּים, וּמִבְּקֵשׁ נִפְשׁוֹ לְמוֹת, כִּי כָּבַר לֹא שָׁוִים לוֹ חֲזִיוֹ לְשׁוֹם דְּבַר, וְכֵן מֵרַב יְאוּשׁ, כָּבַר אִינוּ אוֹהֵב אֶת הַיָּמִים שְׁלוֹ, וּמִקְלָל אֶת יוֹם הַיְלָדוֹ, וְהוּא נִכְנָס בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי, עַד שְׁכָבַר אִינוּ רוֹאֶה שׁוֹם טוֹב, לֹא אֶצְלוֹ וּמִכָּל שְׁפָן בְּאַחֲרִים; עַל זֶה בָּא דְּוֹד הַמְּלֶךְ, וּמִלְמַד אוֹתָנוּ עֲצָה נִפְלְאָה אִיךָ כֵּן יִחַפֵּץ בְּחַיִּים, וְיִרְצֶה לְחַיּוֹת: "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים", וְיֵאֱהָב אֶת יָמָיו, כִּי יִמְצָא אֶת הַטוֹב הַגְּנוּז בְּכָל יוֹם, "אוֹהֵב יָמִים", וְיִזְכָּה כָּבַר לְרֵאוֹת אֶת הַטוֹב בְּעֲצָמוֹ וּבְאַחֲרִים, "לְרֵאוֹת טוֹב", כָּל זֶה תִּזְכָּה, אוֹמֵר דְּוֹד הַמְּלֶךְ, כְּשֶׁתִּהְיֶה "נִצֵּר לְשׁוֹנֵף מֵרַע", אִךְ פֶּעַם אֶל תִּדְבַר מֵרַע, אֶל תִּתְלוּן עַל מִצְבָּךְ לְפָנֵי אָדָם, כִּי אִךְ אֶחָד לֹא יוּכַל לַעְזוֹר לָךְ, וְלָכֵן אֶל תִּדְבַר עִם אֶחָד מִהֲרַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל כָּלֵל, "וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מְרָמָה", שֶׁתִּשְׁמַר מֵאֵד לֹא לְרֵמוֹת בְּנֵי־אָדָם אֶלָּא לָךְ בְּתַמְךָ לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶל תִּסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים, וְשִׁלָּא יִהְיֶה מְעַנֵּן אוֹתְךָ מֵהַ שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים עָלֶיךָ, חַיָּה אֶת חַיֵּי עֲצָמְךָ, וּמִמִּילָא לֹא תִהְיֶה בְּכַעַס וּבִקְפָרוֹת עַל הַזּוּלָת, מֵאַחַר שְׁאִינְךָ צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלוּם וְאֵת אִךְ

קִיב אֲשֶׁר י"ד שְׂכָא בְּנִחַל

אָחַד, כִּי מִמִּילָא אַתָּה שׁוֹמֵר פִּיךָ, וְאֵינְךָ מְדַבֵּר עִם פִּיךָ, רַק עֲמוּ
יְתַבְרַךְ, וְאָז דִּיקָא תִזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי תִרְצֶה
לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתֵאָהֵב אֶת כָּל יוֹם, וְתִמְלֵא אוֹתוֹ
עִם טוֹב אֲמִתִּי, וְתִמִּיד תִּרְאֶה אֶת הַטוֹב בְּזוֹלַת, וּכְשֶׁאָחַד בָּא אֵלֶיךָ,
רְאֵה לְהִשְׁיב לוֹ עַל מַה הוּא שׁוֹאֵל אוֹתְךָ, וְתִשְׁמַר לֹא לְהַפְגִּס
בְּנִפְחִים, וְאָז טוֹב לְךָ לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה עַד מָאֵד...

י"ד שְׂכָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה רַק לְהִיּוֹת חֲזוּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, אֲנִי קַבְלַתִּי מִרְבֵּנוּ ו"ל,
שְׁהַעֲקֵר הוּא הָאַמוּנָה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל) אֲשֶׁר אֶצֶל הָעוֹלָם
הָאַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲכַל אֶצְלִי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְעֵקֶר הָאַמוּנָה
הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת כְּמוֹ שְׁהַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים מֵאַמִּינִים, בְּלִי שׁוֹם
שְׂכָל וְדַעַת כָּלֵל. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שִׁישׁ
בְּנֵי אָדָם הַסּוֹבְלִים חֲלָאִים רְעִים, וְעֵקֶר הַסּוֹבֵל שְׁלָהֶם מִחֲמַת חֶסֶד
הָאַמוּנָה (וּבְאַמֶּת כָּל אֵלּוֹ שְׁסוֹבְלִין עַל הָעֲצָבִים זֵי הָאֲבִין צוֹ טוֹהֵן
מִיט דִּי נַעֲרֻוֹין, יֵשׁ לָהֶם מַחֲלַת הָעֲצָבִים, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת חֶסֶד
אַמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי בּוֹ יְתַבְרַךְ, יוֹדֵעַ תַּכְף-וּמִיד שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ
יְתַבְרַךְ, וְלִכֵּן אֵינוֹ נִכְנָס בְּלַחֲץ הָעֲצָבִים, אֲדַרְבֵּה הוּא מְשַׁחֵרֵר עֲצָבִים
יְכוֹ) וְזֶה בְּרוּר.

מִי שֶׁחֲזוּק בְּאַמוּנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֵיו
נִמְצָא, הוּא חַי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל עֲצָמוֹ מֵאַחֲרִים. כִּי מִי
שֶׁסּוֹבֵל עַל עֲצָבִים, הוּא מְפַחַד מְכֻלָּם, אוֹ שְׁסוֹגֵר אֶת עֲצָמוֹ, אוֹ
חוֹשֵׁב שְׂכָלָם מִסְתַּכְּלִים עָלָיו, אוֹ שְׁרוּצִים לְהִרְעֵ לוֹ, אוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ

אֲשֶׁר י"ד שְׂכָא בְּנַחֵל קִיג

לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, אוּ שְׂיֵשׁ בּוֹ כָּל מִינֵי שְׂגִיוֹנוֹת וְכוּ', הַכֵּל בָּא מִחֲמַת שְׁהִפְרִיד עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ; כִּי מִי שֶׁתָּמִיד חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ זוֹרֵק אֶת הָאֲשֵׁמָה עַל אַחֲרִים, אָזִי הוּא בָּא אֶל בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאֵינוֹ מְסַתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מֵהַ שְׂאֲחֲרִים אוֹמְרִים, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ מֵהַ שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם, הוּא רוֹצֵה רַק לְחַיּוֹת חַיָּיו בְּדַבְּקוֹת אֶמֶת, וּמִיַּחַד יְחוּדִים, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִמְקוֹם לְהִתְאַבֵּד, כָּל מִחְשַׁבְתּוֹ אֵיךְ זֹכִים לְמָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַבְרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ זֹכִים לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל הָרֹאשׁ וְהַמַּחֲשָׁה שֶׁלוֹ רַק לְהִתְבּוֹן וְלִהְשָׁפִיל עַל הָאֱלֻקוֹת שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבָר.

וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מֵאַחֲרִים כָּלֵל, רַק כְּשֶׁאֶחָד בָּא אֵלֶיךָ בְּעַבּוֹר עֲצָה אוֹ הִתְחַזְּקוֹת, תִּתְבּוֹדֵד קִדְּם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא תוֹלִיף אוֹתוֹ שׁוֹלָל, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּכָלֵל "לִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל" (וַיִּקְרָא יִט, יד), וּמִפְּרֵשׁ רַש"י הַקְּדוֹשׁ, שְׁלֹא תִתֵּן עֲצָה שְׂאִינָה הוֹגְגַת וְכוּ'.

וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׂעֵצוֹת שֶׁל הַמוֹן-עַם זֶה עֲצָה מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁמְסַפֵּן מְאֹד לֹא לְהוֹלִיף אֶת הַזּוּלָּת שׁוֹלָל, כִּי הוּא יָכוֹל לְהַפְלִיל אוֹתוֹ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יח'), שְׂבִהֵנָהֶגַת הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִיּוֹת גָּנָב, נוֹאֵף וְרוֹצֵחַ, אִם לֹא נוֹתְנִים אֶת הָעֲצָה הַנְּכוֹנָה — גְּנֻבָתָ אֶת כְּסָפוֹ, וְהַפְּלֵת אוֹתוֹ עַד שֶׁנִּפְּלַ לְנֶאֱוָף וְהִדְרָדוֹ, עַד אֲשֶׁר נִפְּלַ בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִרְגַּת אוֹתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת וְכוּ', וְלִהְפּוֹף עֲצוֹת הַצְּדִיקִים הֵן עֲצוֹת מֵהָעוֹלָם הַבָּא, עֲצָה מֵהַ שְׂטוֹב שֶׁם לְמַעְלָה, שֶׁמְחַזְּקוֹ וּמְאַמְצוֹ, מְעוֹדְדוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, בְּאִפְּן שֶׁיִּתְחַיֵּל לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית. וְכֵן יִזְכֶּה מִפְּעַם לְפַעַם לְקוֹם בְּחֻצוֹת, וְלִבְכוֹת עַל מַר נִפְשׁוֹ בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂאֵז הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לָזֶה. כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב, וְסִימָן נד); וְכֵן מִתְחַיֵּל לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחָן

ערוך, בזהר ובתקונים וכו' וכו', ועוד בהרבה שיעורי תורה, עד שזוכה לצאת מעצמו, ונעשה איש שמח, ומרפאת אותו לגמרי.

ולכן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ואינו רץ אחר הזולת בקורא בהרים, אלא כל מי שבא אליה, תכף ומיד תתחיל לדבר עמו מהתכלית הנצחית ומגלוי אלקות, או שיקבל דבריה, או שיעזב אותה ויברח ממך, ותתפטר ממנו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד שכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש חדש כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, יעזר הקדוש-ברוך הוא שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

סגלה לעשירות היא לברך מתוך הסדור, וזה בדוק ומנסה, והחיד"א מביא בפרושו בזהר, שלברך ברפת-המזון מתוך שמחה עצומה, זה מסגל לפרנסה, וכתוב (משלי י, כב): "ברפת הנז"ה היא תעשיר", ואיזו ברכה זו? ברפת-המזון, שהיא מדאורייתא, וזו ברפת ה', ברכות שהקדוש-ברוך-הוא צננו, זה תעשיר. ולכן תהיה רגיל לברך ברפת-המזון מתוך הסדור, ובשמחה, ועל-ידי-זה מבטח לך שתהיה עשיר.

העקר שמר על כסף לא לבזבזו, אלא תחיה תמיד עם חשבון, ותראה גם לחסך כסף. בקול רם אברך שים י' תמיד, ראשי תבות: ב'ר'א'ש'ית', כך מובא מהחיד"א בספרו "גחל קדומים", כי כשאדם מברך בקול רם, אז נפתחים לו המזין, וזה ב'ר'א'ש'ית' של החיים, כי האדם צריך לאכל, כי אי אפשר לחיות בלי אכל, כך ברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, כדי שיעלה את הדומם לצומח, והצומח לחי, והחי למדבר, כי בכל מיני מאכל, יש שם גצוצי

נִשְׁמוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְזֶה (דְּבָרִים ח, ג): "כִּי לֹא עַל הַלְחָם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם, כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי הַיּוֹי"ה וְגו', כִּי בְּכָל דְּבַר יֵשׁ אֱלֻקוֹת. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ (תְּהִלִּים קז, ה): "רַעֲבִים גַּם צָמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף", מֵה שְׁאָדָם נַעֲשֶׂה פִתְאֵם רַעֲב אוֹ צָמָא, זֶה מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּתוֹךְ הַמֶּאֱכָל הַזֶּה אוֹ הַמִּשְׁקָה הַזֶּה, יֵשׁ נִפְשוֹת מְגֻלְגָלוֹת, שֶׁהֵן מִתְעַטְפוֹת עִם הַמֶּאֱכָל וְהַמִּשְׁקָה, וְהָאָדָם בְּדִיּוֹק בַּמָּקוֹם הַזֶּה נַעֲשֶׂה רַעֲב אוֹ צָמָא, כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָם. וְלָכֵן צָרִיכִים לְכוֹן מְאֹד מְאֹד בְּבִרְכַת הַנְּהֵנִין, כִּי בְּזֶה מַעֲלָה אֵת הַנִּפְשוֹת הַמְּגֻלְגָלוֹת בָּהֶם, וְצָרִיכִים לְאָכַל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְלֹא בְּרַעֲבָתָנוֹת וְכו', וְתַמִּיד צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׁבַמְהֵלֶךְ הַסַּעֲדָה יִדְבְּרוּ אֵילוּ סְפוּרֵי צַדִּיקִים וְדַבּוּרֵי אַמוּנָה וְכו', וְלִשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים אֲז, כִּי אֲז, חֵס וְשָׁלוֹם, נַעֲשֶׂה זְבַחֵי מֵתִים וְכו', וְגוֹרֵם צָרוֹת צָרוּרוֹת לְעַצְמוֹ וְלַנְּפֹשׁוֹת הַמְּגֻלְגָלוֹת בָּהֶם, וְיֵשׁ לָהֶם וְלוֹ אַחֲר־כֶּף בּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת, וּמֵה גַם אִם הָאָבָא מְזַלְזֵל בְּבִרְכַת-הַמְּזוּן, אֲזִי הַבְּנִים וְהַבָּנוֹת מְזַלְזֵלִים אַחֲר־כֶּף וְלֹא מְבָרְכִים כָּלֵל.

הַרְבַּ הַקָּדוֹשׁ ר' שְׁלוֹמֻקָּה מְזוּוֹיַעְהֵל זי"ע, אָמַר: מִי שֶׁרוֹצֶה שְׁיִהְיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים יִרְאֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, שְׁיִזְהַר לְבָרֵךְ מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְזֶה הַדְּבַר הַכִּי קַל, רַק אָדָם עֲצַל וּמִתְרַשֵּׁל בְּזֶה.

הַרְבַּ הַקָּדוֹשׁ קָדַשׁ קָדָשִׁים, הַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זי"ע אָמַר: צָרִיכִים לְבָרֵךְ בְּרַכַּת-הַמְּזוּן יוֹתֵר בְּכּוֹנֵה מִתְּפִלַּת שְׁמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה, כִּי תְּפִלַּת שְׁמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה זֶה מְדַרְבְּנֵן, וּבְרַכַּת-הַמְּזוּן זֶה מְדַאֲוֵרֵיטָא, וּמִי שֶׁמְבָרֵךְ בְּרַכַּת-הַמְּזוּן מְלָה בְּמִלָּה עִם פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, מִמְּשִׁיכֵין לוֹ שֶׁפַּע מִן הַשָּׁמַיִם.

הַחִיד"א מְבִיא בְּשֵׁם סֵפֶר חֲסִידִים, שֶׁפַּעִם הָיוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים חֲבֵרִים טוֹבִים, וְאֶחָד נִפְטַר בְּקֶצֶר יָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבֵא בְּחִלוּם לְחַבְרוֹ הַטּוֹב, וּשְׁאָלוּ הַחֲבֵר: מֵה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ לְמַעֲלָה? עָנָה וְאָמַר: מְאֹד מְאֹד מֵר לִי, כִּי דְנִים אוֹתִי עַל שְׁזוֹלְזוֹתִי בְּבִרְכַת-הַמְּזוּן, וְלֹא בְּרַכַּתִּי כַּהֲגֵן, אֲלֵא הַבְּלַעַתִּי אֵת הַתְּבוֹת יַחַד, וְזוּרוּ — רְאֵה אִתָּה לְכָל הַפְּחוֹת מַעֲכָשׁוֹ לְבָרֵךְ בְּרַכַּת-הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר מְלָה בְּמִלָּה,

ותעורר גם אחרים, אולי יצא גם לי תקון ממה שאני מזהיר אותך, וכן שתזהיר אחרים.

הרב הקדוש ר' ישראל נאג'ארא ו"ל מביא בספרו "כלי מחזיק ברכה", שהיה צדיק חכם גדול בשם רבי מרדכי ו"ל, פעם נכנסו אצלו שלשה חכמים גדולים, והוא אחז אז באמצע ברכת-המזון, והיה כל-כף דבוק בו יתברך, עד שלא הרגיש שהם נכנסו, והסתפל רק כלפי מעלה וידיו הקדושות היו פרושות למעלה, וברך במתיקות פזו, שלא יאמן פי יספר, כל מלה היתה מזהירה באור נפלא, וכשגמר ברכת-המזון, והנה הוא רואה ששלשה חכמים גדולים עומדים אצלו, וקם מלא קומתו לפניהם, ואמר להם: "רבותי, תמחלו מאד של כבודתי אתכם עד עכשו, פי דברתי עם הקדוש-ברוך-הוא פנים אל פנים. ולכן לא ראיתי אתכם, ולא שמתי לב שאתם נמצאים כאן" (כל-כף היה דבוק בו יתברך, עד שלא ראה ולא שמע מה נעשה סביבו). והיה אצלו דבר פשוט מאד, שעכשו בעת ברכת-המזון דבר עמו יתברך פנים אל פנים מרב דבקות.

הרב הקדוש ר' דוד משה מטשורטקוב זי"ע הזהיר מאד מאד את אנשיו, שבלילה פשאוכלים סעדה, ידקדקו מאד מאד שתהיה סעדה עם פת, כדי שיוכלו לברך "ברכת-המזון" שהיא מדאורייתא, ואמר: ביום יש הרבה מצוות עשה מדאורייתא: ציצית, תפלין וכו', אבל בלילה חסרות מצוות שהן מדאורייתא, ולכן שיקפידו בלילה לטל ידים לסעדה קבועה, כדי שיוכלו לברך ברכת-המזון שהיא מדאורייתא.

ובאמת רואים, שבגני-אדם מזולזלים בזה, ובאים הפיתה מהכולל וכו', או מהעבודה וכו', או מההפצה וכו', יגעים ועיפים מאד, ואוכלים את סעדת הערב בלי לטל ידים לפת וכו', וזו עולה גדולה, כי ראוי לאדם שיחייב את עצמו לאכל סעדה עם פת דיקא, כדי שיוכל לברך ברכת-המזון, שהיא מצוות עשה מדאורייתא, ולא לחטף את הסעדה בלי פת, כדי שלא לברך ברכת-המזון.

הֶרֶב הַקְדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר מְרַגְלִיּוֹת זי"ע בַּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "מֵאִיר נְתִיבִים", שֶׁהִיא תִּלְמִיד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע, הִיא לֹא מְקַרֵּב אֶחָד אִישׁ יָרָא הַשֵּׁם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּשֵׁם רַבִּי מֹשֶׁה ז"ל, אֲךָ לֹא הִחְזִיקוּ אֲצֻלָּם יְלָדִים, כָּל פַּעַם שֶׁנוֹלַד לּוֹ בֶּן אִוּ בַּת, אַחֵר כַּמָּה חֲדָשִׁים נִפְטָר, אִו אֲשֶׁתּוֹ הִיָּתָה מִפְּלֹת, לֹא עָלִינוּ. פַּעַם אַחַת בָּא בְּכִכְיָה אֶל רַבּוֹ, שֵׁיֵאמֶר לּוֹ מָה עָלִיו לְתַקֵּן? וְהִתְחִיל רַבּוֹ לְחַקֵּר אֲצֻלוֹ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִהֲנִהְגוּתָיו הַפְּרֻטִּיּוֹת, וְלֹא מָצָא שׁוּם דְּבָר, כִּי הִיא יָרָא הַשֵּׁם אֲמַתִּי, וְהִיא פְּלֵא בְּעֵינֵי רַבּוֹ הַקְדוֹשׁ — לָמָּה מְגִיעַ לּוֹ דְּבָר זֶה, וְהִתְחִיל לְחַקֵּר אֲצֻלוֹ אִיךָ אַתָּה מְבָרֵךְ בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן, עֲנֵה וְאָמַר שֶׁהַרְבֵּה פְּעָמִים בְּקִיץ כְּשֶׁמֵּאֵד חֵם, הוּא מוֹרִיד אֶת הַכּוֹבֵעַ הָעֲלִיּוֹן וְהַבְּגָד הָעֲלִיּוֹן מֵעֲצָמוֹ, וּמְבָרֵךְ בְּכַפָּה וּבְלִי מְעִיל עָלָיו. אֲזַי נִזְדַּעַע רַבּוֹ וְאָמַר: אִי אִי, זֹהִי הַסִּפָּה לְצַרְתָּךְ, כִּי בְּשַׁעַה שֶׁאַדָּם מְבָרֵךְ בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֵׁם, וּכְשֶׁרוֹאֶה שֶׁאִינוֹ יוֹשֵׁב בְּדַרְךְ אַרְץ בְּכוֹבֵעַ עָלָיו וּבְבָגָד עָלָיו, הוּא עוֹזֵב אוֹתוֹ. רָאָה מֵהַיּוֹם לְהַקְפִּיד עַל כָּךְ, אָמַר לּוֹ רַבּוֹ, וְתִרְאֶה שֶׁיִּתְקַיְּמוּ אֲצֻלְךָ יְלָדִים, וְכֵן עָשָׂה, וְהוֹלִיד אַחֵר-כֶּךָ בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַקְיִם כָּל מָה שֶׁכַּתְּבִיתִי לָךְ כָּאֵן, וְאֲזַי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיךְ יָמִים, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שִׁכְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָנִים הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֲטָא הִיא הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי חֲטָא הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה מְדַכָּא אֶת

הָאָדָם וּמַעֲצָבָן אוֹתוֹ שְׁיֵהְיָה תְּמִיד מְלֵא עֲצָבִים, וּמָה גַם שְׁיֵהְיָה כַּעֲסָן וְרוֹצֵחַ וְכוּ' וְכוּ'; כִּי מִי שֶׁפּוֹגֵם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נֶאֱבָדַת מִמֶּנּוּ דַעְתּוֹ, וְאִז תִּכְף-וּמְיָד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֵינוֹ יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְהוּא תְּמִיד מְסֻתָּבֵב בְּשַׁעֲמוֹם וְכֵן מִשְׁתַּגֵּעַ מִמֶּשׁ וְכוּ', כִּי הַזֶּרַע הוּא הַמַּח, וּכְשֶׁמוֹצִיאִים אֶת זֶה לְבִטְלָה, אֲזִי נִתְיַבְּשִׁים הַמַּחִין שְׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נֶעֱשֶׂה מִשְׁגָּע מִמֶּשׁ. וְעַקֵּר הַשְּׁגָעוֹן, שֶׁהוּא נוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹן, וּמִפְחַד מִבְּנֵי-אָדָם, וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְצֵאת בַּחוּץ, וְנֶעֱשֶׂה סְגוּר בַּעֲצָמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם שׂוֹם בְּרִיָּה, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא מַחֲלַת עֲצָבִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכֵן הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, מְכַנִּיס בְּאָדָם כַּעֲס וּרְצִיחָה, עַד שֶׁתְּמִיד כּוֹעֵס וּמִמֶּשׁ רוֹצֵחַ, וְאֵין לוֹ אֵף פֶּעַם יָשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר, מָה לְפָנֶיךָ! בְּאִיזָה מְקוֹם נִפְלְתָה, וּמָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יַתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַל-יְדֵי תִפְלָה וְהַתְּבוּדָה לְיָשׁוּב הַדַּעַת, וְתִכְף-וּמְיָד כְּשֶׁתּוֹזְפָה לְיָשׁוּב הַדַּעַת, תּוֹזְפָה לְמַחִין נְקִיִּים, וּכְשֶׁיְהִיוּ לָךְ מַחִין נְקִיִּים, אֲזִי יֵהְיֶה לָךְ יָשׁוּב הַדַּעַת לְהַתְיַשֵּׁב מֵהַתְּכַלִּית מֵהַחַיִּים, וְלָמָּה לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּהִקְלָה וְרִיק?! יוֹתֵר טוֹב לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אָדָם. וְתִקּוֹן הַבְּרִית הוּא רַק עַל-יְדֵי עֲשִׂית חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ, לַעֲשׂוֹת תְּמִיד רַק חֶסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים עִם זוּלָתוֹ, הַפֶּךָ הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת וְהַרְצִיחָה. וְזֶה סִימָן שֶׁל יָרָא אֱלֹקִים, שֶׁהוּא תְּמִיד בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵף פֶּעַם אֵינוֹ מִתְעַצְבֵּן עַל אֵף אֶחָד, וְהוּא תְּמִיד בְּיָשׁוּב הַדַּעַת; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס אֶת דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּלִבָּבוֹ! וּבַכְּרִטִיּוֹת מִי שֶׁפָּגַם בְּפָגַם-הַבְּרִית — הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה.

רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי הַלְמוּד וְאִמְרַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הַרָע, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה מִשְׁגָּע מִמֶּשׁ וְכוּ' וְכוּ', הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּכְנִיס בְּךָ

אֲשֶׁר י"ד שְׂכָד בְּנִחַל קִיט

יְשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתִּי וְתַתְּרַפָּא, כִּי הַתּוֹרָה מְרַפֶּאת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים.

נָא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לִילָךְ וּלְהַתְנַהֵג בְּיִשׁוּב הַדְּעַת, וְעַל אִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ, שְׂאֲתָה כָּל-כָּף מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, כִּי כָּל מִי שְׁחָטָא וּפָגַם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא תְּמִיד מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה, אֲדַרְבֵּה צְרִיכִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת סְבָלָן וְלֹא כַּעֲסָן, כִּי עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית הוּא הַסְּבָלָנוּת, לְהִיּוֹת סְבָלָן וּלְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בּוֹ, וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי בְּכָל יוֹם, וּפַעַם בְּשָׁבוּעַ תְּשַׁלַּח לִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שְׂכָד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ, וּבְכַפְרֵי שְׂזָכִיתָ לְהַתְּאַרְס, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַקְרוּב מְאֹד תִּתְחַתֵּן, וְתִגְוֹר בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַטְלִיט בְּחוּץ לְאַרְץ. וּבְכַבֵּר דְּבַרְתִּי עִמָּךְ, שְׂבַאֲרֵךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁם מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְאֲתָה יְכוּל לְעֲשׂוֹת שֶׁם הַרְבֵּה יוֹתֵר שְׁפַע מֵאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּחוּץ לְאַרְץ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אֹר פְּנֵי הַצְּדִיק, וְאֲז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְשָׁמֹר עַל הַכֶּסֶף וְלַחֲסוּךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְבַזְּבוֹ כֶּסֶפִּים, וּבְכַפְרֵי אֲתָה, שְׂתַצְטַרְךָ לְפִרְנָסָה.

קב אָשֶׁר י"ד שְׁכָה בְּנֹחַל

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְאִם אֶפְשֶׁר עוֹד לְהַמְשִׁיךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֶפְלוּ כְשֶׁכָּבַר זֹכִים לְהִתְחַזֵּק, צְרִיכִים לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שְׂיִזְכָּה לִילְדִים בְּרִיאִים וְלִשְׁלוֹם-בֵּית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר פְּנֵי הַצַּדִּיק, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שְׁכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִחוּן קִבְּלָתִי אֶת הַמִּתְנָה סִפְרֵי "אֲכֹן הַשְּׁהִים" שְׁנֹדְפָסוֹ עֲכָשׁוּ, וְהִיא מִתְנָה יְפָה מְאֹד, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַמִּתְנָה הַזֹּאת. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לָךְ גַּם-כֵּן מִתְנֹת טוֹבוֹת. וְעַקֵּר הַמִּתְנֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂתִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְאַמֵּץ עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי זֶה הָעַקֵּר בְּזֵה הָעוֹלָם — לְזִכּוֹת לְהִתְחַזֵּק, וּכְשֶׁאָדָם זֹכֵה לְהִתְחַזֵּק עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יְפָה שְׂאָדָם יְכוּל לְקַבֵּל, וְאֶת הַמִּתְנָה הַזֹּאת אֲנִיחֶנּוּ מִקְּבָלִים מִרְבֵּנוּ ו'ל.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי הַלְמוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת הוֹרֵס אֶת הַיִּצָּר הַרָע לְגַמְרֵי, וְאֶפְלוּ מִי שְׁבוּעַר בּוֹ יִצְרוּ הַרָע בְּתִאֲוֹת נְאוּף, עַל-יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת נִתְקַרֵּר וְנִתְעַקֵּר יִצְרוּ הַרָע סוּף כָּל סוּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ בְּעֶסֶק שְׂאִתָּה רוּצָה לְהַכְנִס, וְתִהְיֶה לָנוּ לְעֹזֵר גְּדוֹל, לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַנְּחֻמָּה, שְׂאֵתָה מְנַחֵם אוֹתִי. הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הַמְּנַחֵם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יְנַחֵם גַּם אוֹתִי, וְנִזְכֶּה בְּאַמַּת
לְנִחְמָה. וְעַקֵּר הַנְּחֻמָּה אֲנַחֲנוּ זֹכִים עַל-יְדֵי בֶן הַשְּׂמֻחָה הַמְּנַחֵם הַכֹּל
וּמְשַׁמֵּחַ הַכֹּל; כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִקְרָא נְחֻמָּן, כִּי הוּא מְנַחֵם אֶת כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל, מִי שֶׁרָק רוּצָה לְהַטּוֹת אֶזְנֵן קִשְׁבָּת לְדַבְּרֵינוּ, יְכוּל לְמַצֵּא נַחוּם
בְּדַבְּרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֵנוּ, שְׂאֵנוּ זֹכִים לִידַע מִרַבְּנוּ
ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ לָנוּ זְכוּת גְּדוֹלָה מָאד.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה,
וְכֵן תְּתַמֵּיד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם. וְאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת הִיא סִגְלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה
לְהַנְשִׁמָּה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם
לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ תְּבָרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵדָם מִתְּפִלָּל וּמְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הִיא יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזִּזְכֶּה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ תְּבָרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שְׁבוּעָה אֲפִלּוּ כַּמָּה שׁוּרוֹת, וּמִמֶּשׁ
תְּחַיֵּינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ב' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך
שאתה מחזק את עצמך באמונה פשוטה — אין לתאר ואין לשער
כלל, כי העקר בזה העולם הוא האמונה הקדושה. ורבונו ז"ל
הזהירנו מאד מאד, שצריכים לחפש בעצמו תמיד איך מחזיקים
באמונה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), וצריכים תמיד לישוב את
עצמו אם באמת הוא מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, או, חס ושלום,
הוא הולך בדמיונות; כי המאמין האמתי בו יתברך, הוא נקי מכל
מיני דמיונות. ולהפך — מי שאין לו אמונה, הוא מלא דמיונות.

ועקר האמונה הקדושה מתבטאת בשעה שאדם מדבר אליו
יתברך, כי אי אפשר לדבר עמו יתברך, כי אם על-ידי זכוך וברור
האמונה הקדושה; כי כשאדם מאמין אשר הוא יתברך מלא כל
הארץ כבודו, ואין בלעדיו יתברך כלל, תמיד ידבר עמו יתברך
כאשר ידבר איש עם רעהו.

גא ונא ראה לבקש ממנו יתברך בכל יום, שלא תתרחק מעמנו,
כי הבעל-דבר עושה את שלו, כי מאד מפחד מתלמידי "היכל-
הקדש", ועל-פן הוא תמיד מכניס מריבות וקנאות ושנאות בינו,
ואני אין לי שום עצה אחרת — רק לבוא לפניו יתברך, ולבקש
ממנו יתברך, שיחוס וירחם על כל המקנבים ב"היכל-הקדש" קדש
קדשים, היכלו של רבונו ז"ל, שכלם יחזיקו מעמד, ושום דבר
שבעולם לא יוכל לשבר אותם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שתזכה להיות כלי להמשכת השכינה הקדושה, ותזכה להפיץ את

אָשׁר י"ד שׁכח בְּנַחֵל קַבֵּג

אור הַאָמוּנָה הַקְדוּשָׁה בֵּין כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבּוֹא תּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לַתָּן דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לִידִיד נִפְשֵׁי ... שְׁהִיָּה עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשָׁה, וְתִדְרֹשׁ בְּשָׁלוֹמוֹ.

י"ד שׁכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׁזָכִית לְבֵת יְחִידָה, וְעָלִיךָ לְדַעַת, כִּי אַחֲרִים הָיוּ מְשַׁלְּמִים הוֹן רַב, שְׁיִהְיֶה לָהֶם עַל-כָּל-פָּנִים בֶּן יְחִיד אוֹ בֵּת יְחִידָה, וְאֵת זְכִית, שְׁיֵשׁ לְךָ בֵּת יְחִידָה, עָלִיךָ לַתָּן תְּמִיד הוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד חָנּוּם הַזֶּה.

אוֹדוֹת שְׁלוֹם-בֵּית עָלִיךָ לְהִיּוֹת חֲכָמָה וּפְקַחִית, וְלָדוֹן תְּמִיד אֶת בְּעָלֶיךָ לְכַף זְכוּת, וּלְקַרְבוֹ וּלְאַהֲבוֹ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבָּה מִיְחַדָּת, וְתַכְבְּדִי אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּנִדְאִי הוּא סוֹבֵל מְכֹל מִיְגֵי הַשְּׁפָלוֹת שֶׁמְשַׁפִּילִים אוֹתוֹ בְּעִבּוּדָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן עָלִיךָ לְהִיּוֹת פְּקַחִית, וְתַקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתַחֲזְקִי אוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמַּת יְחִזוֹר הַשְּׁלוֹם-בֵּית אֲצִלְכֶם. לֹא פְדִאִי לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲתֶם זּוֹג נִפְלֵא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּזְכְּרִי לְשָׁלוֹם-בֵּית אָמְתִי, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קבד אָשר י"ד שכת — י"ד של בנחל

י"ד שכת.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ב' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... שייחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בביתו של אדם הן פשאין לו מזוזות כשרות.

ראו לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, כי כל הברכות באות לאדם בזכות שמירת שבת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו תמיד דרככם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד של.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ב' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך משום דבר. וזה עקר גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד, ואינו מתפעל משום ירידה ונפילה שעוברת עליו. ורבנו ז"ל גלה לנו דרך איך שאדם צריך להרגיל את עצמו לדון את עצמו ואת כל אחד לכף זכות, ועל-ידי-זה באמת יצא מכף חוב לכף זכות.

אֲשֶׁר י"ד שלא בַּנְחָל קכה

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמִי שְׂשֻׂמָּח — מְצַלִּיחַ. וְעַקֵּר הַצְּלֻחַת הָאָדָם תְּלוּיָהּ כִּפִּי מִדַּת הַשְּׂמֵחָה שְׂיֵישׁ בּוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂשֻׂמָּח תָּמִיד!

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם תִּחְזֹק מְעַמְד, וּתְחַיֶּה אֶת עֲצָמָךְ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, אָז בּוֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ, וְתִרְאֶה עוֹד דְּבָרִים יְפִים בְּחַיֶּיךָ. נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִמִּי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' פְּסָלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעֲלִיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עַקֵּר הַרְפוּאָה לְמַחֲלַת הָעֲצָבִים הִיא רַק שְׂמֵחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׁמַע כְּלֵי שִׁיר, וְרַבְּנוּ וי"ל גְּלָה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמֵחָה, עַד שְׁאֲפִלוּ מִי שְׁחוּלָה מְסַכֵּן, אִם הוּא בְּאֵמֶת תָּמִיד שְׂמֵחַ, עַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְצַאת מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים, וּבְכַרְט מִמַּחֲלַת הָעֲצָבִים אֵי אֲפֹשֶׁר לְצַאת רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז בְּאֵמֶת תִּתְרַפֵּא.

אוֹדוֹת שְׁעוּרִים, הִנֵּה רְאוּי לְךָ לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַפְּתֻחַת בְּבִגְי בְּרַק שֶׁהֵם מְדַפְּיִסִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיֵּשׁ לָהֶם גַּם קְסָטוֹת מֵהַשְּׁעוּרִים

קבו אָשׁר י״ד שלב בַּנְחֵל

שָׁלוֹנו, וְתַחֲיָה אֶת עֲצָמָךְ, כִּי מָה שְׁאָנוּ לוֹמְדִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ שֶׁיְךָ
לְכָל־נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּבִפְרֹט לְהַמְקַרְבִּים אֵלֵינוּ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד שלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רָאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁפְּעוּלָם לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי עֵקֶר כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵם רַק כְּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת,
וְזֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. עַל-כֵּן עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁפְּעוּלָם לֵהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה.

אֵל תִּהְיֶי בְּרַרְנִית, אֵלָּא תִקְחִי אֶת הַשְׂדוּף הָרָאוּשׁוֹן שֶׁיַּצִּיעוּ לְךָ.

הַמְצַב אֶצְלָךְ, שְׁאִין לְךָ אִמּוֹן בְּעֲצָמָךְ, וְאַתָּה פּוֹחֶדֶת לְהִתְחִיל אֶת
הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֵמֶת לֹא כָּךְ צָרִיךְ לֵהִיּוֹת, רַק לְחִזֵּק אֶת הָאִמּוֹן
בְּעֲצָמָךְ וּלְהִיּוֹת עֲצָמָאִית.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאָנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רָאִי לְשָׁמֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, וְאִז הַשְׁבַּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וּבִזְכוּת
שְׁמִירַת שְׁבַת תִּנְשָׁעִי בְּכָל מִינֵי יִשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד שלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְכַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת
בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְהַצֵּלָחָה (צִיָּן מְנַחֵת מַד).

רְאוּ לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם. וְתִדַּע
שֶׁבִזְכוּת הַשְּׁבֵת-קֹדֶשׁ שֶׁתִּשְׁמֹר, וְכֵן תִּשְׁמַח בְּכֹל שְׁבֵת-קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה
אֵין סוּפִית, זֶה יִשְׁמֹר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְתִנְצֵל מִכָּל מִיָּגִי פְטוּרִין, וְתִהְיֶה
לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֹשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְפָרְנֵס אֶת בֵּיתְךָ בְּכַבוֹד, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
אֶף פַּעַם לְבְרִיּוֹת, וְתִשָּׂא חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קכח אָשֶׁר י"ד שלה בַּנְחֹל

רְאֵי לְשִׁמְחַת מְאֹד עַל נַעֲמֵס חֶלְקֶךָ, שְׁזַנְכִית לִילָדִים, כִּי הִם הַבְּרֻכָה
הַכִּי גְדוּלָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כַּחוֹת, שְׁתַּזְכִּי לְגִדְלָם בְּנִקְל.

גַּא וְנָא רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ שְׁשֶׁה גֵרוֹת, וְלַהוֹסִיף
שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל
הַיְלָדִים וְעַל עַצְמְךָ, וּבְכַרְט עַל בְּעַלְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְע, וְכֵן
תְּבַקְשִׁי עַל הַהוֹרִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת
הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְרֻצָּה וּמְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְע,
וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְבְרִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, ב' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מְמַשְׁכֶּת
יְשׁוּעָה לְאָדָם.

רְאֵי לֹא לְהִיּוֹת בְּרֻרְנִית, אֲלֵא אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיַעוּ לְךָ
רְאֵי לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאִז תַּהֲיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַהֲרַגַע שְׁתַּקְבְּלִי אֶת הַמִּכְתָּב
הַזֶּה, וְיִצְיַעוּ לְךָ שְׂדוּף, שְׁתַּגְמְרִי אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

אֲשֶׁר י"ד שלו בנחל קכט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שְׂתַזְכֵּי לְמִצְאָ בֶן זֶוֶג הַשִּׁיחַ אֵלֶיךָ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי.

בְּנֻדָּאֵי אַתָּה צוֹדֵק, שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא
לְהִתְרַחֵק מִ"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי הַבְּעַל-דִּבְרֵי אֹרֵב עַל כָּל מְקַרֵּב
וּמְקַרֵּב, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר תִּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁהָאָדָם מְקַרֵּב אֵל "הַיְכָל-
הַקֹּדֶשׁ", כְּכֹר אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ, וְהָאָדָם הַזֶּה לֹא יַעֲזֹב אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִמְיָד יְרוּץ וְיִרְדֹף אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַפְּלוֹה וּבְקִשָּׁה,
וְכֵן יִלֵּךְ וְיִפְיֵץ אֶת אֹרֹו שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְהַבְּעַל-דִּבְרֵי מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד
מִרַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשִׁבְרֵי אֶת
תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְלִרְחֻקָם וְלִגְרֻשָׁם, אֵךְ עַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֹס וִירַחֵם עָלֵינוּ, שְׁלֹא יִתְרַחֲקוּ מִרַבְּנוּ ו"ל.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַשְּׁעִיר
וְהַפְּתַח לְהַכְּנִס אֵל הַקֹּדֶשׁ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֶיךָ מִדַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה
בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, כִּי בְּזֶה שְׂמִדְּבָרִים עִם אַחֲרִים מִרַבְּנוּ ו"ל, וּמַעֲוָרִים
אוֹתָם עַל תּוֹרָה וְעַל תְּפִלָּה, הַזִּכּוֹת הַזֹּה נִשְׁאַרְתָּ עַל שְׁמוֹ, וְרַבְּנוּ ו"ל
רְצֵה מְאֹד, שְׂנִזְכֶּה לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים מִמֶּנּוּ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי מִיכָאֵל הוּא מְלֹאָךְ עֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד, הַמְמַלִּיץ טוֹב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ גַּם-כֵּן לְהַמְלִיץ טוֹב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלָדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ כַּחוֹת מְמַלְאָךְ מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַל כְּתִיבַת זְכוּת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי שְׂמוּצָאִים טוֹב בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים וּמְגַלִּים אֶת הַמְלוּכָה שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן "מְלוּכָה" מְסַפֵּר "מִיכָאֵל", כִּי עַל-יְדֵי שְׂדָנִים אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְנִתְלַבֵּשׁ בּוֹ מְלֹאָךְ מִיכָאֵל, בְּזֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת הַמְלוּכָה שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם.

וְזֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה — לְגַלוֹת כַּח-מָה, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוּם כַּחוֹת אַחֲרִים, רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ, וּבִלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ אֵין לָנוּ שׁוּם כַּחוֹת. וּכְשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִזּוֹ מְצַלִּיחַ מְאֹד בְּחַיָּיו.

וַיֵּשׁ לוֹמֵר: "כַּח חֲכָמָה" עוֹלָה כְּמִסְפֵּר "מִיכָאֵל" וּכְמִסְפֵּר "מְלוּכָה", כִּי הֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְצַדִּיק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, מִתְלַבֵּשׁ בּוֹ מְלֹאָךְ מִיכָאֵל הַכּוֹתֵב זְכוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁזּוֹכָה לְמִצָּא רַק הַטּוֹב אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַלִּיךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם. וְזֶה עֵקֶר כַּח הַחֲכָמָה שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ו"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל; רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּמִיד תִּשְׂאָר בְּ"הֵיכַל-הַקְדוּשׁ" קִדְשׁ קִדְשִׁים, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנֶּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, וְתוֹזָפָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכַפְרֵט שֶׁתְּדַבֵּר עִם חֲבֵרֶיךָ מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ רַק זֶה שְׁנִחְדִיר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּנוֹ וּבְכַנִּי בֵיתָנוּ וּבְשִׁכְנֵינוּ וּבְאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; כִּי בְּאֵמַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, הֵינּוּ שְׁפָה בְּעוֹלָם הַזֶּה נִגְלָה וּנְפָרַסְם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, וְעַל-כֵּן "מְלוּכָה" עוֹלָה כְּמִסְפָּר "כַּח חֲכָמָה", כִּי זֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה — לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַפְּחוֹת, לְגַלוֹת וּלְפָרַסְם אֶת הַמְּלוּכָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְבָּרַךְ, כִּי לְהַגִּי"ה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְבֶּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלַי, שְׂאֲזוּכָה כְּבָר לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בִּיבְנָאֵל. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׂמַתְפַּלְלִים עַל זוּלְתוֹ — פּוֹעֵלֶת, וּבְשִׁבִיל זֶה צְרִיכִים לְהַתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֶתְךָ שְׂאֵתָה מְבַקֵּשׁ וּמַתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, וְאֲזוּכָה בְּאֵמַת לְבוֹא לְהַתְגוֹרֵר בִּיבְנָאֵל בְּקִבְעוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְאֲזוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קִלְבֵּי אֲשֶׁר יִיד שֶׁלַח – יִיד שֶׁלֵט בְּנִחְל

יִיד שֶׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְכַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאִי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ שְׁשֵׁה גְרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקָה גְרוֹת כָּל מָה שְׁאֵת צָרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאִי לִזְמַר בְּכָל יוֹם מְזִמּוֹר כ"ט שְׁבֵת־הַלֵּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי, וְיִמְשִׁיךְ לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף. אֵל תַּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר.

רְאִי לְחַזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְכַבְּדוֹ, וְאִזּוֹ תִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יִיד שֶׁלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' כֶּסֶל ה'תש"נ.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׁמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֲנִי דָן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ וּמַבִּין מִרְחוֹק מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וּמִכָּל שֶׁפֶן אוֹתְךָ, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, בְּנֻדָּאֵי אֲנִי דָן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ, רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוּ תִרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְאִין לָךְ אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אִיזָה מִשְׁבָּר בְּחַיִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מִמֶּמֶד. וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רְבִנּוּ ז"ל, מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב לְרְבִנּוּ ז"ל, הָרִי הוּא מַחְזִיק מִמֶּמֶד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי רְבִנּוּ ז"ל מֵאִיר בְּנוּ אֶת הַדַּעַת לִידַע שֶׁכָּל מְאָרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'); וּבְאֵמֶת כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעַתוֹ יְדִיעָה זוֹ, אֲשֶׁר הֵן הַנְּי"ה שֶׁהוּא מְדַת הַרְחָמִים, וְהֵן אֱלֹקִי"ם שֶׁהוּא מְדַת הַדִּין, הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ הַנְּי"ה-הָאֱלֹקִים הָעוֹלָה בְּק"י, כִּי זֶה עֵקֶר הַבְּקִיאוֹת, לִידַע אֲשֶׁר הַנְּי"ה הוּא אֱלֹקִים. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאָרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, בְּזֶה הוּא מְקַשֵּׁר אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, הֵינּוּ אֶת עֲתִיקָא קְדִישָׁא וְזַעִיר אֲנִפִּין וְחֶקֶל תְּפוּחִין קְדִישִׁין, שֶׁהֵם הַשְּׁלֵשָׁה שְׁמוֹת: אֵהִי"ה הוִי"ה אֲדִנִּי בִּידוּעַ. וְעַל-כֵּן מְסַפֵּר הַנְּי"ה-הָאֱלֹקִים כְּמִסְפֵּר אֵהִי"ה הוִי"ה אֲדִנִּי, שֶׁהֵם קִי"ב הָעוֹלָה בְּק"י, כִּי זֶה עֵקֶר הַבְּקִיאוֹת, לִידַע אֲשֶׁר בְּכָל מִמֶּמֶד וּמִצָּב אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, הַכָּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית. וּכְשֶׁיִּדַע יְדִיעָה זוֹ, זוֹ נִקְרָאת יְדִיעָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ הוּא מְקַשֵּׁר אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְלֵ בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְחַדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחָמָן, וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ.

קלד אָשֶׁר י"ד שֵׁמ בְּנַחַל

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְשֵׁם תַּזְכָּה לְפָרְנֶסֶה בְּשַׁפְעַ, וְתִצָּא מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

גַּא וְנָא אֵל תִּקְשֶׁה שׁוֹם קְשִׁיּוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאֵי תְרַאֶה עוֹד יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּחַיֶּיךָ.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה, יְהִי מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שֵׁמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, ד' פְּסָלוּ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חִקוּק בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ, שְׁתּוּכַל לְהִתְפַּלֵּל אֲלֵיו יְתַבְרַךְ, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לְנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַפּב), שְׁעַל־יְדֵי שְׁדָנִים אֶת עֲצָמָם לְכַף זְכוּת, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹצְאִים מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וְיִכּוּלִים לְהִתְפַּלֵּל, שְׁזֶה סוֹד: "אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי", הֵינּוּ שְׁעַל־יְדֵי שְׁמוֹצְאִים בְּעֲצָמָם עוֹד מְעַט טוֹב, יְכוּלִים לְזַמֵּר וּלְהִלָּל אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל־כֵּן רְאוּי לְךָ לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמְךָ בְּעֵין טוֹבָה וּבְעֵין חֶמְלָה, וּכְמוֹ שְׁאָסוּר לְשִׁנְאָה אֶת אַחֵר, כְּמוֹ־כֵן אָסוּר לְשִׁנְאָה אֶת עֲצָמוֹ, לְכֵן רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וּבְזְכוּת זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

בְּמָה שְׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ יַעֲצֶה לְקוּם בְּבִקְרָה, אֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנוּ אוֹמְרִים, שְׂהַעֲצֶה הָכִי קָלָה וְהָכִי נוֹחָה לְקוּם מְקַדֵּם בְּבִקְרָה הוּא — כְּשֶׁהוּלְכִים בְּלִילָה לִישֵׁן מְקַדֵּם... כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל הָאָדָם מִתְעַצֵּל בְּלִילָה, וְאֵינוּ

אֲשֶׁר י"ד שְׁמַא בְּנַחַל קְלָה

הוֹלֵךְ לִישׁוֹן תִּכְף־וּמְקִיד, אָלָא מְאַחַר, וְעַל־יְדֵי־זֶה קָשָׁה לוֹ לְקוֹם, לְזֹאת הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְלַכֵּת לִישׁוֹן מְקַדֵּם, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְקִימַת שְׁחִרִית.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד בְּכָבוֹד אֲשֶׁתָּךְ, וְתַדַּע כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תִּנְקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ; כִּי הַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיָהּ בְּאִשָּׁה (עֵין לְקוּטִי־מוֹהֲרִ"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), כִּי כָּל הַכֶּסֶף שֶׁבָּא לְאָדָם הוּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, עֵין שָׁם; וְעַל־כֵּן כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר מְאֹד בְּכָבוֹד אֲשֶׁתוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵא מִכָּל חוֹבוֹתָיו.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרֻשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאֶפֶן שֶׁבְּכָל שָׁבוּעַ תִּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת פְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם וְעִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְהֵיא סְגֻלָּה לְהַנְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת; כִּי בְּשָׁבוּעַ שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ מְסִיִּים אֶת הַפְּרֻשָׁה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, יְהִיָּה בְּטוֹחַ שֶׁבְּשָׁבוּעַ זֶה תִּהְיֶה לוֹ אֵיזוֹ צָרָה. וְעַל־כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַנְצִיל מִצָּרוֹת, יְהִיָּה זֶהִיר מְאֹד לְסִיִּים אֶת פְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ בְּכָל שָׁבוּעַ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לִזְמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנָּה מְזַכֵּךְ אֶת הַמַּחַ, וּמְאִיר בּוֹ נִשְׁמָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמְמַשׁ תְּחִינָיִי, לְמַעַן טוֹבֶתְךָ הַנְּצַחִית, רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקָשָׁר עִמִּי עַל־יְדֵי מִכְּתָבִים.

י"ד שְׁמַא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

קלו אֲשֶׁר י"ד שמא בְּנַחַל

לְנֹכַח קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵית.

הֵייתִי מִיַּעַץ לָכֶם לְבַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם, לְרְאוֹת אִם הֵן
כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוֹנָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ
שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין הַמְזוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

גַּם רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל הָאָבָא לְרְאוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת,
וְלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מְבִיאִים חַיִּים לָאָדָם.

עֲלִיךָ לְדוֹן לְכַף זְכוֹת אֶת הָאֲחִים, כִּי לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְקַחַת
עַל עַצְמוֹ מְתָחִים וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְחִיוֹת תַּחַת מְתָחִים
וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְהֵאָשִׁים אֶת הָאֲחִים.

עֲכָשׁוּ אֶת בְּעַצְמְךָ עִם כָּל הַרְצוֹן הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ לָךְ לְעֹזֵר, עִם כָּל
זֹאת עֲלִיךָ לְשָׁמֹר מְאֹד שְׁלֹא לְהִסְתַּחֵף גַּם-כֵּן בְּעַצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ'
וְכוּ', שְׂיִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל הַעֲתִיד שְׁלָךְ.

וּבְאַמַּת עֲלִיךָ לְהִתְיַשֵּׁב כִּי אֶת לֹא אֲשַׁמָּה כָּלֵל מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עַל
הָאָבָא, בְּוִדְאֵי זוֹ צָרָה גְדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד, וְהָאָמָא מְסַכְנָה וְהִיא
סוֹבֶלֶת מֵה שְׁסוֹבֶלֶת, כְּמוֹ שְׂאֵת מְסַפְרֵת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ
לְהַשְׁתַּדֵּל שְׁלֹא לְהַמְשִׁיךְ גַּם-כֵּן בְּתוֹךְ הַמַּעֲרַבְלֵת שֶׁל עַצְבוֹת וּדְכָאוֹן
וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִכּוֹל לְהֵרֵס גַּם אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַד אָבִיךָ, שְׂתִהְיֶה לוֹ בְּאַמַּת רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
עִם כָּל זֹאת אִם הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְקַשֵּׁר עִם אֵיזָה רוּפָא טוֹב, הִנֵּה
מְמַלֵּץ מְאֹד.

אַקוּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצִּיטִי מֵה שְׂכַתוֹב פֹּה, וְאִז טוֹב
לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! מִי יִתֵּן שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי עַל-כָּל-פָּנִים
מֵעַכְשָׁו, וְאֲזוּ בְּאֵמֶת תִּצְלִיחַ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי צַעֲרֵי הַקֶּשֶׁה מִכָּל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בַיָּדִים הַרְסָתָּ בֵּית כָּל-כָּף טוֹב, בֵּית כָּל-כָּף חָם,
וְלֹא צִיָּף אוֹתִי, אֲנִי מִקְּוֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָכָר תַּצִּיֵּת לִי
לְעֵתִיד, וְאֲזוּ בְּאֵמֶת תִּזְכֶּה לְבֵית חָם וְלְאֻוִירָה חֲמָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִי נִסְיוֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים כָּל מִיָּנִי עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם הַחַיִּים,
וּבְשִׁבִּיל זֶה צָרִיכִים לְהִסְתַּוֵּבֵב בֵּין צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל כּוֹנְנֵתָם
הִיא רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם.

עָלֶיךָ לְצִאֵת מִקְטָנוֹת דַּעְתָּךְ, וְחֲשִׁתְּדֵל בְּאֵמֶת לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבוֹדֵדוֹת שֶׁהָאָדָם מִתְבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
זֶה מְבִיא לְאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי.

וְכֵן רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת,
כִּי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת שׁוֹכֶרֶת אֶת הַיָּצֵר הַרַע לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי
הָאִישׁ אֲשֶׁר זוֹכֶה לָזֶה, וְאֲזוּ יִכְנִיעַ יִצְרוֹ הַבוֹעֵר בּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת אֵיךְ שְׂנֵכִיתִי לְסִיִּים אֶת שִׁשָּׁה סְדָרֵי מִשְׁנֵה בְּפִעַם הַל"ו — אֵין לְתֵאָר וּלְשִׁעַר כָּלֵל. וּמִי יִתֵּן, שְׂיִזְכֶּה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְלַמֵּד וְלוֹמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, בְּאִפְּן שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּים אֶת זֶה פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, כִּי רַק זֶה נִשְׁאָר לְאָדָם, וְרַק זֶה מְלִוָּה אוֹתוֹ.

אוֹדוֹת זְכוֹת הַרְבִּים, שְׂאֵתָה זֹכָה לְבָדֵק אֶת הַמְזוּזוֹת בֵּין שְׂכַנְיָךְ, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשִׁעַר גִּדְּלֵנִי זְכוֹת הַרְבִּים הַזֶּה, וּבּוֹדְאֵי עֲבוּדָה זוֹ הִיְתָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת שָׁל ... אֲכַל מֵאַחַר שֶׁהוּא עֲסוּק, לְדַאֲבּוֹנוּ, בְּפוֹלִיטִיקָה וְכוּ' וְכוּ', עֲלִינוּ לְקַחַת אֶת הַמַּצָּב בְּיַדֵּינוּ, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂבִיכְלֵתָנוּ לְדַבֵּר עִם הַתּוֹשָׁבִים בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְלִקְבֹּעַ עִמָּם שְׁעוּרִים, וּלְקַשֵּׁרם וּלְחַבְּרָם לְבוֹרְאָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַחְזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי! הֲלֵב כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד כְּשִׁרׁוּאִים אֵיךְ שְׂהִרְע־בָּנִים לֹא רַק שְׂאִינָם מְתַקְנִים אֲלָא עוֹד מְקַלְקְלִים. כִּי בּוֹדְאֵי רַב אֲמֵתִי, צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל פְּנֻנְתּוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה לְאֲנָשֵׁי מְקוֹמוֹ וּלְתוֹשְׁבֵי עִירוֹ, וְכֵן יִהְיֶה לוֹ כְּבוֹד רַבְּנוֹת, לֹא־כֵן אִם כָּל פְּנֻנְתּוֹ הִיא אֵיךְ לְקַבֵּל תְּקִצִּיבִים, בּוֹדְאֵי שְׁלִבְסוֹף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים, וְיִהְיֶה לְלַעַג וּלְקִלְס.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה — לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם, וְתִקְבַּע עִמָּם שְׁעוּרִים קְטַנִּים, וּתְדַבֵּר עַל לְבָם, וּבְפָרֵט לְכֹל אֲנָשֵׁי הַשְּׂכוֹן, כִּי הֵם יְהוּדִים טוֹבִים מְאֹד, אֵיךְ מְסַכְּנִים, אֵין מִי שְׂיִלְמַד עִמָּהֶם.

רְאֵה לְהַתְּבוּדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

אֲשֶׁר י"ד שדמ בַּנְחָל קלט

שְׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' פְּסוּלֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אֵיךְ אִתָּה מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל כָּל אֶחָד וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא פְּנֹחֶס, סִימָן י'): כְּשֵׁם שֶׁפְּרָצוּפִיהֶן שׁוֹנִים, כִּי דַעוּתִיהֶן שׁוֹנוֹת. וְעַל-כֵּן הַהֲכָרַח שֶׁלְכָל אֶחָד תִּהְיֶה דַעַת אַחֲרָת, כִּי כְּשֵׁם שֶׁפְּרָצוּפוֹ נִדְּמָה וְנִרְאָה בְּאִפְּן אַחֵר, כֵּן דַעַתוֹ הִיא בְּאִפְּן אַחֵר, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשׁוֹת אֶת הַדַעוּת כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַחֲשִׁיבוּת לְמַעְלָה, כְּשֶׁמְשִׁים אֶת הַדַעוּת יַחַד (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁפְּעֻלוֹת הַמְשַׁתְּנוּת מִתְאַחֲדוֹת בְּאֶחָד. וּבְאִמַת אִי אֶפְשָׁר לְאֶחָד אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק עַל-יְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁמֵאִירִים לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֵׁם כָּלֵם אֶחָד, מְלַבֵּד זֹאת אֵף אֶחָד אֵינוֹ אֶחָד, כִּי כָּל אֶחָד הוּא מְשַׁנֶּה מִחֲבָרוֹ לְגַמְרִי, וְזֶה גִדּוּל הַשְּׁנוּיִים שֶׁיֵּשׁ בֵּין אָדָם לְחֲבָרוֹ, בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ, וּבֵין אָבָא לְיָלְדֵיו, וּבֵין הַשְּׂכָנִים וּבֵין הַקְּרוּבִים, וּבֵין הַחֲבָרָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ דַעַת שׁוֹנָה לְגַמְרִי מִחֲבָרוֹ וּמְזוּלָתוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן מֵה וּלְמָה לְהַפְּנֹס בְּבִקְרַת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂזָה לֹא טוֹב וְכוּ', וְזֶה לֹא טוֹב וְכוּ', וְזֶה לֹא טוֹב וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְהַקְדִישׁ אֶת כָּל הַמְרִץ שְׁלוֹ וְכָל הַמַּחֲ שְׁלוֹ וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ לְבִרְחַת

אֵלָיו יתְבַרֵךְ, וְלֹהֲשִׁיג אֶת אַחֲדוֹתָיו יתְבַרֵךְ, וְאִז כְּשִׁיחֶיהָ דְבוּק בְּחֵי
 הַחַיִּים בּוֹ יתְבַרֵךְ, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יתְבַרֵךְ,
 אִז מִמִּילָא לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. כִּי כָּל
 זְמַן שֶׁהָאָדָם נִפְרָד מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, הוּא מְלֹא קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד. וְעַל־כֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת עֹקֵר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל לְהִשְׁתַּוְּקֶק
 תָּמִיד רַק אַחֲרָיו יתְבַרֵךְ, וְיֵאִיר אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ בְּתוֹךְ
 תּוֹכוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִשְׁתַּנּוּ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ לְגַמְרֵי, כִּי יִתְחִיל לְהִסְתַּפֵּל
 עַל כָּל אֶחָד בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי הֵן אַמַּת מְצַד גּוֹפּוֹ וּמְצַד מְצַבּוֹ הַגִּשְׁמִי
 וְהַרוּחָנִי וְכוּ' וְכוּ', וּמְצַד הַסְּבִיבָה וְהַחֲבָרָה שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּמְצַד
 מְצַבּוֹ הַכִּסְפִּי וְהַחֲמָרִי וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לִהְיוֹת שׁוֹנֵה מֵאַחֲרֵים, וּבְזֶה
 כָּבֵר לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת.

ואודות הקשיות והספקות שיש לך עלי, זה ההכרח להיות,
 ותאמין לי, שמאד מאד אני מתפלל על כל אחד שעדין אוהז בי
 ומסתובב אצלי, כי טבע של האדם, שהרבה פעמים נכנסים בו
 קשיות וספקות עליו יתברך, והרבה פעמים לבו נתעקם בעקמומיות,
 ויש לו טענות על הקדוש־ברוך־הוא — מדוע עובר עליו ככה וכו',
 ומדוע עובר עליו ככה וכו', ומדוע מסבבים עמו מן השמים ככה
 וכו', שזה כלל העקמומיות שיש בלבבות בני־אדם עליו יתברך, שכל
 אחד יש לו קשיות על הקדוש־ברוך־הוא ועל הנהגתו וכו' וכו'.
 ובאמת תאמין לי, ידידי היקר! כי אין לי מה למכר פלל, רק דבר
 אחד — לדבר ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, לעורר
 ולחזק ולקרר את נשמות ישראל, שתאיר בהם אמתת מציאותו
 יתברך, ואלו כל דבורי. ועל־כֵּן בנדאי יהיו לך קשיות וספקות עלי,
 כי הרי אין לי רק דבר זה למכר, וכמו שנכנסים באדם אילו קשיות
 וספקות הרבה פעמים על הקדוש־ברוך־הוא, ממילא יפגסו בו
 קשיות וספקות עלי, כי אין לי מה למכר רק דבר זה, ועל־כֵּן אצלי
 פלא גדול מאד מי שעדין מחזיק מעמד; כי באמת המאמין האמתית,
 אשר אין בלעדיו יתברך פלל, והוא יתברך מחיה ומטהוה ומקיים את
 כל הבריאה פלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין
 סוף ברוך הוא, הוא היה צריך להתבטל במציאות, אך מחמת שלא

כַּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ לַפְּנֵי מַרְאֵה עֵינָיו וּלְפָנַי עֵינַי שְׁכָלוּ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, עַל-כֵּן נוֹפֵל מִהָאֲרֵת הַדַּעַת הַזֶּה, וְנִכְנָסִים בּוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, שְׁזָה כַּל הַקִּשְׁיוֹת שְׁנִכְנָסִים בְּאָדָם גַּם עַל הַמְדַרְיָף שְׁלוֹ בַּעֲבוּרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' (עֵינַי הֵיטֵב בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב; וְתִבִּין אֵת כָּל מַה שֶּׁתִּבְחַתִּי לָךְ וְכוּ', עֵינַי שָׁם).

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, אֵיךְ אַחֲרֵי שֶׁמְסַרְתִּי בַּעֲבוּרְךָ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה שְׁעוֹת כְּמוֹ שֶׁאַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ, עִם כָּל זֹאת אֵין בְּךָ אֲפִלוּ נִצּוּץ אֶחָד שֶׁל לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, אֵת אַחַר אַתָּה יְכוּל לְהִבִּין וְכוּ', אֲבָל עָלַי יֵשׁ לָךְ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ'. הֵן אָמַת בְּכִלְלִיּוֹת אָנִי כְּבָר רְגִיל לָזֶה, אֵךְ בְּאָמַת אֵין לִי שׁוּם שְׂיִכוּת עִם אֵךְ אֶחָד, וְאָנִי אֵינִי צָרִיךְ אֵת אֵךְ אֶחָד, וְאֵינִי צָרִיךְ מֵאֵךְ אֶחָד שׁוּם דְּבָר, כָּל מַגְמַתִּי הִיא רַק לְהַחֲדִיר אֵת הָאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה כָּל חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי וְתַכְלִיתִי וְתִשׁוּקָתִי בְּחַיִּים חַיּוּתִי, וְאֵלוֹ כָּל דְבוּרֵי, וְעַל-כֵּן כָּל הַדְּבוּרִים שְׁלִי סוּבְבִים רַק עַל נִקְדוּת אֱלוֹ, וְיֹתֵר מִזֶּה אֵינִי צָרִיךְ אֵת שׁוּם בְּרִיָּה וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מָה אָנִי וּמָה חַיִּי, הִנֵּה אָנִי כָּאֵן, וּמְחַר מִי יוֹדֵעַ הֵיכֵן אֵהְיֶה כְּבָר וְכוּ'. לְכֵן אֶשְׂאֵל אוֹתְךָ שְׂאֵלָה קְטַנָּה, שֶׁתִּשָּׁב וְתִתְבּוֹנֵן — מִדּוּעַ לִי לֹא תִאָּמֵן, וְל... תִּאָּמֵן? ! אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ הָאָדָם הַזֶּה עָשָׂה פֶּשׁוּט לִיצִי לִיצְנוּת מִמֶּנִּי זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים, שֶׁבִּקְשִׁיתִי מִמֶּנּוּ טוֹבָה אִישִׁית, אֲשֶׁר אֵינָה עוֹלָה פְּרוּטָה, וְלִי זֶה נוֹגֵעַ בְּצַפּוֹר נִפְשִׁי, וְסִקְדֵי בְּמֵרוּמִים, כִּי זֶה לִי שְׁלֹשִׁים וְשְׁלֹשׁ שָׁנִים, שְׂאֵנִי חוֹשֵׁב יוֹמָם וְלַיְלָה רַק עַל עֲנִיָּן זֶה, וְלִבְסוּף הַתֵּל בִּי, וְאַחֲרֵי שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתּוֹ קִשְׁוֹת וְכוּ', הַתֵּל בִּי יוֹתֵר, וְנִתֵּן לִי חֶסֶף אֲבַעֲלָמָא, אֵיזָה שְׁטֵר נִזְרָ שְׂאֵין בּוֹ עֶרְךָ כָּלֵל, וְסִתָּם צָחוּק, כְּמוֹ תְּעוּדָה לִילְדִים וְכוּ', אֲשֶׁר דְּבָר זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּנִפְשִׁי, וְעַל זֶה אֵינִי יְכוּל לְמַחֵל, וּמָה גַּם אֲשֶׁר עַל זֶה לֹא שִׁיף אֲפִלוּ עֲנִיָּן שֶׁל מַחִילָה וְשֶׁל עֲשִׂית שְׁלוּם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֵת כָּל הָעֲנִיָּן עַל-פִּי הַכֶּתֵּב, עִם כָּל זֹאת פְּלִיאָתִי נִשְׁגָּבָה עָלֶיךָ, מַה קְבֵלָתָ אֲצִלוּ יוֹתֵר מִכְּמָה פְּעָמִים שֶׁהִתְאַכְסַּנְתָּ אֲצִלוּ, וְתַהֲלָה לֹאֵל, אָנִי מְסַרְתִּי לָךְ שְׁעוֹת יְקָרוֹת, אֲשֶׁר כָּל רַגַע וְרַגַע יִקָּר אֲצִלִּי כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ, כִּי בְּכָל רַגַע וְרַגַע אָנִי

יכול לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לְזֶה, וְשׁוֹם כֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם אֵין
יְכוּלִים לְשַׁלֵּם בְּעַד זֶה, וְעַם הַזְּמַן הַיֶּקֶר שְׁלִי אָנִי יְכוּל לְחַבֵּר סִפְרִים,
וְלִהְפִיצֵם לְמֵאוֹת וְאַלְפִים עֶתְקִים, וְלִהְחִיּוֹת בָּהֶם עִם רַב, כִּידוּעַ לְךָ,
עִם כָּל זֹאת אָנִי מְשַׁלְיֶךָ נִפְשִׁי מִנְּגִד, וּמִוִּרִיד אֶת עֲצָמֵי לְדַבֵּר עִם
זוֹלָתִי לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְזוֹלָתִי. וְעַל-כֵּן מֵאֵד פְּלִיאָה בְּעֵינֵי עֲלֶיךָ, לָמָּה
עָלִיו אֵין לְךָ שׁוֹם קִשְׁיוֹת וְכוּ', וְעָלִי יֵשׁ לְךָ כָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת
וּסְפָקוֹת?!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְתַעֲלֶה מַעְלָה
מַעְלָה, וְנִשְׁמַע מִמֶּךָ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! יוֹתֵר טוֹב לְךָ לְהִתְרַכֵּז בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כָּל יְדִיעָה וִידִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הִיא הַצְּלָחָה
נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. יוֹתֵר טוֹב לְךָ לְהִתְרַכֵּז
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יתְבַרֵךְ, וְלִהְכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר הוּא יתְבַרֵךְ מְחִיָּה
וּמִהוּנָה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדִי-זֶה לֹא יִהְיוּ לְךָ שׁוֹם
קִשְׁיוֹת עַל שׁוֹם בֶּן אָדָם, וּמְכַל שְׁכָן עָלִי, כִּי מָה אָנִי, וּמָה חַיִּי, וּמָה
אָנִי רוֹצֵה? בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּל רְצוֹנֵי וְכִסּוּפֵי הוּא רַק לְהַחֲדִיר אֶת
הָאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי רוֹצֵה לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם
רַבּוֹנוֹ ו'ל', וְהַמְקוֹם הַמְּבַחֵר לְזֶה הוּא בִּיבְנָאֵל, וְאֲשֶׁר יֵשׁ אֶצְלֵי הַרְבֵּה
כְּתָבִים בְּכַתְב־יָד מִתְלַמְּדֵי רַבּוֹנוֹ ו'ל' וּמִתְלַמְּדֵי תְלַמְּדֵיו וְכוּ', וְעוֹד
יֵשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה דְבָרִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲלוֹת עַל הַכְּתָב, וּבְנִדְאֵי
אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹנֵי
וְכִסּוּפֵי, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְמַנֵּעַ אוֹתִי. יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי,
שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ יְקוּם עָלִי בְּשִׁבְלִי זֶה, כִּי אֲשֶׁר בְּאַמַּת כֶּף קָרָה,
שֶׁכָּל פּוֹרְקֵי הָעַל הָיוּ נִגְדִי, וְעָשׂוּ הַפְּגָנוֹת וְכָל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב כְּנִיסְתִּי לְשֵׁם, אֲבָל לֹא הוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבַר כִּידוּעַ,
שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, בֵּיתִי עוֹמֵד שָׁם לְתַפְאַרְתּוֹ, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁבִּאתִי לְכַנּוֹת אֶת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר בְּזֶה בְּנִדְאֵי תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא תּוֹרָה
לְכָל אֲרָצוֹת הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְהַקִּים שָׁם יְשִׁיבָה עַל שֵׁם רַבּוֹנוֹ
ו'ל', שֶׁיִּלְמְדוּ שָׁם כְּסִדְרָן, וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ יִהְיֶה יְתֵד נֶאֱמָן לְכָל הַיְשׁוּב,

אָשֶׁר י"ד שמה בַּנְחָל קמג

כי דִּיקָא על-יְדֵי בֵית-הַמְדָּרָשׁ יִרְאוּ שְׂפֹנְנָתִי רְצִינִית, וְאִזּוּ יִתְחִילוּ לְהַכְנִס לְגוּר שֵׁם וְכוּ' וְכוּ', עַל-כֵּן לֹא מֵצֵא הַסֵּמ"ך-ד' מ"ם מוֹנֵעַ אַחֵר רַק אֵת הַרְעֵ-הַמְקוּמִי וְכוּ' וְכוּ', וְתֹאמִין לִי שְׂפָכָר עֲבָרְתֵי הָרִים יוֹתֵר גְּדוּלִים מִמֶּנּוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עֹזב אוֹתִי. אֲנִי מְקַנְהָ לְעֵבֵר גַּם עַל הַהָר הַמְדַמָּה הַזֶּה, וְאִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְעַכֵּב אוֹתִי, כִּי אֵין לִי שׁוּם אֵינְטֵרְסִים עֲצָמִיִּים, רַק לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל, וְלַגְלוֹת וְלִפְרָסָם אֵת דַּעַת רַבֵּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַע עוֹלָם לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמָחָה תִּכְנִס בְּךָ יִשׁוּב הַדַּעַת, וְהַיִּשׁוּב הַדַּעַת יָבִיא לְךָ סְבָלָנוּת, שְׂתִהְיֶה סְבָלָן גְּדוֹל עַל כָּל מַה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ, כִּי גַם אֲנִי סוֹבֵל הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד מִבֵּית וּמִבְחוּץ, שְׂאֲנִי עוֹסֵק לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים שְׂעוֹת עַל גְּבִי שְׂעוֹת, וְאֵינִי מְבַקֵּשׁ שׁוּם כֶּסֶף מֵאִף אֶחָד, וְלִבְסוּף מְהַפְכִים אֵת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דָּבָר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', וְהַרְבֵּה בּוֹרְחִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵינִי מֵיֵאָשׁ אֵת עֲצָמִי, אֲלֵא אֲנִי מוֹכֵן לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבְדוּתִי עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, וְעַד הַשְּׁעָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁלִי וְעַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תְּחִיבֵנִי.

אֲנִי רְאֵה לְזָרוּ מְאֹד אֵת הַקְּבָלָן, שְׂיִחְזִיק בְּדַבּוּרוֹ, שְׂנַתֵּן לָנוּ שְׁלֵשִׁים יוֹם לְקַבְּלַת הַתֵּר בְּנִיָּה, וּכְבֹר עֲבָרוֹ כְּמַעַט חַמְשִׁים יוֹם.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְכַתֵּב לִי תְּכַף-וּמְיָד מִכְתָּב.

י"ד שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ד' פְּסוּלֵי ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

קמד אָשֶׁר י"ד שמו בַּנְחַל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

הִיָּה רְאוּי וְרְצוּי שֶׁהָאָמָא תַעֲבֹר לְגוֹר בִּירוּשָׁלַיִם עַל יַד הַבְּנוֹת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ בְּבְרִיאוֹת וְלְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים,
וְלָרוֹת רַב נַחַת מֵהִילָדִים וּמֵהַנְּכָדִים.

רְאֵי לְהַתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר וְלֹא לְסָחֵב, וְזֶה טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחֵגִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכְּוּ לְבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, עַל-פִּי טְהָרֵת הַקֹּדֶשׁ, טְהָרֵת הַמְשַׁפָּחָה, וְתוֹפִי לְהַצְלָחָה
מְרַבָּה בְּחַיֵּיךָ הַפְּרָטִיִּים.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ
אַרְבָּעָה גְרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבְעֵת הַדְּלָקָת הַגְרוֹת
לְבַקֵּשׁ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת
הַדְּלָקָת הַגְרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

רְאֵי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעָלְךָ וּלְיַקֵּר אוֹתוֹ, וְחַכְמִינּוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(תָּנָא דְבִי אֵלֵהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעָלָהּ,
עַל-יְדֵי שֶׁתְּכַבְּדִי מְאֹד אֶת בְּעָלְךָ, וְתַעֲשִׂי אֶת רְצוֹנוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּכְנַס
לְךָ שְׂמֻחָה בְּחַיֵּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׂאֵנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִי אִיךָ בְּרִיאָה וּשְׂמֻחָה כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שמו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תולדות, ד' כסלו ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש ששה גרות, ובעת הדלקת הגרות לבקש על הצלחת בעלך ועל הצלחת הילדים, פי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

לדעתי, תפסיקי לקחת תרופות, עליך להיות שמחה ועליזה, שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם ארבעה בנים נחמדים, אשר אחרים היו משלמים על זה מליונים וכו' וכו', למה לך להמשיך עליך מרירות ודכאון בחנם וכו' וכו', תהיי שמחה במה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא.

תראי לכבד את בעלך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: איזוהי אשה פשרה? העושה רצון בעלה; ותהיו שניכם אנשים שמחים ועלויים, ותכבדו זה את זה, ותהיו דגמא חיה לילדיכם, וכו' הילדים יגדלו בריאים בנפשם וברוחם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

קמו אֲשֶׁר י"ד שמח — י"ד שמט בַּנְּחֹל
י"ד שמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' פסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שָׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְהִדְקֵדֵק לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפָלִין.

רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד, שֶׁכָּל הַמַּאֲכָלִים שֶׁנִּכְנָסִים לְבֵיתְךָ יִהְיוּ רַק
מַאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וּבִפְרָט הַבָּשָׂר, לְדַקְדָּק מְאֹד מֵהֵיכָן קוֹנִים אוֹתוֹ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְעוֹרֵד אֶת הַבַּת, וְלֹא לְהַתְעַצֵּבֵן עָלֶיהָ, וְאִם
אֶפְשָׁר לְהוֹלִיכָהּ אֵל מִיִּשְׁהוּ שֶׁיִּכּוֹל לְדַבֵּר עִמָּה — מָה טוֹב וּמָה
נְעִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁלְּבַתְּכֶם תִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' פסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמַר עָלֶיךָ.

אֲשֶׁר י"ד שֵׁן בְּנַחֵל קִמְז

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַבְּרָכָה וְהַהֲצִלָּה שֶׁל הָאָדָם נִמְשָׁכֶת מִקִּדְשֵׁי שַׁבָּת, וּבִקְדֻשַׁת שַׁבָּת אֵין לְדַבֵּר סוּף, כִּי צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, אֲשֶׁר זֶה הוּא בְּכֻלּוֹ קִדְשֵׁי שַׁבָּת, וְכֹל מֵה שֶׁהָאָדָם שֹׁמֵחַ יוֹתֵר בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, וּמַעֲנֶגֶה בְּכֹל מִיַּי תַּעֲנוּגִים, וּמְשַׁתְּדֵל לְלַכֵּת וּלְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּשַׁבָּת, וְלוֹמֵד תּוֹרָה בְּשַׁבָּת, עַל-יְדֵי-זֶה מְתַבָּרְכִים כָּל הַשָּׁשָׁה יָמִים. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִזְהָר מְאֹד בְּקִדְשֵׁי שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְתִצְטַרֵּף בְּצַדִּיקָתְךָ לְמַעַן מוֹסְדוֹת שֶׁל תּוֹמְכֵי שַׁבָּת, שִׁיְהִיָּה לְךָ חֵלֶק לְעַנְיִים, שִׁיֵּאֲכֻלוּ בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, אֲשֶׁר מִצָּוָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְכַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לִזְמַר בָּהֶם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שֶׁגֵּלָה רַבֵּנוּ ו"ל בְּשִׁבְלֵי תְקוּן הַבְּרִית.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְּרִיךְ, אֲלֵא הַשְׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שִׁיִּצְיֵעוּ לְךָ תְּקַבֵּל תְּכַף-וּמִיד וְתִתְחַתֵּן.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיֵּת אֶת כָּל הַנְּאֻמָּר כָּאֵן, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שֵׁן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, ד' כְּסֻלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי הַתְּחַזְּקוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר פַּעַם מוֹהַרְנ"ף ו"ל: אֵיךְ זָכוּ הַצַּדִּיקִים לְמָה שֶׁזָּכוּ? רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַהַתְּחַזְּקוֹת שֶׁהִיָּתָה בָּהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּא רַבֵּי שֶׁמַּעוֹן בֵּר יוֹחָאִי

לְעֵנְיָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא הָאָרִיז״ל לְעֵנְיָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ לְעֵנְיָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא רַבְּנוּ ז״ל לְעֵנְיָנוּ. וְסִיּוּם: וְכֵן אָנִי בֹאֲתִי לְעֵנְיָנִי רַק עַל-יְדֵי מַדַּת הַהֲתַחֲזָקוֹת; כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶל שׁוּם דְּבָר וְאֶל שׁוּם מַדְרָגָה וְאֶל שׁוּם הַשְּׂגָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי מַדַּת הַהֲתַחֲזָקוֹת, כִּי צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוֹלָם, כִּי הַחַיִּים כָּל-כָּף קָשִׁים וְכָל-כָּף מְסַבְּכִים, אֲשֶׁר אִי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אוֹתָם רַק עַל-יְדֵי שְׂמֻחָזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וְכִשְׂאָדָם זֹכֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, מִמְּשִׁיךְ עָלָיו הָאָרֶה גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים!

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח״י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא תַקוּן גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד לְהַנְשָׁמָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח״י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

וְכֵן תִּהְיֶה זֶהִיר מְאֹד לֹמֵר בְּכָל יוֹם יוֹם שֶׁל תְּהִלִּים, הֵינּוּ שְׂתַזְכָּה לְסִיּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְרַבְּנוּ ז״ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁר מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וְזוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר שֶׁלֹּ (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹתֶר״ן, חֶלֶק ב׳, סִיּוּן עג); וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז״ל (שִׁיחוֹת-הַר״ן, סִיּוּן כג): אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּכַל בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְשׁוֹתָה כְּמָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וּמְלַבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי רַק זֶה עֵקֶר תַּקְוַתְנוּ — לְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ. וּמִי שְׂמְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֵינּוּ מְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שנה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ד' כִּסְלוֹ ה'תשׁ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲבִין בְּנֶךְ מִחֲזִיק מַעֲמַד וְלוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ קָנִינוּ לוֹ בְּגָדִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַחֲזִיק מַעֲמַד; כִּי בְּאַמַּת בְּגִיל הִנֵּה קָשָׁה מְאֹד לֹמֵר מֵהַיְהִיָּה, כִּי זֶהוּ גִיל הַבְּחֵרוּת, וּמִשְׁתַּנֶּה בְּכָל פַּעַם, וְאֲנִי אֵין לְנוּ מֵהַלְעֲשׂוֹת, רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרָט אֶתְּהָא אֲבָא, צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת בְּנֶךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין רוּחַנִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל בְּנוֹ מוֹעֵלֶת מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת הָאָב עַל הַבֶּן. עַל-כֵּן רְאֵה לְתַרְם בְּכָל יוֹם כַּמָּה תְּפִלוֹת עַל בְּנֶךְ וְעַל שְׂאָר יְלָדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְךָ שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל וּמְבַקֵּשׁ עַל יְלָדֶיךָ, שֶׁתִּקְבַּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וַיְהִיָּה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, כִּי תִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיֶה וּמְהַיְוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, כִּי דוֹמָם, צוֹמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלֶּקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֲזַי מִשְׁתַּנֶּה כָּל הַלֵּךְ מִחֲשֻׁבְתּוֹ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק מִחֲשֻׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וַיִּרְחַם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה כְּבָר לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל, וְלִכְנוּת אֶת בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, וַיְהִיָּה בֵּית זֶה בֵּית תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִגְדָּל אוֹר לְכָל הַגָּלִיל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַשֵּׁר לְנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שֶׁבּוֹא יָבוֹא וַיִּתְגַּלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל דִּיקָא, כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקְדוּשׁ (חֶלֶק ב' ז:).

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת, וַיְהִיּוּ תָמִיד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלֹא יִקְבְּלוּ שׁוּם לְשׁוֹן-הֶרַע מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ לְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וְכוּ' וְכוּ', חַס וְשָׁלוֹם, מֵהַ שְׁבַנִּינוּ, הִיָּה לֹא תִהְיֶה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְמָסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְחֻזַּק וּלְאַמֵץ אֶת אַנְשֵׁי

קנ אָשֶׁר י"ד שֵׁנב — י"ד שֵׁנב בְּנַחַל

שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישְׁאָרוּ בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ
יבוא הטוב, שִׁיתְגַּלֶּה הַטּוֹב הַגָּנוּז שִׁישׁ בַּעֲיָרָה הַמְּפֹלָאָה הַזֹּאת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שֵׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁעֵבֶרֶת גְּתוּחַ וְכוּ', יַעֲזוֹר לָךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת
הַגּוּף, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְתֵאָרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלַעֲזוֹר לָנוּ לְבָנוֹת אֶת הַיְשׁוּב בִּיבְנָאֵל, שְׁנִזְכֶּה
לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדֻרָשׁ הַגָּדוֹל, וְזֶה יִהְיֶה פֶתַח, שֶׁיִּתְחִילוּ לְבָנוֹת
דִּירוֹת לְמֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, שִׁיכְנֹסוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְתִהְיֶה אִךְ בְּרִיא וְשָׁלֵם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שֵׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי.

וּמָה שֶׁבִּקְשָׁתָ לְחֻזְקָךְ, הֲלֹא סִפְרִי "אָשֶׁר בְּנַחַל" בִּינְדֶךָ, רֵאָה לַעֲיִן
בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת בַּעֲשָׂרָה מִכְתָּבִים, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְּוֵעַ לְנַפְשְׁךָ,
כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ גַם לָךְ וְגַם לְאַחֵרִים. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהָעֶקֶר

בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל הוּא הַתְּחִינּוֹת, וְכָל אֵלּוּ שְׁחִזְקוּ אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר, הֵם גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ.

רְאֵה, אֶהְיֶיךָ, אַחֵי הַיְקָר! לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁפָּף אֶת כָּל נִפְשָׁךְ רַק לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ, וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְטַהֵר וּמוֹצֵף אֶת הַנְּשָׁמָה מִכָּל מִינֵי חַלְדָּה שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּהּ.

עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא צְדָקָה, וְעַקֵּר הַצְּדָקָה — לְהִדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְעַל-כֵּן יוֹתֵר טוֹב לָךְ לְהִדְפִּיס אִיזֶה קוֹנְטְרָס מִלְּהִדְפִּיס אֶת לוּחַ סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד, כִּי כְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל: "שְׂטִי! דוּ וְוַעֲסֵט נִישֵׁט פּוֹעֲלִין", "עֲמֹד, אַתָּה לֹא תִפְעַל"; הֵינּוּ בְּשַׁעֲה שֶׁשָּׁמַע מוֹהַרְנ"ת ו"ל מֵרַבְּנוּ ו"ל אֶת גְּדֻלַּת הַפְּלִגַּת מַעֲלַת הַהַתְּבוֹדָדוֹת, יֵצֵא מִכְּלָיו וְצִמְצוּמָיו, וְרָצָה לְרוּץ בְּרַחוּבוֹת וְלִצְעֵק לְכָל הָעוֹלָם: "גִּיּוּאֵלֶּד, הוּי, מָה אַתָּם עוֹמְדִים, מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים, רוּצוּ מֵהַר וְתִתְבוֹדְדוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ". מֵרַב הַהִתְלַהְבוֹת שֶׁהִיָּתָה בּוֹ, הָאִיר בּוֹ לְרוּץ בַּחוּצוֹת וּבְרַחוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבְּנוּ ו"ל תִּפְסֹו בְּבִגְדוֹ וְאָמַר לוֹ: שְׂטִי! דוּ וְוַעֲסֵט נִישֵׁט פּוֹעֲלִין; וְכֵן הַדְּבָר הוּא בְּעֵנֵן זֶה, אֵי אֶפְשֶׁר לְחַלֵּק לוּחַ סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד בְּשַׁעֲה שֶׁאֵין לְאָדָם הַקְּדָמוֹת, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה זֶה. וְעַל-כֵּן הָעַקֵּר לְהִדְפִּיס אֶת קוֹנְטְרָס סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד, וְלְהַפִּיצוֹ בֵּין תַּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוּ כְּשִׁירָאוּ בְּמָה מְדַבֵּר, יִקְחוּ גַם לוּחַ סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד, אֲבָל קוֹדֵם לְכֵן לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מָה זֶה סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד, וְעַל-כֵּן מִצְוָה רַבָּה לְהִדְפִּיס אֶת קוֹנְטְרָס סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד. וְאִם אֶפְשֶׁר לָךְ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהִדְפִּיסַת הַקּוֹנְטְרָס הַנּוֹרָא וְהַנְּפִלָא הַזֶּה, תִּהְיֶה זְכוּתְךָ גְּדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל עַל כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַהֲבִלִים, כִּי עַל יְדֵךְ יִתְחִילוּ לְלַמֵּד מֵאוֹת וְאוֹלֵי אֲלִפֵי אֲנָשִׁים. וְעַל-כֵּן לְפָנֶי שְׂאֵתָה מְפִיץ אֶת לוּחַ סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד, רְאֵה לְהִדְפִּיס אֶת קוֹנְטְרָס סְדֵר-דֵּרֶךְ-הַלְמוּד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָעֲשָׂרִים פּוּנָט, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּמַתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְתוֹנָפָה לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תִדַע כָּבֵר
מִשׁוֹם צָרוֹת, וְתֵצֵא מִכָּל מִינֵי חוֹבוֹת.

נָא וַנָּא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תְּנִיחַ בְּעֲצָמְךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת
הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק תְּמִיד בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

וּלְעַקֵּר הַדְּבָקוֹת זוֹכִים עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, שְׁתַּהֲיֶה רְגִיל
לְהַתְּבוּדָּה הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיְךָ, וְאֵז תוֹנָפָה
לִישׁוּעָה גְּדוּלָה. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר מִי שְׁאִינוֹ נוֹחֵן לְךָ אֶת הָעֲצָה
שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, הוּא שֶׁקֶרֶן גְּדוּל, כִּי אֵין לְאָדָם עֲצָה אַחֲרַת
— רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם וְכֹל
מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַתְּבוּדָּה תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל.

מָאֵד מָאֵד אַבְקָשׁ אוֹתְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדַע,
שֶׁקֶשָׁה לְךָ מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת זֶה עָקֵר תְּקוּוֹנְךָ —
לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה. וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת
הַשִּׁמְחָה, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זְמֵר אֲשֶׁר יִשְׁמַחוּ אוֹתְךָ מָאֵד, וּבְזָכוֹת הַשִּׁמְחָה
יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שִׁמְחָה עוֹלָה
עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַצִּיָּק שֶׁשְּׁלַחְתָּ לִי, וּבִזְכוּת הַשְּׁמוּשׁ הַזֶּה יַעֲזֹר
לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

הַיּוֹם נִשְׁלְמוּ אֶצְלִי שְׁלֵשִׁים יָמֵי הָאֵבֶל אַחַר אִמִּי מוֹרְתִי, נִשְׁמְתָה
עֲדָן, וְעַל-כֵּן לֹא כָתַבְתִּי לְךָ עַד עַכְשָׁיו.

רְאֵה, אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְסֶת
בְּאָדָם יְשׁוּב הַדַּעַת, הַשְּׁמִחָה מְמַתְּקֶת מֵהָאָדָם אֶת הַדֵּינִים, הַשְּׁמִחָה
מְצַמְצֶמֶת אֶת כָּל הָאוּרוֹת, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל
הַרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשְּׂמַח תְּמִיד. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׂאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ תְּמִיד שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים. וּכְדֹאֵי לְךָ לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיךָ
מִשְׁמָחָה, וְהַדְּבוּר בְּזֶה יָבִיא אוֹתְךָ בְּאֵמֶת אֶל שְׁמָחָה, כִּי בְּמָה
שֶׁמְדַבְּרִים — בְּזֶה אוֹחֲזִים; וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאֲחַד מְדַבֵּר הַרְבֵּה מִשְׁמָחָה,
אִזּוּ נִכְנָסֶת בְּלִבּוֹ תְּשׁוּקָה אֶל שְׁמָחָה.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ
אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה.
וְתַדַּע שֶׁזֶּה עֵקֶר גְּדֻלַּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הָאֲמִתִּיִּים, הַזּוֹכִים
וּמְזוֹכִים אֶת הַרְבִּים, שֶׁבְּכָל יוֹם הֵם מְתַבּוֹדְדִים עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וּמְסַפְרִים
לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ אֶת כָּל לִבָּם וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם, וְאֵין דְּבוּרִים
לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הָעֲנִיָּן הַזֶּה, כִּי הָאָדָם הוּא גּוֹף גִּשְׁמִי, חֹמֶר עַב
וְגַס, וּמְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת הוּא מְדַבֵּר עִם חֵי הַחַיִּים
עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁרֵי הָאֲזֻנִים שֶׁשׁוֹמְעוֹת מְדַרְגּוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁרֵי הַמְּצִיָּת

אָת רַבְּנוּ ו"ל וּמְקַיֵּם זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִשִּׁיטוֹת, וְרֵאווִי לָנוּ לְשִׁמְחָה
בְּכָל יוֹם וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר אֵין אָנוּ חוֹלְקִים
עַל רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל אֲשֶׁר אָנוּ יוֹדְעִים מְאוֹרוֹת נְשֻׁבִים, אוֹרוֹת
צַחְצָחוֹת כְּאֵלוֹ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל?! וְאֵלְמֵלֵא לֹא
קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל אֲלֵא רַק אֶת הַנְּהִגָּת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, הַיְתָה
גַּם-כֵּן כְּדֹאִית הַהֲתַקְרְבוֹת, וּמִכָּל שְׂכָן שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ גַם אֶת כָּל
סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד, לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא,
מִדְרָשׁ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר עָקַר הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל הִיא עַל-יְדֵי
הַתְּמַדָּה רַבָּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּסִפְרֵי
הַקְּדוּשִׁים, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְפִיץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּעוֹלָם,
וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם, וּמַגְלָה אֶת אֲמַתַּת לְמוֹדוֹ לְכָל
עַם יִשְׂרָאֵל, וְזִכּוֹתוֹ תִּגְדֵּל עַד מְאֹד.

רֵאָה לְכָתֹב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרֵ וַיֵּצֵא, ח' כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רֵאָה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשָׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת.

רֵאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְהַתְּקַדֵּק לְהַנִּיחַ

אָשֶׁר י"ד שָׁנָה בְּנַחֵל קִנָּה

בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּלְךָ עָרֵב וּבִקֵּר לְהִתְפַּלֵּל
בְּמִנְיַן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְזֶה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה, כִּי מִי שֶׁנִּזְהָר
לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן, וְעוֹנֶה 'אָמֵן' יְהֵא שָׁמָּה רַבָּא' וְקִדְשָׁה וּבְרָכוּ,
אֲזַי אֵינוֹ זֶה מִשָּׁם עַד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.
וְכִשְׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עוֹנוֹתָיו, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה לוֹ
עֲשִׂירוֹת; כִּי עָקֵר הָעֲנִי וְהַצְּמָצוּם וְהַקְּטָנוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, זֶהוּ
רַק עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לָשׁוּב בְּכָל יוֹם בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, וְלִבְקֵשׁ וְלְהִתְחַנֵּן — אוֹלֵי יְחוּס אוֹלֵי יְרַחֵם,
שִׁימַחֵל לָנוּ אֶת כָּל הָעֲבָר שֶׁלָּנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּוֹדָאֵי גִּישׁוּעָה.

עַל-כֵּן רְאֵה לְצִיַּת וְלִבְדִּיק אֶת הַמְּזוּזוֹת וְהַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְתִמְסַר גִּישׁוּעָה
מְאֹד עַל קִדְשַׁת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְתִהְיֶה שְׂמִיחַ בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר
שְׂמִיחַת שַׁבָּת — לְשִׂמְחָה עִם הַשַּׁבַּת-קִדְשׁ, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל
הַשַּׁבַּת-קִדְשׁ, שֶׁזִּכְנוּ לְהַבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת שַׁבַּת-קִדְשׁ גִּישׁוּעָה
בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים, וְגַם שַׁבַּת מְעֻשְׂרֶת בְּגִישְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַחֲנוּיּוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי
שִׁזְזָה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ!

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ז"ל
בְּשִׁבִיל תְּקוּנַת הַבְּרִיּוֹת, וְזֶה יְהִי תְּקוּנָה גְּדוֹל לְגִישְׁמִיּוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שָׁנָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכֵן אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר "בְּטַח בַּה'"
שֶׁלְקָטָה וְחִבְּרָה.

מה אמר לך, ידידי היקר! עבודה רבה עשית, ותהלה לאל, יצא יפה מאד, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה באמת לבטח בו ותברך, כי העקר הוא בטחון, והבטחון תלוי באמונה הקדושה, ואף שיש הרבה שרוצים להפריד בין אמונה לבטחון, ואומרים כי זה שני דברים, הינו אינו מכרח מי שמאמין בו ותברך, שגם יבטח בו ותברך, אבל באמת הם שניהם תלויים זה בזה, כי כשאדם מאמין בו ותברך, אשר הוא ותברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, עליו לבטח בו ותברך, שבודאי יעזר לו, ויצא מצרותיו, וכשאדם בוטח שהקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לו ויצא מצרותיו, ההכרח לו להאמין. וזה עקר שלמות האמונה, שמאמין שהוא ותברך מלנה אותו, והוא אתו ועמו בכל תנועה ותנועה, ובודאי הוא צופה ומביט על כל מה שעובר עלי, ואז בודאי יוציא אותי מהצרה הזו שנפלתי בה. ואם עדין לא יצאתי, זה סימן שעדין אני צריך לעבר אילו זכוכים וכו' וכו' לפי שרש נשמתי וכו' וכו', ובזה תלוייה האמונה הקדושה. ועל-כן אמונה ובטחון תלויים זה בזה, אלא מה? יש בני-אדם שמאמינים בו ותברך, אף הם כל-כף שבורים בעצמם, ומנחים בחלישות הדעת, שחושבים שכפי רבוי קלקול מעשיהם, הם אינם ראויים להושע. ובאמת זו טעות גדולה, כי בפרוש מובא במדרש שוחר טוב (תהלים לב) על פסוק: "רבים מכאובים לרשע, והבוטח בהגוי"ה חסד יסוכבנו", הינו אף שעובר על הרשע מכאובים רבים, אבל אם הרשע הזה יבטח בה, יסוכבנו חסדו ותברך, הינו שהפסוק בעצמו סובב על הרשע, שאפלו הוא רשע גמור במעשיו הרעים, עם כל זאת יחזק את עצמו במדת הבטחון, בודאי יעזר לו הקדוש-ברוך-הוא, עין שם; וכן הוא בילקוט שמעוני, עין שם.

חמדת לכבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם להיות רגיל לדבר עמו ותברך, אשר זה כל הענין של תפלה והתבודדות, שגלה לנו רבנו ז"ל, כי אמונה ובטחון תלויים בתפלה והתבודדות, שהאדם יהיה רגיל לדבר רק עמו ותברך; כי ברגע שאדם מאמין שהוא ותברך נמצא ובלעדיו אין שום נמצא, ורק בו

יש לבטח, על-פּן צָרִיכִים לְדַבֵּר רק אֵלָיו יתְבַרֵךְ, וְלֹא לְבַקֵּשׁ מִזִּוְלָתוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי לֹא יוֹעִיל כָּלֵל, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רק בְּיָדוֹ יתְבַרֵךְ. וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר וְלִשְׁחַט מִהַלֵּב אֵלָיו יתְבַרֵךְ, וְלִסְפֹּר אֶת כָּל לְבוֹ וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְזֶה גַם-כֵּן נִכְנָס בְּגֵדֵר אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, כִּי לֹא יְדַבֵּר הָאָדָם עִמּוֹ יתְבַרֵךְ כְּשֵׁאִין לוֹ אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, וּמֵאִין יוֹדְעִים שְׁאָדָם זָכָה כָּבֹר לְאֲמוּנָה וּבִטְחוֹן? כְּשֵׁמְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יתְבַרֵךְ; כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֱמִתִּי וְהַבוֹטֵחַ הָאֱמִתִּי, הוּא תָּמִיד יְדַבֵּר רק אֵלָיו יתְבַרֵךְ.

אודות שְׁבִקְשָׁתָּ מִמְּנִי לְחַבֵּר קוּנְטֵרְס עַל מַעֲלַת אַמִּירַת סֹפֵר "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכָנִי בְּזִכְיוֹת חַנּוּם, וְהַדְּפִסְתִּי חֲמֶשֶׁת אַלְפִים סְפָרֵי "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְעַלֶּה לִי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה אֶלֶף דּוֹלָר, וְהַפְּצָתִי אֶת זֶה בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ בְּעִבּוּר פְּרוּטוֹת, כִּי חִזֹּר לִי סֵךְ הַכֹּל עֵרָךְ שֶׁל שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים דּוֹלָר עַל כָּל הַסְּפָרִים, דִּהְיֵנוּ שֶׁהִיָּה לִי הַפְּסָד עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף דּוֹלָר, עִם כָּל זֹאת מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֶׁמַּח, שְׁזִכִּיתִי לְהַפִּיץ אֶת הַ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" בְּכָל קְצוּי תָּבֵל, אִךְ בְּמָה שְׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ לְרַשֵּׁם קוּנְטֵרְס מִמַּעֲלַת לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַדּוֹר הַזֶּה נִקְרָא עֲקֵבְתָא דְּמִשְׁיחָא, בְּחִינַת עֲקֵבִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִדְּשִׁים בְּעֵקֶב, וְצָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וְזֶה כָּל הַקּוּנְטֵרְסִים שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכֻלִּים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וּבְלִשׁוֹנוֹת פְּשׁוּטִים לְהַמּוֹן-עַם, לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ שְׁלֵבֵל יתְיַאֲשׁוּ, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, דַּחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת. כִּי כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִפְלוּ חֲלָשׁוֹת, וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם אֲנִי אֲדַפִּיס קוּנְטֵרְס בְּעִבּוּר מַעֲלַת "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְבִנְי-אָדָם אֵין סְבָלְנוֹת לוֹמַר "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", כִּי אֲשֶׁר אֲנִי בְּעֵצְמִי רוֹאֶה, אַחַר שֶׁהַפְּצָתִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה סְפָרִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְהַפְּסָדָתִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה כֶּסֶף, עִם כָּל זֹאת הֵם תּוֹפְסִים אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים, וּבְזִכְוֹת זֶה יֵאמְרוּ גַם כְּבָר אֶת הַ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת". וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהַתְּלִמִּידִים הַדְּפִיסוּ כְּבָר מִמְּנִי הַרְבֵּה שִׁיחוֹת מִמַּעֲלַת

אמירת "לקוטי-תפלות", וכונדאי יופצו השיחות בין כלל נשמות ישראל, ועל-כן שם מובאים דבורים של התעוררות והתחזקות בעבור אמירת "לקוטי-תפלות", וגם הרבה ספורים ששמעתי מכל הדורות מאנשי שלומנו, איך שהספר הקדוש והנורא "לקוטי-תפלות" הניח אותם.

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק, ולומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר האמירה בעלמא מזככת את הנשמה, ואף שנדמה בהתחלה, כאלו הוא סתם אומר את המשניות וכו', ונראה כחוכא וטלולא וכו', עם כל זאת עליך להתחזק בזה מאד מאד, ולידע כי רבוי אמירת משניות מזכך את הנשמה מאד, עד שזוכה שנתגלה אליו נשמתו, כאשר ארע ל'בית יוסף', כמובא בספרו "מגיד מישרים", קחם נא משם.

מאחר שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא, שאתה יושב תמיד בציונו הקדוש של יוסף הצדיק, ראה להתפלל בכל יום שם, ולהתבודד עמו ותברך, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, ותזכיר גם אותי בתפלתך, שכבר אזכה לצאת מהגלות המרה הזו, ואזכה לעלות לארצנו הקדושה, וכן שאזכה להוציא מהכח אל הפעל לבנות את בית המדרש הגדול ביבנאל, ולבנות עיר על שם רבנו ז"ל ביבנאל "עיר ברסלב".

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שנה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשׁר י"ד שנט בנחל קנט

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. וכן תרגיל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, חק ולא יעבר, ותמסר נפשך על דבר זה, כי אמירת ח"י פרקים משניות הוא זכרון הנשמה, אשרי מי שזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, ואז לרב טוב הצפון יזכה.

ראה להתמיד בקצור שלחן ערוך למען תהיה בקי בהלכה, וכן תתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן היסוד והעקר בחיי האדם, והמדות הן בחינת צמצום, ואי אפשר לקבל את האורות, כי אם על-ידי מדת הצמצום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ח' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

אודות שפתתך וכו', תאמין לי, ידי ה'קור! שאני יודע היטב היטב את הכל וכו' וכו', אף מה לעשות?! ההכרח להיות עכשו סבלן, ולדם ולשתק וכו' וכו'.

חמדת לבבי! האדם נפר בכיסו, בכוסו ובכעסו (ערובין פה:), ולפי ההקדמות של רבנו ז"ל, האדם נפר יותר בכיסו, כי בפרוש גלה לנו, אשר המדינה של עשירות הם המתעבים והירודים והנפולים ביותר, ומי שנוכנס, רחמנא לצלן, בתאות קמון, הוא פבר

עָלוּ לְעֵבֶר אֶת כָּל הָעֵבֹדָה וְזָה שֶׁבְעוּלָם וְכוּ' (עֵינֵי סְפִירֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יב, מִהַבְעֵל תְּפִלָּה).

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְתִקְרַב אֶת בְּנֵי-אָדָם אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת, יִהְיֶה גַם לָךְ, וּמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל (הַלְכוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַלְכָה א') מְפָרֵשׁ אֶת הַמְּשָׁנָה (רֹאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ג' מְשָׁנָה ח'): כָּל הַמְּחִיב בַּדָּבָר, מוֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חוֹבָתָם, הֵינּוּ מִי שֶׁמְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ מְחִיב בַּדָּבָר, הוּא דִּיקָא יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חוֹבָתָם; וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמָךְ כָּל-כָּף שָׁבוּר, כָּל-כָּף רְחוּק וְכָל-כָּף מְבֹהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ בְּךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְגַלוֹת וּלְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקֹר רָאָה לְעוֹרֵר אוֹתָם עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְעַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת וְעַל צְדָקָה, שְׁגִדוּלָה צְדָקָה הַמְקַרְבֶּת אֶת הַגְּאֻלָּה (בְּבֹא בְּתָרָא י.). וְעַקֵּר הַצְּדָקָה הִיא בְּעֵבוֹר הַדְּפִסַּת סְפִירֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שם.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת הַטְּלָגְרָם עִם הַנְּחוּם אֲבֵלִים. וְהָיִיתׁ שְׁהִיּוֹם נִגְמְרוּ אֲצִלֵי שְׁלֹשִׁים יְמֵי הָאֲבֵל, בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַשְׁתַּתְּפוּתְךָ בְּצַעְרִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנִזְכֶּה לְהַשְׁתַּתֵּף יַחַד בְּשִׂמְחוֹת, וְלִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְתִרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ט' פסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּמָה שְׁאַתָּה מְתוֹלָנִן עַל עֲנָנֵי הַחַנוּף. תֵּאֲמִין לִי, שֶׁהִיָּה בְּדַעְתִּי
כָּבֵר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים לְכַתֵּב כַּמָּה סְפָרִים בְּעֲנָנֵי חַנוּף, לֹא רַק
קוֹנְטְרָסִים, כִּי הַחַנוּף הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הַיְהוּדוֹת, וְעַל-פִּי-רֹב
לוֹקָחִים מְלַמְּדִים שְׁלוּמִיָּאִלִים וְכו', אַבְרָכִים שְׁאִין לָהֶם פְּרִנְסָה
נַעֲשִׂים בְּשַׁעַת דְּחַק גְּדוֹל מְלַמְּדִים וְכו' וְכו', וְעוֹד עוֹשִׂים טוֹבָה שֶׁהֵם
מְלַמְּדִים וְכו' וְכו', וְזֶה נֶכֶר אַחֲר־כֵּן עַל הַיְלָדִים. וְאִם הֵייתִי מְסַפֵּר
לְךָ אֶחָד מִנֵּי אֵלֶיךָ מָה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה קוֹרָה כְּהִיּוֹם בְּחַנוּף בִּישִׁיבוֹת,
הֵייתִי נִבְהָל וְנִשְׁתַּמֵּם. וּבְדִידֵי הַזֶּה עֲבָדָא, לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם, אֲלֵא
כַּמָּה מְאוֹת, מֵה שֶׁקָּרָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּישִׁיבוֹת וּבְחֻדְרִים, בּוֹשָׁה
וְחֻרְפָּה לְסַפֵּר. וְאֵתָּן לְךָ דְּגָמָא אַחַת, פֶּעַם בָּא בְּנֵי הַבֵּיתָה מִן הַחֻדְרֵי
עִם לְחֵי אֲדָמָה, עַד שֶׁרָאוּ סִימָן חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת בּוֹלְטוֹת כְּמֵרָאָה אֲדָם
עַל לְחֵיָו. וְשְׁאֵלְתִי אוֹתוֹ: מִדּוּעַ הִכָּה אוֹתָךְ הַמְּלַמֵּד? וְהַשִּׁיב לִי
בְּפִשְׁטוּת, שֶׁהַמְּלַמֵּד אָמַר לַיְלָדִים לְדַפְדֵּף בְּגִמְרָא לְהַמְהַרְשָׁ"א (וּבְנֵי
סֵף הַכֹּל הָיָה בְּגִיל תַּשְׁע, אֲשֶׁר אֵף פֶּעַם לֹא שָׁמַע מֵה זֶה הַמְהַרְשָׁ"א
וּמִי זֶה הַמְהַרְשָׁ"א וְאִיפֹה הַמְהַרְשָׁ"א), וּמֵאַחֵר שֶׁלֹּא מְצָאתִי וְלֹא
יָדַעְתִּי מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, סָטֵר לִי בְּעֲצָמָה רַבָּה... שְׁאֵלְתִּיו: הֲאִם
יְלָדִים אַחֲרִים כֵּן יָדְעוּ? אָמַר: גַּם הֵם לֹא יָדְעוּ, אֵף הֵייתִי שְׁאֲנִי יוֹשֵׁב
סְמוּךְ לוֹ, הַכְּנִיס אֶת כַּעֲסוֹ בִּי רֵאשׁוֹנָה... וְתֵאֲמִין לִי, יְדִידֵי, שֶׁהִלְכְּתִי
לְבָרֵךְ אֶת כָּל הַסְּפוּר, וְרֵאיתִי שֶׁהוּא אֲמַת לְאֲמַתָּה. וּכְשֶׁדַּבַּרְתִּי עִם
הַמְּנַהֵל, בְּמָקוֹם לְבַקֵּשׁ מְחִילָה וְלוֹמַר סְלִיחָה, אוֹ שְׁנִרְאָה לְתַקֵּן
הַמְּעֻנָת וְכו', עוֹד אָמַר לִי מוֹסֵר לְמָה אֲנִי מְתַעַרֵב בְּחֻדְרֵי... וְלֹא יָדַעְתִּי
אִם לְצַחֵק אוֹ לְכַכּוֹת בְּשַׁעַת מַעֲשָׂה, אֵף בְּעֲצָמֵי חֻשְׁבָּתִי, שִׁיבוֹא

היום, וְאָכְתָב סֵפֶר עֵבֶה עַל נוֹשֵׂא הַחֲנוּךְ בְּתִלְמוּד־תּוֹרָה, וְאִיךָ מְלַמֵּד צָרִיךְ לִהְיוֹת. וְאֵגֵב אֲמַרְתִּי לוֹ אֲזַ בֵּין הַדְּבָרִים: הֲלֹא לַמּוֹד גִּמְרָא הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת, כִּי מִשָּׁם נּוֹבְעוֹת כָּל הַהִלְכוֹת שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, וּמִהַגְמְרָא אָנוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל חַיּוּתֵנוּ, וְאִם לֹא יִכְנִיסוּ חֲשֵׁק לַתְּלָמִיד בְּלַמּוּד גִּמְרָא, אֲזַ לְבַסּוּף יֵצֵא לְגַמְרֵי מִהַיְהוּדוּת, כִּפְאֲשֶׁר עֵינֵי רְאוּ כַּמָּה בַּחּוּרִים, שֶׁיֵּצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה רַק בְּעֵטָּיִם שֶׁל מְלַמְדִים כְּאֵלוֹ. וְאֶת הַלַּמּוּד גִּמְרָא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כָּל־כֶּף בְּנִקְל לַתְּלָמִיד, וּלְהַלְבִּישׁוֹ בְּכָל־כֶּף הַרְבֵּה סְפוּרִים, וּלְחַלְקוֹ בְּכָל־כֶּף הַרְבֵּה חֲלוּקוֹת וּפְרוּרִים, עַד שֶׁהַתְּלָמִיד בְּעֵצְמוֹ יִשְׁתַּדֵּל לְהַתְעַנֵּן בְּלַמּוּד. וְאֲמַרְתִּי לוֹ גַּם־כֵּן, שֶׁיִּשְׁאֵל בַּחּוּרִים גְּדוּלִים בִּישִׁיבוֹת — מַה הָרְאִישֵׁי־תְבוּת שֶׁל מִהַרְשֵׁ"א, הֵאֵם יִדְעוּ מַה זֶה...

וּבְאֵמַת צָרִיכִים קַדָּם לְהַסְבִּיר מַהִי הַגְּמְרָא? וּמַה זֶה פְּרוּשׁ רִשׁ"ו וּמַה זֶה תּוֹסְפוֹת, וּמַה זֶה הָרְא"ש וְהָרִי"ף וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁצָּרִיכִים לְהַסְבִּיר שֶׁיֵּשׁ חֲדוּשֵׁי הַלְכוֹת מִהַגְּאוּן הָאֲמִתִּי ר' שְׁלֵמָה אֱלִיעֶזֶר אֵינְדִּישׁ, שֶׁזֶה הָרְאִישֵׁי תְבוּת שֶׁל מִהַרְשֵׁ"א, וְזֶה מְדַפֵּס בְּכָל גִּמְרָא בְּסוּפָה, וְכֵן לְהַסְבִּיר אֶת כָּל חֲלוּקֵי הַמְּפָרְשִׁים. וּבִשְׁעָה שֶׁדַּבַּרְתִּי עִמוֹ, רְאִיתִי שֶׁהַמְּנַהֵל גַּם־כֵּן בּוֹר וְעַם הָאֶרֶץ... וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַקִּיר וְלֹא אֵלָיו. וְאַחֲר־כֶּף הַלְכָתִי וְעֲשִׂיתִי תַחֲקִיר בֵּין כַּמָּה בַּחּוּרִים גְּדוּלִים, וְשֶׁאֲלַתִּי אוֹתָם: מַה הֵם הָרְאִישֵׁי תְבוּת שֶׁל מִהַרְשֵׁ"א? וְתֹאמִין לִי, יְדִידִי! שֶׁאֵף בַּחוּר לֹא יִדְע... בַּחּוּרִים בְּנֵי י"ח י"ט כ' שָׁנִים, וְאֵף שֶׁהַדְּבָר מְגַחֵךְ, תֹּאמִין לִי שֶׁזֶה מְכַאֵב יוֹתֵר, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל שְׂמוּסָרִים אֶת הַיְלָדִים לְמַלְמְדִים מְקַלְקְלִים. וַיֵּשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר, רַק נִתְתִּי לָךְ דְּגָמָא אַחַת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא סוּף כָּל סוּף לְהוֹצִיא חֲבוּר עַל חֲנוּךְ, כִּי חֲנוּךְ הַיְלָדִים הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת. הֵן אֵמַת שֶׁיְהִיָּה עַל זֶה הַרְבֵּה בַקְּנִת, אֵף צָרִיכִים לְהַתְאָזֵר בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

וּמַה שֶׁקּוֹרָה בְּתִלְמוּד תּוֹרָה שֶׁלְכֶם אֵינִי יוֹדֵעַ, וְזֶה דְּבָר שֶׁאֵינִי שׂוֹף אֵלָי, רַק אֲנִי מְדַבֵּר בְּכִלְלִיּוֹת.

בְּמוֹצָאֵי־שַׁבָּת שֶׁעֲבַר כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְתָּב דֵּי אֶרֶץ, וְשָׁם שֶׁפְּכַתִּי

אֶת לְבִי עַל הָעֲקוּוּצִים שֶׁהָיוּ בְּמִכְתָּבְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ לְדַעַת, שָׂאִין לִי שׁוּם בְּנִיחָה בְּשׁוּם דְּבָר, רַק לְגַלּוּת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזוֹ כָּל חֵיוֹתִי וְתַקְנֹתַי וּרְצוֹנִי. וְלִכֵּן לִפְנֵי שְׂמֵד דְּבָרִים עָלֶי לְשׁוֹן-הָרַע, כְּדָאִי לָךְ לְעֵינַי הֵיטֵב הֵיטֵב מֶה וּמִי וְאִימַת.

וְדָרְךָ אַנְכּ, בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שֶׁהַקְּבָלָן רָץ עִם הָעֲנִינִים, אֲגַלֶּה לָּךְ סוּד, שֶׁכָּבֵר הַיּוֹם אֵינּוּ סוּד, וְדָבָר זֶה נִתְּוֹדַע לִי בְּשָׁבוּעַ זֶה, אַחֵר שֶׁשָּׁלַחְתִּי לָּךְ אֶת הַמִּכְתָּב הַנִּי"ל מִהַמוֹעֵצָה הַמְּקוֹמִית, שֶׁעָקַר הַמְּסִית וּמִדִּיחַ וְהַמַּעֲכָב אֶת בְּנִית בֵּית-הַמְּדַרְשׁ הוּא לֹא אַחֵר אֲלֵא "הַרֵב הַמְּקוֹמִי" ... תִּאֲמִין לְזֶה אוֹ לֹא, אֲבָל זוֹ הַמְּצִיאֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה נִכְנָסָה בּוֹ רִיחַ שְׁטוּת כְּזוֹ, כִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָנִי אֶת שְׁלִי אוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל, אֲבָל הַפַּעַר בֵּינִי לְבִינּוֹ כְּכָר גְּדוֹל כְּמוֹ יָם הַתֵּיכוֹן. וְלְדַעַתִּי, כְּכָר אֵף פַּעַם לֹא יִתְחַבֵּר. וְעַל-כֵּן אֵתָה בְּתוֹר עוֹרֵף-דִּין, עָלֶיךָ לְהִיּוֹת מְמַלָּח, וְלִהְבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ, שֶׁנִּזְדַּכְּךָ מִחוּ וְנִדְעָתוֹ, וְזוּכָה לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וְלִהְתִּישֵׁב הֵיטֵב הֵיטֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מֶה וּמִי וְאִימַת; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַהַתְּבוֹדוֹת מְזַכְּכֹת אֶת הָאָדָם, עַד שְׁזוּכָה לְהִבִּין דְּבָרִים אֲשֶׁר קָשָׁה לְהִבִּין לְאַחֵר. וְזוֹ כָּל הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוֹת, שֶׁהָאָדָם זוּכָה לְזַכֵּף עַל-יְדֵי-זֶה אֶת מִחוּ, עַד שֶׁנִּתְבָּרֵר אֲצֻלוֹ, שָׂאִין לוֹ אֵף אֶחָד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ. וּכְאֵמַת אַחֵר יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, זוּכִים לִידַע, כִּי הָאָדָם אֵין לוֹ אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיְקָר! לְהַכְּנִים בְּדַעַתְךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תִרְצָה רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזִּי יִשְׁתַּנֶּה כָּל הַלֵּךְ מִחֲשַׁבְתְּךָ לְגַמְרִי, וּכְכָר תִּסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרַת, וְלֹא תִהְיֶה כָּל-כֶּף נְאִיבִי לְהִאֲמִין לְכָל אֶחָד. הֵן אֲמַת צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, שְׁנֵה מְצַד אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁצְרִיכִים לְאַהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְצַד נִשְׁמָתוֹ, אֲבָל מְצַד הָאִישִׁיּוֹת שֶׁלוֹ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד. וּבְשִׁבִיל זֶה אָנִי תְּמִיד אוֹמֵר, שֶׁאֲסוּר לִילֵךְ

אחר אדם בעינים עצומות, אדרבה אם יש עליו בקרת, שתכף ומיד יאמרו לו את זה, או ישאלו ממנו חנות דעתו — מה ולמה ואימת.

חמדת לבבי! אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתתחיל מעכשו התחלה חדשה, ותיחד לעצמך איזו שעה ביום לדבר עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך עמו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, ותספור לו כל אשר עם לבבך בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו. וזה יכניס בך ישוב הדעת אמתי. וכן ראה לגנב מהזמנים שלך ללמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש. ובזכות זה תזכה לכל טוב אמתי ונצחי, עד שתזכה להכלל לגמרי בו יתברך, ותהפך את הגשמיות לרוחניות. וכמו שאתה עורך-דין בגשמיות, תהיה עורך-דין ברוחניות, לבקש ולהתחנן על עם ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד הצלחתך.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ט' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המאה וחמשים שקלים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתקו ממך כל הדינים, ותזכה להכלל בו יתברך באמת.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועליך לדעת, כי בזה העולם עוברים על כל אחד משברים וגלים, ואשרי מי

אֲשֶׁר י"ד שסב בַּנְחַל קסה

שְׁזוּכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, כִּי בְּלִי חֲזוּק אֵי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד כָּלֵל, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּדָבָר רַבְּנוּ ו"ל, הַהֲכָרַח לְהִיּוֹת חֲזוּק, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְאַחֵז אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבְּנוּ ו"ל. וּבְאַמַּת כָּל הָעִנְיָן שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הוּא הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, הַתְּחַזְּקוֹת כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַשְּׁנָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר: מְעַן דְּאֶרְף הֵיטֵן דְּעַם שְׁלֵאָף (צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁנָה); כִּי כְּשֹׁאֲדָם יִשָּׁן, אֲזִי מַחֵו בִּישׁוּב הַדַּעַת, מַה שְׂאִין כֵּן כְּשֹׁאִין הָאֲדָם יִשָּׁן, אֲזִי הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל. עַל-כֵּן אַתָּה צְרִיף לְרְאוּת לִישָׁן, וְאִם קָשָׁה לָךְ לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה תִּקְוִן חֲצוֹת, תֹּאמַר עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, עַל-כָּל-פָּנִים טוֹב מְאֹד לַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת לְלַכֵּת לִישָׁן מְקַדָּם, וְעַל-יַד־זֶה יְכוּלִים לְקוּם מְקַדָּם.

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יְתַבְּרָךְ, וְתַדַּע שֶׁהוּא יְתַבְּרָךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה, וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ, וּבְכָל דְּבָר וְדָבָר — שֶׁם גָּנוּז אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין בְּלַעֲדִיו יְתַבְּרָךְ כָּלֵל; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּעַמֵּק בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָךְ שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁר הוּא רַק לְבוֹשׁ לְגַבִּי רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְצְרִיף תְּמִיד לְגַלוֹת אֶת הָאֱלֻקוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַלְּבוּשׁ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בַּפְּרָטִיּוֹת כָּל דְּבָר וְאֵל תַּתְּבִישׁ, וְאִינִי מַתְּעַצְבֵּן אֲדַרְבָּה זוֹ שֶׁמְחַתִּי לַעֲזוֹר לָךְ וּלְהַחֲזִיחָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ.

רְאֵה לְדוֹן אֶת אַחִיוֹתֶיךָ לְכַף זְכוּת, כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר, צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַדְּבָאוֹן לֹא יָבִיא אוֹתְךָ אֶל שׁוֹם דְּבָר, אֶלֶּא שְׂתַפְּלִי, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַל-כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה בְּאַמֶּת תִּרְאִי יְשׁוּעָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְשִׂמְחָה, אֲזִי זוֹכֶה אַחֲרֶיךָ לְיְשׁוּעָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח תָּמִיד!

נָא וְנָא רְאִי לְכַתֵּב לִי בְּכֹל פַּעַם וְאֵל תִּתְבַּיְשִׁי, וְאֲנִי אֶשְׂתַּדֵּל לַעֲזוֹר לָךְ בְּמָה שְׂאֲנִי יְכוֹל; הֵן בְּתַפְּלָה וּבִקְשָׁה, וְהֵן בְּדַבְרֵי חִזּוֹק וְעִדוּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְנִי לְמִצָּא בְּן-זוּג אֲמִתִּי וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיטִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְשִׁמֵּר עַל כְּבוֹד עֲצָמְךָ וְעַל כְּבוֹד הַמְּשַׁפְּחָה וְתַחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכֹל מְקוֹם, וּמִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַבֵּא, וְיוֹתֵר טוֹב לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחָמִים וּמוֹחֵל עַל הַכֹּל, אִם רַק שָׁבִים בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

אָשֶׁר י"ד שסה בַּנְחָל קסז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְאֵי מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתִזְכְּנִי בְּאַמֶּת לָבוֹא אֶל
תְּכֵלִיתְךָ, וְתִכְנִי בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבִקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׂאֵתָ
צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מִבְּקֶשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד
מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְקַחַת מִהַשָּׁמַיִם זֵית שֶׁנִּשְׂאָר בַּנְּרוֹת וְלִמְרֹחַ
וְכוֹ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה וְתַפְקֵדִי.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה
תְּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְשְׂיִהְיֶה דְגָמָא חַיָּה
לְיִלְדָיו, כִּי כִּשְׂהִילָדִים רוֹאִים שְׂהֶאֱבֵא לוֹמֵד אֲזַ גַּם הֵם יִלְמְדוּ,
וְהַעֲקֹר רְאֵי שְׂבִייתָךְ יִהְיֶה תְּמִיד בֵּית שֶׁל שְׂמִחָה וְאַהֲבָה וְסִבְלָנוֹת
בְּלֵי צְעָקוֹת, וְאֲזַ תַּצְּלִיחִי מְאֹד עִם יְלָדֶיךָ.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף תִּזְכְּוּ לְצֵאת מִכָּל
הַחֻבוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם אֶךְ טוֹב בְּבֵית.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּמָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׁשִׁמְעֵתָ לְדִבְרִי עָלַי רַע לְשׁוֹן-הֶרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', תִּצְמִיחַ לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׁנֵה עֵקֶר הַצְּלָחָתִי, כִּי כָּל מָה שְׁמִדְבָּרִים עָלַי, זֶה עוֹזֵר לִי הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתִי שְׁלֵא אֶפֶל בְּאִיזוֹ גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. עַל-כֵּן הוּא מְעֲמִיד עָלַי תָּמִיד נֹחֲשִׁים וְעֹקְרָבִים הַמְּדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר.

מָה אֵמֵר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, שְׁנִבְרַח מִכָּל מִינֵי לְצִים וּבְעֲלֵי מַחְלָקוֹת, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ לְגִמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַתְּכָלִית שְׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם עֵסֶק בְּשׁוֹם מַחְלָקוֹת שְׁבָעוּלָם, רַק יִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים.

וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל כָּלָם שָׂרֵשֶׁם בְּאַמוּנָה, בְּאַחֲדוּת פְּשׁוּטָה, אֵךְ לְמַעְלָה פַּה הֵן פְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'; וְזֶה עֵקֶר הַשְּׂמִחָה לְמַעְלָה — כְּשִׁפְעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת מְשֻׁנוֹת בְּאַחֲדוּת, וְעַל-כֵּן חֲמוּר לְשׁוֹן-הֶרַע יוֹתֵר מִעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשְׂפִיכוֹת דָּמִים, כִּי דְבַר זֶה צְרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל בְּרִיָּה יֵשׁ לָהּ דְּעָה אַחֲרָת, כִּי כָמוֹ שְׁפָרְצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים, כֵּן דְּעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס, סִימָן י'), וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשׁוֹת אוֹתָם יַחַד, אֲבָל עַל-כֵּן-פְּנִים בְּדִבְרֵי אַחֲדוּת הֵם צְרִיכִים לְהַחְזִיק יַחַד, הֵינּוּ בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשִׁאֲדָם דְּבוּק בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵךְ פְּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ טְעָנוֹת עַל זׁלְתוֹ, כִּי מָה יֵשׁ לִי עִם זׁלְתִי? ! עַל אֵךְ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לִי מָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, אֵינִי לִי אֶתְךָ שׁוֹם דְּבַר.

וְזֶה מְרָמֵז בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ: "וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם

מראשותיו". וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חלין צא): מַלְמֵד, שֶׁהִתְקַבְּצוּ כָּל אוֹתָן הָאֲבָנִים אֶל מְקוֹם אֶחָד, וְכָל אֶחָד אָמַר: עָלֵי יָנִיחַ צַדִּיק רֵאשׁוּ, וְכֻלָּם נִבְלְעוּ בְּאֶחָד; הֵינּוּ כִּי הָאֲבָנִים מְרַמְזוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד הֵיא אֶבֶן יִקְרָה בְּכֶתֶר הַמְּלָךְ, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'); וּבְיַדָּאֵי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ בּוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וּבִיחַד הֵיךָ נִבְנְהָ בְּנִין נִפְלָא, אִף זֹהֵי הַגְּלוּת, שְׂאִין הָאֲבָנִים רוּצוֹת לְהִתְאַחַד יַחַד, כְּדֵי לְבַנוֹת בְּזֵה בְּנִין, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁמַּגְלִים רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי כָּל הָאֲבָנִים מִתְאַחַדוֹת בְּאֶבֶן אַחַת, שֶׁהֵיא הַצַּדִּיק, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִזְכֶּה לְבָרַח מִכָּל מִינֵי בְּעָלֵי מַחְלָקַת וּבְעָלֵי לְשׁוֹן-הָרַע, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם דִּין וּדְבָרִים, כִּי הֵם סֹתֵם יִבְלְבְּלוּ לוֹ אֶת הַמַּח, וַיִּקְרְרוּ אוֹתוֹ מַעְבֻּדְתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

בְּעֵינֵי דְבַר רַבְּנֵי ז"ל עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנֵי ז"ל אֵינּוּ מְצַמְצָם בְּשׁוֹם בְּן-אָדָם, אֲלֹא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲצָמוֹ אֶת אוֹר רַבְּנֵי ז"ל, וַיְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וּלְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלִמְצָא אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּאֲמַת, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ טוֹב הַרְבֵּה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן לָמָּה צָרִיכִים לִילֵךְ לְמְקוֹם כְּזֶה שֶׁמַּחְלִישִׁים אֶת דַּעַתוֹ.

וּבְעֵינֵי מַחְלָקַת, כָּכָר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל: כְּשֵׁיִשׁ שְׁלוֹם בְּעִיר, הוּא מִפְּנֵי שְׂאִין בְּרִדְעַת בְּעִיר, אֲבָל כְּשֵׁיִשׁ בְּרִדְעַת, אֲזַי מִמִּילָא יֵשׁ הַבְּדִלָּה, דְּהֵינּוּ שֵׁיִשׁ אֲנָשִׁים שְׁנוּטִים לְהִבְרִדְעַת וּדְבָקִים בּוֹ, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׁחוּלְקִים עָלָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סד); נִמְצָאִים אָנּוּ לְמַדִּים, כִּי מִי שְׁחוּלְק, הוּא מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת, וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ הַדַּעַת הָאֲמַתִּית, "אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת כִּי הַיְי"ה הוּא הָאֱלֹקִים" (שְׁמוֹת ד, לה), אֲזַי אִף פַּעַם לֹא יִחְלַק עַל הַשְּׂנִי. תִּאֲמִין לִי, שְׁגָם לִי עוֹשִׂים כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיְסוּרִים, וְגוֹרְמִים לִי הַפְּסָדִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; מַה יִּהְיֶה כָּכָר אִם אֲנִי אֲדַבֵּר עַל פְּלוֹנִי?! אֲנִי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדִיקָא בְּזָכוֹת זֶה שְׁמַדְבָּרִים עָלַי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹנֶה לִי בְּנִינִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁר

בזכות שְׁמַדְבָּרִים על הָאָדָם וְחוֹלְקִים עָלָיו, הַצְדִּיק נוֹטֵל אֵלֹה
הָאֲבָנִים וּמַחְבֵּר אוֹתָן, וּבּוֹנֵה מִהֵן בְּתִים וְכוּ' (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צו).

וְעַל-כֵּן, אָהוּבִי, אָחִי הַיֵּקָר! אַל תַּעֲשֶׂה עֶסֶק מִכָּל אֵלֹה הַחוֹלְקִים
עָלֵינוּ, רַק לְדַבֵּק אֶת עַצְמָנוּ בּוֹ יְתָבְרָךְ, וּלְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ. וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת
דִּרְכָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיֵּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְמָסוֹר אֶת נַפְשְׁךָ לֹמֵר בְּכָל מוֹצְאֵי-שַׁבָּת שְׁעוֹר, וְתַעֲשֶׂה
סְעֻדַת מְלוּגָה-מְלֻכָּה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלֵיהֶם. וּמְאֹד מְאֹד
אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַע, שְׁפָעַם בְּשָׁבוּעִים אֶתָּה נוֹסֵעַ לְבִגְי־בְּרַק לֹמֵר שָׁם
שְׁעוֹר. מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיֵּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי וּמִכָּל שְׁפָן בְּכַתֵּב
לְרָשִׁים לְךָ אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן, שְׁמַדְבָּרִים מִמָּנוּ יְתָבְרָךְ וּמִרְבָּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר
הַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּיּוֹת; כִּי כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר מִמָּנוּ יְתָבְרָךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתָבְרָךְ בְּעוֹלָם,
כִּי בְּאֲמַת הַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, אֲלָא הַגּוֹף וְהָעוֹלָם מְכַסִּים
אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וּכְשֶׁמְדַבְּרִים מִמָּנוּ יְתָבְרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְגַלִּים אֶת
הַלְבוּשׁ וְהַפְּסוּי. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַדְבֵּר תְּמִיד מִמָּנוּ יְתָבְרָךְ,
וּכְמוֹ-כֵן הוּא בְּעֲנִיָּן רְבָנוּ ו"ל, כִּי רְבָנוּ ו"ל הוּא נֶעְלָם נֶעְלָם מִכָּל

העולמות, ובפֶּרֶט מהעולם הַזֶּה. וְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוֹנֵא אוֹתוֹ מֵאֵד מֵאֵד, וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁרַק חוֹגֵר מִתְנַיִו לְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר. וְכַשְּׁמִדְבָּרִים מֵרַבְּנוּ ז"ל וּמַגְלִים אוֹתוֹ, בְּזֶה פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה טוֹבוֹת לְעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּדְבַּר מֵרַבְּנוּ ז"ל כָּל יוֹם יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם פֶּעַם בְּשָׁבוֹעַ — לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְדַבֵּר יַחַד מֵרַבְּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת-הַקֹּדֶשׁ, וְאֵל תִּהְיֶה קִטָּן בְּעֵינֶיךָ, וְתִסְפָּר לָהֶם כָּל מִינֵי שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים שְׂזָכִיתָ לְשִׁמְעַע בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וּבּוֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ גַם בְּגַשְׁמִיּוֹת, כִּי לֹא יַעֲזֹב הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹתָךְ.

וְהִנֵּה מֵאֵד שׁוֹנֵפְטָרָה אֲמִי נִשְׁמָתָה עֵדֶן, הַתְּחַלְתִּי לְלַמֵּד בֵּין מְנַחָה לְמַעְרִיב "לְקוּטֵי-מוֹהַר" לְטוֹבַת נִשְׁמָתָה, כִּי כֵן מוּבָא מִמוֹהַרנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר לְמוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהַר" מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה כָּמוֹ לְמוֹד מְשֻׁנּוֹת, וְעַל-כֵּן בֵּין מְנַחָה לְמַעְרִיב אֲנִי לוֹמֵד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-מוֹהַר", וְהַכֵּל מְקַלֵּט, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַעֲשׂוּ מִזֶּה שְׂכָפוֹל, וְזֶה יִהְיֶה עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר".

ר' נַחְמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר הִזָּה רָגִיל לְסַפֵּר, שֶׁתְּמִיד כְּשֶׁהֵלֵךְ עִם מוֹהַרנ"ת ז"ל, הִזָּה מְסַתְּפֵל עַל פְּנָיו, וְאֵף פֶּעַם לֹא הִבְחִין אֶצְלוֹ הַפֶּרֶשׁ בֵּין קֹדֶם הַצָּרָה לְאַחַר הַצָּרָה, כִּי אֶצְלוֹ הִיְתָה הַצָּרָה וְהִישׁוּעָה שְׁווֹת מְרַב אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן שֶׁהָיוּ לוֹ בּו יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל קֹדֶם הַתְּפִלָּה וְאַחַר הַתְּפִלָּה, אִז רָאָה שְׁנוֵי גְדוּל, כִּי בְּכָל פֶּעַם שֶׁחֲזַר מִהַתְּבוּדוֹת, הִזָּה עֲגִיז אַחַר לְגַמְרִי. וְכַעֲיֵן שֶׁאָמַר פֶּעַם רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁהִזָּה הוֹלֵךְ לְהַתְּבוּדָד, וְכַשְּׁחֲזַר רָאָה כְּבָר עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי. עַל-כֵּן רָאוּי לָךְ, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שֶׁמִּדְבָּרִים אֲלִיו יִתְבַּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכֶּה. וְכֵן תְּכַנִּיס דְּבַר זֶה בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁיִלְכוּ לְהַתְּבוּדָד אֶפְלוֹ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְכֵן תְּעוֹרֵר אוֹתָם עַל לְמוֹד מְשֻׁנּוֹת, כִּי הַמְּשָׁנָה מְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּחוּץ.

הכפל הדבר, ראה שתהיה בכל מוצאי-שבת סעדת מלוה-מלכה או אצלך או אצל אחד מהחברים, ובניחד תדברו מדברי רבנו ו"ל. וכן תסע אחת לשבועים לבני-ברק, ותקבץ שם את כל תלמידי "היכל-הקדש", ותדברו יחד מעצות רבנו ו"ל, ואל תתפעל אם לא יבואו רק שנים שלשה, כי סוף כל סוף יהיה קבוץ גדול, כי דבר זה ברור, כשמדברים דבורים חמים, דבורים של רבנו ו"ל, דבורי התחזקות, אזי יבואו הרבה אנשים.

המאחל לך ברכה ותצלחה מן השמים...

י"ד שסח

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ט' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, וכל מי ששמח יותר — מצליח יותר בחייו. ועל-כן צריכים לעבוד העקר על נקדת השמחה, ולזכות לשמחה אי אפֿשר, כי אם על-ידי הרבה תפלה ובקשה, להיות רגיל לבקש ממנו יתברך בכל יום ויום:

"רבנו של עולם! זפני להיות בשמחה, רבנו של עולם, זפני להיות תמיד שמח ועליו "וכו' וכו', וירחיב את הדבור. וזו נקראת תפלה והתבודדות, הינו שהאדם עושה תפלה מדעת עצמו, ומדבר כל מה שעולה על לבו ונדעתו — זו תפלה, שאדם מחדש בדתו. ועל-כן ראה להרגיל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז תצליח את דרכך.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּה, כִּי זֶה הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוּת — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה הָאֲדָם
נַעֲשֶׂה כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הָאוֹרוֹת הַרוּחָנִיִּים, וְזוֹכֵה לְדַעַת, כִּי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. לֹא-כֵן
כְּשֶׁאֲדָם הוּא עָצוּב, אֲזִי נַעֲשֶׂה מַחוּ מְצַמְצָם, וְאִינוּ יְכוּל לְקַבֵּל אֶת
הָאוֹרוֹת הַרוּחָנִיִּים, וְאֵז מְמִילָא גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְחִבְרוֹ וְכוּ'
וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, עַד שֶׁמֵּאֲבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת.

זֶה עֲקָר הַבְּחִירָה שֶׁל הָאֲדָם — לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו
בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה, כִּי "יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר" (עֵין תְּהִלִּים
קמ"ד, ד), הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט נֵצֵא מִכָּאֵן וְכוּ', וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְהַחְדִּיר אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֶת הַשִּׂמְחָה
הָאֲמִתִּית, וְזֶה כְּבָר יְבִיא לּוֹ כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

חַס וְשְׁלוֹם, אָסוּר לְהַצְדִּיק שׁוֹם גָּנוֹב וְגוֹזֵל וְשׁוֹם עוֹלָה וְכוּ' וְכוּ',
אֲךָ צָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה הִבִּיא
אוֹתוֹ לְמַצְבוֹ, וְאֵפְלוּ אֵלּוֹ שֶׁמֵּאֲבָדִים אֶת עֲצָמָם לְדַעַת, גַּם-כֵּן צָרִיכִים
לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה הִבִּיא אוֹתָם אֶל מַעֲשֵׂיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם וּבְעֵד כָּל הַמְשַׁפְּחָה, שְׁיֵהיוּ לָכֶם רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵית.

תִּשְׁתַּדְּלִי שְׂיִבְדְּקוּ כָּל בְּנֵי הַמְשַׁפְּחָה אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית מִפְּנֵי שְׂאִין מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. וְלִפְעָמִים עַל-יְדֵי מְזוּזָה פְּסוּלָה, חֵס וְשָׁלוֹם, סוּבְלִים מֵה שְׂסוּבְלִים. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְזַכּוֹת אֶת כָּל בְּנֵי מְשַׁפְּחָתְךָ, שְׁתִּהְיֶינָה לָהֶם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פֶּסֶל ה'תש"ן.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּהְיֶה כָּל-כֶּף שָׁבוּר, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה. וְזֶה עָקֵר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוּכָה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הִרְדוּת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁלוֹ לְשִׁמְחָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע גָּלָה לָנוּ, שְׁיֵהוּדֵי אֵינוֹ לְבַד, אֲלָא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּלָךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמּוֹ. וּבְאַמַּת זֶה מוּבָא בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, רַק הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ בָּא וְחָדַשׁ אֶת זֶה, וְהַחֲדִיר אֶת זֶה לְעַבְדָּה וְלִמְעֻשָׁה. וּרְבִנּוּ וַיֵּלְכֵנוּ בָּא וּפְעַנַח וְגָלָה אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הֵינּוּ כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם גָּלָה מֵה שְׁקִיבֵל כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ בְּהַר סִינַי, שְׁזֶה כָּלֵל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְהַכֵּל מִפִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם גְּלוּיִים נוֹרְאִים וְנִסְתָּרִים עַד מְאֹד, עַד שֶׁבָּא הָאֶר"י הַקְּדוֹשׁ וְגָלָה וּפְעַנַח בְּדַבְּרֵי

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֶת הַסּוּדוֹת, הַרְנִים וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת הַמְרַמְזִים בָּהֶם, שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל כִּתְבֵי הָאָרֶזׁ"ל, שְׂיִכּוּלִים לְקִשׁוֹר כָּל מְאֵמֵר חַזׁ"ל, אֲפִלוּ הִלְכָה גְשָׁמִית אֶל רוּחַנִיּוֹת, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מִהַבְרִיאָה, וְאַחַר־כֵּן בָּא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, וְהוּא הָאִיר אֶת הָעוֹלָם עִם אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁהָאָדָם יָדַע, שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, עַד שֶׁבָּא רַבְנוּ זׁ"ל, וְהוּא פָּתַח אֶת הַפֶּה, הֵינּוּ שְׁלֹא מִסְפִּיק שְׂיֹדְעִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְשַׁיַּח עֲלֵינוּ, וְאִין שׁוֹם דְּרָךְ הַטְּבַע כָּלֵל, רַק הוּא יִתְבַּרְךָ מִנְהִיג אֶת כָּל אֶחָד בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת בְּדִרְךָ נֶעְלָם וְנִסְתָּר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא גַם צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אֵינוּ דוֹמֵה שְׁנֵי אֲנָשִׁים הַהוֹלְכִים זֶה עִם זֶה בְּיַחַד וְשׁוֹתְקִים, לְשְׁנֵי אֲנָשִׁים הַהוֹלְכִים יַחַד וּמְדַבְּרִים זֶה לְזֶה; כִּי עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא הַדְּבֹר; כִּי מֵה מְקִשֵׁר אָדָם אֶל זֹלָתוֹ? הַדְּבֹר שֶׁהוּא מְדַבֵּר, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן בָּאִין עֲרָךְ כָּלֵל אֵינָה דוֹמֵה הַיְדִיעָה כְּמוֹ הַדְּבֹר, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּזֶה מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ, שֶׁהוּא בְּאֵמֶת רוֹצֵה רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְדְכוּק בּוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיְקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתִשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתְּךָ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כָּל מֵה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי מֵה לָךְ עִם אַחֵרִים?! אַתָּה צְרִיךְ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לְתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂדָנִים אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן רפ"ב; וְכִמוֹ שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת אַחֵרִים לְכַף זְכוּת, כֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.

וּבְאֵמֶת אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְכֵן גַּם אֶת עֲצָמְךָ, אִז הַכֵּל יִלְךְ לָךְ בְּנִגְלָה.

נָא וְנָא רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

קעו אָשר י"ד שעא — י"ד שעב בַּנְחַל

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אָשֶׁר
הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי מַה קָרָה עִם הַגֵּט.

אֹדוֹת הָאֲבֹדוֹת שְׁאָבְדוּ לָךְ, תִּדְעַ שְׁצַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא יְתַבְרַךְ,
וּבְיַדָּי הַכֹּל בְּכּוֹנֵה עֲמֻקָּה וּבְהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, עַל-כֵּן
אֵל יִקְשֶׁה לָךְ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יְתַבְרַךְ, כִּי בְיַדָּי זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת
כְּנֻגַד הַצַּעַר שְׁצַעֲרַת אַחֲרִים אֶתָּה מְצַטְעֵר, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת,
כִּי בְיַדָּי עַל-יְדֵי רַבְנוּ ז"ל לֹא מְאָבְדִים, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁלֹא מִפְּסִידִים,
רְאֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ בְּכָל יוֹם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה
חֲמֵשׁ וְרִש"י, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וְנִעִימוֹת.

גַּם רְאֵה לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׁמַאד מְזַכֶּכֶת אֶת
הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְּפָנִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אָשֶׁר י"ד שַׁעַג בְּנַחַל קַעֲזו

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְבַדֶּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזו דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵה לְבַדֶּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וְהַתְּקֵדֶק מְאֹד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם עִם תְּפִלִּין.

רְאֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד עַל מָה שְׁאַתָּה אוֹכֵל, שְׂיִהְיֶה בְּכַשְׁרוֹת מְהֻדָּרֹת.

תִּמְרַח אֶת הַמָּקוֹם בְּנוֹזִילִין בְּכָל לַיְלָה, קִדְּם שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׂלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְצֵא, ט' כֶּסֶלּו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, לְהִיּוֹת תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, כִּי מִי שְׂשֵׁמֶחַ תְּמִיד, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א'). וְעַל אֵף שְׂשֵׁמֶחָה הִיא עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשֵׁמֶחָה. וְעַקֵּר הַשְּׂמֵחָה, שְׂתִהְלֶה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי, וְעַל אֵף שְׂעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְנִדְמָה לְךָ כְּאִלוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְנָה, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חֲשׁוֹב כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, וְהַשְּׂמֵחָה תִּמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

קעח אָשֶׁר י"ד שעד בַּנְחָל

רָאָה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רָאָה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר הַדְּבֹר שֶׁאָדָם
מְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ, הוּא הַשֵּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִכָּנֵס אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגָּה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת, וּמֵה גַם שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּבְיֵא
לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְהַעֲקָר אֶל תְּדַאֵג כָּל-כָּף מִמֶּה שֶׁעֲבַר עַל הָאָבָא
וְהָאֵמָא וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא שִׁיךְ אֵלֶיךָ כָּלֵל. עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ, הַדְּבֹר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ יַעֲזוֹר לְךָ לַעֲבֹר עַל
כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, וְרֵאוי לָנוּ לְשַׂמַּח מֵאֵד, שֶׁאֲנִי זוֹכִים לְדַעַת
מִרְבֵּנוּ ו'ל, כִּי מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל? ! וְזֶה עֲקָר יִשׁוּעָתָנוּ,
שֶׁאֲנִי יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו'ל, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה נִמְתָּקִים כָּל
הַדְּיָנִים מִמֶּנּוּ. וְעַל-כֵּן אֶל תִּפְחָד מִשׁוּם פְּחָדִים שֶׁל הַבָּל, וּבְיַדֵּי
תְּהִיָּה בְּרִיא. וְהַעֲקָר רַק הֲרַגְל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבַּרְךָ תָּמִיד, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר י"ד שַׁעַד בְּנַחַל קַעֲט

זֶה הוּא הָעֵקֶר. וּמוֹהַרְנֵ"ת ו"ל הִיָּה רְגִיל לֹמֵר — לָמָּה הוֹלַכְתָּ לֹו
הַעֲבוּדָה כְּסֻדְרָן? מִפְּנֵי שְׁפָל־כָּף הַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה
הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, עַד שְׁאִינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶפְלוֹ דְבָר גְּשָׁמִי
בְּלִי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת.

עַל־כֵּן גַּם אַתָּה הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו
יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לְבָבְךָ, וְכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, וְאֵז
תְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל בְּבִיתְךָ, וְתִהְיֶה דְגָמָא חֲזָה לְאִשְׁתְּךָ, וְעַל
אֵף שְׁאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁמָאֵד כּוֹאֵב לָךְ הַרְבֵּה דְבָרִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת הַיָּא הָעֵקֶר וְהִיסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְעַל־יְדֵי שְׁתִּתְּהִיָּה
סְבָלָן בְּפִרְט עִם יְלָדֶיךָ, אֵז תִּרְחִיב אֶת דַּעְתָּם. כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
רַבְּנוֹ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, סִימָן קז): הַבָּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם
כְּעֶסֶן, וְעַל־כֵּן כְּשֶׁהָאֵב הוּא סְבָלָן, מִמִּילָא זֹכִים הַיְלָדִים לְחַכְמָה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁאִנִּי יוֹדֵעִים מֵרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נִפְלָא
כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ. וְמָה הֵינִנו עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוֹ ו"ל?! וְעַל־כֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח
מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְצִיַּת אוֹתֵי וּלְקִים אֶת כָּל מָה שֶׁכְּתַבְתִּי לָךְ לְהִיּוֹת
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר שְׁנֵי הִיסוּדוֹת הָאֵלֶּה הֵם
הָעֵקָרִים בְּדַעַת רַבְּנוֹ ו"ל, וְכִשְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח בְּכָל יוֹם עִם הַנְּקוּדוֹת
טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְאִינוֹ מְנִיחַ בְּעֲצָמוֹ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרַגַּע,
עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכִשְׁמִדְבַר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ,
אִזִּי עַל־יְדֵי־זֶה יִמְתִּיק מִעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי דִינִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם אַתָּה מְקַבֵּל אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁאִנִּי כּוֹתֵב
לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ביצא, ט' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך
שהתחלת לומר בכל יום בבית מדרשי את כל ספר התהלים — אין
לתאר ואין לשער כלל, כי הוא המתקת הדינים באפן נפלא מאד
מאד, וידוע שהבעל-שם-טוב הקדוש אמר על הפסוק (תהלים קו, ב):
"מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו", הינו מי שרוצה למלל
ולהמתיק את גבורות ה' — ישמיע את כל תהלתו בפעם אחת, הינו
שיאמר בפעם אחת את כל ספר תהלים, ועל-ידי-זה ימתיק את כל
הדינים מעליו ומעל כל בני ביתו, ובפרטיות מעל מי שמזכיר את
שמו. ולכן ראה להזכיר את שמי בשעת אמירת התהלים, ולבקש
הרבה עלי, כי הבעל-דבר אורב מאד מאד על הבית-הכנסת ביבנאל,
והלביש את עצמו במי שהלביש, כאשר ידוע ומפרסם לכל, כי
"הרע-המקומי" עושה כל מיני מזמות למנע את הבנייה, אבל
הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, שפבר דלגתי על הרבה הרים יותר
גבוהים, כן אקפץ גם על ההר הקטן הזה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו להכניס את עצמנו באמונה
פשוטה, ולידע שהוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה
כלה, ובנדאי סוף כל סוף אחר הרע יתהפך ויתגלה הטוב הגנוז
שבכל מניעה ועכוב, ולעת עתה צריכים רק רחמים רבים להמשיך
את הקדוש-ברוך-הוא בתוף זה העולם, ולידע שפחות הדינים, שהם
בחינת שם אלקים, גנוזות ישועות גדולות, וזה כל סוד החיים,
להמתיק את הדינים, הינו במה שעובר על האדם צרות ויסורים,
שזה בכלל אלקים, שהוא שם של הטבע, צריכים לידע שהכל פסא

לְאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה "כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם הַיְיָ" אֶקְרָא" (תהלים קטז, יג), עַל-יְדֵי שְׂאֲגִבִיָּה אֶת הַכּוֹס שֶׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר אֱלֹקִים, עַל-יְדֵי-זֶה יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא, כִּי בִשְׁם הַיְיָ" אֶקְרָא, הֵינּוּ עַל-יְדֵי תַפְלָה וּבִקְשָׁה מוֹרִידִים אֶת שֵׁם הַיְיָ"ה, וּמִמְתִּיקִים אֶת הַדִּין שֶׁהוּא אֱלֹהִים, שְׁזֶה "כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם הַיְיָ" אֶקְרָא", וְזֶה גַם שֵׁם אֱהִי"ה וְשֵׁם אֲדֹנָי עוֹלָיִם כְּמִסְפַּר שֵׁם אֱלֹקִים, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִמְשִׁיכִים מִרְעוּא דְרַעְוִין, רְצוֹן שְׂבָרְצוֹנוֹת, שֶׁהוּא סוּד אֱקִי"ה אֶל סוּד הַמַּלְכוּת, שֶׁהוּא הַדִּין א' ד'י'ן, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדֹנָי, הֵינּוּ שְׁנַתְחַבֵּר כְּתָר אֶל מַלְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּק שֵׁם אֱלֹקִים. וְזֶה גַם הַכּוֹס"א עוֹלָה כְּמִסְפַּר אֱלֹקִים, כִּי כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכּוֹס כָּסֵא לְאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּק הַדִּין, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם דְּבָרִים אֵלָּה תָּמִיד בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְיָ! לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוִים וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. נָא וְנָא אֶל תִּתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקַת, רַק הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְצֵאת מִפְּעַם לְפַעַם אֶל הַשְּׂטַח, שֶׁשָּׂם צְרִיכִים לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְתִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיַחֲוִים וַיִּרְחַם עָלֶי, שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת שֵׁם אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ. וְאִם תּוּכַל לְהַזְכִּיר עַל הַשְּׂטַח הַזֶּה שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי עַל-יְדֵי אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, מְשֻׁדָּדִים אֶת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת הַטְּבַע. וְכִפִּי הַנְּרָאָה אֲנִי צָרִיךְ לְנִסִּים רַבִּים לְהַתְחִיל לְבָנוֹת, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ כְּמוֹ שְׂלֶקַח, וְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִי שֶׁהַלְבִּישׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתְךָ וּבְתַפְלָתִי, וְנִזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שער.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויצא, ט' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וינדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ו"ל.

ראה לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להיות תמיד בשמחה, ושמחה תביא לך רפואה שלמה. והעקר ראה להמשיך את השמחה בתוך אשתך וילדיך, באפן שביתך יהיה בית שמח תמיד, ובית שיש בו שמחה — השכינה שורה שם.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לריב עם אשתך ועם ילדיך, רק תמיד תהיה סבלן גדול, והסבלנות היא העקר בחיים. ומי שזוכה לסבלנות — זוכה להכל.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שזכינו להתנדע מרבנו ו"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל?! וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו.

ראה ללמד בכל יום קצת "לקוטי-מוהר"ן", ואם אפשר קדם השנה — מה טוב ומה נעים, פי על-ידי-זה תנצל ממקרה לילה, והיא סגלה בדוקה, שאם לומדים קדם השנה "לקוטי-מוהר"ן", על-ידי-זה נצולים ממקרה לילה.

ראה להיות רגיל לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ו"ל, והוא תקון נורא ונפלא לחטא הזה.

מה טוב ומה נעים, אם תמסר את נפשך לילך בכל יום למקנה לטבל, פי טבילת מקנה ממשכת חיים לאדם. ומוהר"ן ת"ו"ל הבטיח,

אֲשֶׁר י"ד שְׁעוֹ בַּנְּחָל קַפֵּג

שָׁפֵל מִי שְׂיִלְךָ לַמְקוֹה בְּכָל יוֹם בְּשִׁבִיל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכּוֹן לְבוֹ
יְהִי בְטוֹחַ, שְׁתִּהְיֶה לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד נִכְסְפָה נִפְשִׁי לְרְאוֹתְךָ וּלְדַבֵּר עִמָּךְ, כִּי אַתָּה חֲקוּק
בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי, כְּאֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ. וְהֵייתִי מְאֹד
מִשְׁתַּוְּקֶק לְרְאוֹתְךָ בַּחֲנֻכָּה הַקְדוֹשׁ, אֲשֶׁר מוּבָא בְּסִפְרֵים הַקְדוֹשִׁים,
אֲשֶׁר כָּל הַתְּקוּנִים שְׁמַתְחִילִים מֵעֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל עַד שְׁמַחַת
תּוֹרָה, נִגְמָרִים וְנִשְׁלָמִים וְנִחְתָּמִים בַּחֲנֻכָּה, וְהַעֲקָר בְּזֹאת חֲנֻכָּה,
שֶׁהוּא הַיּוֹם הָאֶחָד שֶׁל חֲנֻכָּה, וְאֲנִי מְקוֹה וּמִצְפָּה מְאֹד, וּמִבְקֵשׁ
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לֵהיוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה
הַשְּׁנִיָּה, שֶׁהִיא זֹאת חֲנֻכָּה, וּמְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֶק, שְׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ
בְּצוּתָא חֲדָא, מֵאַחַר שֶׁלֹּא זָכִיתִי לְרְאוֹתְךָ כָּל יְמֵי שְׁהוּתִי בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוֹשָׁה בְּיָמֵים הַנּוֹרְאִים. עַל-כָּל-פָּנִים רְאֵה לְהַסְתוֹפֵף בְּצִלְנוּ בְּשַׁבַּת
חֲנֻכָּה הַשְּׁנִיָּה בְּזֹאת חֲנֻכָּה, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

נָא וְנָא רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרוֹת עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְׁלָכוֹת, עֲלִיּוֹת וּרְיִדוֹת,
וְאִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל, כִּי אִם עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
לְהַכְנִים בְּעֶצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִדַע וְיָבִין וּיְשַׁפֵּיל, אֲשֶׁר
הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִי אֶפְשָׁר
לְזַכּוֹת לְאֱמוּנָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם זָכְכוּ
אֶת עֶצְמָם לְגִמְרֵי מִזֶּה הָעוֹלָם, עַד שְׁנַעֲשׂוּ כָּלִים לְהַמְשַׁכַּת הַשְּׁכִינָה
בְּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַסְתוֹפֵף וּבָא בְּצִלָּם שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵלוֹ,
אֲשֶׁר דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, וְעַל יָדָם יִמְשָׁךְ גַּם עָלָיו

מעט מהאור הגנוז הזה של האמונה הקדושה; כי באמת האמונה הקדושה היא האור הגנוז. ולכל בר ישראל יש בו נצוץ האמונה. והצדיקים הם מלהבים את הנצוץ, עד שנתלהב בלהב פנה, עד שמאיר גם בהם. ולזאת צריכים לבוא אל הצדיקים באפן שילהבו את הנצוץ.

ויש לומר שנה כל הענין שבאים אל צדיקים לחנכה, כי מובא בספר הקדוש "בני יששכר" מקדמונים, שעל-פן יש בחנכה ל"ו גרות, כנגד האור הראשון הגנוז ששמש ל"ו שעות לאדם הראשון, ועל-פן בכל חנכה נפתח האור הגנוז הזה, וביותר זוכים להשיג את האור הגנוז הזה אצל הצדיקים האמתיים, ועל זה צריכים לבקש ממנו יתברך, שיזכה כל בר ישראל לבוא אל הצדיקים האמתיים על חנכה, כדי שיאיר גם להם מאור האורות אור הגנוז שמאיר בחנכה.

גא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם, ותתחיל התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, פי זהו העקר, לעשות בכל פעם התחלה חדשה, להיות רגיל לשפח את העבר שלו, ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ועל-ידי-זה באמת סוף כל סוף יבנס להקדשה. פי עקר ירידת ונפילת האדם היא, שחושב שכבר התחיל, ולא הלה לו ונפל, ועל-פן הפסיק. ובאמת לא-כן למדנו אצל רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן נא), אשר אסור להיות זקן — הן צדיק והן חסיד זקן, זקן אינו טוב כלל, רק לעשות בכל פעם התחלה חדשה. וכן גלה לנו רבנו ז"ל, שהוא הכיר הרבה צדיקים, שנפלו לעת זקנותם לידי זקנה, ועל-ידי-זה נתרחקו לגמרי. הרי, שכל הענין של רבנו ז"ל הוא לעשות בכל פעם התחלה חדשה, אשר זהו סוד חנכה — לחנך את עצמו לעשות התחלה חדשה. כמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כב, ו): "חנך לנער על-פי דרכו", פי חנכה הוא בחינת התחדשות, להתחיל לחנך את עצמו מחדש. וזה שמדליקים גר אחד, ואחר כך גר שני, ואחר-כך גר שלישי, ובכל לילה חוזרים אל ההתחלה, הינו ביום א' מדליקים גר אחד, וביום ב' מדליקים אחד, ומוסיפים עוד אחד, וכן ביום ג'

אֲשֶׁר י"ד שעה בַּנְחָל קפה

מְדַלִּיקִים שְׁנֵי גֵרוֹת, וּמוֹסִיפִים עוֹד אֶחָד, הֵינּוּ שְׁתַּמִּיד עוֹשִׂים
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְחוֹזְרִים אֶל הַהַתְּחִלָּה, שְׁכֵל זֶה הוּא הָעֲנָנִן שֶׁל
חֲנֻכָּה, לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ לְהַכְנִס עוֹד פַּעַם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם ?תְּבַרְךָ, וְזֶה
כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל — לְזִכּוֹת לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם,
לְעִשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים,
וְתִהְיֶה אֶתְּנוּ עִמָּנוּ בְּיַחַד בְּחֲנֻכָּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד וּמְמַשׁ תְּחִינֵי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה
בְּנִפְשָׁךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שעה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם ?תְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֻכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי בְּשַׁעַה שְׁאַנִּי
זוֹכָה לְשִׁמְעַע מְמָךְ, כִּי זָכַרְתִּי יָמִים מְקֻדָּם אֵיךְ מְסַרְתָּ אֶת נִפְשָׁךְ
בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהִיוֹתְךָ אֶצְלָנוּ, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים,
אִם תְּזַכֶּה עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים לְעִשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וְלְעִשׂוֹת לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבְעֵינַיִן
יַעֲקֹב, כִּי חֲנֻכָּה הוּא הַיּוֹם טוֹב שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁבַע-לִפְנֵיהֶּ, כִּי בְּחֲנֻכָּה
רָצוּ הַיְּהוּדִים לְהַטְבִּיעַ אוֹתָנוּ בְּטִיט הַיְּזוֹן שֶׁל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַמְּדַמּוֹת
וּכְפִירוֹתֵיהֶם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַתְּקִינּוּ לָנוּ לְהַדְּלִיק ל"ו גֵּרוֹת,
שְׁמוּבָא מֵהָאִישׁ אֱלָקִי רַבִּי פִּינְחָס מְקַאֲרִיץ זי"ע, שֶׁהֲל"ו גֵּרוֹת שֶׁל
חֲנֻכָּה הֵם כְּנֻגַד ל"ו מְסַכְּחוֹת שֵׁישׁ לָנוּ, כִּי הַתּוֹרָה הָאִירָה וּמְאִירָה
לְכָל הַלְוִמְדִים בָּהּ; וּבְאַמֶּת מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד גְּמָרָא

בְּהַתְמַדָּה וּבַתְּשׁוּקָה גְדוֹלָה, יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַרְגִישׁ מְעִין הָאוֹר הַגְּנוּז, וְאִם יִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעַמְק לְמוֹד הַל"ו מִסְכָּתוֹת, יַרְגִישׁ אֶת הַל"ו שְׁעוֹת שֶׁל הָאוֹר הַגְּנוּז, שֶׁשָּׁמַשׁ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁכָּבַר טַעַם אֶת הַטַּעַם הַזֶּה.

זָכַר, זָכַר, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵיךְ לְמַדָּת אֲצַלְנוּ בְּהַתְמַדָּה רַבָּה גְּמָרָא עִם נִגּוּן נִפְלָא וְנִעְרַב מְאֹד, וְזָכִיתָ לְסִיַּם אֲצַלְנוּ אֶת כָּל הַש"ס. וְעַד הַיּוֹם מְצַלְצֵל בְּאֲזֵנֵי וּבְאֲזֵנֵי כָּל הַתְּלַמִּידִים הַנִּגּוּן הַעֲרַב שֶׁלְךָ, אֵיךְ שֶׁעֲמַדְתָּ עַל יַד הַסְטֵטֵנְדֵר, וְשָׂרְתָּ דַפִּים גְּמָרָא; אֲשֶׁרֵי הָאֲזֵנִים שֶׁשָּׁמְעוּ. לָכֵן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לַעֲשׂוֹת בְּחִנְכָּה הַזֶּה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְהַתְמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-כָּל-פְּנִיָּם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת וְשְׁעוֹר בְּעֵין יַעֲקֹב, הֵן אִמָּת שֶׁכָּבַר עֵבֶר עֲלֶיךָ בַּחַיִּים מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, וְסִבֵּלְתָּ מָה שֶׁסִּבֵּלְתָּ, אֲבָל חֲנֻכָּה הוּא הַזְּמַן שֶׁצָּרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמוֹ מִחֲדָשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

עַל-כֵּן עָשָׂה זֹאת, אֵיפּוֹא, בְּנֵי! וְתִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּתְעַרַב בְּשׁוּם מִחֻלְקַת וּבְשׁוּם מְרִיבוֹת וּבְשׁוּם דְּבָרִים שֶׁאֵינָם שִׁיכִים אֵלֶיךָ. הַתְּמִיד בְּלְמוּד שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה וּבְלְמוּד 'עֵין יַעֲקֹב', וְיִתֵּר הַזְּמַן רָאָה לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה מְאֹד נִפְלָאָה אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ, בְּזָכְרֵי יָמִים מְקָדָם, אֵיךְ אִתָּה הֵייתָ הָרֵאשׁוֹן, שֶׁזָּכִיתָ לְנִגְדָּת אֶת הַקּוּנְטְרָס "סְדֵר-דֶּרֶךְ-הַלְמוּד", וְהַדְּפֵסְתָּ וְהַפְצֵתָ אֶת זֶה בֵּין כָּל שְׁכָבוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, וְעַל יָדְךָ נִתְעוֹרְרוּ גַם אֲחֵרִים לְנִגְדָּת אֶת הַקּוּנְטְרָס הַנִּפְלָא הַזֶּה, וּכְבָר הַדְּפִיסוּ אֶת זֶה יוֹתֵר מִמָּאָה מִהַדּוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל. וְאִתָּה זָכִיתָ לָזֶה עַל-יְדֵי גְדֹל תְּשׁוּקַתְךָ.

וּבְכֵן רָאָה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְךָ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּבְכַרְט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂרוּצִים לְגוֹר עִכְשָׁו גְּזֻרָה נוֹרָאָה, גְּזֻרַת יוֹן, וְהִיא גְּזֻרַת "זָכִיּוֹת הָאָדָם", שֶׁהִיא גְּזֻרָה נוֹרָאָה מְאֹד, שְׂרוּצִים לַעֲקֹר אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, רַחֲמָנָא

אָשֶׁר י"ד שַׁעַט בְּנַחַל קַפּוֹ

לִישׁוֹבֵן (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), כִּי הַחֶק הַטָּמֵא הַזֶּה, כָּל כְּוֹנְתָם לְהוֹרִיד
אֶת עַל הַתּוֹרָה וְעַל מַלְכוּת שָׁמַיִם מֵעַם יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ
לְהַחֲדִיר בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה אֶת הָאָמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בְּעַם
יִשְׂרָאֵל. וְעַל אֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂיָבוֹא לָךְ קֶשֶׁה דְבָר זֶה, מְנִיעוֹת מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ, נָא וְנָא אַל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק תִּתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה יִתֵּן לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַחֲדָשִׁים. וּכְשֶׁתִּפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, תִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שְׂפַע כְּפוֹל, שְׁתִּזְכֶּה לְכַנּוֹת בֵּית, וְיִלָּה
מְרוּחַת בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר תִּתְהַפֵּף עַל אַפָּס וְחֻמָּתָם שֶׁל
כָּל שׁוֹנְאֵי לְעִיר גְּדוֹלָה, שְׁבֵה יִתְרַכּוּזוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב, וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ
תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שַׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רָאה, אֶהוּבִי, אַחִי! לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתֶךָ עֲבוּדַת
הַקֶּדֶשׁ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, כִּי אַתָּה רוֹאֶה אֶת גְּדֹל
הַיְשׁוּעָה שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא הֵלָךְ לְרִיק הַתְּהִלִּים
שְׂאֵמְרָתָ בְּכָל יוֹם, כִּי בְּפִרוּשׁ מוֹבָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ
זִי"ע עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קו, ב): "מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ", מִי שְׁרוּצָה לְמַלֵּל וּלְבַטֵּל אֶת גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל

תהלתו, שיאמר בפעם אחת את כל ספר התהלים, ועל-ידי-זה
ימתיק את כל הדינים והגבורות ממנו.

ואתה רואה בחוש, שכן נתקיים אצלך, שזכית בזכויות חנם
למצא את בת זוגך. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתחתן
מה שיותר מהר.

עכשו נכנסים ובאים ימי חנכה הקדושים, ועלינו לעשות
התחלה חדשה, פי על-ידי גר חנכה יכולים לזכות לאור הגנוז של
הגאלה, ובזכות גרות חנכה נזכה לגלוי אורו של משיח. ועל-כן
משייח ראשי תבות: מ'דליקין ש'מונת י'מי ח'נכה, וכן מ'זונה
ש'מאל ח'נכה י'מין — ראשי תבות: מ'שית, פי על-ידי גר חנכה
נזכה לאורו של משיח. וכן מוכא בספרים הקדושים, אָשׁר אור
חנכה הוא הכנה לאורו של משיח; על-כן ראה לעשות התחלה
חדשה בחנכה הזה, ותלמד בהתמדה רבה משניות וגמרא ושלחן
ערוך, ותקבע לעצמך שעורים כסדרן להתחיל מהתחלה, ובכל יום
תלמד פרק אחד או שני פרקים או חמשה פרקים, וכן דף או שני
דפים או שלשה וכו', וכן בשלחן ערוך סימן אחד או שני סימנים
או שלשה וכו', באפן שתהיה דבוק בתורה שבכל-פה, פי חנכה
הוא החג של תורה שבכל-פה, פי היונים רצו להכניס כפירות בעם
ישראל. ונחמינו הקדושים הם אָשׁר גלו ופרסמו את האמונה
הקדושה.

ראה להמשיך להפיץ את אור פני הצדיק, והקדוש-ברוך-הוא
יעזר לך בזכות זה לכל טוב אמת ונצח.

ראה לכתב לי מכתב וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת
בְּשֶׁבֶת חֲנֻכָּה הַשְּׁנִיָּה, שְׁחֵלָה הַשְּׁנָה בְּזֹאת חֲנֻכָּה, וּכְבָר מוֹבָא
בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר כָּל הַהֶאָרָה שֶׁל יָמֵי אֱלֹוֹל וְהָאוֹרוֹת מֵרֹאשׁ
הַשְּׁנָה וְעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים וְשֶׁל חַג הַסְּכּוֹת וְשְׁמִינִי
עֲצָרַת וְשִׁמְחַת תּוֹרָה נִגְמָרִים בְּזֹאת חֲנֻכָּה. וְעַל-כֵּן אֲנִי מָאד
מִשְׁתַּוְּקֵק לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עַל שֶׁבֶת חֲנֻכָּה, וּמִקְנֶה לְרְאוּתָךְ
אֲזוּ בַּיַּחַד עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְעִיר אֲשֶׁדוּד.

וּבְאַמַּת מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וַ"ל (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז')
עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר יד, יט): "סֵלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כִּי גִדְל חַסְדְּךָ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוֹת חֲנֻכָּה, כִּפִּי הַסְּלִיחָה שְׁפוּעֵלִים
בְּיוֹם כַּפּוּר, בֵּן זֹכִים לְחֲנֻכָּה, חֲנֻכַּת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; כִּי בְאַמַּת הַיָּנוּ
הַךָ, כִּי בְיוֹם הַכַּפּוּרִים יַחְתָּמוּ וּמוֹבָא בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר גָּמַר
הַחֹתֵם הוּא בְּזֹאת חֲנֻכָּה, וְזֶה אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּכּוּרִים
פָּרָק א'): מִחַג וְעַד חֲנֻכָּה מֵבִיא וְאֵינוּ קוֹרָא, לְרַמֵּז שְׁשִׁמְחַת הַחַג
מֵאִירָה עַד חֲנֻכָּה.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסַר אֶת עֲצָמְךָ מָאד מָאד עַל הַמִּדָּה
הַיָּקָרָה שֶׁל שִׁמְחָה, וְתִכְנִיס אֶת הַשִּׁמְחָה בְּבִיתְךָ, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִקְנֶה לָּהּ כָּל מָה שֶׁהִיא צָרִיכָה, בְּאַפֵּן שֶׁהִיא תִּהְיֶה תָּמִיד שִׁמְחָה
וְעֲלִיזָה. וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְּךָ, וְתִרְאֶה שֶׁבְּבִיתְךָ תִּשְׁרֶה תָּמִיד
אוֹיְרָה שֶׁל שִׁמְחָה וְעֲלִיזוֹת.

אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכַל לְבָשֵׁר לִי תָמִיד בְּשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת, וְנִזְכָּה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּיַחַד בְּשִׂמְחוֹת.

אודות הצדקה שאַתָּה מְשַׁתְּדֵל בְּעִבּוּרִי, הוּא עֲנִין גָּדוֹל וְנוֹרָא
מְאֹד, כִּי סִהְדִי בְּמֵרוֹמִים, שְׁאֲנִי אֵינִי צָרִיךְ כֶּסֶף כָּלֵל, כָּל הַכֶּסֶף אָנִי
מִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לְצִדְקָה, בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁעֵז חֲפָצִי וּרְצוֹנִי לְבָנוֹת
בֵּית-הַמְדֻרָּשׁ הַגָּדוֹל בִּיבְנָאֵל, שְׁכַל הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ רַק לְשֵׁם, וְעַל-כֵּן
זְכוּתָךְ גָּדוֹלָה מְאֹד, אִם תַּעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְבָנוֹת
אֶת בֵּית-הַמְדֻרָּשׁ. וּבְזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעָה. וּמוּבָא בְּשֵׁם
צְדִיקִים קְדֻמוֹנִים, שְׁעָקֵר הַזְּמַן לְהַמְשִׁיךְ פְּרָנְסָה טוֹבָה לְיִשְׂרָאֵל הוּא
בְּזֹאת חֲנֻכָּה, עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַסְתּוֹפֵף אֶצֶל צְדִיקִים בְּזֹאת
חֲנֻכָּה, שֶׁהוּא יוֹם הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חַג הַחֲנֻכָּה, שָׁבוּ נְגַמְרִים כָּל הַתְּקוּנִים
שֶׁהִתְחַלְנוּ בִּימֵי אֱלִיל וּבִימֵי הַנּוֹרָאִים. רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, בְּפָרֵט תּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה, כִּי חֲנֻכָּה הוּא חַג שֶׁל תּוֹרָה
שְׁבַע-עֶלְפָּה, כִּי הַיּוֹנִים רָצוּ לְהִשְׁכִּיחַ מֵאֲתָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
וְגָזְרוּ עָלֵינוּ גְזֵרוֹת רָעוֹת, וְהַחֲכָמִים תִּקְּנוּ לָנוּ אֶת יְמֵי הַחֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת
וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.
עַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה
בְּחֲנֻכָּה.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה,
אֲשֶׁר שְׁמוֹ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו, הָרַב ... שְׁלִיט"א.

הִנֵּה בְּיָדַי יְדוּעַ לָכֶם, שְׁזֵה לִי כְּמַעַט שֶׁלֵּשׁ שָׁנִים, שְׁתַּקְּעֵתִי יַתֵּד
נְאֻמָּן בְּעִירַת יִבְנָאֵל, וְכָל הַקּוֹרוֹת עִמִּי בְּיָדַי נִשְׁמַע לָכֶם, וּבְחֶסֶדֹ
יִתְבָּרַךְ גְּבָרְנוּ וְקַפְצָנוּ וְדַלְגָנוּ עַל הַרְבֵּה הָרִים וּגְבָעוֹת, וְתִהְיֶה לָאֵל,
שְׁעַכְשׁוּ כְּכָר גָּרִים שֵׁם כְּמָה עֲשׂוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת. וְגַם אָנִי

אֲשֶׁר י"ד שפב בַּנְחַל קצא

בְּנִיתִי אֶת בֵּיתִי שָׁם, וְאֲנִי מִבְּקֵר בְּכָל חֲדָשִׁים שְׁלֹשָׁה בְּמָקוֹם, וּבְכָל פַּעַם בַּעַת בְּקוּרֵי, נִתְקַבְּצוֹת כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְהִיּוֹת אִתִּי עִמִּי בְּצוֹתָא חֲדָא. אִךְ דָּא עָקָא, כִּי אֲנִי עוֹמֵד לְבָנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת גָּדוֹל, שְׂיָכִיל מְקוֹם לְכָלֵם. וְהַקְּרָקַע הֵיא קְרָקַע פְּרָטִית וְלֹא מְנַהֵל, וְהַכְּסָף הוּא פְּרָטִי לֹא שֶׁל הַמְּדִינָה וְכוּ' וְכוּ', הַכָּל פְּרָטִי, עִם כָּל זֹאת עוֹשִׂים לִי הַרְבֵּה צָרוֹת וּמְנִיעוֹת וְסַחֲבָת, שְׁסוֹחֲבִים אֶת הַהֵתֵר בְּנִיָּה, וּכְבָר הַכְּנֶסֶתִי בְּעֵגְזֵן הַזֶּה כַּמָּה אֲנָשִׁים, וְאִין אִף אֶחָד שְׂיַעֲזוֹר לִי.

וְהִנֵּה בְּתוֹר יְהוּדֵי חֲרָדִי וִירָא שְׂמִים, אֲשֶׁר שָׁמוּ הַטוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו, אֲמַרְתִּי לְשַׁטַּח לְפָנָיו אֶת בְּקָשְׁתִּי, אוֹלִי תְהִיֹו אַתֶּם הַשְּׁלִיחַ הַטוֹב, לְהַתְּעַנֵּן וּלְהַתְּעַרֵב בְּמָה שְׂמַתְּרַחֵשׁ שָׁם.

אֲנִי רְצִיתִי לְגַלוֹת לְפָנֶיךָ, שְׂעוֹמְדוֹת מוֹכְנוֹת כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת מֵאֲנָשִׁי לְגוֹר בְּעֵרְת יִבְנְאֵל, כַּאֲשֶׁר אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִנְכַח בְּזֵה, אִךְ עָקֵר הַבְּעֵיָה שְׁלָנוּ, שְׂאִין מְקוֹם דִּיּוֹר, וְזֵה הַמְּעַכֵּב הַכִּי גָדוֹל. לְכֵן עָלִי לְהַצִּיעַ אֶת בְּקָשְׁתִּי, אוֹלִי יוֹכֵל לְעֵנֵן אֶת הַגּוֹרְמִים בְּעֵנֵן זֶה, כִּי הוּא דְבָר נִפְלָא מְאֹד, שְׂבַגְלִיל תְּחִישְׁבָּנָה כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, וְאִף שְׂזֵה נִרְאָה כְּאִלוּ מַגְזֵם, אִם כְּבוֹדוֹ יִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּעֵנֵן, תְּתַבְּרֵר לוֹ אֲמַתוֹת הַדְּבָרִים. לְכֵן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ, שְׂיִתְּעַנֵּן בְּכָל הַפְּרָשָׁה שְׁלָנוּ, וְיַעֲשֶׂה מָה שְׂבִיכְלָתוֹ, שְׂנִזְכֶּה לְהַכְּנִיס כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת בְּגַלְלִיל, אֲשֶׁר לְדַעַתִּי, כָּל יִרְאָה ה' צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְעַנֵּן, שְׂתַהֲיָה עוֹד קְהֵלָה חֲרָדִית.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכְּבוֹדוֹ יִהְיֶה אִתִּי בְּקָשְׁר, וְיִרְאֵנִי אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֹנֶה לְהַגִּישׁ אֶת רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שפב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסִילוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה כָּל הַזְּמַן לְהִיּוֹת רְגוּעַ, כִּי הַפְּעַס הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
וְעוֹקֵר אוֹתוֹ מִשְׁפִּיּוֹתוֹ. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סח),
שֶׁהַפְּעַס גּוֹרֵם לְאָדָם שְׁלֵא תִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה, וְאִפְלוּ שְׁנַגְזוֹר עָלָיו
שְׁיִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף, עַל-יְדֵי כַּעַס הוּא גּוֹרֵם שְׁיִאֲבֵד אֶת הַשְּׁפַע שְׁנַגְזוֹר
עָלָיו. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ
גָּדֵר גְּדוֹל אֲף פַּעַם לֹא לְהִתְעַצְבֵּן וְלֹא לְהִכְנַס בְּלַחֲץ, כִּי חֲבַל לְקַלְקֵל
אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ. הֵן אֲמַת בְּחַיֵּי אָדָם בָּאִים בְּכָל פַּעַם נְסִיווֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, שְׁלֵא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ', כִּי הַצָּרָה בָּאָה פְּתֹאֵם עַל
הָאָדָם, וְהוּא נִכְנָס בְּלַחֲץ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ
קִבְּעוֹת חֲזָקָה לְהִיּוֹת תְּמִיד רְגוּעַ, וְלֹא לְכַעַס וְלֹא לְהִקְפִּיד וְכוּ', רַק
לְקַחַת הַכֹּל בְּנִקְלָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנַצַּח נְצָחִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֶזְרַת סִדְרֵי הַלְמוּד שְׁשֵׁאֲלָתָ וְכוּ', מָה יֵשׁ לְהִתְנַפֵּחַ וְכוּ', חֲזוֹר עַל
הַשִּׁיחָה ע"ו שְׁבַסְפָּר הַקְּדוּשׁ "שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְתִתְרַגֵּם אֶת זֶה לְעֲצָמְךָ
לְאִידִישׁ מְלָה בְּמְלָה, אוֹ לְאַנְגְּלִית, אוֹ לְתַרְכִּית, אוֹ לְאִיזוֹ שְׁפָה
שְׁתַּרְצָה, וְתִרְאֶה אִם הֵם לֹא אוֹתָם דְּבוּרִים שְׁאֵנִי מְדַבֵּר תְּמִיד.

וְהִבֵּן, הָרִי לֹא לְכָל אֶחָד יֵשׁ רֹאשׁ טוֹב לְהִבֵּן אֶת כָּל מָה שֶׁהוּא
לוֹמֵד, וּבְכַפְרֵט מִי שְׁפָגַם בְּבִרְיָתוֹ, וְעַקֵּר אֶת מַחוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וּבְקִשִּׁי
יְכוֹל לְהִבֵּן אִפְלוּ פְרוּשׁ הַמְּלוֹת... בְּוִדְאֵי אֵין עֲצָה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ.

וְלָכֵן אֵין מָה לְהַתּוֹכַח, אָנִי מְפָרֵשׁ אֶת הַשְּׂיָחָה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, וְאָנִי מַתְנַהֵג כִּף לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְלֹא הַפְסָדִיתִי וְכוּ', וַיֵּשׁ לִי תִלְמִידִים שְׂסִימוֹ כִּף כְּמַעַט מְאֵתִים פְּעַם שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה וְש"ס וְשִׁלְחָן עָרוֹף הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְאַתָּה רוֹצֵה לְהַתּוֹכַח עִמִּי? ! תַּחֲזִיק בְּשִׁטְיֹתֶיךָ, וְאַנְחָנוּ נְקִיִּים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּפִשׁוּטָם, וְנִרְאֶה בְּמִשְׁפָּךְ הַשָּׁנִים מִי צוֹדֵק.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׂכָל אַמְתִּי...

י"ד שפּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסִלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

גַּא וְנָא אֵל תּפֵּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֶלְא רְאֵה לְחִזְק אַחֲרִים, וְאֵז תִּהְיֶה גַם לָךְ הַתְּחִזְקוֹת. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו): עֲצָה לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיִן, שְׂיִשְׁכִּיל אַחֲרִים; וְלָכֵן תְּמִיד תִּדְבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת עִם אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ גַּם-כֵּן הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִדְבָּרִים עִם הַזּוֹלָת, יֵשׁ אֹר יִשָּׂר וְאֹר חוֹזֵר (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד), וְהַרְבֵּה פְּעָמִים קוֹפְצִים חֲזָרָה הַדְּבוּרִים אֵלָיו, הֵינּוּ לְכָל אֶחָד יֵשׁ דְּבוּרִים לְחִזְק אֶת הַזּוֹלָת, אֲבָל לֹא אֶת עֲצָמוֹ, וְלָכֵן כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ הַתְּחִזְקוֹת גַּם לְעַצְמוֹ.

הַעֲקָר לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִהַזּוֹלָת וְכוּ', וְכֵן שְׂלֵא יִפֵּל בְּדַעְתּוֹ מֵאַחֲרִים. כָּלֵל זֶה נִקֵּט בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, יְהִיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְכָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה נכנסתי לגור ביבנאל והיפי של המקום, זה אי אפשר לתאר ולשער כלל, ואם בגשמיות כל-כף יפה המקום, על אחת כמה וכמה, באין ערך איך ברוחני יפה המקום, כי טמונה כאן קדושה מיחדת, ולכן זה לעמת זה כח הרע והרשעות מתגבר כאן מאד, כאן ביבנאל העבירו על הדת את עדת התימנים ועדת התוניסאים — שתי עדות קדושות העבירו דיקא כאן על הדת, כי המקום הזה מלא רשעים ארורים, שלדעתי, גם בסדום ועמורה לא היו רשעים כאלו, ועליהם עומד הסמ"ך-מ"ם בעצמו, טמא מטמא, בנו של מתיר ממזרים הידוע, שמת מיתה משנה וחסופה, והרשע הזה רודף אותנו עד מאד, אינו מניח לנו לבנות בתי חנוף לילדינו, ואינו מניח לנשים להכנס למקנה טהרה וכו', רשע מרשע בן בנו של גמרוד הרשע וכו', אבל בכחו של רבנו ז"ל לבסוף נכניע את הטמא הזה, יקח עוד זמן רב, אבל לבסוף הרשע יפל, ויתגלה קלונו ברבים.

ואלו הרשעים הארורים יצטרכו למכר את בתיהם לאנשי שלומנו, כי הם מחללים שבתות אוכלי בשר החזיר והשפנים וכו', והעולה על הפל חורשים וזורעים בשביעית, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: בעת שלא שומרים שביעית נעשים עניים, מוכרים את שדותיהם ואת בתיהם וכו', וכך יתקיים אצל הרשעים האלו, אנשי רשע וכו', אבל מי יודע כמה זמן יקח וכו', הן אמת שסופם יבוא, אבל מי יש לו כח לסבל כל-כף הרבה צרות ויסורים וכו'.

אך לעת עתה עלינו רק להתחזק יחד ובמסירות נפש לבנות מקנה לנשים ובתי חנוף לבנינו ולבנותינו, ולא להתיחס לרשעים

אָשׁר י"ד שפּו בַּנְחַל קצה
הָאָרוּרִים הָאֵלוֹ, הַמוֹסְרִים אוֹתָנוּ עַל לֹא דָבָר, כְּאֵלוֹ הַמְּקוֹם שֶׁיְּדָ
לָהֶם וּלְסִבָּתָם...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, כִּי כָּשָׁל
כַּח הַסֵּבֶל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקָר תִּהְיֶה סְבָלָן לְסֵבֶל הַרְבֵּה, וְאִז תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל. וְאִנְשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ רְגִילִים לוֹמְרִים: אִז מְעַן וְוִיל גִּישׁוּט לִיִּידְעֵן אַבִּיסְעַל לִיִּידְט
מְעַן אַ סֵאף (כְּשֵׁאִינָם רוֹצִים לְסֵבֶל קֶצֶת — סוּבְלִים הַרְבֵּה).

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲיִן הַיֵּטֵב בַּמְּאָמַר הַנּוֹפֵלָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן קִיט, שְׁרַבְנוּ ו'ל מְרָבָה לְהַסְבִּיר, אִיף שְׁכָל חַיֵּי הָאָדָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵם סֵבֶל גָּדוֹל מְאֹד, כִּי הַנּוֹרָאָה שְׁכָאן הַגִּיּוֹנוֹם, וְאִשְׁרֵי
מִי שְׁבוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנָּה, כִּי אִם כְּבָר לְהַתִּיגַע
וּלְסֵבֶל, אוֹמַר רַבְּנוּ ו'ל: יוֹתֵר טוֹב לְסֵבֶל בְּעִבּוּר הַתּוֹרָה, הִינּוּ לְעַמֵּל
וּלְהַתִּיגַע בַּתּוֹרָה, וְכֵן אִם כְּבָר צְרִיכִים לְסֵבֶל וְכוּ', כְּדֹאֵי לְסֵבֶל
לְדַבְּרִים קְדוּשִׁים בְּעִבּוּר עֶסְקִי רַבְּנוּ ו'ל וְכוּ', אִשְׁרֵי מִי שֶׁמְתַבּוֹדֵד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנֵה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוּחַ
בְּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִים לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי הנראה כל מה שעובר עליך, זה למעלה מדרך הטבע, אין זה טבע כלל בשום פנים ואופן, כי לא שומעים דבר בזה בכלל, שהכל ילך הפוך מהרגיל וכו', רואים בחוש עין בעין, שיש כאן השגחה נוראה ונפלאה עד מאד מאד, ובודאי דברים גדולים ועליונים עולמות על גבי עולמות תלויים זה בזה, ואין אתנו יודע מה זה ועל מה זה. ולכן אשרי מי שלא יטעה את עצמו בעת כזאת, אלא דיקא יראה לברח אליו יתברך.

נא ונא אל תפסיק מלהתפלל, כי אין עצה אחרת רק תפלה עוד תפלה ועוד תפלה וכו', כי כל תפלה ותפלה בוקעת רקיעים, ומחמת שאין לאדם מספיק אמונה, לכן מתרשל מתפלה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב); ובאמת אם היתה לאדם אמונה ברורה ומזככת, שהקדוש-ברוך-הוא שוקד על שפתיו ושומע תפלותיו, היה חזק בזה מאד, וכפי מעוט אמונה כמו-כן מתרשל. ולכן אשרי מי שזוכה להתמיד בלמוד שלחן ערוך, שעל-ידי-זה הוא עוקר מהלב שלו את האפיקורסות שנקנסה בו מחמת חטאיו המרבים, וכשלומדים פוסקים, אומר רבנו ז"ל, מישרים את הלב מכל מיני עקמומיות שבלב.

מה אמר לך! העצות של רבנו ז"ל אלו עצות מעולם הבא, עצות הצדיק הן כלו זרע אמת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') ולכן צריכים לקבל רק את עצות הצדיק האמת, ולשמר מעצות של המונעם, שהן עצות של עולם הזה הפלא שקר וכו'; כי עליך לדעת, אשר כל דבר שקשור אל העולם הבא, זה כלו אמת, כי שם

אין שום קנאה ותחרות וכבוד וכו', מה שאין בן מה שקשור אל העולם הזה, זה פלו שקר, קנאה שנאה, תחרות וכבוד וכסף.

ולכן כלל זה קח בידך — אם אתה מקרב למקום שמזופים אותו לצבר הון רוחני: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים וכו' וכו', דע לך, שראוי לך לעמד שם ולשאב מהבאר ההיא מים חיים, פי זו אמת, אבל אם מוכרים לך הפל חוץ מתורה, ואדרבה מדברים נגד סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל המובא בשיחות-הר"ן, סימן ע"ו באריכות, עין שם. דע לך, שהמקום הזה שקר גמור, וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל, שגם בענין רבנו ז"ל יש מפרסמים של שקר, ולכן מי שמדבר נגד "סדר-דרך-הלמוד" הוא שקרן גדול, וחבל מאד על הימים והשבועות והחדשים והשנים הטובות שאתה מבלה שם, ומאומה אין בידך, הלא רבנו ז"ל גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן ו'): היצר הרע דומה כמו אחד שרץ עם יד סגורה, וכלם רצים אחריו, וחושבים שיש בידו משהו, ולבסוף פותח את ידו, ומראה שאין לו כלום, כן הוא בענין השקרים, רץ איזה שקרן, וכלם רצים אחריו, וחושבים שיש בידו מבקשם וכו', ובין כן עוברים הימים והשנים, ולבסוף פותח את ידו, ומראה שאין בידו כלום, נמצא, שכלם רצו אחר כלום.

ולכן כלל זה יהיה בידך, אם תכף-ומיד אינך קונה קרן נצחית בכל יום, ברח לך משם, לפני שיהיה מאחר, ומאומה לא יהיה בידך, ומה תעשה ליום אחריתך? ! מה שאין בן, אם יהיה לך שכל, ותחטף בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים וכו', וכו', זהו שלך לנצח נצחים.

מה אמר לך! כל-כך חבל, אדם כבר זוכה להתקרב אל רבנו ז"ל, אבל נכנס בדרך אחרת וכו', אזי מטעה את עצמו מאד מאד, פי "ימינו כצל עובר" (תהלים קמד, ד), ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'): כצל עוף הפורח וכו', כן מהר עוברים לנו הימים והשנים, ואשרי מי שזוכה לחטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, להתפלל בכל יום ויום את השלש תפלות: שחרית,

מנחה, ערבית במנזן דיקא, לאט לאט מתוך הסדור דיקא, מלה במלה, וכל שם שמוציא מפיו, הוא מכון מאד עד כדי מסירות נפש דיקא, וכן מברך ברפת-המזון בכונה מתוך הסדור, שהוא דבר גדול מאד ומסגל בפרנסה, וכן קריאת שמע שעל המטה בכונה גדולה עם הודוי, ואשרי ואשרי מי שזוכה לחטף לומר בכל לילה סדר תקון חצות, שאז השמים פתוחים, ואז הוא הזמן הנכון להתבודד עמו ותברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד) בסוד (תהלים עח, ז): "בלילה אשיחה עם לכבי".

וכן ללמד בכל יום ניום שעורים בתורה חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע ומפרשים עליהם, כגון: רמב"ן הקדוש, אור החיים הקדוש וכו', וכן פרק משניות עם מפרשים, ועל פלם — דף גמרא בכל יום, שהוא חיות לנפש, וכן להתמיד בלמוד שלחן ערוך, שרבנו ז"ל רצה מאד מאד, שנתמיד בספרי הפוסקים, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל חייב ללמד כל יום יום הלכה חק ולא יעבר, אפלו לא במקום שאוחז שם פסדון, וכן ללמד הרבה את ספרי רבנו ז"ל, עד שיהיה רגיל בהם ושגור על פה, ולומר הרבה "לקוטי-תפלות" בלי שום חכמות.

וכן יש עוד תפלות בתקוני הנפש, כגון: פרשת העקדה והתפלה שאחריה, וכן פרשת המן ופרשת היראה והתשובה, שיש תפלות אחריהן, וכן תפלות מ"שערי ציון", שרבנו ז"ל היה רגיל מאד מאד לאמרן בכל יום יום, ובפרוש אומר (עין שיחות-הר"ן, סימן קנד), שאי אפשר להיות איש כשר אלא כשזוכה להתנהג כמו פראסטיק דיקא, הינו לילה בתמימות ובפשיטות, ולהיות רגיל לומר הרבה תפלות כמו אדם פשוט וכו'.

פי העקר לסלק את הדעת והחכמה לגמרי, פי בעבודת השם ותברך אסור להשתמש בחכמות כלל, פי כף אומר התנא הקדוש (אבות ג, ט): 'כל שמעשיו מרבים מחכמתו חכמתו מתקמת'; וקימא לן דעקימת שפתים הוי מעשה (סנהדרין סה.); נמצא, שעל-ידי רבוי תפלה, שנה נקרא 'כל שמעשיו מרבים מחכמתו', אזי דיקא 'חכמתו

אָשׁר י"ד שפח בַּנְחַל קצט

מתקיימת, שְׁנִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גָּדוֹל וְעֵלְיוֹן מְלַמְעֵלָה בְּדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יתְבַרַךְ שְׁמוֹ. וְיָדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא מְקַנָּא מְאֹד יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁהִיָּה גֵר בְּבִרְסֻלָּב. וְהִיָּה רָגִיל לֹאמַר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַרְבֵּה תְּפִלוֹת מִסְדּוּר יֵשֶׁן שֶׁהָיוּ שֵׁם תְּפִלוֹת יִשְׁנוֹת, וְהוּא ו"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ, אִיךְ שֶׁיִּכּוֹל לֹאמַר בְּכָל יוֹם כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, לְמָה בְּגִי-אָדָם כָּל-כֶּךָ רְחוּקִים? מִפְּנֵי שֶׁחֲכַמְתֶּם מְרַבֵּה מִמַּעֲשֵׂיהֶם, כָּל אֶחָד עִם הָרֵאשׁ הַמְדַמְיֵן שְׁלוֹ חוֹשֵׁב — מָה אֲנִי שׁוֹטֵה לֹאמַר בְּכָל יוֹם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת מִכָּל מִינֵי סִפְרִים וְכוּ'?! וְאִינוּ יוֹדְעִי, שְׁדִּיקָא זֶה מָה שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם אִישׁ כָּשֶׁר, בְּשַׁעֲהָ שֶׁמְמַצִּיא לְעַצְמוֹ תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת חֲדָשׁוֹת, וְרָגִיל לֹאמַר אוֹתָן תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַיְּמוּ אֲצִלוֹ מַעֲשָׂיו מְרַבִּים מִחֲכַמְתּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא 'חֲכַמְתּוֹ מִתְקַיְּמַת', אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִזוּ בְּזֶה תְּמִיד!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד שפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ד כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲלִיךָ לְדַעַת, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׂאֲנִי אִינִי מְקַבֵּל מֵאִף אֶחָד לְשׁוֹן-הָרַע, וְאֶפְלוֹ שְׁמִסְפָּרִים לִי אֵיזָה עֲגִינַן פְּרֻטֵי וְכוּ', אֲנִי רַק נוֹתֵן עֲצָה לְהֵהוּא אִיךְ לְצִאֵת מִמַּצְבוֹ וְכוּ', וְאִיךְ לְשִׁנוֹת אֶת עֲנִינּוֹ וְכוּ', אֲבָל בְּפְרֻטֵי פְּרֻטִיּוֹת אִינִי נִכְנָס וְכֵן אִינוּ נִכְנָס אֲצִלִי, וְתַכְף-וּמְיָד אֲנִי מַעֲבִיר הַכָּל מִדַּעַתִּי, וְעַל-כֵּן אֵין עֲלִיךָ לְהַחֲבִלְבֵל כָּלֵל בְּמָה שֶׁאֲשַׁתָּךְ סִפְרָה לִי וְכוּ', כִּי אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ עוֹשִׂים אֲצִלִי שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל. וּבְכָלֵל אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְנַתֵּק אֶת מַח-מַחֲשַׁבְתִּי מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלְהַדְּבִיקוֹ רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֵין לִי שׁוֹם שֶׁיִּכּוֹת בְּאַמַּת אֶל אִף אֶחָד, רַק כְּשֶׁאֶחָד בָּא וְשׁוֹאֵל אוֹתִי עֲצָה, אֲזִי אֲנִי עוֹנֶה לוֹ כְּפִי שְׁמֵאִיר לִי, וַיּוֹתֵר מִזֶּה אֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק

עם אף אָחַד, עַל-כֵּן אֵל תִּתְבַּלְבַּל וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנִּי כָּלֵל, כִּי שׁוּם דְּבַר לֹא עָשָׂה אֲצִלֵי רִשְׁם, וּבִפְרִטִיּוֹת כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל הַשָּׁנִי, שְׂאֵז בְּיַדָּאֵי אֵין הַדְּבַר עוֹשֶׂה אֲצִלֵי רִשְׁם.

וּמִדֵּי כְּתָבִי לָךְ אֵת כָּל זֶה, הִתְכַּרַח לִי לְגִלוֹת לָךְ, אֲשֶׁר רַק בְּדַבְּרֵךְ אֶחָד נִכְנָס בִּי, וְאֲנִי קָנָאִי וְנוֹקֵם וְנוֹטֵר כְּנַחֵשׁ, וְאֲנִי נוֹשֵׂא פָּנִים לְנַעַר אוֹ לְזָקֵן, כְּשֶׁהַדְּבַר נֹגַע לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶחָד רוֹצֵה לְמַנְעַ אוֹתִי מִהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה, אוֹ בְּאִיזָה עֶסֶק אַחַר הַשִּׁיף לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲזַי כֵּן הַדְּבָרִים נֹגְעִים לִי בְּנַפְשִׁי, וְכָל דְּבוּר שְׂאֲנִי מְקַבֵּל, אֲנִי לוֹקַח אוֹתוֹ רְצִינִי מְאֹד מְאֹד, וּמִשְׁתַּדֵּל לְצַאת נִגְדוֹ בְּחֻרֵב וּבִתְנִית, אֲבָל רַק בְּדַבְּרֵי הַנּוֹגַע לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

חֻמְדַת לְבָבִי! רְאֵה לְחֻזַק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּחֻסְדוֹ יִתְבַּרְךָ כְּבָר עֲזַר לָךְ הַרְבֵּה, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ. הֵן אֲמַת שְׂסַבֵּב עִמָּךְ סְבוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', שְׂקַשֶּׁה לְהִבִּין, עִם כָּל זֹאת כְּבָר לְמַדְּנוּ אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂלֹא כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְהִבִּין מַה שְּׂקוֹרָה עִם הָאָדָם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁדֵּד וּמְשַׁנֶּה אֵת הַמַּעֲרָכוֹת וְאֵת הַטְּבַע, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ, שְׂאֵתָה נִמְצָא פֹה, בְּיַדָּאֵי עוֹלָה עַל לִבֶּךָ קִשְׁיוֹת מַה וְלָמָּה סַבֵּב עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ הִתְכַּרַח לְעַקֵּר מִכָּאֵן זֶה כְּמַעַט שְׂמוֹנֶה שָׁנִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּהַדִּי כְּבָשִׁי דִּרְחֻמְנָא לָמָּה לָן, יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵין לָנוּ מִשְׁגַּב בָּהֶם, וּבְיַדָּאֵי הַכָּל לְטוֹבָה. וְאִם בְּאֲמַת תִּתְבּוֹנֵן, תִּרְאֶה אֵת גְּדִל הַטּוֹבוֹת שְׂעָשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵתָה זוֹכָה לְגוֹר בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהִלְוֵאִי שְׂאֲזַכֶּה גַם אֲנִי כְּבָר לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֵל הַפַּעַל וְלְגוֹר בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֵת הַדַּעַת, וְתִרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַ כְּלֵי זָמֵר, וּבִפְרִט כְּשֶׁאֵתָה נּוֹסַע בְּדַרְךָ, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמַעַ

אָשֶׁר י"ד שפּט בְּנַחַל רַא
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ,
שְׂיִתְרַחֵב לְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן תִּקְבַּל פֶּה כַּמָּה מִכְּתָבִים, וְרָאָה לְשִׁלְחָם תִּכְּפֶּה-וּמִיד, וְכֵן
תִּקְבַּל אֶת הַקְּסָטוֹת שֶׁהִקְלִיטוּ פֶּה הַבְּחוּרִים, מֵה שֶׁלְּמַדְנֵנוּ בֵּין מְנַחֵה
לְמַעְרִיב, וְתִרְאֶה לְעִשׂוֹת מְזֶה שְׁכַפּוֹל וְלִהְפִּיצָם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְאֲנִי מְקַנְהָה שֶׁהִקְסָטוֹת הַחֲדָשׁוֹת תִּצְאֵנָה יוֹתֵר בְּרוּרוֹת מְאֹלָה, וְכֵן אֲנִי
שׁוֹלַח לְךָ פֶּה תְּמוֹנוֹת שֶׁלְּקַחוּ לִירִיד הַסְּפָרִים שֶׁהִיָּה בְּמוֹסָקָבָה קֹדֶם
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁם הַפִּיצוּ כַּמָּה אֲלָפִים מִהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כְּאֲשֶׁר
תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ עַל הַמַּדְף סְדֵרֵת הַקּוֹנְטְרָסִים, וּבְזֶה תִּחְיֶה אֶת עֲצָמָה,
שֶׁעֲבוּדָתָךְ אֵינָה הוֹלֶכֶת לְרִיק.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ
עַל גִּדְּל פְּעֻלוֹתֶיךָ שֶׁאַתָּה פּוֹעֵל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי אַנְשֵׁים אֵינָם
יְכוּלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַדְּפֶסֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, כְּאֲשֶׁר אֲנִי מְקַבֵּל
מִכְּתָבִים מִבְּנֵי-אָדָם, וְכָל אֶחָד כּוֹתֵב אֶת סְפוּרוֹ וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
וְכוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים הֵם הַתְּמַצָּן שֶׁלָּהֶם וְהָאוִיר לְנִשְׁמָה
בְּעֵבּוֹרָם, וְכָל זֶה זְכִיתָ אֶתָּה.

עַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם — אֶתָּה
וְאֲשֶׁתְּךָ וְתַדְפִּיסוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאֵי יִשְׁלַם לָכֶם שְׁכָרְכֶם
מִשְׁלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רב אשר י"ד שצ – י"ד שצא בנחל

חותני בא לכאן בשבוע הבא, ועל-כן אם יש לך מה לשלח אלי – תשלח נרפו.

י"ד שצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד פסלו ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי אסור לגור ככה, ובפרט עם גרוש, כי לך גם בו, ועל-כן יותר טוב שתחזרו ותתחתנו מה שיותר מהר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא ישתנה לטובה.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם הן אצלכם והן אצל האמא אם הן כשרות, כי רב הצרות בביתו של אדם – כשאין לו מזוזות כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על

אִיזוֹ דָּלֶת מְזוֹנָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ — כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת. וְכֵן רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ, שֶׁתְּהִינָה כְּשֵׁרוֹת, וּתְדַקְדַּק לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵת מֵד.).

רָאָה לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאָז הִשְׁבֵּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ. וְתִשְׁתַּדֵּל לְשֹׁמֵחַ כָּל הַשְּׁבֵת אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ, וְאֵל תִּרְאוּ שׁוֹם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת כָּלֵל כָּל יוֹם הַשְּׁבֵת, וּבְזָכוֹת הַשְּׁבֵת תִּזְכּוּ לְהִתְעַשֵּׂר.

נָא וְנָא אֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי כָּל עֲשִׂירוֹתְכֶם תְּלוּיָהּ בְּשִׂמְחַת הַשְּׁבֵת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — בְּלִבּוֹלִים וַיִּרִידוֹת כְּאֵלוֹ וְכו'.

הִיָּה טוֹב מֵאֵד, שֶׁתִּלְמַד בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב, בְּכָל יוֹם, וְלוֹמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְכֵן לְהַתְּבוֹדֵד הַרְּבִיָּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת, שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל מִבְּלִבּוֹל הַדַּעַת וּמִמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת.

אוֹדוֹת שְׁמִדְבָרִים עָלֶיךָ לְשׁוֹן-הָרַע, מֵהַ לֶּךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מִזֶּה, הַעֲקָר שֶׁאִתָּה תִּסְתַּכֵּל עִם עֵין אֲמֵת.

רָאָה לֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בֵּין אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִפְלוֹ לֹא מֵהוֹרֵיךָ, אִתָּה רָאָה לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא הִיָּה אֲכַפֵּת לֶךְ כָּלֵל מֵהַ שְׁאֲחָרִים עוֹשִׂים וּמֵהַ שְׁאֲחָרִים מְדַבָּרִים וְכו'.

רד אָשֶׁר י"ד שצג בַּנְחַל

וְכוּ', הָעֵקֶר רָאָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁלּוּם וּבְאַהֲבָה, אַתְּנָה וְרַעוּת עִם אֲשֶׁתְּךָ,
וּתְשַׁתְּדֵל לְעֵבֶד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוּת וּבְשִׂמְחָה.

רָאָה שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּשְׁרָה תָּמִיד בְּבֵיתְךָ, וְתַעֲבֹד הַרְּבִּיָּה עַל נְקֻדַּת
הַשִּׂמְחָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא שִׂמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְשִׂמְחָה, אֲזַי זוֹכֵה
לְהַכֵּל.

אִם אֲפָשֶׁר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת — מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד תְּקוּן גָּדוֹל לְנִשְׁמָה כְּמוֹ אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנּוּת.

תְּשַׁתְּדֵל לְהַכְנִס לְכוֹלֵל אַחֵר, וּתְהַלֵּךְ לְאֵל, אֵין חֲסָרִים כּוֹלְלִים
בְּבִנְיַ-בְּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי עֵקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם הִיא פְּשֵׁהוּא בְּשִׂמְחָה. וְצָרִיכִים לְעֵבֶד הַרְּבִּיָּה
עַל נְקֻדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי "עֹז וְחֻדְוָה בְּמִקוּמוֹ" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז, כז),
אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה רַק שִׂמְחָה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהָאָדָם הוּא
תָּמִיד שְׂמֵחַ, הוּא אוֹחֵז בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁאוֹחֵז בְּהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי לֹא הַצְּלָחָה. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נְקֻדַּת
זוֹ, שֶׁתָּמִיד תִּהְיֶי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה.
וּתְשַׁתְּדֵל לְחַיֵּךְ תָּמִיד לְכָל אֶחָד, וּלְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּסִבָּר פָּנִים
יְפוּת.

אֲשֶׁר י"ד שָׂדַד בְּנַחַל רַה

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אֵיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפִּיל לְבַעֲדֶךָ, שְׁתַּזְכֵּי לְמִצְאָה בְּחוֹר טוֹב, וְתַתְּחַנְנֵנִי מֵהַ שְׁיֹחֵר מֵהַר, נָא וְנָא אֵל תַּהֲיֵי בְּרַחֲמֶיךָ, אֲלֵא הַשְׁדוּךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיַעוּ לְךָ תִּגְמְרֵי בְּכִי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד שָׂדַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צְעָרִי לְשִׁמְעַ מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב עִמָּךְ סְבוּת כְּאֵלוֹ, כְּדֵי שְׁתַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. רְאֵה לְדַקְדֵּק מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׁבֶת-קִדְשׁ, וְתִשְׁמַר מְאֹד, חֵס וְחִלְיָלָה, לֹא לְחַלֵּל אֶת הַשְּׁבֶת — אֶתְּהָ וְאֶשְׁתָּךְ.

רְאֵה שְׂאֲשֻׁתְךָ תִּדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֶת-קִדְשׁ שְׁבָעָה גֵּרוֹת, וְלֵהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵהַ שְׂאֵתָם צְרִיכִים, כִּי הַתַּפְּלָה שְׁהֵאֲשָׁה מִבְּקֶשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אֵיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם כְּשֵׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. וְכֵן רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתַּפְּלִין שְׁלֶךְ, וְתַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תַּפְּלִין.

גַּם תִּשְׁתַּדֵּל לְלָכֵת עִרְבֵי וּבִקְרֵי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִכָּל שַׁפְּן בְּשְׁבֶת, וְאִף שְׁקֶשֶׁה לְךָ, רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעַבּוֹר זֶה.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, הִינּוּ שְׁתַּלְךָ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר לְפָנַי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִשׁוֹן וּבְשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרֶךָ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתֵאמִין, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יְתִבְרֶךָ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אִם תִּקְרִים אֶת כָּל זֶה, אַז תִּרְאֶה שְׁנוּי גָּדוֹל בְּמִצְבְּךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאָךְ מִהַצָּרוֹת שְׁנִפְלֵת וְנִשְׁלַכְתָּ אֵלֵיהֶן.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁקִשָּׁה וְכַבֵּד לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּמִצְבֶּךָ כְּזֶה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לְךָ.

הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אֵיךְ יִפֹּל דְבָר.

י"ד שְׁמָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַי וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִדַּע שֶׁהַבְּעַל-דְבָר אֹרֵב עָלֶיךָ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּמִפְחִיד אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי פְחָדִים שֶׁל הַבָּל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לְךָ אֶת גְּדֹל מַעְלַת הָעֲנִין הַזֶּה, כִּי בְּנֵי-אָדָם סוֹבְלִים עֲכָשׁוּ מַה שְּׁסוֹבְלִים — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת,

עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרוֹרִים מְאֹד, וְאֵין בֵּית שְׁלֹא תִהְיֶה שָׁם אִיזוֹ צָרָה, וְהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֹהִים מְפִיחִים רוּחַ חֲדָשָׁה בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹתֵיהֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַפְיֵץ בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת רַפ"ח קוֹנְטְרָסִים, כְּאֲשֶׁר כָּבַר כְּתַבְתִּי לָךְ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי נַעֲשִׂים בְּעוֹלָם דְּבָרִים כְּאֵלֹהִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְגַלוֹת כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וּבְקָרוֹב תִּרְאֶה דְּבָרִים נוֹרְאִים שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', עַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים בֵּין כָּל שְׂכָבוֹת הָעָם, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְךָ מִפְעַם לְפַעַם אֶל אֵיזָה רַכּוּז גָּדוֹל שֶׁל צָבוּר, וְאֵל תִּפְחַד מִפְּקָחִים, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, וְאֵינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ תִּתְבַּרְךְ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, וּכְכֹל שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ דִּיעוֹת אֵלֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּגָּאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

י"ד שְׁצוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵנִי לְהַתְחַתֵּן, וְכֵן שֶׁהִלְדִּים יִתְחַתְּנוּ, וְתִרְוִי רַב גַּחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא תְּדַלִּיקֵי אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי

רח אָשֶׁר י"ד שצז — י"ד שצח בַּנְחַל

גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְאִם הָיוּ הַנְּשִׁים יוֹדְעוֹת מַעֲלַת תְּפִלָּתָן בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, הָיוּ מְאֹד גְּזֹהְרוֹת בָּזֶה. וְעַל-כֵּן רָאִי לְהֶאָרִיךְ בַּתְּפִלָּה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּשִׁפְתֵי הָאִם, בְּשִׁפְתֵי פֶשׁוּטָה: "אֲנִי הַגֵּוֹי הַבְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, רַחֵם וְחַוֵּס וְחַמַּל עָלַי וְעַל בְּנֵי, וְתַתֵּן לִי פְרֻנְסָה וְהַצְלָחָה" וְכוּ' וְכוּ', וְתִאָּרִיכֵי בְּדַבְרֵי זֶה מְאֹד, וְאִז תִּרְאִי יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מֵהַשָּׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ד שצז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאִי לְכַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסַרְהֶן עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה; כִּי עַקֵּר הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם — כְּשֵׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רָאִי לְשָׁמֵר שִׁבְת-קִדְשׁ, וְאִז הַשִּׁבְת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ד שצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרְךָ
הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ מָאֵד מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה
הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִי
אֶפְשָׁר לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי שִׂמְחָה, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הוּא
רַק מִחֲמַת שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ אֶל הַעֲצָבוֹת וְאֶל הַעֲצָלוֹת, שְׂבָאוֹת בְּדַרְךָ
כָּלֵל מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת, עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲעוֹלָם
לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְעַל-יַדֶּי-זֶה יִהְיֶה
קָרוֹב לְכַבוֹת בִּינְיָכֶם. וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְתִסְתַּכֵּל
עַל כָּל אֶחָד בְּעֵין טוֹבָה.

נָא וְנָא אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ, חַס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֵּה אִשְׁתְּךָ זֶה הַצְּלָחָתְךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ,
וּבִידְעוֹת אֵלוֹ תִּהְיֶה בְּאֵמַת הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם בְּעֵין רָעָה, וְאִזּוֹ
תְּחִיָּה חַיִּים אֲמַתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקִשָּׁר עִמִּי בְּמַכְתְּבִים, וְאֵל תִּהְיֶה בְּיָאוֹשׁ, חַס
וְשְׁלוֹם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְכֹאֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא גַם שְׂזַכִּיתָ לְהַתְּחַתֵּן, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ עִם עוֹד נְסִים, שֶׁהַכֵּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּחֻדְשֵׁים הָרֵאשׁוֹנִים עַד שְׂמִפְרִים אֶחָד אֶת
הַשָּׁנָי, עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל בֶּן זוּג. וְעַל-כֵּן רְאֵה לֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ
כָּלֵל, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֻדְשָׁה, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשׁוּמֵעַ

רִי אֲשֶׁר י"ד שצט בנחל

את רבנו ז"ל, ומדבר עמו יתברך בכל יום, ואז טוב לו כל הימים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד שצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד כסלו ה'תש"ן.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה מה שעובר עליך.

ראי להדליק אחד-עשר גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני
גרות של שמן זית, ולבקש בעת הדלקת הגרות כל מה שאת צריכה,
כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת
ומרצה בשמים.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שפעולם, והקדוש-ברוך-
הוא יעזור לך, שתזכי לרות רב נחת מהילדים.

נא ונא ראי לנחם את עצמך על אף שכואב לך מאד מאד מכל
הצרות והבעיות שנגזרו עליך.

עליך לדעת, כי יש הרבה דברים שאין אנו מסגלים להבין
עליהם תרוץ, אלא עלינו למסר את נפשנו בעבורו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך ובעד הילדים, שיהיו כלם בריאים, ויהיה לך
הרבה נחת מהם, ותזכי עוד לראות בנים לבניכם, והברכה
וההצלחה שתחלנה לפרח בביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד ת.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפָלִין שְׁלֶךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפָלִין, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפָלִין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵחַ מֵד).

רְאֵה לְשָׁמֵר שֶׁבֶת-קִדְּשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתִדַּע שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ הֵן רַק מִפְּנֵי שְׂאִינְךָ נִזְקָר בְּשִׁמִּירַת שֶׁבֶת-קִדְּשׁ, וְכֵן אִינְךָ נִזְקָר בְּמַאֲכָלוֹת כְּשֵׁרִים. עַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁנּוֹת אֶת הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תָּרִיב עִמָּה כָּלֵל, אֲלֵא תִדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה בְּבִיתְךָ תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, וְאִזּוֹ תָּבוֹא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא עֵקֶר הַצְּלִיחַת הָאָדָם — בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל מִי שֶׁשָּׂמַח יוֹתֵר — מִצְּלִיחַ יוֹתֵר (סֵפֶר-הַמַּדּוּת, אוֹת הַצְּלִיחָה, סִימָן א'). וְזוֹ סִגְלָה לְבִטּוֹל מִמְּנוֹ אֶת כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְכָל מִינֵי בְּלִבוּלִים.

רְאֵה לְקִבְּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אַתָּה יְכוּל לְלַכֵּת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְאִיזָה שְׁעוֹר שֶׁל רַב.

הַקְּרוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד אֲנִי מִצְטַעַר מִמִּצְבֶּךָ הַקָּשָׁה שְׂאֵת נִמְצָאת בּוֹ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לְחִיּוֹת עִם נְקִיפוֹת מִצְּפוֹן וַיִּסּוּרֵי אֲשָׁמָה, אֵין שׁוֹם דְּבָר מִכָּרַח, אִם לֹא יְכוּלִים לֹא יְכוּלִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְחִיּוֹת עִם יִסּוּרֵי מִצְּפוֹן וְאֲשָׁמָה, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

אָשֶׁר י"ד תג בְּנַחַל ריג

וְזאת תִּדְעִי, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא אָב הַרְחָמָן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, עַל-כֵּן הִרְגִילִי אֶת עֲצָמָי לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ, וְכָל מָה שֶׁמַּעֲיֵק לִי תִסְפְּרֵי נִקְּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְזֶה יָבִיא לִי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיךָ.

תּוֹצִיאִי מִהָרָאשׁ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבֳדוֹת, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין שְׁמֹחוֹת ב, א): כָּל הַמְּאֵבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא; וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת, שֵׁישׁ לִי מְשִׁימָה גְדוֹלָה בְּחַיִּים, וְאִם אַתָּה מְסַתּוֹבֶבֶת בְּחֻבְרָה כְּזוֹ כְּמוֹ שְׁלֹף, בְּנִדְאֵי אַתָּה צְרִיכָה לִהְיוֹת שְׂמָה, וּלְדַבֵּר וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אוֹתָם, וְזוֹ הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלֹף בְּעוֹלָם.

הַמְּאֵחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַפֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לִי עַל זֶה.

מָה אָמַר לִי! אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת בְּעִבוּר הַדְּפֹסֶת סְפָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, כִּי בְּזֶה מִזְמָנִים אַתָּה בְּנִי אָדָם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יָכוֹל לִהְיוֹת, כַּמּוּבָא בַּזֵּהָר (נִשְׂאָה קַחַח): וְכֹאֵה מָאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדוֹהִי דְחִיבָא וְכו', אֲשֶׁרִי מִי שְׁאוּחַז בְּיַדִּי הַחִיבִים וּמְחַזְרֵם בְּתִשׁוּבָה וְכו'. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא מְתַפָּאֵר עִמוֹ, וּמְשַׁבַּח אוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְכֵן עַל-יַדִּי הַדְּפֹסֶת וְהַפָּצַת סְפָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל מִפְּרֻסְמִים אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שֶׁהוא הַחֵן וְהִיפִי וְהַפָּאֵר שֶׁל כָּל הַדּוֹר, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סז); כִּי כְּשֶׁנִּתְפָּרְסָם זֶה הַצְּדִיק, אֲזִי נִפְתָּחִין הַעֵינַיִם לְרְאוֹת בְּגִדְלָתוֹ יְתַבְרַךְ, וְהַעֲקֵר לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ אוּחַז בְּמַדּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵן נוֹבְעוֹת וּבָאוֹת מִהָאֲרָבֶעָה יְסוּדוֹת שְׁלוֹ,

שָׁהם: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, שֶׁכֶּל הַמַּדּוֹת הַמְגִנּוֹת נוֹבְעוֹת מִהֶן, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'); וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְזַכֵּךְ אֶת הַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, עַד שְׂפִיאֵיר בּוֹ שֵׁם הַנְּי"ה, שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ הַד' יְסוּדוֹת, וְכַפִּי שְׁזוּכָה לְזַכֵּךְ אֶת הַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, כַּמּוֹ-כֵן מֵאִיר בּוֹ שֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא.

וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי שְׁמִפְרָסְמִים אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הַחֵן וְהִפִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כִּי אִם לֹא מִפְרָסְמִים אוֹתוֹ, אֲזִי נִתְפָּרְסְמִים מִפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, שְׁקוּרִין טֵאטְרִין, כַּמּוֹ שֵׁישׁ הַיּוֹם הַמּוֹן טֵאטְרִין, כָּל טֵאטְר נַעֲשֶׂה וְנִתְפָּרְסֵם לְרַבֵּי וְכוּ', וּמּוֹלִיךְ אֶת אֲנָשָׁיו שׁוֹלֵל וְכוּ'. כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת מְאוּרֵי אוֹר, אֲשֶׁר מֵאִיר לְמִקְרָבָיו אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב מְאֹד, עַד שֶׁתְּמִיד רַק רוֹאִים אֶת הַטּוֹב, שֶׁזֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַנְּי"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", וְלִהְפּוֹךְ כְּשֶׁנִּתְפָּרְסֵם מִפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, אֲזִי נִתְעוֹרֵר מְאוּרֵי אֵשׁ, שֶׁמִּתְחִיל לְכַעַר הַיֵּצֵר הָרָע כַּמּוֹ אֵשׁ, וְכַמּוֹ-כֵן מִתְחִילָה לְכַעַר אֵשׁ הַמִּחְלָקֶת לְרִיב עִם הַזּוּלָת.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה תְּמִיד לְנַדֵּב עַל הַדְּפָסֶת סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וּבְזֶה יִזְכֶּה לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַפְּלִל בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא אַל תִּכְנַס בְּכּוֹחֵים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל, אֲדַרְבָּה, אֵתָּה רַק תְּדַבֵּר בְּנִדְאוֹת עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לָךְ וְגַם לְאַחֵרִים. אֵתָּה תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה, וְכֵן תִּתְחַזַּק אֶת אַחֵרִים.

וְדַע לָךְ, שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁאָדָם מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִיד הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד כסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה תמיד להסתפל על השכל שבכל דבר, פּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵנוּ
 ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ תָּמִיד
 לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשִּׁכְלָה שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר, הֵינּוּ כִּי בְּכָל דָּבָר יֵשׁ אֱלֻקוֹת,
 כִּי אֵין בְּלִעְדֵּי תִּבְרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִפְלֵ אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְלִכֵּן עַל
 כָּל דָּבָר גִּשְׂמֵי כָּבֵד צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ מַה יְכוּלִים לְלַמֵּד מִזֶּה בְּעִבּוּדַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִּף אָמַר רַבְנֵנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד),
 שְׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְרַמֵּז
 לְאָדָם רְמִזִּים אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן
 נב): מְכַל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְקוֹרָא אֶת הָאָדָם
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וְלִכֵּן מְכַל דָּבָר שְׂאָדָם רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ אוֹ מְתַעַסֵּק בָּהֶם,
 הוּא צָרִיךְ תִּכְף-וּמִיד לְקַשֵּׁר אֶת הַדְּבָר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְהוֹצִיא לְעֲצָמוֹ
 עֲצוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲצוֹת וּדְרָכִים וּנְתִיבוֹת חֲדָשׁוֹת בְּהַשְׁגַּת
 אֱלֻקוֹת, וְיַחַדְשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים, וְיִבְנֶה בְּנִינִים חֲדָשִׁים, וְכֵן יוֹצִיא
 הַתְּחִיבֵי וְהֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים הַשׁוֹמְעִים בְּקוּלוֹ.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי
 תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּיק אֶת דַּעְתּוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲסוּר לוֹ
 לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים כָּלֵל. וְהַעֲקָר לְשִׁמּוֹר אֶת הַמַּח-מַחְשָׁבָה, שְׁנֵה כְּלֵי
 לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עֵקֶר עִבּוּדָתוֹ לְטָמֵא
 אֶת הַמַּח-מַחְשָׁבָה שֶׁל הָאָדָם, וְאֵז כְּבָר תּוֹפֵס אֶת כָּל הָאָדָם; כִּי
 הַנְּשִׁמָּה שׁוֹרָה בַּמַּח, וְהַמַּח מְלַבֵּשׁ בְּעִשְׂרָה לְבוּשִׁים, שְׂאֵלוֹ הֵם
 הַעֲשָׂרָה חֻלְקֵי הַמַּחְשָׁבָה, וְכִשְׂאָדָם מִפְּשִׁיט מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַלְבוּשִׁים,
 רוֹאֶה וּמְרַגֵּישׁ רַק אֱלֻקוֹת, וְאֶפְלוֹ כְּשֶׁנִּשְׂאָרִים הַלְבוּשִׁים, אֲבָל הוּא

מִלְבִּישׁ בָּהֶם אֶת רוּחַנֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, מְזַה יּוֹצְאוֹת הַשְּׂגוֹת נִפְלְאוֹת
בְּאוֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂזָה כָּלֵל הַפְּרוֹשִׁים שְׂאָדָם זּוֹכֶה לְחַדֵּשׁ
בְּפֶשֶׁט, רָמָז, דְּרָשׁ, סוּד. וְלִהְפוֹךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּים גְּאוֹף וְכַפִּירוֹת
בְּתוֹךְ הַלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַהֲרֵהוּרִים רְעִים וְהַשְּׂגֵעוֹנוֹת
שֶׁתּוֹפְסִים אֶת הָאָדָם, כֹּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וּמְדַרְדְּרִים אֶת הָאָדָם
לְכָל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים שֶׁל יְאוּשׁ וְדִכְאוֹן, וְשֶׁל כָּל מִינֵי
דְמִיוֹנוֹת, שְׂזָה כָּלֵל הַמַּחְלוֹת שְׂבִינֵי-אָדָם סוֹבְלִים מִהֶעֱצָבִים, שֵׁישׁ
בְּזָה אֶלְפֵי מִינֵי שְׂגֵעוֹנוֹת וּמַחְלוֹת וְכוּ'. וּבְאֵמֶת עִם אֲמוּנָה טְהוּרָה
בו יִתְבַּרֵּךְ, הַכֹּל יְכוּלִים לְשֹׁרֵף וּלְבַטֵּל.

וְלָכֵן כָּל מֵה שְׂבִיכְלֵתָךְ עֲשֵׂה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בו
יִתְבַּרֵּךְ. וְהַדְּבָק עֲצָמָךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד, וּתְצַיֵּר בְּדַעְתָּךְ,
שֶׁהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּאֶפֶן
אֲחֵר לְגַמְרֵי.

וְהִנֵּה בְּגִי-אָדָם אֵין לָהֶם מִשְׁגַּ מֵה זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר כָּל
מַח-מַחְשְׁבָתוֹ רַק רוּדָךְ לְהַשִּׁיגוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמָסוֹר אֶת
נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד, יוֹשֵׁב בְּסִתְרוֹ צֵל כְּנָפָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמַתְבַּדֵּד
עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִיחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וּמְזַמֵּן כְּכֹר אֵינוֹ נִמְצָא בְּזָה
הָעוֹלָם. וְדַבֵּר זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר לְמִי שְׂמִשְׁקַע בְּגְאוֹף וְהַהֲרֵהוּרֵי
זְמָה וְנֶאוֹף, שְׂזָה מְבִיא לְאָדָם כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּמִשֵּׁם נוֹבַעַת
הַלִּיצָנוֹת וְהַדְּכָרִים בְּטִלִים, הַמַּחְלֵקֶת וְהַצָּרוֹת וְכוּ'.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק עֲצָמוֹ בְּרַבְּנוֹ ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ הִתְשִׁין.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין מַה שְּׁכַתְבָּת וְכוּ', אֵין לִי מַה לְהוֹסִיף רַק לְהַזְהִירָךְ —
שְׁמַר מְאֹד מִבְּנֵי-אָדָם, שְׁלֹא יוֹלִיכּוּ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה,
כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אָסוּר לְהֶאֱמִין בְּשׁוֹם בְּרִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם. כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד עַל כָּלָם, וּבֵן רַגַע יְכוּלִים לְהַתְּהַפֵּךְ וְלִהְיוֹת לְךָ
לְשׁוֹנָא גְדוֹל, וְלִמְסַר אוֹתָךְ בְּמַסִּירוֹת שֶׁל שְׁוֹא וְשֶׁקֶר וְכוּ', וְלִהְעֲלִיל
עֲלֶיךָ עֲלִילוֹת דָּם, עֲלִילוֹת שֶׁקֶר וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת
עֲצָמוֹ מִבְּנֵי-אָדָם.

וּבְעֵנִין לְבָרַח וְכוּ', אָמַר פַּעַם מוֹהֲרַנְיָת ז"ל: אֵין הֵיכָן לְבָרַח
רַק אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא נִצְחִי, וְאֱלֹיו אָנוּ מִמִּילָא צְרִיכִים לְחַזֵּר וְכוּ'.
וְלִכֵּן לְמַה שְׁלֹא נִחְזַר כָּבָר עֲכָשׁוּ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא נִצְחִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תו.

בְּעֵזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֲלָה ... גְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רַק תִּתְחַזֵּק וְשְׁמַר מְאֹד עַל הַדְּבִוֵּר שְׁלָךְ, כִּי הַדְּבִוֵּר הוּא
הַמְּלָכוֹת, וְאִם מְדַבְּרִים רַק דְּבִוּרֵי אָמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה מְלָכוֹת
דְּקַדְשָׁה, וְאִם מְדַבְּרִים דְּבִוּרֵים אָסוּרִים, נַעֲשֶׂה מְזֵה מְלָכוֹת דְּסִטְרָא
אֲחָרָא.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר, אֲשֶׁר דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תְּהִלִּים קא, ז): "לֹא יֵשֵׁב
בְּקָרֵב בֵּיתִי עֹשֶׂה רְמִיָּה, דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגֵּד עֵינָיו". אָדָם צְרִיף
לְרֵאוֹת, שְׂבָבִיתוֹ כָּלֵל לֹא יִהְיֶה אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה רְמִיָּה, הַמְרַמֶּה אֶת
הַבְּרִיּוֹת, וְאֶחָד שְׁמַדְבֵּר שְׁקֵר לֹא יַעֲמֹד לְנַגֵּד עֵינָיו, כִּי שְׁקֵר וְרַמִּיָּה
— לְרַמּוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת, זֶה הַדְּבַר הַכִּי מְגַנֶּה, וְצְרִיכִים לְהַשְׁמַר מְאֹד
מֵאֲנָשִׁים פְּחוּתִים כְּאֵלוֹ, וְשְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ מְנַע וּמַשָּׂא עַפְסָם, כִּי הֵם
הַצְּבוּעִים בְּיוֹתֵר — אוֹי לָהֶם אוֹי לְנַפְשָׁם.

זָכַר וְגַם זָכַר, כִּי הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה הַכֹּל, וְנִחְבֵּל מְאֹד מְאֹד
לְהַכְשִׁיל בְּדַבָּר, שִׁיצְטָרֵךְ לְשֵׁלֵם עַל כֶּךָ מִחִיר כְּבֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ד תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִחוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עָלִיּוֹן.

דַּע לָךְ, שֶׁהֵיִצֵּר הִרְעָה עוֹבֵד עַל הָאָדָם בְּתַחֲכוּם מְאֹד, וְנוֹתֵן לוֹ
כֶּסֶף וְכוּ', מִרְוִיחַ טוֹב, וְכִנְסָה מִעֵסֶק לְעֵסֶק וְכוּ', וְנִעֲשֶׂה עִסּוּק עַד
מְאֹד, וּבֵינֵן כֶּךָ לֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, שְׂאִין עַל כֶּךָ שׁוֹם תְּשִׁלוֹם
בְּעוֹלָם, וּלְכַסּוֹף לֹקַחִים אֶת הָאָדָם מִן הַכֶּסֶף וְכוּ', וּמִהַכְּבוֹד הַמְדַמָּה
וְכוּ', וְהוּא מְשַׁאֵר לְאַחֲרֵים חִילוֹ וְעָשְׂרוֹ וְכוּ'. וְלִכְּנֵן לְמָה שֶׁלֹּא
תִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם
לְבָבְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו. הֲלֹא
כָּל דְּבוּר שֶׁאֵתָּה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְזֶה מַעֲלָה שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים, שֶׁעֲדִין לֹא עָלוּ שֶׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוֹ
מִימֹת עוֹלָם, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא עֲנִין אַחֵר לְגַמְרִי, וְנִבְרָא לְעֲשׂוֹת
נִתְתַּרוּת לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל אֶחָד כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ בְּעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים.

וְלִכְּנֵן אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוּלָּת כְּלָל, כִּי אֵין אָדָם דּוֹמָה לְחִבְרוֹ
כְּלָל, כָּל אֶחָד מוֹצִיא אֶת חֶלְקוֹ וְכוּ', וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר
אֵין בְּחִבְרוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד);
וְלִכְּנֵן לֹא שִׁיף שֶׁאֶחָד יִקְנֵא בְּזוּלָּת, כִּי כָּל אֶחָד מוֹצִיא אֶת נִקְדָּתוֹ כְּפִי
שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְאֵין אֶחָד יְכוּל לְהִרְאוֹת מֵה שֶׁחִבְרוֹ עוֹשֶׂה, כִּי כָּל

אָשֶׁר י"ד תח בַּנְחָל ריט

אַחַד יֵשׁ לוֹ עֲבוּדָה אַחֶרֶת. וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלוֹ, וְלֹא יִקְנֵא בַּזּוּלָת כָּלָל, אֲדַרְבֵּה הוּא צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַעֲבוּדָה שֶׁהוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִיא יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוּדוֹת שֶׁל כָּל הַבְּרוּאִים, וְזוֹ לֹא גִזְמָא, כִּי אִם לֹא, לֹא הָיָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרְאוֹ, וְלִכְּנֵן אָסוּר לוֹ לִפְלֹ בְּדַעַתוֹ כָּלָל. וְהַשֵּׁם הַטּוֹב יִשְׁלַם שְׁכָרוֹ שֶׁל כָּל אַחַד וְאַחַד כְּפִי עֲבוּדָתוֹ וְיִגִּיעַתוֹ וְטַרְחָתוֹ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל רַב טוֹב הַגְּנוּז עוֹד תִּזְכָּה, אִם תִּחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְחֶרְטָה עַל הַעֲבֵר וְלִהְתּוֹדוֹת עַל הַכֹּל, וְלִקְבֹּל קִבְלָה חֲזָקָה עַל לְהַבֵּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ד כְּסֵלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָה וְכוּ', יְדוּעַ מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי-מוֹתֵרֵן, סִימָן תקא), שְׁרוּצָה שְׁלֵכָל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה מְעַמֵּד פְּרִנְסָה קְבוּעַ, עֵינֵי שָׁם.

וּבְעֵינַי שְׁשָׂאֵלָתָּ בְּאִיזָה עֵסֶק לְהַפְּנֵס וְכוּ', דַּע לָךְ, כִּי הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ אוֹמֵר (קְדוּשֵׁין פ.ב.): וַיִּתְּפַלֵּל לְמִי שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַנְּכֹסִים שְׁלוֹ, שְׁאִין אָמְנוֹת שְׁאִין בָּהֶן עֲנִיּוֹת וְעֲשִׁירוֹת, שְׁלֹא עֲנִיּוֹת מִן הָאָמְנוֹת, וְלֹא עֲשִׁירוֹת מִן הָאָמְנוֹת, אֲלֹא הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ. נִמְצָא, שְׁאִין זֶה מְשֻׁנָּה בְּאִיזָה עֵסֶק הָאָדָם יַעֲסֵק, כִּי עִם תְּפִלָּה יַצְלִיחַ, אֲפִלוּ אִם יִהְיֶה עֵסֶק שֶׁל סְמֶרְטוּטִים וּנְגִירוֹת וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק כְּפִי תְּפִלָּתוֹ, שְׁבֻזָּה

בְּנַחַל

י"ד תט

אֲשֶׁר

רכ

הוא משנה זכותו ומגלו, כי הכל תלוי רק כפי שזוכה לנדבך עצמו בו ותברך.

ולכן אל תהיה בטלן! הרגל עצמה לבקש בכל יום על פרנסה, ומה שרק יציעו לה תקח ותתעשר, וכדאי שתעין במעשה של הפעל בטחון, שאיזו פרנסה שרק הציעו לו — לקח, והיה תמיד שמח, ולא היה חסר לו שום דבר.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין מה שעובר עליך וכו', הרגל עצמה לעין בכל יום בכמה מכתבים של שאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי כל המכתבים נכתבו רק בשבילה. ולכן תעין בהם בכל יום, ויהיה לה חזוק לחזק עצמה כל יום, כי המכתבים האלו נכתבו בדם לבבי, ולא בדיו, וכן נכתבו במסירות נפש גדולה, ולכן כל מי שיקבל על עצמו לעזר להרפס חלק אחד, יראה ישועה גדולה.

נא ונא לשמר עצמה מהמלכות וכו', לא להסתבך עם החק בשום פנים ואפן, אל תהיה חכם בעיני עצמה, ותשמר מבני-אדם, שיוליכו אותך שולל וכו', חק זה חק, לא משנה באיזו מדינה אפה נמצא. ורבנו ז"ל הקפיד על זה ביותר, עין בספר לקוטי-עצות, אות בטחון, מה שכתב שם מוהרנ"ת ז"ל, ותוציא עצות בעבורך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ד פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך היקר לי מאד, כי הרבה צפיתי לראות את כתב ידך, ובפרט שאטה גר כל-כף רחוק באוסטרליה, אשר זה סוף העולם (כפי פדור העולם, זה בקצה האחרון).

מה אמר לך! חבל שאטה אינך בא לקבוץ הקדוש שלנו בראש השנה, ועל-ידי-זה על-כל-פנים פעם בשנה היינו נתראים, וספרו לי אנשי שלומנו מפולנייה, שאצלם היתה שורה אהבה ושמחה כזו עד כדי כף, כשהגיע ראש השנה, כשראו אחד את השני, נפלו אחד על צוואר חברו, וברכו ברפת "שהחיינו" כדין הרוואה את חברו פעם בשנה, וזו באמת נקראת אהבת חברים אמיתית.

העקר מה שאטה צריך הוא שמחה, וללכת תמיד עם אנפין נהורין, פנים שמחות, שעל-ידי-זה תקבל פני הצדיק, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנג): כשאדם הולך באנפין נהורין, מתראות בו פני הצדיק. ועליך לדעת, אשר אין עוד דבר יקר כמו שמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, כמובא (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): מה שבגני-אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא — מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת. ותכף פשיש לאדם ישוב הדעת, כבר יזכה למח מישוב, והכל יסתדר לך בכל הענינים הפרטיים שלך וכו', כי ברגע שיש לאדם ישוב הדעת, הכל הולך לו בצורה אחרת לגמרי.

נא ונא ראה להרגיל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר אין טוב מזה, כי כשאדם מרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, אזי הוא אף פעם אינו לבד, כי בכל מקום בואו, הוא מוצא את הקדוש-ברוך-הוא,

אָשֶׁר אֵין לָךְ תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שֶׁהוּא מוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּכָל מְקוֹם וּמְתַדַּבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְרַךְ תָּמִיד, אֲשֶׁרִי לוֹ!
הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ד כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! אָסוּר לְבַטֵּחַ בְּשׁוֹם בֶּן-אָדָם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן,
וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (יְרֵמְיָהּ יז, ה): "כֹּה אָמַר הַיְיָ"ה, אָרוּר הַגֵּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח
בְּאָדָם, וְשֵׁם בְּשׂוֹר זְרוּעוֹ, וּמִן הַיְיָ"ה יָסוּר לְבוֹ" וְגו', דְּבַר זֶה אֵי
אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי, עַד שֶׁאָדָם לֹא נִכְוֶה מֵהַזּוּלָת, הוּא לֹא
יָבִין אֶת זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן.

דַּע לָךְ, שֶׁאָסוּר לְהֵאֲמִין בְּאֶף אֶחָד, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּמִי שֶׁאֵתָּה
מִשְׁקִיעַ וּמוֹסֵר אֶת נַפְשָׁךְ בַּעֲבוּרוֹ וְכו', מִמְּנוֹ אַחֲר־כֵּף תִּשְׁמַר יוֹתֵר
מִכָּלֶם... וְאִם תִּשְׁאַל מַה הַהֲגִיּוֹן בְּזֶה? מָה אָמַר לָךְ! זֶה הַמְּצִיאוֹת
הַמְּרָה, לְמִי שֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה, הוּא מְשַׁלֵּם רָעָה, וּכְכֹל שֶׁהַטּוֹבָה יוֹתֵר
גְּדוֹלָה, כְּמוֹ-כֵן הַהֲחִזֵּר הוּא רָעָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה... זֹהִי הַמְּצִיאוֹת
הַמְּרָה, לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, וְזֶה לְמִדְּתִי עַל בְּשָׂרִי בְּאֵין סֵפֶר פְּעָמִים, אֲבָל
זֶה שֶׁמְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, שׁוֹכַח מַה שֶׁהִתְקַח מִכָּל הָאָדָם אוֹמֵר
(מְשָׁלִי יז, יג): "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא יִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ".

וְלָכֵן אֲנִי בָּא לוֹמַר לָךְ, הַשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מֵאֵלוֹ הַנִּחְשִׁים
שֶׁנּוֹשְׁכִים וְכו', וְאֵל תִּתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, רַק תִּשִּׁים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֶת בְּטַחוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יְרֵמְיָהּ יז, ז): "בְּרוּךְ הַגֵּבֵר אֲשֶׁר
יִבְטַח בַּיְיָ"ה, וְהָיָה הַיְיָ"ה מִבְּטָחוֹ, וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם, וְעַל
יּוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו" וְגו', הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה
יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחוֹן עֲצָמִי, וְאֶף שֶׁבְּתַחֲלָה יִדְמָה לָךְ שֶׁאֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ

אָשֶׁר י"ד תיב בְּנַחֵל רכג

לָךְ וְכו', זֶה בָּא מִחֻמַּת הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בָךְ מִחֻמַּת
עֲוֹנוֹתֶיךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת פְּגָמֵי הַבְּרִית וְכו', וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה
לָאָדָם; וְלִכֵּן כְּפִי הַפֶּשַׁע וְהַחֲטָאִים שֶׁאָדָם חוֹטֵא וּפּוֹשֵׁעַ, כְּמוֹ-כֵן
נִכְנָסֶת בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁאֵין מִי
שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ. אָבֵל הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִמְצָא, וְאֵין בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, וְכֹל דְּבוּר שֶׁרַק יוֹצֵא מִפִּיו שֶׁל אָדָם
בְּתַפְלָה, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת וְכו'.

וּמִכָּל זֶה רְאוּי לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהִתְעוֹרֵר מֵה זֶה פָּגַם הַדְּבוּר,
כִּי כָל דְּבוּר עוֹלָה לְמַעַלָּה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, אִם מְדַבֵּר נְבוּל פֶּה,
אוֹ לְשׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וּשְׁקָרִים וְכו', זֶה גוֹרֵם קְלָקוּל לְמַעַלָּה וְכו'
וְכו', וּמְבַזִּים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה עַד מְאֹד, וְכֵן לְהַפּוּךְ — מַעֲלַת הַדְּבוּר
דִּקְדוּשָׁה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁאָדָם מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אָמוּנָה,
הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ עוֹשִׂים רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים אֶת עֲצָמָם עִם הָאָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר הַגִּשְׁמִי
וְהַחֲמָרִי, הַמְּלֵא הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכו', וְאִי-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן מְדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק אָמוּנָה, וּמְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם אֶת שְׁמוֹ
יִתְבַּרֵךְ, אֵין קֵץ לְשִׁכְרוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

זָכַר אֶת כָּל זֶה, כִּי יָבוֹא יוֹם שֶׁתִּבְיֵן אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, הַשְּׁמֵר
מִבְּנֵי-אָדָם כְּמוֹ שֶׁשׁוֹמְרִים מֵאֵשׁ, וּמִי שֶׁמְחַיֵּךְ אֶלֶיךָ יוֹתֵר מִדִּי...
שְׁמֵר מִמֶּנּוּ עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הַיּוֹדֵעַ
לְגַלוֹת לָךְ דְּבָר זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! אם לא תעסק בתפלה, אזי רחמנות גדולה עליך, כי התפלה פותחת את הלב והמח, שכל-כך סתום מפני פגם-הברית וכו', כי היום צריכים רחמים, שיהיה אדם נקי מהחטא הזה וכו', ומוכא בספר "ראשית חכמה", שער הקדשה, פרק ב', שאין בחור נוק אֶחָד כִּהְיוּם נָקִי מֵהַחֲטָא הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְאִם הוּא כֹּתֵב אֶת זֶה עוֹד לִפְנֵי אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנִים, שְׁאֵז כָּלֵם הִלְכוּ בְּצִנְיָעוֹת גְּדוּלָה אֶפְלוּ הִישְׁמַעֲלִים, וּבִפְרֻטִּיּוֹת בְּעִיר צְפַת, מֵה נֹאמַר אֲנִי, שֶׁהִכַּל פְּתוּחַ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הוֹלְכִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחֲטָא?! וְהַחֲטָא הַזֶּה מְטַמֵּט אֶת הַמַּח, וּמַעֲקֵם אֶת הַלֵּב בְּקִשְׁיוֹת וּבִסְפָקוֹת בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְלִכֵּן צָרִיכִים הִרְבֵּה תַפְלָה לְשִׁפּוֹךְ אֶת לְבוֹ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂיִזְכֶּה לְנִקּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְיִזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שְׂיִרְגִישׁ תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה; כִּי בְּאַמַּת הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, אֵינּוּ נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר שְׁעֹבֵר עָלָיו כִּי הוּא יוֹדֵעַ, שֶׁהִכַּל מְשֻׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרֻטִּית, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, וּמְחַדִּירֵן בְּתוֹךְ לְבוֹ, כְּמוֹ-כֵן כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא אֵל תְּשִׁים לֵב אֶל אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי הֵהֱתַקְּרוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל אֵינָה תְלוּיָה בְשׁוּם בְּרִיָּה, לֹא אֲצַל בְּעָרִיל וְלֹא שְׁמַעְרִיל נִמְצָא רַבְּנוּ ו"ל, אֲלֵא בְּתוֹךְ הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן". וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם לוֹמַד הִרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, עַד שֶׁהֵם שְׁגוּרִים עַל פִּיו, הוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲצַלוֹ שׁוֹרָה רַבְּנוּ ו"ל. וְעַל-כֵּן שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֹאמַר לָךְ, שְׂאֲתָה כֵּן מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אוֹ לֹא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, אֵף אֶחָד אֵינּוּ בְּעַל-הַבֵּית עַל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הוּא סוֹד הָאָרוֹן, שֶׁהִיָּה נוֹשָׂא אֶת נוֹשְׂאָיו. וְלִכֵּן לֹא שִׁיךְ שְׁפִלוּנֵי מַחְזִיק בֵּינֵם רַעֲבִינְס וְאֵף אוֹ לֹא וְכוּ' וְכוּ', לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, זֶה הֶבֶל הֶבֶלִים, חֲדָשִׁים מְקַרֵּב בָּאוּ, שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים פּוֹן דַּעַם רַעֲבִינְס וְאֵף... הֵם הֵם הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, וְלֹא עַל מִי שְׂאוּמְרִים... לַעֲצָרְנוּ הָרַב, נְכַנְסוּ פְּסוּלִים לְגַמְרֵי, וְחַיֵּיהֶם הֵם חַיֵּי פְּסוּלִים, וְהֵם

אָשֶׁר י"ד תיג בַּנְחָל רכה

אומרים דעות נואס איז דעם רעביני'ס זאך... האם זה לא מצחיק, אָחַד נולד בפסול וכו', והשני סובל על העצבים וכו', ומאלו עושים עסק, ואתה עוד תשבר שאמר לך דאס איז דעם רעביני'ס זאך... פלך משטיות פאלו, קח את ה"לקוטי-מוהר"ן", וחזר על זה פעמים אין מספר, עד שיפגס בך היטב היטב, ויהיה שגור על פיך, ורק על-ידי-זה תהיה מקרב אל רבנו ז"ל. דבר אָחַד אָנִי יכול להגיד לך בלב שקט ובטוח — אין "שוהל" איז דער רבי זיכער נישטא (ב"שוהל" שמה בודאי רבנו ז"ל אינו נמצא). ולכן מה אתה צריך ללכת שמה?! שמה מקום מחלקת מהרגע שפנו אותו וכו', ובמקום מחלקת שמה רבנו ז"ל אינו נמצא בודאי, ולכן אשרי מי שפוחח בית-הכנסת באזור שלו ובעיר שלו על שם רבנו ז"ל, ושם צריכים להקפיד לדבר רק מרבנו ז"ל, ואזי תהיו בטוחים ששם רבנו ז"ל נמצא, כי רבנו ז"ל נמצא רק במקום שמדברים ממנו.

רבנו ז"ל הזהירנו ביותר לדבר דבורי אמונה תמיד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל העולם האמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד; ולכן אשרי מי שמדבר עם כל אָחַד ואָחַד בכל יום ויום דבורי אמונה והשגחה פרטית, שעל-ידי-זה בעצמו יאיר לו אורו ותברך. ורבנו ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד): האמונה תלויה בפה של האדם, כמו שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי", אשרי מי שחזק באמונה פשוטה בו ותברך, ואז יאיר לו אורו ותברך תמיד, ויהיה שמור מכל המזיקים וכו'.

אשרנו ואשרי חלקנו, שזכינו לדעת מרבי אמת פזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תיג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות התקבחות להצדיק שבדור, שהוא רבנו ז"ל, כבר האריך רבנו ז"ל מאד מאד בזה (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שתכף-ומיד כשאתם רוצה לבוא אל הצדיק, כבר הרג יצר הרע אחד, ואחר-כך כשמתחיל לנסע אל הצדיק, מתגבר עליו יצר הרע חדש למנע ולעכב אותו מלבוא אל הצדיק, ואחר-כך כשפא כבר אל הצדיק, מתגבר עליו יצרו ביותר, עד שנתקרה לגמרי וכו', ומתחרט למה בא וכו', כי הסמ"ך-מ"ם עובד מאד מאד על כל אחד הרוצה להחזיק עצמו בהצדיק, כי ממנו הוא מאד מפחד, כי הצדיק יכול להוציא את האדם הכי גרוע וכו' מהשאל תחתית ומתחתיו. ולכן הוא מתגבר על כל מי שרק רוצה להתקרב אל הצדיק, וכן מי שכבר נמצא אצל הצדיק, יעשה כל מיני פעולות שבעולם לרחקו מהצדיק, כי הוא מאד מפחד שהאדם יהיה מקרב אל הצדיק הגדול במעלה, שיכול לעשות טובה נצחית לאדם. ועל זה יש לסמ"ך-מ"ם כחות עצומים למנע ולעכב מלהתקרב אל הצדיק האמת.

ואגב אספר לך ספור נפלא על זה. בימים מקדם היה לפני כל בית-הכנסת דוד גדול מלא מים, ועל ידו עמד עוד דוד גדול ריק, וכשאתם בא להתפלל, רחץ את את ידיו, פמוכא בהלכה, ונטלן מהדוד המלא מים לתוך הדוד הריק. והנה כל זמן שהדוד הריק היה ריק, שפכו את המים לתוכו, ותכף כשרק התחיל להתמלא, אזי כבר לא ידעו איזה דוד הוא המים הנקיים ואיזה דוד הוא המים הטמאים שנטלו בהם את המים. והיו אנשים רוחצים את ידיהם ממים טהורים וטמאים ומטהורים לטהורים, וכן בכל פעם להפוך.

פעם באו אל הרב הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע, וספרו לו מה שקורה לפני בית-המדרש הגדול שבנה בכונות ובחינוכים ובמסירות נפש עצומה, שאנשים רוחצים את ידיהם קדם התפלה ממים טמאים לטהורים ומטהורים לטמאים וכו', ענה ואמר: אם הייתם יודעים איזה קטרוג יש מהסמ"ך-מ"ם על כל אלו הבאים

אָשֶׁר י"ד תִּיד בְּנַחֵל רכז

אַל הַצְדִּיק, זֶה אֵים וְנוֹרָא, כִּי הוּא אֵינוֹ סוֹבֵל אֶת הַצְדִּיק כָּלָל. וְלִכֵּן כְּדִי לְהַשְׁתִּיק אֶת הַקְטָרוֹג שְׁלוֹ, קוֹרֵה דְבָר זֶה, שְׁנוּטְלִין מִמֵּים טְהוֹרִים לְטַמְאִים וּמְטַמְאִים לְטְהוֹרִים, וְזֶה לוֹ כְּמוֹ מַיִם אֶחָרוֹנִים וְכוּ', שְׁזֶה יְהִיֶה הַקְטָרוֹג שְׁלוֹ — רָאוּ אֵיךְ יְהוּדִים אֵינָם מְקַפִּידִים בְּנִטְיַלַת יְדֵים וְכוּ', וְכֵן הוּא עוֹזֵב אֶת הָאָדָם שֶׁבָא אֶל הַצְדִּיק, וְשׁוֹכַח מֶה אָדָם הַזֶּה מְקַבֵּל מֵהַצְדִּיק.

וְלִכֵּן רְאֵה מֶה לְפָנֶיךָ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד מְאֹד אוֹרֵב עַל כָּל הַבָּא אֶל הַצְדִּיק, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק, לְבִסּוֹף יַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְלִכֵּן הוּא כָּל-כֶּף מְעַכֵּב מִלְּהִתְקַרֵּב אֵלָיו. לִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂכָל וְדַעַת, וּמִתְחַבֵּא בְּסִתָּר צַל כְּנַפְיוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וּבְבָא !

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲשֶׁר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה זֶה כְּשֶׁאֵין לְאָדָם דַּעַת וְשְׂכָל וְכוּ', כִּי מִי שֶׁחֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת וְשְׂכָל, הוּא רְחוּק מִהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי סוֹד הָאֱמוּנָה הוּא סוֹד 'תְּכֵלֶת הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא גִדַע', וְלִכֵּן הוּא זוֹרֵק עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת. וְכֵן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע: אַחַר כָּל הַהִשְׁגוֹת הַגְּבוּהוֹת שֶׁהִשְׁגִּיתִי, אֲנִי זוֹרֵק אֶת שְׂכָלִי לְגַמְרִי, וּמֵאֲמִין כְּמוֹ נֶעֱר. עֲמֵד וּרְאֵה וְהִשְׁתוֹמֵם מֶה זֶה אֱמוּנָה! וְאֵיךְ שֶׁשְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה — לִידַע אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים כָּלָל, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה. וּמִזֶּה דְבָר עֲמֵנו תְּמִיד רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג):

אצל בני-אדם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה הוא דבר גדול. ועקר האמונה הוא כמו שהנשים והקטנים מאמינים, בלי שום חכמות והשכלות כלל.

וההכרח לי לומר לך, שכל ענין התפלה והתבודדות, שלמד אותנו רבנו ז"ל לדבר אליו יתברך, זה תלוי רק באמונה פשוטה, כי אם ירצה האדם לילך עם חכמות, על-ידי-זה אף פעם לא יתבודד עמו יתברך. ולכן עקר האמונה הקדושה — להאמין שהוא יתברך נמצא, ואין בלעדיו נמצא, ולכן הוא שוקד על שפתיו, וכל דבור שרק מדברים אליו יתברך — נשמע ונתקבל, ואדרבה זה היה מונע ממנו מלדבר דבורים אסורים: לשון-הרע, רכילות וליצנות, דברים בטלים ודבורים של מה בכך, כי הרי הוא יתברך שוקד על שפתינו.

אשרי מי שמכניס עצמו בתוך האמונה הקדושה, ותמיד רק חושב ממנו יתברך, ואינו מסיח דעתו ממנו יתברך, ודבר זה אף ברזה בעולם אינה יודעת, כמאמר ז"ל (פסחים נד): אין אדם יודע מה בלבו של חברו. ולכן אף אחר אינו יודע מי הוא צדיק אמתי, שאינו מסיח דעתו פרגע ממנו יתברך, אשריהם ואשרי הדבקים בהם!

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תטו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, ט"ז כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שהצרה הכי גדולה שאדם ממשיך על עצמו — לשמפקיר את דבורו, כי כבר אמר החכם מכל האדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו", כי כל צרות הנפש זהו לשמפקיר את דבורו. ורואים, שרב בני-אדם מאבדים טוב אמתי

ונצחי, רק מחמת שמפקירים את דבורם, ומדברים ומשיחים דברים בטלים ושל מה בכך, זה נעשה שר האוצר וכו', "כך צריכים לחלק את הכסף" ... וזה נעשה שר הבטחון וכו', "כך צריכים לנהג עם הערבים" ... זה נעשה שר המשפטים וכו', "כך צריכים להתנהג עם המשטרה" ... כל אחד עם הדמיון שלו. אין לך מה לעשות עם הזמן שלך? ! שואלים אותך? ! האם תהיה פעם שר הבטחון? ! מה אתה מתערב במלחמות וכו' — "כך צריכים להלחם" וכו', או "כך צריכים להלחם עם השונאים" וכו', תעזוב כבר את הדבורים של מה בכך, קח תהלים, ותאמר כל יום יום תהלים, באופן שתסיים כל שבוע את כל ספר התהלים חק ולא יעבר, וזה לא לוקח זמן רב. כמו־כן קח משניות, ותגרס פֶּרֶק אחר פֶּרֶק, ואם תזכה לגרס בכל יום ח"י פֶּרֶקים — אין למעלה מזה, וכן תגרס דפים זהר ותקוניים. ועל כלם — שלחן ערוך על-כל-פנים מחבר רמ"א מארבעה חלקי שלחן ערוך, וכן תגרס דפים גמרא בכל יום, אשר אין טוב מזה. ואפלו אלו הפלכים שחולקים על שיחת רבנו ז"ל, שהאריך בזה מאד בשיחות-ה"ר"ן, סימן ע"ו, יצטרכו להודות בעל פֶּרֶחם, שעדיף לגרס דפים גמרא אפלו שאינו מבין, מאשר לפטפט דברים בטלים, וזו גמרא מפרשת (עין עבודה זרה יט): ואמר רבא, לעולם לגרס איניש, ואף על גב דמשפח, ואף על גב דלא ידע מה קאמר, יאבדו הם ואלף פיוצא בהם, ודבר אחד מדברי חכמינו הקדושים לא יתבטל, חס ושלום. האם לא טוב לגרס כל ששה סדרי משנה, כל הש"ס, כל הזהר והתקוניים אפלו באמירה — מאשה לפטפט דברים בטלים ושל מה בכך, אשר זה סתם מיגע את הדעת, ואינו מביא אותו לשום דבר — לא בגשמיות ומכל שכן לא ברוחניות.

מה אתה צריך לדבר ממלחמות? ! האם אתה שר הבטחון? ! מה אתה צריך לדבר מכסף, וכמה ראוי לחלק וכו', האם אתה שר האוצר וכו'? ! וזו הקללה שיש לבני-אדם — פגם הדבור, כי הדבור הוא הפלי הכי מקדש אצל האדם, קדש קדשים ממש, כי עם הדבור הוא יכול לקנות חיי נצח, על-ידי דבורי תורה ותפלה והתבודדות, שמדבק את האדם אליו יתברך, במקום לדבר כל דבר

רל אָשֶׁר י"ד תטז — י"ד תיז בַּנְחַל

אָסוּר, לְרַכֵּל עַל הַזּוּלַת וְכוּ', וּלְדַבֵּר עַל פְּרוּדִים וּמַחְלָקָת, שְׁזָהוּ הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיִתְר. וַיֵּשׁ מִהֶרָאשׁוּנִים שְׁסוּפְרִים אֶת זֶה בֵּין הַלְּאוּיִן שֶׁל "לֹא יִהְיֶה כְּקִרְחַ וְעֵדְתוֹ" (בַּמִּדְבָּר יז, ה), כִּי עוֹן מַחְלָקָת זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן תִּגְרַס יוֹתֵר דְּפִים גְּמָרָא וְשִׁלְחָן עָרוּף וְסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בָהֶם בְּעַל־פֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּתְלוֹנֵן עַל מַצְבְּךָ הָעָגוּם וְכוּ', כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ג.ס): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ — כּוֹפֵלִים פְּרַנְסָתוֹ. וּפְרַשׁ רַש"י, שֶׁמְבַרֵךְ עַל הַרְעָה 'דִּינָא הָאֵמֶת', אִי נָמִי שֶׁמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנָיו, עֵינֵי שָׁם. הַצַּד הַשְּׂוֶה — אִם מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ, שֶׁכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְהַפֵּף הַכּוֹל לְטוֹבָה, כִּי מֵאֵתוֹ לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אִוֵּר פְּשׁוּט, וְהַצֵּיר לְצִיר אֶת הַרְעָה זֶהוּ הָאָדָם בְּעַצְמוֹ. וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מְכַנִּים אֶת הַקְּדוּשָׁתְּךָ הוּא בְּתוֹךְ צַעְרוֹ, וַיִּזְדַּע שֶׁהַכּוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַחֵב לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיךְ לְקַנּוֹת לְעֲצָמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲשֶׁר זֶה כְּמוֹ גִּזְלִי, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ', וְסִימָן קצ"ז), שְׁאֵפְלוּ בַתְּפִלָּה אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא. וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ס"ד): כָּל הַדּוּחֵק אֶת הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה דּוּחֶקְתּוֹ, וְכָל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה נִדְחִית מִפְּנֵיו. וְזוֹ עֲצָה עַל כָּל דָּבָר, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּעֲיֵן בְּ"חֵי-מוֹהַר"ן" מִהַשְׁיָחוֹת שֶׁשָּׂח עִמָּנוּ רַבְּנֵי יו"ל, שֶׁלֹּא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְשֶׁם תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, עֲצוֹת טוֹבוֹת לְחַיֵּי יוֹם שֶׁל הָאָדָם.

וְכֵן לְעִנְיַן לַמּוֹד הַתּוֹרָה, לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, שֶׁמְכַרְח לְלַמֵּד כֶּךָ וְכֶךָ וְכוּ', וְאִם זֶה אֵינוֹ הוֹלֵךְ לוֹ, הוּא נִשְׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ', כִּלְלֵי זֶה תִּנְקֹט בְּיַדְיָךְ, אֵין דְּבָר כְּזֶה — "אֲנִי מְכַרְח" וְכוּ', שֶׁזֶה יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲלֵא תִהְיֶה חָכֵם, וְתִנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וְאִז טוֹב לְךָ.

הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מְרִימָנוּב זי"ע זָכָה, עַל-יַדֵּי שְׁלֵמֵד הַרְבֵּה אֶת הָרִי"ף, שֶׁהִיָּה מִתְגַּלְּה אֵלָיו תְּמִיד, וְהֵאִיר לוֹ אֶת הַדְרָךְ לֵילֵךְ בָּהּ, וְהוּא אֲשֶׁר גָּלָה לוֹ לְנִסְעֵ אֶל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע, וְאָמְרוּ: "וְשֶׁם אֶצְלוֹ תִגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹתְךָ", וְכֵן הָיָה. רוֹאִים מְזֶה, שֶׁאִם אָדָם דְּבוּק בְּצַדִּיק, וְלוֹמֵד הַרְבֵּה אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהִשְׁאִיר בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵרִי הוּא מִתְגַּלְּה אֵלָיו, וּמְלַמְדוֹ אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה.

זַכָּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְלַמֵּד בֵּימֵי נְעוּרָי אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְסִימָתִיו פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר, וְכֵן שְׂאָר סִפְרֵי רַבְּנֵי יו"ל, וּבְלִילָה זֶה רְאִיתִי וְהִגַּה חֵלוֹם, שֶׁבִּאתִי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מְסַבֵּב עִם אֲלֵפֵי תַלְמִידִים, וְהָיוּ כָּלֵם מְסַבְּבִים אוֹתִי, וְאִיךָ שְׂרָאִיתִי אֶת צִיּוֹן רַבְּנֵי יו"ל, עֲזַבְתִּי אֶת כָּלֵם, וְרָצַתִּי כַּצָּבִי בְּזִרְזוֹת, עַד שֶׁהִגַּעְתִּי אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי יו"ל, וְהִשְׁלַכְתִּי עֲצָמַי עַל קַבְרוֹ, וּבְכִיתִי הַרְבֵּה

רלב אָשֶׁר י״ד תיח — י״ד תיט בנחל

והתנדיתי שם וכו' וכו', והחלום הזה היה כל-כך בְּהִיר, כמו שְׁאָחַד
רוֹאֵה אֶת הַשָּׁנִי, וְהֵבֵן.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד תיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י״ט פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ח:): בְּמִדָּה
שְׁאֵדָם מוֹדֵד — בָּה מוֹדֵדִין לוֹ. וּמוֹכָא בְּסִפְרֵי-הַחֲנוּךְ מִצְוָה קַע"א:
כְּפִי שְׁאֵדָם מְדַבֵּיק עֲצָמוֹ בּוֹ? תְּבַרְךָ, כְּמוֹ-כֵן נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׁפַע אֱלֹקֵי,
מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֵׁאֵדָם מִנְתַּק עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ? תְּבַרְךָ, כְּמוֹ-כֵן מְקַבֵּל אֶת
עֲנָשׁוֹ, שְׁזָה מֵה שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים לא): "וְהִסְתַּרְתִּי פָּנַי מֵהֶם, וְהָיָה לְאֹכֶל,
וּמִצְאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת, וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי אִין אֱלֹקֵי
בְּקִרְבִּי" וְגו', כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד בְּתַכְלִית הָאֲחֻדוֹת, וְאִם
הָאֵדָם מְדַבֵּיק עֲצָמוֹ רַק בּוֹ? תְּבַרְךָ, וּמְדַבֵּיק מִחֲשַׁבְתּוֹ בּוֹ? תְּבַרְךָ, מְקַבֵּל
שְׁפַע גְּשָׁמִי וְרוּחֲנִי, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשִׁחֻטָּא וְכו', גּוֹרֵם שְׁתַּהֲיָה לְפָנָיו
רַק הַסְתַּרְת פָּנִים.

זְכֹר אֶת זֶה הַיֵּטֵב, וְאֵז לֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם קִשְׁיוֹת.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד תיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י״ט פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אודות וכו', את צריכה לציית את בעלך ולכבד אותו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה (כמוכן כשהרצון של בעלה לעשות את רצונו ותברך). עליך להראות לו תמיד פנים שמחות ועליזות, ואז תראי אף שיתזיר לך כפל כפלים, כי הוא בעל טוב מאוד בטבעו, אך לבו שבור מאד מאד וכו', כי אף פעם לא קבל יחס בבית וכו', ולכן אם תתני לו תשומת לב ויחס חם, אזי תראי איזה בעל נפלא יהיה לך, ותהיי האשה הכי מאשרת בחייה. הן אמת שאני יודע, שגם לך אין מאיר כל-כך המזל וכו', כמו שכתבת לי באריכות, עם כל זאת עכשו כבר באת אל המנוחה והנחלה, והתחנת בסימן טוב ובמזל טוב עם בעל נפלא, ולכן כל הצלחת הבית תלויה עכשו בידך, זכרי מה שאמר החכם מכל האדם (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בדיה תהרסנו", האשה נקראת עקרת הבית, כי היא עקר הבית, וכל ההצלחה שבבית תלויה רק בדיה, אם היא חכמה ופקחית, היא יכולה לבנות בית נהדר ומפאך וכו', וכן להפוך, חס ושלום וכו'.

עליך להיות תמיד סבלנית, לא לצעק ולא להתפרץ וכו', לדבר בעדינות וכו', ואז הילדים שלך יהיו מאד מאד רגועים ומפתחים, וכן בעלך מאד יעריך אותך, ואף שאני יודע, שמרב משברים בחיך הצעירות וכו', עברת מה שעברת וכו', עם כל זאת על-ידי שתתנהגי בבית בישוב הדעת ובחכמה גדולה, תכבשי בקלות את לב בעלך ולב הילדים, ויהיה לך בית מלא יראת השם, וממילא ברפת השם תופיע בביתך תמיד.

הלואי שתציתי אותי בכל זה, ואז טוב לך כל הימים.

המברך אותך בכרפת שים שלום'
והצלחה מרבה בביתך...

י"ד תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט פֶּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי כּוֹלְלִים וְכוּ', תְּהִלָּה לָאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם כּוֹלְלִים לְרַב, בְּחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, מְתִיבֵי עֵינַי בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בִּיגִיעָה עֲצוּמָה, אֲבָרְכִים עֲנִיִּים לּוֹמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק וְהַלְחָץ, בְּקִשֵׁי יֵשׁ לָהֶם לְעִבּוֹר אֶת הַיּוֹם, וּמִכָּל שָׂפָן אֶת הַשְּׂבוּעַ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לּוֹמְדִים בִּיגִיעָה עֲצוּמָה וּבְעֵינַי וּבְדַחְקוֹת גְּדוּלָּה עַד מְאֹד.

וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲנָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְעוֹ, שִׁירָאָה לְתַמְדָּךְ בְּאֲנֹשֵׁי הַכּוֹלָל, וַיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּלִמּוּד תּוֹרָתְךָ, בְּבַחֲיַנְתְּ שְׁתַּפּוֹת שֶׁל יִשְׁשַׁכְּר וּזְבוּלוֹן, וְלָכֵן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ עֲנִינֵי הַכּוֹלְלִים, כִּי הֵם אֲשֶׁר מְחַזְּקִים אֶת הָעוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם עוֹמֵד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲסוּר לְדַבֵּר עַל שׁוֹם כּוֹלָל, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְתַמְדָּךְ בָּהֶם, וַיִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט פֶּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק סִבְלָנוֹת, זֶה הַפְּתָרוֹן שֶׁלְךָ, אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל לְךָ כָּלֵל, וּמוֹהַרְנֵת ז"ל מֵבִיא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גּוֹלָה, הַלְכָה ה'), שֶׁכָּל הַעֲבֵרוֹת בָּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשְּׁעָה וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל

אָשֶׁר י"ד תכב בְּנַחֵל רלה

גְּלָה לָנוּ (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ', וְסִימָן קצו), שְׁנָם בְּתַפְלָה אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן — יִתֵּן וְכו', תֵּאֲמִין לִי, אֲשֶׁר אֵין עֲצָה אַחֲרַת לַעֲבֹר אֶת הַיּוֹם וְאֶת הַשְּׁבוּעַ, אֶת הַחֲדָשׁ וְאֶת הַשָּׁנָה וְאֶת כָּל הַחַיִּים — רַק עַל־יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ; כִּי בְּכָל מָה שֶׁרַק יַעֲבֹר עָלֶיךָ, זָכַר גַּם זָכַר, אֲשֶׁר הַכְּתָבֶת הַרְאֵשׁוֹנָה וְהַאֲחֵרוֹנָה הֵיא רַק לְבְרַח אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא נִמְצָא, וּבִלְעָדֶיךָ אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְלִשְׁפּוֹף אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְפַּרֵּךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְאֲשֶׁר רַק זֶה הַבַּיִת מְנוֹס שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁר מִי שִׁיכִיר אֶת הָאֱמֶת הַזֹּאת, שֶׁהֵיא הָאֱמֶת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שִׁיפְרָסֵם מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תכב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶל ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלֶךְ, וְהַשּׂוֹאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

נָא וְנָא תִצְיֵר בְּדַעְתְּךָ תָּמִיד, אֵיךְ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעְדֵיךָ יִתְפַּרֵּךְ כָּלֵל, וְכָל מָה שֶׁאַתָּה רוֹאֶה: דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל־יְדֵי מַחְשָׁבָה זוֹ תִזְכָּה לְהַזְדַּכֵּךְ בְּלִי סְגוּפִים וְצוּמוֹת וְכו' (אֲשֶׁר בְּאֱמַת רַבְּנוּ ו"ל אָסֵר עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצִמְנוּ צוּמוֹת), וְאָמַר: מִי שֶׁמְקַרֵּב אֵלַי, אֵינוּ צָרִיךְ לְצוּם (הֵינוּ צוּמוֹת שְׁלוֹקָתָם עַל עֲצָמוֹ), וּמִי שֶׁאֵינוּ מְקַרֵּב אֵלַי, לֹא יוֹעִילוֹ לוֹ צוּמוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שֶׁהַגּוֹף נִקְרָא שֶׁק, וְכִשְׁמַתְעַנֶּה הָרִי זֶה שֶׁק מְלֵא חוֹרִים, עֵינַי שָׁם; וְלִכֵּן עֵקֶר הָעֲצָה רַק לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל־יְדֵי אֱמוּנָה זוֹכָה לְכַח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוּם דְּבָר אֵינוּ יָכוֹל לַעֲקֹר אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְפַּרֵּךְ. וְאָמַר

רלו אשר י"ד תכג בנחל

(ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; ולכן תציר בנדעתך תמיד, איך שיהלך לכל אלקות גמור הוא, כל כדור העולם זה אפס וכלום בלעדיו יתברך, וכל מה שקורה בעולם זה רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה לעבור את כל ימי חיי הבלך בשמחה ובשלות הנפש, ואף פעם לא תהיה בכעס ובקפדות, כי מה יש לך לכעס ולהקפיד, הלא הכל ממנו יתברך.

העקר ראה לקיים מצוות מעשיות בפעל ממש, וכל שמעשיו מרבים מחכמתו — חכמתו מתקימת' (אבות ג, ט) בפעל ממש. ומי יתן, שתתחיל לעשות לעצמה שעור בספר החנוכה, ותענין הרבה בפרוש 'מנחת חנוכה', ופתח לך ונדעתך, ותתפעל מהחידושים הנפלאים שיש בדברי הקדושים, והלואי שגם אתה תחדש משהו בכל מצוה, להדביק את איבריך וגידך, שהם רמ"ח ושס"ה — כנגד איבריך וגידך, אל האין סוף ברוך הוא, ותהיה מרובה לשכינת עזו יתברך.

העקר שמר מהסמ"ך-מ"ם שרודף אחריו להחטיאך, רחמנא לצלן, במחשבה, דבור ומעשה.

הדורש שלומך וטובתך לנצח...

י"ד תכג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה לצית אותי באמת, אזי תקיים את דברי רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, סוף כל סוף אתה אינך

יכול לעשות שום דבר, כי אתה נמצא במקווי סתום, זיבורא ועקרבא עומדים לך משני הצדדים (תגינה ה.), ואין לך מראה מקום איך לצאת מזה. ולכן מדוע לא תמסר את כל בלך אליו יתברך, ותקיים (תהלים נה, כג): "השליך על הני"ה יהבך", זרק את החבילה שלך אליו יתברך, ואיך שהקדוש-ברוך-הוא רוצה — פן יהיה, שזה מה שאמר התנא הקדוש (אבות ב, ד): 'בטל רצונך מפני רצונו, ואז יבטל רצון אחרים לרצונך'. ומאמר הבעל-שם-טוב זי"ע ידוע, שאמר: ווילסט ווי ס'איז וועט זיין ווי דו ווילסט.

ונחום איש גמזו (תענית כא.), היה רגיל לומר על כל דבר: "גם זו לטובה", ועל-ידי-זה ראה נסים. ורבי עקיבא היה אומר (ברכות ס.): 'כל מה דעביד רחמנא לטב הוא דעביד'; ולכן מה יש לך להתלונן עליו יתברך, קבל את כל הפא עליך באהבה, כי ממילא אתה צריך לחזור אליו יתברך.

ולכן מה לך לדאג דאגת חנם?! זה פואב לך? תאמין לי, שהרבה דברים פואבים לאדם וכו', ומה הוא יכול לעשות? רק לברח אליו יתברך, ומסור את כלו אליו יתברך, ומה שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לעשות עמו שיעשה וכו', וזכור, אשר אין כחנו אלא בפנינו, ולכן צריכים רק לדבר עמו יתברך, ולא לבטח בשום בשר ודם, ונחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, ריש פרק ה'): לעולם אל יזוז מפיך פסוק זה: 'ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך', רבנו ז"ל גלה לנו, איך שאין שום עצה בזה העולם העובר, לעבור על כל המשפרים וגלים — רק תפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תכד

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ' כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! רַק חֲזוּק וְאַמִּץ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ וְכוּ', וְאֲנִי מְאַמֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁעַל-יַדֵּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל. וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרֶךָ, וְתִשְׁפָּךְ
נִפְשְׁךָ אֵלָיו יְתִבְרֶךָ, וּבְיָדָיו אַחַר הֶרַע יָבֹוא הַטּוֹב. וְיִדוּעַ, אֲשֶׁר הִרְבִּי
רַבִּי זֹשָׁא מְאַנְיָפוֹלִי זי"ע אָמַר פַּעַם: אֵינִי יוֹדֵעַ מָה זֶה רַע... כִּי הִיָּה
כָּל-כָּף דְּבוּק בּוֹ יְתִבְרֶךָ.

הֵייתִי מְיַעֵץ לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ
אַתָּה שְׂמַח, וְאֲזוֹ תָּבֹוא לִידֵי שִׂמְחָה, וְלַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תכה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה תִּפְעַל עִם הַדְּאָגוֹת שְׁלֶךָ וְכוּ', זֶה רַק מְבִיא
אוֹתְךָ לְדְכָאוֹן פְּנִימִי וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יְתִבְרֶךָ וְכוּ', בְּכֵן תְּמִיד תִּחְזֹר אֶת
הַפְּסוּק הַזֶּה (דְּבָרִים ל, ד): "הַצּוֹר תְּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָּל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט,
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹל, צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא"; יֵשׁ הִרְבֵּה דְּבָרִים, שְׂאֵין
עָלֵיהֶם תְּשׁוּבָה, יֵשׁ הִרְבֵּה דְּבָרִים שְׁלֹא מְבִינִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוֹ
נִכְנָס בְּקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת, אֶלֶּא בּוֹרַח אֵלָיו יְתִבְרֶךָ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת, וּמְכַנֵּס עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתִבְרֶךָ, וְשׁוֹם דְּבָר
אֵינוֹ יְכוֹל לְהִזְיוֹ.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּצִּית אוֹתִי, שֶׁהֵם דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֲזוֹ טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ' בסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן נֶפֶשׁ, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִתְקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

הַעֲקֹר זֶה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי גֵלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפְרֵיו
הַקְדוּשִׁים, וְהָיָה רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ אֶת הַמֵּאֲמָר הָאָרוֹךְ בְּלִקְוּטֵי-
מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה', שְׁשָׁם מְרֻבָּה לְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה, וְאִיךָ שְׂיֵשׁ
בְּנֵי-אָדָם הַסּוֹבְלִים מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּמִשָּׁם יֵצְאוּ לוֹ יַעֲזוֹת עֲמֻקּוֹת מִפֶּלֶא עֲלִיוֹן, וַיִּוֹכַל
לְחַזֵּק אֶת כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם — דְּבוּרִים
יְקָרִים, וְהַכֹּל בְּכַח אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׁזֶה יְסוּד כָּל הַיְהוּדוּת.

וּלְדַעֲתִי, עֲקָר הַמַּחְלוֹת וְהַחֻלָּאִים רָעִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל, מְדַבֵּר פֹּה,
זֶה סוֹבֵב עַל מַחְלַת הָעֲצָבִים, שְׁקוּרִין יְעַרְוּוּן קְרָאנְקִיט', כִּי מִי
שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, הוּא תָּמִיד עֲצָבָנִי, וְחִי בְּפֶחֶד, וְקָשִׁים לוֹ מְאֹד
הַחַיִּים, וְהוּא מִתְעַצֵּבֵן מִכָּל דְּבַר שֶׁהוֹלֵךְ נֶגֶד רְצוֹנוֹ וְכוּ', וְזֶה הוֹרֵס
לוֹ אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי, לֹא-כֵן מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהִשְׁגָּחַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הֵם חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, וַיֵּשׁ לוֹ
סְבֻלָּנוֹת גְּדוֹלָה, וּמִקְבֵּל אֶת כָּלֵם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְהוּא אִישׁ טוֹב
וְעוֹשֶׂה חֶסֶד וְכוּ'.

וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁגַם אֶת כָּל חֻכְמַת הַקְּבָלָה צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּאֶפֶן
כְּזֶה בְּמִצִּיאָתָן וְלֹא בְּמַהוּתָן, הֵינּוּ לֹא לְחַקֵּר וְלִבְנוֹת בְּנִינִים שֶׁל הֶבֶל,
אֶלָּא כִּי הִיא הַמִּצִּיאוֹת, שְׂיֵשׁ עוֹלָמוֹת כְּאֵלוֹ בְּלִי חֻקִּירוֹת, רַק
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא
יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, וַיְהִיָּה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וַיַּעֲבֹר אֶת יְמֵי חַיֵּי הֶבֶל

רמ

אָשֶׁר

י"ד תכז

בְּנַחֵל

בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, וַיִּזְכֶּה לְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תכז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְכו', צְרִיכִים לְלַמֵּד רַק בְּמִצִּיאוֹתָן וְלֹא
בְּמַהוּתָן וְכו', הֵינּוּ לִידַע שְׂפָךְ וְכֶף גְּרָאִים הָעוֹלָמוֹת, וְאֵלּוֹ הֵם
הַיְחוּדִים וְהַשְּׂמוֹת שֶׁבְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם וְכו', וְלִכֵּן כָּל אֵלּוֹ הַצִּיּוּרִים
שֶׁמִּצִּיּוּרֵם לְאַחֲרוֹנָה בְּסִפְרֵים וְכו', זֶה הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת רוּחַ,
וּמִשְׁגָּעִים בְּגִי-אָדָם, שְׁלֹא יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשְׂמָאלָם, כִּי לְמַעַלָּה
אֵין שׁוֹם צִיּוּר וְדַמְיוֹן מִכָּל אֵלּוֹ הַצִּיּוּרִים וְכו'.

יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ בְּקִבְּלָה כְּמוֹ שְׂיִכּוּלִים לְחַדֵּשׁ בְּנִגְלָה, יֵשׁ הַרְבֵּה
שִׁיטוֹת אֵיךְ לְלַמֵּד בָּהֶם, יֵשׁ שְׁלוֹמְדִים בְּעִמְקוֹת עֲצוּמָה וְכו', וַיֵּשׁ
בְּקִשְׁיוֹת וּבְדַקְדוּקִים, וַיֵּשׁ בְּלִמּוּד קִבְּלָה כְּפֹה וְכִמְה דְרָכִים זֶה בְּכַה
וְזֶה בְּכַה, וְכֵלֶם אֶהוּבִים וּבְרוּרִים, אֲבָל הָעֵקֶר לְלַמֵּד עִם אֲמוּנָה,
שִׁמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מַחִיץ וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְצִרִיף שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר שְׁלֵמוֹת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה צְרִיף לַהֲיֹוֹת
תְּמִיד עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלַמֵּד עִם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִמוֹ
שְׂמִסְפָּרִים עַל הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ רַבִּי עֲקִיבָא אֵיגֵר זי"ע, שֶׁשְׂמָעוּ אֵיף
שְׁלוֹמֵד פֵּעַם בְּקוֹל נְעִים אֶת הַמְּשֻׁנָּה: 'בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם טוֹב, בֵּית
שְׂמָאֵי אוּמְרִים' הָרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא 'תֵּאכְל', וּבֵית הַלֵּל
אוּמְרִים' הָרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא 'לֹא תֵאכְל', וְכֶף לְמַד גְּמָרָא.
וְכֵן מְסִפְרִים מִהֶרְבֵּי הַקְּדוּשׁ הַרְבֵּי רַבִּי זוּשָׁא מְאֲנִיפּוּלִי זי"ע, שֶׁלְּמַד:
'מֵאִמְתִּי', מֵאִמַּת וּפְחַד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא 'קוֹרִין אֶת שְׂמָע',

והַכֵּלֵל, אִם בְּנִגְלָה הַשְּׁלֵמוֹת לְלַמֵּד עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַתּוֹרָה, בְּאֵין עֲרֵף כָּלֵל כְּשִׁזְזוּכִים לְלַמֵּד נִסְתָּר שְׁבַתוֹרָה, בְּנִדְאֵי מְכַרְחִים לְצַרֵּף אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אַחֲרַת כָּל הַלְמוּד הוּא "וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֱלוֹף" (מְשָׁלִי טז, כח), שְׁמִפְרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, שְׁלוֹמֵד דְּבָרִים שְׁכֶסֶה עֲתִיק יוֹמִין וְכוּ', בְּאִפְּן שֶׁל חֻכְמָה חִיצוֹנִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וּמוֹצֵאִים מִיָּנִים וְאִפְּיִקוֹרְסִים מְחֻלְלֵי שְׁבַת, שְׁבָקִיאִים בְּקִבְלָה (וְדָבָר זֶה מִפְּרָסֵם בְּאוֹנִיבְרִסִּיטְאוֹת, וְהוֹצִיאוּ פֶמָה סְפָרִים עַל קִבְלָה, וּבְעֶצְמָם הֵם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים מְחֻלְלֵי שְׁבַתוֹת וְאוֹכְלֵי טְרַפּוֹת). הָאֵם שִׁיף לּוֹמַר שֶׁהֵם בְּעֲלֵי מְקַבְּלִים, אֵף שֶׁהֵם בְּקִיאִים בְּכָל כְּתָבֵי הָאָרִיז"ל הַמְדַפְּסִים בְּלֵי שׁוֹם גְּזֻמָּה יִשָּׁר וְהַפּוֹף, הָאֵם אֵין זֶה מְצַחִיק?! כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ אֲשֶׁר מְחֻזְּקִים כָּל מִיָּנֵי סְדוּרִים, וּמְדַפְּדָפִים דָּף אַחַר דָּף, וּמְסַתְּפָלִים בְּשִׁמּוֹת אֲקִי"ק הוֹי"ה וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שְׁבֻזָּה הֵם מְכֻוָּנִים וְכוּ', אוֹ מְקַבְּלִים וְכוּ', הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, מְדַפְּדָפִים אֶת הָעֲמוּדִים וְהַדְּפִים, וּמְסַתְּפָלִים כְּתַרְנַגּוֹל בְּבִנְי אָדָם (כְּאוֹתוֹ תַרְנַגּוֹל הַמְסַתְּפֵל בְּ"בִנְי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁף וְצִלְמוֹת"), כִּי הַיְחוּדִים צְרִיכִים לְהַצְטִיר לְאָדָם לְבַד — כְּפִי זְכוּכוֹ וְקִדְשׁוֹ וְטְהָרְתוֹ וְהַכְנָתוֹ וְכוּ', וְאֵין לְהַרְבּוֹת בְּזֶה, שֶׁהוּא דְבָר לְכָל הַבָּאִים בְּסוּד ה'. וְזֶה סֵתֵם מְבַלְבֵּל אֶת בְּנֵי-אָדָם, רוֹאִים סְדוּר עִם שִׁמּוֹת וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים מַה שְׁחוֹשְׁבִים וְכוּ', וּבְעֵגְנֵינִים אֱלוֹ לְקַצֵּר אֲנִי בָּא, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְבָרֵר לָךְ מַה זֶה דְּבִקּוֹת אֲמִתִּית, וּמַה הֵם יְחוּדִים, וּמַה זֶה קִבְלָה.

הַהֲכָרַח עֲכָשׁוּ לְקַצֵּר מֵהַטְרָדָה שְׁנֹכְנָסָה לִי.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקָרוֹב...

י"ד תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוֵי יְאִיר.

בְּק חֲזוֹק בְּבִטְחוֹן חֲזוֹק. וְכִמּוֹ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֲזִי-מוֹהַר"ן, סִימָן

תקא): רק בטחון, נאהר בטחון, כי אין עצה אחרת רק לבטח בהקדוש-ברוך-הוא. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי ברכות, ריש פֶּרֶק ה'): לְעוֹלָם אֵל יָזוּז מִפִּיךָ פְּסוּקָה זֶה: "הַנְּי"ה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ"; וְדַע לָךְ, שֶׁבְטַחֲוֹן תְּלוּי בְּאֱמוּנָה, אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא נִמְצָא, וּבִלְעָדֵיו אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְכֹל מֵה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ — אֲבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי בּוֹטֵחַ שְׂעִיזוֹר לִי. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ויקרא רבה, פֶּרֶשֶׁה טו, סִימָן ד) עַל פְּסוּקָה (תהלים לב, י): "רַבִּים מְכַאוּבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בְּהַנְּי"ה חֶסֶד יִסּוּבְּבוּ", הֵינּוּ אֵף רָשָׁע שֶׁסּוֹבֵל הַרְבֵּה צָרוֹת וּמְכַאוּבִים, אֲבָל אִם בּוֹטֵחַ בְּהַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, הוּא יִתְבָּרֵךְ יִסּוּבֵב אוֹתוֹ עִם חֶסֶדִים וְרַחֲמִים מְרַבִּים.

וְהַ"חֲפִץ-חַיִּים" ז"ל אָמַר, כִּי אָדָם שֶׁרָץ וְיָגַע אַחַר פְּרִנְסוֹתוֹ, נִדְמָה לְאָדָם שֶׁנוֹסֵעַ בְּרַכְבָּתוֹ, וְהוּא אֵץ לְדַרְכוֹ, וְרוֹצֵה שֶׁהַרְכַּבַת תִּסַּע יוֹתֵר מֵהַר, בְּכֵן הוּא דוֹחֵף בְּיָדוֹ אֶת דַּפְנוֹת הַרַכְבָּתוֹ, הָאֵם זֶה יוֹעִיל?! כֵּן כָּל הַשְּׂתַדְלוֹת שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּשֶׁבִיל פְּרִנְסוֹתוֹ, אֵינָה אֶלָּא כְּדַחֲפַת הַרַכְבָּתוֹ, כְּדִי שֶׁתִּסַּע מֵהַר...

אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת חָכֵם, צָרִיכִים רַק לְבַכּוֹת וְלִבְכּוֹת וְלִבְכּוֹת וְכוּ', לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְתְּבוֹדֵד וְלִבְקֹשׁ עַל גַּפְשׁוֹ, וְלוֹמַר תְּהִלִּים, וְסוֹף הַפְּרִנְסָה תְּרוּץ אַחֲרָיו, וְתִבּוֹא אֵלָיו פְּתָאֵם, אֲשֶׁר לֹא חָלַם כָּלֵל. וְדָבָר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְאָדָם כָּלֵל, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ אוֹ בְּאַחֲרִים, וְלִכֵּן הוּא נִשְׁבָּר בְּכֹל פַּעַם, וְנוֹפֵל בְּכַעַס וּרְצִיחָה וְכוּ', אוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', מֵה שֶׁאֵין בּוֹ כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין טֵבַע כָּלֵל, רַק הַכֹּל תְּלוּי רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא חַי חַיִּים מְאֻשָּׁרִים וְנִעְיָמִים, חַיִּים מִיִּשְׁבִּים, וְאֵינּוּ מִתְּפַחַד כָּלֵל מֵאֵף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תכט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

רְאֵה לְהַרְצֵעַ, וְאֵל תִּקַּח אֶת כָּל הַסְּפוּר אֶל הַלֵּב כָּל־כָּף, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא וְכוּ'. הָאָדָם נִבְחָן בְּזֶה הָעוֹלָם עִם כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעֲמֹד, כִּי זֶה גִּדְּלָתוֹ שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד בְּכָל מָה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר. וּבְזֶה נִמְדָּדֶת גְּבוּרָתוֹ, שׁוֹם דְּבָר וְשׁוֹם נִסְיוֹן אִינוֹ יְכוֹל לְהַזִּיזוֹ מִהָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל! וּכְבָר צָעַק רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): גִּיּוֹרְאֵלֵךְ זֵיט אֵיידֵךְ נִישְׁט מִיֵּאָשׁ עִם גָּאָהֶר קִיין יֵאוּשׁ פֶּאֶרְהֶנְדִּין, אֵיין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל! וְלִכֵּן שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְאֵל תִּקַּח אֶת הַדְּבָר וְכוּ' אֶל הַלֵּב, אָשֶׁר זֶה יִהְיֶה לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבֶכָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יִמְתִּיק מִמֶּךָ הַקְּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא כָּל הַדִּינִים עַל־יְדֵי פֶּלֶא עָלִיּוֹן.

נָא וְנָא לֹא לַחֲשַׁב מִהַעֲבָר כָּלֵל, רַק לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁבַכָּל פְּעַם

צריכים לעשות התחלה חדשה, ואפלו כשבאים אל הצדיק, צריך לבוא בהתחדשות חדשה כאלו עוד אף פעם לא היה אצל הצדיק.

דע לך, בשעה שאתה עיף — לך לישן וכו', בשעה שאתה רעב — לך לאכל וכו', ולא בזה בחר רבנו ז"ל — לסגף עצמו בשנה, להכריח עצמו להיות ער וכו', אז אין לך מח לקלט את הלמוד, והולך בטל פישן דמי (משנה ברורה, סימן תקפג, סעיף קטן ט). ולכן עדיף ללכת לישן, כדי שיקלט את התורה במחוז בישוב הדעת אמת.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תלא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, כ' פסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד. פרנסה היא רק בידי הקדוש-ברוך-הוא. ולכן ראה להתפלל תמיד רק אליו יתברך, כי הכל תלוי רק בידו יתברך, ולהגיע אליו יתברך זה רק על-ידי תפלה, צריכים לשפף את נפשו אליו יתברך.

בענין זיוג וכו', דע לך, כי לא כדאי לקחת אשה שיש לה ילדים, כי אתה גרוש עם בן, ולקחת גרושה עם חמשה ילדים, זה לא ילך בכלל וכו', ולכן תבקש את הקדוש-ברוך-הוא על זיוג הגון מן השמים, כי זיוג שני זה לפי מעשיו.

גא ונא חזר בתשובה שלמה, והקדוש-ברוך-הוא יזמין לך זיוג הגון מן השמים כפי מעשיך.

אָשֶׁר י"ד תלב בנחל רמה

רק אל תכנס בִּיאוש, תִּרְבֶּה בתפלה, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו יכול לפעל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ"א פסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַחַיִּים מְאֹד קָשִׁים, וְצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת מְנַצַּחַת, וְאֵין עוֹד דְּבַר שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְמִי שְׁסוֹבֵל וּבוֹרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא סוֹף כָּל סוֹף הַמְּנַצַּח. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נֶצְחִי, וְכֹשֶׁאָדָם מִחַזִּיק בְּמַדַּת הַנְּצִיחַ, אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְנַצַּחוֹ.

וְהִנֵּה אֵינִי בּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ (ח"ג עג.): קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵינִיא חַד הוּא, הַתּוֹרָה וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד הֵם. וְלִכֵּן פְּדִי לְאַחֵז עֲצָמוֹ בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיכִים לְאַחֵז בַּתּוֹרָה. וְהַעֲקָר הוּא גְּמָרָא, שֶׁהִיא בְּלוּלָה מִמְּקָרָא וּמִשְׁנָה, וְנִזְהָ יְסוֹד תּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה — אָמוּנַת חֲכָמִים. וְלִכֵּן אֶת הַכָּל יְנִיחַ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְלִמּוּד, אֲבָל רַק לֹא גְּמָרָא, כִּי הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד מִלְּמוּד גְּמָרָא, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיד): תְּלַמוּד גִּימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה לִילִי"ת (נוֹקְבָא דְּסֵמ"ךְ-מ"ם), הַמְּטַמְּאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגְם-הַבְּרִית. וְלִכֵּן עַל-יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא, שֶׁהוּא תְּלַמוּד, מְבַטְּלִין אֶת הַקְּלָפָה הַזֶּה. וְהַעֲדִידוּ הַתְּלַמִּידִים שֶׁל הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְנוּאֲרָקָא זי"ע, שְׁעָמְדוּ בְּעַת יְצִיאַת נְשָׁמָתוֹ, שֶׁהַמְּלִים הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁלוֹ הָיוּ: "דְּעוּ לְכֶם, אֲשֶׁר לְמוּד גְּמָרָא אֵינוֹ דָּאס גְּרַעֲסָטַע טְהֵרָה" (לְמוּד גְּמָרָא הוּא הַטְּהֵרָה הַכִּי גְּדוּלָּה). וּבְמַלִּים אֵלוֹ יִצְאָה נְשָׁמָתוֹ.

הרב הקדוש רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע אָמר, אַשֶׁר אָמוּנָה
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמוּנַת צְדִיקִים הוֹלְכוֹת יַחַד. אָמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְטַהֶרֶת אֶת הַנְּשָׁמָה, וְאָמוּנַת צְדִיקִים מְטַהֶרֶת אֶת הַגּוּף;
 כִּי בְּאֵמֶת אִם רוֹאִים וּמְבִיטִים בְּמַעֲשֵׂי הַצְּדִיקִים וּמְסִירוֹת נַפְשָׁם אֵלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵיךְ שְׂמוֹסְרִים אֶת כָּל גּוֹפֵם, חָלְבָם וְדָמָם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמְעוֹ, אִזּוֹ יְכוּלִים לְהַבִּין מַה זֶה הַזְּדַכְכוּת הַגּוּף; כִּי גְדוּלַי
 מִבְּחַרֵי הַצְּדִיקִים מוּכָנִים בְּכָל עֵת וְרַגַע לְמַסֵּר נַפְשָׁם בְּעַבּוּרוֹ יִתְבַּרֵּךְ
 (אַשֶׁר קִטְגֵי הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל אֵינָן לָהֶם מִשָּׁג בְּכָל זֶה), אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאִיתָהּ
 צְדִיקִים קְדוֹשִׁים כְּאֵלוֹ, שְׂדֵבָקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּדַבְּקוֹת אֵמֶת, וְסוּבָלִים
 בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִים, עֲלֻבוֹנוֹת וְשִׁפְכוֹת דָּמִים מְאִינְשֵׁי דָלָא
 מְעַלֵּי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הֵם אֵינָם מְנִיחִים אֶת הַדַּבְּקוֹת שְׁלָהֶם בּוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וּמוּכָנִים לְמַסֵּר אֶת חָלְבָם וְדָמָם וְגוֹפָם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

הרב רבי ברוך ממעז'בוז זי"ע אָמר: אָמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא וְאָמוּנַת צְדִיקִים, הֵן תָּרִין רַעֲיִן דְלָא מִתְפָּרְשִׁין.

וְדָבָר זֶה תָּמִיד צָרִיכִים לְזַכֵּר, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, הוּא יִדְבַר
 וַיִּזְלַל בְּצְדִיקִים הַדַּבְּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֲצִלוֹ נִתְקַיֵּם (תְּהִלִּים נה, כ):
 "שָׁלַח יְדוֹ בְּשָׁלוּמָיו חֲלַל בְּרִיתוֹ", כִּי זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד — פָּגַם הַבְּרִית
 וְזִלְזוֹל בְּצְדִיקִים. מָה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם? אָמַר מוֹהַרְנ"ף ז"ל:
 חוֹתֵךְ זְנוּבוֹת וְזוֹרְקֵן כְּלָפֵי מַעְלָה (עֵין רַש"י דְּבָרִים כה, יח), לוֹקַח אֲנָשִׁים
 פְּשׁוּטִים וּמְגַבִּיהֶם לְמַעְלָה רֹאשׁ, וּמְפָרְסֵם אוֹתָם, כִּי אֵינוֹ מִתְפַּחַד
 מֵהֶם כְּלָל, הֵם הֵם אֲנָשִׁים קִטְנֵי עַרְףְּ, וְאֵינָם יְכוּלִים לְעֹזֵר לְאַחֲרִים,
 וְלָכֵן הוּא מְפָרְסֵמָם, וְאֲנָשִׁים נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם, וְרוֹקְדִים קְדוֹשׁ וְכוּ',
 וְאֵת הַצְּדִיקֵי אֵמֶת הַדַּבּוּקִים בְּכַטּוֹל כָּל יְשׁוּתָם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר
 יֵשׁ בְּכַחַם לְעֻלוֹת וּלְהַגְבִּיָּה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנּוֹפְלוֹת וְכוּ' אֵלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, אוֹתָם הוּא מִשְׁפִּיל עַד עָפָר, וְאֶף אֶחָד אֵינוֹ מִחְזִיק מֵהֶם כְּלָל.

הרב הקדוש המגיד הגדול ממעז'ריטש זי"ע פָּרַשׁ: "הַיְוֵדָאֵי שְׁמוֹ
 בְּן תְּהִלָּתוֹ" (פִּיּוּט "וְכָל מְאִמִּינִים" לְיָמִים נוֹרְאִים), הַצְּדִיק שֶׁעַל יְדוֹ זוֹכִים
 לְהַפִּיר בְּיוֹדָאֵי אֶת שְׁמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ-כֵן תְּהִלָּתוֹ — זוֹכִים עַל יְדוֹ
 לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

אָשֶׁר י״ד תלג – י״ד תלד בַּנְחָל רמז

אֲשֶׁר עֵין רְאָתָה דְּכָר זָה, גְּלוּי אֱלֻקוֹת וְהִרְגָּשָׁה בְּרוּחַנִיּוֹת
אֱלֻקוֹת, שְׁעַל־יְדֵי־זָה הוּא בָּא וּמְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה, וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל
לְבָבו עִמּוֹ יְתַבְּרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י״ד תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ״א כְּסֵלוֹ ה'תש״ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָהּ.

רְאִי לְצִיַּת אֶת בְּעֵלְהָ, וְתִהְיִי מְסוּרָה אֵלָיו בְּכָל לְבָבְךָ, וּבְזָכוֹת
זֶה יִהְיֶה לְכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים; כִּי בְּעֵלְהָ הוּא אִישׁ צַדִּיק, אֲבָרָה תָּמִים
בְּמַדּוּתָיו, וְלוֹמֵד תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק, וְלִכְּנֵן שְׁמֵרֵי מְאֹד לֹא לְצַעֲקָה וְלֹא
לְהִתְפָּרֵץ עָלָיו, אֲנִי מְכִיר אוֹתוֹ עוֹד מִגִּיל חֲמֵשׁ־עָשָׂרָה, וּכְבָר אֲזִי הָיָה
שְׁמוֹר מְכֹל רַע, וְהָיָה שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, וְהִתְמִיד
בְּלַמּוּד. וְלִכְּנֵן שְׁמֵרֵי מְאֹד עָלָיו, וְאֲנִי מְבַטֵּיחַ לָךְ, שְׁתִּפְקְדִי בְּזֶרַע שֶׁל
קִימָא מְמַנּוּ דִּיקָא, וְאֵל תְּצִיַּתִּי אֶל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים וְכוּ',
הַמְּסִיתִים אוֹתָךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא לְשִׁמְעַע אוֹתָם,
אֲדַרְבָּה, אִם יְבוֹאוּ עוֹד פְּעַם וְכוּ', תְּגַרְשִׁי אוֹתָם מִבֵּיתְךָ, וְאֲזִי טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ אֶת טוֹבָתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

י״ד תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ״א כְּסֵלוֹ ה'תש״ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָהּ.

אודות שאלתך וכו', הרב הקדוש המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע פּרש את הפסוק (דברים ה, כד): "פי הנני אש אכלה", מהו המאכל כפיכּוּל של הקדוש-ברוך-הוא? אש אכלה, הוא אוכל את האש וההתלהבות של ישראל, שיש להם בעת למוד התורה הקדושה, ובעת תפלתם ובעת קיום המצוות, פי אצלו תברך מאד מאד חשוב יהודי המוסר נפשו בעבורו תברך, ועושה את כל מעשיו באש ההתלהבות, ובוצר תמיד אחריו תברך, פי העקר זה הלב שבוצר אליו תברך תמיד, פי למעלה זה יקר מאד כשבר ישראל מתלהב מאד אליו תברך, ומוכן למסר את נפשו לפניו תברך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תלה.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך המלא מרירות קבלתי, ולהשיבך — יקצרו המון ריעות, והזמן אינו בידי עכשו מרב הטרדות, ולכן אקצר קצת.

דע לך, שרבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), אשר תודה והודאה זה שעשוע עולם הבא, בזה שאדם מרגיל עצמו לתן תמיד תודה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמו עד עכשו, על-ידי-זה נפתחים צנורות חדשים להמשיך לו ישועות חדשות; אשרי מי שמרגיל עצמו לתן להקדוש-ברוך-הוא תודה על העבר.

ובענין ששאלת וכו', אדם צריך לחיות עם חשבון הנפש, ובכל דבר צריך להתבונן היטב מה הרוח ומה ההפסד, 'יום' — יש בו עשרים וארבע שעות, או לאכל ולשתות, או לישן ולנוח, או

לְהִתְמַיֵּד בְּתַפְלָה וְהִתְבוֹדְדוּת, אוּ לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אוּ לְקַרֵּב רְחוּקִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ שֶׁיִּשׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲךָ סֵתֵם לְהִסְתוֹבֵב וּלְטַיֵּל בְּרְחוּבוֹת וּבְשׂוּקִים, אוּ לְקַרֵּא עֲתוּנִים וְכוּ', אִין דְּבַר בְּזָה לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר. וְלִכֵּן רְאֵה לְחַיּוֹת עִם חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי הַתְּבוֹדְדוּת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, שֶׁזֶהוּ עֲנִיָּן שֶׁל חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ — הֵיכֵן הוּא אוֹחֵז בְּזָה הָעוֹלָם, וּמָה תְּכַלִּיתוּ בְּזָה, וּמָה עָלָיו לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, הַגָּה יוֹם וְהַגָּה לַיְלָה, הַגָּה שְׁבוּעַ וְהַגָּה חֹדֶשׁ, וְהַגָּה עוֹד שָׁנָה וְכוּ', הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וְהַגּוֹף פֶּן וְאוּלַי עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ יוֹמוֹ. וְלִכֵּן חָבַל עַל הַנְּפוּחִים וְעַל הַמְּרִיבוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְכַרֵּחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְהַמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוּת, זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ.

תְּקַבֵּעַ לַעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לֹאמֹר בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" עַל-כָּל-פְּנִיִּים תַּפְלָה אַחַת לַיּוֹם, וְלֹאמֹר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", בְּאִפְּן שֶׁתִּסְיִם כָּל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים שֶׁמְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וּלְקַשֵּׁר אֶת הָאָדָם אֶל הַשַּׁעַר וְהָאוֹת הַשִּׁיף לְשָׁרְשׁוֹ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ לֹאמֹר אֶת הַתַּפְלוֹת שֶׁב־שְׁעָרֵי צִיּוֹן", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְיָה רְגִיל בְּזָה מְאֹד, וְעַל כָּלֵם — תִּדְבַר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִסַּפֵּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַדְּבָק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתִחַדֵּשׁ אֵילֵי חַדוּשִׁים בְּפְרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִלְמַד הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁמְזַכֵּר אֶת הַנְּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. וְעַל כָּלֵם — דֵּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רֵשׁ"י וְתוֹסְפוֹת, זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְכַל-כָּף חָבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁאַתָּה מְחַמֵּץ אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְתַּח אֶת הַשְּׁעָרִים הַנְּעוּלִים מִמֶּךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲשֶׁר צְרִיכִים לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְתַן
תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל דְּבָר, אֲשֶׁר אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנָה שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'),
וְזֶה שֵׁיךְ עַל כָּל פֶּרֶט קָטָן, שְׁצָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְבַקֵּשׁ עַל לְהֵבֵא כָּל מָה שְׁצָרִיךְ, כִּי כִּשְׁנוֹתָנִים קֹדֶם
תּוֹדָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב הַלֵּב לְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְׁצָרִיךְ, כִּי קֹדֶם הַתּוֹדָה
וְהַהוֹדָאָה נִדְמָה לְאָדָם כְּאִלוֹ לֹא רוֹצִים אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ,
וְכוֹ בְּרַגַע שְׁנוֹתָן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, בְּזֶה מְגַלָּה שֵׁיִשׁ בְּכַחוֹ לְפַעֵל, וְעַכְשָׁו
רוֹצֶה לְפַעֵל עוֹד וְעוֹד, שְׁנָה מָה שְׁאַנְחֵנוּ אוֹמְרִים שְׁמוֹנֶה פְּעָמִים
'אָמַת' לְפָנֵי תְּפִלַּת שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, כִּי בְּזֶה אֲנַחְנוּ מְחַזְּקִים אֶת
עֲצָמֵנוּ בְּאַמוּנָה, וּמְגַלִּים כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדָּיו
נִמְצָא, וְהוּא הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוּת לְחֵרוֹת, מִמְצָרִים וּמִבֵּית עַבְדִּים וְכוּ'
וְכוּ'. וְלִכֵּן גַּם עַכְשָׁו יִשְׁמַע אֶת כָּל תְּפִלָּתֵנוּ וּבִקְשֵׁתֵנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.
וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ תְּמִיד לְהִתְחִיל אֶת הַתְּפִלוֹת עִם תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ גַּם לְהֵבֵא, וְיוּכַל לְבַקֵּשׁ כָּל מָה
שְׁצָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ זֶה שְׁתְּמִיד שְׁמַח בְּחֻלְקוֹ, וְחִי
עִם תְּחוּשָׁה שֶׁל שְׂמֻחָה וְטוֹב לֵב, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִוָּדַע שְׁפָל מָה
שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּמֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא תֵצֵא
הֲרַעוֹת וְכוּ' (אֵיכָה ג, לח), וְזֶה חֲיִים שֶׁל שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, לֹא-כֵן
הַהַפּוּךְ, מִי שֵׁיִשׁ לוֹ תְּמִיד טְעָנוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא תְּמִיד
מְלֵא דְאֵגוֹת וְטְעָנוֹת עַל מַצְבוֹ, וּמְלֵא מְרִירוֹת וְעַצְבוֹת עַל כָּל מָה

שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְחוֹשֵׁב שְׁכֵלָם חֲיִבִים לוֹ, אָדָם זֶה חַי מִמָּשׁ חַיִּי גִיהֵנוּם, וְנִדְמָה לוֹ תְּמִיד שְׁלֵא יוֹצְאִים יְדֵי חוֹבָתוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל כָּלָם. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזֵק עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִינוֹ מְבַקֵּשׁ וְאִינוֹ צָרִיף טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד, הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְסַבֵּב אוֹתוֹ, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהֵיכֵן שָׂרֵק מִסְתַּפְּל וּמֵה שָׂרֵק שׁוֹמֵעַ, וּמֵה שָׂרֵק נוֹשֵׁם — זֶה אֱלֻקוֹת גָּמוֹר, וּמִי שְׁזוֹכָה לָזֶה, אָזִי הוּא חַי חַיִּים נְעִימִים, עֲרָבִים וּמְתוֹקִים, וְהוּא דְּבוֹק רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם טְעָנוֹת וּמְעָנוֹת לְאֵף אֶחָד, וְאִינוֹ מְרַגֵּשׁ מְחִיב לְאֵף אֶחָד וּמֵאֵף אֶחָד, זֶה נִקְרָא חַיִּים אֲמִתִּים, וְהוּא כָּלִיל הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם צָרִיף מִשְׁהוֹ מֵהַזּוֹלָת, אוֹ מְרַגֵּשׁ עֲצָמוֹ מִשְׁפָּל מֵהַזּוֹלָת, אוֹ חוֹשֵׁב שֶׁהַזּוֹלָת חִיב לוֹ מִשְׁהוֹ, הָאָדָם הַזֶּה עֲדִין רְחוּק מֵהַשְּׁלֵמוֹת, וְלִכֵּן רָאָה מֵה לְפָנָיִךְ, וְאַתָּה תִּבְחַר אֵילוֹ חַיִּים אַתָּה רוֹצֶה.

פַּעַם שְׁמַעוּ אֶת בַּעַל הַתְּנִיָּא זִי"ע לְשִׁיר בְּדִבְקוֹת נִפְלְאָה (תְּהֵלִים עג): "מִי לִי בְּשָׂמִים", (אֵין לִי אֵף אֶחָד בְּשָׂמִים שְׂיַגֵּן בְּעַדִּי), "וְעַמְּךָ" (אָבֵל כְּשֵׁיִשׁ לִי אוֹתָךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ), "לֹא חִפְצָתִי בְּאַרְץ" (אָנִי כָּבֵר אֵינִי רוֹצֶה שׁוֹם אֲרָצִיוֹת בְּעוֹלָם). אֲשֶׁרֵי עֵין רְאָתָה זֹאת — מְדַרְגּוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים הַדְּבִיקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְנוֹתְנִים לוֹ תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁזֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הִבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ד תלז

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרֵי וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה תְּהֵלָה לְאֵל, נִפְתָּחָה הַחֹמֶה שֶׁל בְּרִזָּל וְכוּ', וַיְכוּלִים לְנַסֵּעַ

כבר אל ציון רבנו ז"ל, אף שעדין יש מניעות, אבל לא כמו שהיה לפני כשמונה-עשרה שנים, שאז היה ממש פקוח נפש לנסע אל ציון רבנו ז"ל. ותהלה לאל, נסעתי כמה פעמים ממש במסירות נפש, כי לא נתנו ויזה רק עד קיב, והצרכו קדם לנסע ישיר למוסקבה, ומשם לבקש רשות, ושלחו עמך אינטוריסט, וזה באמת היה ק'ג'ב' (המשטרה החשאית), ופחדו מה אפה עושה שם באומן... וחכו לך שעתים או שלש, ואסור היה עליך לנסע או לילך לשום מקום רק מהציון חזרה לקיב, והרבה פעמים לא רצו לתת רשות לאומן בשום פנים ואפן, ואז יצאתי ולקחתי טקסי בלי רשות, ונסענו, ותהלה לאל, הגענו לאומן.

ואיזו שמחה היא זאת לכל אנשי שלומנו, שנפתחו הגבולות, ונוכל כבר לנסע גם לראש השנה, אשר אין למעלה מזה — מלהיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובפרטיות על ראש השנה, שמאד מאד בקשנו והזהירנו רבנו ז"ל, שנהיה אצלו לראש השנה באומן, והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שמאמין בו, שיבוא אליו על ראש השנה (עין חיי-מוהר"ן, סימן תג). ולכן אני מאד מקנה, שנוכל כבר לנסע כלל אנשי שלומנו לראש השנה.

והנה ידוע, שתהלה לאל, אני רוצה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ומאת השם יתברך היתה זאת, שנפילתי ביבנאל, שהוא בגליל התחתון בחלקו של נפתלי (עין יהושע יט, לג), ואני בעצמי איני יודע מה זה ועל מה זה, שנפל חלקי וגורלי ביבנאל, אף מאחר שהפל בהשגחה, ותהלה לאל, כבר בניתי את ביתי שם, וגם יש לנו קבוץ כחמש-עשרה משפחות מאנשי שלומנו הגרעין הראשון, אקנה שעוד נזכה להתרחב עד מאד עם מאות ואלפי משפחות, אף שזה נראה עכשו כחלום, אבל בעזרתו יתברך, החלום יתגשם.

מה אמר לך! את זה לא צפיתי, שדיקא "הרע המקומי", קרי: "הרב המקומי", הוא יהיה מונע הכי גדול, איש רע ובליעל, שאינו נותן לפתח פעוטון לתינוקות ותלמוד תורה לבנים ובית-ספר לבנות וכו', והעולה על הכל את המקנה לנשים הוא סגר בעדנו, ודברתי

עמו וכו', והוא מצחק ומתהל בי, וחושב שאיני יודע את התכסיסים שלו, זה רשע מרשע, טמא מטמא, ויהיה עוד שמו לשמחה בכל העולם, עד סוף כל הדורות. היתכן "רב", שלא יתן לנשים להפגס למקנה עם כל מיני תואנות וטענות ותרוצים, הוא צריך לשפץ וכו', ואני אמרתי לו, שאני נותן לו את כל הפסך בעבור שפופץ וכו', והוא מתחמק, אזי אני רואה איזה רשע מרשע הוא זה, ומי יודע כמה עוד נצטרך לסבל ממנו וכו', כי זהו הסמ"ך-מ"ם בעצמו, המונע את טהרת בנות ישראל, ועוד יום יבוא, ויתגלה קלונו ברבים, ימח שמו וזכרו של הטמא מטמא הזה, עוד תתגלה הרשעות שעושה לנו בכל העולם פלו, ואנחנו ננצח לבסוף.

העקר עלינו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

מה אמר לך, אהובי, ידידי היקר! עלינו רק לחזור בתשובה שלמה, ובזכות התשובה האמתית ימתקו מאתנו כל הדינים.

אומרים בשם צדיקים קדושים, שאדם צריך לבטל את כל רצונו לגמרי לרצונו יתברך, איך שהוא יתברך רוצה בן יהיה, זוהי המדרגה הכי עליונה, שלא יהיה לו שום רצון אחר, רק כפי רצונו יתברך. ובאמת רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קעז): כשאדם מתבטל לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ואין לו רצונות אחרים, רק כפי שהוא יתברך רוצה, אז ימליך מלכותיה, ועולה ומעלה את המלכות עד אין סוף, רישא דלא אתידע, ולית מאן דקימא בה.

והנה אנחנו מוצאים בתפלת ראש חודש: "בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון", שבראש חודש, אז הוא שרש התשובה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שבכל חודש קרח ועדתו מתהפכים כבשר בקלחת וצועקים: "משה אמת ותורתו אמת", והן בדאים, כי אז הוא שרש התשובה, עין שם. נמצא, שראש החודש אז הוא זמן תשובה, ולכן אנו מבקשים ומתפללים לפניך יתברך — עכשו אנחנו מקריבים לפניך זבחי רצון, הינו

אנחנו שוחטים וזובחים את הרצון לגמרי, שלא יהיה לנו רצון אחר
מבלעדי רצונו יתברך, כל זה הוא קרבן ראש חדש, שאז הוא שרש
התשובה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן א'),
שבראש חדש אנו מבקשים ממנו יתברך, שימחל לנו על כל
חטאתינו, כי גם אתה רבונו של עולם אומר: הביאו עלי כפרה על
שמעטתי את הירח, כי גם אתה כביכול עושה תשובה. ולכן גם
אנחנו מבקשים על נפשנו לעשות תשובה, עין שם. ועקר התשובה
שלנו, שהיו לנו רצונות אחרים מבלעדי רצונו יתברך. ועל זה אנו
מקריבים קרבן לפניה, זבחי רצון, שאנו שוחטים וזובחים את
הרצון, שהיו לנו רצונות אחרים מבלעדי רצונו יתברך, ולא רצינו
לבטל את הרצון שלנו לגמרי לרצונו יתברך, ולקבל עלינו בשמחה
כל הבא עלינו, וזה שאנו מתפללים אז "ותשועת נפשם מיד שונא",
שסובב על השונא הגדול של האדם, שהוא היצר הרע שמסיתו,
שהיו לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא על כל מה שנעשה נגד
רצונו, כי כל אדם נכנסים בו כפירות ואפיקורסות, כי שואל שאלות
וכו', ומקשה קשיות עליו יתברך — למה מגיע לו פזאת, ולכן
בראש חדש אנו עוסקין בתשובה על כך שהיו לנו רצונות אחרים
מבלעדי רצונו יתברך, וכמו שאמר התנא הקדוש (אבות ב, ד): בטל
רצונך מפני רצונו; אדם צריך לבטל את רצונו לגמרי לרצונו
יתברך, ואיך שהוא יתברך רוצה, שכן יהיה, ולא יקשה עליו יתברך
שום קשיות, ולא יעלה על לבו שום ספקות ועקמומיות וכו', אלא
ידע שזה רצונו יתברך.

וכך מספרים על צדיק אחד, שסבל הרבה מאשתו ומילדיו וכו',
ותמיד שמעו איך אומר לעצמו: "אזוי וויל דער אייבערשטער", כך
רוצה הקדוש-ברוך-הוא, כאומר שלא יהרהר, חס ושלום, אחריו
יתברך, אלא ידע תמיד, אשר זהו רצונו יתברך בכל מה שעובר
עליו מפני כוונה עליונה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן
ד'): כשאדם יודע, שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא
מעין עולם הבא, כי אין עוד תענוג ושעשוע יותר גדול מזה, שאדם
מבטל רצונו לרצונו יתברך, והוא שש ושמח עם כל מה שיש לו.

ומדי דברי מראש חדש, עליך לזכור מה שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנא), אֲשֶׁר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אִזּוּ הוּא זְמַן לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים, שְׂיִהְיוּ בְּרִיאִים, וְלִכֵּן אָמִירַת פְּרִשַׁת "וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם" מְסַגֵּל לְרִפּוּאוֹת הַיְלָדִים, זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֵם, וְלִכֵּן רְאוּ לומר פְּרִשַׁת "וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם", וְלִהְתְּפַלֵּל אַחֲר־כֵּן, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת הַפְּרִשָּׁה הַזֹּאת תִּהְיֶה רְפוּאָה לְבָנֵי שְׁלֵךְ.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"ב פסלו ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאפה כותב במה שעובר עליך וכו', ואפה מרגיש שאפה הולך להשתגע מרב שעמום וריקנות שאפה מרגיש בך וכו', עצתי אמונה, שתקח משניות, ותתחיל לומר כסדרן פרק אחר פרק, בלי שום פרושים, ואם תוכל להספיק בכל יום ח"י פרקים — אין למעלה מזה, כי למוד משנה משנה את האדם ומטהר את הנשמה, ואי אפשר להסביר את גדל התועלת לאדם שזוכה לשקוד על למוד משניות. ואם תוכל ללמד יותר — מה טוב ומה נעים, ומרן ה'בית יוסף' זכה, שנתגלה לו מגיד מן השמים בזכות למוד משניות. ולכן ראה להרגיל עצמו לומר הרבה פרקים משניות, ואף שאפה אינה מבין כלום — מה בכך?! על-ידי רבוי גרסא במשניות, תזכה שיטהר מחך, ותזכך את נשמתך, וכבר לא תרגיש שום ריקנות, אדרבה תרגיש ספוק נפשי ופנימי עד מאד, ותזכה בזמן קצר לאור רוחני ולשפע גשמי, שאי אפשר לתאר ולשער כלל. ואינה צריכה להתיעץ עם אף אחד, כי כלם יעשו מזה צחוק וכו', כי אף אחד אינו יודע אל איזה מצב הגעת עד שגועון ממש, ואפה הולך עם

מחשבות של התאבדות, רחמנא לצלן, ולכן שמע בקולי, ותקח משניות (היום יש כל סוגי הדפסות עם אותיות גדולות מאירות עינים, ועם נקודות, אשר מאד קל לגרס), וראה לגרס פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, ואם תאמר: היכן זה כתוב בספרי רבנו ז"ל? עיני בשיחות-ה"ן, סימן קפה, שרבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו, שיאמרו בכל יום ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, ואחד מהם היה מוהרנ"ת ז"ל בעצמו. אף שהיה אביו בכעס עליו, שגורס בכל יום ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (כי בנו היה למדן גדול), אף-על-פי-כן קיים את זה מוהרנ"ת ז"ל כל ימי חייו, ואף אחד מאנשי שלומנו לא שם לב לזה — מה היתה הנהגתו של מוהרנ"ת ז"ל על-פי צויו של רבנו ז"ל. ולכן מה לך להתבלבל מטפש זה?! ... או מחמור זה?! ... הרי אף אחד אינו יודע מה עובר עליך וכו', כל-כף מרים לך החיים, ואתה הולך במחשבות מבהלות ומבלבלות וכו', עד שאתה עושה שטיות — נפגם בפגם-הברית, ונכשל בעברות חמורות, שזה מכניס בך רוח שטות, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג.): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנסה בו רוח שטות. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): כפי רבוי עברות שלו, כמו-כן מתגברת עליו הרוח שטות, רחמנא לצלן; והנה יש תרופה בדוקה לצאת מהשעמום והשגעון — על-ידי שהיה רגיל באמירת הרבה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שזו קרן נצחית, ורק זה ילמד אותך בקבר ובעולם הבא וכו', ועכשו את מי תציית — חמור בדמות אדם?! ... או צדיקי הדור, שגם הם התנהגו כך במקשה כל ימי חייהם?!

מה אמר לך! הרגל עצמך לצאת אל אינה הר או שדה או במרתף, שאין שום בני-אדם שומעים אותך, ותצעק אליו ותברך בקולי קולות, שאתה רוצה לצאת מהפח יקוש שנפלת לשם, ותהיה רגיל הרבה מאד להתבודד עמו ותברך, ואף שבהתחלה ידמה לך שאף אחד אינו רוצה אותך וכו', וכאלו אין שומעים לך וכו', הפל הקל ורעות רוח, כי כל דבור שמדברים עמו ותברך — נשמע ונתקבל, כי אין בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא ותברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, ולכן מה שיך שלא שומעים

אוֹתָךְ? ! הֲלֹא אֵין בִּלְעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֶלָּא מֵרַבּוּי דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִשְׁוֹן-הֶרֶע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּרֵאתָ שְׂדִים וְרוֹחוֹת וְקִלְפוֹת, עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שֶׁבְּמִקּוֹמְךָ אֵין שֵׁם אֱלֹקוֹת, אֲבָל אִם תִּרְבֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַמְעַט לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים וּמְבַטְלִים, דְּבוּרִים שְׂאֵין בָּהֶם תְּכִלִּית, דְּבוּרִים שֶׁל מַה בְּכַף, וּמְכַל שְׂכָן דְּבוּרִים אֲסוּרִים וְכוּ', אֹז דִּיקָא יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּהֶאֱרָה גְּדוּלָּה עַד מְאֹד, וְכַמוּכָא (עֵין בְּאַגְרַת הַמּוֹסֵר לְהַגְרָ"א בְּשֵׁם מִדְרָשׁ), שְׁעַל כָּל רַגַע שְׂאָדָם חוֹסֵם אֶת פִּיו לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, מֵאִיר עֲלָיו אֹר הַגְּנוּז; וְלִכְּן שָׁמַע בְּקוֹלִי, מַה דִּהְיָה הָיָה, תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, קִבַּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לִילֶךְ בְּטַל, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְמִיד בְּלַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַבּוּץ. וְאִם תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזָה, לֹא תִפְסִיד — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וּבְזִמְן קֶצֶר תִּרְאֶה הַתְּחִדְשׁוֹת אֶצְלֶךָ, וְתִרְגִּישׁ סְפוּק נְפֹשִׁי מְלֵא.

הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי זֹשָׁא מְאַנִּיפּוֹלִי זִי"ע, נִסַּע פְּעַם עִם בַּעַל עֲגָלָה לְדַרְכוֹ, וּבְאֶמְצַע הַדְרֹךְ נִכְנְסָה הָעֲגָלָה בְּבוּץ, וְלֹא יָכְלָה לְזוּז יוֹתֵר, וְהַבַּעַל עֲגָלָה עָבַד קָשָׁה לְהוֹצִיא אֶת הָעֲגָלָה מִהַבּוּץ, וְלֹא הָיָה יָכוֹל, וְהָרִים הַרְבִּי רַבִּי זֹשָׁא זִי"ע עֵינָיו לְשָׁמַיִם וְאָמַר: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ מַה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנִּי, אַתָּה רוֹצֶה שְׂאֲחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲנִי מִמֶּךָ תּוֹצִיאֲנִי קִדְּם מִהַבּוּץ, וְאוֹכַל לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה..." וּפְתָאֵם הַצְּלִיחַ הַבַּעַל עֲגָלָה לְהוֹצִיא אֶת הָעֲגָלָה מִהַבּוּץ, וְהַתְּחִילוֹ לְנַסֵּעַ. תְּבִין אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה בְּשִׁבְלֶךָ, צֵא מִהַבּוּץ, וְתוֹכַל לְנַסֵּעַ וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים — לְהַתְּבוּדָד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלַגְרֵם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. וּמַה טוֹב וּמַה נְּעִים שֶׁתְּהִיָּה רְגִיל לֹמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים כִּימוֹת הַשָּׁבוּעַ, וְכַף תִּזְכָּה לְסַיֵּם כָּל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הַגְּאֻוֹה הַסְּרוּחָה שֶׁנִּמְצָאת בָּךְ, כִּי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר: מִמָּה נִשְׁתַּגַּע אָדָם? רַק מִחֻמַּת רַב גְּאֻוֹה שְׂיֵשׁ בּוֹ. וּפְלֵא עַל גְּבִי פְלֵא מִי שְׂאוּמֵר תְּהִלִּים, נִשְׁבָּרַת אֶצְלוֹ הַגְּאֻוֹה סְרוּחָה. וְלִזְאוֹת תִּרְאֶה, אֲשֶׁר כָּל אֱלֹהִים הַחֻכְמִים בְּעֵינֵי עֲצָמָם, יִהְיוּ מִי שְׂיִהְיוּ, אֲף פְּעַם לֹא יֵאָמְרוּ תְּהִלִּים, כִּי זֶה לֹא מִתְּאִים לָהֶם לְהִיּוֹת "תְּהִלִּים זְאֻגְעֵר", אַחַד שְׂאוּמֵר תְּהִלִּים,

רנח אָשֶׁר י״ד תלט – י״ד תמ בַּנְחַל

כּי נִרְאָה לָהֶם כְּמוֹ פְּשׁוּטֵי עַם... הַלְוֵאֵי תְּצִיֵּת אוֹתִי, וְאִז תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ד תלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ״ב כְּסֵלוֹ ה'תש״ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל אֵלוֹ שִׁמְחָכִים עַל יוֹם מוֹתִי, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁאֲנִי אֲזָרִיךְ יָמִים יוֹתֵר מֵהֶם... וְדִיְקָא הֵם יָמוּתוּ בְּקִצּוֹר יָמִים וְכוּ', וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְּאוֹנָן לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ וּבוֹכָה (תְּהִלִּים מֵא, ו): "אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֲבִד שְׁמוֹ וְגו', יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי" וְגו', וְזֶה בְּרוּר. וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים לֵב שְׁכֵמָה כְּלָבִים נוֹבְחִים וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר שָׁמַר אוֹתִי כָּל יְמֵי מְאוֹיְבִים וְשׁוֹנְאִים, הוּא יִשְׁמְרֵנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי עַל פְּנֵי אֲדָמוֹת, וְאֶפְלוּ אַחֲרֶיךָ וְכוּ', כִּי כָּל יְמֵי מֵאָז שִׁנְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל, אֲנִי בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י״ד תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ״ג כְּסֵלוֹ ה'תש״ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֹזק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל דְּבוּר פִּיךָ, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת יט.): לְעוֹלָם, אֵל יִפְתַּח אָדָם פִּיו לְשֹׁטֵן; וְרַבְּנּוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיג), שְׂאָדָם דֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וְלִכְּן צָרִיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד אִיךָ הוּא מְדַבֵּר לְאַחֲרִים, וְאִיךָ פּוֹסֵק לְאַחֲרִים, כִּי אִזּוּ הוּא פּוֹסֵק לְעֲצָמוֹ. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָמִים מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ה, ה): "אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֹטִיא אֶת בְּשָׂרְךָ, וְאֵל תֵּאמַר לְפָנַי הַמְּלֶאֶךְ כִּי שְׂגָגָה הִיא, לְמָה יִקְצַף הָאֱלֹקִים עַל קוֹלְךָ, וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ". וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת לב:): אֵלּוּ הַבְּנִיִּים, לְפַעֲמִים אָדָם מְפַלֵּט דְּבוּרִים מִפִּיו נֶגֶד יְלָדָיו, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְגוֹרֵם לָהֶם גְּזֵק וְכו', וְלִכְּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַדְּבוּר, וְתָמִיד תִּתְחַשֵּׁב שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ עוֹמֵד כְּבִיכּוֹל מִמוּלְךָ וְשׁוֹמֵעַ דְּבוּרֶיךָ, וְאִזּוּ תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַדְּבוּר.

וְרֵאִיתִי פַעַם טַעַם לְמָה הָאֲבָא מְבָרַךְ אֶת יְלָדָיו בְּכַנִּיסַת שַׁבָּת? כִּי יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁבְּאֲמָצַע הַשָּׁבוּעַ שֶׁעָבְרוּ עָלָיו טְרַדוֹת וְדֹאגוֹת וְצָרוֹת וְכו', וְהַפְּלִיט קָלְלָהּ מִפִּיו, חַס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּן עֲכָשׁוּ בְּכַנִּיסַת שַׁבָּת כְּשֶׁבָּאָה מְנוּחָה, אִזּוּ הוּא הַזְּמַן לְבָרְכָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב אֵינּוּ דְּבָר פְּרָטִי וְכו', וְאֵינּוּ מִתְאַכְסֵן אֲצֵל אֲנָשִׁים פְּרָטִיִּים וְכו', רַבְּנּוּ ו'ל הוּא מִתְּנָה לְכָלִּל יִשְׂרָאֵל, וְלְכָלִּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וּבְפִרוּשׁ אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רנא), שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּחִשׁוּבָה, וְאֶפְלוּ גוֹיִים הוּא יְכוּל לְהִבְיֵא סְמוּךְ אֶל דַּת יִשְׂרָאֵל. וְלִכְּן מִצְוָה לְפָרְסָם אֶת דְּבַר רַבְּנּוּ ו'ל 'דַּעַם רַעֲבִינִים וְאִדְּ'

לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּלְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּשָׂבָעִים לְשׁוֹנוֹת, וּלְפָרְסָם אֶת לְמוֹדוֹ לְכֻלָּם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאֵין לְאָף אֶחָד רְשׁוֹת לֹמַר "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמוֹרוֹת", כִּי אָף אֶחָד אֵינוֹ בְּעַל-הַבַּיִת עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחוּגָר מְתַנֶּי, וּמְפִיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיִּתְּבַרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְכֻלָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְפָרְסָם לָהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל. וּבִפְרָטִיּוֹת עֲנִין הַתְּבוּדוֹת, שְׂזוֹ חֲרָבוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּבְזוֹה יִכַּבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי."

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תמב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכֹל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר מִי שְׁלוֹמֵךְ אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, כְּכֹר אֵינוֹ צָרִיךְ סִפֵּר מוֹסֵר אַחֵר, כִּי הַסִּפֵּר שֶׁלּוֹ יִפְתַּח אֶת קִשְׁיוֹת גִּידֵי שֶׁל הָאָדָם. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפֵּר הַקְּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, עַד שְׁיִהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּי. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַסִּפֵּר שֶׁלּוֹ זֶהוּ אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאֲלָה (עֵין חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁמוֹ), וַיֵּשׁ לֹמַר בְּכֻלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת, בְּכֻלְלִיּוֹת אִם סִפְרֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יִכְנָסוּ בְּעוֹלָם, יְכוּלִים לְהִכִּין אֶת עֲצָמָנוּ לְגֵאֲלָה (כֵּן אָמַר ר' נִפְתָּלִי ז"ל, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁדָּחַקוּ עָלָיו אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׂיֵאמַר מָה הִיָּה כְּתוּב בְּמַגְלַת סְתָרִים). וּבִפְרָטִיּוֹת כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ אֶת כְּאֵבֵי נִפְשׁוֹ, אֵיךְ שְׁנַפֵּל בְּפַח יָקוּשׁ וְכוּ', וְאֵל אֵילוֹ טוֹבוֹת רַבְּנוּ ז"ל מְבִיאֵי וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּקִבְעוֹת אֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, וְכֵן עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" כְּסִדְרוֹ, שֶׁרַק עַל-יְדֵי מוֹהַר"ן ז"ל יְכוּלִים לְהִכִּין אֶת דַּעַת

רַבְּנוּ ו"ל. גַּם רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת שִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" וּבְ"תִי-מוֹהַר"ן".

הַעֲקָר לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְמַן הַיְקָר שֶׁלוֹ בְּהֶבֶל וְרִיק, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְשָׁמֵר יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר לֹא יִחְזֹר לוֹ לְעוֹלָם, וְכָל רִגְעַ הָאָדָם מֵת, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ שָׁם לֵב לָזֶה, אִם לֹא שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה בְּזְמַן מְצוּוֹת, אוֹ יָשֵׁן, אוֹ אוֹכֵל, אוֹ לוֹמֵד תּוֹרָה, אוֹ מִתְפַּלֵּל, אוֹ מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם וּמְחַזְקֵם, שְׂזֵה גַם-כֵּן מְצוּהָ גְדוּלָּהּ, כִּי בְּזֵה שֶׁמְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים — הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים גַּם אֵלָיו, וְהוּא נִתְעוֹרֵר. אוֹ שֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה שְׁלִיחַ לְדַבֵּר מְצוּהָ, וּמְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה טו, סִימָן א'), שֶׁאֵין לָךְ חֲכִיב לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשִׁלְיַח שֶׁמְשַׁתְּלַח לְעִשׂוֹת מְצוּהָ, וְנוֹתֵן נַפְשׁוֹ כְּדִי שִׁיְצְלִיחַ בְּשִׁלְיחוֹתָו; וְזֶה סוֹבֵב עַל הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה — מְלַהֲפִיץ אֶת תּוֹרַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל יִדְעוּ שֶׁיֵּשׁ רַבִּי כְּזֶה.

הַעֲקָר לְהַפְּיץ לְעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא יִדַע שֶׁיֵּשׁ רַבִּי כְּזֶה, וְרֵאוּי וְנִכּוֹן שִׁיתְמִיד בְּלִמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאֵז יִרְגִישׁ טַעַם אַחֵר בְּהִתְקַרְבוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלוֹמֵד תּוֹרָה מְ"לְקוּיִטִי-מוֹהַר"ן", וְאוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מְ"לְקוּיִטִי-תְּפִלוֹת", וְלוֹמֵד עָלֶיהֶם אֶת הַהֲלָכוֹת מְ"לְקוּיִטִי-הֲלָכוֹת".

הַדּוֹרֵשׁ שֶׁלוֹמֵד וְטוֹבְתָדָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַדְּבוּר שְׁלָךְ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה לְצַעֲרֵי הַרֵב, שֶׁיֵּשׁ לָךְ מַחְלַת "דְּבַרְת", שֶׁאֲתָה מְכַרְח לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ אֶת כָּל

העולה על רוחך, וזה גורם לך כל הצרות שבְּעוֹלָם, כי כָּךְ אָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (משלי כא, כג): "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ, שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ"; וַיֵּשׁ מֵאִמֵּר הַחֶכֶם: 'כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבֹר אָצְלִי, אֲנִי שׁוֹלֵט עָלָיו, בְּרַגַע שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנִּי הַדְּבֹר, הַדְּבֹר שׁוֹלֵט עָלַי, וּכְבֹּר מֵאַחֵר, וְלִכְּנֹת קִבְּלָה עַל עֲצָמָךְ לֹא לְהַרְבוֹת בְּדְבוּרִים עִם אֶף אֶחָד וְכוּ', כִּי לֹא יִמְלֹט, שְׁעַל-יָדֵי רַבּוּי דְּבוּרִים תִּפְּלֹ. וְכִמּוֹ שֶׁאִמֵּר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (משלי י, יט): "בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יִחַדֵּל פִּשְׁעֵ"; אֲנִי מִקְּנִיָּה שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאִזּוֹ הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ יִחֹזֵר עַל הַצַּד הַטּוֹב וְכוּ', כִּי תִרְוַץ אַחֲרָיָה, אִם לֹא תִרְבֶּה בְּשִׂיחָה עִמָּה.

הַמְּבַרֵךְ אוֹתָךְ בִּישׁוּעָה שְׁלֵמָה...

י"ד תמד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָרַב הַיָּקָר לִי מְאֹד ... שְׁלִיט"א.

לִנְכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּמְאֹד נִהְיִיתִי מֵהֶם, אֲשֶׁרִיכֶם שְׂאֵתֶם זוֹכִים לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׁנֵה תִקּוּן עַל הָעֵבֶר וְכוּ'. הָעֵקֶר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁתַּהֲיֶה לוֹ אֲמוּנָה בַּחֲדוּשֵׁים שְׁלוֹ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִהְיֶה מֵהֶם, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כא): כְּשֶׁמְחַדְּשִׁים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵהַקְּלָפוֹת שְׁרוּצִים לִינֵק מֵהַחֲדוּשֵׁים שְׁלוֹ, וְצָרִיכִים לְהַעֲמִיד אֲנָשֵׁי חֵיל שְׁלֹא יִתְקַרֵּב זֶר אֲלֵיהֶם, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יָדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים.

וַיֵּשׁ לוֹמַר כְּפִנְתּוֹ עַל-פִּי מֵה שֶׁאִמֵּר (חֲיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תפד), שְׁנֵה יֵצֵר הָרַע אֲצֵל לוֹמְדִים לְחַדֵּשׁ אִיזָה דִין חֲדָשׁ, וְלִכְּנֹת צָרִיכִים לְהַעֲמִיד שׁוֹמְרִים לְפָנָי הַחֲדוּשׁ וְאַחֵר הַחֲדוּשׁ שֶׁמְחַדְּשׁ, הִינּוּ שֶׁיִּשְׁמַר שְׁמֵהַחֲדוּשֵׁים שְׁלוֹ, לֹא יֵצֵא, חֵס וְשְׁלוֹם, דִּין נֶגֶד הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, וְלֹא יִחְמִיר מְדִי, וְלֹא יִקַּל מְדִי, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, הוּא צָרִיךְ תְּמִיד לְדַעַת, שֶׁאֲסוּר לְצַאת מִדְּרָכֵי הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף

והפּוֹסְקִים וכו', הן אָמַת שְׁמִצּוֹנָה לְחִזּוֹק אֶת כָּלָם, אָבֵל לֹא עַל חֲשָׁבוֹן הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, אָשׁר יִסּוֹד בִּיְהוּדוּת, וּבְשִׁבִיל זֶה הַזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל כָּל־כֶּף הַרְבֵּה עַל לְמוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, וְאָמַר (שיחות־הַר"ן, סימן כט), שְׁפֵל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְאִפְלוּ רַק דִּין אֶחָד הוּא מְחִיב לְלַמֵּד, וְאִסּוּר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה.

וְיָדוּעַ מַה שְּׁפָתוּב בְּזֵהר (הַקְדָּמָה ה.), שְׁעַל־יְדֵי חֲדוּשִׁים שֶׁל שְׂוֵא, הוּא בּוֹרָא רְקִיעֵין דְּשְׂוֵא, וְגוֹרֵם חֲרָבָן וכו', כִּי אִם לֹא מְגַלִּים אֶת הָאָמַת, הָיִי מַר מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת הַהוֹלְכוֹת אַחַר עֲצָתוֹ; כִּי אִם לֹא מְגַלִּים אֶת הָאָמַת, אָשׁר עֵקֶר הַתְּכָלִית הִיא תוֹרָה וְתַפְלָה וְקִיּוּם הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, הַכֹּל שֶׁקָּר וְכוּב, וְיִכּוּלִים לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים בְּזֵה הָעוֹלָם מְאֹד מְאֹד.

וּמוֹבָא בְּסִפּוּר "וְיִי הָעֲמוּדִים" מִבְּן הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, שְׁחִיּוּב עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא כְּמוֹ הַנְּחֹת תְּפִלִּין, וְיָדוּעַ שְׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם נוֹתֵן לְלַמֵּד הַכֹּל, אָבֵל לֹא גְמָרָא, כִּי מִלְמוּד זֶה הוּא מְאֹד מְפִחַד, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד): תְּלָמוּד גִּימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה שְׁמַחְטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִיּוֹת, קֶלְקוּל הַמַּחֲזִין, וְעַל־יְדֵי לְמוּד תְּלָמוּד — גְּמָרָא, מְכַנְיְעִים אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּו. וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'): לְשִׁמְעַע נִגּוֹן מְמַנְגֵן רָשָׁע, קָשָׁה לְעִבּוּדַת הַבוֹרָא; וּמוֹסִיף מוֹהַר"ן תְּ ו"ל (לְקוּטִי־הַלְכוֹת, אִפּוֹטְרוּפוּס, הַלְכָה ג'), שְׂאִפְלוּ כָּל מִינֵי קוּלוֹת וְדַבּוּרִים שֶׁל מְנַגֵּן רָשָׁע מִזִּיק, וְעַל־יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא, נִשְׁמַר מִכָּל זֶה; רוֹאִים מַעֲלַת לְמוּד גְּמָרָא.

יָדוּעַ, אָשׁר הָרַב הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי ר' מְעַנְדִּיל מְרִימָנוּב זי"ע, הִנֵּה תְּלָמִיד הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עַנְסְק זי"ע, וְרַבּוֹ בָּחַר בּוֹ שְׂיֵהִיָּה בַּעַל תְּפִלָּה קְבוּעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא רָצָה שְׂאֲחַר יִתְפַּלֵּל. שָׁנָה אַחַת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הִתְחַבָּא, וְלֹא רָצָה לְגַשֵּׁת לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ צְבוּר, וְהַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע לֹא רָצָה לְהִתְפַּלֵּל עַד שְׂיִמְצָאוּ אוֹתוֹ, אַחֲרַת אֵינוֹ מְתַפַּלֵּל, וְהִלְכוּ כָּל הַתְּלָמִידִים לְחַפְּשׁוֹ וּלְבַקְּשׁוֹ עַד שְׂמַצָּאוּהוּ מְתַחַבָּא, אָמְרוּ לוֹ, שְׁהַרְבִּי אֵינוֹ רוֹצֵה לְהִתְחַיֵּל לְהִתְפַּלֵּל, עַד שְׂתֵּהִיָּה

רסד אָשֶׁר י"ד תמה בַּנְחָל

שְׁלִיחַ-צְבוּר, וְלֹא הִיָּתָה לוֹ בְּרָרָה וְנִכְנָס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהִלֵּךְ לְעֲמוּד וְהִתְפַּלֵּל כְּדָרְכוֹ. אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה הִפְצִירוּ בּוֹ כָּל הַצַּדִּיקִים, תִּלְמִידֵי הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, מַה זֶה וְעַל מַה זֶה עָשָׂה? עָנָה וְאָמַר: כִּי מְקַבְּלֵנִי, מִי שֶׁנִּבְחַר בְּשְׁלִיחַ צְבוּר בְּיָמֵים נוֹרָאִים, חַיֵּב לְהִזְהַר מִחֲמֹשֶׁה-עֶשֶׂר בָּאָב וְאֵילָף לְבַל יַעֲבֹר עָלָיו יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְהָיִית שֶׁהַשְּׂנָה בְּחֻדָּשׁ אֱלוּל שֶׁנִּסְעַתִּי מֵעִיר פְּרִיסְטִיק עַד לִיזְעָנְסֵק הָיָה לִי הַרְבֵּה מְנִיעוֹת וּטְרָדוֹת וְצָרוֹת בְּדֶרֶךְ, וְלֹא יֵצֵא לִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹרֵי בְּגִמְרָא, לְכֵן הִחֲבַאתִי עֲצָמִי, וְלֹא רָצִיתִי לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ-צְבוּר, כִּי אֵינִי רְאוּי לָזֶה, וְלָכֵן בְּחֻרְתִּי לְהַחֲבֹא. רוֹאִים מִזֶּה מַעֲלַת לַמוּד גְּמִרָא, שֶׁמִּשָּׁם יוֹצֵאת הַהִלְכָה. וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ לְלַמֵּד גְּמִרָא, וּמְחַזֵּק גַּם אַחֲרָיִם.

מָה אָמַר לָכֵם! גְּדוּלָה אֶהְבֵּתִי אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מַצְפֶּה לְרְאוּתְכֶם בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי דוֹרֵשׁ כָּכָר בְּרַבִּים שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וּמָה אֲנִי דוֹרֵשׁ? רַק עַל-פִּי הַקְּדָמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מְסַפְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלָמָּה אֲנִי מְזַכֵּיר תְּמִיד אֶת הַמְּרָאָה מְקוֹם בְּאִיזוֹ תוֹרָה אוֹ בְּאִיזוֹ שְׂיחָה זֶה מוּכָא? לֹא מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת בְּקִיאוֹת, אֶלָּא הַמְּתַנַּגְדִּים שְׁלֵי אוֹמְרִים, שֶׁכָּל מָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר זֶה מְצוּי מִן הָאֲצָבַע, אֲזִי אֲנִי מְזַכֵּיר בְּדִיוֹק מֵהֵיכָן לְקַחְתִּי אֶת הַדְּבָרִים (הַלּוֹאֵי שֶׁהֵם יִרְאוּ אֶת דְּבָרֵיהֶם הָאֵם זֶה בְּנוֹי עַל-פִּי דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל... וְכָל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל...) וְלָמָּה אֵינִי מַצְטַט אֶת מֵאֲמָרֵי חַז"ל? כִּי אֵין אֲנִי

צָרִיף שְׁיִגִּידוּ, כִּי אֲנִי בָקִי וְכוּ', הֵן הָאֵמֶת בְּסִפְרִים שְׁהַדְפֹּסְתִי, שָׁם אֲנִי בֵּן מְצַטֵּט כָּל מֵאָמֵר חו"ל אִיִּה הֵיכֵן זֶה, כִּי בְדַפּוּס מְכַרְחִים שְׁיִהְיֶה כְּתוּב מְרָאֵי מְקוֹמוֹת (אָמְנָם יֵשׁ לִי צַעַר, שְׁבַכְמָה מְקוֹמוֹת נִפְלוּ טְעוּיֹת, וּבְזֶה אֵין אֲנִי אֲשֶׁם רַק הַמְּגִיִּהִים). עַל-כָּל-פָּנִים כָּל מֵה שְׁיֵשׁ לִי אֲנִי אוֹמֵר, וּמֵה שְׁאֲנִי אוֹמֵר אֲנִי מִתְּבַיֵּשׁ לְכַתֵּב וּלְהַדְפִּים, אֵין לִי מֵה לְהוֹסִיף, וְאֵין לִי מֵה לְגַרֵעַ, יְכוּלִים לְשַׁמַּע מֵה אֲנִי מְדַבֵּר, וְיְכוּלִים לְהַסְתַּפֵּל בְּסִפְרֵי מֵה כְּתַבְתִּי, וְזֶה כָּלֵל אֵינְנוּ סוּד, אֲדַרְבָּה, אֲנִי מְקַיֵּם (תְּהִלִּים קִיט, מו): "וְאֲדַרְבָּה בְּעִדּוֹתֶיךָ נִגְדַּת מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ", וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ וְכוּ', וְלָכֵן הַשּׁוֹמֵעַ — יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל — יִחְדַּל, זֶה מִחֻקֵּי הַבְּחִירָה וְכוּ', מִמִּילָא אוֹר וְחֻשְׁףֵי, טְמָאָה וְטְהָרָה, אֵינָם מִתְּעַרְבִים וְכוּ', וְלָכֵן כָּל מִי שְׁאֵינוֹ רוֹצֵה לְשַׁמַּע — שְׁלֹא יִשְׁמַע, כָּל מִי שְׁאֵינוֹ רוֹצֵה לְקַרֵּא בְּסִפְרִים — שְׁלֹא יִקְרֵא.

תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין לִי מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַדְּבוּרִים שְׁאֲנִי מְדַבֵּר בְּשֵׁאֲבוּא לְמַעַלָּה. תְּהִלָּה לְאֵל, הַכֹּל גְּלוּי מֵה שְׁדַבְּרַתִּי, תְּהִלָּה לְאֵל, זְכִיתִי אֶת הַמּוֹן אֲנָשִׁים לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וְתְהִלָּה לְאֵל, זְכִיתִי אֲנָשִׁים לְסִיִּים כָּל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרֵּא וְאֶחָד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אֲשֶׁר אֵף פַּעַם לֹא קִיְּמוּ אֶת זֶה קִדְּם לָכֵן, תְּהִלָּה לְאֵל, זְכִיתִי לְהַמּוֹן אֲנָשִׁים לְסִיִּים הַרְּבִה פְּעַמִּים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, זְכִיתִי לְהַרְּבִה אֲנָשִׁים לְסִיִּים ש"ס וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. תְּהִלָּה לְאֵל, לֹא הִטְעִיתִי אֶת אֵף אֶחָד עִם דְּרָכִים עֲקוּמוֹת... וְכָל אֵלוֹ שְׁבָרְחוּ מִמֶּנִּי וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל, בְּרַחוּ עִם שְׁקִיּוֹת מְלֹאוֹת טוֹב נִצְחִי: מְקַרֵּא, מִשְׁנָה, גְּמַרָא וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֵיךְ נִרְאִים? הֵאֵם פּוֹתְחִים סִפְר...!?

כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ לֹא לְהַצְדִּיק אֶת עֲצָמֵי לִפְנֵי בֶּשֶׁר וְדָם, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי לֹא חֵיֵב תְּשׁוּבוֹת וְתַרוּצִים לְשׁוֹם בֶּשֶׁר וְדָם וְכוּ', אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה אֶת גְּדֵל הַכַּח שְׁמַסְרוּ לְהַסְמָ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁיְכוּלִים לְהַחֲלִיף אוֹר בְּחֻשְׁףֵי, אֵמֶת בְּשִׁקְרָה, טְהָרָה בְּטְמָאָה וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מְכַרְחֵת לְשַׁפְּףֵי אֶת לְבַי לְפָנֶיךָ מֵאַחַר שְׁכַתְּבָתְּ וְכוּ' וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל, אֵיךְ הָאֵב קִיִּנְעַם נִישְׁט פֶּאָר פִּירְט (לֹא הוֹלְכְתִי אֶת אֵף אֶחָד

שולל). הִכִּי רַע מַה שֶׁעֲשִׂיתִי, שְׁזִכִּיתִי אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שִׁסִּימוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְהִרְבֵּה דַפִּים גְּמָרָא, וְהִרְבֵּה סִימָנִים שֶׁלְחַן עָרוּךְ, וְשִׁיְהִי בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (אֲשֶׁר בְּאֵמַת אֱלוֹ שְׁקוּרִים עֲצָמָם 'מְנַהֲיָגִים' בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּלָם נִתְקַרְבוּ עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים וְהַקּוּטְרָסִים, וַיְכוּלִים לְבָרַר אֶת זֹאת אֲצֵלָם, וְרַבָּם מוֹדִים וְכוּ', וְקִצְצַת מִכְחִישִׁים).

הכל אָנִי כּוֹתֵב לָךְ מִפְּנֵי שֶׁעֲכָשׁוּ תַתְּגַבֵּר עָלַי מִחֲלֶקֶת עֲצוּמָה, פִּי אָנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ דְבַר חֲדָשׁ — לְעוֹרֵר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְדַפִּיס מַחְזוֹר — הֵן לְאֲשַׁפְּנִזִּים וְהֵן לְסִפְרָדִים, וְאָנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרָרוֹת גְּדוּלָה בְּעוֹלָם, שֶׁכָּלָם יְבוֹאוּ לְאוּמָן (וְעַד שֶׁלֹּא אָבִיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים לְצִיּוֹן רַבְּנֵי ו"ל לֹא אָנוּחַ). וְאָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עָלַי, לְשִׁבֵר אֶת כָּל אֱלוֹ הַפְּרוּכִים אַחֲרַי, וַיִּגְרַשׁ אוֹתָם מִמְּנִי, וַיִּשְׁבֵר אֶת בֵּיתִי וְכוּ', וְכוּ', אָנִי יוֹדֵעַ אֶת כָּל אֲשֶׁר הוֹלֵךְ לְקָרוֹת, וְלִכְן אָנִי רוֹשֵׁם אֶת זֶה לְפָנֶיךָ בְּכֶתֶב. וְהַבּוֹחֵר — יִבְחַר, וְהַחֲדֵל — יִחְדַּל, פִּי עֵינָיו וְשִׁנָּיו לוֹטֵשׁ עָלַי הַסֵּמ"ך-מ"ם.

ובְּכַרְטוּת שֶׁאָנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵי ו"ל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם הָרִים וְשָׁדוֹת, שִׁיּוּכְלוּ לְהַתְּבַדֵּד וְלָתֵת חֲנוּף לִילָדִים, שִׁיְהִי מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵי ו"ל עוֹד מְגִיל קְטָנוֹת, שִׁיִּגְדִילוּ עֲצָמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים יִתְמִידוּ בְּכָל יוֹם בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת וּבְלַמּוּד גְּמָרָא וְשֶׁלְחַן עָרוּךְ וּבְסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וַיִּתְחַתְּנוּ ... כְּדֵי שֶׁלֹּא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא, וְדַבֵּר זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם לְהַתְּחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, וְלִכְן אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁעַל דְּבַר זֶה לֹא יִשְׁתַּק לִי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וַיַּעֲוֹרֵר עָלַי מִחֲלֶקֶת עֲצוּמָה, הֵן מִבְּפָנִים וְהֵן מִבְּחוּץ, וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, כִּי אֵין לִי כָּכָר כַּח וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָנִי שְׁלִי אֲעֲשֶׂה בְּכָל מַחִיר שֶׁאָנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם בְּעַד זֶה, כִּי בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל.

וְהַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִדַּעַת רַבְּנֵי ו"ל שֶׁתְּתַפְּשֵׁט בְּעוֹלָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ו"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ז', מִהַזְּבוּב וְהַעֲכָבִישׁ),

שְׁקִדִים שְׂיַרְדֶּה נִשְׁמְתוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, צָעַק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם: אִם זֶה יֵרֵד לְעוֹלָם, אֵין לִי כֹבֵר מֵהַלְעֵשׂוֹת בְּעוֹלָם. וְאָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת מִכְרַחֵה לְרֵדֶת, וְאִתָּה צָא וּמָצָא לְעֵצְמָךְ עֵצָה וְכו', וְיֵצֵא וְחֹזֵר עִם זְמַן וְכו', וְצָחֲקוּ וְכו', וְאָמַר: עֲכָשׁוּ אֵין לִי כֹבֵר מֵהַלְפַחֵד, כִּי מְצֵאתִי לְעֵצְמִי עֵצָה, וְהַנִּשְׁמָה כֹבֵר יְכוּלָה לְרֵדֶת. וְאָמְרוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר זוֹהִי הָעֵצָה שֶׁל צָחוּק, שְׂיִהְיֶה צָחוּק מְכֵאִיב עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיַעֲשׂוּ כָל מִינֵי צָחוּק וְלִיצְנוּת מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל.

וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב, זֶה נִתְקַיֵּם בְּמֵלֵא מוּבֵן הַמֶּלֶה, שְׂאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צָרִיכִים לְסַבֵּל מֵהַצָּחוּק וְהַלִּיצְנוּת שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים בַּחוּץ (אֲשֶׁר בְּאַמַּת מֵהַ מוֹכְרִים הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר? כָּלוּם! וְעוֹד פָּעַם כָּלוּם!)... וְתִהְיֶה לְאֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֵינָם מַחְסִירִים לִילָה אֶחָד מִלּוּמַר תִּקְוֹן חֲצוֹת, וּמִתְמִידִים בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם, וּמִתְמִידִים בַּתּוֹרָה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן, וְזוֹכִים לְטִיֵּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא (בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא), מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, שְׂדֵדְרָר זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם; וְהֵן שְׁסוּבָלִים מִבְּפָנִים, שְׂעוֹשִׁים לִיצֵי לִיצְנוּת, וְהַכֹּל צָחוּק מְכֵאִיב, וְגַם הַקְּלָפָה הַחֲדָשָׁה וְכו', שֶׁל הַזְּקֵן שְׂצוּחַק וְכו', וְכָל זֶה מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם — לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל מֵהָעוֹלָם.

וְלִכֵּן מֵהַ שְׂיֵשׁ לִי לֹמַר אֲנִי אוֹמֵר, וּמֵהַ שְׂאֲנִי אוֹמֵר אֲנִי כּוֹתֵב, וּמִי שְׂרוּצָה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי — אֲשֶׁרֵי לוֹ! כִּי יֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עִם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּמִשְׁךְ יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשִׁים, זֵהָר וְתְקוּנִים וְכו' וְכו', וּמִי שְׂאֵינִי רוּצָה לְקַבֵּל דְּבָרֵי, מֵהַ יִשְׂאָר מִמֶּנּוּ? כָּלוּם. וְהֵאָמַת אֵינִי צָרִיף לְשׁוּם רֵאָיָה. אֲנִי אֶת שְׂלֵי כְּתַבְתִּי, וּמִי שְׂיִרְצֶה לְקַבֵּל — יְקַבֵּל.

דְּבַר אֶחָד צָרִיף לְהִיּוֹת בְּרוּר, מֵהַ שְׂאָמַר הַחֶכֶם מְכָל הָאָדָם (מְשָׁלִי יז, יג): "מְשִׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה, לֹא יְמִישׁ רָעָה מִתּוֹף בֵּיתוֹ". וְכָל אֵלוֹ שְׂבָרְחוּ מִמֶּנִּי וְכו', וּמְשָׁלְמִים לִי עֲכָשׁוּ רָעָה תַחַת הַטּוֹבוֹת

רסח אָשֶׁר י"ד תמו – י"ד תמוז בַּנְחַל

שְׁעֵשִׁיתִי לָהֶם, שְׁיִזְכְּרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵה מַחֲכָה לָהֶם, אֲנִי אֶת שְׁלִי אֶמְרָתִי.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקִרְוֹב מְאֹד...

י"ד תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד פְּלֵא בְּעֵינַי, שְׁאַתָּה נִשְׁבַּר מְכַל רִיק וּפְרוּחַז וְכו', תְּהִלָּה לְאֵל, סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּיָדֶיךָ, מִי יִתֵּן שְׁתַּחֲחִיל לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁהַסְפֵּר הַזֶּה פּוֹתַח אֶת הַגִּידִים הָאֲטוּמִים וְכו' (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שַׁמַּט), וְעַל-יְדֵי סֵפֶר זֶה יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּעַל תְּשׁוּבָה וּבְעַל מַח וְהַשְׁגָּה (שַׁם, סִימָן שַׁמּו). וְהַסְפֵּר הַזֶּה הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְּאֵלָה (שַׁם סִימָן שַׁמו); אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ יִדַע מֵה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ, כִּי בְּלִי סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֵין בְּהַתְקַרְבוֹתוֹ כְּלוּם, כִּי כָּף אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת ב, ה): "וְלֹא עִם הָאֲרָץ חֲסִיד", וְדַע לָךְ, שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן בְּלִי לְמוֹד סֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְשִׁיחֻתָּיו הַקְּדוּשׁוֹת, לֹא שִׁיף לְהַקְרֵא עַל שְׁמוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תתחזק באמונה פשוטה בו ותברך, לידע שכל מה שאתה רואה ושומע ומרגיש, זהו אלקותו ותברך, ועל-ידי-זה תהיה שמור מכל מיני משחיתים ומזיקים וכו', כי האור המאיר לאדם, על-ידי אמונה פשוטה, זה שומר אותו מכל הצרות והנזקים. ואמר רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן סימן תקס"ד): אף שאמונה היא סוף כל המדרגות, כי היא בחינת מלכות, הספירה האחרונה, עם כל זאת דיקא על-ידי אמונה פשוטה, יכולים לעלות אל רום כל המדרגות. ולכן אשרי מי שמתחזק בעתים הללו באמונה פשוטה בו ותברך, בלי שום חכמות, ומרבה לדבר עמו ותברך באשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו.

העקר לא להטעות עצמו, ורק לחזר על אמונה כל היום. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד): האמונה תלויה בפה של האדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תמח.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! האדם צריך לבטל את כל רצונותיו אליו ותברך, ולא יהיה לו שום רצון אחר מבלעדי רצונו ותברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעז), שעל-ידי-זה עולה המלכות עד למעלה למעלה וכו', רישא דלא אתידע וכו'.

וצריך שתדע, שכל זמן שיש לאדם רצון אחר מבלעדי רצונו ותברך, עדין הוא רחוק לגמרי מהקדשה, כי השלמות היא שיבטל

אֶת רְצוֹנוֹתָיו לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ מִמִּילָא הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.
 וְכַמְאֲמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת ב, ד): "בְּטַל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדֵי
 שְׂיִבְטַל רְצוֹן אֲחֵרִים לְרְצוֹנָךְ; וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוּדוֹת — לְזָכוֹת
 לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), לְהַכְלִיל בְּמַחְיָב הַמְצִיאוֹת, לְהִיּוֹת בְּטַל
 וּמְבֹטָל לְגַמְרֵי אֱלֹוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבָר מִבְּלַעְדֵי רְצוֹנוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי שְׂיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לָזֶה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִבְרַח מֵהַחְבוּרָה שֶׁל לִיצְנִים, כִּי
 יִמְשִׁיכוּ אוֹתְךָ בְּלִיצְנוֹתָם. וְכִבֵּר הַזְּהִיר רַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ אֶת בְּנָיו (פְּסָחִים
 קִיב:); אֵל תְּדוּרוֹ בְּשִׁכְנָצִיב מִשׁוֹם דְּלִיצְנֵי הוּוּ וּמִשְׁכוּ לָךְ בְּלִיצְנוֹתָא;
 וְאַנְחֵנוּ מוֹצָאִים אֶצֶל קַרְח (בַּמִּדְבָּר טו, יט): "וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קַרְח";
 וּפְרַשׁ רַש"י: בְּדַבְרֵי לִיצְנוֹת, כָּל הַלִּילָה הַהוּא הֵלֶךְ אֶצֶל הַשִּׁבְטִים,
 וּפָתָה אוֹתָם וְכוּ', עַד שֶׁנִּתְפַּתוּ, עֵין שָׁם. רוֹאִים מַה פֶּח הַטְּמֵאָה שֶׁל
 לִיצְנוֹת, שְׂיִכּוּלִים בְּנִקְל לְפִתּוֹת בְּנֵי-אָדָם. וְלִכֵּן כָּל מְקוֹם שֶׁאִתָּה
 מוֹצָא חְבוּרָה שֶׁל לִיצְנִים בְּרַח מֵהֶם, כִּי הֵם גַּם נוֹאֲפִים גְּדוּלִים, כִּי
 מִי שֶׁעוֹשֶׂה לִיצְנוֹת מִצְדִּיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְגַלֶּה לְכֻלָּם
 שֶׁהוּא נוֹאֵף, וְעוֹשֶׂה אֶת מַעֲשָׂיו הַמְגַנִּים בְּמַחֲשֵׁךְ וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְגַלְהוֹ, וְעַל-יְדֵי לִיצְנוֹתוֹ, הוּא מְגַלֶּה לְכֻלָּם אֶת מַעֲשָׂיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שלבל תקח ללב מה שבזו אותך ברבים, כי אם היית יודע מעלת הבזיונות והחרופין וגדופין וכו', שאדם סובל מהזולת, אזי היית שולח דורונות לזה שמבזה אותך, כי אין עוד דבר כל-כך חשוב בשמים ומכפר — כמו הבזיונות והעלבונות, חרופין וגדופין, שהאדם מקבל מהזולת.

ידיוע הספור של האריז"ל, שבאו אליו כמה תלמידים, ורצו לקבל ממנו תשובה וכפרה על העבר וכו' (אף שהיו פלם צדיקים קדושים). ענה ואמר להם: האם אתם רוצים לקבל על עצמכם עניות? ענו ואמרו: רבנו, את זה אנחנו לא יכולים. חזר ושאל אותם: האם אתם רוצים לקבל על עצמכם תעניות וסגופים? ענו ואמרו: רבנו, את זה גם-כן אנחנו לא יכולים. ענה ואמר להם האריז"ל: האם גם בזיונות וחרופין וגדופין, גם את זה לא תקבלו על תשובה?! (כאומר על-כל-פנים זה מכרחים לקבל על עצמו), רואים מזה אשר בזיונות, חרופין וגדופין, זה יותר מסגופין ותעניות.

ולכן אל תהיה שבור מפל מה שעובר עליך, וקבל הפל באהבה, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותיך די.

העקר הוא לבטל את עצמו תמיד אליו יתברך, ולידע שהוא יתברך נמצא ומבלעדיו אין שום נמצא, וככל שהאדם מתדיר בעצמו את האמונה הקדושה, כמו-כן נזדכך יותר ויותר, כי אמונה היא מרחץ, שרוחץ את האדם מפל מיני מחלות וחקלאים רעים, ומפל מיני טמאות ונהמות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק

ב', סימן ה'): יש בני-אדם שסובלים מחלות ונחלאים רעים, והעקר מחמת חסרון אמונה. ולכן צריכים תמיד לחפש ולבקש היכן הוא אויזו באמונה, ושלמות האמונה הקדושה לסלק את שכלו וחקמתו המדמה לגמרי, ולידע שאין לו שום שכל, אלא כף רוצה הבורא לתברך שמו ויתעלה, אשרי מי שחזק באמונה, ואז יסלח לו הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תנא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

להשיבך על הירידות שלך וכו', זהו בלתי אפשרי, אצל רבנו ו"ל לא שיך שאנשי שלומנו יתנו תקון וכו', כלנו תלמידים אצל רבנו ו"ל ולא שיך דבר כזה, אלא מה עלינו לעשות? לעורר את הפגום שישע אל ציון רבנו ו"ל, שהבטיח הבטחה כזו, שאפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו וכו', אם יבוא אל ציונו הקדוש בעיר אומן, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים, "תקון הכללי", אז יוציאו מהשאל תחתית, וזה אף צדיק לא הבטיח עם עדים רק רבנו ו"ל, ולכן הדבר הראשון — לעורר את החוטא שישע אל ציון רבנו ו"ל, והוא כבר תעסק בתקונו הנצחי.

אחרי שגומרים אמירת העשרה מזמורי תהלים, שהם התקון הכללי, ראוי להתודות לפניו ותברך על כל מה שעשה וכו'. פי עקר התשובה זה ודוי דברים, וחרטה על העבר, וקבלה על להבא, ואז נכון יהיה לבו בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא ימחל לו על כל עוונותיו.

אֲשֶׁר י"ד תנב בנחל רעג

יסוד היסודות בנדעת רבנו ו"ל, הוא תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו. הינו אדם צריך להיות כל-כך חזק באמונה פשוטה בו ותבנה, עד שירגיש את אמתת מציאותו פנים אל פנים, ואז יוכל לדבר עמו ותבנה בשפת האם שלו בתמימות ובפשיטות, ועל-ידי זה יסלח לו הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיו, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך.

וזכר כלל זה, אשר אמונה ותפלה תלויות זו בזו, כי לא ידבר אדם עמו ותבנה, אלא כשמאמין בו. וזו השלמות שאדם צריך להגיע אליה בזה העולם, שלא יסיח דעתו ממנו ותבנה כרגע, ותמיד ידבר עמו ותבנה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתקיים זאת תכף-ומיד לעשות כל מיני מאמצים שבעולם לנסע אל ציון רבנו ו"ל באומן.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תנב.

בעזרת השם ותבנה, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לאחל לך ברפת "מזל טוב" על הלדת הבן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו.

דע לך, מי שנמצא בברית, אפלו אינו שייך לברית, מוחלין לו על כל עוונותיו, ולכן זה ענין גדול מאד להיות בברית, מכל שכן בעל הברית, שהוא מכניס את בנו לבריתו של אברהם אבינו, הוא מכניס את בנו לקרבן לפני השם ותבנה, ומעלתו גדולה מאד.

בענין רפואה וכו', עין בכתבי האר"ל (טעמי המצוות שבלקוטי

עדר אָשֶׁר י"ד תנג בַּנְחַל

תורה, פְּרַשְׁת וַיֵּרָא): חוֹל"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר מ"ה וְד' אוֹתוֹת שֶׁהֵם מ"ט — כְּמִסְפֵּר חוֹל"ה, וְלִפִּי שְׁחִסְר מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִשְׁעַר נו"ן, שֶׁהוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּטוֹל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, לְכֵן נַעֲשֶׂה חוֹל"ה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כח, נט): "וְהִפְלֵא הַנּוֹי"ה אֶת מִכְתָּב וְכוּ', מִפְּנֵי גְדוּלוֹת וְנֶאֱמָנוֹת, וְחֵלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים", וְנֶאֱמָנִים דִּיקָא, כִּי הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת עַל-יְדֵי פָגַם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא הִיא שְׁעַר נו"ן, וְזֶה עָר"ש דְּנו"י, כִּי יו"ד שֶׁהוּא עֵשׂ"ר נִתְהַפֵּךְ אֶל עָר"ש דְּנו"י, וְנַעֲשֶׂה חוֹלָה, כִּי יו"ד הִיא חֲכָמָה, שְׁמֶשׁ יוֹרֵד אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִי שֶׁמְסַבֵּב עִם הָאוֹר הַזֶּה, אֵף פָּעַם לֹא יִחַלֶּה, אֲבָל תַּכְף בְּשִׁנְתֵּי-חֶמֶק מִמֶּנּוּ הָאוֹר, וְנִחְסַר הַיּוֹד שֶׁהוּא עֵשׂ"ר סְפִירוֹת בְּלִי מ"ה, הַכֹּל נִתְהַפֵּךְ וְנַעֲשֶׂה עָר"ש דְּנו"י. וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲבֹד רַק עַל נִקְדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע שֶׁאֵין לְאָדָם רַק אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ!

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן צג): אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ שֶׁהֵם מְקַלְלִים, אֵין מְגַדְלִים אֶת בְּנֵיהֶם; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְקַלֵּל אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה דְּבַר חֲמוּר מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה יְכוּל לְהַסְבִּיר לִי, לְמָה אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּר? ! רַבֵּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ, שֶׁצְרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר שֵׁם אֵינוֹ רָשָׁע (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב),

ותהלה לאל, יש לכל בר ישראל נקודות טובות הרבה מאד, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נו.): אפלו הריקנים שבה מלאים מצוות פרמון; וצריכים לשמח עם כל נקדה טובה שיש בו — ציצית, תפלין, מזוזה, צדקה, תורה, תפלה וכו' וכו', אשר כל מצוה ומצוה מאירה אורות צחצחות למעלה בכל העולמות. ואם היה בר ישראל יודע מה זו שמחה, לשמח עם המצוות, ואיך שזה גורם נחת-רוח למעלה, אזי אף אחד לא היה ממרמר וכו', ואדרבה היה תמיד שמח, אפלו שאין לו רק מצוה אחת, ראוי לשמח עד מאד. ובשמים מאד חשובה שמחת המצוות. ולכן אשרי מי ששמח תמיד, שעל-ידי-זה הוא שורף את הקלפות שברא מחמת עוונותיו המרבים. והסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבל שמחה, ולכן מכניס באדם תמיד מרירות, עד שפמרגיש את עצמו תמיד שבור ומדכא, ושרוי בדכאון פנימי וכו', והוא בעצמו אינו יודע מה זה ועל מה זה להיות עצוב, ולמה בא להיות בעצבות וכו'. ולכן אשרי מי שמוסר נפשו רק להיות בשמחה, ומשמח אחרים, אשר אין טוב מזה — לדבר משמחה ולחיות עם שמחה, וללכת תמיד עם פנים שמחות, אנפין נהורין, ולקבל פני שכינה. כי כף אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנג): אם אדם הולך באנפין נהורין, נתראה בפניו פני הצדיק.

אשרי מי שהוא תמיד בשמחה, ומשמח את עצמו ואת אחרים, ואז אל רב טוב הצפון יזכה, כי עוברים על בני-אדם כל-כף הרבה צרות ויסורים, אשר לא יאמן כי יספר, ואשרי מי שרק עוסק להחיות ולשמח את נשמות ישראל, שאז בטוח שיהיה בן עולם הבא, כמו שאמר אליהו הנביא לרב ברוקא על שני האנשים שעסקו לשמח את אחרים, שהם בני עולם הבא (עין תענית כב.); אשרי מי שיהיה חזק בזה!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי עַל הַכֹּל מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה, אֲבָל הַתְּשׁוּבָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם אֲמֶת, וְעַקֵּר הָאֲמֶת הוּא וְדוּי דְבָרִים, תְּמִיד תִּרְגֵּיל עֲצֻמָּךְ לְהַתְּנוּדוֹת, וְזֶה יוֹצֵיא אֶת הָעוֹנוֹת מֵעֲצֻמוֹתֶיךָ, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'); וְאִזּוּ יְאִיר עֲלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּהֶאֱרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה. וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשֶׁאֲדָם תְּמִיד מִתְּנוּדָה, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יָבוֹא לְיַדִּי גְּאֻנָּה וְגִדְלוֹת, כִּי הוּא יִתְבַּיֵּשׁ — "הָרִי עֲשִׂיתִי כְּזֹאת וְכְזֹאת וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךָ נִכְנָסוּ בִּי מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוֹת וַיִּשׁוּת בְּשַׁעַה שְׁאֲנִי כָּל-כֶּף פָּגוּם?!" וְתַכְּךָ כְּשֶׁאֲדָם זֹכָה לְבוֹא לְיַדִּי שְׁפָלוֹת, כְּכֹר נִכְנַע יִצְרוּ הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ.

וַיֵּשׁ לֹמֵר מֵאַמְרֵם ז"ל (סוֹטָה לב:): אֲדָם אוֹמֵר שְׁבַחוּ בְּקוֹל גְּמָף וּגְנוּתוֹ בְּקוֹל רֶם, שְׁלֹשְׁבַח אֶת עֲצֻמוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִפֹּל (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קכ"ה), זֶה צְרִיף לֹמֵר בְּקוֹל גְּמָף, אֲבָל גְּנוּתוֹ צְרִיף לֹמֵר בְּקוֹל רֶם, כְּדִי שְׁלֹא יָבוֹא לְיַדִּי גְּאֻנָּה וְגִדְלוֹת, וּמָה גַם שְׁלֹא יִטְעָה אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְעַל כָּלֵם אוֹלֵי יְהִיָּה לְאַחַד הַרְהוּר תְּשׁוּבָה אֲמַתִּי.

וְזוֹ הִיְתָה דְרָכּוֹ שֶׁל הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֶק זי"ע, שְׁלֹא טַעַם טַעַם חֲטָא מִיָּמָיו, כְּפִדּוּעַ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן תְּמִיד הִיָּה מִתְּנוּדָה בְּרַבִּים, וְהִיָּה מְבַיֵּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ, אֶף שְׁלֹא הִיְתָה לוֹ שְׂיִכּוֹת אֶל חֲטָאִים כְּאֵלוֹ, וְזֶה הִבִּיא לְבִנְי-אֲדָם הַרְהוּר תְּשׁוּבָה. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע'): כְּשֶׁאֲתָה מוֹכִיחַ אוֹתָם שְׁלֹא תִקְנּוּ חֲטָאתַת נְעוּרִים, תִּכְלַל עֲצֻמָּךְ עִמָּהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִקְבְּלוּ מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַלְוֵאֵי הַלְוֵאֵי שְׁנוּזָכָה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים בְּאֲמַת אֶל

רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵז הִיְתָה נוֹפֵל עָלֵינוּ שְׁפִלוֹת אֲמַתִּית, כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵינוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב): סִימָן שְׁאָדָם מְקַרְב אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמַת — כְּשֶׁנוֹפְלֵת עָלָיו שְׁפִלוֹת; וְדַע לָךְ, שְׁאֲחַד מְקַנְיֵי הַתּוֹרָה הוּא: "הַמְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ" (אֲבוֹת, פֶּרֶק ו'); וְכִשְׁאָדָם מְפִיר אֶת עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, אֵז כָּבֵר יִסְתַּפֵּל עַל הַכֹּל בְּאִפְּן אַחַר לְגַמְרֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רֶגַע הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁצַרִּיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִפְלוּ בִּהַתְּקַרְבוֹת לְהַצַּדִּיק צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כְּאִלוֹ אִף פְּעַם לֹא הָיָה מְקַרְב, וְאִף פְּעַם לֹא הִחְזִיק בְּמִשְׁהוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׁאָדָם עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכֹל פְּעַם, הוּא יָכוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַתְּקַדֵּם בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם, שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהֵיָה כָּבֵר מְקַרְב וְכו', וְעַכְשָׁיו נִפְּל, וְלָכֵן הוּא נִכְנָס בְּדַפְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת, כִּי נִדְמָה לוֹ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְכו', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהוּא בְּבַחֲיַנַּת הַתְּחִדָּשׁוֹת, אֲזִי אִף פְּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ. וְזֶה צָרִיכִים לוֹמַר בְּכֹל פְּעַם בְּעַת שְׁמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ: "אֲנִי עוֹשֶׂה עַכְשָׁיו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה", וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁשׁ, ה' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שֶׁכָּל הַצְדִּיקִים לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם, אֲלֹא עַל-יַדֵּי הַתְּבוּדוֹת, שֶׁהֵיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְלִכֵּן מֵה שְׁאַתָּה שׂוֹאֵל וְכוּ', הִנֵּה לְפָנֶיךָ תְּשׁוּבָה נְכוּנָה, וְלָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל?! אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ הַתְּבוּדוֹת, אֲזַי זוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת אַחַר לְגַמְרִי. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו'): יְכוּלִים לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּלִי הַתְּבוּדוֹת, אֲבָל מְבַהֲלִים וְכוּ', וְעַם הַתְּבוּדוֹת הוּא כְּמוֹ אָדָם שֶׁקָּם אַחַר שְׁנֵה טוֹבָה וְכוּ', מִיֵּשֶׁב בְּדַעְתּוֹ וְכוּ'; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוּ חֲמַשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר מוֹהַר"ן ת"ו"ל הִפְלִיג בְּזֶה מְאֹד, וְאָמַר: 'גְּרוּיָסַע פִּינָף מִינוּט' (חֲמַשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת, הֵינּוּ בְּחֲמַשׁ-דְּקוֹת יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ הַרְבֵּה), וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה, בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁשׁ, ו' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק תִּהְיֶה חֶזֶק בְּדַעְתְּךָ מְאֹד, וַיְהִיֶה לָךְ בְּטָחוֹן עַצְמִי, וְאֵל תַּעֲשֵׂה חֶשְׁבוֹן עִם אֵף אֶחָד, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת אֶת הַמְּצִיאוֹת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ

בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ! וְלִכֵּן מֵה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל
מֵאַיְזָה בֵּן אָדָם? ! הֲרִי "שְׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם" (תהלים ס, ג), הוּא מְמִילָא
לֹא יַעֲזֹר לָךְ, "אַל תִּבְטְחוּ בַּנְדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה" (שם
קמו, ג), הוּא אֵינּוּ יָכוֹל לַעֲזֹר לְעֶצְמוֹ, וְכִיצַד יַעֲזֹר לָךְ? ! לְדַעַתִּי, אִם
תִּכְנִיס דְּבַר זֶה הֵיטֵב בְּרֵאשִׁי וּבְדַעַתְךָ, כָּל הַחַיִּים שְׂלָךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה
אַחֲרַת לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְחִיּוֹן עַל פְּנֵיךָ. מֵה צְרִיכִים
בְּנֵי-אָדָם לְהַפִּיר עַל פְּנֵיךָ מֵה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ? ! הֵאֵם יַעֲזְרוּ לָךְ לְצֵאת
מֵהַפַּח שְׁנַפְלֶתֶת אֵלָיו? ! הֵאֵם הֵם יְכוּלִים לַעֲזֹר לָךְ? ! רַק תְּהִיָה תְּמִיד
מִישָׁב, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

תְּהִיָה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזִכֹּר שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדוּמָם,
צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ
תִּתְפַטֵּר מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂלָךְ.

מֵה אַתָּה צְרִיךְ לָרוּץ אַחֲרֵי הַבְּהֻמוֹת (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יֵא),
שֶׁהֵם בְּעֶצֶם הָעוֹנוֹת שְׂלָךְ? ! הַדְּבָק עֲצָמְךָ כְּבָר בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מְלֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִז תִּרְגִּישׁ אֹר חֶדֶשׁ בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא תִתְחִיל לְהִתְמַיד בְּלַמּוּד מְשֻׁנְיּוֹת, כִּי הַבַּיִת יוֹסֵף זָכָה
שָׁבָא אֵלָיו מִגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם וְלַמָּדוֹ תוֹרָה, וְהַדְרִיכוּ בְּדַרְךָ עֲלִיוּנָה רַק

רפ אָשֶׁר י"ד תנט – י"ד תס בַּנְחַל

בְּזִכּוֹת הַמְשָׁנִיּוֹת שְׁלֵמָד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּלַמּוּד מְשָׁנִיּוֹת כָּל יוֹם,
אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ד תנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע אָמַר: לְמָה אָנוּ
אוֹמְרִים בְּתַפְלָה "יּוֹצֵר אוֹר" לְשׁוֹן הַנְּה, הִנֵּה צָרִיךְ לֹאמַר "יּוֹצֵר אוֹר"
לְשׁוֹן עֵבֶר, הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד בְּרָא אֶת הַבְּרִיאָה שְׂיִהְיֶה
אוֹר? אֵלָּא זֶה סוֹבֵב עַל הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מְיַצְרִים אֶת הָאוֹר הָאֵין סוֹף
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע, מְחַדְּשִׁים עַל-יְדֵי הַדְּבָקוֹת
שְׁלֵהֶם אוֹרוֹת חֲדָשִׁים.

מִפְּעַם לְפַעַם רָאָה לְבָרַח אֵל צִיּוֹן שֶׁל צְדִיק, כִּי אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(סְפָר-הַמִּדּוֹת, סִימָן קַעג): עַל-יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ;
וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּסַּע אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, שֶׁהַבְּטִיחָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
הַבְּטָחוֹת מְפֻלְגוֹת כְּאֵלוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ד תס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, ותמיד תחפש רק את הטוב שבך, ואל תחטט אחר הרע שבך, כי אתה צריך לדעת, אשר רע יש בכלנו מצד הגוף העכור וכו', ומצד התאוות הרבות הנמצאות בעולם וכו', ולכן עקר שבח בר ישראל שהוא מחפש ומבקש ומוצא בעצמו נקודות טובות, ששם אינו רשע, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), ששפירש את הפסוק (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו שהפסוק מזהיר, תחפש ותבקש בעצמך "עוד מעט" טוב ששם אינך "רשע", ועל-ידי-זה "והתבוננת על מקומו ואיננו", הוא כבר אינו אותו אדם, הוא אחר לגמרי, כי 'מעט מן האור דוחה הרבה מהחשך', וכוזה שמתפשטים ומבקשים רק את הטוב, אזי הרע ממילא נופל ונתבטל.

הרגל עצמך לילך בדרך זו, ואז הכל ילך לך בטוב ובנעימים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכר, אשר אצל רבנו ז"ל אין דבר כזה בעל-הבית וכו', רבנו ז"ל הוא הוא הראש-בית, פמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן טז), שהצדיק הוא הראש-בית, ולכן לא שיה שש אדם יקח לעצמו הנהגה כאלו הוא תחליף של רבנו ז"ל, זה פשוט מגחף, אין דבר כזה בכרסלב, אנחנו פלנו רק תלמידים אצל רבנו ז"ל, ולא שיה להתגדל ולהתנשא אחד על השני וכו', ופלא על גבי פלא מי היה זה שהתחיל את כל הרעש? קרח ועדתו צעקו על משה (במדבר טז).

(ג): "ומדוע תתנשאו על קהל ה' וגו', וכן דתן ואבירם שגני רשעים ארורים צעקו (שם): "כי תשתרר עלינו גם השתרר" וגו', מי הם הצועקים בכל דור בכרסלוב? זה מפרסם של שקר וכו', זה שבצעמו עושה עצמו מפרסם ... ומרב קנאה שאחרים מצליחים לקרב רחוקים, ויש להם קבוץ גדול של מקרבים חדשים שקרבו, ואלו הבעלי קנאה שאין להם פלום, רק קפסה "קרן אור" ... או "מענינים בנחלים" ... ואין להם מאומה, ועושים עצמם מפרסמים, ויש להם תאר של "נקני הדעת שבירושלים", אשר באמת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): מי שלועג על ספרים חדשים, הראש שלו מלא צואה וטנוף, ומחו מסבב במוטרות וכו', הם הם אשר צועקים על אחרים שפן יש להם אנשים וכו', שפן מוסרים את נפשם בעבור קרוב רחוקים, עליהם הם צועקים מפרסמים של שקר, בשעה שקנח ודתן ואבירם וכו', בעלי מחלקת ובעלי קנאה, הם היו המפרסמים של שקר, ולא משה רבנו, שמסר נפשו בעבור כלל נשמות ישראל.

תאמין לי, יש להאריך בזה, אבל חבל על הדבורים, כי לא נפעל פלום, כי השקר גובר עד מאד, והשקר אינו יכול לסבל את האמת, ואדרבה, עוד מהפך את השקר לאמת, וכתיב (איוב טז, ג): "הקץ לדברי רוח" וגו', ולכן מספיק פתבתי מזה ומספיק דברתי מזה וכו', יותר טוב לדבר ממנו תברך, ומגדלת הצדיק, ומתורה ותפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תסב.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רָאָה שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְאִף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיהָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, דַּע לָךְ, אֲשֶׁר זֶה הַחַיִּים וְכוּ', כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעֵת צָרָה. וְלִכֵּן אֲדַרְבָּה, תִּתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, אֵין דְּבַר כְּזֶה טְבֵעַ, מְקַרָּה, מִזֵּל, אֵין דְּבַר כְּזֶה כָּלֵל וְכָלֵל, אֲפֵלוּ בְּדַמְיוֹן הַכִּי גְדוֹל, וְזֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, כִּי הַכֹּל לִכְלֵל אֱלֻקוֹת גְּמוּר, וּבְדַעַת וּבְשִׁכָּל אֲנוּשֵׁי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַפְסֹ אֶת זֶה בְּכָלֵל, וְלִכֵּן אֲמוּנָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי עִם אֲמוּנָה אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַחֲלָל הַפְּנוּי, שְׁזֶה דְּבַר שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְשַׁכֵּל לְהַבִּין. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא תִּפְלָה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

וְאוּמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה, יב): "לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי אָדָם גְּבוּרוֹתָיו", כְּשֶׁאֲבָרְכִים הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת כַּחוֹת הַנִּפְשׁ שֵׁישׁ בָּהֶם, הֵיוּ יְכוּלִים לְשַׁבֵּר חוּמוֹת וְכוּ', אֲלֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאֲבָרְכִים אַחַר הַחֲתָנָה, וּמֵרָאָה לָהֶם כְּאֵלוּ נִפְלוּ וְכוּ' וְנִחַלְשׁוּ וְכוּ', כִּי הִתְחַתְּנוּ וְכוּ', וְכֵן מְקַרֵּר אוֹתָם. וּבְאֵמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי אֲבָרְכִים אַחַר הַחֲתָנָה יֵשׁ לָהֶם כַּחוֹת הַנִּפְשׁ בְּלִתֵּי מְגַבְלִים, אִם רַק יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָדֵים, אִף שְׁמַצַּד אֶחָד יֵשׁ לָהֶם כְּכֹר אִשָּׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קיב): לּוֹמֵד בְּטָהֳרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵי-כֵן לּוֹמֵד תּוֹרָה; וְלִכֵּן אֲבָרְךָ צָרִיךְ לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוּרִים בְּגִמְרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וְטוֹר וּבֵית-יּוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף כְּסִדְרָן, וְכֵן לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר בְּטוֹר בֵּית-יּוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת גְּדָה, שְׁזֶה שְׁעוֹר מְכַרַח לְאֲבָרְךָ בְּפָרֻט בְּשִׁנָּה הָרֵאוּשׁוֹנָה, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְּשִׁיל בְּאִסוּר גְּדָה הַחֲמוּר, שֶׁהוּא בְּכַרִּיתוֹת.

הַדְּבַק עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתַמִּיד תִּכְנִיס אֶת אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאָז יִהְיֶה נִעֲשֶׂה גָּאֵט (הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ), אֲבָל אִם תּוֹצִיא אֶת הָאֱל"ף — אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִהְיֶה נִשְׁאָר גָּט, רַחֲמָנָא לְצַלּוּן, שְׁתַּצְטַרֵּךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי (סוּטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה וְכוּ' — שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶם,

לא זכו — אש אוכלתן. ואמר הבעל התניא זי"ע: הטעם שאנו קוראים לספר פרייתות בין איש לאשתו גט, כי בכל התנ"ך לא מצינו אות גימ"ל סמוך לאות טי"ת, ולכן תבה זו מורה על שם הרחקה ופרוד.

אשרי מי שנוהר בכבוד אשתו, ואינו רב אפה, אלא מכבדה, שאז אל רב טוב הגנוז יזכה בעולם הזה ובעולם הבא.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ד תסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לעשות שלום עם בעלך, כי אין טוב יוצא מהמתלקת והמריבות וכו', ובפרטיות פשיש ילדים, זה פשוט רציחה לשבר בית וכו'. ולכן ראי לחזור אל בעלך תכף-ומיד, ואם צריכים לתקן משהו, אני מוכן לעזור לכם בכל מחיר שרק יכולים, העקר שיהיה שלום ואהבה ביניכם, ואין עוד נחת-רוח למעלה לאבינו שבשמים כמו שיש שלום בתוך הבית, שאז השכינה בבית, ובבית שהשכינה שורה — שם הברכה מצויה. ולכן תעשי כל מיני מאמצים לחזור לבעלך ולהשלים עמו, ואני כבר אדבר אתו שיכבד אותך וכו', ואת תמחלי לו, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו על השטיות שעשינו, ויהיה לנו כבר רק טוב.

הדורש שלומכם וטובתכם כל הימים...

י"ד תסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶצֶל מוֹהֲרַנְיָת ז"ל הָיָה הָעֵקֶר הַפְּצָה, לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְכַמָּה יָמִים לִפְנֵי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ דְבַר הַרְבֵּה עִם אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מִמַּעַלְת הַפְּצָה, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ: "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם תִּהְיֶה —
יְפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", וּמֵאֵז שֶׁשָּׁקַדְתִּי הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי מוֹהֲרַנְיָת ז"ל,
נִדְבַק בִּי הָעִנְיָן שֶׁל הַפְּצָה, וְאֲנִי רוֹאֶה שָׂרֵב רַבִּים שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל רַק בְּזִכּוֹת הַהַפְּצָה, שֶׁמְצָאוּ סֵפֶר, וְזֶה עוֹרֵר
אוֹתָם לְתִשׁוּבָה, וּמִשָּׁף אֶת לִבָּם לְלַכֵּת אֶל דְּרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת, וְסֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד. וְלִכְּן גַּם אֶתָּה תִּתְחִיל לְהַפְיִץ, וְאֵז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גַּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינִי לְתָאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל
שְׁמִחָתִי, שֶׁשְׁמֵעָתִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִבֵּיתְךָ, וְכֵן שְׁמִחָתִי מְאֹד

לְרֵאוֹתָךְ בְּשֵׁבֶת חֲנֻכָּה, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר
 לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַע רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר אָתָּה
 זוֹכֶה לֵידַע מִרְבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הַזְּכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כִּי
 מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבֵּנוּ ו"ל?! וְרֵאֵה לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,
 מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ; כִּי אֲפֹלוּ מְעַט דְּמְעַט שְׁלוֹמֵי דִּים מִכָּל שַׁעוֹר,
 הוּא גַם-כֵּן טוֹב מְאֹד מְאֹד.

אוֹדוֹת מְלַמְדוֹת, טוֹב מְאֹד שְׁתַּקַּח מְשָׁרָה בְּמְלַמְדוֹת, אִךְ רְאוּ
 לְךָ לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים; כִּי
 מְסַפְּרִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵיוּ מְלַמְדִים, שֶׁהֵיוּ מְקַדְּמִים בְּכָל
 בְּקָר לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵיוּ הַזֶּה יֵלֵךְ לָהֶם בְּטוֹב, וְתִהְיֶה לָהֶם
 הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים. וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
 לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּצְלִיחַ בַּיּוֹם הַזֶּה עִם הַיְלָדִים, וְאִז
 בְּאַמַּת תִּצְלִיחַ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵין לְךָ אָדָם
 שְׁצָרִיךְ סְבָלָנוּת כְּמוֹ מְלַמֵּד כִּי עִם יְלָדִים קְטַנִּים, שְׁצָרִיךְ סְבָלָנוּת הַכִּי
 גְּדוּלָה, וְהַעֲקֵר לֵילֵךְ אִתָּם בְּנִחַת וּבְאַהֲבָה, וְלִתֵּן לָהֶם מַתָּנוֹת,
 וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְחַנֵּף אֶת כָּל תַּלְמִיד, כִּי הֵרֵב מִתָּר לוֹ לְחַנֵּף אֶת תַּלְמִידָיו,
 כְּדֵי שֶׁיִּתְעַלּוּ בְּלִמּוּד. וְכֵן לְקַרְבֵּם מְאֹד בְּאַהֲבָה אֲבֵהִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

מִפְּעַם לְפַעַם רְאֵה לְצִאת לְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְתַצְלִיחַ
 דְּרַכּוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל
 שַׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְפָדְיוֹן, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בּוֹ
יְתָבְרָךְ בְּאַמֶּת.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתוֹ. וְכֹל זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי כִּשְׂאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֵין
לָךְ עוֹד דָּבָר הַשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים כְּמוֹהַ, וְעַל-כֵּן
הַזְּהִירָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל מָאד מָאד בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאָמַר, שְׂאֵפְלוּ
אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְּלוּ בַּפֶּח יְקוּשׁ, וְנִכְשְׁלוּ בַּמָּה שֶׁנִּכְשְׁלוּ, אִם יַעֲשׂוּ
לְעֲצָמָם חֶק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם כָּךְ וְכָךְ, אֲזִי כַח הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
יוֹצִיאָם אֶפְלוּ מִהַבּוֹץ הַכִּי גָדוֹל, וְהַזְּהִמָּא שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם (עֵין שִׁיחוֹת-
הַר"ן, סִימָן יט). וְכֹל כְּוָנָתוֹ שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל הִיְתָה רַק לְהַחֲדִיר בְּנוֹ הַתְּמִדָּה
בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה (אָבוֹת ו, ג); כִּי
כֵינֵן שְׂאָדָם מֵת, נַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי מִן הַמַּצּוֹת (שְׁבַת ל), וְלֹא נִשְׂאָר לוֹ
שׁוֹם דָּבָר, רַק הַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד בָּזֶה הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְצִיַּת אֶת
רַבְּנֵינוּ ז"ל!

רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ: אִם תִּלְמַד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, אֲזִי הַתּוֹרָה תַּעֲשֶׂר אוֹתְךָ גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמִכָּל שְׁפָן
בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, רַק
קַח אֶת סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלַּמּוֹד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְהִתְמַד בָּזֶה, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ,
וְאִזּוֹ תִרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְתִשְׁלַח אֶת גְּדוּבַת יָדְךָ לְמַעַן
הַדְּפֹסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תסז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַיְּתוּשׁוֹן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, וְלֹא הָיָה הַפְּנֵאִי
לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ
יוֹם אֶחָד מִלּוֹמֵר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, שְׁנֵה מְזוּכָּר וּמְטֵהר אֶת הָאָדָם
מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. וְאֵל תֵּאבֶּה וְאֵל תִּשְׁמַע לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁאוּמֶרֶת אַחֲרַת,
כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְבַטְלָם מִדְּבָרֵי
תּוֹרָה, וּמִחֲדִיר בָּהֶם כָּל מִינֵי שְׁטִיאוֹת וְהַבְּלִים הָעֶקֶר שְׁלֹא יִלְמְדוּ
תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם,
בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה אַחַת, עַד שֶׁבְּסוֹף הַשָּׁבוּעַ תִּזְכֶּה
לְסִיִּם אֶת פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְהוּא מְסַגֵּל מְאֹד לְיִרְאַת שָׁמַיִם. וְכַפִּי
שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ, כֵּן תִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוֹם בְּלִבוֹלִים שֶׁל מַחְלָקָת, כִּי
זֶה לֹא שִׁיף אֱלִיף כָּלֵל, כִּי זֶה רַק עֲצַת הַיָּצָר הַרוּצָה לְתַפְּסֵי אוֹתָךְ
שֶׁתְּתַרַחֵק מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל אֵלוֹ הַמִּתְעַרְבִים בְּמַחְלָקָת לֹא לָהֶם,

על-ידי-זה נופלים בבור עמק, שְׁכָבָר אֵינָם יְכוּלִים לְצַאת מִמֶּנּוּ; וְעַל-כֵּן רָאָה לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תְּתַבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוּ תִרְאֶה הַצְּלָחָה רַבָּה שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂהָ בְּטִבְתַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבַפְּרָט עִם הַיְלָדִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג בֵּית בְּלִי סְבָלָנוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ — צָרוֹת וַיְסוּרִים וְכוּ', וְאִסוּר לְהוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים עַל הַיְלָדִים. וּבַפְּרָט עַל בְּנֵי הַקִּטָּן אִסוּר לְדַחֵק עֲלֵיו כָּלֵל, אִף שְׁקָרְאוּ אוֹתָךְ לְחֻדָּר — מֵה בְּכָךְ וְכוּ', כִּךָּ הֵיא דִרְכָּם שֶׁל יְלָדִים, שֶׁהֵם שׁוֹבְבִים, וְקוֹרְאִים לְהוֹרִים לְחֻדָּר וְכוּ', וּמִתְלוֹנְנִים עֲלֵיהֶם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִידָךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים, כִּי אֵין לְךָ עוֹד דְּבָר שְׁמוֹעִיל לְהַצְּלָחָתָם כְּמוֹ תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם מֵאִתּוֹ יִתְבַּרְךָ.

אוֹדוֹת מֵה שְׁכּוֹאֵב לְךָ, תִּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר, שְׁגַם לִי כּוֹאֵב כָּל הַצַּד שֶׁל הַלֵּב עִם יָד שְׁמַאל, וְאֲנִי תְּפִלָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי מֵה שִׁיךְ לְרוּץ אֶל רוּפְאִים, אֲשֶׁר רַק סוּחָטִים אֶת הַמְּעוֹת.

חֲמַדַּת לְבָבִי! הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם נִמְצָא בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה, וַיֵּשׁ לוֹ
עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֻלוֹתוֹ לְהַחְזִיק מֵעַמָּה, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל
מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, וְלֹא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, וְלֹא לְהַתְקוּטֵט וְלָרִיב
עִם אֲשֶׁתּוֹ וַיִּלְדָּיו, רַק לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַסִּיחַ
דַּעְתּוֹ מִכָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וּבְכָל פַּעַם יַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאָז
דִּיקָא יַצְלִיחַ בְּחַיָּיו.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים
מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה וּמַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
וַיֵּלֶךְ?! וְרוֹאִים אֵיךְ שְׂמֵלִיּוֹנֵי אַנְשִׁים חַיִּים אֶת חַיֵּיהֶם בְּלִי לְדַעַת
אֶפְלוּ מִרַבְּנוּ וַיֵּלֶךְ, וְהֵם מְמַרְמְרִים וְהוֹלְכִים שְׂבוּרִים וְרַצּוּצִים וְכוּ'
וְכוּ', וְאוֹתָנוּ הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים וְכוּ' וְכוּ' זָכָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לִידַע מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה, חַיּוֹת נִפְלְאוֹהַ כְּזֶה, שְׂאֵיךְ שְׂיִהְיֶה יְכוּלִים לְבָרַח
אֶלָּו יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתַּרְוֶה שְׂבִתוֹךְ הַהִסְתַּרְוֶה אָנוּ זוֹכִים
לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה עַקֵּר
גְּדֻלָּתוֹ וְשִׁעְשׁוּעֵיו יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁאָדָם הַמְּלֵא עֲבִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת, וּמִסְתַּוְּבֵב
בְּעוֹלָם חֲשׂוֹךְ כְּזֶה, זוֹכֶה לְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשִׁזּוּכָה גַם לְדַבֵּר אֶלָּו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶלָּו יִתְבָּרַךְ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תסט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַיְתַשׁוּן.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ מִרֵּב
הַטְּרָדוֹת שְׂעָבְרוּ עָלַי כָּל הַיָּמִין.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהַתְּנַדַּע מִרַבְּנוּ וַיֵּלֶךְ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
וַיֵּלֶךְ?! וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת.

אֲשֶׁר י"ד תע בְּנַחֵל רצא

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם
בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲפִלוּ מְעַט דְּמְעַט, כָּל לַמּוֹד וְלַמּוֹד
יִהְיֶה יָקָר בְּעֵינֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַרוּ מֵאַתָּנוּ רַק אֱלוֹ
הַלְמוּדִים שְׁאֵנוּ זֹכִים לְלַמֵּד.

וְכֵן הִרְגַּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׁאֵין לְתָאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֶצְמְךָ כָּלֵל מִמָּה שְׁנִנְעָשָׂה בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכָל שְׂכֵן מֵה שְׁנִנְעָשָׂה בַּחוּץ בְּעוֹלָם, כִּי מֵה לָנוּ וְכוּ', עֲלִינוּ
לְדַעַת כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. וְזֶה
הִיָּה עֵקֶר לַמּוֹדוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁאֵדָם יִזְכָּה לְעַבֵּר עַל הַכֵּל. וְאִיךָ
זֹכִים לְזֶה? עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמִחָה, שְׁצָרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֶצְמוֹ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְעֵקֶר הַשְּׂמִחָה לְשִׂמְחַת בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּק אֶת
עֶצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ הַטוֹב, וְיִסְפָּר לוֹ אֶת כָּל לְבָבוֹ, כְּמוֹ-כֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְדַבֵּק אֶת
עֶצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. וְזֶה
עֵקֶר הַשְּׂמִחָה — כְּשֵׁאֵין לְאָדָם שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ,
אֲלֹא יוֹדֵעַ שְׂצַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא (דְּבָרִים לֵב, ד), שְׂזוּהִי שְׂלֵמוֹת הַשְּׂמִחָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׂתַּוְּקָק, שְׂתַּכְתַּב לִי מִכְתָּב, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִהְיֶה
בְּקֶשֶׁר. הַהֲכָרַח לִי לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ מְרַב טְרִדוֹתֵי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְיַחֲסִי, עֲשֵׂהָ בְּטַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מְהֵרָה, וְזֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תְּהִיָּה בְּרִי, אֲלֵא הַשְׁדּוּף הָרָאוּשׁוֹן שְׁיָבֹא תַחַת יָדְךָ, תִּכְרֶה וּמִיָּד תִּתְחַתֵּן, כְּדֵי שֶׁתִּזְנַח לְתַקּוֹן הַבְּרִית, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל חִיצוֹנִיּוֹת כָּלֵל רַק הַפְּנִימִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל תְּהִיָּה בְּעֶסֶן, כִּי הַפֶּעַס הוּא, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, מִפְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, וְכָל מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, הוּא בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּעֶסֶן וְקִפְדָּן וְרוֹצֵחַ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעַקֵּר מִמֶּךָ אֶת הַמִּדָּה הַרְעָה הַזֹּאת, וְתִהְיֶה סְבָלָן גָּדוֹל, וְאֵז תִּרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלַת בְּרוּרָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי אִין לָךְ עוֹד תַּקּוֹן הַבְּרִית יוֹתֵר מִהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב תעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רָאוּשׁוֹן לְסִדְרֵי נִיחֵי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת הַתְּשִׁיבָה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ

הקִשָּׁה, שְׁאֵתָה נּוֹפֵל בְּכֹל פֶּעַם בְּלִכְלוּף וּבְזַהֲמָה כְּזוֹ וְכוּ' וְכוּ'. מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וּמֵאֵד אָנִי שְׂמַח שְׁאֵתָה זֹכָה לַחֲטֹף בְּכֹל יוֹם נִקְדוּת טוֹבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן שְׁאֵתָה לּוֹמֵד וּמְנִיחַ תְּפִלִּין, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקֶךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מִמֶּךָ רַק אֱלוֹ הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׁאֵתָה זֹכָה לַחֲטֹף, וְהָרַע מִמִּילָא יִפֹּל, וְאִף שְׁהָרַע שְׁלָךְ קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, וְהַזְהֵמָה וְהַנְּאוּף וְהַלְכְלוּף מִתְּגַבְרִים עֲלֶיךָ בְּכֹל יוֹם, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַרְבוֹת לַעֲשׂוֹת בְּכֹל יוֹם טוֹב, כְּמֵאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים לד, טו): "סוּר מִרַע וְעֲשֵׂה טוֹב", אִיךָ זֹכִים לְהִסִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הָרַע? עַל-יְדֵי שְׁעוֹשִׂים הַרְבֵּה טוֹב, כִּי עַל-יְדֵי רְבוּי הַטוֹב, מִמִּילָא נִתְבַּטַּל הָרַע, וְכִשְׁמֵאִירִים אֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ עַל נְשִׁמַת הָאָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה מְסַנְּרִים אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְהֵם בּוֹרְחִים וְעוֹזְבִים אֶת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְמִיד בְּקוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּבִפְרָט שְׁהַדְפִּיסוּ עֲכָשׁוּ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "אוֹצֵר הָאֱמוּנָה", וְהֵם לְקוּט שֶׁל כ"ב קוּנְטְרָסִים הַמְדַבְּרִים מִהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּזֶה בְּכֹל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֵּאִיר עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, וּבְזֶה תִּבְעַר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁנֹדְבָקוּ בָּךְ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים וְחֻטְאֶיךָ הַמְכַעְרִים, וְתִנְקֶה אֶת מַחְשְׁבוֹתֶיךָ הַמְבַהֲלוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה", וְאִז יִרְגִישׁ טַעַם אַחַר בְּחַיּוֹ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לּוֹמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, כִּי רַק זֶה יִהְיֶה אֶת הַיָּצֵר הָרַע. וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל זֶה שְׁאֵתָה נּוֹפֵל בְּכֹל פֶּעַם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף תִּזְכָּה לְצֵאת מִהַפַּח יְקוּשׁ שְׁנַפְלֵת בּוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַבְּךָ בְּכֹל יוֹם, וְתִזְכָּה לְמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵין לָךְ טוֹב בְּחַיִּים כְּמוֹ הַסְּבָלָנוּת. וְעַקֵּר הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׂבָא לְאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֲטָא הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, וְכֹל אֱלוֹ שְׁכַעְסָנִים וְרוֹצְחִים עַל בְּגִיחָם, זֶה בָּא מִחֲמַת שְׁהֵם חֲטָאוּ

רצד אָשֶׁר י"ד תעב בַּנְחֵל

בפגם־הברית — הוצאת זרע לבטלה, ועל־כן אם אתה רוצה לתקן את חטאיך המרבים, ראה להיות סבלן גדול בבית, ובפרט על הילדים, ואף פעם אל תפה אותם, כי תדע שההפאה באה רק מעצבים, רחמנא לצלן, שזה בא מקלוקול המח על־ידי הוצאת זרע לבטלה. אשרי מי שזוכה לנבך את עצמו בו יתברך, ולתקן את כל הרע שלו, ומרגיל את עצמו במדת הסבלנות, אשר אין לה עוד טוב מזה.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל יום, ובסוף השבוע תשלח לי את זה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה תמיד בשמחה, כי השמחה תרחיב לה את הדעת, ועל־ידי הרחבת הדעת תזכה לעבר על הכל.

אודות מציאת הזוג, ראוי לה לומר בכל יום את התפלות המובאות בקוונטרס "מציאת הזוג", וכן ראוי לה לעין בקוונטרס הנפלא הזה, ושם תראה אשר ענין הזוגים הוא רק ממנו יתברך, ואין לנו מה לעשות רק תפלה ובקשה, לבוא להתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליך, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

נא ונא ראה להחזיק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף הכבוד לבוא.

עליך לדעת, כי תהלה לאל, זכינו להתנדע מרבנו ז"ל, ראוי

אָשֶׁר י"ד תעג בַּנְּחָל רצה

לָנוּ לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשׁוֹת, שֶׁהֵן: שְׁמִחָה וְהַתְּבוּדוֹת; מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׁמִחָה עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּנוּ, וּמִצַּד שְׁנֵי צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וּמְנַקֵּה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֻלְדָּה, וּמְכַנְּסֵים בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְהַחֲבִיא אֶת הַתְּקַרְבוּתָךְ מִחֻבְרֶיךָ, כִּי מֵה וְלָמָּה לָךְ לְסַבֵּל מְרִירוֹת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוּצָה לְהַתְּקַרֵב אֵלֵינוּ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא חָכָם, וּמַעְלִים וּמְסַתִּיר אֶת הַתְּקַרְבוּתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִכָּל מִינֵי מַחְלָקָת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסַּבְּלָנוּת, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינֵי מְרֹב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְחִי, י"א בְּטַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְּחָל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל?! וְצָרִיכִים לְשִׁמַּח עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כִפִּי

רצו אשר י"ד תעד בנחל

שְׁהָאָדָם שָׁמַח עִם רֵבֵנוּ ו"ל, כֵּן מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת
אוֹר זִיו רֵבֵנוּ ו"ל, כִּי כֵן מוֹבָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (עֵין זֵהר חֶלֶק ב', קפד):
כִּפִּי שְׁאָדָם שָׁמַח בְּדָבָר שֶׁבְקִדְשָׁהּ, כֵּן נִמְשַׁכֵּת עָלָיו הַקְּדוּשָׁה. עַל
אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁאָדָם שָׁמַח בְּהִתְקַרְבוֹתוֹ אֶל הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה
נִמְשַׁף עָלָיו אוֹר הַצְּדִיק. וְהֶעֱקַר לְהִתְמַיֵּד תְּמִיד וְלִלְמַד מִסֵּפֶר הַצְּדִיק,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתִפְרָשׁ אֶת
כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ תִּגְלַהּ וְתִסְפֹּר אֵלָיו
יְתַבְּרָךְ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מֵהַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם
בְּסֵפֶר הַנִּפְלָא "אוֹצֵר-הָאַמוּנָה", אֲשֶׁר שָׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, כִּי
אֵין לְךָ עוֹד טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א בְּטַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׁמַח לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הֶעֱקַר אֶל תִּדְאָג כָּלֵל מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הִדְאָגוֹת מְכֻלוֹת
אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יְתַבְּרָךְ, וּמִסֵּפֶר לְפָנָיו יְתַבְּרָךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנְצַל
מִכָּל מִינֵי דְאָגוֹת; כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיא מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל מִינֵי דְאָגוֹת וּפְחָדִים יְתָרִים.
וְהַמְתַּנֵּה הַזֶּה קִבְּלָנוּ מִרֵבֵנוּ ו"ל, לְהִיּוֹת רַגִּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ

אֲשֶׁר י"ד תעה בנחל רצו

יתברך. וכפי שאדם מדבר עמו יתברך, מוציא את כל הדאגות מלבבו.

נא ונא בפשעה שאפה הולך לבר בדרך, ואפה נוסע לבר ברכב, ראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו שאין לתאר ואין לשער כלל, וזה יעזר לך לעבר על הכל.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, ותהיה סבלן גדול עם ילדיך, ואל תפח אותם, תשתדל להבין אותם, ותדון אותם לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א בטבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות ללבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותלמד בכל יום את התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה.

ראה להפיץ את הספרים "אוצר-האמונה", אשר זהו אוצר גדול, ואשרי מי שפיץ את הספרים האלו, וכן ראה להפיץ את הספרים "תוף הנחל".

מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מהפצת מעינות החכמה חוצה, וראוי לך לשמח מאד על נעם חלקך, אשר יש לך חלק גדול בזה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א בְּטַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאוּי לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁזְּכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה בְּעִיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבְיַדֵּי רַבְּנוּ ז"ל
יִהְיֶה לְךָ תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

אוֹדוֹת מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִגְם-הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה
זְכוּ וְכוּ, כְּכֹר גְּדַפְס סֵפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד בְּסֵפֶר
הַזֶּה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּבִפְרָט בְּהַקְדָּמָה, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרוֹעֵ לְנַפְשְׁךָ,
וְתִמְצָא הַתְחִזְקוֹת גְּדוֹלָה אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּכָל פְּרָט וּפְרָט.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט), אֲשֶׁר עֲקֹר תִּקּוּן הַבְּרִית הוּא הַשְׁמִיחָה,
כְּפִי שְׁאֲדָם שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֶה לְרִפּוּאָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת,
לְהַתְחִיל מִהַתְחַלַּת בְּרָכוֹת, וְכֵן תֹּאמַר פְּרָק אַחֵר פְּרָק, עַד שֶׁתִּזְכֶּה
לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל חֲדָשׁ
אֶת כָּל שְׂשֵׁה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְאִף שְׁאִינְךָ מִבֵּין שׁוֹם דְּבָר — מֶה בְּכָךְ,

אָשֶׁר י"ד תעז בַּנְחָל רצט

אָתָּה רָאָה לֹוֹמֵר אֶת הַפְּרָקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְזַכֵּךְ אֶת עֲצֻמְךָ
לְגַמְרִי, וְלַצָּאת מֵהַבוֹץ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו.

רָאָה לְכָתֹב לִי, וְאִז אֶכְתֹּב לְךָ עוֹד בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תעז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ב טֶבֶת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרֻדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד נִפְלְאַתִּי שְׁלֵא רְאִיתִיךָ כֹּל הַזְּמַן בְּהִיוֹתִי בְּאַרְצֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וּבְיַדֵּי אֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, שְׁמֵרֵב טְרִדוֹתֶיךָ לֹא יֵצֵא
לְךָ לְהִיּוֹת עִמָּנוּ יַחַד בְּצוֹתָא בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, שְׁבַת חַגְגָּה.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! בְּמַעַט הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ כָּבֵר רְאִיתִי
וְהַבְנֵת, שֶׁהַהֲכָרַח לְעֵבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל הָאָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְזֶה עֲקָר
גְּדֻלָּתוֹ, וּבְזֶה נִמְדָד הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — אֵיךְ שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד,
וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר.

וְתַהֲלָה לְאֵל, קִבְּלָנוּ אֶת הַהֲקַדְמוֹת הָאֵלּוּ מִרְבָּנוּ ו"ל — אֵיךְ
לְהַחְיוֹת אֶת עֲצֻמָּנוּ, וְאֵיךְ לְעֵבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה
הָעֲקָר.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי
אֲפָנִים שְׁבָעוֹלָם, וְתַעֲשֶׂה בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה
לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), כִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי
הַתְּחִלָּה, אִם הַתְּחִלָּה טוֹבָה, אִז הַכֹּל טוֹב; וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת
בְּכֹל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב (אֵיכָּה ג, כג): "חֲדָשִׁים

לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוֹנְתָךְ", שְׁבָכָל בֶּקֶר הָאָדָם מִתְחַדֵּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְחַדֵּשׁת אֲצִלּוֹ אֲמוֹנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּשַׁעוּרִים קְבוּעִים בְּגִמְרָא בְּכָל יוֹם, אֲפִלּוּ מֵעַט דְּמַעַט כַּמָּה שׁוּרוֹת, אֲבָל שְׂיֵהִיָּה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן בְּלִמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה סְעִיפִים כְּסֻדְרָן, עַד שֶׁתּוֹנֶפֶה לְסִיִּים אֶת כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלֶחֶן עָרוּף וְאֶת כָּל הַש"ס כָּלוּ, וְתִתְחִיל עוֹד פְּעַם, וְאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מִמֶּךָ רַק זֶה שְׁזָכִיתָ לְסִיִּים כָּל הַש"ס וְד' חֻלְקֵי שְׁלֶחֶן עָרוּף. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֻלְקֵי א', סִימָן יב), כִּי אִין אָדָם נִקְרָא תַלְמִיד-חֶכֶם, אִלָּא אִם-כֵּן לּוֹמֵד גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים, עֵינֵי שָׁם; עַל-כֵּן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שַׁעוֹר בְּגִמְרָא וְשַׁעוֹר בְּשְׁלֶחֶן עָרוּף.

רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן גָּדוֹל בַּפֶּרֶט בְּבֵיתְךָ, כִּי הַהֶכְרַח לְסַבֵּל הַרְבֵּה, וּבַפֶּרֶט מִהֶאֱשָׁה וְהִילָדִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסַבֵּל, וּמְקִיִּים: "וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסַבֵּל", שְׁאֵז נִתְקַיֵּם אֲצִלּוֹ (בְּרֵאשִׁית מֵט, טו): "וַיִּרְא מִנְחָה כִּי טוֹב", וְאִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְמִנוּחָה אֲמֵתִית, כִּי אִם עַל-יְדֵי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי וִיחִי, י"ב טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵי שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵבוֹדַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל-פִּי דְרָכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שְׁקִיבְלָנוּ מִרַבְּנּוּ ז"ל — אִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּבֵית מְדֻרְשֵׁי, וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים עָלַי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁגַם-כֵּן יִתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, אֶהְיֶה לָּךְ אֶסִּיר תּוֹדָה גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, כִּי עוֹבְרִים עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד עָלַי וְכוּ', וְכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׂאֲנִי רוֹצֵה רַק לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי רַבְּנוּ ז"ל, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכָל פְּמִלְיָה דְלִיה מִתְּפַשְׁטִים עָלַי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כָּבֵד מֵה שְׁעָבַר עָלַי בְּשָׁנִים אֱלוֹ, אֵילוּ בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמִים מְרַחֲוֻקִים וּמְקַרְוָבִים וּמִתְּלַמִּידִים שְׂגַדְלִתִּי אוֹתָם יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵינִי מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק אֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ וְאַתְּנַהֲלָה לְאַטִּי לְרַגְלֵי הַמְּלָאכָה (עֵין בְּרֵאשִׁית לֵג, יד) לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי כָּל זְמַן שְׂנַפְשֵׁי בְּאֵפִי אֲמַשִּׁיף לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

רְאֵה לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עַל הַמְּגִרָשׁ הֵיכָן שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, שְׂאֲזוּכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, שְׁיִהְיֶה מְגֻדֵל אוֹר לְכָל הַגָּלִיל, שְׂיֵאִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבְנֶאֱל תְּהִיָּה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאֶה וְצַדִּיקָה וְחֶסֶד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵין לָךְ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְסַבֵּל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר עוֹד בִּימֵי קְטָנוֹתוֹ, בְּשַׁעָה שְׂאֵמוֹ סְרָקָה אֶת שְׁעֲרוֹתָיו וְכָאֵב לוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא צָעַק, כִּי יָדַע וְהִבִּין כָּבֵד אֲזוֹ, שְׂבִזָּה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו. עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַחֲזִיק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֲזוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֵלָא רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת

אור רבנו ז"ל, ותפיץ את הקונטרסים החדשים בריש גלי, ושכרף
 יכפל מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תש"ן.

שלום רב אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
 אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי בפרוש
 גלה לנו רבנו ז"ל, אשר השמחה היא רפואה לכל, וכל מה שהאדם
 שמח יותר — יועיל לו בין בגשמי ובין ברוחני, ואל תסתכל על
 העבר כלל.

בענין פגם-הברית, כבר ידוע שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן
 עא), שבוזרה הקדוש אף אחד אינו מבין את הפשט, רק הוא לבד,
 והוא מבטיח שיהיה לכל אחד ואחד תקון למי שיציית אותו, ובפרט
 מי שרגיל לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה, לו בנדאי
 אין לו מה לדאג כלל. ותהיה חזק בזה מאד מאד, ואז תראה ישועה
 גדולה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להרגיל את עצמך לדון תמיד את אשפתך לכף זכות וכן
 את ילדיך, ותהיה סבלן גדול לילדיך, כי לילדים צריכים סבלנות
 גדולה מאד, כי הם משגעים את ההורים, וצריכים סבלנות הכי
 גדולה אליהם, ותכף-ומיד פשוכלים אותם, הרי הם משתנים, וכן
 הדבר לגבי האשה, ברגע שהאדם סבלן עם אשתו, אז הכל מתהפך
 לטובה. פי העקר בזה העולם היא מדת הסבלנות, ואשרי מי שזוכה
 להגיע אל מדת הסבלנות.

אָשֶׁר י"ד תפ בְּנַחֵל שג

אודות הבריאיות שלך, ראה רק לדבר הרבה עמו: תברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ואז תראה נראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תדאג כלל, כי הכל יעבר, ועוד תזכה לאריכות ימים ושנים, ותרוה רב נחת מילדיך, ותהיה לך פרנסה בשפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תפ.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי.

ראה להיות תמיד בשמחה, כי בזה העולם צריכים להיות תמיד בשמחה, והשמחה היא הצלחת האדם בין בגשמי ובין ברוחני, ועל-כן מי ששמח תמיד — הוא מצליח תמיד (ספר-המדות, אות הצלחה, סימן א').

מה לך לדאג! ראה לדבק את עצמך בו: תברך, ותדע שהוא תברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו: תברך, וכפי שתכניס בדעתך ידיעות אלו, אז תגאל מכל צרותיך.

נא ונא ראה להתבודד עמו: תברך בכל יום בקביעות, על-כל-פנים עשרים דקות, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ועל-ידי-זה תראה ישועה גדולה בחייך.

נא ונא ראה לומר בכל יום תהלים, אם אפשר לומר בכל יום יום תהלים, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים —

מה טוב ומה נעים, כי תהלים מסגל לתשובה, ותהלים הוא השער והפתח להכנס על ידם אליו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עג), ותהלים הוא כלי להמשכת כל מיני ישועות ונסים, כי 'תהלים' אותיות 'לי תהם', ורבנו ז"ל מביא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז', שתהום הוא לשון נסים, עין שם; על-כן על-ידי אמירת תהלים נעשה אצלו, בחינת לי-תהם שנמשכו עליו נסים, ובפרט אתה שאתה זקוק מאד לנסים, ראה לומר בכל יום 'יום של תהלים'.

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, ואל תתבייש משום בריה שבעולם, תמסר נפשך על זה, ובזכות זה תזכה למצא את בתי זוגך, וכן תזכה לנסע לציון רבנו ז"ל בזכות זה, כי היא זכות הרבים גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שאתה עוסק לדבר עם אחרים מדברי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית, כי כנגד זה שפגם וכו' וכו', עליו לתקן ולדבר עם אחרים מדבורי רבנו ז"ל, אשר אין צורך אליו, כי כשמדברים מרבנו ז"ל, על-ידי-זה נכנסת התעוררות גדולה לתשובה, אשרי מי שזוכה לדבר בכל יום מרבנו ז"ל, ואז טוב לו לנצח.

אודות בית-המדרש, בנדאי מה טוב ומה נעים שתזכה לעשות בית-המדרש על שם רבנו ז"ל, ותתאספו שם תמיד, ותדברו רק

אָשֶׁר י"ד תפב בַּנְחַל שֶׁה

דבורי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית בְּלֹא שׁוּם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל הַכָּל הַמְצוּי עִכְשָׁו.

אודות מחלקת וכו', תִּאֲמִין לִי שְׂאִין שׁוּם מַחְלָקָת, אִךְ יֵשׁ הִלְכָה בְּשִׁלְחַן עָרוּף: מִי שֶׁמְבַזָּה אֶת הָאֲחֵר צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מַחִילָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן תִּלְמִיד שֶׁמְחַרֵּף וּמְבַזָּה אֶת רֵבּוֹ, הוּא צָרִיךְ לְקַבֵּל נְדוּי, כֵּן מוּבָא בְּפֵרוּשׁ בְּשִׁלְחַן עָרוּף, עַל-כֵּן אֵל תִּתְעַרֵב בְּשׁוּם מַחְלָקָת שְׂאִינָה שְׂיִכֵּת אֵלָיךְ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדָּאֵי יְסֻדֵּר הַכָּל לְטוֹבָה.

אודות הַדְּפָסָה, אִם אַתָּה רוֹצֵה תִּכְתֵּב וְכו'.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הַנִּשְׁמָה. וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעַרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּתְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ אֶל תּוֹךְ אוֹתֵיאוֹת הַתְּפִלָּה, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה — לְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּלְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר.

רְאֵה לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה תִּרְחִיב אֶת מַחְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׁלוּם עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי שְׁלוּם בְּבֵית הוּא כָּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אִזּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיאוֹת שָׁם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שַׁבּוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוּם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיאוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ, וּבְפִרְט שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְהַפְּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם

סלת ברוכה מספרי רבנו ו"ל, כי הם מגלים את אמתת מציאותו יתברך, אשר דבר זה צריכים לעשות במסירות נפש הכי גדולה, כי כנגד זה שפגמנו ובלינו את ימינו בהבל וריק, עלינו ללכת ולהתיגע למסר את נפשנו להחדיר אמונה פשוטה בעם ישראל, שכל זה הם הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל בלשון קלה.

ראה להיות חזק בתפלה והתבודדות, ותתבודד בכל יום עמו יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליך בתמימות ובפשיטות גדולה, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

אודות שאפה כותב מענין אשתך שסובלת כל-כף, הנה טוב מאד, שתבדק את מזוזות ביתך אם הן פשרות, וכן להזכירה בעת ההתבודדות, ותשתדל להיות באריכות אפים עמה, וכן עם ילדיך, כי עקר הצלחת האדם בביתו הוא — כשהוא סבלן, ובפרט עם אשתו.

ראה, אהובי, אחי הקר! לחזק ולאמץ את אנשי שלומנו, כי סוף כל סוף יתהפך הכל לטובה, ונזכה שיבנאל תהיה "עיר ברסלב", עיר של תורה ותפלה ויראת שמים.

ראה לצאת בלילה קצת להתבודדות על-כל-פנים פעם בשבוע בין הקרים, כי ביבנאל יכולים לקיים בשלמות את דברי רבנו ו"ל בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י', לעשות מהר שדה, ומשדה בית, כאשר דברנו כבר, כי ביבנאל הנה אפה בבית, והנה אפה יוצא לשדה, והנה אפה עולה על החר... אשרנו מה טוב חלקנו, שיש לנו רבי כזה, ומי יתן, שנזכה להחדיר את הלמודים האלו בין כלל נשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"ג טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ראה לצית אותי, ותתגרש מה שיותר מהר, באפן שתזכה
להתחתן, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד לא להיות פלג גוף. ותאמין לי,
כי לא כדאי להיות בזה העולם, אם פוגמים בברית, כִּלְכֶּךָ חֲמוּר
כָּל הָעֲנָיִן שֶׁל פְּגַם־הַבְּרִית, וְעַל־כֵּן רָאָה לְהַתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנָּה, וְאוֹדוֹת
הַמְּזוֹנוֹת, תִּתְפָּשֶׁר לְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּחֹדֶשׁ. וְאַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִזְכֶּה לְהַתְּחַתֵּן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר,
וְעוֹד תִּרְאֶה שְׁבִתְךָ סוּף כָּל סוּף תַּחְזוֹר אֵלַיךָ, אִם תִּתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכֹל
יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל־כָּל־פְּנִיִם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת
בְּעִבּוֹר הָעֲנָיִן הַזֶּה, הֵינּוּ כִּי בְּכֹל יוֹם תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ חֲמֵשׁ־דִּקּוֹת
רַק עַל בִּתְּךָ, שְׁסוּף כָּל סוּף תַּחְזוֹר אֵלַיךָ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
שְׂעִישֵׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי מֵהַ שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר
שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יִפְעַל, וְאִם תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל
יוֹם חֲמֵשׁ־דִּקּוֹת רַק בְּעִבּוֹר בִּתְּךָ, לְבִקֵּשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס
וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכֵּנִי, שְׁבִתִּי תַחְזוֹר אֵלַי", אִז בְּמִשְׁךָ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים תִּרְאֶה
אֵיךְ שֶׁהִיא תִשְׁתַּנֶּה וְתִבּוֹא אֵלַיךָ.

ראה להתפלל ערב ובקר במנין דיקא. ואם אפשר ללכת בכל
יום למקוה, אין לתאר ואין לשער את גדל הקדשה והטהרה
שִׁמְשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ עַל־יְדֵי־זוֹה. וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּקְוֶן
גְּדוֹל, רָאָה לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם לְמַקְוֶה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְהַתְגַּרֵּשׁ מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהַר בְּאִפְּן שְׂתוּכַל
לְהַתְחַתֵּן מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהַר.

י"ד תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת הַיְתַשׁ"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַמְשִׁיךְ
בְּעֲצָמְךָ אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, שְׂתֵאֱהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה הַיְסוּד
בְּדַרְכֵי הַחֲסִידוּת — לְאֱהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכָּה
לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְלֹא
לְשֵׂאל קִשְׁיוֹת עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, רַק לִידַע כִּי בְּנִדְאֵי בְּכֹל דְּבָר יִשׁ
בְּזֶה פּוֹנֵה עֲלִיּוֹנָה, וְסוֹף כָּל סוֹף כָּל עִם יִשְׂרָאֵל יִחְזֹר לְאַרְצָנוּ
הַקְּדוּשָׁה, וְכֹלֶם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכָּה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וְאִז טוֹב
לֶךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת הַיְתַשׁ"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי מִכְתָּבְךָ, וְשִׁמְחָתִי הִיְתָה גְדוּלָה מְאֹד, אֵין לְתֹאֵר
 וְאֵין לְשַׁעַר, כִּי זֶה כַּמָּה רְצִינָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, מֵאַחַר שֶׁהִצְטַעַרְתִּי
 כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה שֶׁהִדְרִדְרָתָ וְהִגַּעְתָּ עַד הַתְּהוֹם וְהִשְׁאֹל תַּחֲתִית, וּמֵאֵד
 כָּאֵב לִי כָּל חֲטָא וְעוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו כְּשִׁכְתָּבְתָּ לִי מִכְתָּב, מִמֶּשׁ
 הַפְּחָת בִּי רוּחַ חַיִּים, וְאֲנִי כְּלִי תְקוּנָה, שֶׁתִּזְכְּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ
 הָאֲמִתִּי, וְתַעֲזָבִי אֶת כָּל הַשְּׁטוּיּוֹת, וְתַחֲזְרִי בְּאַמֶּת אֱלֹוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְתַתְּחַנְּנִי מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר.

אֹדוֹת הַבְּחֹר הַזֶּה, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם יֵצֵא מֵהַכַּח אֶל
 הַפְּעַל, וְתַתְּחַנְּנֵנוּ וְתַבְּנוּ בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר רְאֵי לֵהִיוֹת מְאֻשְׁרָת בְּחַיִּיךָ, וְתַשְׁתַּדְּלִי לֵהִיוֹת בְּשִׁלוּם עִם
 עֲצָמְךָ, וְשִׁיְהִיָּה לְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, כִּי זֶה מֵה שֶׁחֲסַר לְךָ, וְאִז
 כְּשֶׁתִּכְנִיסִי בְּעֲצָמְךָ בְּטַחֲוֹן, וְתִדְעִי, שֶׁגַּם אֶת יְכוּלָה עוֹד לֵהֲצַלִּיחַ
 בְּחַיִּיךָ, זֹו תִּהְיֶה הַצְּלַחְתְּךָ בְּחַיִּיךָ.

מֵאֵד מְאֹד אֶשְׁמַח, אִם תִּכְתָּבִי לִי מִכְתָּב בְּפָרְטִי פְּרָטִיּוֹת וְכוּ'.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַדְל שִׁמְחָתִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
 לְשַׁעַר כָּל־ל.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לֵהִיוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וְתַתְּחַזְּקִי בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַשְׁתַּדְּלִי לֵהִיוֹת עֲצָמָאִית, וְתִאֲמִינִי בְּעֲצָמְךָ, שִׁישׁ
 לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וּמֵה לְךָ לְהַשְׁבֵּר וּלְהַשְׁפִּיל אֶת עֲצָמְךָ. אֲדַרְבָּה,
 רְאֵי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַתְּחַזְּקִי בְּבְטַחֲוֹן עֲצָמִי, שֶׁזֶה מֵה
 שֶׁחֲסַר לְךָ, כִּי בְּרַגַע שִׁיְהִיָּה לְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, אִז תִּצְלַיְחִי בְּחַיִּיךָ.

שי אֲשֶׁר י"ד תפז בְּנַחַל

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי מֵה שְׁאֵת כּוֹתֶבֶת, שְׁנֹכְשֵׁלֶת בְּעִבְרוֹת,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכְּכִי לְצֵאת מִזֶּה מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְרֵאֵי לְכַתֵּב לִי מֵה כְּוֹנֵתָךְ בְּזֶה שְׁכַתְּבֶתָּ לִי וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְעוֹד תִּתְחַתְּנֵי עִם בְּחוּר
טוֹב בְּאֲשֶׁר רַב.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טֵבֶת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִחוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּיּים, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה
אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כִּנְגַד זֶה שְׁאֲדָם חָטָא וּפְגָם בִּימֵי חַיָּו, עָלְיוּ לְעַסֵּק
עִם אַחֲרִים, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה, וְזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה —
כְּשִׁזְזוּכִים לְזִכּוֹת אֶת אַחֲרִים, וְזֶה תְּקוּן עַל הָעֵבֶר, וְעַל כֵּן חִילְךָ
לְאוּרִימָא, וְתִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְךָ עֲבוּדַת הַקְּדוּשׁ לְזִכּוֹת אֶת נַעֲרֵי וּבְנוֹת
יִשְׂרָאֵל לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁתִּזְכְּךָ
שְׁיַפְתַּח לָךְ מַחֲךָ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִזְכְּךָ לְהַשִּׁיג הַשָּׂגוֹת גְּדוּלוֹת
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ; כִּי כְּשִׁאֲדָם זוֹכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּים, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְזוֹכָה אוֹתוֹ אַחֲרֵי-כֵן שְׂיִבִין בְּנִקְלָא אֶת כָּל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אוֹדוֹת סְדֵר-דְּרָךְ-הַלְמוּד, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַסֵּדֶר הַזֶּה הוּא נִפְלָא
מָאד, שְׁאֲדָם צְרִיךְ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וַרְשִׁי
עִם הַתְּרַגּוּם בְּאִפְסוֹן שְׁעַד סוּף הַשָּׁבוּעַ יְסִיִּים אֶת פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רְש"י, וְזֶה מְסַגֵּל לְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וְטוֹב

להתעמק בדברי רש"י הקדוש, באפן שיזכה להבין היטב את המקרא.

וכן כדאי לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר דבר זה מזכיר את הנפש, ומכניס באדם תשוקה עצומה ללמוד התורה הקדושה, כי מעלת אמירת ח"י פרקים משניות — אין לתאר ואין לשער בזכוה הנפש.

אודות למוד גמרא, טוב מאד ללמד שעור פשוט, ולומר בכל יום כמה דפים גמרא, ובאפן הזה יקנה לעצמו בקיאות. אבל צריכים שעור אחד בעיון להבין את פשטות הלמוד. ויען שאתה עכשו בתור מתחיל, הייתי מיעץ לך, שתלמד בתלמוד המפרש בבאור קל מאד, עד שאפלו אדם שרחוק לגמרי מלמוד גמרא, יכול להבין את הלמוד בנקל, ועל-כן ראוי לך ללמד עם התלמוד המפרש, וזה יפתח לך אחר-כך פתח, שתזכה ללמד בעצמך, אבל קדם תעשה זאת.

וכן תרגיל את עצמך ללמד פרשה ממדרש רבה ומדרש תנחומא מפרשת השבוע, כי אנדות חכמינו הקדושים מאד נצרכות למי שעוסק עם אחרים.

ועל כלם — ראה לשמח מאד, ולא לנדקדק כל-כף על עצמך, כי השמחה תרחיב לך את דעתך, ותזכה באמת להיות פלי להמשיך על עצמך ערכות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, המאירה בכל העולם כלו, אשר באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואנחנו פה בזה העולם רק כדי להכירו יתברך מכל פרט ופרט מהבריאה, ולגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכל עם ישראל, אף בעוונותינו הרבים, זה עקר הגלות, שהמתיונים הערכ-רב שבידור הזה, התפשטו מאד על עם ישראל, עד שרחמנא לצלן, רחמנא לצלן, חותכים חתיכות מארצנו הקדושה וכו' וכו' (היה לא תהיה), ועלינו ללחם נגד תרבות יון. וזה זוכים — על-ידי הפצת אמונה פשוטה בו יתברך.

שיב אָשֶׁר י"ד תפח בְּנַחֵל

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַרַךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכָל מָה שְׁמַעִיק לְךָ תִסְפֹּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִז תִּרְגִּישׁ עֲצֻמָּךְ אִישׁ אַחֵר לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַפְּךָ. וְרָאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ
תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טבת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּנֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וּגְלִים, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, הַשְּׁלָכוֹת וְהַרְפָּתָאוֹת וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר
לְהַנְצִיל מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִכְנִיּוֹת אֶת עֲצֻמְךָ לְתוֹךְ הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, הֵינּוּ לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבַרַךְ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמִקְיָם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרַךְ, וְכָל מָה שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעָה זוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה
נְטֵהֶרֶת מִחֲשַׁבְתּוֹ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים.

וּבְכַפְרֻטִיּוֹת מְמִדָּת הַגָּאוֹת, כִּי כָּל הַמִּתְנַגָּאֵה כְּאֵלוֹ עוֹבֵר עֲבוּדָה
זָרָה (זֶהר ח"א כו.), וְדוּחַק רַגְלֵי שְׁכִינָה (עֲרִכִין טו:); כִּי הַמֵּאַמִּין הָאֲמִתִּי,
שְׁמֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבַרַךְ נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדִיו נִמְצָא, אִזִּי אִיךָ הוּא יָכוֹל
לְהַתְנַאוֹת כָּלֵל, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַרַךְ, וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ
הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה מְבִיא אֶת כָּל הָרְפוּאוֹת לְאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֲמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר כָּל הַמַּחְלוֹת שְׂאָדָם
סוֹבֵל, הַכֹּל מִחֲמַת חֶסֶד הָאֲמוּנָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

אָשֶׁר י"ד תפ"ט בְּנַחֵל שִׁיג

ועל-כן ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׂזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת, וְתַרְכָּה בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת תּוֹכָה לְבוֹא לְאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה; כִּי בְּזֶה שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יתברך, בְּזֶה תּוֹכָה לְאֲמוּנָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְאֲמוּנָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי רְבוּי דְבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יתברך, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יתברך בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִף שֶׁבְּתַחֲלֵלָה תִּחְשַׁב שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ שׂוֹמֵעַ אוֹתָךְ, וְאֵינוֹ שֹׁם לֵב אֵלֶיךָ, כֹּל זֶה בָּא מִחֲמַת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים שֶׁעָשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו. וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספ"ר-הַמְּדוּת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יתברך בְּכָל יוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכָה סוּף כֹּל סוּף לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמוֹפְכֶת, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

ראה להרגיל את עצמך לשמע תמיד כלי זמר, ותהיה תמיד שֶׁמַּח, כִּי הַשְׂמִחָה הַתְּמִידִית הִיא רְפוּאָה לְאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשֶׁמַּח תְּמִיד!

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקֹר רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יתברך עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ-דְּקוֹת, וְאַחַר כֵּמָה שְׁעוֹת תְּדַבֵּר עוֹד חֲמֵשׁ-דְּקוֹת, וְכֵכָה תִצְרָךְ אֶת הַחֲמֵשׁ-דְּקוֹת, עַד שֶׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מְזֶה שְׁעָה בְּיוֹם. וּבְאֵמַת הוּא

דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּף תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל
 דְּבֹר וְדַבּוֹר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר
 כָּלֵל. וּמוֹהַרְנֵי "ת"ז" ל אָמַר פֶּעַם לְר' נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר: "אָה! גְּרוֹיֶסֶע
 פִּינְף מִינוֹט" (חֲמֵשׁ-דִּקּוֹת גְּדוֹלוֹת), כְּאוֹמֵר, שְׂבַחְמֵשׁ-דִּקּוֹת יְכוּלִים
 לִפְעַל הַרְבֵּה מְאֹד. וּבְאֵמַת זֶה בְּיֹתֵר סוֹכֵב עַל הָעֵנִין שֶׁל הַתְּבוּדָּוִת;
 כִּי בְּאֵמַת זֶה שְׁאָדָם מִתְּבוּדָּד עִמוֹ יתְּבַרְךָ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ-דִּקּוֹת,
 יִמְשֶׁף לוֹ תְּשׁוּקָה וְחֶשֶׁק לְדַבֵּר עוֹד וְעוֹד, וּבְכַרְט אֲתָה, שְׂרָאוִי לְךָ
 לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוִת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְתַצְמִצְם אֶת
 עֲצָמְךָ מְאֹד עִם הַיְלָדִים, שְׁלֵא יִהְיֶה רַבּוּי אוֹר.

רְאֵה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁהִיא סִגְלָה נוֹרְאָה
 וְנִפְלְאָה מְאֹד לְתַקּוּן הַמַּחִינִין.

בְּעֵנִין נִיטֵל, אֲצַלְנוּ בְּכָלֵל לֹא עוֹשִׂים עֶסֶק מִזֶּה, וְאֵף פֶּעַם לֹא
 דְּבָרוּ מְנִיטֵל, כִּי הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הִיא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה
 נוֹרְאָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר מְבַטְלֵת אֶת כָּל הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְגַמְרִי. וְכָל הָעֵנִין
 שֶׁל נִיטֵל מֵה שֶׁתִּקְנוּ הַצְּדִיקִים, הִיָּה בְּשִׁבִיל הַגְּזוּרוֹת שֶׁסָּבְלוּ עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּלִילָה הַזֶּה מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם שְׂבָאוּ מִבֵּית תְּפִלְתָּם בְּאֲמִצֵּעַ
 הַלִּילָה, וְהָיוּ שְׂכוּרִים, וְהַגְּלָחִים הִסִּיתוּ אוֹתָם נֶגֶד אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְהָיוּ הוֹרְגִים וְרוֹצְחִים מִי שְׂבָא תַחַת יָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה גָּזְרוּ הַצְּדִיקִים,
 שְׂבַלִּילָה הַזֶּה יִסְגְּרוּ אֶת כָּל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְכָל הַבְּתִי מִדְּרָשׁוֹת וְכָל
 הַמְּקַנְאוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵצֵא לְחוּץ וְלֹא יִלְמַד. וְכַךְ הָלְכוּ
 לִישׁוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלוּ מֵהַגּוֹיִים הַרוֹצְחִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה כָּל
 הַשֶּׁרֶשׁ שֶׁל הַנִּיטֵל. וְעַל-כֵּן אֵין צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מִזֶּה אִיזוֹ מְצִיאוֹת,
 וְכָל אֶחָד יִנְהַג כְּפִי שְׂרוּצָה לְנַהֵג, אֲבָל אֲצַלְנוּ בְּכַרְסָּלָב כָּלֵל לֹא
 מְדַבְּרִים מִזֶּה, וְאֵין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק בְּזֶה, כִּי אָנוּ לְמַעְלָה מִכָּל זֶה, כִּי
 כָּל עֲנִינְנוּ רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יתְּבַרְךָ, וּמִמִּילָא
 תִּמְחַק וְתַתְּבַטֵּל הַשְּׂמָאָה לְגַמְרִי.

אֲשֶׁר י"ד תצ בנחל שטו
נא ונא ראה שלא יחסר לך יום אחד מלמוד ח"י פרקים
משניות, ואז תצליח בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת ה'תש"ן.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, איך שאתה מחזק את עצמך, בן ראוי לך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם עוברים על כל אחד
משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר מכל
מה שעובר עליו.

ראוי לנו לשמח מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו,
ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל? ועל-ידי-זה שנשמח ברבנו ז"ל,
בזה ימשך עלינו אורו של רבנו ז"ל, כי כפי שאדם מושך את עצמו
אל רבנו ז"ל, כן נמשך אחריו אור רבנו ז"ל.

נא ונא תשתדל למסור את נפשך להיות בשמחה, כי עקר
הצלחתך תלויה בעבודת השמחה, וכל מה שתהיה יותר בשמחה
— תצליח יותר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שכבר תצא מחובותיה, וכבר תזכה להפוך
את כל הירידות לעליות גדולות גדולות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַיְתוּשׁוּן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ יָם הַסּוּעָר,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב לְבַל יִטְבַּע בֵּינָם
הַסּוּעָר. וְאֵת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה אֵיךְ לְעֵבֵר אֶת הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, אָנוּ
מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ו"ל. וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁאָנוּ זוֹכִים
לְדַעַת מִרְבֵּנוּ ו"ל, כִּי מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל? כִּי בְּאֶמֶת
אָנִי מִתְבּוֹנֵן בְּכָל יוֹם, וְאָנִי רוֹאֶה בְּגִי־אָדָם שְׁאֵינָם יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ
ו"ל, מָה וְאֵיךְ הֵם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם, וּבְאֶמֶת מִי שְׁחִי עִם הַהִקְדָּמוֹת
שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כָּל הַחִיִּים שֶׁלֹּו הֵם חִיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי. בְּכָל יוֹם הוּא
מִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
וּמִתּוֹדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַל־יְדִי־זֶה הוּא מוֹחֵק מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל
הָעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים וּמְרִים שִׁי־צָטְרַף לְסִבֵּל אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו. כִּי בְּזֶה
שְׁאָדָם מִתּוֹדָה עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זֶה אֵינִי לְשׁוֹם מִלְּאָךְ רְשׁוֹת
לְגַע בּוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֶהר פְּרָשַׁת בְּרָאשִׁית נו.): כָּל
מָאֵן דְּאוֹדֵי עַל חֲטָאוֹי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִיל לִיהַ וְשָׁבִיק עַל
חוֹבִיָּה; מִי שְׁמִתּוֹדָה עַל חֲטָאוֹי, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵב אוֹתוֹ
וּמוֹחֵל לוֹ. וְכֵן מוֹכָא בְּזֶהר הַקְּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת פְּנִיחָס): מָאֵן דְּמִפְּרָשׁ
חֲטָאוֹי, לֹא אֶתְמַסֵּר דִּינִיָּה אֶלָּא בְּיָדוּהִי דְּמִלְּכָא; מִי שְׁמִפְּרָשׁ חֲטָאוֹי,
לֹא נִמְסָר דִּינּוּ רַק בְּיָד הַמְּלָךְ. וְכֵן מָאֵן דְּמִפְּרָשׁ חוֹבִיָּה, כָּל בֵּי דִינָא
בְּדִלִין מִינִיָּה; מִי שְׁמִפְּרָשׁ אֶת כָּל חֲטָאוֹי, כָּל הַבֵּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה
עוֹזְבִים אוֹתוֹ, כִּי הוּא תְּלוּי וְעוֹמֵד רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכָל זֶה מַעֲלַת
הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדָדוֹת, שְׁהָאָדָם מִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמָה הֵיִינוּ
עוֹשִׂים בְּלֵי זֶה? וְעַל־כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ
בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְתִצֵּא מִפְּעַם לְפַעַם בְּלִילָה אֶל הָהָר, וְתִתְבּוֹדֵד
הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ

אֲשֶׁר י"ד תצב בַּנְחַל שִׁיז

בְּפֶרְטִי פְּרֻטִיּוֹת, וְגַם תִּתְּפַלֵּל עָלַי, שֶׁכִּכְר אֲזַנְּךָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, וְהַמְתַּפְּלֵל עַל חֲבֵרוֹ הוּא נֶעְנֶה תַּחֲלָה (בְּבֹא קָמָא צ.ב.), שֶׁתִּבְנֶה אֶת בֵּיתְךָ, וּבֵיתְךָ יִהְיֶה בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין דְּרָךְ אַחֲרֵת שָׁם, כְּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ פְּנִים אֶל פְּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עַצְמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְרְאֵי לְחִזְק אֶת בְּעַלְךָ, שִׁיְהִיָּה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְחִזְק אֶת בְּעַלְהָ, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְחַזְּקַת תָּמִיד אֶת בְּעַלְהָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת לְהַפְּךָ, שֶׁהַבְּעַל יְחִזְק אֶת הָאִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהָאִשָּׁה רוֹאֶה שֶׁבְּעַלְהָ תָּמִיד עֲצוּב וְכוּ', מִצְּוָה עָלֶיךָ לְקַחַת אֶת עַצְמָהּ בְּיַדֶּיהָ, וּלְחִזְק אֶת בְּעַלְהָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּבְנֶה בֵּית בְּרִיא.

מְאֹד מְאֹד תִּזְהָרִי לֹא לְרִיב, חַס וְשְׁלוֹם, עִם בְּעַלְךָ, רַק לְדוֹן אוֹתוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּזְכְּוּ לְרֵאוֹת רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

רְאֵי לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרְךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׁימִים, שֶׁהִיא מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וּבְפֶרֶט בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, שְׁאִז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה, וְכֵן בְּעַת טְבִילַת

שיח אֲשֶׁר י"ד תצג בַּנְּחַל

מְקַנָּה, וְכֵן בְּעַת הַפְּרִשְׁת חֻלָּה, כִּי בְּשִׁלְשָׁה זְמַנִּים אֵלֶּה זֶהוּ עַת רְצוֹן
גְּדוֹל לְאִשָּׁה, וַיְכוּלָה לַפְעַל כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שֶׁמְנַצֵּלֶת אֶת הַזְּמַנִּים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, וּמִתְבּוֹדֶדֶת אִזּוֹ אֵלֶּיךָ יְתִבְרַךְ,
אֲשֶׁר תִּפְלְתָה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת אֲצִלּוֹ יְתִבְרַךְ.

אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי
אֱמֶת כְּזֶה.

אֵל תִּדְאָגִי, עוֹד יִהְיֶה לָכֶם בַּיִת נִפְלָא, וְתִכְנְסוּ לְגוֹר שָׁם, וַיִּהְיֶה
בֵּיתְכֶם בַּיִת וַעַד לְחֻכְמִים, וְתָרוּ רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! מָה שֶׁאַתָּה לוֹחֵץ עָלַי לְכַתֵּב לָךְ בְּכָל
פַּעַם דְּבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת, הֲלֹא כָּבֵר כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" בְּיַדִּיךָ, וְכָל
הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלֵיךָ, וְלָמָּה אַתָּה מְחַפֶּה בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲכַתֵּב
לָךְ בְּפִרְטוּיּוֹת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי טְרוּד מְאֹד, וּמִמָּשׁ אֵין לִי זְמַן
לְרַגַע מְרַב טְרוּדוֹתֵי הַרְּבּוּת.

וְזֶהוּ נִס גְּדוֹל, שְׁאֲנִי גֵר פּוֹה, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים אֲנִי יְכוּל לְכַתֵּב אֵילוֹ
סְפָרִים, כִּי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שָׁם הַטְּרָדוֹת שְׁלִי עוֹלוֹת רֹאשׁ, שְׁאֵין
לִי זְמַן לְרַגַע, עִם כָּל זֹאת גַּם פּוֹה אֲנִי מְאֹד לְחוּץ בְּזְמַן, וְכָל רַגַע
וְרַגַע אֲצִלִּי חֻבֵּל מְאֹד, וְעַל-כֵּן רֹאֵה הַעֲקָר לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה

אָשֶׁר י"ד תצד בַּנְחַל שׁיט

שְׁאַתָּה מַגִּיחַ אֶת הַסְּפָרִים, וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ תִּהְיֶה לְךָ זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי הִיא זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

וּבְיַדָּאִי כָּכֵר יְדוּעַ לְךָ, שְׂיִשׁ בְּדַעְתִּי לְהַדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ "עֲלוֹן בְּרֶסֶלֶב", וּלְהוֹצִיא בְּכָל פֶּעַם אֵיזָה פֶּסוּק אוֹ אֵיזָה עֲגוּן מֵהַסְּפָרִים הַמוֹבָאִים אֲצִלִּי בְּכֶתֶב יָד, וְהֵם: "תּוֹרַת נְתָן" עַל הַתּוֹרָה, "חֹק נְתָן" עַל הַמוֹעֲדִים, "לְהוֹרוֹת נְתָן" עַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, "מְאוּרוֹת נְתָן" עַל אַגְדוֹת חַז"ל שֶׁבִּיעִין יַעֲקֹב, "תְּהִלּוֹת נְתָן" עַל תְּהִלִּים, "וּמַגְדָּנוֹת נְתָן" עַל הַפְּטָרוֹת, וְכֵן סְפּוּרִים וְאַמְרוֹת מְאַמְרֵי מוֹהֲרָא"ש, וְאַקְוָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה גַם אֶתָּה לְעֶסֶק בְּהַפְּצָתָם.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, יְסוּד וְעֲקָר גְּדוּל לְבַחֲוֹר צָעִיר, וְזֶה יִכְנִיס בּוֹ הַתְּמִדָּה רַבָּה, כִּי בְּזֶה שְׂמֵרָגִילִים אֶת עֶצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, זֶה יִכְנִיס בּוֹ הַתְּמִדָּה רַבָּה.

נָא וְנָא אַל תְּבַלְבֵּל אֶת עֶצְמְךָ מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה, גַם אֲחִיךָ חָשֵׁב, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִתְחַתֵּן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזֹר לוֹ, וְהַכֵּל גִּתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֶצְמְךָ בְּכָל יוֹם אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָבָךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַיְתָשִׁין.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחֲוֹר הַחֲתָן הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי כּוֹסֵף לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, כִּי נִפְשֶׁךָ קְשׁוּרָה

בְּנַפְשִׁי, וּבְכַפְּרֻטִיּוֹת שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת עִמָּנוּ בְּיַחַד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּעִבּוּרָךְ, שְׁתִּזְכֶּנָּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זִוְגָךְ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
עֶזְר לָךְ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרֵן בְּגִמְרָא וְשִׁלְחֵן עָרוּף, כִּי
הָעֶקֶר הוּא גִמְרָא וְשִׁלְחֵן עָרוּף, וְגַם רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ
וְרִשׁ"י, וְתִשְׁתַּדֵּל לְסַיֵּם אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא בְּכָל שָׁבוּעַ,
וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, בְּאַפֵּן שְׁתִּסַּיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֵת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ וַיְחִי, ט"ז טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי עֲלֶיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר הָאָדָם עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו הִרְעִים שְׁחָטָא וּפָגַם עַד עַכְשָׁו,
בְּרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְהֵם מְסַתִּירִים מִמָּנוּ אֶת נַעַם זִיו שְׁכִינַת עֶזְר
יְתַבְרַךְ, וּמִזֶּה נִכְנָסִים תָּמִיד לְאָדָם קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת — אוֹלֵי אֲנִי
מְטַעֶה אֶת עֲצָמִי וְכוּ', אוֹלֵי לֹא כִּדְאִי לְאַחַז עֲצָמִי אֲצֵל רַבְּנוּ וַיֵּל
וְכוּ', וְאוֹלֵי אֵין זֶה סִדְרׁ דְּרָךְ הַלְמוּד וְכוּ', וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי יְרִידוֹת
וּבְלִבּוּלִים וְכוּ', וְכָל מִינֵי הַשְּׁלָכוֹת שְׁנִכְנָסִים, הַכֹּל בָּא מִחֲמַת מַעֲשָׂיו
הִרְעִים, שְׁמַתְעוּרְרִים אֲצֵלוֹ מִמָּה שֶׁעָשָׂה. וְאִם הָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
וּמְחַזֵּק מִעֲמַד, עַל־יְדֵי־זֶה סוּף כָּל סוּף יְתַגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

בְּמִדְמָה לִי, שֶׁכָּל זֶה עוֹבֵר עֲלֶיךָ עַכְשָׁו, וְחִדַּע שְׁעַל כָּל אֲחֵד

וְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עָבְרוּ בַּהֲתַחֲלָה אֵלָיו הַמְחַשְׁבוֹת לְהִתְרַחֵק, כִּי לֹא יָדְעוּ מָה וּמִי וְאֵימַת. וּבִפְרָט שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְרוֹצֵה לְעַקְרוֹ לְגַמְרִי, עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ. וְעַקֵּר הַהֲתַחֲזָקוֹת הַיָּא עַל-יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמִמָּה, שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּדְקַדֵּק כָּל-כָּף עַל עֲצָמָךְ, אֲלֵא רָאָה לְדוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד מִדְּקִדּוּקִים, כִּי הַדְּקִדּוּקִים הָאֵלֶּה הוֹרְגִים אֶת הָאָדָם, וְהָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד רַק לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְתִהְיֶה יְקָרָה בְּעֵינָיו כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לַצִּיַּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הִיָּה כָּל-כָּף קָשׁוּר אֵל רַבְּנוּ ו"ל, עִם כָּל זֹאת אָמַר פַּעַם רַבְּנוּ ו"ל אֵלָיו: כָּבֹר תְּפַסְּתִי אֶתְכֶם בְּתוֹךְ הַשֶּׁק, כְּאוֹמֵר שְׂאֵתֶם כָּבֹר אֶצְלִי. עֲנֵה וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: רַבִּי, תִּקְשְׁרוּ אוֹתִי, כְּאוֹמֵר שֶׁעַדִּין אֲנִי יְכוּל לְבָרַח, הֲרִי לָךְ שְׂאֵפְלוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שֶׁהִיָּה כְּרוּךְ מְאֹד אַחֵר רַבְּנוּ ו"ל, וְכַתֵּב אֶת תּוֹרָתוֹ וְשִׂיחוֹתָיו, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הָיוּ רַבְּנוּ ו"ל, עִם כָּל זֹאת בְּקִשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁיִּקְשֹׁר אוֹתוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב שְׁלֵא יִבְרַח, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הַנְּסִיווֹנוֹת מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, כִּי שׂוֹכְחִים מִי אֲנַחְנוּ וּמִי רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאוֹת לְאָדָם מְחַשְׁבוֹת תְּמִיד לְבָרַח, אֲבָל אִם הִיָּה הָאָדָם זוֹכֵה לְדַעַת מִי הוּא וּמָה עָשָׂה עַד עַכְשָׁו, שׁוּם דָּבָר לֹא הִיָּה מְבַלְבֵּלוֹ וּמְבֹטְלוֹ, אֲדַרְבָּה הִיָּה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הוּא פָּגוּם מְאֹד, וּפֹה יֵשׁ רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שֶׁיְכוּל לְהַצִּילָנוּ, וּמָה שֶׁיְדָ אֶפְלוֹ לְהִרְהֵר אַחֵר רַבְּנוּ ו"ל, וּמָה שֶׁיְדָ אֶפְלוֹ לְהִתְקַרֵּר וּלְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, מֵאַחֵר שֶׁהוּא חַיּוּתִי וְהוּא תִקְוַתִּי, וְהוּא הַמְחַזְרֵנִי בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲשֶׁרִי הַזוֹכֵה לְהִתְזַיֵּק מֵעַמָּד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, ט"ז טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְשִׁבַח אוֹתָךְ עַל גְּדֹל
פְּעֻלָּתְךָ שְׁאֵתָה פּוֹעֵל בְּהַדְפָּסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר כָּל סֵפֶר
וּסְפָר יֵשׁ לוֹ חֵן אַחֵר, וְהוּא בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי
חִלְקֶיךָ! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, לְהוֹצִיא
מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמִּיָּנִי דְמִיוֹנוֹת וְקִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת שְׁנֹכְנָסִים בְּךָ בְּכֹל פְּעַם,
כְּאֵלּוֹ אָנִי בְּכַעַס וּבְטַעֲנוֹת עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵאלּוֹ בְּגִי־אָדָם אֵינָם
רוֹצִים אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ'. מָה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֵר? אֵתָה רְאֵה לְהַדְבִּיק
אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר מֵאֲתָנוּ רַק
מָה שְׁאָנוּ זֹכִים לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ וי"ל; אֲשֶׁרִי מִי שְׁשֵׁם בְּתוֹךְ לְבוֹ
דְּבָרִים אֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי יֵשׁ לָךְ אִשְׁתַּי חֵיל, שֶׁהִיא
אֲשֶׁר עוֹבְדָת בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל הַדְפָּסַת סֵפְרֵי רַבְּנוּ וי"ל,
וּבְנֻדָּאֵי בּוֹא תְּבוֹאוּ עַל שְׁכָרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמִכָּל שֶׁכֶּן מָה שְׁמַחֲכָה
עֲלֶיהָ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כִּי זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד תְּלוּיָהּ בָּהּ, וּבְנֻדָּאֵי
מִתְפָּאֲרִים עִמָּה בְּשָׂמִים עַל עִבּוּדָתָהּ עִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהִיא מְסֻדָּרַת
וּמְנַקֶּדֶת אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת,
וְהוּא קְרוֹב הַגְּאֻלָּה, כִּי כָּל הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ מְגַלִּים רַק אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן כְּשֶׁמְדַפְּסִים אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ, מְקַרְבִּים
אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי כָּל גְּלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ יִהְיֶה רַק הַתְּגַלּוּת מְלָכוּת שְׂמִים,
אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֵה!

וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִהְיֶה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד תָּמִיד

אָשֶׁר י"ד תצו בְּנַחַל שְׁכַג
שְׁמַחִים וְעֵלְיָזִים, וְאָז תִּרְאוּ עוֹד נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנִי "שְׁמִירָה לְבֵית" וְתִדְפְּסוּ, וְתַפְּיְצוּ בְּכֹל בְּתִי
יִשְׂרָאֵל, וּבְטוֹחַ אָנִי, אֲשֶׁר בְּכֹל בֵּית שְׁיִהְיֶה תְלוּי הַפֶּתַח הַזֶּה, יִשְׁמַר
מִכָּל רַע, וְיִצְלִיחַ בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת בְּכֹל פֶּעַם
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְהַעֲקֹר רַק רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בַּפְּרָט עִם הַיְלָדִים, שְׂתַּהֲיֶה לָּךְ רַק סִבְלָנוֹת אֲלֵיהֶם, כִּי
הַסִּבְלָנוֹת הַיָּא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת. וְכֹל הַצְּדִיקִים שְׁזָכוּ
לְמָה שְׁזָכוּ, לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת,
וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְאֵל תִּגִּיב עַל מָה
שְׁמַעֲיָקִים וּמַצְעֲרִים אוֹתְךָ, רַק הִדְבַּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָז תִּזְכֶּה
לְרְאוֹת גִּסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִדְפִּיס אֶת זֶה בְּצוּרָה יְפָה מְאֹד, בְּאַפֵּן שְׂיִתְקַבַּל בְּבִתִּי
יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִשְׁמַר אוֹתָם

שכר אֲשֶׁר י"ד תצח בְּנִחָל

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע, וְיִצְלִיחוּ בְּדַרְכָּם, וְיִזְכּוּ כָּל־מִן לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה שְׁהַשֵּׁם שְׁד"י יִהְיֶה בּוֹלֵט וְנִכְרָ, כִּי הַשֵּׁם הַזֶּה הוּא שֵׁם
הַשְּׁמִירָה, שִׁוְמֵר דִּלְתֵי יִשְׂרָאֵל.

י"ד תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת הַיְתוּשׁוֹן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף אֶת אֲשֶׁר בְּקִשְׁתָּ מִמֶּנִּי "שְׁמִירָה לְבֵית", וְלִדְעָתִי,
אֵינְךָ צָרִיךְ לְלָכֵת אֶל גְּרַפִּיקָאִי, וְתִבְחָר מֵה שְׁתִּרְצָה, וְאַתָּה יָכוֹל
לְהַגְדִּיל אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ — לְהַפִּיץ אֶת
אוֹר רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תְּתַבְּיֵשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי זֶה
תִּקְוֶנְךָ הַנִּצְחִי לִפְנֵי יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהַתְּקַשֵּׁר עִמִּי אִם הַכֹּל בְּסִדְרָ, וְתִרְאֶה לְהַדְּפִיסוֹ בְּצַבֵּעַ יְפֵה,
וְכֹלֵם יִחְטְפוּ אֶת זֶה. וְאִם אֶתָּה רוֹצֵה לְהַגְדִּילוֹ — מֵה טוֹב וּמֵה
נְעִים.

י"ד תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ח"י טבת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵנִי אֲסִיר תּוֹדָה לָךְ מְאֹד עַל זֶה שְׁאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי בְּהַשְׁגַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּתוֹרָה, וְכֹל הַחַיִּים שְׁלִי הֵם רַק לְעֵיִן תָּמִיד בְּסִפּוֹר חֲדָשׁ, כִּי מֵאֵז שֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנוּ ז"ל וְזִכְיָתִי שֶׁהִכְנִיס בִּי רַבְּנוּ ז"ל תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכֹל חִלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן חָשׁוּב אֲצָלִי כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר — הֵן בַּפֶּשֶׁט וְהֵן בְּרָמָז וְהֵן בְּדֶרֶשׁ וְהֵן בְּסוּד, וְזוֹ כָּל חִיּוּתִי. אֲךָ מִחֲמַת שְׁאֵנִי יוֹשֵׁב אֶהֱל וְאֵינִי יוֹצֵא לַחוּץ כָּלֵל, עַל-כֵּן קָשָׁה לִי לְהַשִּׁיג אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁנִּדְפְּסִים בְּכֹל פְּעַם, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁנִּתְחַדְּשָׁה חֲכַמַת הַדְּפוּס, שֶׁמִּדְּפִיסִים אֶת כָּל סֵפְרֵי הַקְּדֻמוֹנִים וְהֶרָאשׁוֹנִים, וְכֹל מֵינֵי סֵפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת וְסֵפְרֵי דְרוֹשׁ עַל הַתּוֹרָה, וַיֵּשׁ לִי יֵצֵר הָרַע וּתְשׁוּקָה עֲצוּמָה לָזֶה... וְזוֹ כָּל תַּאֲוַתִּי... לְהַשִּׁיג כַּמָּה שְׁיֹתֵר סֵפָרִים, וְלִזְכוֹת לְטִיֵּל בָּהֶם, וְאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי עִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ, אֲזִי אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ. יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּתוֹרָתִי.

אוֹדוֹת כְּשֵׁרוֹת, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֵי אֶפְשֶׁר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד, בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אֵנִי נֹזֶהֶר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׁאֵנִי אוֹכֵל, וּבַפְּרָט בְּשׁוֹר, אֵינִי אוֹכֵל רַק עַל-יְדֵי שׁוֹחֵט פְּרָטִי, שְׁאֵנִי מְכִיר אוֹתוֹ כִּיֵּרָא שְׁמִים, וַיֹּתֵר מְזֶה אֵינִי אוֹכֵל כָּלֵל. וְאַתָּה כָּל הַמַּאֲכָלִים אֵנִי מִשְׁתַּדֵּל לְרְאוֹת מִי מִבְּשֵׁל בְּעֵבּוּרִי.

אוֹדוֹת מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, זֶהוּ פֶחַד נוֹרָא, כִּי הַזְּהֵמָה שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב, עֵרֶם, וְנֶאֱוָף מִתְפַּשְׁטוֹת מְאֹד בְּעוֹלָם. וְעַל כָּלֵם — הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכְרָם,

לוֹכְדִים נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹקְרִים אוֹתָם מֵאַמוּנַתְם בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְהַכֵּל עִם גּוֹשְׁפִּנְקָא וּרְשׁוֹת שֶׁל הַשְּׁלֵטוֹן הַרְשָׁע שֶׁל הַעֲרֵב-רֵב, וְעַלֵּינוּ לְחַם עִמָּהֶם, עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוֹצָה, שֶׁהֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה לְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים בְּרַבִּים.

מְאֹד מְאֹד אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹנָה, אִם תִּשְׁיֵג לִי אֶת כָּל הַסְּפָרִים עַל הַתּוֹנָה וְסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וְהַשּׁוֹבוֹת וְסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְסִפְרֵי קִבְלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי כַח וּמַח וְהַרְחַבַת הַדַּעַת, שְׁאַזְכֶּה לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַק זֶה כָּל חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי.

הַיּוֹם יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מְדִינַב זי"ע, וּמְאֹד מְאֹד רְצִינִי שֶׁתִּשְׁיֵג לִי אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר" הַחֲדָשׁ, שֶׁנִּדְפַס עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית יֵשׁ לִי אֶת כָּל סִפְרָיו, אָבֵל רְצוֹנִי גַם שִׁיְהִיָּה לִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֶת סִפְרָיו הַמְּלֵאִים רוּחַ-הַקִּדְשׁ וְרוּחַ טְהוֹרָה כִּידוּעַ לַהוֹגִים בָּהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ לְרוֹת רַב נַחַת מֵהִילָדִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ח"י טַבַּת ה'תש"ן.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנַחוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵהַשְׁעוּבָר עֲלֵיכֶם בְּעִנְיַן הָאֲחוֹת, לְדַעֲתִי, אֲסוּר לְגוֹר עִם רוֹצַח כְּזֶה, וְהִיא טוֹב מְאֹד אִם הִיְתָה פּוֹתַחַת תִּיק בְּרַבְּנוּת, וְעַל-כָּל-פָּנִים לְהַתְּלוֹנֵן בְּמִשְׁטָרָה בְּשַׁעָה שֶׁהוּא מִכָּה אוֹתָהּ מִכּוֹת

אָשֶׁר י"ד תְּקַא בְּנַחַל שְׂכֹז

רָצַח, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אָשֶׁר עַל-פִּי דְבָרֵי הַרְמָ"א בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ (אָבוּן
הַעֲזָר סִימָן קַנְד, סְעִיף ג'), מַעֲשֵׂה כּוֹתֵיִם הוּא, וְלֹא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, אָשֶׁר
הֵם רַחֲמָנִים בְּגֵי רַחֲמָנִים (עִין יְבֻמוֹת עט).

רְאִי לְחִזְק וּלְאַמִּץ אֶת אַחוּתְךָ, כִּי מִצְוָה גְּדוּלָה לְחִזְק אֶת זוּלְתוֹ,
בְּפֶרֶט מִי שְׁסוּבֵל כְּמוֹ שְׁסוּבֵל, מִצְוָה גְּדוּלָה לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ עִם הַיְלָדִים, וְתִגְדְּלוּם בְּנִקְל,
וַיְהִי הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם מִצּוּיִם בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ד תְּקַא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ח"י טַבַּת הַיְתוּשׁוֹן.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאִי לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֶפְנֵים שְׁבַע עוֹלָם לְדוֹן אֶת בְּעִלְךָ
לְכַף זְכוּת, וְכֵן רְאִי לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּרֵי
לְשִׁמְחַת הַחַיִּים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מִעֲמֹד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִכָּל דָּבָר, וּבְפֶרֶט בְּבֵית
צָרִיכִים לְדוֹן אֶת הַבְּעַל לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִצְּלִיחִים מְאֹד.

אֲנִי מִבִּין הַיֵּטֵב אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת רְאִי לְדוֹן
רַק לְכַף זְכוּת, וְכָל הַדֵּן אֶת זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת.

רְאִי לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוֹ תִרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל
יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

שכח אשר י"ד תקב בנחל

בעת הדלקת הנרות תבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה,
כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת
ומרצה בשמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ד תקב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, ח"י טבת ה'תש"ן.

שלום רב אף ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על
איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בביתו של האדם הן, כשאין לו
מזוזות כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתזכי להיות בריאה, וכן תבשרי לי בשורות
משמחות מהבת.

נא ונא בעת הדלקת הנרות לבקש הרבה ממנו יתברך, כי
התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה
בשמים, ואשרי האשה שמנצלת את הזמן והרגעים האלו בעת
הדלקת הנרות, כי תפלתה עולה לשמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
סח יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך סט להגדיל תורה
ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכְן הָעֲנִינִים

חֶלֶק ס"ח

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י"ד רמח
יביע תודתו על שהנמנען הקדיש זמנו לבגן בית-המדרש ביבנאל,
ויעורר על מדת הסבלנות.
- יב י"ד רמט
יחזק פלוני שעוברת עליו מרירות מחמת עניות, וברב צערו תולה הכל
בסבת הקדשה וכו', ויחזקו ויאמצו מאד בכל העובר עליו.
- יד י"ד רנ
ידבר מפטירת אמו הצדקת, עליה השלום, וממעלת מדרגת הסבלנות.
- טו י"ד רנא
ישיב מענה לאחד שצטט לו מובאות מספרים הקדושים נגד הסדר-
הדרגה-הלמוד של רבנו ז"ל בעגן בקיאות, ויבאר שגם דעת רבנו ז"ל
מסכמת, שהעקר הוא העיון, ויבהיר מהו עגן הסדר-הדרגה-הלמוד עם
סיעתא מדברי המהר"ל והחיד"א זי"ע, וידבר מעגן פה זכות ושמחה,
ועקר אשרנו שאנו יודעים מרבי אמת בזה.
- יז י"ד רנב
יגלה מעלת האיש הישראלי שמחזק עצמו, וראוי לנו לשמח ברבנו ז"ל,
ויעורר לדבר עם זולתו דבורי התחזקות, ועגן הנסיונות של זה העולם
אשר רבים נפלו בזה, ויעורר ויזהיר על קביעות בלמוד התורה.
- יח י"ד רנג
ידבר מנסיונות החיים, והעקר להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך,
ואז נפתח הפה לדבר אליו יתברך, ובזה אף פעם איננו בודד, וינדיף
הנמנען איך להתנהג עם ילדיו באפן שירצו לבוא אליו.
- יט י"ד רנד
יודה על החסד שגמל עמו הנמנען בעת פטירת אמו, ויחזק להיות
בשמחה.

- כ** י"ד רנה
 ידבר מבדיקת מזוזות ומתפלתינו בעבור הנמצא, וינגילנו לדבר עמו
 יתברך, ולקבץ שעורים בתורה.
- כא** י"ד רנו
 ינגיל לדבר עמו יתברך, וישוה היא העצה היחידה.
- כב** י"ד רנז
 ידבר מזוזות ומשבת ומתפלתו בעבור הנמצא.
- כב** י"ד רנח
 ידבר מפשרות, מזוזות ושבת.
- כג** י"ד רנט
 יחזק על למוד התורה, אשר מזכך את הנפש, ועל התפלות הקבועות
 בכונה, וידבר מענין סבלנות וכעס הבא מהוצאת זרע לבטלה, ורחמנא
 לצלן, ויחזק שלא להתיאש כלל.
- כד** י"ד רס
 ידבר מענין התחדשות ושכחה דקדושה, ויחזק ויאמץ הנמצא בעת
 מרידות ודחקות הקשה, וידון אותו לכף זכות וכו', ומענין מסירות נפש
 לחזק עצמו בעת נסיון וכו', ולידע שמה שהשם יתברך עושה הכל
 לטובה, ויספר מעצמו ממה שעבר עליו בעת עניותו בימים הקודמים,
 והגם שהיה לו.
- כז** י"ד רסא
 יוכיח ויזהיר מאד בת ישראל, אשר לקחה לעצמה חמרה של הכל
 ורוצה להיות אשה פרושה, שגנו את זאת חז"ל הקדושים, ויוכיחנה עד
 בפה דרף זו מענתת, ויחזק לשנות דרכה.
- ל** י"ד רסב
 ידבר מקדשת הצדיקים, וידריך פיצד הנהגת הבא אל הצדיק, ורק אז
 יוכל לקבל מהצדיק.
- לא** י"ד רסג
 ידבר נפלאות ממעלת הזוכה לצית את רבנו ז"ל, שזוכה לכל הטוב
 שבכל העולמות, ומענין יחודי שמותינו יתברך, וימתיק זאת בבאור
 הפסוק: "וילך וכל טוב אדוניו בידו", על-פי פרוש מגורי האריו"ל,
 ויעורר לדבר עמו יתברך, ולדון לכף זכות את כלם.

- י"ד רסד** לב
 יחזק את הנמָעֵן הַשְּׁרוּי בַּצַּעַר גָּדוֹל מְאֹד, וַיֵּאמְצוּ עַל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שָׁבוּ, וְעָקַר הַרְפוּאָה הוּא שְׂמֵחָה.
- י"ד רסה** לד
 יגְלֶה מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וַיִּדְבֵּר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וּמַעֲנִין תִּקּוּן הָעֲצָה וּתְפִלָּת: "וַתִּקְנֶנּוּ" שְׁבַע־רֵבִית, וַיִּזְכִּיחַ הַנְּמָעֵן, שְׂיִתִּיר גָּדֵר שְׁנֵדֵר. וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֹדוֹת תִּקּוּן הָעֲצָה, וּמִתְפִּלַּת הַדְּרָךְ.
- י"ד רסו** לו
 יחזק הַבְּטָחַת הַנְּמָעֵן לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, וַיִּדְבֵּר מִלְמוּד 'עֵין יַעֲקֹב' וּתְפִלָּה בְּמַגֵּן וּשְׁלוֹם־בַּיִת הַמְּמַשִּׁיף פְּרִנְסָה, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַפְּצַת הַמַּעֲנִינֹת חוּצָה, שְׂמַקְרֵב הַגְּאֻלָּה.
- י"ד רסז** לז
 יחזק לֵהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּסֵדֶר מְסֻדָּר, וַיִּלְדַּבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְלִרְחֹק מִמַּחְלָקַת.
- י"ד רסח** לט
 יִדְבֵּר מִנְּקֻדַּת "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם", וַלְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עַל זִוְלָתוֹ, וַיִּדְבֵּר מִחַי פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וַיִּלְדַּבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַלְהִתְמַיֵּד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- י"ד רסט** מ
 יגְלֶה עֲנִין אֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָל מִי שֶׁלֹּא זָכָף עֲצָמוֹ אִינוּ יְכוּל לְהִנּוֹת מִהָאֹר הַזֶּה, וְצָרִיף רַחֲמִים רַבִּים בְּעֲנִין הַהֲתַקְרָבוּת לְהַחְזִיק מִעַמֵּד, וַיִּחְזַק כְּנֶגֶד הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת מִהַדְּחָקוֹת וְהָעֲנִיּוֹת, וְהָעָקַר לֹא לְעֹזֵב וְכוּ'.
- י"ד ער** מג
 יחזק לִילֵף בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר קָבְלֵנוּ מִמֶּנּוּ הַמוֹן, וְלוֹ יִהְיֶה רַק עֲנִין הַהֲתַבּוֹדוֹת וְכוּ', וַיִּחְזַק לְשִׂמְחָה בְּכָל נְקֻדַּת טוֹבָה.
- י"ד רעא** מד
 יחזק מְאֹד עַל מַדַּת הַבְּטָחוֹן שְׂמֵשֶׁם בָּאָה פְּרִנְסָה.
- י"ד רעב** מו
 יִדְבֵּר מַעֲנִין רַקוּדִים, וּלְקַיֵּם הַנְּהִגָּה זֹה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּכָל יוֹם.
- י"ד רעג** מז
 יאַחַל בְּרַכְתּוֹ לְהִלָּדַת הַבֵּן, וַיַּעֲוֹרֵר לְחַפְּשׁ נְקֻדַּת טוֹבָה, וְלָדוּן אֶת עֲצָמוֹ

תִּכְן הָעֲנֻיִּים

לכף זכות, וידבר מהקלל הידוע, אשר למטפל אסור להתקשר רגשית לצער המטפל, ויחזק להפיץ אורו של רבנו ז"ל, ולעבד הרבה על נקדת השמחה.

י"ד עדר מח

יחזק בת ישראל אודות צערה הקשה בעניני משפחתה הסובלת, ויחזקה מאד אודות שאסור לקחת צרת הזולת ללב.

י"ד ערה מט

יזהיר ויזכיר מאד בת ישראל שתפרש מדרכים מקלקלות ומחבירים מזהמים, אשר יכולים להורידה לבאר שחת ולמיתה משנה, ויעודדה להחזיר בתשובה.

י"ד רעו נ

יחזק על שמחה ולשמח את המשפחה, ויבאר צרופים בתבת אומ"ת, וקעקע שאין הקדוש-ברוך-הוא מתעלם מתחנת ישראל.

י"ד רעז נא

יחזק בת ישראל על כל משבריה וגליה בקבלתה ענין התשובה, וייעץ בעניניה.

י"ד רעח נב

ידבר מענין שמות שאסור סתם לבדות שם, וישנה שם הבת, ויחזק מאד.

י"ד רעט נג

יחזק בני הנעורים על התבודדות ועל שעורין פסדון, ועקר העבודה בימי הנעורים.

י"ד רפ נד

יגלה מעלת המעורר אחרים לבוא לשעורים, שזו בחינת מצוה דרבים, וידבר ממצות הבטחון, ומענין יבנאל "עיר ברסלב", ותפלת אדם על זולתו.

י"ד רפא נה

יחזק את המדפיס ספרי רבנו ז"ל, ויפליג במעלת זכות הרבים, ויבאר בחינת "חסד אל", שהוא בגימטריה נחמה.

י"ד רפב נו

יחזק אחד שנפל לצפונניהם הטמאות של המסיון, ימח שמו, וזכה

לְצֵאת מִשֵּׁם בְּזִכּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוֹדִיעוּהוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וַיִּחְזְקוּ
 לְהַפְיֵץ קוֹנְטְרָס "טְמֵאת הַמַּסְיוֹן", וְלִהְצִיל שְׂאֵר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנָה
 רַעַת הַשְּׁלֵטוֹן בְּאַרְצָא, שֶׁעֲנִינָם לְעֵבֶר דַּת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

י"ד רפג נט
 יִשְׁבַּח הַנְּמָעָן עַל יְזַמְתּוֹ לְהַפְיֵץ קוֹנְטְרָס "רֹפֵא חוֹלִים" בֵּין הַחוֹלִים,
 וַיְגַלֶּה סִגְלַת הָעֲנֻנִן הַזֶּה הַמוֹעִיל לְרַפּוּאָה.

י"ד רפד ס
 יִתְּנֶה בְּחֹר שְׁקֵשָׁה לוֹ לְמַצָּא זְוִיגוֹ, וַיַּעֲזְרוּ לְהַנְשֵׂא לְשֵׁם שְׁמַיִם, וַיִּתֵּן
 לוֹ עֲצוֹת אֵיךְ יִזְכֶּה לְמַצָּא זְוִיגוֹ.

י"ד רפה סא
 יִתְּנֶה וַיַּעֲזֹר וַיִּנְחַם אָסִיר בְּבוֹר שְׁבִי כְּלָאוֹ, שֶׁנֶּאֱסַר בְּבֵית-הָאֲסוּרִים עַל
 שֶׁנִּפְלַל לְעִמְקַ תְּהוֹם הַמַּעֲשִׂים הַמְּגֻנִים, וַיִּרְעִיף עַל נַפְשׁוֹ הָאֲמֻלָּה טְלָלִי
 תַּחֲזִיחַ לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, וְלִשְׁיַח הַכַּל אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ,
 וְלַחֲפוֹת בְּסִבְלָנוֹת עַד עַת בּוֹא דְבָרוֹ, שֶׁיֵּאִיר עָלָיו מְלֶךְ עֲלִיוֹן בְּהַאֲרָה
 נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד.

י"ד רפו סו
 יִתְּנֶה אָסִיר עַל עֲנֻנִים אֵיּוֹמִים שֶׁעָבַר, וַיַּעֲזְרוּ לְהַתְּנַהֵג כְּרֵאוֹי וְכוּ', וַיַּבִּיעַ
 אֶת צַעֲרוֹ הָעֲצוּם מִמַּצָּבוֹ שֶׁל הַנְּמָעָן.

י"ד רפז

יְגַלֶּה הַחַיִּיב הַנְּצָרֵךְ לְכָל הַמַּתְקַרֵּב אֶל הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁצָּרִיף לְעֵבֶר
 אֶת סוֹד ו' – עֲנֵן הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, וַיְגַלֶּה מַעֲלָתוֹ שֶׁל
 מוֹהֲרֵינֵי ז"ע, שֶׁאֲחֻז בְּזֶה בַּתְּכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל-כֵּן זָכָה לְמָה שֶׁזָּכָה.

י"ד רפח סט
 יִדְבֵּר מִהָאֲסוּר הַחֲמוֹר שֶׁל הַסְּתַבְלוֹת בְּנָשִׁים, וַיִּחְזַק וַיֵּאמֶן לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה הַשׁוֹרְפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וַיִּדְבֵּר מִעֲנֵן בְּשִׁחוֹן וְנָסִים.

י"ד רפט ע
 יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת מִעֲנֵן הַדְּרוּשִׁים שֶׁבִּסְפָר "גֵּר לְהַצְדִּיק", עַל-פִּי כְּנֹנוֹת
 הָאֲרִיז"ל, וַיְבָאֵר בְּאוֹר נִפְלֵא בְּעֲנֵן הַכְּנֹנוֹת, וַיִּדְבֵּר מִקְדָּשֶׁת זֹאת חֲנֻכָּה'.

י"ד רצ עב
 יִדְבֵּר מִמַּעֲלַת גִּשׁוּאֵין בְּגִיל צָעִיר, כְּפִי דַעַת חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וַיְגַלֶּה
 מַעֲלַת הָעֲנֻנִן, וַיִּחְזְקֵם לְבַחֲרוֹר שְׁלֵא מַצָּא זְוִיגוֹ.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- י"ד רצא** **עד**
 יחזק אָסיר בְּכֹלֹ, וַיִּזְהִירוּ מִהַמַּעֲשִׂים הַמְּגִנִּים שְׁעוֹשִׂים שָׁם מְרַב יְאוֹשׁ,
 וַיִּדְבֹר עַל לְבוֹ לְהַאֲזִין לְקוֹל הַצְּדִיק שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר גָּלָה תְּקוּנִים
 כְּאֵלוֹ בְּהִכְנַת נֶפֶשׁ הָאָדָם, וַיִּזְרְזוּ לְעֹזֵב דְּרָךְ רָשָׁע, וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- י"ד רצב** **עח**
 יחזק אָחַד שְׁנֹתֶפֶס בְּתַפְיֶסָה עַל לֹא עָוֹל בְּכַפּוֹ, וַיִּכְאַר הַכְּנָנָה הַעֲמָקָה
 שֵׁשׁ לְבוּרָא כָּל עוֹלָמִים בְּזָה, וְהָאֱלֹקִים חֲשָׁבָה לְטוֹבָה, וַיִּרְעִיף גַּחֲוִמִים
 בְּחֻזִּיק עֲצוּם.
- י"ד רצג** **פא**
 יעוֹרֵר לְחֶשֶׁב בְּקַבְיֵעוֹת מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִזְכּוֹר תְּמִיד מִתְּכַלִּיתוֹ הַנְּצָחִית.
- י"ד רצד** **פב**
 יחזק שְׁלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, וּבְחִינַת 'אַבִּיֶסֶל אִיו אוּיָף גוּט',
 וְעִנְיָן חֻזִּיק אַחֲרִים.
- י"ד רצה** **פב**
 יִדְבֹר מִשְׁמִירַת הַזְּמַן, וַיִּזְהִירוֹת מִדְּבָרִים בְּטָלִים, וּלְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְשִׁבְחַת
 צְדִיקוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵף כְּשֶׁמִּדְּבֹר עִם בְּנֵי-אָדָם.
- י"ד רצו** **פד**
 יחזק שְׁלֹא לְהִתְפַּעֵל מִמַּתְנַגְּדִים רָשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאָדָם, וְהָעֶקֶר
 לְשִׁתֵּק לָהֶם, וְלִידַע מֵאִין זֶה בָּא.
- י"ד רצז** **פד**
 יִדְבֹר מֵעִנְיָן מַחֲלַת הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנָסָה בְּאָדָם, וְנִקַּת תְּפִלָּה הִיא הַתְּרוּפָה לָזֶה,
 וַיִּכְאַר עִנְיָן הַזְּכָרַת שֵׁם חוֹלָה לְרַפּוּאָה.
- י"ד רחצ** **פו**
 יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר אָחַד שְׁקָרוּב לוֹ מוֹעֵל בְּכַסְפוֹ, וְעֲצָתוֹ אֲמוּנָה
 לְהִיּוֹת זֶהִיר בְּזָה בְּקַפְדָּנוֹת, וַיּוֹרָה לוֹ בִּיצַד לְנַהֵג מֵעַתָּה.
- י"ד רצט** **פז**
 יִדְבֹר מִמַּעֲלַת וּגְחִיּוּצוֹת לַמּוֹד וְחֻזְרָה בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים,
 וְהָעֶקֶר לְעִבְדָּה וְלִמְעֵשָׂה, וַיִּגְלָה שְׂאֵי אֲפָשָׁר לְבְרִיָּה לֹמַר שֶׁהוּא יִרְד
 לְסוֹד דְּבָרֵי וַדְּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֹר מִסִּפְרֵים הַקְּדוּשִׁים: הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ,
 וְסִפְרֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים.
- י"ד ש** **פט**
 יִתְמִיָּה עַל בְּלִבּוּלָיו שֶׁל הַנִּמְעָן מִכְּתָבָה מִשְׁמִיּוּצָה שְׁכַתְּבוּ בְּעֵתוֹנוֹת בְּעֵלֵי
 עֲבָרָה וְעוֹבְרֵי עַל דַּת, וַיִּגְלָה מֵהוֹתָם הַטְּמֵאָה שְׂאִין הֵם יְכוּלִים לְהִבִּין

תָּכֵן הָעוֹנִינִים

בְּאִישׁ כָּשֶׁר, וְיִסְפָּר מַעֲשֵׂה נֹרָא מִהַמְּגִיד מִמְּעוֹרֵיטָשׁ זִי"ע, אֲשֶׁר מִמְּנוּ
רוּאִים אֵיךְ אֵיךְ שָׁאִין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׂגָה בְּצַדִּיק אֲמַת.

י"ד שא צא

יְגַלֶּה לְנַמְעֵן הַשְּׁבוּר, שְׁעָלִיו לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְיִזְכִּיר
סֵפֶר 'מָאוֹר וְשֶׁמֶשׁ' וְיִמְנַחֵם צִיּוֹן, רוֹקַח וְהַצַּדִּיק מִצְאָנוּ, עַד כִּמָּה צָרִיךְ
יְהוּדֵי לְהַחִיּוֹת עֲצָמוֹ בְּזֶה שְׂאוּכָל מִצָּה שְׁבַעַת יָמִים, וּבְשָׁבוּעוֹת — קִבְּלַת
הַתּוֹרָה, וּבִסְפוֹת — שְׂאוּכָלִים בְּסִכָּה, וְעַל-יְדֵי שְׁמַחַת הַמְּצוּוֹת מִבְּטָלִים
קִלְפַת עַמְלָק.

י"ד שב צב

יַעֲזֹר מָאֵד עַל לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם יוֹם, שְׁמֹנֶה מִפְּחַד מָאֵד
הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְלָכֵן מוֹנֵעַ מָאֵד.

י"ד שג צג

יְדַבֵּר בְּקִצְרָה מַעֲנִין הַשְּׁתַּעֲבֹדוֹתָנוּ כְּעַם יִשְׂרָאֵל רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ד דש צד

יַעֲזֹר לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְיִדְבֹר מֵאֲמוּנָה וּדְבָקוֹת.

י"ד שה צה

יְדַבֵּר מַעֲנִין שְׁשׁוּפָכִים דָּמוֹ, וְצָרִיךְ לְהַרְחִיק הַחֲצוּפָה מִקְּהֵלֹתָנוּ, וּמַעֲנִין
הַקָּשֶׁר שֶׁבֵּין רֹאשׁ הַשְּׂגָה לְפִסַּח וְהַמְּתַקֵּן הַנְּפִלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת אָז,
וְיִבָּא הַדְּבָרִים בְּדֶרֶךְ נֹרָאָה וְנִפְלְאָה.

י"ד שו צו

יְדַבֵּר מִמַּעַלְת אַמִּירַת תְּהֵלִים, וְלִמָּה זֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה, וְיִבְהִיר אֶת כַּמּוֹת
הַתְּהֵלִים שֶׁצָּרִיךְ לוֹמַר בְּכָל יוֹם, וְשָׂאָר הַיּוֹם לַעֲסֹק בְּשַׁעוֹרֵין כְּסִדְרָן.

י"ד שז צז

יִבָּא אֵיךְ זֹכִים לְהַנְּצֵל מִן הַרְשָׁע הַמְּצַעֵר אֶת הַזּוּלַת.

י"ד שח צח

יְדַבֵּר מַעֲנִין חֲבָלֵי מְשִׁיחַ, שְׁשׁוּבָלִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם מִה שְׁשׁוּבָלִים —
הַרְיָגוֹת וְכָל מִינֵי רְצִיחוֹת, וְכֵן מִהַעֲרֹב-רַב בְּרוֹחַנְיִוִּת, וְיִתְנֶה צָרַת הַדּוֹר בְּזֶה,
וְיַחֲזֵק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְיִסְפָּר מַעֲשֵׂיה נִכְבְּדָה מְשִׁיחַת בַּעַל-הַבַּיִת אַחַד
בְּלֵיל הַסֵּדֶר.

י"ד שט ק

יָשִׁיב מַעֲנֶה לְאַחַד שְׁטוּעֵן שְׁמִשְׁעָמָם לוֹ, וְיֹרֶה לוֹ דֶּרֶךְ אֵיךְ יִמְלֵא יוֹמוֹ
בְּטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם זְמַן בְּטַל כָּלָל.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- י"ד שי ק
 ידבר מאמונה פשוטה וסוד יציאת מצרים, ואסור וכוהים עם כופרים.
- י"ד שיא קא
 יחזק אחד על הבזיונות שמתאונן עליהם, ויורה לו שאדרבה, הבזיונות מביאות למדרגות גבוהות.
- י"ד שיב קב
 יגלה מעלת הזוכה להצדיק על עצמו את הדין, שזוכה על-ידי-זה לגלוי אורו של משיח.
- י"ד שיג קב
 ידבר מבעור ושבוער מדת הפעס, ויספר מגדול אחד, איך התגבר על מדת הפעס, וכן רבנו ז"ל ספר, שזכה על-ידי ארץ ישראל לשבר את מדת הפעס וכו'.
- י"ד שיד קג
 ידבר מענין לשמח לב כאוב ושבוער של יהודי, והרגשת לב הזולת.
- י"ד שטו קד
 ידבר ממצנת עשה תמידית של אמונה, וצריך להוציא זאת מפיו, שזה ענין התבודדות, ועל-ידי-זה נבנית האמונה.
- י"ד שטז קה
 ידריך הנמצא שנעשה ריב במשפחתו, ויזהירו שלא לצאת לריב, כי יפל לתהום, ויחזקו מאד.
- י"ד שיז קו
 ידבר ממתת הדמימה והשתיקה על הבזיונות, ולברח מלריב ולהתנפח עם הזולת.
- י"ד שיח קז
 יחזק בלמוד 'שנים מקרא ואחד תרגום' בכל שבוע, ואמונה פשוטה בו תברך.
- י"ד שיט קז
 יזהיר שלא להתנפח, אלא כל אחד יעשה את שלו לפי ענינו, ואז יצליח מאד.
- י"ד שכ קח
 ידבר נוראות נפלאות מפלי זינו של משיח, שהוא התפלה, ויגלה סוד

תָּכֵן הָעֲנִינִים

9

מְשִׁיחַ, וְעֲנִין רַבְנוּ ו"ל הוּא הַתְּגִלוֹת אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדֻרְגָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְיִבְהִיר עֲנִין הַסְּתֵרֵת אִוְרוֹת, וַיִּדְבֵּר מִבְּטוֹל אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכִּיר עֲנִין הַיְחִוּדִים בְּכָל־יְמֵי וּבִפְרָטֵי, וַיִּבְאֵר פְּסוּק: "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים" וְכו', בְּדֶרֶךְ נִרְאָה וְנִפְלְאָה.

י"ד שכא קיב

יִדְבֵּר מֵאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְוִלִים מְכַל מִיְנֵי מַחְלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְזוֹכִים לְבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים, וַיִּדְבֵּר מֵעֲצוֹת שְׁנוֹתָנִים לְאַחַר — עֲצוֹת מִהֶעוֹלָם הִזָּה, לְעַמַּת עֲצוֹת מִהֶעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵלוֹ הֵם דְּבוּרִים מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית.

י"ד שכב קיד

יִדְבֵּר מִסְגְּלָה לְעִשְׂרֵי־וֹת — לְבָרֶךְ בְּרַכְּת־הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר בְּשֵׁם הַחַיִּד"א, וַיִּזְכִּיר עֲנִין אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה עַל־פִּי דְבָרֵי הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב זִי"ע עַל הַפְּסוּק "נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַשֵּׂף", וַיִּבְאֵר כִּי־צַד צְרִיכָה לִהְיוֹת הַנְּהַגַּת הָאֲכִילָה, וַיִּזְכִּיר אֲמֵרוֹת הַצְּדִיקִים: הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְזוּוִיָּהֵל, הַמְּגִיד מִמְּעֻזְרִיטָשׁ, הַחַיִּד"א, ר' יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָרָא, ר' דָּוִד מִשְׁשׁוֹרְטָקוֹב, הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' מֵאִיר מְרַגְלִיּוֹת, הַכֹּל עַל עֲנִין בְּרַכְּת־הַמְּזוּן, וַיַּעֲוֹרֵר עַל זֶה מְאֹד.

י"ד שכג קיז

יַחֲזֹק וַיֵּאמֶץ אֶחָד שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר בְּפָגַם־הַבְּרִית, וַיִּתְאַר הַצָּרָה הַנִּגְרַמַּת בְּעִטּוֹ שֶׁל הַחֲטָא הִזָּה, וַיִּוְרָה דְרָךְ כִּי־צַד לְתַקְנֹו.

י"ד שכד קיט

יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ עַל מְצִיאַת הַזְּוִיג שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיִּוְרָהוּ דְרָךְ בְּעֲנִין מְקוֹם מְגוּרִים וּפְרָנְסָה, וְלִשְׁמֹר עַל כְּסָפוֹ.

י"ד שכה קכ

יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְזֶה שְׁהֶעֱנִיק לוֹ סְפָרֵי "אֲבֵן הַשֵּׁהִם", וַיִּגְלָה עֲנִין מִתְּנוּת, שְׁהֶעֱקָר שְׂבָהֵן הוּא הַתְּחִזְקוֹת.

י"ד שכו קכא

יְתִיחַס לְמַנְחָם אוֹתוֹ עַל מוֹת אָמוֹ, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין נְחֻמָּה, שְׁהֶעֱקָר הוּא עַל־יְדֵי הַנְּחֻמָּן הָאֲמֵתִי זִי"ע, וְאוֹדוֹת הָעֲנִין הַנְּחוּץ שֶׁל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם, וְלַחֲזֹק עֲצָמוֹ לְהַתְּבוּדָדוֹת, שְׂאֵז יִרְאָה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- י"ד שכז** **קכב**
 יחזק מאד באמונה פשוטה, והמאמין האמתי נקי מכל מיני דמיונות,
 ויעורר הנמצען להתפלל כל יום שלא יתרחק, כי הבעל-דבר אורב מאד.
- י"ד שכח** **קכג**
 יעורר הנמצען לתת תודה והודאה להשם יתברך על חסדו, שנתן לה
 בת, וינדב על לבה בענין שלום-בית, ושלא להתגרש כלל, חס ושלוש.
- י"ד שכט** **קכד**
 יורה על בדיקת מזוזות, ועל שמירת שבת-קדש.
- י"ד של** **קכד**
 יחזק שלא לפל משום ירידה, ורבנו ז"ל גלה דרך — לדון עצמו לכה
 זכות, וינדב משמחה, ולראות רק נקודות טובות.
- י"ד שלא** **קכה**
 יפליג במעלת השמחה דקדשה, ויתן כתבת לשמע שעורים.
- י"ד שלב** **קכו**
 יחזק להיות בשמחה, ואז לא יהיו פשלונות, ושמירת שבת-קדש.
- י"ד שלג** **קכז**
 יעורר על בדיקת מזוזות ותפלין, ושמירת שבת-קדש.
- י"ד שלד** **קכז**
 ינדב מברכת-הילדים, וענין הדלקת גרות שבת.
- י"ד שלה** **קכח**
 יפליג במעלת השמחה, ויורה לא להיות ברך בשדוכים.
- י"ד שלו** **קכט**
 יגלה מעלת "היכל-הקדש", שהבעל-דבר אורב על כל מקרב ומקרב,
 והעקר לדבר עם אחרים מדעת רבנו ז"ל, ויבאר מהות המלאך מיכאל,
 שעל-ידי למוד זכות מגלים המלכות של השם יתברך.
- י"ד שלז** **קלא**
 ינדב מענין פרסום מלכותו של הקדוש-ברוך-הוא, ולהכניס בזה את
 כל הפחות, וענין שמחה ותפלה על בנית בית-המדרש ביבנאל.
- י"ד שלח** **קלב**
 ינדב מענין מזוזות והדלקת גרות שבת-קדש, ומזמור כ"ט בתהלים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

11

י"ד שלט קלב

יגלה נפלאות ממה שנעשה באשר אדם מחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ויודע שכל מאורעותיו הם לטובתו.

י"ד שמ קלד

ידבר מענין "אזמרה לאלקי בעודי" — לדון עצמו ואחרים לכף זכות, ועקר העצה לקום בבקר היא — לילה לישן מקדם, ולשמר בכבוד אשתו — סגלה לעשירות, ויעורר ללמד חמש ורשי.

י"ד שמא קלה

ישתתף בצער המשפחה, ויתן עצה ותושיה בכמה עקרי היהדות, כדי שהבית לא יהרס.

י"ד שמב קלז

יביע צערו מהרס הבית של הזולת, וידבר מנסיונות החיים הקשים, ומענין תפלה והתבודדות, ולהרגיל לומר ח"י פרקים משניות בכל יום.

י"ד שמג קלח

ישבח הנמצא על שזכה לסים ל"ו פעמים ששה סדרי משנה, ויביע הערכתו על עבודת הקדש להפיץ יהדות ואמונה בין תושבי מקומו.

י"ד שדמ קלט

יבאר ענין שדבוקים באחדות הפשוט, אז כל הפעולות המשתנות מתאחדות לדעת אחת, והעקר לרצות להיות דבוק בו תבנה, וידבר מענין הקשיות שיש לנמצא עליו, ויאריך בנה קצת, ויחזקו ויאמצו.

י"ד שמה קמג

ימליץ על מגורים בירושלים, ויאחל הצלחה בנשואין.

יד שמו קמד

יעורר על הדלקת גרות שבת-קדש והתפלה אז, שמקבלת מאד, וכן להזהר בכבוד הבעל.

י"ד שמוז קמה

ידבר מהדלקת גרות שבת ותפלת האשה אז, ויורה להפסיק לקחת תרופות, וידבר ויעורר על כבוד הבעל.

י"ד שמח קמו

יורה על בדיקת מזוזות ותפלין, וכשרות המאכלים.

- י"ד שמט** קמו
 ידבר נוראות נפלאות מקדשת שבת-קדש והשמחה ששורה אז,
 ומשפעת כל הברכות למשך ימי השבוע, וידבר מהנחת תפלין.
- י"ד שנ** קמז
 ידבר נוראות נפלאות ממצלת מדת ההתחזקות כפי החיים הקשים,
 ויעורר על ח"י פרקים משניות בכל יום, ויום תהלים, והעקר לדבר
 הרבה עמו יתברך.
- י"ד שנא** קמח
 ידבר לאב אודות בנו הלומד אצלו בהתמדה, ויעודדו לבקש עליו,
 ויחזק להיות דבוק בו יתברך, וידבר מענין בית-המדרש הגדול ביבנאל.
- י"ד שנב** קנ
 יאחל רפואה שלמה, וידבר מענין בנין הישוב החרדי ביבנאל.
- י"ד שנג** קנ
 יעורר הנמצען לעין בכל יום ב"אשר בנחל", והעקר הוא התחזקות,
 וידבר מהתבודדות וח"י פרקים משניות וצדקת ההדפסה, ויבאר
 שמעלה גדולה להדפיס קונטרס "סדר-דרך-הלמוד", וזה מועיל יותר
 מלוח למודים.
- י"ד שנד** קנב
 יעורר שלא להניח אצלו העצבות פגיע, וידבר מסוד הדבקות בו
 יתברך, ויעורר להיות בשמחה, ולמסר נפשו על זה.
- י"ד שנה** קנג
 יבאר במלים נמצות מעלתה של השמחה והתפלה, וימשך הלב מאד
 להתנהג בדרך רבנו ז"ל, שושלח להתחיתנו כהיום הזה, ועקר
 ההתקרבות אליו היא על-ידי למוד ספריו הקדושים.
- י"ד שנו** קנד
 יחזק על עקרי היהדות, תפלין, ותפלה במנין, שעל-ידי זה נמחלין כל
 העוונות, ובדיקת המזוזות, ושמירת ושמחת שבת-קדש.
- י"ד שנוז** קנה
 ישבח את מחבר הספר "בטח בה" ופעלו הטוב, וידבר מענין אמונה
 ובטחון והקשר ביניהם, וישיב לתביעת הנמצען, שרוצה שיחבר קונטרס
 ממצלת אמירת "לקוטי-תפלות", ויבאר מדוע אינו נצרך, וידבר מח"י

פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הָעֲנֻיִן, וּמִתְפַּלֶּה אֶצֶל צִיּוֹן יוֹסֵף
הַצַּדִּיק בְּשִׂכְמֵם.

י"ד שנה **קנח**

יְחֻזַּק אֹדוֹת אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, וַיְגַלֶּה מַעֲלַתָּהּ וּמַעֲלַת
לְמוֹד סֵפֶר הַמִּדּוֹת.

י"ד שנט **קנט**

יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂאֵדָם נֶפֶר בְּכִיסוֹ פֶּאֶשֶׁר נֹוֹגַע לְמִמוֹן, וַיְחֻזַּק הַנִּמְצֵן לְקֶרֶב
בְּנֵי־אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּוָקָא כְּשֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ הַכִּי
שְׂבוּר.

י"ד שס **קס**

יְבִיעַ מַעֲנָה עַל טַלְגָּרַם שְׁשֻׁלְחוֹ לוֹ לְנַחוּם אַבְלִים.

י"ד שסא **קסא**

יְדַבֵּר מִעֲנִין חֲנוּף, וַיִּתְּנָה הַהֶפְקָרוֹת שֵׁישׁ בְּשִׁטַּח הַזֶּה, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה
שְׂבִידֵידוֹ הַזֶּה עֲבָדָה, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְצֵן שֶׁהוּא עוֹרֵף־דִּין, שְׂיִהְיֶה עוֹרֵף דִּין
גַּם בְּרוֹחַנִיּוֹת, וַיִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

י"ד שסב **קסד**

יְגַלֶּה, שְׁהַעֲקָר הוּא לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁנָה, וַיִּלְהַתְחַזַּק
בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׂבָכָל הַבְּרִיאָה יֵשׁ רוֹחַנִיּוֹת.

י"ד שסג **קסו**

יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וַיֵּאֱחָל וַיְבָרַךְ.

י"ד שסד **קסו**

יַעֲוֹרֵר בַּת יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וַיֵּאֱחָל לְבוֹא אֶל תְּכֵלִיתָהּ.

י"ד שסה **קסז**

יְחֻזַּק אִשָּׁה חֲשׁוּכַת בָּנִים, וַיִּתֵּן לָהּ סִגְלָה מִיְחֻדָּת, וַיְדַבֵּר מַעֲדוּד הַבַּעַל
לְלִמּוֹד הַתּוֹרָה, וְהַשְּׂכַנַּת אֲוִירָה חַיּוּבִית בְּבֵית.

י"ד שסו **קסח**

יְגַלֶּה, שְׂכָל הַצְּלָחַתוֹ הִיא מִחֲמַת שְׂדוּכָרִים עָלָיו, וְעַל־יְדִי־וָה נִשְׁמַר
מִגְאוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְבָרַח מִכַּפְמָה מִיְנֵי בְּעַלֵי מַחְלָקַת, וְעַקֵּר הַשְּׂמִחָה לְמַעֲלָה,
שְׂפַעֲלוֹת מְשֻׁנוֹת מְשֻׁנוֹת בְּאֶחָד, וַיְבַאֵר פְּסוּק בְּפִרְשַׁת וַיֵּצֵא עַל עֲנִין
הָאֲבָנִים שְׂמִתְאֲחָדוֹת לְאֶבֶן אַחַת, וַיְבַאֵר עֲנִין רַבְּנוֹ ז"ל, שְׂאִינוֹ מְצַמְצָם
בְּפִרְטֵי, וְכֵן עֲנִין הַמַּחְלָקַת וְכו', וַיְחֻזַּק וַיֵּאֲמֵץ.

- י"ד שסז** קע
 יעוֹדֵד הַנִּמְעָן עַל יְזַמְתּוֹ לְמַסֵּר שְׁעוּרִים דּוֹ שְׁבוּעֵיִים בְּכַנִּי-בְּרַק בְּגִלּוּי
 אֱלֻקוֹת וּבְדַבַּר רַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּגְלֶה מַעַלְתֵּי הָעֲנִין הַנִּשְׁגָּב וְהַנִּפְלָא הַזֶּה, וּפּוֹעֵל
 הַרְבֵּה טוֹבוֹת בְּעוֹלָם, וַיִּסְפֹּר עַל שְׁעוֹר שְׂיָסֵד לְעֻלּוֹי נְשֻׁמַּת אָמוֹ בֵּין
 מִנְחָה לְמַעְרִיב בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּסְפֹּר עַל מוֹהַר"ף ו"ל, שֶׁהִיָּה לוֹ
 הַפָּרֶשׁ בֵּין קָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל אַחֵר שֶׁהִתְפַּלֵּל וְכו', וַיַּעֲוֹר עַל מְלוּהַ-מְלָכָה
 קְבוּעַ לְדַבַּר מַרְבְּנוֹ ו"ל.
- י"ד שסח** קעב
 יַעֲוֹר עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, וַיַּזְרֵז לְעֲשׂוֹת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה מִיַּחַדָּת לזְכוֹת
 לְשִׁמְחָה.
- י"ד שסט** קעג
 יְדַבֵּר מִנְחִיצוֹת וּמַעַלְתֵּי הַשְּׁמִחָה וְחִסְרוֹן הָעֲדָרָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין אָמוּנָה
 וַיִּלְקַבֵּל הַכֹּל בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׁאֲסוֹר לְהַצְדִּיק גִּבּוֹ, אֲבָל צָרִיךְ לְדוֹן לְכַף
 זְכוּת, וּמֵעֲנִין זְהִירוֹת מִפְּלִגָּת בְּכִשְׁרוֹת הַמְּזוּזוֹת.
- י"ד שע** קעד
 יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מַסּוֹד הַגִּלּוּי שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע
 עַד גִּלּוּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּבִיר אֵלָיו תְּחִבְרָה, אֲשֶׁר
 מְגַלֶּה אֶת שְׂרֵשׁ הַדְּבָקוֹת שֶׁבְּאָדָם בְּבוֹרְאוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין כַּף זְכוּת, וַיַּחֲזֵק
 עַל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת.
- י"ד שעא** קעו
 יַחֲזֵק אוֹדוֹת אֲבֹדוֹת שְׁאֲבָדוֹ, שְׁזָה בְּוֵדָאֵי לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת וְכו'.
- י"ד שעב** קעז
 יַחֲזֵק עַל מְזוּזוֹת, תְּפִלִּין וְכִשְׁרוֹת, וַיִּתֵּן עֲצָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.
- י"ד שעג** קעז
 יַחֲזֵק אוֹדוֹת מִדַּת הַשְּׁמִחָה, וַיַּעֲוֹר עַל בְּדִיקַת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וַיִּרְגֵּל
 לְדַבֵּר אֵלָיו תְּחִבְרָה.
- י"ד שעד** קעח
 יַחֲזֵק מְאֹד בְּשָׁעוֹת הַקָּשׁוֹת לְהַנְצִיל מִפְּחָדִים, וְלְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ תָּמִיד בְּעִבּוּדַת
 הַהַתְּבוּדָה, וַיַּעֲוֹר לְהִיּוֹת סִבְלָן בְּבֵיתוֹ וְכו', וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.
- י"ד שעה** קפ
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַמַּעַלְתֵּי אֲמִירַת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שֶׁמִּמֶּתִיק הַדִּינִים,
 כְּמֵאֲמַר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וַיִּזְכִּיר אֶת הַמְּנִיעוֹת שֶׁמַּעְרִימִים

עָלִיו בְּעֵינַי בְּגִינָה בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בְּיַבְנָאֵל, וַיְדַבֵּר מִהִמְתַּקֵּת שֵׁם אֱלֹקִים
בְּחִינַת הַדִּינִים, עַל־יְדֵי שְׂיֻדְעִים שְׁשֵׁם גְּנוּזִים רַחֲמִים — שֵׁם הַיְוִ"ה,
וַיַּחֲזֹק עַל־פִּי זֶה מְאֹד, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַפְּצָה וְלִכְרַח מִמַּחְלָקֶת, וַיִּבְקֶשׁ הַזְּכָרֹת
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עַל שְׁטַח בֵּית־הַכְּנֶסֶת.

י"ד שְׁעוֹ קפב

יַחֲזֹק עַל שְׁמִחָה וְשְׁלוֹם־בַּיִת וְסִבְלָנוֹת, וְשִׂמְחַת הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ וְלֵאלֹהֵינוּ,
וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוּד "לְקוּטֵי־מוֹהַר" קִדְּם הַשְּׁנָה פִּסְגָּלָה לְהַנְצִיל וְכוּ',
וַיַּתְקוֹן הַפְּלִילִי וְטָבִילָה כָּל יוֹם.

י"ד שְׁעוֹ קפג

יְדַבֵּר מִסּוּד קִדְּשֵׁת חֲנֻכָּה בְּכִלְיֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וַיִּגְלֶה עֲנִינֵי נְסִיעָה
לְצַדִּיקִים לְחֲנֻכָּה, וַיִּבְאֵר, שְׁעֵנֵי חֲנֻכָּה הוּא סוּד הַתְּחַדְּשוֹת וְכוּ', וַיַּחֲזֹק
עַל־פִּי זֶה מְאֹד.

י"ד שְׁעַח קפד

יַעֲוֹדֵד מְאֹד הַנִּמְצָן עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּזְכְּרוּ יָמִים מִקֶּדֶם
אֵיךְ שֶׁהָיָה לְוַמֵּד בְּנַעֲיִמוֹת נִפְלְאָה בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְעֲשׂוֹת
הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה בְּחֲנֻכָּה דִּיקָא, וַיַּעֲוֹרֵרוּ עַל הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, וּבַפְּרָט
בְּאַרְצֵי הַקְּדָשׁ, וַיְדַבֵּר מִסְדְּרֵי־דְרָךְ־הַלְמוּד.

י"ד שְׁעֻט קפז

יִשְׂבַּח אֲמִירַת סִפּוֹר הַתְּהִלִּים כָּל יוֹם שְׁמַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת, וַיְדַבֵּר מִקִּדְּשֵׁת
יְמֵי חֲנֻכָּה, שֶׁהֵם הַכְּנָה לְאוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

י"ד שֵׁפ קפט

יְדַבֵּר מִקִּדְּשֵׁת יְמֵי חֲנֻכָּה, אֲשֶׁר הֵם סוּד וּגְמַר תְּקוּנֵי הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים,
וּבַפְּרָטִיּוֹת בַּיּוֹם הַקְּדוּשׁ 'זֹאת חֲנֻכָּה', וְשִׁזָּה זְמַן מְסַגֵּל לְהַסְתוֹפֵךְ אֲצֵל
צְדִיקִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׁמִחָה.

י"ד שֵׁפֵא קצ

יִפְנֶה אֶל אִישׁ צְבוּר חֲרָדִי, וַיִּגְלֹל אֶת הַקּוּרוֹת עִמָּנוּ בְּיַבְנָאֵל, וַיִּבְקֶשׁ אֶת
עֲזָרָתוֹ לְהַגְשֵׁמַת הַתְּכֻנִית שֶׁל הַתִּישְׁבוֹת חֲרָדִית בְּיַבְנָאֵל.

י"ד שֵׁפֵב קצא

יַעֲוֹרֵר עַל זְהִירוֹת מִכַּעַס וְלִהְיוֹת רְגוּעַ תָּמִיד, וַיִּבְאֵר אֶת הַנְּחִיצוֹת בְּזָה.

י"ד שֵׁפֵג קצב

יְדַבֵּר לְנִמְצָן, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי שְׁמַחֲזֹק אַחֲרִים, גַּם לוֹ תִהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת
עֲצוּמָה מְזָה, בְּסוּד: אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ וְכוּ'.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיִּים

- י"ד שפד** קצג
יעורר לחזק את אחרים, ועל-ידי-זה הוא בעצמו יתחזק, ויזכה לגדלות
המחין.
- י"ד שפה** קצד
ידבר מיפי וקדשת המקום ביבנאל, ומהרשעים דשם, שהעבירו על
הדת, ויביע תקנתו לשנוי פני המקום.
- י"ד שפו** קצה
ידבר מהסבל של זה העולם, ויגלה כיצד מתמודדים עמו.
- י"ד שפז** קצו
יחזק אחד שעובר עליו מה שעובר, ונראה בחוש, שזה מסתרי נסתרות
השגחתו יתברך שמו, ויזרזנו לילך בדרך רבנו ו"ל בתורה ובתפלה
פראוי, ולהסתובב רק במקום שרואה התקדמות בדרך עליה בתורה, וכן
לעסוק הרבה בתפלות בתמימות ובפשיטות כרצון רבנו ו"ל.
- י"ד שפח** קצט
יגלה, שאין נכנס באזנו דברי לשון הרע שאחד מדבר על זולתו, רק
משתדל לעזר ככל יכלתו, וכל מגמתו להדבק בהשם יתברך, ורק בדבר
רבנו ו"ל הוא נוקם ונוטר וכו', וידבר מענין בהדי כבשי רחמנא, והכל
חסדים וכו', ויחזק על מדת השמחה.
- י"ד שפט** רא
יחזק את מדפיס הקונטרסים על פעילותו, ויראה לו תמונות איה שהצגו
במוסקבה לעין כל, ורכבות מחיים את עצמם באוצר-הקונטרסים,
וידבר מהפצת קלטות.
- י"ד שצ** רב
יוכיח בת ישראל על מגורים אסורים עם גרושה, ויעורר על בדיקת
מזוזות.
- י"ד שצא** רב
ידבר מבדיקת מזוזות ותפלין והנחתם, ויגלה שכל העשירות תלויה
בשמחת השבת.
- י"ד שצב** רג
יחזק אודות בלבול המחשבות, ושלא להתבלבל מאף ברעה שבעולם,
וידבר מענין שלום-בית, ומשמחה וחי"י פנקים משניות.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

17

י"ד שצג רד

יחזק ויאמץ להיות בשמחה, ויבאר, שמי שאוחז במדה זו, אוהז בהקדוש-ברוך-הוא, ואזי יש לו הצלחה, וידבר מבדיקת מזוזות וממציאת הזוג.

י"ד שצד רה

יחזק אחד רחוק שנפל לצרה ומצוקה, ויוכיחו ויזהירו על כמה מעקרי היהדות, שאם ישמרם כראוי, אז ושב ורפא לו.

י"ד שצה רו

יעורר את הנמען להפיץ הקונטרסים החדשים, ויורנו שלא לפחד פחדים של הבל, כי הם מעשי בעל-דבר, שיחבל מעבודה קדושה זו, וידבר מענין רפ"ח קונטרסים.

י"ד שצו רז

יבאר ויגלה מעלת תפלת האשה בעת הדלקת הנרות בערב-שבת-קדש, ויזהיר לפרט כל עניניה אז, שבודאי תושע בדבר ישועה ורחמים.

י"ד שצז רח

יעורר בקצרה על בדיקת מזוזות ושמירת שבת-קדש.

י"ד שצח רח

יחזק מאד בעל על מדת השמחה, ואז יראה איהו שהמון קשיים שהתגלעו בחיי נשואיהם גיעו לידי פתרון, ויחזקו על שמחה ותפלה.

י"ד שצט רי

ידבר ממספר מסים של הדלקת נרות ותפלה אז, ויעורר בת ישראל על חזוק ונחום עצמה, ולהתמסר לרצון העליון שלפעמים אינו מוכן וכו'.

י"ד ת ריא

ידבר ממזוזה ותפלין, שבת וכשרות, ויעורר על שמחה ושלוש בבית.

י"ד תא רבי

יעורר על שמחה, ולילה לשעור ברכים.

י"ד תב רבי

יחזק מאד בת ישראל, שעוברות בראשה מחשבות או בדניות, וינחמה שתוציא מעצמה נקיפות מצפון וכו', ולהרגיל עצמה לדבר עמו ותברך.

י"ד תג ריג

יגלה נפלאות ממעלת הזוכה לנדב על הדפסת ספרי רבנו ז"ל,

תִּכְן הָעֲנִינִים

שְׁמַחְזִירִים אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, וְזוֹכִים לְפָרֶסֶם אֶת הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא הַפֶּאֶר
שֶׁל הָעוֹלָם, בְּחִינַת 'מְאוּרֵי אוּר', לְעַמַּת 'מְאוּרֵי אֵשׁ', מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר
שְׂגוּרָמִים הַבְּעֵרַת אֵשׁ הַמַּחְלָקֶת, וְיִזְהִיר לְבֵרַת מוֹכּוּחִים, וְרַק לְהַתְחַזֵּק
בְּאֲמוּנָה.

י"ד תד רטו

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין לְהַסְתַּכֵּל בְּהַשְׁכֵּל שֶׁל כָּל דְּבָר, וְעֲנִין
הַרְמָזִים שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לְכָל אֶחָד בְּכַתֵּב יָד, וַיַּעֲוֹרֵר לְקַדְּשׁ
אֶת הַמַּחְשֶׁבֶה, שֶׁעָקֵר עֲמַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְטַמֵּא מַחְשַׁבַת הָאָדָם, שֶׁהִיא
לְבוּשׁ נִשְׁמָתוֹ, וּמִשָּׁם בָּאִים כָּל מִינֵי דְכָאוֹנוֹת וְכוּ', וַיַּחֲזֵק בְּאֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה, וַיִּגְלֶה נוֹרְאוֹת הַשְּׁגַת הַצַּדִּיק, אֲשֶׁר אֵין מְשִׁיגִים בּוֹ כָּלֵל מֵרַב
דְּבִקוּתוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

י"ד תה רטז

יִזְהִיר לְבֵרַת מְאֻמוֹן בְּלִתֵּי מְסִיג בְּכֵן-אָדָם שֶׁיְכוּל לְהַתְּהַפֵּךְ לָךְ לְרוֹדֵף,
וְלִבְרַת — בּוֹרְחִים רַק לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ.

י"ד תו ריז

יִזְהִיר לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבֹר, שֶׁהוּא בְּסוּד הַמְּלָכוֹת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּסוּק:
"לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֶׂה רְמִיָּה."

י"ד תז ריח

יִתְאַר דְּרָךְ רְמִיתוֹ שֶׁל הַיֵּצֵר הָרָע עַל הַבְּרִיּוֹת שֶׁגוֹנֵב מֵהֶם זְמַנָּם, כְּדִי
שִׁיתְּעַסְקוּ בְּעֲנִינִים שְׂאִינָם מֵעֲנִין הַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, וַיַּעֲוֹרֵר מֵאֵד לְהַעֲלוֹת
שְׁעִשׁוּעִים גְּדוּלִים, עַל-יְדֵי כָּל דְּבֹר שֶׁנִּתְקַבֵּל, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שֶׁלְּכָל אֶחָד
יֵשׁ נִקְדָּה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִזּוּלָתוֹ כָּלֵל.

י"ד תח ריט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְשֵׁרָה בְּפִרְנֹסָה כְּרִצוֹן רַבְּנוּ וי"ל, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין עֶסֶק פְּרִנֹּסָה
שֶׁעָקֵר הַצְּלַחְתָּהּ הוּא תְּפִלָּה, וַיִּזְכִּיר עֲנִין "מַעֲשֵׂה מַבְּטָחוֹן" שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ
וי"ל.

י"ד תט רכ

יְדַבֵּר מִמְּהוּת הַמְּכַתְּבִים שֶׁב־אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְשֹׁנְכֵתְבוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ,
וַיִּזְהִיר שֶׁלֹּא לְהַסְתַּבֵּךְ עִם הַחֵק.

י"ד תי רכא

יְבִיעַ אֶהְבֵּתוֹ וַנְּעֻנְעֵיו לְנִמְעוֹן, שֶׁגֵּר בְּמִקוֹם רְחוֹק, וַיַּעֲוֹרֵר בּוֹ חֶשֶׁק
לְהַתְּרֹאוֹת עֲמָנוּ עַל-כָּל-פְּנִימֵי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּסְפֹּר מִגְדֹּל הָאֶהְבָּה שֶׁהִיָּתָה

תִּכְן הָעֲנִינִים

בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפוֹלֵין, כְּשֹׁנְתָרְאוּ בְּקִבוּץ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּדְבֵּר מִשְׁמַחָה וְאֲנָפִין נְהוּרִין, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מְקַבְּלִים פְּנֵי הַצַּדִּיק, וְשִׂמְחָה מְכַנְסֵת יָשׁוּב הַדַּעַת, וַיִּרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

י"ד תיא רכב

יִחְזַק בְּבִטְחוֹן חֶזֶק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְרַח מִבְּנֵי־אָדָם, כִּי הִמָּה מְשִׁיבִים רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְלִבְטַח וְלִדְבֹר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה שֶׁנִּדְמָה שְׂאִין שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ, זֶה מַחֲמַת הַכְּפִינָה שֶׁבָּאָה בְּעַקְבוֹת הַעֲוֹנוֹת, וַיּוֹצִיא מִזֶּה מוֹסֵר לְעִנְן קִדְשֵׁת הַדְּבִיר.

י"ד תיב רכג

יִדְבֹר נוֹרָאוֹת מֵעִנְן הַתְּפִלָּה שְׁפוֹתַחַת הַלֵּב שֶׁנֹּשְׂמֵטִים עַל־יְדֵי הַפָּגָם, וְעַל־יְדֵי תְּפִלָּה זֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּחָה וְכוּ', וַיּוֹכִיחַ נִמְרָצוֹת, שֶׁעִנְיָן רַבְּנוּ וְ"ל מִנַּח רַק אֶצֶל מִי שְׁלוֹמֵד "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", וְלֹא בְּמָקוֹם מַחְלָקַת, שֶׁזֶּה עִנְיָן מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר וְכוּ', וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר דְּבוּרֵי אָמוּנָה תָּמִיד.

י"ד תיג רכה

יִדְבֹר מֵעִנְיָן הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, וְאִיךָ שֵׁישׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת רַבּוֹת מֵצַד הַסָּמ"ך־מ"ם, שֶׁמִּתְקַנָּא מְאֹד בְּאָדָם הַמְּקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, וַיִּסְפֹּר עַל זֶה מַעֲשֵׂיהָ נִפְלְאָה מִהַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זִי"ע, בְּעִנְיָן הַהִתְגַּבְּרוֹת שֵׁישׁ עַל עֲצָם הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק.

י"ד תיד רכז

יַעֲוֹרֵר וַיִּחְזַק מְאֹד עַל אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶּהוּ הַעֲקָר, כְּמֵאֲמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ, בְּלִי שׁוֹם הַשְּׁכָלוֹת עֲצָמִיּוֹת וְכוּ', וְגַם הַהִתְבּוֹדְרוֹת וְשִׁמְרֵת הַדְּבִיר תְּלוּיִים בָּזֶה.

י"ד תטו רכח

יַעֲוֹרֵר וַיִּחְזַק מְאֹד עַל שְׁמִירַת הַדְּבִיר, וְשִׁלָּא לְפִטְפֹּט דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכַף מְמַלְחָמוֹת וְתַקְצִיבִים וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה, כְּאֵלוֹ הִיָּה אֵיזָה שֵׁר, וְהַפֵּל בְּמָקוֹם לְחֻטָּף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי וְכוּ', וַיִּדְבֹר מִהַבְּרִיחָה מִמַּחְלָקַת, שֶׁהִיא לֹא שְׁבַתוּרָה.

י"ד תטז רל

יִדְבֹר מִסוּד מֵאֲמָרָם וְ"ל: כֹּפֶל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שְׁמִים בְּצַעֲרוֹ, כּוֹפֵלִין לוֹ פְּרִנְסוֹתוֹ, וַיִּבְאֵר זֹאת לְעַבְדָּה וְלַמַּעֲשֵׂה.

י"ד תיז רל

יִדְבֹר מִנְחִיצוֹת וְחוֹבַת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִסוּר דְּחִיקַת הַשָּׂעָה כְּמוֹ

תִּכְן הָעֲנִינִים

שְׁהִיָּהֲנוּ רַבְנוּ ז"ל עַל זֶה, וְיִסְפָּר מֵעֲשֵׂה מְהֵרָב הַקְּדוֹשׁ מְרִימְנוּב, אֵיךְ
שָׁנְתָגְלָה אֵלָיו הָרִי"ף, וְיִסְפָּר חֲלוֹם שֶׁהָיָה לוֹ מִרְבְּנוּ ז"ל.

י"ד תיח רלב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין 'בְּמִדָּה שְׁאֵדָם מוֹדֵר, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ' — לְעֲנִין הַדְּבָקוֹת בּוֹ
יְתַבְּרֵךְ.

י"ד תיט רלב

יִוְרָה לְאִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֵיךְ עַל-יְדֵי הַתְּנַהֲגוֹת נְאוֹתָהּ, תִּתְּפֹךְ אֶת בֵּיתָהּ
לְגוֹ-עֲדָן.

י"ד תכ רלד

יְדַבֵּר מֵעֲנִינִים שֶׁל אַבְרָהָם כּוֹלָלִים, שֶׁהֵם מֵעֲמִידִים אֶת הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי
הַזּוֹכָה לְתַמְךָ בָּהֶם.

י"ד תכא רלד

יְעוֹרֵר עַל סְבָלְנוֹת וְשִׁמְרָה מִהַמְּדָה הַגְּרוּעָה שֶׁל דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, וְאֵי
אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת הַחַיִּים בְּלֵי תְּפִלָּה.

י"ד תכב רלה

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנַת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְשֶׁעַל-יְדֵי-זוֹכָה לְהַזְדַּבֵּךְ בְּלֵי
תְּעִנִּיּוֹת וְסוּגוּפִים, וְיְדַבֵּר מִקְיֹום מְצוּוֹת מְעֲשִׂיּוֹת, לְמוֹד חֲנוּךְ, וְהַפְּרוּשׁ
'מִנְחַת חֲנוּךְ'.

י"ד תכג רלו

יְגַלֵּה עֲנִין 'הַשְּׁלֹךְ עַל ה' יְהִבֵּךְ', אֵיךְ שֶׁמְקִימִים זֹאת לְעִבְדָּה וְלִמְעֲשֵׂה,
וְלִהְבָּטֵל לְגַמְרֵי לְרִצּוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְעֲנִין אֲגַם זֶה לְטוֹבָה' וְלִבְטַח רַק בּוֹ
יְתַבְּרֵךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה רוֹאִים נִסִּים.

י"ד תכד רלז

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שֶׁעַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת עוֹבְרִים עַל הַפֶּל, וְיִסְפָּר
מִמְדַּרְגָּתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי ר' זִישָׁא זי"ע, וְאֵיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

י"ד תכה רלח

יְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְיֵשׁ דְּבָרִים שְׂאִין לְהַבְיָנָם, וְהַצּוֹר תְּמִים פְּעֵלוֹ.

י"ד תכו רלט

יְדַבֵּר מִמְאָמֵר רַבְנוּ ז"ל, שֶׁיֵּשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים שְׁסוּבְלִים מִחֲמַת נְפִילַת
הָאֲמוּנָה, וְעַקֵּר הַסֶּבֶל הוּא עֲצָבִים, וְהַתְּקוּן לָזֶה — לְחִיּוֹת חַיֵּי אֲמוּנָה
בְּהַשְׁגָּחָה, וְיְגַלֵּה כִּיצַד צָרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲכַמַת הַקְּבִלָּה גְּלִמְדָת, לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אוֹר הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

21

י"ד תכז רמ

יורה דרך ישנה בלמוד הקבלה, אשר כל השיטות והדרכים הטובות צריף ללמד עם אמונה, להמשיך השם יתברך בתוך הלמוד, ויספר מר' עקיבא איגור והרבי ר' זושא, איף למדו בנגלה עם דבקות בה', וקל נחמר בלמוד הקבלה, ועקר היחידים הוא כפי זכוף המכונן.

י"ד תכח רמא

ידבר מענין בטחון שמועיל לפרנסה ביותר, והמתיגע סתם, כפר המשילו בצחות ה"תפץ חיים" וכו', והעקר לידע שהכל ממנו יתברך.

י"ד תכט רמג

יחזק שלא לקחת ספור קשה אל הלב, והעקר להתחזק.

י"ד תל רמג

יעורר לעשות בכל פעם התחלה חדשה, וידבר נגד סגופי אכילה ושנה, כי כשאין אדם ערני, אינו מסגל ללמד כלום.

י"ד תלא רמד

יבאר שלהגיע אליו יתברך הוא רק על-ידי תפלה, וייעץ בענין זיווג שני, ושלא להתיאש כלל.

י"ד תלב רמה

ידבר מנפלאות מדת הסבלנות, שעל-ידי-זה זוכה לנצח הכל, ומדרגת למוד גמרא, שהיא סוד אמונת חכמים, ומבטלת הקלפה, כמו שאמר רבנו ז"ל והרב הקדוש מוורקא זי"ע, ויעתיק דבור מהרב הקדוש מלעכאווויטש זי"ע, והרב הקדוש ר' ברוך זי"ע בענין אמונת חכמים, וגדלת הפלגת מדרגת הצדיקים, והסמ"ך-מ"ם מפרסם הקטנים, כי ירא מהגדולים במעלה, שיכולין לקרב כלם להשם יתברך.

י"ד תלג רמז

יזכיר אשה שתכבד בעלה, ויגלה שהוא מכירו מנעוריו לאיש צדיק וכו', ולא תאבה לעצת רשעים, שרוצים שתתגרש ממנו.

י"ד תלד רמז

ידבר מדבור הרב הקדוש המגיד ממעזריטש זי"ע בענין — כמה יקר בעיני ה' אש הקדש של ההתלהבות.

י"ד תלה רמח

ידבר נפלאות מענין תודה והודאה להשם יתברך, וינגיל לחיות את

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

הַחַיִּים עִם חֲשׁבוֹן הַנְּפֹשׁ, לְנַצֵּל הַזְּמַן לְהַכְנִים בּוֹ הוֹן נֶצְחִי, וְלָזֶה זֹכִים
עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל אַמִּירַת "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" וְהַתְּפִלוֹת בְּ"שְׁעָרֵי
צִיּוֹן", וְהַהֲלִים, וְחֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, וּגְמָרָא פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וַצְּדָקָה.

י"ד תלו רנ

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת נְפִלְאוֹת מְעֻבְדֹת הַתְּפִלָּה, בְּאֶשֶׁר מְקַדְּמִים לָהּ תוֹדָה
וְהוֹדָאָה, וַיַּמְעִינֵן שְׁמַח בְּחֻלְקוֹ, וַיִּסְפֹּר אֶת שִׁירְתוֹ הַנוֹרָאָה שֶׁל מֶרֶן הַבַּעַל
הַתְּנִיָּא זי"ע, הַמְּבַשֵּׂאת לְאִיזוֹ דְּבִקּוֹת יְכוּל צְדִיק לְזִכּוֹת.

י"ד תלו רנא

יְבִיעַ שְׁמַחְתּוֹ עַל פְּתִיחַת הַגְּבוּלוֹת בְּאוֹקְרַאֲיָנָה, כִּי שָׁנַתֵּן כְּבָר בְּשָׁנָה
הַהִיא לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְפָרְטִיּוֹת לְהִיּוֹת שֵׁם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּרִצּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּסְפֹּר הַנְּסִיעוֹת שֶׁהָיוּ לָהֶם בְּזִמְנֵי הַמְּנִיעוֹת, וּמַחְלוֹקוֹת בְּיַבְנָאֵל
חֶלֶק נְפִתְלִי, וַיְבַשֵּׂר עַל הַגְּרַעֲצִין הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַהֲתִישְׁבוּת וּשְׂאִיפְתּוֹ
לְהַתְּפַתְּחוּתָהּ, וַיִּתְּאָר אֶת הַמוֹנֵעַ לְעִנְיָנֵי הַדַּת שֵׁם, וַעֲנִינֵי תְּשׁוּבָה וּבִטּוֹל
הַרְצוֹן אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וַיְבַאֵר תְּפִלַּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, זְכַחֵי רְצוֹן לְכַפֵּר בְּעַדָּם,
שְׁזוּהֵי זְכִיחַת הַרְצוֹן, וַיֶּאֱרִיךְ לְדַבֵּר מִסּוּד הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ,
שֶׁהוּא עֲנִינֵי בִטּוֹל הַרְצוֹן.

י"ד תלח רנה

יִחַזֵּק וַיִּזְכֵּחַ אֶחָד שְׁטוּעֵן שְׁמִשְׁעָמָם לוֹ, וְנִכְנָסוֹת בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת אוֹבְדֵינִיּוֹת,
וַיֶּאֱרִיךְ לְדַבֵּר עַל לְבוֹ, שְׂיִקַּח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַדְּבָר הַנְּפִלָּא שֶׁל אַמִּירַת
ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וַיַּגִּלָּה מְקוֹר הַהֲנַהֲגָה הַזֹּאת שֶׁהִזְכִּירָה רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַנְּהִיג בָּהּ אֶת מוֹהֲרֵינָתָּ ז"ל, וְכֵן יַעֲזֹרְנוּ לִילָף לְמָקוֹם פְּנוּי, וְלַצֶּעֶק
אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נֶצוּל מִבְּזוּבוֹ זְמַן בְּדַבְּרִים בְּטָלִים, וַיִּסְפֹּר
מַעֲשֵׂיהָ נְאֻה מֵאֵת הַרְבֵּי ר' זוּשָׁא זי"ע, וַיִּרְמֵז לְקַחוּ עַל יְדֵיהֶם, וַיִּזְרְזוּ
לְהִיּוֹת רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים.

י"ד תלט רנח

יְבִטֵּל מִחֲשָׁבַת שׁוֹנְאִיו, הַחוֹשְׁבִים עָלָיו רְעָה, וַיַּגִּלָּה שְׁבוּרַח תְּמִיד אֵלָיו
יִתְּבַרְךָ, וְלֹא תַעֲלֶה בְּיָדָם שְׂאִיפַת רִשְׁעָם.

י"ד תמ רנח

יִזְהִיר לְשֹׁמֵר עַל הַפֶּה לְכַל יִפְתָּחוּ לְשֹׁטֵן וּבְפָרְט עַל יְלָדָיו, כִּי יְכוּל
לְהִיּוֹת נִתְפָּס וְכו'.

י"ד תמא רנט

יַגִּלָּה וַיִּזְהִיר שְׁעִנֵּן חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב אִינוּ דְּבָר פְּרָטִי, שְׂיִישׁ לוֹ בְּעַל הַבֵּית,
אֵלָא עַל כָּלֵם הַצְּוִי לְהַפְּיֵן דַּעְתּוֹ בְּעוֹלָם בְּשַׁבְּעִים לְשׁוֹן.

תִּכְוֵן הָעֲנִיּוּנִים

23

י"ד תמב רס
יעורר מאד על למוד "לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, ולמה זוכים
על-ידי-זה, ויזהיר מאד לשמר על הזמן היקר.

י"ד תמג רסא
יזכית בעל, שחסרונו הוא שמדבר הרבה, ועל-ידי-זה נהפך ביתו וכו',
ויעוררו לשמר הדבור.

י"ד תמד רסב
ישבח רב אחד על חדושיו ששלח לו, וידבר מענין חדושי תורה
ומעלתם, ויבאר מה שאמר רבנו ז"ל, שצריך להשמר מהקלפה
שסוכבת, ולהעמיד אנשי חיל וכו', שזה סוכב שאסור לצאת מדין
השלחן ערוך, ויגלה פגם חדושי דשוא, ויפליג במעלת למוד גמרא
על-פי דברי רבנו ז"ל, ומעשיה מהרב הקדוש מרימנוב, איך הקפיד
שלא יעבר עליו יום ללא גמרא.

י"ד תמה רסד
באריך לשפך את לבו בענין הנהגתו בדרך רבנו ז"ל עם מקרביו ושומעי
לקחו זה שנים רבות, ונסביר את דרך כתיבתו ודבוריו, ומה שיעבר עליו,
ומה שיעבר עליו, ושאיפותיו לעתיד — לפרסם דעת רבנו ז"ל בעולם
דרך כל המחלוקות.

י"ד תמו רסה
יחזק בענין למוד "לקוטי-מוהר"ן", ויגלה מעלת הלמוד הזה, ואי
אפשר להקרא על שם רבנו ז"ל בלי למודו.

י"ד תמז רסט
יחזק באמונה פשוטה, ולא להטעות עצמו, ולדבר ממנה תמיד.

י"ד תמח ער
ידבר מענין בטול כל הרצונות אליו יתברך, וכשיש לו רצון אחר, הוא
רחוק לגמרי מן הקדשה, ויגלה שזו השלמות של ההתבודדות.

י"ד תמט רעא
יזהיר לברח מהתכונה של ליצנים העושים ליצנות מצדיק הדבוק בו
יתברך, ויגלה מהותם הפגומה.

י"ד תנ ערב
יגלה מעלת הסובל בזיונות, וחרופין וגדופין, שנתכפרין לו עוונותיו

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

על-ידי-זה, וצריך לשמח בהם, ויספר מהאריז"ל ותלמידיו על תשובת הבזיונות שנתן להם, ויעורר לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ויש סובלי תלאים מחמת חסרון אמונה.

י"ד תנא רעג

ידבר מענין להעניק תקון לזולת בדור הזה שאנו יכולים רק זאת — לעורר לנסע אל ציון רבנו ו"ל, ששם התקון, ויחזק על תפלה והתבודדות, ויגלה אשר אמונה ותפלה תלויות אלו באלו.

י"ד תנב עדר

יאהל מזל טוב על הלקחת הבן, ויגלה מחילת עוונות לכל הנמצא בבכרית וכו', ויעתיק קטע מטעמי המצוות שבלקוטי תורה להאריז"ל על ענין רפואה וחולה, ויחזק על-פי זה מאד, ויעורר על הקללות של ההורים שמזיק לילדים.

י"ד תנג רעו

יעורר להחיות עצמו בנקודות טובות של קיום המצוות, שכל מצוה מאירה כל-כף, ויחזק לשמח עצמו ואחרים, שעל-ידי-זה זוכים לעולם הבא.

י"ד תנד רעז

ידבר מענין תשובה, שמועילה תמיד כשהיא עם אמת, על-ידי ודוי דברים, שאז נתבטלת גאותו, וידבר משפלות, ומדרךכו של הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, וזה סימן על התקרבות לצדיק וכו'.

י"ד תנה רעח

יעורר לעשות התחלה חדשה בכל פעם, שעל-ידי-זה לעולם לא יפל בדעתו.

י"ד תנו רעח

יגלה, שכל הצדיקים לא באו למדרגתם, אלא על-ידי התבודדות, וינגיל לנהג כף אפלו חמש דקות.

י"ד תנז רעט

ידבר מבטחון עצמי, ולחיות תמיד בשמחה ובמאור פנים.

י"ד תנח רעט

יחזק באמונה פשוטה באלקותו יתברך, ויחזיק מעוונות, ויעורר על למוד משניות, אשר מזכך את הנשמה.

- י"ד תנט** רפ
 יזכיר מה שאמר הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע בענין
 "יוצר אור" ולא יצר אור, ויגלה מעלת השתטחות על קברי צדיקים.
- י"ד תס** רפ
 יחזק לחפש רק אחר הטוב שבנדאי יש בו, ועל-ידי-זה הרע ממילא
 יפל.
- י"ד תסא** רפא
 יגלה ויבאר, שבענין רבנו ז"ל אין שיהי בעל-הבית, כלנו תלמידים אצל
 רבנו ז"ל, וידבר מאלו הקוראים לזולת שמקרב אנשים לרבנו ז"ל —
 מפרסם של שקר.
- י"ד תסב** רפב
 יחזק באמונה, וכף אפשר להתמודד עם כל העובר עליו, פי על-ידי
 אמונה אפשר לעבר על הכל, וידבר מענין אברכים אחר התנהגה, איך
 יכולים לזכות לתורה בהתמדה וכו', וכשמכניסים אלופו של עולם לתוך
 הבית, אז מגט, חס ושלום, נעשה גאט, ששורה שם אלקותו ותברך.
- י"ד תסג** רפג
 ישפין שלום בין בני זוג, ויחזק אשה שלא תהיה במחלוקת עם בעלה,
 רק תחזור ותשלים עמו.
- י"ד תסד** רפה
 ידבר מהצנאף של רבנו ז"ל בענין הפצה, ויגלה שמאז התקרבותו
 לרבנו ז"ל נדבק בו ענין ההפצה, פי רק על-ידי-זה נתקרבו אנשי
 שלומנו לדבר רבנו ז"ל.
- י"ד תסה** רפה
 יביע שמחתו לנמצון, שזכה לראותו בשבת חנכה וכו', ויעוררנו על
 שמחתנו ברבנו ז"ל, ולמוד שעורין כסדרן, ויגלה לו כיצד מצליחים
 במשרת המלמדות, והעקר מדת הסבלנות.
- י"ד תסו** רפז
 יגלה ויבאר שאי אפשר להחזיק מעמד בכל הנסיגות של זה העולם,
 פי אם על-ידי למוד התורה הקדושה, שעל-ידי-זה יהיה לו טוב
 בגשמיות וברוחניות, ויעורר על זה מאד ועל התבודדות.
- י"ד תסז** רפח
 יעורר להכניס את עצמו בתוך התורה הקדושה, ובפרט בימי הנעורים,

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

שְׁלֵא לְהִפְגֵּס לְמַחְלָקַת שְׂאִין שְׂיֵכַת אֱלִיּוֹ, וַיַּעֲוֹר בְּפֶרֶט עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְעַל חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י.

י"ד תסח רפט

יְחִזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאָסוּר לְדַחֵק עַל בֶּן קָטָן אֲפִלּוּ בְּאִשֶּׁר מִשְׁתּוֹכֵב, וַיְדַבֵּר מִכָּאֵב לֵב, וְסַפְּנַת הָאָדָם לִפְלֵי עַל-יָדַי עֲלִיּוֹת וַיְרִידוֹת, וַיְבִיעַ שְׂמִחְתָּנוּ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי כְּזֶה, וַיְכַרֵּב תִּקְוָה עֲנִינֵנוּ הוּא מְקַרְבָּנוּ לְדַעַת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

י"ד תסט רצ

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתּוֹדָעוּתָנוּ מִרְבָּנוּ ו"ל, וְקִבְעוֹת שְׁעוּרִים בְּאֶרְבַּעַת הַלְמוּדִים, וַיְרַגֵּל לְדַבֵּר אֱלִיּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְהֵר שְׁלֵא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִמָּה שְׂקוּרָה בְּבִית וּבְחוּץ, וְהַעֲקֹר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יָדַי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.

י"ד תע רצא

יְעוֹדֵד נְשׂוֹאִין בְּמַהִירוֹת הָאֶפְשָׁרִית, כִּי זֶהוּ תִקּוּן הַבְּרִית, וַיַּעֲוֹר עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְהַפּוּכָה הַבָּא מִחֲמַת פָּגַם הַבְּרִית, וַיְחִזֵּק אוֹדוֹת לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַפְּצַת הַקּוֹיִטְרִסִים, וַיִּפְלִיג בְּזֶה מְאֹד.

י"ד תעא רצב

יְחִזֵּק הַנְּמֻצָן, שְׁלֵמֵרוֹת שְׁנוּפֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מְלַקֵּט טוֹב נִצְחֵי בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וַיַּעֲוֹדְדוּ מְאֹד, וַיְדַבֵּר מִמָּה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל בְּעֲגִין "סוּר מְרַע" עַל-יָדַי "וַעֲשֵׂה טוֹב", וַיְכַאֵר מַעֲלַת הַסִּפּוּר הַקְּדוּשׁ "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה" וְסִגְלַת הַלְמוּד בּוֹ, וַיְחִזֵּק עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְסַבְּלָנוּת, וְהַזְהָרוֹת מִכַּעַס, שְׂבָא עַל-יָדַי פָּגַם הַבְּרִית.

י"ד תעב רצד

יְדַבֵּר מְעֻגֵּן מְצִיאַת הַזְּיוּג, וּמֵהַקּוֹיִטְרִס שְׁנִתְחַבֵּר עַל זֶה, וּמִשְׁנֵי הַיְסוּדוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל — שְׂמִיחָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְלְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וַיְמַלִּיץ לְהַסְתִּיר הַהִתְקַרְבוֹת.

י"ד תעג רצה

יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מְחֻכָּת וּזְכוֹת שְׂמִיחְתָּנוּ בְּרַבְּנוּ ו"ל, שְׁעַל-יָדַי-זֶה מִמְשִׁיךְ הָאָרָה מְאוּרוֹ ו"ל, וַיַּעֲוֹר לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחְתּוֹ אֱלִיּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְגַדֵּל הַלְמוּד בְּסִפּוּר הַקְּדוּשׁ "אוֹצֵר-הָאֱמוּנָה".

י"ד תעד רצו

יַעֲוֹר שְׁלֵא לְדַאֵג, כִּי הַדְּאָגוֹת מְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם, וְעַל-יָדַי הַמְּתַנָּה

שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל נִפְטָרִין מְכַל הַדְּאָגוֹת, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
כְּשֶׁנִּמְצָא בְּדֶרֶךְ, וּמַעֲגִין לֵהִיּוֹת סִבְלָן עִם הַיְלָדִים.

י"ד תעה רצז

יִחְזַק עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּדְבֹר מִהֶפְצַת "אוֹצֵר־אֲמוּנָה" וְ"תוֹךְ
הַנַּחֲל".

י"ד תעו רחצ

יִחְזַק אֶחָד שֶׁהָיָה אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּדְבֹר מֵעֲגִין הַסֵּפֶר
"שְׁמִירַת־הַבְּרִית" וְהַקְּדָמָתוֹ הַמִּיִּחְדָּת, וַיְגַלֶּה שֶׁשְּׂמִחָה הִיא תְּקוּן הַבְּרִית,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, וַיַּעֲזֹרְנוּ בְּפִרְטוּיֹת עַל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת אֶפְלוּ
בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא.

י"ד תעז רצט

יְגַלֶּה, שֶׁעֲקָר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל הָעוֹבֵר
עָלָיו, וַיַּעֲזֹר לַעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה בְּאֲמוּנָה, וְלִקְבֹּעַ שְׁעוּרִים בְּש"ס
וּפּוֹסְקִים כְּסִדְרָן דִּיקָא וּבִקְבִיעוֹת, וַיִּזְהַר עַל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת בְּבֵית.

י"ד תעח ש

יִחְזַק הַנִּמְעָן בְּעַבּוּדַת ה' שְׁלוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, וַיַּעֲזֹרוּ לוֹמַר סֵפֶר
תְּהִלִּים כְּלוֹ בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ שְׁלוֹ בְּיַבְנָאֵל, וְלִבְקֵשׁ עָלָיו, כִּי בְּכָל מָה
שֶׁרֹצֵחַ לְפַעַל בְּדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֵצְמוֹ מִפְּרִיעַ, וַיִּזְכִּיר לוֹ
קֶצֶת מִמָּה שֶׁעֲבַר עָלָיו, וְכֵן לוֹמַר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים עַל מְקוֹם בְּנֵי
בֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְלִבְקֵשׁ שְׂמָה, וַיַּעֲזֹר וַיִּזְהַר עַל סְבָלָנוֹת, וַיִּבְאֵר שְׁלֹחַ
הַגִּיעַ רַבְּנוּ ו"ל בְּדַעְתּוֹ עוֹד קִדְּם שֶׁעָשׂוּ לוֹ פְּאוֹת וְכוּ', וַיִּדְבֹר מִהֶפְצַת
הַקּוּנְטְרָסִים.

י"ד תעט שב

יְגַלֶּה שֶׁשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וַיִּחְזַק בְּעֲגִין פָּגַם הַבְּרִית, שְׂרַבְּנוּ ו"ל
אָמַר, שֶׁיֵּשׁ עַל זֶה תְּקוּן, וַיִּדְבֹר מִסְּבָלָנוֹת הַמְּכַרְחַת בְּפִרְטוּ לִילָדִים.

י"ד תפ שג

יְגַלֶּה שֶׁהַחֲצִלָּה תְּלוּיָהּ בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וַיִּזְרֹז לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּקְבִיעוֹת, וַיִּבְאֵר מֵעֲלַת אֲמִירַת סֵפֶר תְּהִלִּים,
שֶׁמִּמְשִׁיף נְסִים גְּלוּיִים לְאָדָם, וַיַּעֲזֹר עַל הֶפְצַת הַקּוּנְטְרָסִים.

י"ד תפא דש

יִבְאֵר, אֲשֶׁר הַדְּבוּר מִרְבֵּנוּ ו"ל הוּא הַשְּׂפָעָה קְדוּשָׁה הַמְּתַקֶּנֶת פָּגַם
הַבְּרִית, וַיִּדְבֹר מִיִּסוּד בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, הַמְּדַבְּרִים שֵׁם רַק

תִּכְן הָעֲנִינִים

אָמוּנָה, ויעוֹרֵר עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּתְפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכֹנֶה,
וּשְׂמֵחָה, וּשְׁלוֹם־בַּיִת.

י"ד תפב ש

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַפְּצָתָם, וּמָה שֶׁמִּתְקַנִּים עַל־יְדֵי־זֶה, ויעוֹרֵר
לְהִיּוֹת חֲזָק בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְיִשְׁיב לְטַעֲנַת הַנִּמְעָן שְׂאֵשְׁתּוֹ סוֹבְלַת
וְכוֹ', וַיְדַבֵּר מִיְּבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר שָׁם יְכוּלִים לְקַיֵּם עֲנִינֵי רַבִּנוּ
וַיֵּל "הַתְּבוּדוֹת בְּלִילָה' כְּפִשׁוּטוֹ, לְעֲשׂוֹת מֵהַר שְׂדֵה וּמִשְׂדֵּה בַּיִת וְכוֹ'.

י"ד תפג שז

יִזְרַז גְּרוּשֵׁינֵי שָׁל מִי שֶׁהוּא פֶּלֶג גּוֹף, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהַנְשֵׂא שׁוֹב, וְיִצְיַע לוֹ
מָה לְעֲשׂוֹת בְּעֲנֵן מְזוֹנוֹת וְכוֹ', וְאֵיךְ יִזְכֶּה שְׁבַתּוֹ תְּבוּא אֱלֹיו, עַל־יְדֵי
שְׂיֻכְבַּע חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וַיְחַזֵּק עַל מַנְיָן
וּמִקְוֵה.

י"ד תפד שח

יְדַבֵּר מִמְּצוֹת אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְוִן כֹּל אֶחָד מֵהֶם לְכַף זְכוּת, ויעוֹרֵר עַל
מְצוֹת תְּפִלִּין.

י"ד תפה שח

יְדַבֵּר מִעֲנֵן בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

י"ד תפו שט

יְחַזֵּק בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁנֹכְשָׁלָה בְּעוֹנוֹת, וַיְדַבֵּר מִעֲנֵן עֲצָמָאוֹת וּבְטַחֲוֹן
עֲצָמֵי, וְחַזִּיק לְעֲתִיד טְהוֹר יוֹתֵר.

י"ד תפז שי

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְּזוּפָה אֶת הַרְבִּים, וּמִחֲדִיר בָּהֶם אָמוּנָה פְּשׁוּטָה, ויעוֹרֵרוּ
עַל קְבִיעוֹת שְׁעוּרִים בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה לְמַעַן יִצְלִיחַ בְּעַבְדוּת הַקִּדְּשׁ.

י"ד תפח שיב

יְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה עוֹבְרִים עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים, וַיְדַבֵּר
מִבְּטוֹל הַגְּאֻנָה, עַל־יְדֵי אָמוּנָה, וַיְרַגֵּל לְדַבֵּר אֱלֹיו יְתִבְרַךְ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה
זוֹכִים לְשְׁלֵמוֹת אָמוּנָה, וַיְדַבֵּר מִהַשְׂמֵחָה הַתְּמִידִית.

י"ד תפט שיג

יְדַבֵּר מִקִּיּוֹם עֲצַת רַבִּנוּ וַיֵּל בְּעֲנֵן שְׂעָה הַתְּבוּדוֹת, עַל־יְדֵי בַחֲיָנָה שָׁל
צְרוּף חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, ויעוֹרֵר מֵאֵד עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
וַיְבָאֵר — הָאֵם בְּבְרֶסֶלֶב נִהְגוּ עֲנֵן נִיטֵל הַנְּהוּג אֲצֵל הַצְּדִיקִים.

י"ד תצ שטו

יחזק להחזיק מעמד בכל משברי החיים, ועל-ידי שגשגת ברבנו ו"ל, פן ימשיך עלינו אורו, וימסר נפשו להיות בשמחה, ועל-ידי-זה יתהפך הכל לטובה.

י"ד תצא שטז

יתאר בפרטיות גדל הענין שאנו מקבלים מרבנו ו"ל, להחזיק מעמד בים הסוער של זה העולם, ובפרטיות שעל-ידי ההתבודדות וודוי דברים, אנו נצולים מפל מה שהיה ראוי לבוא עלינו בעוונותינו.

י"ד תצב שיז

יעורר אשה כשרה, שתחזק בעלה להיות בשמחה, ויעודד על שלום-בית, ויפליג במעלת תפלת הנשים בג' זמני הרצון שלהן, ויאחל ויברך.

י"ד תצג שיח

יתיחס לתביעת הנמצען למכתבים, ויבהיר מהזמן הלחויץ שאינו מאפשר זאת, פי הוא טרוד למעלה ראש, וידבר מתכניתו להוציא לאור "עלון ברסלב", ובו לקוטים מספריו שבכתב-יד, וידבר מענין ח"י פרקים משניות, והתבודדות.

י"ד תצד שיט

יביע שמחתו לראות הנמצען בראש השנה, ויספר שהתפלל עליו, ויעוררו מאד לקבצ' שעורין כסדרן בכל חלקי התורה.

י"ד תצה שכ

יגלה שהאדם על-ידי מעשיו הרעים ברא קלפות ומשחיתים, ועל-ידי-זה נכנסים בו ספקות להתרחק מרבנו ו"ל, ויעורר לברח מדקדוקים, ואפלו מוהרנ"ת ו"ל בקש מרבנו ו"ל, שיקשר אותו בשק, כדי שלא יברח, וכל שכן אנחנו, ומה שיך להרהר אחר רבי כנה, שמחזירנו בתשובה שלמה.

י"ד תצו שכב

יחזק מאד את מדפיס הספרים הקדושים ומכינם לרפוס עם זוגותו, שמוסרים נפשם על זה, ויגלה מעלתם בשמים, וגדל הענין של הדפסת ספרים קדושים כאלו, המושכים לבם של ישראל לאביהם שבשמים.

י"ד תצז שכג

ידבר מהשם הקדוש שד"י, שמפיצים בתוך שמירת לבית, שהוא שומר

תכּן הענינים

ד'לתות ישׂראל ויחזק מאד לאַחוּז בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְשָׁפֵל הַצְּדִיקִים לֹא
בָּאוּ אֶל עֲנִינָם רַק עַל־יְדֵי מַדָּה זוּ.

י"ד תצח שכד

יְדַבֵּר מִשְׁמִירָה לַבַּיִת, וּמַעֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַדְּפָסָה, וְעַבֹּדַת
הַהִתְבּוֹדָדוֹת.

י"ד תצט שכה

יְבִיעַ הַשְּׂתוֹקְקוֹתוֹ לְסַפְרִים חֲדָשִׁים שְׁנֹדָפְסִים מִחֲדָשׁ תָּמִיד, וַיִּתְּנָה פְּרֻצַּת
הַכְּשָׁרוֹת, וְכֵן מָה שֶׁקּוֹרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, בְּעִנְיָן הַתְּפַשְׁטוֹת הַזְּהֵמָה
וְהַכְּפִירָה, וַיְבִיעַ כְּסוּפָיו לְטַיִל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיְדַבֵּר מִסַּפְרֵי
הַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ מְדִינוֹב זי"ע.

י"ד תק שכו

יִרְחִיק אִשָּׁה מִבְּעֵלָה הָאֱלִים, וּמַצָּנָה לְחֹזֵק אֶת הַסּוֹבֵל, וַיֵּאחֲל וַיַּעֲתִיר
בְּעַדָם.

י"ד תקא שכז

יִחֲזַק אִשָּׁה לְדוֹן אֶת בְּעֵלָה לְכַף זְכוּת, וַיְדַבֵּר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וּמַמְנַת
הַשְּׂמִחָה, וּמַעֲלַת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת.

י"ד תקב שכח

יְדַבֵּר מִעִנְיָן מַצּוֹת מְזוּזָה וּמִבְּדִיקְתָּהּ, וַיַּעֲתִיר תְּפִלָּתוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלַּת
הָאִשָּׁה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת.

נדפס לזכות נשמתו הטהורה של מורנו ורבינו
רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוק"ל

ולהצלחת

אליעזר שלמה בן חנה

ועדנה בת אורלי

שיזכו לזרע של קיימא, בנים ובנות צדיקים
וצדיקות, עוסקים בתורה הקדושה
ובמצוות יראי השם, בריאים ברמ"ח
אבריהם ושם"ה גידהם. בזכות מוהרא"ש

הקדוש

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

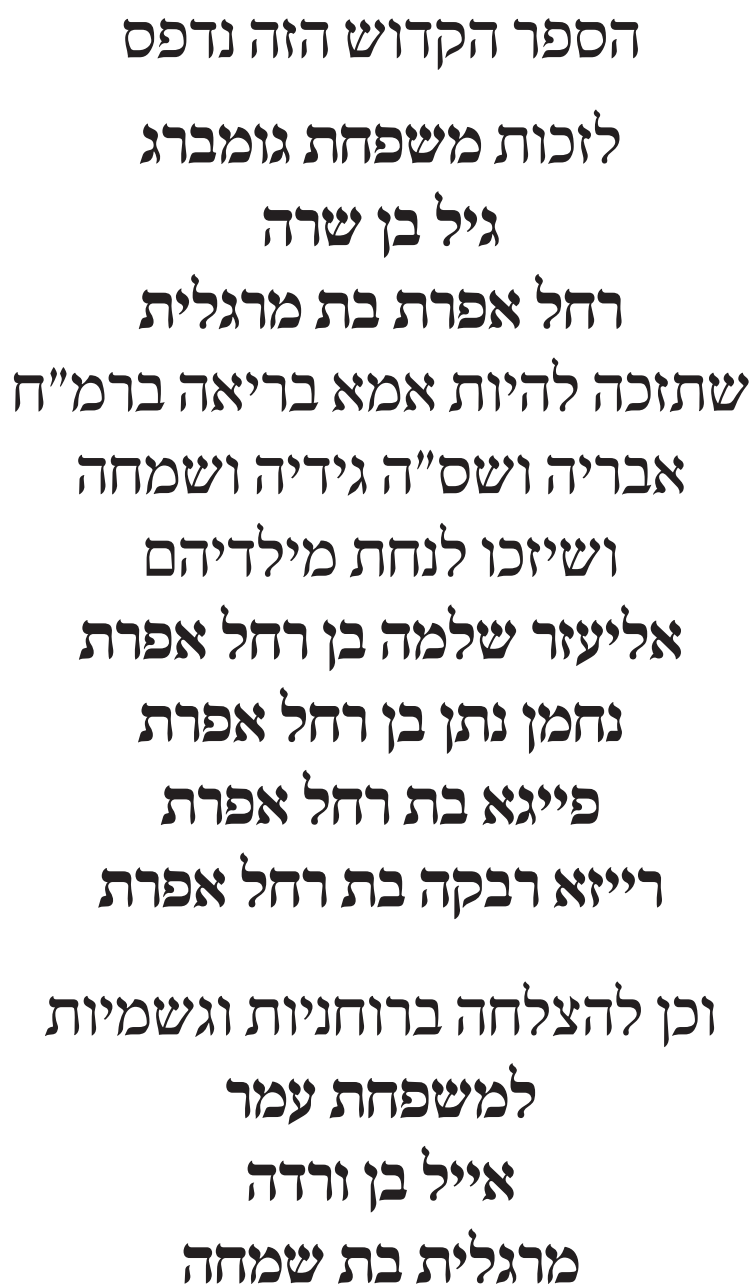
אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות משפחת גומברג
גיל בן שרה
רחל אפרת בת מרגלית
שתזכה להיות אמא בריאה ברמ"ח
אבריה ושם"ה גידיה ושמחה
ושיזכו לנחת מילדיהם
אליעזר שלמה בן רחל אפרת
נחמן נתן בן רחל אפרת
פייגא בת רחל אפרת
רייזא רבקה בת רחל אפרת
וכן להצלחה ברוחניות וגשמיות
למשפחת עמור
אייל בן זרדה
מרגלית בת שמחה

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

לודמילה בת סופי'ה

ודים בן גינדה

השם יזכה אותם לתשובה שלמה
מתוך בריאות איתנה ושיזכו להיות
יהודים יראי שמיים באמת. ושיזכו
להיות חסידי ברסלב ושיהיה להם
נחת גדול מהילדים והנכדים ופרנסה
בשפע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

עזרא גיא בן דבורה

רונית בת שושנה

דניאל מאיר

יהונתן

נחמן ישראל

הילה אדל

רחל

מלכה

בני רונית

שנזכה לגדלם ליראת שמים קדושה
וטהרה ושיזכו לזיווגים הגונים משורש
נשמתם ולבנות בית בינאל ושנזכה לבית
בינאל בלי חובות

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמתו הזכה
והטהורה של מורנו ורבנו מאור עיננו משוב ליבנו
רבי אליעזר שלמה בן מלכה

ת.נ.צ.ב.ה

שזכותו תגן בעדינו תמיד ובעד

נתן בן שושנה ואסתר בת פירחה

שיזכו לבריאות איתנה ויזכו לשמחת החיים
תמיד ולהיות שמחים ועליזים תמיד ויזכו
להיות מקושרים בלב ובנפש כל ימי חייהם
באהבה עזה לרבנו הקדוש ולרבי אליעזר
שלמה בן מלכה בעלמה הדין ובעלמה דאתא
ולנצח נצחים אמן ואמן .

לרפואתה השלמה רפואת הנפש ורפואת
הגוף ואריכות ימים ושנים לאימי

פירחה בת יזכר.

אמן ואמן

זכות הדפסת הספר יהיה לזיווג
הגון
בניהו בן תמרה
ושיראה ניסים נגלים בעניין
הזה אכי"ר ושיהיה לו פרנסה
בשפע ובריוח ויזכה לצאת מכל
החובות ברו"ג

זכות הדפסת הספר הקדוש הזה
יהיה להצלחה בפרנסה עשירות
גדולה
לבנימין בן שרה
נחת מהילדים, שלום בית, רפואה
להורים אכי"ר

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
רבי אליעזר שלמה בן רבי מנחם זאב זצ"ל
ת.נ.צ.ב.ה

זכותו תגן בעדינו תמיד

ובעד

הרצל טוביה בן לאה נ"י

שיזכה ב"ה לרפואה שלמה, בריאות הגוף והנפש
ואריכות ימים והצלחה ברוחניו ובגשמיות הוא
וכל משפחתו וכל עם ישראל.

ובעד

דינה בת גרסיה תחי

שתזכה ב"ה לרפואה שלמה, בריאות הגוף והנפש
ואריכות ימים בבריאות, והצלחה ברוחניות
ובגשמיות היא וכל משפחתה ולכל עם ישראל
ולשמחת החיים ב"ה
ושיזכו ב"ה יתברך לרוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם:

הרב גד נ"י וכל משפחתו

ונחמן שמחה נ"י וכל משפחתו

שיזכו הם וכל משפחתם שהשכינה תשרה
בביתם תמיד ויזכו לשמחת החיים ולהיות כל
ימי חייהם מקורבים לרבי אליעזר שלמה בן רבי
מנחם זאב זצ"ל ולרבנו ז"ל.
זכותם תגן עלינו ועל כל עמ"י.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵּלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תוכב"א

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לרוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
בליותי: ה שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

תקוץ תפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י־אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֹתַי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְדָּךְ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֹתַי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֹת עוֹן חֲטָאֹתַי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים
 יֵאָלְיוּ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרַנִּי
 רֵנִי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשֶׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינָי: ט אֱל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עָדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרִשָּׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעִחַ מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֱל־
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֱל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אֲבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתַי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מַתִּי יָמוּת
 וְאֲבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקוּן הַפְּלִי

יִקְבֹּץ-אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוְסִיף לְקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אֹכֵל לְחֶמֶי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְחַמִּימִן וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצֶתָ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תְּמַכֶּתָּ בִּי וּתְשִׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשַׁכִּיל לְבַנְי-קָרַח: ב פְּאִיל תַּעְרוּג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תַעְרוּג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא
וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאָמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶדֶד
אֲדַדֵּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מַה-תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלֵי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִיּוֹ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מְשַׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יֵצִוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

תקון הפללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֵלֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעִת אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מַמְתְּקוּמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילָנִי
מִפְּעֵלִי אֲוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־
חַטָּאתִי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיִּבּוֹנְנוּ עוֹרֵה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תַּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֲוֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוּה תִּשְׁחַק
לְמוֹת לְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֶל־תִּהְרַגְם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְה כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַפְּלִילִי

טו וַיָּשׁוּבוּ לָעָרֶב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה
יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִיְנוּ: יז וַאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲזָה וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסִדֶּי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי (*
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לְיָלָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הִנָּחַם נִפְשִׁי: ד אֲזַפְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה | וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אֲחִזֶּת
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו הַשְּׁבִתִי יָמַי
מִקְדָּם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַפְּרָה נְגִינָתִי בַּלְיָלָה
עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח
חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֶל
אִם-קִפִּץ בָּאֵף רַחֲמֵי סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי-יָהּ כִּי-אֲזַפְּרָה
מִקְדָּם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: טו אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בָּעַמִּים
עֲזָה: טז גְּאֻלָּתְךָ בְּזֵרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(*) באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הי"ו יו"ד מ"ם

תקוץ הפללי

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
אף־הצציה יתהלכו: ט קול רעמך | בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים דרפך
ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש־האלהים ארני מעון אתה
היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
ג תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם:
ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל
ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

תקוּן הַפְּלִי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַלִּילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד הִרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי-פָיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לָּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוּ בְּרוּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַ בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקוין הפללי

וְזָקְנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מְצָרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרֹדַעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כִּנִּים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מְצָרִים בְּעֲאֲתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִישׁ לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזּוּבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אֲבָרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרִצּוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקון הפללי

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם פי חסו בו: